

Uchwała Nr 2/02/2025
Senatu Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” w Warszawie
z dnia 14 lutego 2025 roku

*w sprawie ustalenia zmian w programie studiów dla kierunku Psychologia na
poziomie jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym w Filii w
Rzeszowie*

Działając na podstawie art. 28 ust. 1 pkt. 11) ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku — Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2024 poz. 1571 ze zm.) oraz § 7 ust. 5 pkt 2a) Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018r. w sprawie studiów (Dz.U. 2023 poz. 2787) uchwała się, co następuje:

§ 1

1. Ustala się zmiany w programie jednolitych studiów magisterskich dla kierunku Psychologia o profilu praktycznym w formie stacjonarnej i niestacjonarnej w Filii w Rzeszowie, konieczne do usunięcia nieprawidłowości stwierdzonych przez Polską Komisję Akredytacyjną.
2. Program studiów dla kierunku psychologia stanowi załącznik do niniejszej Uchwały.

§ 2

1. Program studiów, o którym mowa w § 1, obowiązuje dla wszystkich cykli kształcenia od roku akademickiego 2025/2026.

§ 3

1. Wprowadzone zmiany nie przekraczają 30% ogólnej liczby efektów uczenia się określonych w programie studiów aktualnym na dzień wydania pozwolenia na utworzenie tych studiów.
2. Zmiany w programie studiów będących w trakcie cyklu kształcenia należy udostępnić w BIP na stronie Uczelni co najmniej na miesiąc przed rozpoczęciem semestru, którego dotyczą.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

REKTOR

adw. Magdalena Stryja

Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” w Warszawie

PROGRAM STUDIÓW

Nazwa kierunku: **Psychologia**

Poziom kształcenia: **jednolite studia magisterskie**

Profil studiów: **praktyczny**

Forma studiów: **stacjonarne, niestacjonarne**

Miejsce realizacji: **Filia w Rzeszowie**

Warszawa 2025

Spis treści

1. Koncepcja kształcenia	3
Specjalność: Psychologia kliniczna	8
Specjalność: Psychoterapia	9
Specjalność: Psychologia dzieci i młodzieży	10
2. Wskaźniki dotyczące programu studiów	12
3. Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	18
4. Efekty uczenia się.....	19
5. Zajęcia lub grupy zajęć, niezależnie od formy ich prowadzenia, wraz z przypisaniem do nich efektów uczenia się i treści programowych zapewniających uzyskanie tych efektów oraz liczby punktów ECTS.....	26
6. Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia.....	34
7. Zasady i forma odbywania praktyk zawodowych.....	35
Zasady i organizacja praktyk zawodowych	36
Wymiar praktyk zawodowych	37
Formy odbywania praktyk zawodowych	38

1. Koncepcja kształcenia

Koncepcja kształcenia studiów na kierunku psychologia powstała na bazie przeprowadzonych prac badawczych Instytutu Humanum i konsultacji Władz Uczelni z udziałem interesariuszy zewnętrznych i wewnętrznych oraz jako wynik doświadczeń naukowych i zawodowych kadry odpowiedzialnej za realizację kształcenia na kierunku. To skutkowało pozytywną Decyzją Ministra w sprawie uprawnień do prowadzenia studiów na tym kierunku. Następnie, w wyniku doskonalenia programu, koncepcja kształcenia została wzbogacona o elementy umożliwiające studentom nabywanie zaawansowanych kompetencji praktycznych, zgodnych z wymaganiami współczesnego rynku pracy oraz standardami określonymi przez Krajowe Ramy Kwalifikacji i Europejski Certyfikat Psychologa EuroPsy. W procesie opracowywania programu studiów uwzględniono zalecenia PKA oraz opinie przedstawicieli instytucji związanych z pracą zawodową w obszarze psychologii, co zapewniło jego praktyczny charakter.

Kształcenie na kierunku psychologia realizowane jest zgodnie z modelem kompetencyjnym, który obejmuje trzy główne obszary: wiedzę teoretyczną, umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne. Program studiów został tak skonstruowany, aby umożliwić studentom pogłębione zrozumienie teoretycznych podstaw psychologii, zdobycie doświadczeń praktycznych w realnych środowiskach zawodowych oraz rozwinięcie kompetencji interpersonalnych, takich jak empatia, komunikatywność czy zdolność do współpracy w zespole. Koncepcja kształcenia uwzględnia również dynamiczne zmiany w społeczeństwie, technologii i naukach społecznych. Studenci są przygotowani do prowadzenia diagnozy i terapii psychologicznej, wdrażania nowoczesnych narzędzi diagnostycznych, planowania interwencji. Dużą wagę przywiązano do rozwijania umiejętności etycznego podejmowania decyzji oraz stosowania interdyscyplinarnego podejścia w rozwiązywaniu problemów.

Dzięki zakresowi specjalności – w tym psychologii klinicznej, psychologii dzieci i młodzieży, psychoterapii – absolwenci kierunku mają możliwość wyboru ścieżki zawodowej odpowiadającej ich zainteresowaniom i predyspozycjom. Każda specjalność łączy teoretyczną wiedzę z praktycznymi zajęciami, realizowanymi również we współpracy z instytucjami zewnętrznymi, co pozwala studentom na bezpośredni kontakt z przyszłym środowiskiem pracy.

Głównym celem studiów na kierunku psychologia w Uczelni Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” jest wykształcenie specjalistów posiadających kompetencje w zakresie diagnozy, analizy i wspierania rozwoju psychicznego człowieka. Ponadto celem kształcenia na kierunku psychologia jest wszechstronne przygotowanie absolwentów do profesjonalnego pełnienia roli psychologa, łącząc solidne podstawy teoretyczne z umiejętnościami praktycznymi, niezbędnymi do pracy w dynamicznie zmieniającym się środowisku zawodowym. Kształcenie uwzględnia holistyczne podejście do człowieka, integrując wiedzę z różnych obszarów psychologii oraz pokrewnych dziedzin, co pozwala absolwentom skutecznie reagować na współczesne wyzwania społeczne i zawodowe.

Celem kształcenia jest nie tylko przygotowanie do efektywnego wykonywania zawodu psychologa, ale także wykształcenie specjalistów zdolnych do samodzielnego zdobywania wiedzy, rozwiązywania problemów oraz wspierania jednostek i społeczności w radzeniu sobie z wyzwaniami współczesnego świata. Absolwenci będą gotowi do kontynuowania nauki na studiach podyplomowych, zdobywania certyfikatów zawodowych oraz podejmowania działań w różnych środowiskach zawodowych, w tym ochrony zdrowia, edukacji czy organizacji pozarządowych. Psycholog powinien również posiadać w toku studiów umiejętność planowania i przeprowadzania badań empirycznych, konstruowania diagnostycznych narzędzi psychologicznych oraz analizowania wyników badań. Istotnym elementem kształcenia jest również rozwijanie wrażliwości na indywidualne potrzeby drugiego człowieka, budowanie postawy szacunku oraz kształtowanie zasad etycznych, które stanowią fundament odpowiedzialnej pracy psychologa.

Celem kształcenia na kierunku psychologia jest zatem wyposażenie studentów w kompleksową wiedzę teoretyczną i praktyczną, obejmującą kluczowe obszary psychologii, takie jak psychologia ogólna, osobowości, rozwojowa, społeczna czy kliniczna. Program zakłada, że studenci zdobywają umiejętność planowania i prowadzenia badań psychologicznych, wykorzystując metodologię badań ilościowych i jakościowych, psychometrię oraz narzędzia diagnostyczne. Kształcenie obejmuje również zagadnienia związane ze zdrowiem psychicznym, psychoterapią, psychoprofilaktyką oraz metodami udzielania pomocy psychologicznej.

Istotnym celem kształcenia jest rozwijanie praktycznych umiejętności w zakresie diagnozy psychologicznej, interwencji i pracy z klientem w różnych kontekstach zawodowych.

Studenci uczą się analizy i interpretacji zjawisk społecznych, stosowania narzędzi psychologicznych w procesie diagnozy i terapii, a także podejmowania skutecznych działań interwencyjnych. Kształcenie obejmuje również rozwój kompetencji komunikacyjnych i interpersonalnych, niezbędnych w pracy z różnymi grupami społecznymi. Absolwenci mają być przygotowani do świadczenia pomocy psychologicznej, prowadzenia działań psychoedukacyjnych i profilaktycznych, a także do pracy w zróżnicowanych środowiskach, takich jak ochrona zdrowia, edukacja czy organizacje społeczne.

Program studiów kładzie duży nacisk na etykę zawodową i świadome podejście do roli psychologa jako zawodu zaufania publicznego. Celem jest również kształcenie umiejętności krytycznej analizy problemów etycznych oraz odpowiedzialnego stosowania wiedzy psychologicznej w praktyce. Istotnym celem kształcenia jest również rozwój kompetencji w zakresie samokształcenia i ciągłego doskonalenia zawodowego, co umożliwia dalszy rozwój naukowy oraz podjęcie studiów podyplomowych i specjalistycznych szkoleń. Program zapewnia solidne przygotowanie do samodzielnej pracy psychologa w różnych sektorach zawodowych, zgodnie z aktualnymi wymaganiami i standardami kształcenia w tej dziedzinie.

W związku z powyższym absolwent jednolitych studiów magisterskich na kierunku psychologia będzie posiadał pogłębioną, interdyscyplinarną i teoretycznie podbudowaną wiedzę, umożliwiającą świadome i odpowiedzialne wykonywanie zawodu psychologa. Posiadzie wiedzę obejmującą podstawowe i zaawansowane zagadnienia psychologii, jej powiązania z naukami społecznymi, humanistycznymi, medycznymi oraz naukami o zdrowiu. Dzięki tej wiedzy będzie w stanie integrować różnorodne perspektywy teoretyczne w praktycznych zastosowaniach zawodowych. Absolwent pozna w pogłębiony sposób historyczne i współczesne koncepcje psychologiczne oraz ich kontekst filozoficzny i społeczno-kulturowy. Zdobędzie zaawansowaną wiedzę w zakresie metodologii badań psychologicznych, w tym planowania, realizacji i analizy badań empirycznych z zastosowaniem narzędzi statystycznych i technik informacyjno-komunikacyjnych. Wiedza ta będzie wsparta zrozumieniem zasad psychometrii, w tym konstruowania i adaptacji testów psychologicznych oraz oceny ich wartości diagnostycznej. Wiedza absolwenta obejmie kluczowe obszary psychologii, takie jak psychologia ogólna, psychologia różnic indywidualnych, psychologia społeczna, psychologia emocji i motywacji, psychologia rozwoju człowieka oraz psychologia kliniczna. Pozna teorie osobowości, modele rozwoju człowieka, a także współczesne podejścia do wspierania rozwoju i przeciwdziałania kryzysom. Zrozumie

również psychologiczne podstawy funkcjonowania człowieka w normie i patologii oraz ich zastosowania w diagnozie i interwencji psychologicznej. Program studiów umożliwi zdobycie wiedzy o neurobiologicznych podstawach procesów psychicznych, relacji między aktywnością układu nerwowego a funkcjonowaniem poznawczym, emocjonalnym i motorycznym, a także metodach badania funkcji układu nerwowego. Absolwent zapozna się z aspektami psychologii zdrowia, w tym promocją zdrowia psychicznego i mechanizmami psychoedukacyjnymi. Absolwent będzie znał zasady etyki zawodowej oraz jej zastosowanie w działalności badawczej i praktycznej psychologa. Zrozumie standardy etyczne oraz ich znaczenie w pracy na rzecz klientów/pacjentów i społeczeństwa. Ponadto zdobędzie wiedzę o uwarunkowaniach prawnych i społecznych związanych z wykonywaniem zawodu psychologa, zarówno w Polsce, jak i na arenie międzynarodowej. Dzięki interdyscyplinarnemu charakterowi programu absolwent będzie przygotowany do wykorzystywania wiedzy teoretycznej w rozwiązywaniu problemów praktycznych, zarówno w obszarze ochrony zdrowia, edukacji, jak i w innych kontekstach społeczno-zawodowych. Zrozumienie różnic kulturowych, społecznych i religijnych umożliwi mu pracę w zróżnicowanych środowiskach, wspierając integrację i dobrostan jednostek oraz grup społecznych.

Absolwent jednolitych studiów magisterskich na kierunku psychologia będzie dysponował zaawansowanymi umiejętnościami praktycznymi i badawczymi, które umożliwią mu skuteczne i profesjonalne działanie w różnych kontekstach zawodowych. Będzie potrafił samodzielnie planować, realizować i oceniać działania diagnostyczne, terapeutyczne oraz interwencyjne, wykorzystując szeroką gamę metod, takich jak wywiad, obserwacja, eksperyment oraz testy psychologiczne przygotowane z zachowaniem najwyższych standardów. Zdolności te pozwolą mu na tworzenie opinii, ekspertyz oraz orzeczeń dostosowanych do potrzeb różnych odbiorców. Absolwent będzie posiadał rozwinięte umiejętności komunikacji interpersonalnej, w tym zdolności negocjacyjne, mediacyjne i budowania relacji z osobami w różnorodnych sytuacjach społecznych i zawodowych. Umiejętności te pozwolą mu skutecznie wspierać rozwój jednostek i grup, prowadzić psychoedukację, a także projektować i realizować programy profilaktyczne oraz interwencyjne. W obszarze badawczym absolwent będzie potrafił samodzielnie formułować problemy badawcze, projektować i prowadzić badania ilościowe oraz jakościowe, a także analizować i interpretować zebrane dane z zastosowaniem zaawansowanych technik statystycznych i informacyjno-komunikacyjnych. Zdolność krytycznej analizy specjalistycznej literatury oraz

integracji wiedzy z różnych dyscyplin naukowych pozwoli mu na rozwiązywanie złożonych problemów praktycznych w sposób kreatywny i innowacyjny. Absolwent będzie przygotowany do pracy zarówno jako członek zespołu, jak i jego lider, potrafiąc organizować i kierować pracą innych, wyznaczać cele oraz oceniać efekty realizowanych zadań. Zdolności te będą wspierać jego efektywność w interdyscyplinarnych środowiskach zawodowych. Dzięki umiejętnościom planowania i realizacji strategii interwencji psychologicznych, absolwent będzie mógł skutecznie udzielać pomocy psychologicznej w sytuacjach trudnych oraz podejmować działania w zakresie profilaktyki i promocji zdrowia psychicznego. Będzie przygotowany do indywidualnego i grupowego wspierania klientów, bazując na etycznym, empatycznym i profesjonalnym podejściu. Wszystkie nabyte umiejętności pozwolą absolwentowi na efektywne działanie w różnych środowiskach zawodowych, umożliwiając mu wspieranie rozwoju, dobrostanu psychicznego i funkcjonowania społecznego jednostek i grup. Jednocześnie, będzie on gotowy do ciągłego samokształcenia, rozwijania kompetencji zawodowych oraz dostosowywania się do zmieniających się potrzeb współczesnego świata.

Absolwent jednolitych studiów magisterskich na kierunku psychologia będzie cechował się wysokimi kompetencjami społecznymi, które umożliwią mu skuteczne i odpowiedzialne funkcjonowanie w różnorodnych kontekstach zawodowych i społecznych. W toku kształcenia rozwijać będzie postawy zgodne z misją uczelni, takie jak potrzeba ciągłego samorozwoju, uznanie wiedzy za fundament pracy psychologa oraz refleksja nad etycznymi aspektami wykonywanej pracy. Będzie świadomy znaczenia swojego wpływu na jednostki i grupy społeczne oraz gotowy do podejmowania działań na rzecz ich dobra. Absolwent będzie traktował swoich klientów i pacjentów podmiotowo, z należnym szacunkiem i empatią, podchodząc aktywnie oraz twórczo do rozwiązywania ich problemów. W relacjach zawodowych będzie odpowiedzialny za skutki własnego postępowania, przestrzegając najwyższych standardów etycznych i profesjonalnych. Dzięki rozwiniętym umiejętnościom komunikacyjnym będzie potrafił budować efektywne relacje z klientami/pacjentami, współpracownikami oraz przedstawicielami środowisk lokalnych, zachowując przy tym pełną kulturę osobistą i profesjonalizm. Absolwent będzie przygotowany do pracy w zespole, zarówno jako jego członek, jak i lider. Będzie potrafił wyznaczać cele, delegować zadania oraz wspierać współpracowników w realizacji wspólnych projektów. Umiejętność pracy zespołowej będzie łączyć z otwartością na współpracę w interdyscyplinarnych środowiskach zawodowych, co pozwoli mu efektywnie realizować zadania w dynamicznie zmieniających się warunkach

społecznych. Świadomość własnych kompetencji osobowościowych oraz zdolność do ich autodiagnozy pozwolą absolwentowi na podejmowanie działań ukierunkowanych na stałe doskonalenie swoich kwalifikacji zawodowych. Będzie odczuwał potrzebę ustawicznego kształcenia i samorozwoju, dostosowując się do zmieniających się wyzwań współczesnego świata. Przyjęta w toku studiów idea uczenia się przez całe życie stanie się integralną częścią jego postawy zawodowej i osobistej. Wrażliwość na problemy klientów oraz zdolność do wykorzystywania mechanizmów psychospołecznych będą kluczowymi aspektami jego kompetencji. Absolwent będzie potrafił utrzymywać i rozwijać więzi interpersonalne na różnych poziomach, wspierać funkcjonowanie społeczne jednostek i grup, a także prowadzić szkolenia, warsztaty i treningi mające na celu rozwój kompetencji społecznych i psychologicznych odbiorców. Dzięki ugruntowanym kompetencjom społecznym absolwent będzie gotowy do podejmowania zobowiązań społecznych i realizowania działań na rzecz dobra publicznego, przyczyniając się do budowy otwartego, empatycznego i świadomego społeczeństwa XXI wieku. Wrażliwość na zmieniające się potrzeby społeczne oraz refleksyjność w wykonywanej pracy pozwolą mu aktywnie odpowiadać na wyzwania współczesnego świata, wzmacniając swoją rolę jako psychologa i obywatela.

Specjalność: Psychologia kliniczna

Absolwent jednolitych studiów magisterskich na kierunku psychologia o profilu praktycznym ze specjalnością psychologia kliniczna będzie posiadał pogłębioną wiedzę teoretyczną oraz umiejętności praktyczne niezbędne do efektywnej pracy w obszarze ochrony zdrowia. Program kształcenia został zaprojektowany z myślą o przygotowaniu absolwenta do samodzielnego stosowania narzędzi diagnostycznych, ich krytycznej analizy oraz dostosowywania ich do specyficznych potrzeb klinicznych. Absolwent zdobędzie umiejętności diagnostyczne pozwalające na rozpoznawanie i analizę zaburzeń psychicznych, osobowościowych, psychosomatycznych oraz neuropsychologicznych, zgodnie z obowiązującymi systemami klasyfikacyjnymi ICD-11 oraz DSM-5. Wiedza absolwenta obejmować będzie zagadnienia związane z psychologią kliniczną człowieka na różnych etapach życia, mechanizmami powstawania zaburzeń psychicznych, neurologicznych i somatycznych, a także metodami ich diagnozy i interwencji. Zostanie on przygotowany do sporządzania opinii psychologicznych na potrzeby różnorodnych instytucji, w tym poradni psychologicznych, placówek

rehabilitacyjnych i organów wymiaru sprawiedliwości. Program kształcenia uwzględnia również przygotowanie do udzielania pomocy psychologicznej, interwencji kryzysowej, wsparcia psychologicznego dostosowanego do potrzeb klienta/pacjenta. Specjalność przygotowuje absolwenta do pracy w placówkach leczenia zaburzeń psychicznych, oddziałach neurologicznych, szpitalach ogólnych i specjalistycznych, ośrodkach rehabilitacyjnych oraz poradniach psychologicznych. Zostanie on wyposażony w kompetencje praktyczne pozwalające na uczestniczenie w projektach z zakresu promocji zdrowia i psychoprophylaktyki. Absolwent będzie również przygotowany do współpracy w zespołach interdyscyplinarnych, działających na rzecz wsparcia i rehabilitacji pacjentów. Absolwent psychologii klinicznej będzie gotowy do podjęcia pracy w środowiskach klinicznych i terapeutycznych, skoncentrowanych na praktycznym rozwiązywaniu problemów związanych ze zdrowiem psychicznym i chorobą. Kształcenie ukierunkowane jest na rozwijanie kompetencji zawodowych, a także promowanie etycznego i odpowiedzialnego podejścia do pracy z pacjentami. Absolwent będzie przygotowany do efektywnego działania na rzecz zdrowia psychicznego jednostek i społeczności, wnosząc znaczący wkład w rozwój praktyki psychologicznej.

Specjalność: Psychoterapia

Absolwent jednolitych studiów magisterskich na kierunku psychologia o profilu praktycznym ze specjalnością psychoterapia będzie posiadał przygotowanie teoretyczne oraz praktyczne, umożliwiające mu pracę w obszarze wspierania zdrowia psychicznego. Program specjalności koncentruje się na rozwijaniu podstawowych kompetencji diagnostycznych i interwencyjnych, które stanowią fundament do dalszego kształcenia i zdobywania specjalistycznych kwalifikacji w zakresie psychoterapii. Absolwent będzie posiadał pogłębioną wiedzę na temat głównych nurtów psychoterapeutycznych, takich jak terapia poznawczo-behawioralna, terapia psychodynamiczna, terapia systemowa czy terapia humanistyczno-egzystencjalna. Zrozumie teoretyczne podstawy tych podejść, ich zastosowania w praktyce oraz ograniczenia wynikające z różnic metodologicznych. Wiedza ta obejmuje także mechanizmy powstawania zaburzeń psychicznych oraz czynniki sprzyjające procesowi zdrowienia w różnych kontekstach społeczno-kulturowych. W toku studiów absolwent zdobędzie praktyczne umiejętności diagnozowania w procesie terapeutycznym a także umiejętność formułowania celów

terapeutycznych oraz planowania strategii interwencji. Będzie przygotowany do prowadzenia rozmów wspierających, interwencji kryzysowych, terapii podtrzymującej i psychoedukacji. Program kształcenia kładzie nacisk na rozwój umiejętności komunikacyjnych, pracy w relacji terapeutycznej oraz budowania zaufania w kontakcie z klientem/pacjentem, co jest niezbędne dla skutecznej pracy z osobami w kryzysie psychicznym. Specjalność uwzględnia także aspekty etyczne i prawne związane z pracą psychologa w obszarze wsparcia terapeutycznego. Absolwent pozna zasady kodeksu etycznego psychologa oraz będzie zdolny do refleksji nad swoją praktyką zawodową w kontekście etycznym. Dodatkowo, program obejmuje zajęcia z zakresu podstaw medycznych diagnozy i terapii, co pozwoli absolwentowi na współpracę z innymi specjalistami w interdyscyplinarnych zespołach terapeutycznych. Program specjalności psychoterapia przygotowuje absolwenta do pracy w placówkach ochrony zdrowia (szpitalach i poradniach psychiatrycznych oraz szpitalach i poradniach internistycznych), poradniach psychologicznych, ośrodkach wsparcia kryzysowego oraz instytucjach zajmujących się pomocą psychologiczną. Będzie on również przygotowany do współpracy z terapeutami i lekarzami w procesie wsparcia pacjentów. Jako absolwent studiów o profilu praktycznym, będzie on dysponował umiejętnościami aplikacyjnymi, a zdobyta wiedza i doświadczenie praktyczne stworzą solidną podstawę do podjęcia dalszego kształcenia w ramach specjalistycznych szkoleń psychoterapeutycznych oraz zdobycia certyfikacji wymaganej do samodzielnego prowadzenia psychoterapii. Specjalność psychoterapia umożliwi absolwentowi efektywne wykorzystanie zdobytej wiedzy i umiejętności w różnych kontekstach zawodowych, zapewniając jednocześnie przygotowanie do pracy zgodnej z najwyższymi standardami etycznymi i profesjonalnymi.

Specjalność: Psychologia dzieci i młodzieży

Specjalność psychologia dzieci i młodzieży w ramach jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym koncentruje się na wszechstronnym przygotowaniu absolwentów do pracy z dziećmi i młodzieżą oraz ich rodzinami w różnorodnych kontekstach wychowawczych, edukacyjnych i terapeutycznych. Program specjalności obejmuje szeroki zakres wiedzy i umiejętności, umożliwiający diagnozowanie, wspieranie i monitorowanie rozwoju psychicznego, poznawczego, emocjonalnego i społecznego dzieci oraz młodzieży. Absolwent będzie przygotowany do pracy w środowiskach takich jak przedszkola, szkoły, poradnie psychologiczno-pedagogiczne, instytucje opiekuńczo-wychowawcze oraz organizacje

pozarządowe zajmujące się wspieraniem dzieci i młodzieży. Absolwent zdobędzie pogłębioną wiedzę na temat biologicznych, psychologicznych i społecznych uwarunkowań rozwoju dzieci i młodzieży, zarówno w kontekście prawidłowego rozwoju, jak i zaburzeń. Pozna mechanizmy powstawania zaburzeń neurorozwojowych, emocjonalnych i behawioralnych, a także metody ich diagnozowania i terapii. Dzięki interdyscyplinarnemu podejściu absolwent będzie potrafił analizować wpływ środowiska rodzinnego, rówieśniczego oraz instytucjonalnego na funkcjonowanie dzieci i młodzieży, uwzględniając systemowe ujęcie rodziny oraz specyfikę patologii społecznych. W ramach programu studiów absolwent nabędzie praktyczne umiejętności prowadzenia diagnozy psychologicznej dzieci i młodzieży z wykorzystaniem różnorodnych metod i testów psychologicznych. Będzie przygotowany do formułowania opinii psychologicznych na potrzeby placówek oświatowych, sądów oraz instytucji opiekuńczo-wychowawczych. Ponadto zdobędzie kompetencje w zakresie interwencji kryzysowej, prowadzenia działań psychoprophylaktycznych oraz projektowania i realizowania treningów interpersonalnych i psychoedukacyjnych. Absolwent będzie również przygotowany do wspierania dzieci i młodzieży w rozwijaniu ich potencjału, w tym pracy z osobami szczególnie uzdolnionymi. Program kształcenia obejmuje także zagadnienia związane z poradnictwem i pomocą psychologiczno-pedagogiczną, a także elementy prawa dla psychologów, które pozwolą na efektywną współpracę z sądami czy instytucjami edukacyjnymi i wychowawczymi. Specjalność ta przygotowuje absolwenta do pracy w różnorodnych miejscach, takich jak poradnie psychologiczno-pedagogiczne, gabinety psychologiczne, szkoły, placówki opiekuńczo-wychowawcze, organizacje pozarządowe realizujące programy psychoedukacyjne, ośrodki resocjalizacyjne oraz instytucje udzielające pomocy w sytuacjach kryzysowych. Absolwent będzie również zdolny do współpracy z zespołami interdyscyplinarnymi, tworzenia programów wspierających rozwój dzieci i młodzieży oraz wdrażania działań profilaktycznych w zakresie agresji, przemocy i innych patologii społecznych. Absolwent będzie w pełni przygotowany do podjęcia pracy w środowisku zawodowym, koncentrując się na praktycznym zastosowaniu zdobytej wiedzy i umiejętności. Specjalność psychologia dzieci i młodzieży umożliwi absolwentowi wspieranie dzieci i młodzieży w pokonywaniu trudności rozwojowych oraz realizowaniu ich potencjału w różnych obszarach życia, przy jednoczesnym zachowaniu najwyższych standardów etycznych i profesjonalnych

2. Wskaźniki dotyczące programu studiów

na wnioskowanym kierunku studiów, poziomie i profilu, określone w § 3 ust. 1 pkt 1, 4, 6, 7, 8, § 3 ust. 2, 3, 4 i ust. 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz.U. 2023 poz. 2787), a także informacja o warunku określonym w art. 73 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2024 poz. 1571 ze zm.)

Tabela 1.

Wskaźniki dotyczące programu studiów na kierunku, poziomie i profilu	
Liczba semestrów konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	10
Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	300 ECTS
Łączna liczba godzin zajęć (stacjonarne/niestacjonarne)	7624 h / 7564 h
Łączna liczba godzin zajęć prowadzonych na wnioskowanym kierunku, przez nauczycieli akademickich zatrudnionych w uczelni składającej wniosek jako podstawowym miejscu pracy	powyżej 50% ogólnej liczby godzin zajęć dydaktycznych przewidzianych w programie studiów
Procentowy udział liczby punktów ECTS dla każdej z dyscyplin, do których przyporządkowany jest kierunek w liczbie punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów na danym poziomie -- w przypadku kierunku przyporządkowanego do więcej niż jednej dyscypliny	psychologia – 100% ECTS
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	172,3 ECTS (stacjonarne) 141,1 ECTS (niestacjonarne)
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć kształtujących umiejętności praktyczne	162,5 ECTS (stacjonarne) 166,8 ECTS (niestacjonarne)
Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	6 ECTS
Liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom lub grupom zajęć do wyboru	114 ECTS
Wymiar praktyk zawodowych oraz liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach tych praktyk	960 h / 36 ECTS
Liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego – w przypadku stacjonarnych studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich	60 h
W przypadku prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość:	
1. Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów na studiach stacjonarnych/ Łączna liczba godzin zajęć na studiach stacjonarnych prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.	7624 h / 774 h

2. Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów na studiach niestacjonarnych/ Łączna liczba godzin zajęć na studiach niestacjonarnych prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.	7564 h / 484 h

Tabela 2.

Zajęcia z dziedziny nauk humanistycznych			
Nazwa zajęć lub grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Łączna liczba godzin	Liczba punktów ECTS
Filozofia	Wykłady, ćwiczenia konwersatoryjne	75	3
Fakultet humanistyczny	Ćwiczenia audytoryjne	75	3
Razem punkty ECTS:			6

Tabela 3.

Zajęcia lub grupy zajęć kształtujących umiejętności praktyczne					
Nazwa zajęć lub grupy zajęć	Forma/y zajęć, kształtujące umiejętności praktyczne	Łączna liczba godzin przedmiotu	Liczba punktów ECTS ogółem	Liczba punktów ECTS związana z praktycznym przygotowaniem zawodowym	
				ST	NST
Analiza statystyczna w badaniach psychologicznych	Ćwiczenia audytoryjne	100	4	2,2	2,3
Psychometria	Ćwiczenia audytoryjne	150	6	3,5	3,4
Psychologia twórczości	Ćwiczenia audytoryjne	50	2	0,9	0,9
Psychologia wychowawcza	Ćwiczenia audytoryjne	75	3	1,8	2,1
Pamięć i uczenie się	Ćwiczenia audytoryjne	100	4	2,5	2,9
Psychologia rewalidacyjna	Ćwiczenia audytoryjne	75	3	1,3	1,8
Psychopatologia	Ćwiczenia audytoryjne	125	5	2,8	3,5

Psychiatria	Ćwiczenia audytoryjne	75	3	0	0
Psychologia komunikacji	Ćwiczenia audytoryjne	75	3	1,4	1,4
Diagnoza psychologiczna	Ćwiczenia audytoryjne	175	7	4,2	4,5
Pomoc psychologiczna	Ćwiczenia audytoryjne	100	4	2,2	2,5
Psychologia kliniczna	Ćwiczenia audytoryjne	150	6	3,2	3,4
Mechanizmy stresu i radzenia sobie ze stresem	Ćwiczenia audytoryjne	50	2	1,8	1,8
Podstawy neuropsychologii	Ćwiczenia audytoryjne	125	5	2,8	3,1
Psychologia międzykulturowa	Ćwiczenia audytoryjne	75	3	1,6	1,8
Psychoterapia	Ćwiczenia audytoryjne	75	3	1,6	1,8
Psychologia nieprzystosowania społecznego	Ćwiczenia audytoryjne	75	3	1,6	1,8
Psychologia uzależnień	Ćwiczenia audytoryjne	100	4	1,8	1,8
Arteterapia	Ćwiczenia warsztatowe	50	2	0,9	0,9
Nowoczesne technologie w psychologii	Ćwiczenia audytoryjne	100	4	2,8	2,5
Negocjacje i mediacje	Ćwiczenia warsztatowe	100	4	1,8	2,5
Psychologia pracy, organizacji i zarządzania	Ćwiczenia audytoryjne	100	4	2,2	2,5
Etyka zawodu psychologa	Ćwiczenia audytoryjne	100	4	1,8	1,8
Fakultet kierunkowy 1	Ćwiczenia audytoryjne	75	3	2,8	2,8
Fakultet kierunkowy 2	Ćwiczenia audytoryjne	75	3	2,8	2,8
Fakultet kierunkowy 3	Ćwiczenia audytoryjne	75	3	2,8	2,8
Przedmiot specjalnościowy 1	Ćwiczenia konwersatoryjne, ćwiczenia audytoryjne	150	6	5,7	5,7
Przedmiot specjalnościowy 2	Ćwiczenia konwersatoryjne, ćwiczenia audytoryjne	125	5	4,7	4,7
Przedmiot specjalnościowy 3	Ćwiczenia konwersatoryjne, ćwiczenia audytoryjne	100	4	3,7	3,7
Przedmiot specjalnościowy 4	Ćwiczenia konwersatoryjne, ćwiczenia audytoryjne	75	3	2,7	2,7
Przedmiot specjalnościowy 5	Ćwiczenia konwersatoryjne, ćwiczenia audytoryjne	75	3	2,7	2,7

Przedmiot specjalnościowy 6	Ćwiczenia konwersatoryjne, ćwiczenia audytoryjne	75	3	2,7	2,7
Przedmiot specjalnościowy 7	Ćwiczenia konwersatoryjne, ćwiczenia audytoryjne	150	6	5,7	5,7
Przedmiot specjalnościowy 8	Ćwiczenia konwersatoryjne, ćwiczenia audytoryjne	125	5	4,7	4,7
Przedmiot specjalnościowy 9	Ćwiczenia audytoryjne	100	4	3,8	3,8
Przedmiot specjalnościowy 10	Ćwiczenia konwersatoryjne, ćwiczenia audytoryjne	100	4	3,7	3,7
Przedmiot specjalnościowy 11	Ćwiczenia audytoryjne	150	6	5,7	5,7
Przedmiot specjalnościowy 12	Ćwiczenia warsztatowe	175	7	6,7	6,7
Proseminarium specjalnościowe	Seminaria – ćwiczenia	50	2	1,6	1,6
Seminarium magisterskie (tematyczne)	Seminaria – ćwiczenia	500	20	17,3	17,3
Praktyka zawodowa 1	Praktyki w instytucjach	960	36	36	36
Praktyka zawodowa 2					
Praktyka specjalnościowa					
Razem punkty ECTS:				162,5	166,8

Zajęcia związane z praktycznym przygotowaniem zawodowym, przewidziane w programie studiów dla kierunku o profilu praktycznym, są prowadzone: w warunkach właściwych dla danego zakresu działalności zawodowej; w sposób umożliwiający bezpośrednie wykonywanie określonych czynności praktycznych przez studentów; przez osoby, z których większość posiada doświadczenie zawodowe zdobyte poza uczelnią odpowiadające zakresowi prowadzonych zajęć. Do wyliczenia liczby punktów ECTS uzyskiwanej na zajęciach kształtujących umiejętności praktyczne wzięto pod uwagę czas przeznaczony na zajęcia realizowane w bezpośrednim kontakcie z nauczycielem akademickim lub inną osobą prowadzącą zajęcia w formie: ćwiczeń konwersatoryjnych, ćwiczeń audytoryjnych, ćwiczeń warsztatowych, lektoratów, seminariów oraz praktyk, a także proporcjonalną do tych form część czasu pracy własnej studenta, która poświęcona jest na przygotowanie praktyczne do tych zajęć i ćwiczenie określonych umiejętności wskazane w sylabusie przedmiotu.

Tabela 4.

Zajęcia lub grupy zajęć do wyboru			
Nazwa zajęć lub grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Łączna liczba godzin	Liczba punktów ECTS

Język obcy: j. angielski, j. niemiecki, j. francuski, j. hiszpański, j. rosyjski	Lektoraty	300	12
Fakultet humanistyczny	Ćwiczenia audytoryjne	75	3
Fakultet kierunkowy 1	Ćwiczenia audytoryjne	75	3
Fakultet kierunkowy 2	Ćwiczenia audytoryjne	75	3
Fakultet kierunkowy 3	Ćwiczenia audytoryjne	75	3
Przedmiot specjalnościowy 1	Ćwiczenia konwersatoryjne, ćwiczenia audytoryjne	150	6
Przedmiot specjalnościowy 2	Ćwiczenia konwersatoryjne, ćwiczenia audytoryjne	125	5
Przedmiot specjalnościowy 3	Ćwiczenia konwersatoryjne, ćwiczenia audytoryjne	100	4
Przedmiot specjalnościowy 4	Ćwiczenia konwersatoryjne, ćwiczenia audytoryjne	75	3
Przedmiot specjalnościowy 5	Ćwiczenia konwersatoryjne, ćwiczenia audytoryjne	75	3
Przedmiot specjalnościowy 6	Ćwiczenia konwersatoryjne, ćwiczenia audytoryjne	75	3
Przedmiot specjalnościowy 7	Ćwiczenia konwersatoryjne, ćwiczenia audytoryjne	150	6
Przedmiot specjalnościowy 8	Ćwiczenia konwersatoryjne, ćwiczenia audytoryjne	125	5
Przedmiot specjalnościowy 9	Ćwiczenia audytoryjne	100	4
Przedmiot specjalnościowy 10	Ćwiczenia konwersatoryjne, ćwiczenia audytoryjne	100	4
Przedmiot specjalnościowy 11	Ćwiczenia audytoryjne	150	6
Przedmiot specjalnościowy 12	Ćwiczenia warsztatowe	175	7
Proseminarium specjalnościowe	Seminaria – ćwiczenia	50	2
Seminarium magisterskie	Seminaria – ćwiczenia	500	20
Praktyka zawodowa – część specjalnościowa	Praktyki w instytucjach	320	12
Razem:		2870	114

Program studiów umożliwia studentowi wybór zajęć, do których przypisuje się punkty ECTS w wymiarze 38% liczby punktów ECTS zarówno dla studiów stacjonarnych, jak i studiów niestacjonarnych, (wybór zajęć obejmuje 114 punktów ECTS, zarówno na studiach stacjonarnych, jak i studiach niestacjonarnych). Zajęcia do wyboru obejmują: j. obcy (5 języków do wyboru: j. angielski, j. niemiecki, j. francuski, j. hiszpański, j. rosyjski), fakultet

humanistyczny (1 przedmiot do wyboru z 2 propozycji), trzy fakultety kierunkowe (3 przedmioty z 8 zaproponowanych do wyboru), wszystkie zajęcia z modułu kształcenia specjalnościowego (14 przedmiotów) oraz praktykę specjalnościową. Moduły specjalnościowe do wyboru w ramach programu to: Psychologia kliniczna, Psychoterapia, Psychologia dzieci i młodzieży.

Tabela 5.

Zajęcia lub grupy zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość					
Nazwa zajęć lub grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
		ST	NST	ST	NST
Filozofia	Wykład online	10	10	0,4	0,4
Wprowadzenie do pedagogiki	Wykład online	30	20	1,2	0,8
Socjologia ogólna	Wykład online	10	10	0,4	0,4
BHP	Wykład online	4	4	0	0
Biomedyczne podstawy zachowań ludzkich	Wykład online	15	10	0,6	0,4
Wprowadzenie do psychologii	Wykład online	30	20	1,2	0,8
Wprowadzenie do biopsychologii	Wykład online	30	15	1,2	0,6
Historia myśli psychologicznej	Wykład online	20	10	0,8	0,4
Podstawy metodologii badań psychologicznych	Wykład online	20	10	0,8	0,4
Psychologia procesów poznawczych	Wykład online	30	15	1,2	0,6
Psychologia rozwojowa człowieka	Wykład online	30	25	1,2	1
Psychologia osobowości	Wykład online	40	30	1,6	1,2
Psychologia emocji i motywacji	Wykład online	20	10	0,8	0,4
Psychologia społeczna	Wykład online	20	10	0,8	0,4
Psychologia różnic indywidualnych	Wykład online	15	10	0,6	0,4
Analiza statystyczna w badaniach psychologicznych	Wykład online	20	15	0,8	0,6
Psychometria	Wykład online	25	20	1	0,8
Psychologia twórczości	Wykład online	20	10	0,8	0,4
Psychologia wychowawcza	Wykład online	10	5	0,4	0,2

Pamięć i uczenie się	Wykład online	20	10	0,8	0,4
Psychologia rewalidacyjna	Wykład online	20	10	0,8	0,4
Psychopatologia	Wykład online	20	10	0,8	0,4
Psychiatria	Wykład online	30	20	1,2	0,8
Psychologia komunikacji	Wykład online	20	10	0,8	0,4
Diagnoza psychologiczna	Wykład online	35	25	1,4	1
Pomoc psychologiczna	Wykład online	20	10	0,8	0,4
Psychologia kliniczna	Wykład online	30	20	1,2	0,8
Podstawy neuropsychologii	Wykład online	20	10	0,8	0,4
Psychologia międzykulturowa	Wykład online	20	10	0,8	0,4
Psychoterapia	Wykład online	20	10	0,8	0,4
Psychologia nieprzystosowania społecznego	Wykład online	20	10	0,8	0,4
Psychologia uzależnień	Wykład online	20	10	0,8	0,4
Arteterapia	Wykład online	10	10	0,4	0,4
Nowoczesne technologie w psychologii	Wykład online	10	10	0,4	0,4
Negocjacje i mediacje	Wykład online	20	10	0,8	0,4
Psychologia pracy organizacji i zarządzania	Wykład online	20	10	0,8	0,4
Etyka zawodu psychologa	Wykład online	20	20	0,8	0,8
Razem:		774	30,8	484	19,2

3. Tytuł zawodowy nadawany absolwentom

(tytuł zawodowy należy podać zgodnie z art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Dz.U. 2024 poz. 1571 ze zm. oraz z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów, Dz.U. 2023 poz. 2787)

Absolwentowi studiów na kierunku Psychologia - studia jednolite magisterskie profil praktyczny będzie nadawany tytuł zawodowy: MAGISTER.

4. Efekty uczenia się

o których mowa w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, z uwzględnieniem uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia określonych w tej ustawie oraz charakterystyk drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 tej ustawy.

Efekty uczenia się przyjęte dla kierunku Psychologia uwzględniają uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia, określone w ustawie z 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz.U. 2024 poz. 1606) oraz charakterystyki drugiego stopnia określone w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 tej ustawy, tj. w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz.U. 2018 poz. 2218). W opisie efektów uczenia się uwzględniono wszystkie charakterystyki pierwszego stopnia dla kwalifikacji na poziomie 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji przypisane do jednolitych studiów magisterskich.

Symbol kierunkowego efektu uczenia się	Zakładane efekty uczenia się na kierunku Psychologia, jednolite studia magisterskie, profil praktyczny	Odniesienie do charakterystyk pierwszego stopnia PRK dla poziomu 7	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK dla poziomu 7
WIEDZA – STUDENT ZNA I ROZUMIE			
K_W01	Ma pogłębioną wiedzę o przedmiocie zainteresowania dyscypliny naukowej psychologia oraz zna jej powiązania z naukami z dziedziny nauk społecznych, humanistycznych, medycznych i nauk o zdrowiu, a w szczególności z takimi dyscyplinami jak: filozofia (w tym zagadnienia - antropologii), nauki socjologiczne, pedagogika, medycyna, nauki o zdrowiu, oraz ich odniesienie do praktycznych zastosowań.	P7U_W	P7S_WG
K_W02	Ma pogłębioną wiedzę na temat historycznych i współczesnych koncepcji filozoficznych dotyczących społeczeństwa i relacji międzyludzkich, ich powiązaniach z psychologią oraz zna jej odniesienia do praktycznych zastosowań.	P7U_W	P7S_WG

K_W03	Zna w pogłębionym stopniu procesy kształtowania i ewolucji psychologii jako nauki, w tym zmiany paradygmatów naukowych oraz kluczowe koncepcje i kierunki w historii myśli psychologicznej.	P7U_W	P7S_WG
K_W04	Zna w pogłębionym stopniu zasady planowania, realizacji i analizy badań empirycznych w psychologii, uwzględniając zarówno metody jakościowe, jak i ilościowe oraz dostosowane do nich techniki analizy danych.	P7U_W	P7S_WG
K_W05	Zna i rozumie w pogłębiony sposób teorie osobowości, ich założenia, sposób rozumienia regulacyjnych funkcji osobowości w różnych teoriach i zna ich praktyczne zastosowanie.	P7U_W	P7S_WG
K_W06	Ma pogłębioną wiedzę na temat koncepcji teoretycznych psychologii różnic indywidualnych, w tym rozwoju cech temperamentu, zdolności, inteligencji i stylów poznawczych. Zna metody pomiaru tych cech oraz ich zastosowanie w praktyce psychologicznej.	P7U_W	P7S_WG
K_W07	Posiada pogłębioną wiedzę z zakresu psychometrii. Zna sposoby pomiaru właściwości psychicznych oraz zna zasady konstruowania i adaptacji testów psychologicznych. Zna sposoby określania własności psychometrycznych narzędzi pomiarowych i zna ich praktyczne wykorzystanie.	P7U_W	P7S_WG
K_W08	Ma pogłębioną wiedzę na temat funkcjonowania poznawczego człowieka i jej praktycznego zastosowania w diagnozie oraz interwencjach psychologicznych. Rozumie związki tej wiedzy z neuronauką i kognitywistyką oraz potrafi analizować ich znaczenie w badaniach i praktyce psychologicznej.	P7U_W	P7S_WG
K_W09	Ma pogłębioną wiedzę w zakresie psychologii rozwoju. Zna teorie i modele rozwoju człowieka oraz wychowania, a także związane z nimi badania. Zna specyfikę różnych faz rozwoju człowieka i znaczenia więzi społecznych. Ma pogłębioną wiedzę o kryzysach rozwojowych i współczesnych metodach wspierania rozwoju człowieka i rządzących nimi prawidłowościami. Zna ich praktyczne zastosowanie w działalności zawodowej psychologa.	P7U_W	P7S_WG
K_W10	Zna w pogłębiony sposób zjawiska związane ze społecznym działaniem człowieka jako jednostki oraz funkcjonowaniem różnych struktur społecznych. Zna praktyczne zastosowania wyników badań psychologii społecznej.	P7U_W	P7S_WG

K_W11	Ma pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego. Zna modele zdrowia oraz koncepcje wyjaśniające powstawanie zaburzeń psychicznych. Zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych. Zna w pogłębionym stopniu uwarunkowania biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe zaburzeń psychicznych. Rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii. Zna relacje między psychologią zdrowia, psychologią kliniczną i psychiatrią.	P7U_W	P7S_WG
K_W12	Zna w pogłębionym stopniu metody udzielania pomocy psychologicznej, w tym założenia i możliwości zastosowania interwencji kryzysowej, poradnictwa psychologicznego, psychoedukacji oraz podstaw wybranych podejść psychoterapeutycznych w pracy psychologa.	P7U_W	P7S_WG
K_W13	Posiada zaawansowaną wiedzę o mechanizmach funkcjonowania układu nerwowego oraz roli jaką odgrywa w regulacji procesów emocjonalnych, poznawczych i motorycznych. Zna metody badania funkcji układu nerwowego oraz pomiaru psychofizjologicznego i ich praktyczne zastosowanie.	P7U_W	P7S_WG
K_W14	Zna w pogłębionym stopniu biologiczne i kulturowe uwarunkowania zachowania człowieka, w tym podstawowe mechanizmy ewolucyjne oraz ich wpływ na funkcjonowanie jednostki i grup społecznych. Rozumie znaczenie tej wiedzy dla teorii i praktyki psychologicznej.	P7U_W	P7S_WG
K_W15	Zna w sposób pogłębiony zasady i wybrane metody prowadzenia diagnozy psychologicznej i ich praktyczne wykorzystanie, w tym: rolę metod ilościowych i jakościowych w diagnozie, wartość diagnostyczną różnych metod kwestionariuszowych i projekcyjnych, systemy klasyfikacji zaburzeń psychicznych. Zna w pogłębiony sposób specyfikę diagnozy w różnych kontekstach społecznych, instytucjonalnych i kulturowych i jej wykorzystanie w działalności zawodowej związanej z kierunkiem psychologia.	P7U_W	P7S_WG
K_W16	Posiada zaawansowaną wiedzę o emocjach i motywacji oraz ich uwarunkowaniach biologicznych, psychologicznych i społeczno-kulturowych. Rozumie ich znaczenie dla procesów poznawczych, zachowania i dla działalności zawodowej psychologa.	P7U_W	P7S_WG
K_W17	Posiada uporządkowaną wiedzę dotyczącą etyki, a w szczególności etyki zawodowej psychologa. Zna standardy etyczne wykonywania zawodu psychologa-praktyka oraz psychologa-badacza,	P7U_W	P7S_WG

	określone w regulacjach krajowych i międzynarodowych.		
K_W18	Zna i rozumie zasady ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego w kontekście działalności naukowej, diagnostycznej i terapeutycznej w psychologii.	P7U_W	P7S_WK
K_W19	Zna społeczne i prawne uwarunkowania związane z działalnością zawodową w zakresie opieki psychologicznej i psychiatrycznej.	P7U_W	P7S_WK
K_W20	Ma uporządkowaną wiedzę dotyczącą planowania własnej ścieżki rozwoju zawodowego psychologa, uwzględniając aspekty przedsiębiorczości oraz regulacje prawne dotyczące wykonywania zawodu w Polsce i Unii Europejskiej.	P7U_W	P7S_WK
K_W21	Zna i rozumie psychologiczne aspekty różnic kulturowych i religijnych oraz ich wpływ na systemy wartości i zachowania społeczne, w tym zjawiska patologii społecznych.	P7U_W	P7S_WK
K_W22	Posiada zaawansowaną wiedzę o psychologicznych podstawach wychowania i kształcenia, w tym ich uwarunkowaniach społeczno-kulturowych oraz biologicznych. Zna współczesne koncepcje pedagogiczne i dydaktyczne oraz ich zastosowanie w pracy psychologa.	P7U_W	P7S_WG
UMIEJETNOSCI – STUDENT POTRAFI			
K_U01	Potrafi zastosować wiedzę psychologiczną do analizy i oceny problemów o charakterze praktycznym oraz projektowania adekwatnych interwencji w różnych kontekstach zawodowych.	P7U_U	P7S_UW
K_U02	Potrafi formułować problemy badawcze, formułować i weryfikować hipotezy, zoperacjonalizować zmienne. Planuje i realizuje badania ilościowe i jakościowe oraz analizuje dane empiryczne z wykorzystaniem metod statystycznych w oparciu o posiadaną wiedzę metodologiczną.	P7U_U	P7S_UW
K_U03	Potrafi przedstawić genezę pojęć i paradygmatów psychologicznych, odnosząc ją do historii psychologii. Potrafi przedstawić historyczne koncepcje psychologiczne i ich kontekst społeczno-kulturowy oraz odnieść je do obecnego stanu praktyki psychologicznej.	P7U_U	P7S_UW
K_U04	Potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje z wykorzystaniem właściwych źródeł. Potrafi korzystać z baz danych i literatury naukowej. Na podstawie zebranych informacji potrafi	P7U_U	P7S_UW

	sformułować krytyczne sądy stanowiące podstawę badań własnych.		
K_U05	Potrafi zastosować wiedzę psychologiczną, pedagogiczną i dyscyplin pokrewnych do diagnozy sytuacji wychowawczych, edukacyjnych i społecznych oraz oceny skuteczności podejmowanych interwencji psychologicznych.	P7U_U	P7S_UW
K_U06	Potrafi opracować teksty przedstawiające wyniki własnych badań zawierające analizę literatury przedmiotu, praktyczny dorobek psychologii oraz przedstawiać wnioski, z zachowaniem standardów metodycznych właściwych dla psychologii z wykorzystaniem narzędzi i zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych.	P7U_U	P7S_UK
K_U07	Potrafi ocenić cechy osobowości i zdolności jednostki z wykorzystaniem metod diagnostycznych oraz opracować rekomendacje dotyczące dalszego wsparcia psychologicznego.	P7U_U	P7S_UW
K_U08	W oparciu o wiedzę z zakresu neuropsychologii, socjobiologii, psychologii ewolucyjnej potrafi zidentyfikować i wyjaśnić rolę czynników mających wpływ na funkcjonowanie człowieka.	P7U_U	P7S_UW
K_U09	Potrafi w nieprzewidywalnych warunkach rozpoznawać i identyfikować problemy natury emocjonalnej oraz proponować ich rozwiązania, z wykorzystaniem metod terapeutycznych, profilaktycznych, społecznych. Potrafi rozpoznać zaburzenia sfery emocjonalno-motywacyjnej. Potrafi wyjaśniać zachowania z zastosowaniem teorii motywacji sprawnie posługując się terminologią z zakresu psychologii emocji.	P7U_U	P7S_UW
K_U10	Ma umiejętność prowadzenia debaty. Potrafi przedstawiać własne opinie, wątpliwości i sugestie, merytorycznie argumentować z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów,	P7U_U	P7S_UK
K_U11	Potrafi wykorzystać wiedzę psychologiczną i pedagogiczną w profilaktyce wykluczenia i patologii społecznych.	P7U_U	P7S_UW
K_U12	Potrafi zaplanować i przeprowadzić proces diagnostyczny z zastosowaniem wywiadu, obserwacji oraz wybranych metod kwestionariuszowych, testowych i projekcyjnych. Potrafi dostosować metody diagnostyczne do kontekstu badania, krytycznie interpretować uzyskane rezultaty, sporządzić pisemną opinię lub ekspertyzę, formułować orzeczenie na potrzeby	P7U_U	P7S_UW

	różnych odbiorców.		
K_U13	Potrafi w celu sformułowania i rozwiązania złożonych problemów o charakterze praktycznym konstruować narzędzia badawcze, w tym sprawdzić ich parametry takie jak rzetelność i trafność z zastosowaniem metod psychometrycznych i statystycznych. Potrafi ocenić wartość metod kwestionariuszowych i testów na podstawie ich parametrów psychometrycznych i przystosować do potrzeb badawczych.	P7U_U	P7S_UW
K_U14	Potrafi dokonać oceny prac badawczych o charakterze praktycznym podejmowanych przez siebie i innych psychologów z punktu widzenia etyki zawodowej. Potrafi zidentyfikować najważniejsze dylematy etyczne związane z wykonywaniem zawodu i wskazać źródła określające zasady etyki psychologa.	P7U_U	P7S_UW
K_U15	Potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać innych w tym zakresie.	P7U_U	P7S_UU
K_U16	Potrafi interpretować zachowania w kategoriach społecznych oraz wykorzystać wiedzę z różnych działów psychologii do interpretacji zjawisk społecznych i kulturowych. Potrafi proponować rozwiązania problemów praktycznych z wykorzystaniem wiedzy psychologicznej, prognozować przebieg ich rozwiązywania i przewidywać skutki planowanych działań.	P7U_U	P7S_UW
K_U17	Potrafi odróżnić zaburzenia procesów psychicznych na podstawie objawów i odnieść wyniki diagnozy do systemów klasyfikacyjnych. Potrafi wskazać prawdopodobną etiologię zaburzeń, z uwzględnieniem czynników biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych.	P7U_U	P7S_UW
K_U18	Potrafi zaplanować strategię interwencji adekwatnie do konkretnego przypadku. Umie zastosować wybrane metody pomocy psychologicznej oraz podejmować działania w zakresie psychoedukacji i promocji zdrowia.	P7U_U	P7S_UW
K_U19	Ma rozwinięte umiejętności interpersonalne. Potrafi nawiązywać kontakt na tematy specjalistyczne z osobami w różnych kontekstach społecznych, stosując język dostosowany do rozmówcy.	P7U_U	P7S_UK

K_U20	Ma znajomość języka angielskiego lub innego języka nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą słownictwo specjalistyczne w zakresie psychologii zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	P7U_U	P7S_UK
K_U21	Potrafi współpracować w interdyscyplinarnym zespole psychologów i specjalistów, organizując zadania i cele wspólnej pracy. Umie efektywnie komunikować się i koordynować działania w kontekście diagnostycznym, terapeutycznym lub badawczym.	P7U_U	P7S_UO
K_U22	Potrafi projektować i prowadzić działania edukacyjne, w odniesieniu do grup dzieci, młodzieży i dorosłych na różnych etapach rozwoju oraz indywidualizować działania edukacyjne i prowadzić pomiar dydaktyczny, wykorzystując wiedzę z zakresu pedagogiki i psychologii.	P7U_U	P7S_UW
KOMPETENCJE SPOŁECZNE – STUDENT JEST GOTÓW			
K_K01	Jest gotów do podjęcia praktyki psychologicznej zachowując się profesjonalnie, z szacunkiem do klientów/pacjentów, uwzględniając ich zmieniające się potrzeby, kierując się dobrem klienta oraz zasadami etyki zawodowej. Jest gotów do działania na rzecz przestrzegania zasad etyki zawodowej.	P7U_K	P7S_KR
K_K02	Jest gotów w działalności zawodowej do uwzględniania jej etycznych i moralnych aspektów, stosując się do zasad współpracy w środowisku zawodowym.	P7U_K	P7S_KR
K_K03	Ma świadomość własnych ograniczeń oraz granic kompetencji zawodowych. Jest otwarty na konsultację z innymi psychologami, pedagogami oraz specjalistami innych dziedzin. Ma gotowość do korzystania z superwizji.	P7U_K	P7S_KK
K_K04	Jest gotów do uznawania znaczenia nauk psychologicznych i pedagogicznych w działalności zawodowej dla rozwoju jednostki i więzi społecznych.	P7U_K	P7S_KK
K_K05	Ma świadomość własnych predyspozycji i sposobu funkcjonowania psychicznego oraz wpływu swoich działań na różne środowiska społeczne. Jest gotów w tej aktywności do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy.	P7U_K	P7S_KO
K_K06	Jest gotów do krytycznej dyskusji podpartej argumentami merytorycznymi odnosząc się do wypowiedzi innych osób z szacunkiem i uwagą.	P7U_K	P7S_KK

K_K07	Jest gotowy do podejmowania indywidualnych i zespołowych wyzwań zawodowych, realizacji projektów społecznych uwzględniających aspekty zdrowia psychicznego na rzecz interesu publicznego.	P7U_K	P7S_KO
K_K08	Jest gotowy do współpracy z otoczeniem, inspirowania działań oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach społecznych realizujących zadania psychologiczne, edukacyjne i wychowawcze.	P7U_K	P7S_KO
K_K09	Jest wrażliwy na problemy psychospołeczne, szanując prawa mniejszości i unikając myślenia opartego na stereotypach i uprzedzeniach.	P7U_K	P7S_KR
K_K10	Ma świadomość ograniczeń jakie wiążą się z badaniami diagnostycznymi w psychologii i pedagogice. Jest gotów do podtrzymywania ciosu zawodu psychologa w tym uznawania roli posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych.	P7U_K	P7S_KR

5. Zajęcia lub grupy zajęć, niezależnie od formy ich prowadzenia, wraz z przypisaniem do nich efektów uczenia się i treści programowych zapewniających uzyskanie tych efektów oraz liczby punktów ECTS.

Program studiów stacjonarnych i niestacjonarnych zawiera moduły: moduł kształcenia ogólnego, moduł kształcenia podstawowego, moduł kształcenia kierunkowego, moduł kształcenia specjalnościowego, moduł praktyki zawodowej. Każdy z modułów zawiera pulę zajęć do realizacji. Relacje między efektami uczenia się zdefiniowanymi dla programu studiów (efektami kierunkowymi) z efektami uczenia się zdefiniowanymi dla poszczególnych przedmiotów (efekty przedmiotowe) określa matryca efektów uczenia się, stanowiąca załącznik do niniejszego programu. Matrycę efektów uczenia się przedstawiono zgodnie z podanym wykazem przedmiotów, w podziale na moduły i przedmioty. Analiza matrycy pozwala stwierdzić, że realizacja programu jednolitych studiów magisterskich na kierunku psychologia umożliwia pełne osiągnięcie założonych efektów uczenia się. Stwierdzenie to opiera się na przekonaniu, że wszystkie kierunkowe efekty uczenia się są w dostatecznym stopniu pokryte

przez efekty oraz podporządkowane im treści kształcenia związane z poszczególnymi zajęciami/przedmiotami.

Podział programu studiów na kierunku psychologia na moduły odzwierciedla logiczną progresję edukacyjną – od ogólnych kompetencji akademickich, przez interdyscyplinarne podstawy naukowe, aż po praktyczne przygotowanie do wykonywania zawodu psychologa. Taki podział zapewnia systematyczny rozwój wiedzy i umiejętności, dostosowany do wymagań akademickich i zawodowych. Wyodrębnione moduły to:

A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE

Moduł ten obejmuje przedmioty o charakterze akademickim i ogólnorozwojowym, które są wymagane w programie. Ich obecność zapewnia interdyscyplinarną podstawę, ale nie wprowadza jeszcze zagadnień psychologicznych. Celem modułu jest dostarczenie studentom ogólnych kompetencji akademickich oraz interdyscyplinarnej wiedzy, która będzie wspierać ich rozwój w obszarze psychologii.

B. MODUŁ: KSZTAŁCENIE PODSTAWOWE

Moduł ten zawiera kluczowe przedmioty teoretyczne, które stanowią fundament psychologii. Przedmioty te mają zapewnić studentom solidną bazę teoretyczną przed rozpoczęciem zajęć praktycznych.

C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE

W tym module realizowane są przedmioty, które wprowadzają studentów w specyfikę psychologii i jej praktyczne zastosowania. Moduł ten dostarcza kluczowej wiedzy i umiejętności, które są podstawą pracy psychologa w różnych specjalnościach.

D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE

Moduł ten zapewnia indywidualizację programu studiów, co odpowiada zarówno wymaganiom rynku pracy, jak i oczekiwaniom studentów. Obejmuje również sprofilowane zgodnie ze specjalnością proseminarium i seminarium, ponieważ ich tematyka zależy od specjalności, a student wybiera ścieżkę kształcenia zgodną ze swoimi zainteresowaniami i planami zawodowymi.

E. MODUŁ: PRAKTYKA ZAWODOWA

Moduł praktyki umożliwia studentom zastosowanie wiedzy teoretycznej w realnych sytuacjach zawodowych; kształtowanie kompetencji interpersonalnych i etycznych; rozwój umiejętności diagnostycznych i interwencyjnych, nabycie doświadczenia m.in. w przeprowadzaniu badań

psychologicznych, analizie wyników, tworzeniu dokumentacji psychologicznej, a także zdobycie doświadczenia w środowisku pracy, co zwiększa szanse absolwentów na rynku pracy i pozwala im na lepsze dostosowanie się do rzeczywistych warunków pracy psychologa.

Kod przedmiotu	Moduł kształcenia / Przedmiot	Punkty ECTS
A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE		
A0.	Wychowanie fizyczne (tylko na studiach stacjonarnych)	0
A1.	Język obcy	12
A2.	Filozofia	3
A3.	Wprowadzenie do pedagogiki	3
A4.	Socjologia ogólna	2
A5.	Logika	2
A6.	Technologia informacyjna	2
A7.	BHP	0
A8.	Pierwsza pomoc	2
A9.	Prawo ochrony własności intelektualnej	1
A10.	Fakultet humanistyczny	3
B. MODUŁ: KSZTAŁCENIE PODSTAWOWE		
B1.	Biomedyczne podstawy zachowań ludzkich	4
B2.	Wprowadzenie do psychologii	6
B3.	Wprowadzenie do biopsychologii	5
B4.	Historia myśli psychologicznej	6
B5.	Podstawy metodologii badań psychologicznych	6
B6.	Psychologia procesów poznawczych	6
B7.	Psychologia rozwojowa człowieka	6
B8.	Psychologia osobowości	6
B9.	Psychologia emocji i motywacji	6
B10.	Psychologia społeczna	5
B11.	Psychologia różnic indywidualnych	3
C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE		
C1.	Analiza statystyczna w badaniach psychologicznych	4
C2.	Psychometria	6
C3.	Psychologia twórczości	2
C4.	Psychologia wychowawcza	3

C5.	Pamięć i uczenie się	4
C6.	Psychologia rewalidacyjna	3
C7.	Psychopatologia	5
C8.	Psychiatria	3
C9.	Psychologia komunikacji	3
C10.	Diagnoza psychologiczna	7
C11.	Pomoc psychologiczna	4
C12.	Psychologia kliniczna	6
C13.	Mechanizmy stresu i radzenia sobie ze stresem	2
C.14	Podstawy neuropsychologii	5
C15.	Psychologia międzykulturowa	3
C16.	Psychoterapia	3
C17.	Psychologia nieprzystosowania społecznego	3
C18.	Psychologia uzależnień	4
C19.	Arteterapia	2
C20.	Nowoczesne technologie w psychologii	4
C21.	Negocjacje i mediacje	4
C22.	Psychologia pracy organizacji i zarządzania	4
C23.	Etyka zawodu psychologa	4
C24.	Fakultet kierunkowy 1	3
C25.	Fakultet kierunkowy 2	3
C26.	Fakultet kierunkowy 3	3
D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE		
D1.-D3.	Moduły specjalnościowe (Psychologia kliniczna, Psychoterapia, Psychologia dzieci i młodzieży)	78
E. MODUŁ: PRAKTYKA ZAWODOWA		
E1.	Praktyka zawodowa 1	12
E2.	Praktyka zawodowa 2	12
E3.	Praktyka zawodowa specjalnościowa	12
Razem punkty ECTS (stacjonarne / niestacjonarne)		300

Student ma możliwość dostosowania swojej ścieżki kształcenia do indywidualnych zainteresowań i planów zawodowych poprzez wybór jednej z czterech specjalności. Każda z nich pozwala na pogłębienie wiedzy i rozwój umiejętności w określonym obszarze psychologii, przygotowując do pracy w wybranym sektorze zawodowym. Dzięki temu absolwent uzyskuje nie tylko solidne podstawy teoretyczne, ale również praktyczne kompetencje dostosowane do

specyfiki wybranej dziedziny.

Kod przedmiotu	ZAJĘCIA SPECJALNOŚCIOWE Przedmiot	Punkty ECTS
Specjalność D1. Psychologia kliniczna		
D1.1	Zaburzenia zachowania i emocji u dzieci i młodzieży	6
D1.2	Patologie społeczne i ich wpływ na zdrowie psychiczne	5
D1.3	Zaburzenia rozwoju psychicznego u dzieci, młodzieży i dorosłych	4
D1.4	Rozmowa kliniczna w diagnostyce i interwencji psychologicznej	3
D1.5	Zasady opiniowania w psychologii klinicznej w różnych okresach rozwojowych	3
D1.6	Diagnoza neuropsychologiczna	3
D1.7	Diagnoza funkcjonowania intelektualnego	6
D1.8	Společne, kulturowe i cywilizacyjne zagrożenia zdrowia psychicznego w cyklu życia	5
D1.9	Prawo w praktyce psychologa klinicznego	4
D1.10	Psychologia zdrowia i jakości życia	4
D1.11	Stres, radzenie sobie ze stresem, zaburzenia spowodowane stresem	6
D1.12	Trening interpersonalny w relacjach klinicznych	7
D1.13	Proseminarium specjalnościowe z psychologii klinicznej	2
D1.14	Seminarium magisterskie z psychologii klinicznej	20
Specjalność D2. Psychoterapia		
D2.1	Wprowadzenie do psychoterapii	6
D2.2	Patologie społeczne w kontekście pracy terapeutycznej	5
D2.3	Nurty psychoterapii	4
D2.4	Rozmowa kliniczna w procesie terapeutycznym	3
D2.5	Diagnoza dzieci i dorosłych z zaburzeniami odżywiania	3
D2.6	Diagnoza i terapia ofiar przemocy seksualnej	3
D2.7	Poradnictwo i psychoterapia małżeńska i rodzinna	6
D2.8	Zagrożenia zdrowia psychicznego w ujęciu psychoterapeutycznym	5
D2.9	Prawo w pracy psychoterapeuty	4
D2.10	Predyspozycje i umiejętności psychoterapeuty indywidualnego	4
D2.11	Podstawy psychoterapii w aspekcie zdrowia seksualnego	6
D2.12	Trening interpersonalny w relacji terapeutycznej	7
D2.13	Proseminarium specjalnościowe z psychoterapii	2
D2.14	Seminarium magisterskie z psychoterapii	20

Specjalność D3. Psychologia dzieci i młodzieży		
D3.1	Systemowe ujęcie rodziny	6
D3.2	Patologie społeczne w środowisku dzieci i młodzieży	5
D3.3	Psychologia agresji i przemocy	4
D3.4	Diagnoza psychologiczna dzieci i młodzieży	3
D3.5	Zaburzenia emocjonalne i behawioralne dzieci i młodzieży	3
D3.6	Obszary pracy w psychologii dzieci i młodzieży	3
D3.7	Poradnictwo i pomoc psychologiczno-pedagogiczna	6
D3.8	Zaburzenia neurorozwojowe - diagnostyka i terapia	5
D3.9	Prawo w pracy z dziećmi i młodzieżą	4
D3.10	Interwencja kryzysowa	4
D3.11	Formy pracy psychoprofilaktycznej	6
D3.12	Trening interpersonalny w pracy z dziećmi i młodzieżą	7
D3.13	Proseminarium specjalnościowe z psychologii dzieci i młodzieży	2
D3.14	Seminarium magisterskie z psychologii dzieci i młodzieży	20

Student ma możliwość wyboru zajęć, które stanowią 38% całkowitej puli punktów ECTS wymaganych do ukończenia studiów, co pozwala na indywidualne kształtowanie ścieżki edukacyjnej zgodnie z własnymi zainteresowaniami i planami zawodowymi.

Kod przedmiotu	Przedmiot		Punkty ECTS
ZAJĘCIA DO WYBORU			
A1.	Język obcy	1 język z 5 do wyboru: j. angielski, j. niemiecki, j. hiszpański, j. włoski, j. rosyjski	12
A10.	Fakultet humanistyczny	1 przedmiot z 2 propozycji do wyboru: - Nurt narracyjny - podejście interdyscyplinarne - Wolność i wolna wola	3
C24.	Fakultet kierunkowy 1	1 przedmiot z 3 propozycji do wyboru: - Psychologia kulturowa i społeczna w kontekście niepełnosprawności - Indywidualne aspekty przejścia do dorosłości - Psychologiczne aspekty kształcenia uczniów z niepełnosprawnością intelektualną	3

C25.	Fakultet kierunkowy 2	2 przedmioty z 5 propozycji do wyboru: - Psychologia pozytywna - Transpłciowość i niebinarność u dzieci i młodzieży - Psychologia rodziny dziecka neuro różnorodnego - wsparcie i metody pracy	3
C26.	Fakultet kierunkowy 3	- Psychologiczna diagnoza poziomu funkcjonowania dzieci ze SPE - Psychologiczne metody diagnozy i oceny rozwoju osób ze spektrum autyzmu	3
D1.-D3.	Moduły specjalnościowe	1 specjalność (w tym 14 przedmiotów) do wyboru: - Psychologia kliniczna, - Psychoterapia, - Psychologia dzieci i młodzieży,	78
E3.	Praktyka zawodowa specjalnościowa	Praktyka dla 1 z 3 specjalności do wyboru: - Psychologia kliniczna, - Psychoterapia, - Psychologia dzieci i młodzieży,	12
Razem punkty ECTS:			114

Informacje o przypisanych efektach uczenia się oraz treściach programowych, formach i metodach kształcenia, zapewniających osiągnięcie tych efektów zawierają karty przedmiotów (sylabusy) do poszczególnych przedmiotów w załącznikach do niniejszego programu.

Wzór sylabusu obowiązujący w Uczelni zawiera następujące informacje:

- 1. ogólne informacje podstawowe o przedmiocie, w tym:**
 - a) nazwę przedmiotu;
 - b) nazwę jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek;
 - c) nazwę kierunku studiów, poziom kształcenia;
 - d) liczbę punktów ECTS;
 - e) język realizacji przedmiotu;
 - f) profil kształcenia;
 - g) nazwę specjalności;
 - h) rodzaj modułu kształcenia;
 - i) rok / semestr, na którym realizowany jest dany przedmiot;
 - j) osobę koordynującą dany przedmiot;
 - k) wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów).

2. **formy zajęć dydaktycznych oraz wymiar godzinowy:** ogólną liczbę godzin zajęć dydaktycznych z podziałem na formy i ich suma;
3. **metody realizacji zajęć dydaktycznych:** każdej formie zajęć w jakiej realizowany jest przedmiot przypisana została odpowiednia metoda prowadzenia zajęć;
4. **przedmiotowe efekty uczenia się wraz z ich odniesieniem do efektów kierunkowych,** w tym: efekty przedmiotowe przyporządkowane efektom kierunkowym, wyszczególnionym zgodnie z klasyfikacją i opisem efektów uczenia się dla kierunku psychologia z uwzględnieniem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.
5. **treści kształcenia,** w tym: przedstawienie uszczegółowionych treści kształcenia realizowanych na zajęciach, prezentowanych z podziałem na poszczególne formy zajęć oraz ich odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się;
6. **metody weryfikacji efektów uczenia się:** metody weryfikacji efektów uczenia się przyporządkowano do formy zajęć, w ramach której weryfikowane są przyporządkowane tej formie efekty; a także warunki zaliczenia przedmiotu, z podziałem na jego poszczególne formy; w opisie uwzględniono również zadania kształtujące umiejętności praktyczne w ramach pracy własnej studenta, które podlegają weryfikacji przez prowadzącego;
7. **kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się;**
8. **nakład pracy studenta - wymiar godzinowy:** godziny kontaktowe oraz liczba godzin samokształcenia kontrolowanego;
9. **literaturę przedmiotu oraz inne materiały dydaktyczne,** w tym: literaturę podstawową – zalecaną do przeczytania i wymaganą do zaliczenia przedmiotu – oraz literaturę uzupełniającą – zalecaną do pogłębionego poznania przedmiotu, niewymaganą jako warunek konieczny zaliczenia przedmiotu oraz ewentualne inne wykorzystywane w ramach danego przedmiotu materiały dydaktyczne (źródłowe lub ćwiczeniowe).

Harmonogram realizacji programu studiów dla jednolitych studiów magisterskich na kierunku Psychologia o profilu praktycznym w formie stacjonarnej i niestacjonarnej stanowi załącznik do programu w formie tabeli (w programie Exel). W harmonogramie tym w sposób przejrzysty wskazano rozkład realizacji zajęć w poszczególnych semestrach, a także wyliczenie poszczególnych wskaźników wymaganych dla programu, w tym liczby godzin i punktów ECTS

z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia, zajęcia do wyboru, zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne, zajęcia z zakresu nauk humanistycznych.

6. Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia

Sposób weryfikacji efektów uczenia się jest ściśle powiązany z metodami i formami kształcenia. Weryfikacja osiągnięć studentów uwzględnia wszystkie trzy składowe efektów uczenia się, tj. wiedzę, umiejętności oraz kompetencje społeczne. Ponieważ każdy z tych aspektów w różnym zakresie jest realizowany przy poszczególnych przedmiotach i każdy z nich wymaga innego sposobu sprawdzenia efektów do weryfikacji nabytych umiejętności i kompetencji wykorzystuje się różne metody, adekwatne do realizowanych treści oraz metod i form kształcenia w ramach konkretnych zajęć. Wyszczególnienie metod i form kształcenia oraz sposobów weryfikacji efektów w odniesieniu do poszczególnych przedmiotów (zajęć) zawarto w sylabusach. Nad właściwym doбором metod weryfikacji czuwa Komisja ds. Jakości Kształcenia. Szczegółowe warunki i tryb uzyskiwania zaliczeń i składania egzaminów zawiera Regulamin studiów.

Weryfikacja stopnia osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się będzie realizowana przy wykorzystaniu następujących metod: egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, sprawdzian wiedzy, test, projekt zaliczeniowy, aktywność merytoryczna na zajęciach, prezentacja ustna / autoprezentacja, prezentacja multimedialna, esej, analiza tekstu, zadania praktyczne na ocenę (indywidualne i grupowe), przygotowanie raportu z badań (wywiad, badania psychologiczne, opracowanie badań, opinia psychologiczna).

Ponadto weryfikowane są efekty osiągane na praktykach zawodowych. Do weryfikacji efektów osiągniętych na praktykach zawodowych włączeni są przedstawiciele pracodawców. Efekty te są weryfikowane przez ocenę efektów szczegółowych opracowanych dla praktyk i stopnia wykonania zadań podporządkowanym tym efektom. Ostatecznej weryfikacji efektów osiągniętych na praktykach dokonuje Opiekun praktyk z ramienia Uczelni na podstawie

dokumentacji potwierdzonej przez Opiekuna praktyk z ramienia instytucji przyjmującej, informacji zbieranych w trakcie odbywania praktyk oraz ich analizy. Opiekun praktyk z ramienia Uczelni dokonuje końcowej oceny zgodności zrealizowanych zadań z efektami określonymi dla praktyk.

Weryfikacja końcowych efektów uczenia się odbywa się w procesie dyplomowania, który obejmuje przygotowanie pracy dyplomowej, zgodnie z opracowanymi w Uczelni standardami oraz egzamin dyplomowy na którym student odpowiada na pytania związane z kierunkiem studiów, specjalnością i tematyką pracy. Prace w celu weryfikacji ich jakości i oryginalności poddawane są recenzjom Opiekuna pracy i Recenzenta a także systemowi antyplagiatowemu. Egzamin dyplomowy odbywa się przed Komisją, której przewodniczy nauczyciel akademicki co najmniej ze stopniem doktora.

Stosowana jest w Uczelni skala ocen: bardzo dobry (5), dobry plus (4+), dobry (4), dostateczny plus (3+), dostateczny (3), niedostateczny (2).

7. Zasady i forma odbywania praktyk zawodowych

Praktyki studenckie odbywają się zgodnie z zasadami określonymi w Regulaminie realizacji praktyk studenckich. Ze względu na przyjęty praktyczny profil są one integralną częścią procesu kształcenia. Wymiar, charakter i miejsce odbywania praktyk odpowiada studiowanej specjalności oraz zapewnia uzyskanie opisanych w efektach uczenia się kompetencji zawodowych. Praktyka odbywa się w miejscu najbardziej zbliżonym do naturalnego środowiska pracy. Celem praktyk zawodowych jest budowanie doświadczenia zawodowego poprzez umożliwienie studentom sprawdzenia w działalności praktycznej zdobytej wiedzy teoretycznej, a przede wszystkim umiejętności diagnozy psychologicznej, pracy z jednostką, rodziną, społecznością lokalną, projektowania działań na rzecz rozwiązywania problemów społecznych. Student zapozna się z całokształtem działalności pracy psychologa. Praktyki zawodowe będą miały także na celu stworzenie takich sytuacji, w których studenci doświadczają siebie w roli psychologa wdrażając się w profesjonalne przeprowadzenie pomocy psychologicznej w sytuacjach trudnych, zapobieganiu i korekcie przejawów patologii społecznej, a także profilaktyki i preferencji społecznej. Celem praktyk jest także kształtowanie postaw badawczych i umiejętności refleksji nad doświadczeniami praktycznymi wyniesionymi

z różnego typu placówek i instytucji. Student będzie zobowiązany do czynnego udziału w realizacji zadań placówki/instytucji. Poza tym, praktyka powinna przyczynić się do ukształtowania u studentów tych cech charakteru, jakich wymaga zawód psychologa, a zatem rzetelnego podejścia do pracy, odpowiedzialności, uczciwości, życzliwości i poszanowania drugiego człowieka. Student wyżej wymienione cele realizuje poprzez zapoznanie się ze specyfiką pracy w danej placówce oraz poznanie narzędzi pracy z klientami, poznanie zakresu obowiązków psychologa poprzez obserwację jego pracy, pogłębianie wiedzy poprzez kontakt z klientem. Poznaje gamę możliwych obszarów aktywności psychologa. Ponadto student włącza się w realizację zadań według wskazań opiekuna praktyki, uczestniczy w zebraniach zespołu, odprawach, itp.

Zasady i organizacja praktyk zawodowych

Studenci kierunku psychologia praktyki zawodowe odbywać będą w instytucjach publicznych, pozarządowych, prywatnych, gdzie jest zatrudniony psycholog, który będzie mógł pełnić rolę opiekuna praktyk.

Zajęcia praktyczne mogą odbywać się m. in. w:

- placówkach służby zdrowia zatrudniających psychologa: np. Poradni Zdrowia Psychicznego, Poradni Leczenia Uzależnień, oddziałach szpitalnych, itd.;
- ośrodkach interwencji kryzysowej, telefonach zaufania;
- przedszkolach, szkołach, w których jest zatrudniony psycholog szkolny;
- poradniach psychologiczno-pedagogicznych;
- placówkach opiekuńczo-wychowawczych (domach dziecka, świetlicach socjoterapeutycznych, itp.);
- instytucjach edukacyjno-rozwojowych prowadzących warsztaty umiejętności psychologicznych, w tym również instytutach psychologii uczelni wyższych;
- placówkach pomocowych dla dorosłych (np. domy pomocy społecznej, warsztaty terapii zajęciowej, środowiskowe domy samopomocy, itp.);
- ośrodkach kuratorskich przy Sądach Rejonowych;
- ośrodkach pomocy społecznej
- opiniodawczych zespołach sądowych specjalistów;

- ośrodkach resocjalizacyjnych, zakładach karnych;
- organizacjach pozarządowych, których działalność wiąże się bezpośrednio z niesieniem pomocy psychologicznej;
- firmach rekrutacyjnych, consultingowych, coachingowych wykorzystujących narzędzia psychologiczne.

Ponadto w celu fachowego nadzoru nad przebiegiem praktyki w danej instytucji, dyrekcja placówki wyznacza opiekuna merytorycznego (psychologa), który planuje organizację i przebieg praktyki, udziela studentowi fachowych rad i wskazówek. Zadania podejmowane przez studenta w trakcie praktyk będą udokumentowane i poświadczone przez merytorycznego opiekuna praktyk. Warunkiem zaliczenia praktyk będzie ich odbycie, zgodnie z indywidualnym planem praktyk (termin i miejsce) oraz przedstawienie dziennika praktyk zawierającego zapis wykonywanych zadań, poświadczony przez opiekuna merytorycznego praktyk.

System kontroli i oceny praktyk:

- Odbywane przez studenta praktyki są monitorowane oraz oceniane przez uczelnianego koordynatora ds. praktyk studenckich.
- W placówce, w której student odbywa praktykę, wyznaczony jest pracownik pełniący rolę opiekuna merytorycznego, pod okiem którego student odbywa zajęcia praktyczne.
- Praktyki zawodowe zalicza koordynator ds. praktyk studenckich, poprzez wpis do protokołu i karty okresowej osiągnięć studenta, na podstawie wypełnionego przez studenta i podpisanego przez osoby upoważnione w placówce dzienniczka praktyk.

Wymiar praktyk zawodowych

Praktyka zawodowa na 5-letnich jednolitych studiach magisterskich na kierunku psychologia realizowana będzie w wymiarze 6 miesięcy, tj. 960 godzin dydaktycznych (co stanowi 720 godzin zegarowych), za co student otrzymuje 36 pkt. ECTS. Praktyka zawodowa zaproponowana studentom odbywać się będzie na II roku studiów w wymiarze 320 godzin (tj. 2 miesiące, 240h zegarowych), na III roku studiów w wymiarze 320 godzin (tj. 2 miesiące, 240h zegarowych) i na IV roku studiów w wymiarze 320 godzin (tj. 2 miesiące, 240h zegarowych). Studenci przed wyborem specjalności odbywać będą 640 godzin praktyk w ramach II i III roku studiów w dowolnej instytucji publicznej, pozarządowej, prywatnej, gdzie jest zatrudniony

psycholog, który będzie mógł pełnić rolę opiekuna praktyk. Studenci będą realizowali praktykę psychologiczną ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki specjalności na IV roku studiów w liczbie 320 godzin na każdej specjalności.

Formy odbywania praktyk zawodowych

Praktyka zawodowa może przyjąć różne formy:

- 1) Praktyki zorganizowanej - student korzystać będzie z przygotowanej przez Uczelnię oferty wynikającej z zawartych umów o współpracy z instytucjami publicznymi, pozarządowymi, prywatnymi, gdzie opiekę nad studentami pełnić będzie zatrudniony w danej placówce psycholog.
- 2) Praktyki indywidualnej - student wybiera i inicjuje podpisanie umowy/porozumienia z ośrodkiem/organizacją/instytucją przyjmującą studenta na praktykę. Uczelnia sprawuje merytoryczny i organizacyjny nadzór nad przebiegiem praktyk. Zgody na odbycie indywidualnych praktyk w wybranej przez studenta instytucji udziela uczelniany koordynator ds. praktyk studenckich.

Organizację, przebieg oraz kontrolę praktyk studenckich koordynuje wyznaczony przez rektora pracownik uczelni, realizujący zadania uczelnianego opiekuna praktyk. Do jego zadań należy:

1. Nadzór merytoryczny i organizacyjny nad przebiegiem praktyk.
2. Koordynacja prac związanych z przygotowaniem dokumentacji programowej i realizacyjnej praktyk. Współpraca w tym zakresie z nauczycielami akademickimi wskazanymi przez dyrektorów instytutów.
3. Przygotowanie studentów do właściwego – pod względem merytorycznym i organizacyjnym – odbycia praktyk oraz udzielanie merytorycznej i metodycznej pomocy studentom w trakcie trwania praktyki.
4. Podpisywanie – z upoważnienia Rektora – umów i porozumień z zakładami pracy dotyczących praktyk.
5. Bieżąca współpraca z zakładami pracy przyjmującymi studentów na praktykę.
6. Hospitowanie praktyk i kontrolowanie ich prawidłowego dokumentowania.

7. Opiniowanie wniosków o zaliczenie na poczet praktyki pracy zawodowej oraz innych form zawodowej aktywności studenta.
8. Zaliczanie praktyki i dokonywanie wpisów do karty okresowych osiągnięć studenta.

Warunkiem uzyskania zaliczenia praktyki jest:

- a) odbycie tych praktyk w terminie, wynikającym z planu studiów i zawartej umowy o organizację praktyk zawodowych;
 - b) spełnienie przez studenta wymagań dotyczących uzyskania zakładanych efektów uczenia się, określonych w sylabusie praktyk;
 - c) prawidłowe przygotowanie przez studenta dokumentacji praktyk i przedłożenie wypełnionego i potwierdzonego przez zakład pracy Dziennika Praktyk Studenckich;
 - d) pozytywna opinia opiekuna praktyk i wystawienie przez niego oceny za realizację praktyk w Dzienniku Praktyk Studenckich.
9. Gromadzenie dokumentacji z przebiegu praktyk i przygotowanie rocznych sprawozdań.
 10. Przedkładanie organom statutowym uczelni stosownych wniosków.

Uczelniany opiekun praktyk w sprawach merytorycznych (pomocy przy opracowaniu programu praktyk – sylabusu lub dziennika praktyk dla konkretnej specjalności) współpracuje z Dyrektorem Instytutu. Dokładny opis zadań, które student powinien zrealizować w trakcie odbywania praktyk, zawierający zakładane efekty kształcenia, znajduje się w karcie przedmiotu/sylabusie praktyk.

REKTOR

adw. Magdalena Stryja

Załącznik 1b do uchwały Senatu UV. Matryca efektów uczenia się dla kierunku psychologia - zmiany 2025

[illegible]

REKTOR

adw. Magdalena Stryja

Załącznik do uchwały Senatu UV. Harmonogram realizacji programu studiów dla kierunku psychologia - zmiany 2025 Rzeszów

[illegible][illegible][illegible]

REKTOR

adw. Magdalena Stryja

Załącznik do uchwały Senatu UV. Harmonogram realizacji programu studiów dla kierunku psychologia - zmiany 2025 Rzeszów

[illegible]

1. **Psychologie**
 2. **Psychologie**
 3. **Psychologie**
 4. **Psychologie**
 5. **Psychologie**
 6. **Psychologie**
 7. **Psychologie**
 8. **Psychologie**
 9. **Psychologie**
 10. **Psychologie**
 11. **Psychologie**
 12. **Psychologie**
 13. **Psychologie**
 14. **Psychologie**
 15. **Psychologie**
 16. **Psychologie**
 17. **Psychologie**
 18. **Psychologie**
 19. **Psychologie**
 20. **Psychologie**
 21. **Psychologie**
 22. **Psychologie**
 23. **Psychologie**
 24. **Psychologie**
 25. **Psychologie**
 26. **Psychologie**
 27. **Psychologie**
 28. **Psychologie**
 29. **Psychologie**
 30. **Psychologie**
 31. **Psychologie**
 32. **Psychologie**
 33. **Psychologie**
 34. **Psychologie**
 35. **Psychologie**
 36. **Psychologie**
 37. **Psychologie**
 38. **Psychologie**
 39. **Psychologie**
 40. **Psychologie**
 41. **Psychologie**
 42. **Psychologie**
 43. **Psychologie**
 44. **Psychologie**
 45. **Psychologie**
 46. **Psychologie**
 47. **Psychologie**
 48. **Psychologie**
 49. **Psychologie**
 50. **Psychologie**
 51. **Psychologie**
 52. **Psychologie**
 53. **Psychologie**
 54. **Psychologie**
 55. **Psychologie**
 56. **Psychologie**
 57. **Psychologie**
 58. **Psychologie**
 59. **Psychologie**
 60. **Psychologie**
 61. **Psychologie**
 62. **Psychologie**
 63. **Psychologie**
 64. **Psychologie**
 65. **Psychologie**
 66. **Psychologie**
 67. **Psychologie**
 68. **Psychologie**
 69. **Psychologie**
 70. **Psychologie**
 71. **Psychologie**
 72. **Psychologie**
 73. **Psychologie**
 74. **Psychologie**
 75. **Psychologie**
 76. **Psychologie**
 77. **Psychologie**
 78. **Psychologie**
 79. **Psychologie**
 80. **Psychologie**
 81. **Psychologie**
 82. **Psychologie**
 83. **Psychologie**
 84. **Psychologie**
 85. **Psychologie**
 86. **Psychologie**
 87. **Psychologie**
 88. **Psychologie**
 89. **Psychologie**
 90. **Psychologie**
 91. **Psychologie**
 92. **Psychologie**
 93. **Psychologie**
 94. **Psychologie**
 95. **Psychologie**
 96. **Psychologie**
 97. **Psychologie**
 98. **Psychologie**
 99. **Psychologie**
 100. **Psychologie**

[illegible]

REKTOR

Magdalena Stria

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Wychowanie fizyczne

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	0
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE
Rok / Semestr:	I/1, I/2
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Studenci posiadają zakres umiejętności, wiadomości i kompetencji z wychowania fizycznego, jaki uzyskali na poprzednim etapie edukacyjnym.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwiczenia warsztatowe	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne					60					60	0
Studia niestacjonarne					-					-	-

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne - właściwe podkreślić
Ćwiczenia	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny Dyskusja dydaktyczna Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych Metoda przypadków Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) <u>Demonstracja/ pokaz</u> Analiza źródeł <u>Praca w grupie</u> Debata

		Inne: ćwiczenia fizyczne
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Ma wiedzę o człowieku i jego życiu, uwarunkowaniach jego rozwoju fizycznego i psychicznego, człowieku jako członku grupy dążącej do jednego celu, który musi działać w różnych rolach.	K_W09
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi przeanalizować i ocenić własną aktywność fizyczną oraz współpracę w zespole, a także wskazać obszary wymagające modyfikacji w celu zwiększenia efektywności samodoskonalenia oraz poprawy wyników zespołowych, np. w grach sportowych i innych formach aktywności fizycznej. Ponadto potrafi świadomie planować rozwój swojej sprawności fizycznej i zdrowego stylu życia oraz wspierać innych w dążeniu do samodoskonalenia.	K_U15
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role, w tym potrafi współpracować w poszanowaniu odmienności poglądów, a także potrafi inspirować i brać udział w przedsięwzięciach grupowych, w tym przygotowywać i realizować projekty społeczne, gospodarcze i inne, z uwzględnieniem uwarunkowań prawnych, finansowych i społecznych.	K_K07
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Gimnastyka Wykonywanie różnych ćwiczeń gimnastycznych.	K_W09 K_U15 K_K07
T2	Aerobic Nauczanie podstawowych kroków w ćwiczeniach aerobiku.	
T3	Piłka siatkowa Badanie poziomu umiejętności technicznych w piłce siatkowej.	
T4	Piłka koszykowa Podania i chwyt piłki po kozłowaniu.	
T5	Piłka ręczna Badanie poziomu umiejętności technicznych w piłce ręcznej.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna	Wiedza, umiejętności,

		kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie przedmiotu na podstawie aktywności na zajęciach.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
Zaliczone – student był obecny i ćwiczył 80 % i powyżej		
Niezaliczone – student był obecny i ćwiczył poniżej 80 %		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	60	-
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	60	-
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	-	-
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	-	-
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne, samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń	-	-
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	60h	-
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Huciński T., Metodyka nauczania i doskonalenia postaw, Wrocław 2006.		
Literatura uzupełniająca przedmiotu: Bondarowicz M., Zabawy i gry ruchowe w zajęciach sportowych, Warszawa 2002. Gołaszewski J., Piłka nożna, Poznań 2003. Grodzka-Kubiak E., Aerobik czy fitness, Poznań 2002. Huciński T., Lekner I., Koszykówka; podręcznik dla trenerów, nauczycieli i studentów. Wyd. BK, Wrocław 2001 Talaga J., A-Z sprawności fizycznej. Warszawa 1995		
Inne materiały dydaktyczne: Aplikacje mobilne do monitorowania aktywności fizycznej, np.: MyFitnessPal – rejestracja diety i aktywności fizycznej. Strava – śledzenie treningów biegowych i rowerowych. Nike Training Club – zestawy ćwiczeń dostosowane do różnych poziomów zaawansowania. Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.		

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Język obcy do wyboru: j. angielski	
Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE/przedmiot do wyboru
Rok / Semestr:	I/2
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student zna język obcy na poziomie A2/B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Poziom ten umożliwia realizację założeń i osiągnięcie przyjętego celu to znaczy osiągnięcie poziomu B2+ wg ESOKJ na zrealizowaniu całego cyklu uczenia się

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersato ryjne	Ćwiczenia audytoryjn e	Ćwiczenia warsztatow e	Seminariu m/Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacj e	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		40					2	4		3
Studia niestacjona rne		30					2	4		3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Lektoraty	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> Metoda przypadków

<u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> Metoda projektów <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata <u>Inne: ćwiczenia językowe</u>		
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna podstawowy zakres tematyczny psychologii oraz jej powiązania z naukami społecznymi, humanistycznymi, medycznymi i naukami o zdrowiu. Stopniowo rozwija umiejętność opisywania w języku obcym zagadnień związanych z psychologią oraz jej praktycznymi zastosowaniami, ucząc się i stosując podstawowe słownictwo specjalistyczne charakterystyczne dla tej dziedziny.	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi przetłumaczyć zwroty, wyrażenia oraz pojedyncze słowa użyte w tekstach słuchanych i czytanych, stopniowo rozwijając swoje umiejętności w zakresie języka obcego. Współpracuje w pracy grupowej nad przygotowaniem projektu indywidualnego lub grupowego, a także potrafi prezentować przygotowany projekt, referat lub inne zadanie komunikacyjne. Produkuje teksty ustne i pisemne na zadane tematy. Ma znajomość języka obcego nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą podstawowe słownictwo specjalistyczne z zakresu psychologii, umożliwiające komunikację na tematy zawodowe, zgodnie z wymaganiami dla danego etapu uczenia się języka specjalistycznego.	K_U20
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje aktywną postawę w uczeniu się języka obcego jako elementu kształcenia zawodowego i rozwijania kompetencji potrzebnych w przyszłej pracy psychologa. Jest otwarty na podejmowanie wyzwań związanych z komunikacją w języku obcym, zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej. Rozumie znaczenie umiejętności językowych w kontekście pracy psychologa, w tym w realizacji projektów społecznych i kontaktach z osobami z różnych środowisk kulturowych. Ma świadomość etycznych aspektów komunikacji oraz znaczenia szacunku i empatii wobec klientów/pacjentów, uwzględniając ich potrzeby i dobro.	K_K07

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Lektoraty	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Życie codzienne i style życia. Życie rodzinne, związki nieformalne, fazy życia. Organizacja czasu zajęć i odpoczynku w domu, jakość życia. Konflikty domowe i ich rozwiązywanie (dyskusja, negocjacje). Integracja społeczna w dobie globalizacji i rozwoju nowoczesnych technologii. Dialogi na temat problemów życia codziennego. Podsumowanie: słownictwo zawodowe psychologa i pedagoga z zakresu tematycznego: Funkcjonowanie rodziny.	P_W01 P_U01 P_K01
T2	Czas wolny i urlop. Gospodarowanie czasem wolnym –planowanie, podróże, czynności czasu wolnego, hobby/ weekend, aktywny urlop, odpoczynek bierny, tendencje podróżowania w Europie, finansowanie urlopu. Nauka umiejętności zarządzania czasem. Rola zawodowa pedagoga i psychologa na etapie ich kontaktu z dzieckiem w wieku przedszkolnym, wczesnoszkolnym i szkolnym. Podsumowanie : Socjalizacja pierwotna i wtórna/ próba dyskusji, słownictwo specjalistyczne.	
T3	Uczenie się i studiowanie. System szkolnictwa, rodzaje placówek wychowawczych, szkoły i ich poziomy w różnych systemach (przykłady z Europy i świata); porównywanie. Proces wychowania przedszkolnego i szkolnego. Dziecko i jego potrzeby w wieku przedszkolnym i szkolnym, młodzież i jej potrzeby edukacyjne, poradnictwo zawodowe, w tym rola pedagoga szkolnego i psychologa, wybór zawodu. Wydziały nauk społecznych na uniwersytetach, kierunek psychologia, przedmiot studiów Podsumowanie: Słownictwo z zakresu szkolnictwa, w tym wyższego, z uwzględnieniem kierunku psychologia.	
T4	Społeczeństwo i środowisko. Rola rodziny w kształtowaniu psychiki człowieka. Mieszkanie – zapewnienie bezpieczeństwa i spokoju (urządzenie, wynajmowanie mieszkania, przeprowadzki, remonty i meblowanie). Emigracja i reemigracja. Nowa ojczyzna, problemy adaptacyjne/ przykłady z życia. Rola wsparcia społecznego i fachowego(rola psychologa). Środowisko i problemy związane globalizacją. Skutki zanieczyszczenia środowiska,	

	życie na wsi, życie w mieście. Dyskusja.	
T5	Zdrowie i choroba. Definiowanie pojęć zdrowie , choroba, leczenie , terapia. Wizyta u lekarza, u specjalisty np. fizjoterapeuty, psychologa, terapie klasyczne i alternatywne. Przyczyny chorób. Zdrowy i niezdrowy tryb życia. Uzależnienia i ich rodzaje. Zapobieganie uzależnieniom. Podsumowanie: Dyskusja: Zdrowie i choroba.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Lektoraty	Egzamin pisemny po 5-stym semestrze zajęć, zaliczenia z oceną po sem. 2-5 ; metody weryfikacji efektów uczenia się: Zaliczenia: sem.2-5: w każdym semestrze oceniana jest aktywność studenta na podstawie : - wypowiedzi ustnych i pisemnych wynikających z weryfikacji postępów w przyswojeniu słownictwa i struktur z każdego panelu tematycznego, - sprawdzianu pisemnego w postaci testu jednokrotnego wyboru z zakresu przerobionego słownictwa oraz krótkiej wypowiedzi pisemnej na wybrany temat, - opracowania (tłumaczenie i przygotowanie słownictwa) i przedstawienia na konsultacjach lektury z zakresu literatury fachowej studiowanego kierunku: psychologii w ilości ustalonej indywidualnie ze studentem na początku semestru(1-2 strony), - w semestrze 5-tym lektura ma być podstawą do przygotowania prezentacji PPTX na temat z zakresu studiowanego kierunku, która to prezentacja ma być przedstawiona na forum grupy jako końcowe zaliczenie w semestrze 5-tym. Prezentacja taka ma na celu wykazanie, iż student/ka jest w stanie zaprezentować temat z zakresu studiowanej specjalności w języku obcym na poziomie B2+ w międzynarodowym środowisku zawodowym lub wykonanie innego projektu /do ustalenia z grupą	<u>P W01</u> <u>P U01</u> <u>P K07</u> <u>Wiedza, umiejętności,</u> <u>kompetencje społeczne</u>
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z: - obecności i aktywności na zajęciach,		

- testu pisemnego (jw.),

- egzaminu pisemnego w sem. 6-tym oraz prezentacji PPTX jako części ustnej końcowego egzaminu, prezentowanej w trakcie trwania semestru na forum grupy.

Zadania praktyczne wynikające z treści opracowanych podczas zajęć w każdym semestrze.

Zaliczenie lektury z zakresu omawianego na zajęciach.

Studenci mogą przygotować projekt grupowy na wybrany temat omawiany cyklu semestrów(do ustalenia z grupą), np.

Projekt: "Zdrowy styl życia – wprowadzenie do zdrowia fizycznego i psychicznego"

Cel projektu: Rozwijanie podstawowego słownictwa i struktur gramatycznych z zakresu zdrowia i choroby w języku obcym, zgodnie z treściami T5. Studenci uczą się opisywać zdrowe i niezdrowe nawyki, rozmawiać o leczeniu oraz zapobieganiu chorobom.

Zakres projektu:

Część pisemna – "ABC Zdrowia - poradnik"

Zadanie: Stworzenie krótkiego przewodnika zdrowotnego zatytułowanego (100-150 słów):

Język angielski: How to Stay Healthy – Tips for Students

Przewodnik powinien zawierać:

3 wskazówki dotyczące zdrowego odżywiania.

2 wskazówki dotyczące aktywności fizycznej.

2 sposoby radzenia sobie ze stresem jako student.

Krótki paragraf na temat zagrożeń wynikających z palenia lub uzależnień (np. alkohol, narkotyki).

Kryteria oceny:

Część pisemna:

Poprawność językowa (gramatyka, słownictwo).

Logiczna struktura przewodnika i kreatywność.

lub

wykonanie innego projektu /do ustalenia z grupą

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

Test jednokrotnego wyboru /egzamin pisemny – 50%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 25%

Ocena końcowa:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 50 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

Ocena końcowa : egzamin pisemny – 50%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 25%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	36
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2. Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	29	39
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	19	26
2.2. Przygotowanie zadań praktycznych, projektu - liczba godzin	10	13
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h=3 ECTS	75 h=3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Język angielski

Doroch, A., Well said - trening umiejętności językowych, Szczecin 2010.

McCarthy, M., English Vocabulary in Use, Cambridge 2001.

Vince, M., Language and Practice: English grammar and vocabulary, Oxford 2003.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Język angielski

Mann, Malcolm, Taylore-Knowles, Steve, Destination A2. Grammar & vocabulary, Oxford 2008.

Wielki słownik PWN - OXFORD.

Inne materiały dydaktyczne:

Język angielski

Interaktywne ćwiczenia online: Quizlet lub BBC Learning English.

Aplikacje do nauki słownictwa, np. Memrise lub Anki.

Serwisy do nauki i doskonalenia języków obcych, Aplikacje do nauki słownictwa:

https://lingua.com/pl/?utm_source=chatgpt.com

https://pl.duolingo.com/?utm_source=chatgpt.com

<https://www.memrise.com/>

<https://www.lingq.com/pl/>

<https://languagedrops.com/>

<https://quizlet.com/pl>

Aktualne informacje (ulotki, strona internetowa, informacje od uczelnianego koordynatora programu) na temat realizacji programu Erasmus w wybranym kraju (zgodnie z wybranym językiem obcym).

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

<u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> Metoda projektów <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata <u>Inne: ćwiczenia językowe</u>		
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada szerszą wiedzę na temat zakresu tematycznego psychologii oraz jej powiązań z naukami społecznymi, humanistycznymi, medycznymi i naukami o zdrowiu. Rozwija umiejętność opisywania w języku obcym zagadnień związanych z psychologią oraz jej praktycznymi zastosowaniami, poszerzając słownictwo specjalistyczne i stopniowo stosując bardziej zaawansowane wyrażenia i terminy charakterystyczne dla tej dziedziny.	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi tłumaczyć zwroty, wyrażenia oraz fragmenty tekstów słuchanych i czytanych, rozwijając swoje umiejętności w zakresie języka obcego na poziomie średniozaawansowanym. Współpracuje efektywnie w pracy grupowej nad przygotowaniem projektów indywidualnych i grupowych, a także potrafi prezentować przygotowany projekt, referat lub inne zadanie komunikacyjne w sposób zrozumiały i spójny. Tworzy teksty ustne i pisemne na zadane tematy, posługując się coraz bardziej zaawansowanym słownictwem. Posiada znajomość języka obcego nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą specjalistyczne słownictwo z zakresu psychologii, umożliwiające sprawną komunikację na tematy zawodowe, w zgodzie z wymaganiami dla danego etapu nauki języka specjalistycznego.	K_U20
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje proaktywną postawę w uczeniu się języka obcego jako kluczowego elementu kształcenia zawodowego i rozwijania kompetencji niezbędnych w pracy psychologa. Aktywnie angażuje się w wyzwania związane z komunikacją w języku obcym, zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej, doskonaląc swoje umiejętności w kontekście zawodowym. Rozumie istotę umiejętności językowych w pracy psychologa, szczególnie w realizacji projektów społecznych i nawiązywaniu kontaktów z osobami z różnych środowisk kulturowych. Wykazuje świadomość etycznych aspektów komunikacji, podkreślając znaczenie szacunku, empatii oraz	K_K07

	uwzględniania indywidualnych potrzeb i dobra klientów/pacjentów.	
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Lektorat	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Media i technologie. Media i technologie, konsumowanie mediów, telewizja i radio - wady i zalety, mobilna komunikacja, postęp techniczny, sprzęt techniczny, multimedialny, telefonia komórkowa – wady i zalety , komputer w pracy, źródła informacji, gazety, czasopisma i książki – dlaczego odchodzą do lamusa? Zastosowanie mediów w pracy zawodowej.	P_W01 P_U01 P_K01
T2	Życie zawodowe i kariera. Planowanie kariery zawodowej, pracodawca-pracobiorca, kryteria wyboru zawodu, kobiety i mężczyźni wobec równości płac za tą samą pracę, list motywacyjny, życiorys, ulubione grupy zawodowe, związki zawodowe, praca na emigracji, praca w weekend, wykształcenie a kariera, różne spojrzenia na karierę.	
T3	Psychologia. Podstawowe pojęcia z zakresu psychologii, w tym: psychologia jako nauka, emocje, motywacja, procesy poznawcze, rozwój człowieka, osobowość, zaburzenia psychiczne, relacje społeczne.	
T4	Aktywność obywatelska. Przedsiębiorczość. Organizacje pozarządowe. Działalność gospodarcza. Korespondencja urzędowa i sądowa. Opinia psychologiczna.	
T5	Ćwiczenia tłumaczeniowe, powtórzeniowe, utrwalające. Układanie scenek sytuacyjnych, ćwiczenia leksykalne.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Lektorat	Egzamin pisemny i ustny, aktywność merytoryczna, test jednokrotnego wyboru, projekt Egzamin pisemny po 6-stym semestrze zajęć, zaliczenia z oceną po sem. 2-4 ; metody weryfikacji efektów uczenia się: Zaliczenia: sem.2-4: w każdym semestrze oceniana jest aktywność studenta na podstawie : - wypowiedzi ustnych i pisemnych wynikających z weryfikacji postępów w przyswojeniu słownictwa i struktur z każdego panelu tematycznego, - sprawdzianu pisemnego w postaci testu jednokrotnego wyboru z zakresu	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	przerobionego słownictwa oraz krótkiej wypowiedzi pisemnej na wybrany temat, - opracowania (tłumaczenie i przygotowanie słownictwa) i przedstawienia na konsultacjach lektury z zakresu literatury fachowej studiowanego kierunku: psychologii w ilości ustalonej indywidualnie ze studentem na początku semestru(1-2 strony), - w semestrze 6-tym lektura ma być podstawą do przygotowania prezentacji PPTX na temat z zakresu studiowanego kierunku, która to prezentacja ma być przedstawione na forum grupy jako końcowe zaliczenie w semestrze 5-tym. Prezentacja taka ma na celu wykazanie, iż student/ka jest w stanie zaprezentować temat z zakresu studiowanej specjalności w języku obcym na poziomie B2+ w międzynarodowym środowisku zawodowym lub wykonanie innego projektu /do ustalenia z grupą	

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Po każdym semestrze - Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji tematu, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji zadań, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zadania praktyczne wynikające z treści: przygotowanie własnych dokumentów aplikacyjnych, przygotowanie opinii psychologicznej na potrzeby sądu (Opis funkcjonowania emocjonalnego, poznawczego i społecznego, ocena relacji rodzinnych i społecznych)

Projekt : "Psycholog w świecie zawodowym – przygotowanie i analiza symulowanego procesu rekrutacji w języku obcym"

Cele projektu: Rozwijanie umiejętności komunikacji zawodowej w języku obcym. Poszerzanie słownictwa z zakresu życia zawodowego, psychologii i technologii. Ćwiczenie praktycznych kompetencji psychologa związanych z procesem rekrutacji i rozmów kwalifikacyjnych. Wykorzystanie wiedzy psychologicznej do analizy procesów interpersonalnych w rekrutacji.

Opis projektu:

Temat: Przygotowanie i przeprowadzenie symulowanego procesu rekrutacji z elementami psychologicznymi w wybranym języku obcym.

Etapy realizacji projektu

1. Przygotowanie scenariusza - Opracowanie symulowanego procesu rekrutacji:

Rekruter: Wciela się w psychologa odpowiedzialnego za ocenę kandydatów. Tworzy pytania rekrutacyjne w języku obcym.

Kandydat: Prezentuje swoją aplikację (w języku obcym).

2. Przeprowadzenie symulacji:

W parach przeprowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej:

Kandydat odpowiada na pytania, a rekruter ocenia jego odpowiedzi.

Feedback na temat mocnych i słabych stron kandydata (również w języku obcym).

Należy nagrać symulację w celu późniejszej analizy.

3. Podsumowanie i analiza:

Przygotowanie raportu w języku obcym zawierającego:

Opis przebiegu rekrutacji.

Analizę zachowań interpersonalnych kandydata.

Wnioski na temat efektywności procesu rekrutacyjnego.

W grupie omówienie trudności i sugestii dotyczących poprawy komunikacji w języku obcym.

Efekty uczenia się:

Wiedza: Opanowanie słownictwa i zwrotów związanych z rekrutacją i psychologią pracy.

Umiejętności: Rozwijanie umiejętności interpersonalnych i językowych w kontekście zawodowym.

Kompetencje społeczne: Praktyczne zastosowanie umiejętności psychologa w symulowanym procesie rekrutacyjnym.

Kryteria oceny:

Poprawność językowa i merytoryczna w dokumentach rekrutacyjnych i wypowiedziach ustnych.

Realistyczność i kreatywność w przygotowaniu scenariusza.

Jakość i szczegółowość analizy przebiegu rekrutacji.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

egzamin pisemny – 50%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 25%

Ocena końcowa:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	36
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2.– Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	39	29
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	19	26
2.2. – Przygotowanie zadań praktycznych, projektu - liczba godzin	10	13
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h = 3 ECTS	75h= 3ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Język angielski

Foley M., Hall D., Total English, Longman, 2005.

Coton D., Falvey D., Kent S., Market Leader, Longman, 2002.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Język angielski

Murphy R., English Grammar In Use, Cambridge University Press, 2004.

Adam J. H., Longman Dictionary of Business English, Longman, 2005.

Glendinning E., Information Technology, Oxford University Press, 2006.

Inne materiały dydaktyczne:

Język angielski

Treści programowe: Media i technologie, życie zawodowe i kariera, podstawy psychologii.

Strony internetowe: BBC Learning English – darmowe lekcje językowe na różne poziomy, sekcje dotyczące pracy i technologii (bbc.co.uk/learningenglish).

Aplikacje: Grammarly – narzędzie wspomagające pisanie formalnych tekstów, takich jak CV czy list motywacyjny.

Podcasty: The Psych Files – podcasty poświęcone psychologii w codziennym życiu (thepsychfiles.com).

Filmy: Dokumenty BBC lub Netflix o technologii i psychologii, np. The Social Dilemma (technologie i ich wpływ na psychologię).

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Język obcy do wyboru: j. angielski

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolita studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>ogólny</u>
Rok / Semestr:	II/4
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien mieć zaliczony język obcy na drugim roku studiów, sem. 3. Student zna język obcy na poziomie B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Poziom ten umożliwia realizację założeń i osiągnięcie przyjętego celu to znaczy osiągnięcie poziomu B2+ wg ESOKJ na zrealizowaniu całego cyklu uczenia się

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektorat y	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwiczenia warsztatowe	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		40						2	4	46	2
Studia niestacjonarne		30						2	4	36	2

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Lektorat	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u>

Metoda przypadków <u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> Metoda projektów <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata <u>Inne: ćwiczenia językowe</u>		
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada rozszerzoną wiedzę na temat zakresu tematycznego psychologii oraz jej powiązań z naukami społecznymi, humanistycznymi, medycznymi i naukami o zdrowiu. Potrafi opisywać w języku obcym zagadnienia związane z psychologią, w tym jej podstawowe teoretyczne aspekty oraz praktyczne zastosowania, stopniowo poszerzając swoje słownictwo specjalistyczne. Używa coraz bardziej zaawansowanych wyrażen i terminów charakterystycznych dla tej dziedziny, odpowiednich do poziomu średnio-zaawansowanego (B2).	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi tłumaczyć zwroty, wyrażenia oraz fragmenty tekstów słuchanych i czytanych, rozwijając swoje umiejętności w zakresie języka obcego na poziomie średniozaawansowanym (B2). Współpracuje skutecznie w pracy grupowej nad przygotowaniem projektów indywidualnych i grupowych, a także prezentuje przygotowany projekt, referat lub inne zadanie komunikacyjne w sposób jasny, spójny i zrozumiały. Tworzy teksty ustne i pisemne na zadane tematy, stosując coraz bardziej zaawansowane słownictwo. Posiada znajomość języka obcego nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą słownictwo specjalistyczne z zakresu psychologii, umożliwiające skuteczną komunikację na tematy zawodowe, zgodnie z wymaganiami dla poziomu średniozaawansowanego w nauce języka specjalistycznego.	K_U20
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje proaktywną postawę w uczeniu się języka obcego jako ważnego elementu kształcenia zawodowego i rozwoju kompetencji niezbędnych w pracy psychologa. Angażuje się w wyzwania związane z komunikacją w języku obcym, zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej, systematycznie doskonaląc swoje umiejętności w kontekście zawodowym. Rozumie znaczenie umiejętności językowych w pracy psychologa, szczególnie w realizacji projektów społecznych oraz nawiązywaniu relacji z osobami z różnych środowisk kulturowych. Wykazuje świadomość etycznych aspektów komunikacji, kładąc duży nacisk na szacunek, empatię i uwzględnianie	K_K07

	indywidualnych potrzeb oraz dobra klientów/pacjentów.	
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Lektorat	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Rozwój człowieka. Zagadnienia fachowe dotyczące rozwoju oraz funkcjonowania psychicznego człowieka w perspektywie indywidualnej i społecznej w oparciu o wiedzę z zakresu: psychologii ogólnej, metodologii i etyki prowadzenia badań psychologicznych; słownictwo fachowe ze źródeł naukowych. Na podstawie materiałów własnych studentów. Dyskusja.	P_W01 P_U01 P_K01
T2	Życie zawodowe i kariera człowieka. Teoria i praktyka. Hierarchia wartości, Modele zarządzania instytucję. Modele zarządzania kadrą. Rola zawodowa doradcy z zakresu HR. Szkolenia i doradztwo zawodowe jako możliwość budowania własnej działalności w zawodzie psychologa biznesu. Przykłady. Dyskusja.	
T3	Psychologia. Wybrane pojęcia z zakresu psychologii, w tym: technologie kognitywne, emocje, motywacja, procesy poznawcze, rozwój człowieka, osobowość, zaburzenia psychiczne, relacje społeczne.	
T4	Kariera zawodowa; możliwości rozwoju w sferze administracji i usług publicznych oraz w sferze działalności prywatnej Organizacje pozarządowe. Działalność gospodarcza. Korespondencja urzędowa i sądowa. Opinia psychologiczna.	
T5	Ćwiczenia tłumaczeniowe, powtórzeniowe, utrwalające. Układanie scenek sytuacyjnych, ćwiczenia leksykalne.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Lektorat	Egzamin pisemny i ustny, aktywność merytoryczna, test jednokrotnego wyboru, projekt Egzamin pisemny po 6-stym semestrze zajęć, zaliczenia z oceną po sem. 2-6 ; metody weryfikacji efektów uczenia się: Zaliczenia: sem.2-6: w każdym semestrze oceniana jest aktywność studenta na podstawie :	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	- wypowiedzi ustnych i pisemnych wynikających z weryfikacji postępów w przyswojeniu słownictwa i struktur z każdego panelu tematycznego, - sprawdzianu pisemnego w postaci testu jednokrotnego wyboru z zakresu przerobionego słownictwa oraz krótkiej wypowiedzi pisemnej na wybrany temat, - opracowania (tłumaczenie i przygotowanie słownictwa) i przedstawienia na konsultacjach lektury z zakresu literatury fachowej studiowanego kierunku: psychologii w ilości ustalonej indywidualnie ze studentem na początku semestru(1-2 strony), - w semestrze 6-tym lektura ma być podstawą do przygotowania prezentacji PPTX na temat z zakresu studiowanego kierunku, która to prezentacja ma być przedstawione na forum grupy jako końcowe zaliczenie w semestrze 5-tym. Prezentacja taka ma na celu wykazanie, iż student/ka jest w stanie zaprezentować temat z zakresu studiowanej specjalności w języku obcym na poziomie B2+ w międzynarodowym środowisku zawodowym lub wykonanie innego projektu /do ustalenia z grupą	

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Po każdym semestrze - Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji tematu, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji zadań, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zadania praktyczne wynikające z treści: przygotowanie własnych dokumentów aplikacyjnych, przygotowanie opinii psychologicznej na potrzeby sądu (Opis funkcjonowania emocjonalnego, poznawczego i społecznego, ocena relacji rodzinnych i społecznych)

Projekt : "Psycholog w świecie zawodowym – przygotowanie i analiza symulowanej konsultacji psychologicznej w języku obcym"

Cel projektu: Poznanie podstawowych pojęć z zakresu psychologii w kontekście praktyki zawodowej. Rozwijanie umiejętności przygotowywania raportu/opinii psychologicznej w języku obcym. Zastosowanie słownictwa z zakresu psychologii, relacji społecznych oraz działalności gospodarczej. Ćwiczenie umiejętności komunikacyjnych poprzez symulację konsultacji psychologicznej.

Opis projektu:

Temat: Przygotowanie krótkiego raportu psychologicznego w języku obcym na temat sytuacji osoby badanej oraz symulacja konsultacji psychologicznej, uwzględniającej kontekst organizacji pozarządowych lub działalności gospodarczej.

Etapy realizacji projektu

1. Przygotowanie raportu psychologicznego (4 godziny)

Elementy raportu: Opis osoby badanej, Analiza wywiadu i wyników, Rekomendacje psychologa.

Format: Raport w języku obcym o objętości 250-300 słów.

3. Symulacja konsultacji psychologicznej

Scenariusz symulacji:

Psycholog (student) i klient (inny student).

Klient zgłasza problem (np. stres w pracy, trudności interpersonalne).

Psycholog przeprowadza krótką konsultację, używając języka obcego.

Psycholog sugeruje rozwiązania, np. terapię, wsparcie NGO lub coaching.

4. Prezentacja projektu i podsumowanie

Prezentacja raportu i wniosków:

Każdy student przedstawia krótki raport psychologiczny i omówienie konsultacji w języku obcym.

Dyskusja grupowa: Omówienie wyzwań językowych i merytorycznych.

Kryteria oceny:

Poprawność językowa raportu i symulacji.

Spójność i logiczność analizy psychologicznej.

Zaangażowanie w symulację i umiejętność wykorzystania zdobytej wiedzy.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

egzamin pisemny – 50%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 25%

Ocena końcowa:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	36
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2.– Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	29	39
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	19	26
2.2. – Przygotowanie zadań praktycznych, projektu - liczba godzin	10	13
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h = 3 ECTS	75 = 3ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:.

Język angielski

Foley M., Hall D., Total English, Longman, 2005.

Coton D., Falvey D., Kent S., Market Leader, Longman, 2002.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Język angielski

Murphy R., English Grammar In Use, Cambridge University Press, 2004.

Adam J. H., Longman Dictionary of Business English, Longman, 2005.

Glendinning E., Information Technology, Oxford University Press, 2006.

Inne materiały dydaktyczne:

Język angielski

Treści programowe: Media i technologie, życie zawodowe i kariera, podstawy psychologii.

Strony internetowe: BBC Learning English – darmowe lekcje językowe na różne poziomy, sekcje dotyczące pracy i technologii (bbc.co.uk/learningenglish).

Aplikacje: Grammarly – narzędzie wspomagające pisanie formalnych tekstów, takich jak CV czy list motywacyjny.

Podcasty: The Psych Files – podcasty poświęcone psychologii w codziennym życiu (thepsychfiles.com).

Filmy: Dokumenty BBC lub Netflix o technologii i psychologii, np. The Social Dilemma (technologie i ich wpływ na psychologię).

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Język obcy do wyboru: j. angielski

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE/przedmiot do wyboru
Rok / Semestr:	III/6
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien mieć zaliczony język obcy na drugim roku studiów. Student zna język obcy na poziomie B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Poziom ten umożliwia realizację założeń i osiągnięcie przyjętego celu to znaczy osiągnięcie poziomu B2+ wg ESOKJ na zrealizowaniu całego cyklu uczenia się

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwiczenia warsztatowe	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		40						2	4	46	3
Studia niestacjonarne		30						2	4	36	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Lektorat	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u>

		Metoda przypadków <u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> Metoda projektów <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata <u>Inne: ćwiczenia językowe</u>
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada zaawansowaną wiedzę na temat zakresu tematycznego psychologii oraz jej powiązań z naukami społecznymi, humanistycznymi, medycznymi i naukami o zdrowiu. Potrafi swobodnie opisywać w języku obcym zagadnienia związane z psychologią, w tym jej teoretyczne podstawy oraz praktyczne zastosowania, stosując rozbudowane słownictwo specjalistyczne. Wykorzystuje zaawansowane wyrażenia i terminy charakterystyczne dla tej dziedziny, odpowiednie do poziomu B2+, umożliwiające płynne i precyzyjne komunikowanie skomplikowanych zagadnień psychologicznych zarówno w mowie, jak i w piśmie.	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi tłumaczyć zwroty, wyrażenia oraz fragmenty tekstów słuchanych i czytanych, rozwijając swoje umiejętności językowe na poziomie zaawansowanym (B2+). Współpracuje efektywnie w pracy grupowej nad przygotowaniem projektów indywidualnych i grupowych, a także prezentuje przygotowany projekt, referat lub inne zadanie komunikacyjne w sposób klarowny, spójny i zrozumiały, stosując odpowiednie słownictwo. Tworzy teksty ustne i pisemne na zadane tematy, używając zaawansowanego słownictwa i terminologii. Posiada biegłą znajomość języka obcego nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą specjalistyczne słownictwo z zakresu psychologii, umożliwiające swobodną i skuteczną komunikację na tematy zawodowe, zgodnie z wymaganiami poziomu B2+ w nauce języka specjalistycznego.	K_U20
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje proaktywną postawę w uczeniu się języka obcego jako kluczowego elementu kształcenia zawodowego i rozwoju kompetencji niezbędnych w pracy psychologa. Angażuje się aktywnie w wyzwania związane z komunikacją w języku obcym, zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej, systematycznie doskonaląc swoje umiejętności w kontekście zawodowym. Potrafi swobodnie komunikować się w języku obcym, co pozwala mu efektywnie uczestniczyć w międzynarodowych projektach oraz w nawiązywaniu relacji z klientami/pacjentami	K_K07

	z różnych środowisk kulturowych. Rozumie znaczenie umiejętności językowych w pracy psychologa, szczególnie w realizacji projektów społecznych. Wykazuje pełną świadomość etycznych aspektów komunikacji, podkreślając znaczenie szacunku, empatii i uwzględniania indywidualnych potrzeb oraz dobra klientów/pacjentów w pracy zawodowej.	
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	<u>Ćwiczenia/Konwersatorium</u> Warsztat/Projekt/Laboratorium : -właściwe wybrać	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Uczenie się. Tematy: szkoła, mechanizmy uczenia się i ich wpływ na rozwój poznawczy, prześladowanie i przemoc w szkole, wpływ przemocy w szkole na zdrowie psychiczne dzieci i młodzieży. Pisanie listu formalnego do dyrekcji szkoły.	P_W01, P_U01, P_K01
T2	Czas wolny i urlop. Tematy: Sugerowanie. Rozmowa o zainteresowaniach i preferencjach odnośnie czasu wypoczynku. Rola wypoczynku w redukcji stresu i zapobieganiu wypaleniu zawodowemu. Dyskusja o znaczeniu urlopu w profilaktyce zdrowia psychicznego. Symulacja rozmowy z klientem, który poszukuje sposobów na lepszy work-life balance.	
T3	Życie rodzinne. Tematy: Rodzina, krewni i związki. Rozmowa na temat roli rodziny w dzisiejszym świecie. Problemy, z jakimi konfrontują się rodziny obecnie. Dynamika relacji rodzinnych i konflikty międzypokoleniowe. Tworzenie scenariusza rozmowy z rodziną w kryzysie (symulacja).	
T4	Człowiek i rozwój. Tematy: Cechy charakteru i osobowości. Ekstrawertyzm vs. introwertyzm. Emocje i psychika w kontekście rozwoju osobistego. Teorie Piageta i Eriksona. Okres dorastania i rozwój fizyczny. Poczucie dobrostanu młodych ludzi i przejście do dorosłości. Wypowiedź pisemna: analiza cech osobowości w kontekście teorii rozwoju psychologicznego.	
T5	Zdrowie psychiczne i fizyczne w kontekście psychologii Tematy: Zdrowie psychiczne i fizyczne. Diagnoza i symptomy zaburzeń. Interwencja i wsparcie. Wypowiedź pisemna: list nieformalny z zaleceniami w kontekście zdrowia psychicznego i fizycznego.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ

Lektorat	Egzamin pisemny i ustny, aktywność merytoryczna, test jednokrotnego wyboru, projekt Egzamin pisemny po 6-stym semestrze zajęć, zaliczenia z oceną po sem. 2-4 ; metody weryfikacji efektów uczenia się: Zaliczenia: sem.2-4: w każdym semestrze oceniana jest aktywność studenta na podstawie : - wypowiedzi ustnych i pisemnych wynikających z weryfikacji postępów w przyswojeniu słownictwa i struktur z każdego panelu tematycznego, - sprawdzianu pisemnego w postaci testu jednokrotnego wyboru z zakresu przerobionego słownictwa oraz krótkiej wypowiedzi pisemnej na wybrany temat, - opracowania (tłumaczenie i przygotowanie słownictwa) i przedstawienia na konsultacjach lektury z zakresu literatury fachowej studiowanego kierunku: psychologii w ilości ustalonej indywidualnie ze studentem na początku semestru(1-2 strony), - w semestrze 6-tym lektura ma być podstawą do przygotowania prezentacji PPTX na temat z zakresu studiowanego kierunku, która to prezentacja ma być przedstawione na forum grupy jako końcowe zaliczenie w semestrze 5-tym. Prezentacja taka ma na celu wykazanie, iż student/ka jest w stanie zaprezentować temat z zakresu studiowanej specjalności w języku obcym na poziomie B2+ w międzynarodowym środowisku zawodowym lub wykonanie innego projektu /do ustalenia z grupą	Wiedza, umiejętność merytoryczna, kompetencje społeczne P_W01, P_U01, P_K07

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Po każdym semestrze - Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z testu pisemnego, prezentacji tematu, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji zadań, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zadania praktyczne wynikające z treści: Pisanie listu formalnego do dyrekcji szkoły, np. z propozycją wprowadzenia warsztatów przeciwdziałania przemocy; Opis okresu wolnego od zajęć zawodowych(np. urlopu) z uwzględnieniem aspektów psychologicznych. Tworzenie scenariusza rozmowy z rodziną w kryzysie (symulacja); Pisanie listu formalnego dotyczącego oferty zakupu nieruchomości z propozycją zmian w przestrzeni wspierających zdrowie psychiczne; Pisanie listu nieformalnego z zaleceniami w kontekście zdrowia psychicznego i fizycznego adresata/ osoby trzeciej

Projekt: "Analiza przypadku i tworzenie raportu psychologicznego w języku obcym"

Cel projektu:

Rozwijanie praktycznych umiejętności psychologa, takich jak diagnoza i analiza przypadku, komunikacja z pacjentem oraz sporządzanie dokumentacji w języku obcym na poziomie B2+. Projekt łączy wiedzę psychologiczną i kompetencje językowe.

Opis projektu:

Temat: Przygotowanie analizy przypadku osoby z objawami psychosomatycznymi i opracowanie raportu psychologicznego zawierającego diagnozę wstępną oraz rekomendacje.

Forma pracy: Indywidualna.

Etapy realizacji projektu:

1. Zapoznanie się z przypadkiem

Student otrzymuje szczegółowy opis przypadku w języku obcym (np. pacjenta skarżącego się na chroniczne bóle głowy związane z wysokim poziomem stresu).

Zadanie: Przeanalizować przypadek i zidentyfikować kluczowe informacje dotyczące objawów, kontekstu życiowego oraz potencjalnych przyczyn.

2. Przygotowanie wstępnej diagnozy i pytań wywiadu

Zadanie: Na podstawie opisu przypadku, student przygotowuje wstępną diagnozę.

Tworzy listę 5–7 pytań, które mógłby zadać pacjentowi podczas wywiadu psychologicznego.

3. Tworzenie raportu psychologicznego

Raport powinien zawierać:

Wprowadzenie: Krótkie streszczenie przypadku.

Diagnoza wstępna: Opis problemu z wykorzystaniem języka psychologicznego.

Analiza: Wyjaśnienie potencjalnych przyczyn problemu w kontekście psychosomatycznym.

Rekomendacje: Propozycje interwencji psychologicznej, np. terapia poznawczo-behawioralna, praktyki mindfulness, zmiana stylu życia.

Objętość: 300–400 słów.

4. Symulacja rozmowy z pacjentem

Student odgrywa rolę psychologa w symulacji wywiadu psychologicznego, w której:

Zadaje pytania pacjentowi (odgrywanemu przez innego studenta lub nauczyciela).

Omawia wstępne wyniki diagnozy i przedstawia rekomendacje w języku obcym.

Rozmowa powinna trwać 5–10 minut i może być nagrana w celu późniejszej analizy.

5. Refleksja i samoocena

Student sporządza krótką notatkę (ok. 150 słów) w języku obcym, w której:

-oceni, jakie były najtrudniejsze aspekty pracy nad projektem.

-zastanowi się, co mógłby poprawić w przyszłości.

Kryteria oceny:

Poprawność językowa: Precyzja w użyciu terminologii psychologicznej.

Zaangażowanie: Jakość symulacji wywiadu i refleksji.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

egzamin pisemny – 40%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 35%

Ocena końcowa:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 50 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	36
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2. Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	29	39
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	19	26
2.2. Przygotowanie zadań praktycznych, projektu - liczba godzin	10	13

Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 = 3 ECTS	75 = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Język angielski

Doroch A., *Well Said*, Szczecin 2011.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Język angielski

Słowniki internetowe: Macmillan Dictionary, PONS.

Inne materiały dydaktyczne:

Język angielski

Tematy: Zdrowie psychiczne i fizyczne, dynamika relacji rodzinnych, mechanizmy uczenia się.

Strony internetowe:

American Psychological Association (www.apa.org) – artykuły o zdrowiu psychicznym.

BBC Future – sekcje o zdrowiu i psychologii (www.bbc.com/future).

Podcasty:

The Happiness Lab – odcinki o psychologii pozytywnej.

Hidden Brain – rozmowy o mechanizmach uczenia się i zdrowiu psychicznym.

Filmy i seriale:

Dokument The Mind Explained (Netflix).

Serial edukacyjny Brain Games (National Geographic).

Aplikacje:

Quizlet – fiszki związane z terminologią psychologiczną.

Anki – do nauki zaawansowanego słownictwa psychologicznego.

Aplikacje:

LingQ – nauka języka przez zanurzenie w tekstach.

Drops – słownictwo związane z psychologią.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Język obcy do wyboru: j. francuski

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE/przedmiot do wyboru
Rok / Semestr:	III/6
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien mieć zaliczony język obcy na drugim roku studiów. Student zna język obcy na poziomie B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Poziom ten umożliwia realizację założeń i osiągnięcie przyjętego celu to znaczy osiągnięcie poziomu B2+ wg ESOKJ na zrealizowaniu całego cyklu uczenia się

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersat oryjne	Ćwiczenia audytoryj ne	Ćwiczenia warsztatowe	Seminariu m	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonar ne		40						2	4	46	3
Studia niestacjon arne		30						2	4	36	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Lektorat	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u>

		Metoda przypadków <u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> Metoda projektów <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata <u>Inne: ćwiczenia językowe</u>
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada zaawansowaną wiedzę na temat zakresu tematycznego psychologii oraz jej powiązań z naukami społecznymi, humanistycznymi, medycznymi i naukami o zdrowiu. Potrafi swobodnie opisywać w języku obcym zagadnienia związane z psychologią, w tym jej teoretyczne podstawy oraz praktyczne zastosowania, stosując rozbudowane słownictwo specjalistyczne. Wykorzystuje zaawansowane wyrażenia i terminy charakterystyczne dla tej dziedziny, odpowiednie do poziomu B2+, umożliwiające płynne i precyzyjne komunikowanie skomplikowanych zagadnień psychologicznych zarówno w mowie, jak i w piśmie.	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi tłumaczyć zwroty, wyrażenia oraz fragmenty tekstów słuchanych i czytanych, rozwijając swoje umiejętności językowe na poziomie zaawansowanym (B2+). Współpracuje efektywnie w pracy grupowej nad przygotowaniem projektów indywidualnych i grupowych, a także prezentuje przygotowany projekt, referat lub inne zadanie komunikacyjne w sposób klarowny, spójny i zrozumiały, stosując odpowiednie słownictwo. Tworzy teksty ustne i pisemne na zadane tematy, używając zaawansowanego słownictwa i terminologii. Posiada biegłą znajomość języka obcego nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą specjalistyczne słownictwo z zakresu psychologii, umożliwiające swobodną i skuteczną komunikację na tematy zawodowe, zgodnie z wymaganiami poziomu B2+ w nauce języka specjalistycznego.	K_U20
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje proaktywną postawę w uczeniu się języka obcego jako kluczowego elementu kształcenia zawodowego i rozwoju kompetencji niezbędnych w pracy psychologa. Angażuje się aktywnie w wyzwania związane z komunikacją w języku obcym, zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej, systematycznie doskonaląc swoje umiejętności w kontekście zawodowym. Potrafi swobodnie komunikować się w języku obcym, co pozwala mu efektywnie uczestniczyć w międzynarodowych projektach oraz w nawiązywaniu relacji z klientami/pacjentami	K_K07

	z różnych środowisk kulturowych. Rozumie znaczenie umiejętności językowych w pracy psychologa, szczególnie w realizacji projektów społecznych. Wykazuje pełną świadomość etycznych aspektów komunikacji, podkreślając znaczenie szacunku, empatii i uwzględniania indywidualnych potrzeb oraz dobra klientów/pacjentów w pracy zawodowej.	
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	<u>Ćwiczenia/Konwersatorium</u> Warsztat/Projekt/Laboratorium : -właściwe wybrać	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Uczenie się. Tematy: szkoła, mechanizmy uczenia się i ich wpływ na rozwój poznawczy, prześladowanie i przemoc w szkole, wpływ przemocy w szkole na zdrowie psychiczne dzieci i młodzieży. Pisanie listu formalnego do dyrekcji szkoły.	P_W01, P_U01, P_K01
T2	Czas wolny i urlop. Tematy: Sugerowanie. Rozmowa o zainteresowaniach i preferencjach odnośnie czasu wypoczynku. Rola wypoczynku w redukcji stresu i zapobieganiu wypaleniu zawodowemu. Dyskusja o znaczeniu urlopu w profilaktyce zdrowia psychicznego. Symulacja rozmowy z klientem, który poszukuje sposobów na lepszy work-life balance.	
T3	Życie rodzinne. Tematy: Rodzina, krewni i związki. Rozmowa na temat roli rodziny w dzisiejszym świecie. Problemy, z jakimi konfrontują się rodziny obecnie. Dynamika relacji rodzinnych i konflikty międzypokoleniowe. Tworzenie scenariusza rozmowy z rodziną w kryzysie (symulacja).	
T4	Człowiek i rozwój. Tematy: Cechy charakteru i osobowości. Ekstrawertyzm vs. introwertyzm. Emocje i psychika w kontekście rozwoju osobistego. Teorie Piageta i Eriksona. Okres dorastania i rozwój fizyczny. Poczucie dobrostanu młodych ludzi i przejście do dorosłości. Wypowiedź pisemna: analiza cech osobowości w kontekście teorii rozwoju psychologicznego.	
T5	Zdrowie psychiczne i fizyczne w kontekście psychologii Tematy: Zdrowie psychiczne i fizyczne. Diagnoza i symptomy zaburzeń. Interwencja i wsparcie. Wypowiedź pisemna: list nieformalny z zaleceniami w kontekście zdrowia psychicznego i fizycznego.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ

Lektorat	Egzamin pisemny i ustny, aktywność merytoryczna, test jednokrotnego wyboru, projekt Egzamin pisemny po 6-stym semestrze zajęć, zaliczenia z oceną po sem. 2-4 ; metody weryfikacji efektów uczenia się: Zaliczenia: sem.2-4: w każdym semestrze oceniana jest aktywność studenta na podstawie : - wypowiedzi ustnych i pisemnych wynikających z weryfikacji postępów w przyswojeniu słownictwa i struktur z każdego panelu tematycznego, - sprawdzianu pisemnego w postaci testu jednokrotnego wyboru z zakresu przerobionego słownictwa oraz krótkiej wypowiedzi pisemnej na wybrany temat, - opracowania (tłumaczenie i przygotowanie słownictwa) i przedstawienia na konsultacjach lektury z zakresu literatury fachowej studiowanego kierunku: psychologii w ilości ustalonej indywidualnie ze studentem na początku semestru(1-2 strony), - w semestrze 6-tym lektura ma być podstawą do przygotowania prezentacji PPTX na temat z zakresu studiowanego kierunku, która to prezentacja ma być przedstawione na forum grupy jako końcowe zaliczenie w semestrze 5-tym. Prezentacja taka ma na celu wykazanie, iż student/ka jest w stanie zaprezentować temat z zakresu studiowanej specjalności w języku obcym na poziomie B2+ w międzynarodowym środowisku zawodowym lub wykonanie innego projektu /do ustalenia z grupą	Wiedza, umiejętność merytoryczna, kompetencje społeczne P_W01, P_U01, P_K01

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Po każdym semestrze - Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z testu pisemnego, prezentacji tematu, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji zadań, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zadania praktyczne wynikające z treści: Pisanie listu formalnego do dyrekcji szkoły, np. z propozycją wprowadzenia warsztatów przeciwdziałania przemocy; Opis okresu wolnego od zajęć zawodowych(np. urlopu) z uwzględnieniem aspektów psychologicznych. Tworzenie scenariusza rozmowy z rodziną w kryzysie (symulacja); Pisanie listu formalnego dotyczącego oferty zakupu nieruchomości z propozycją zmian w przestrzeni wspierających zdrowie psychiczne; Pisanie listu nieformalnego z zaleceniami w kontekście zdrowia psychicznego i fizycznego adresata/ osoby trzeciej

Projekt: "Analiza przypadku i tworzenie raportu psychologicznego w języku obcym"

Cel projektu:

Rozwijanie praktycznych umiejętności psychologa, takich jak diagnoza i analiza przypadku, komunikacja z pacjentem oraz sporządzanie dokumentacji w języku obcym na poziomie B2+. Projekt łączy wiedzę psychologiczną i kompetencje językowe.

Opis projektu:

Temat: Przygotowanie analizy przypadku osoby z objawami psychosomatycznymi i opracowanie raportu psychologicznego zawierającego diagnozę wstępną oraz rekomendacje.

Forma pracy: Indywidualna.

Etapy realizacji projektu:

1. Zapoznanie się z przypadkiem

Student otrzymuje szczegółowy opis przypadku w języku obcym (np. pacjenta skarżącego się na chroniczne bóle głowy związane z wysokim poziomem stresu).

Zadanie: Przeanalizować przypadek i zidentyfikować kluczowe informacje dotyczące objawów, kontekstu życiowego oraz potencjalnych przyczyn.

2. Przygotowanie wstępnej diagnozy i pytań wywiadu

Zadanie: Na podstawie opisu przypadku, student przygotowuje wstępną diagnozę.

Tworzy listę 5–7 pytań, które mógłby zadać pacjentowi podczas wywiadu psychologicznego.

3. Tworzenie raportu psychologicznego

Raport powinien zawierać:

Wprowadzenie: Krótkie streszczenie przypadku.

Diagnoza wstępna: Opis problemu z wykorzystaniem języka psychologicznego.

Analiza: Wyjaśnienie potencjalnych przyczyn problemu w kontekście psychosomatycznym.

Rekomendacje: Propozycje interwencji psychologicznej, np. terapia poznawczo-behawioralna, praktyki mindfulness, zmiana stylu życia.

Objętość: 300–400 słów.

4. Symulacja rozmowy z pacjentem

Student odgrywa rolę psychologa w symulacji wywiadu psychologicznego, w której:

Zadaje pytania pacjentowi (odgrywanemu przez innego studenta lub nauczyciela).

Omawia wstępne wyniki diagnozy i przedstawia rekomendacje w języku obcym.

Rozmowa powinna trwać 5–10 minut i może być nagrana w celu późniejszej analizy.

5. Refleksja i samoocena

Student sporządza krótką notatkę (ok. 150 słów) w języku obcym, w której:

-oceni, jakie były najtrudniejsze aspekty pracy nad projektem.

-zastanowi się, co mógłby poprawić w przyszłości.

Kryteria oceny:

Poprawność językowa: Precyzja w użyciu terminologii psychologicznej.

Zaangażowanie: Jakość symulacji wywiadu i refleksji.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

egzamin pisemny – 40%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 35%

Ocena końcowa:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 50 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	36
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2. Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	29	39
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	19	26
2.2. Przygotowanie zadań praktycznych, projektu - liczba godzin	10	13
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h = 3 ECTS	75h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Język francuski

Gibbe C., Girardet J., Parizet M.-L., Pecheur J., Tendances méthode française B2 podręcznik, CLE International, 2017.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Język francuski

Gibbe C., Girardet J., Parizet M.-L., Pecheur J., Tendances méthode française B2 ćwiczenia, CLE International, 2017.

Liakin D., Liakina N., Michaud G., Olivry F., Tendances méthode française C1/C2 podręcznik, CLE International, 2017.

Inne materiały dydaktyczne:

Język francuski

Tematy: Relacje rodzinne, przestrzeń życiowa i jej wpływ na zdrowie, rola wypoczynku w zdrowiu psychicznym.

Strony internetowe:

Psychologies Magazine (www.psychologies.com) – artykuły o psychologii życia codziennego.

Le Monde Santé (www.lemonde.fr/sante) – informacje o zdrowiu psychicznym i fizycznym.

Podcasty:

Change ma vie – rozmowy o zdrowiu psychicznym i emocjach.

Les couilles sur la table – tematy związane z relacjami i dynamiką rodzinną.

Filmy:

Dokument Demain – o wpływie środowiska na życie i zdrowie.

Hors Normes – film o pracy z osobami z zaburzeniami psychicznymi.

Aplikacje:

Frantastique – codzienne lekcje z naciskiem na kulturę i psychologię.

Aplikacje:

LingQ – nauka języka przez zanurzenie w tekstach.

Drops – słownictwo związane z psychologią.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Język obcy do wyboru: j. francuski

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE/przedmiot do wyboru
Rok / Semestr:	I/2
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student zna język obcy na poziomie A2/B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Poziom ten umożliwia realizację założeń i osiągnięcie przyjętego celu to znaczy osiągnięcie poziomu B2+ wg ESOKJ na zrealizowaniu całego cyklu uczenia się

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersato ryjne	Ćwiczenia audytoryjn e	Ćwiczenia warsztatow e	Seminariu m/Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacj e	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		40					2	4	46	3
Studia niestacjona rne		30					2	4	36	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Lektoraty	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> Metoda przypadków

<u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> Metoda projektów <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata <u>Inne: ćwiczenia językowe</u>		
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna podstawowy zakres tematyczny psychologii oraz jej powiązania z naukami społecznymi, humanistycznymi, medycznymi i naukami o zdrowiu. Stopniowo rozwija umiejętność opisywania w języku obcym zagadnień związanych z psychologią oraz jej praktycznymi zastosowaniami, ucząc się i stosując podstawowe słownictwo specjalistyczne charakterystyczne dla tej dziedziny.	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi przetłumaczyć zwroty, wyrażenia oraz pojedyncze słowa użyte w tekstach słuchanych i czytanych, stopniowo rozwijając swoje umiejętności w zakresie języka obcego. Współpracuje w pracy grupowej nad przygotowaniem projektu indywidualnego lub grupowego, a także potrafi prezentować przygotowany projekt, referat lub inne zadanie komunikacyjne. Produkuje teksty ustne i pisemne na zadane tematy. Ma znajomość języka obcego nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą podstawowe słownictwo specjalistyczne z zakresu psychologii, umożliwiające komunikację na tematy zawodowe, zgodnie z wymaganiami dla danego etapu uczenia się języka specjalistycznego.	K_U20
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje aktywną postawę w uczeniu się języka obcego jako elementu kształcenia zawodowego i rozwijania kompetencji potrzebnych w przyszłej pracy psychologa. Jest otwarty na podejmowanie wyzwań związanych z komunikacją w języku obcym, zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej. Rozumie znaczenie umiejętności językowych w kontekście pracy psychologa, w tym w realizacji projektów społecznych i kontaktach z osobami z różnych środowisk kulturowych. Ma świadomość etycznych aspektów komunikacji oraz znaczenia szacunku i empatii wobec klientów/pacjentów, uwzględniając ich potrzeby i dobro.	K_K07
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		

Lp.	Lektoraty	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Życie codzienne i style życia. Życie rodzinne, związki nieformalne, fazy życia. Organizacja czasu zajęć i odpoczynku w domu, jakość życia. Konflikty domowe i ich rozwiązywanie (dyskusja , negocjacje). Integracja społeczna w dobie globalizacji i rozwoju nowoczesnych technologii. Dialogi na temat problemów życia codziennego. Podsumowanie: słownictwo zawodowe psychologa i pedagoga z zakresu tematycznego: Funkcjonowanie rodziny.	P_W01 P_U01 P_K01
T2	Czas wolny i urlop. Gospodarowanie czasem wolnym –planowanie, podróże, czynności czasu wolnego, hobby/ weekend, aktywny urlop, odpoczynek bierny, tendencje podróżowania w Europie, finansowanie urlopu. Nauka umiejętności zarządzania czasem. Rola zawodowa pedagoga i psychologa na etapie ich kontaktu z dzieckiem w wieku przedszkolnym , wczesnoszkolnym i szkolnym. Podsumowanie : Socjalizacja pierwotna i wtórna/ próba dyskusji, słownictwo specjalistyczne.	
T3	Uczenie się i studiowanie. System szkolnictwa, rodzaje placówek wychowawczych, szkoły i ich poziomy w różnych systemach (przykłady z Europy i świata); porównywanie. Proces wychowania przedszkolnego i szkolnego. Dziecko i jego potrzeby w wieku przedszkolnym i szkolnym, młodzież i jej potrzeby edukacyjne, poradnictwo zawodowe, w tym rola pedagoga szkolnego i psychologa , wybór zawodu. Wydziały nauk społecznych na uniwersytetach, kierunek psychologia, przedmiot studiów Podsumowanie: Słownictwo z zakresu szkolnictwa , w tym wyższego , z uwzględnieniem kierunku psychologia.	
T4	Społeczeństwo i środowisko. Rola rodziny w kształtowaniu psychiki człowieka. Mieszkanie – zapewnienie bezpieczeństwa i spokoju (urządzenie, wynajmowanie mieszkania, przeprowadzki ,remonty i meblowanie). Emigracja i reemigracja. Nowa ojczyzna, problemy adaptacyjne/ przykłady z życia. Rola wsparcia społecznego i fachowego(rola psychologa). Środowisko i problemy związane globalizacją. Skutki zanieczyszczenia środowiska, życie na wsi, życie w mieście. Dyskusja.	
T5	Zdrowie i choroba.	

	Definiowanie pojęć zdrowie , choroba, leczenie , terapia. Wizyta u lekarza, u specjalisty np. fizjoterapeuty, psychologa, terapie klasyczne i alternatywne. Przyczyny chorób. Zdrowy i niezdrowy tryb życia. Uzależnienia i ich rodzaje. Zapobieganie uzależnieniom. Podsumowanie: Dyskusja: Zdrowie i choroba.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, test jednokrotnego wyboru, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ

Lektoraty	Egzamin pisemny po 6-stym semestrze zajęć, zaliczenia z oceną po sem. 2-4 ; metody weryfikacji efektów uczenia się: Zaliczenia: sem.2-4: w każdym semestrze oceniana jest aktywność studenta na podstawie : - wypowiedzi ustnych i pisemnych wynikających z weryfikacji postępów w przyswojeniu słownictwa i struktur z każdego panelu tematycznego, - sprawdzianu pisemnego w postaci testu jednokrotnego wyboru z zakresu przerobionego słownictwa oraz krótkiej wypowiedzi pisemnej na wybrany temat, - opracowania (tłumaczenie i przygotowanie słownictwa) i przedstawienia na konsultacjach lektury z zakresu literatury fachowej studiowanego kierunku: psychologii w ilości ustalonej indywidualnie ze studentem na początku semestru(1-2 strony), - w semestrze 6-tym lektura ma być podstawą do przygotowania prezentacji PPTX na temat z zakresu studiowanego kierunku, która to prezentacja ma być przedstawiona na forum grupy jako końcowe zaliczenie w semestrze 6-tym. Prezentacja taka ma na celu wykazanie, iż student/ka jest w stanie zaprezentować temat z zakresu studiowanej specjalności w języku obcym na poziomie B2+ w międzynarodowym środowisku zawodowym. lub - wykonanie innego projektu /do ustalenia z grupą	<u>P W01</u> <u>P U01</u> <u>P K07</u> <u>Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne</u>

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z: - obecności i aktywności na zajęciach, - testu pisemnego (jw.), - egzaminu pisemnego w sem. 6-tym oraz prezentacji PPTX jako części ustnej końcowego egzaminu, prezentowanej w trakcie

trwania semestru na forum grupy.

Zadania praktyczne wynikające z treści opracowanych podczas zajęć w każdym semestrze.

Zaliczenie lektury z zakresu omawianego na zajęciach.

Studenci mogą przygotować projekt grupowy na wybrany temat omawiany cyklu semestrów(do ustalenia z grupą), np.

Projekt: "Zdrowy styl życia – wprowadzenie do zdrowia fizycznego i psychicznego"

Cel projektu: Rozwijanie podstawowego słownictwa i struktur gramatycznych z zakresu zdrowia i choroby w języku obcym, zgodnie z treściami T5. Studenci uczą się opisywać zdrowe i niezdrowe nawyki, rozmawiać o leczeniu oraz zapobieganiu chorobom.

Zakres projektu:

Część pisemna – "ABC Zdrowia - poradnik"

Zadanie: Stworzenie krótkiego przewodnika zdrowotnego zatytułowanego (100-150 słów):

Język francuski: Comment rester en bonne santé – Conseils pour les étudiants

Przewodnik powinien zawierać:

3 wskazówki dotyczące zdrowego odżywiania.

2 wskazówki dotyczące aktywności fizycznej.

2 sposoby radzenia sobie ze stresem jako student.

Krótki paragraf na temat zagrożeń wynikających z palenia lub uzależnień (np. alkohol, narkotyki).

Kryteria oceny:

Część pisemna:

Poprawność językowa (gramatyka, słownictwo).

Logiczna struktura przewodnika i kreatywność.

Część ustna:

Naturalność dialogu (użycie podstawowych fraz i zwrotów).

Umiejętność płynnego wypowiadania się w dialogu.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

Test jednokrotnego wyboru /egzamin pisemny – 50%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 25%

Ocena końcowa:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 50 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

Ocena końcowa : egzamin pisemny – 50%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 25%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	36
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2. Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	29	39
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	19	26
2.2. Przygotowanie zadań praktycznych, projektu - liczba godzin	10	13
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h=3 ECTS	75 h=3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Język francuski

Gibbe, C., Girardet, J., Parizet, M.-L., Pecheur, J., Tendances méthode française A2 podręcznik, CLE International 2017.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Język francuski

Gibbe, C., Girardet, J., Parizet, M.-L., Pecheur, J., Tendances méthode française A2 ćwiczenia, CLE International 2017.

Liakin, D., Liakina, N., Michaud, G., Olivry, F., Tendances méthode française B1 podręcznik, CLE International 2017.

Inne materiały dydaktyczne:

Język francuski

Kanał Français Authentique na YouTube.

Podcasty do nauki języka francuskiego, np. Coffee Break French.

Serwisy do nauki i doskonalenia języków obcych, Aplikacje do nauki słownictwa: https://lingua.com/pl/?utm_source=chatgpt.com

https://pl.duolingo.com/?utm_source=chatgpt.com

<https://www.memrise.com/>

<https://www.lingq.com/pl/>

<https://languagedrops.com/>

<https://quizlet.com/pl>

Aktualne informacje (ulotki, strona internetowa, informacje od uczelnianego koordynatora programu) na temat realizacji programu Erasmus w wybranym kraju (zgodnie z wybranym językiem obcym).

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Język obcy do wyboru: j. francuski

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolita studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE/przedmiot do wyboru
Rok / Semestr:	II/3
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien mieć zaliczony język obcy na drugim roku studiów. Student zna język obcy na poziomie B1/B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Poziom ten umożliwia realizację założeń i osiągnięcie przyjętego celu to znaczy osiągnięcie poziomu B2+ wg ESOKJ na zrealizowaniu całego cyklu uczenia się

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektorat y	Ćwiczenia konwersator yjne	Ćwiczenia audytoryjn e	Ćwiczenia warsztato we	Seminariu m	Praktyk i	Egzamin / zaliczenie	Konsultac je	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarn e		40						2	4	46	3
Studia niestacjon arne		30						2	4	36	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Lektorat	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u>

	Metoda przypadków <u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> Metoda projektów <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata <u>Inne: ćwiczenia językowe</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada szerszą wiedzę na temat zakresu tematycznego psychologii oraz jej powiązań z naukami społecznymi, humanistycznymi, medycznymi i naukami o zdrowiu. Rozwija umiejętność opisywania w języku obcym zagadnień związanych z psychologią oraz jej praktycznymi zastosowaniami, poszerzając słownictwo specjalistyczne i stopniowo stosując bardziej zaawansowane wyrażenia i terminy charakterystyczne dla tej dziedziny.	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi tłumaczyć zwroty, wyrażenia oraz fragmenty tekstów słuchanych i czytanych, rozwijając swoje umiejętności w zakresie języka obcego na poziomie średniozaawansowanym. Współpracuje efektywnie w pracy grupowej nad przygotowaniem projektów indywidualnych i grupowych, a także potrafi prezentować przygotowany projekt, referat lub inne zadanie komunikacyjne w sposób zrozumiały i spójny. Tworzy teksty ustne i pisemne na zadane tematy, posługując się coraz bardziej zaawansowanym słownictwem. Posiada znajomość języka obcego nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą specjalistyczne słownictwo z zakresu psychologii, umożliwiające sprawną komunikację na tematy zawodowe, w zgodzie z wymaganiami dla danego etapu nauki języka specjalistycznego.	K_U20
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje proaktywną postawę w uczeniu się języka obcego jako kluczowego elementu kształcenia zawodowego i rozwijania kompetencji niezbędnych w pracy psychologa. Aktywnie angażuje się w wyzwania związane z komunikacją w języku obcym, zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej, doskonaląc swoje umiejętności w kontekście zawodowym. Rozumie istotę umiejętności językowych w pracy psychologa, szczególnie w realizacji projektów społecznych i nawiązywaniu kontaktów z osobami z różnych środowisk kulturowych. Wykazuje świadomość	K_K07

	etycznych aspektów komunikacji, podkreślając znaczenie szacunku, empatii oraz uwzględniania indywidualnych potrzeb i dobra klientów/pacjentów.	
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Lektorat	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Media i technologie. Media i technologie, konsumowanie mediów, telewizja i radio - wady i zalety, mobilna komunikacja, postęp techniczny, sprzęt techniczny, multimedialny, telefonia komórkowa – wady i zalety , komputer w pracy, źródła informacji, gazety, czasopisma i książki – dlaczego odchodzą do lamusa? Zastosowanie mediów w pracy zawodowej.	P_W01 P_U01 P_K01
T2	Życie zawodowe i kariera. Planowanie kariery zawodowej, pracodawca-pracobioreca, kryteria wyboru zawodu, kobiety i mężczyźni wobec równości płac za tą samą pracę, list motywacyjny, życiorys, ulubione grupy zawodowe, związki zawodowe, praca na emigracji, praca w weekend, wykształcenie a kariera, różne spojrzenia na karierę.	
T3	Psychologia. Podstawowe pojęcia z zakresu psychologii, w tym: psychologia jako nauka, emocje, motywacja, procesy poznawcze, rozwój człowieka, osobowość, zaburzenia psychiczne, relacje społeczne.	
T4	Aktywność obywatelska. Przedsiębiorczość. Organizacje pozarządowe. Działalność gospodarcza. Korespondencja urzędowa i sądowa. Opinia psychologiczna.	
T5	Ćwiczenia tłumaczeniowe, powtórzeniowe, utrwalające. Układanie scenek sytuacyjnych, ćwiczenia leksykalne.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Lektorat	Egzamin pisemny i ustny, aktywność merytoryczna, test jednokrotnego wyboru, projekt Egzamin pisemny po 6-stym semestrze zajęć, zaliczenia z oceną po sem. 2-4 ; metody weryfikacji efektów uczenia się: Zaliczenia: sem.2-4: w każdym semestrze oceniana jest aktywność studenta na podstawie : - wypowiedzi ustnych i pisemnych wynikających z weryfikacji postępów w przyswojeniu słownictwa i struktur z każdego panelu tematycznego,	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	- sprawdzianu pisemnego w postaci testu jednokrotnego wyboru z zakresu przerobionego słownictwa oraz krótkiej wypowiedzi pisemnej na wybrany temat, - opracowania (tłumaczenie i przygotowanie słownictwa) i przedstawienia na konsultacjach lektury z zakresu literatury fachowej studiowanego kierunku: psychologii w ilości ustalonej indywidualnie ze studentem na początku semestru(1-2 strony), - w semestrze 6-tym lektura ma być podstawą do przygotowania prezentacji PPTX na temat z zakresu studiowanego kierunku, która to prezentacja ma być przedstawione na forum grupy jako końcowe zaliczenie w semestrze 5-tym. Prezentacja taka ma na celu wykazanie, iż student/ka jest w stanie zaprezentować temat z zakresu studiowanej specjalności w języku obcym na poziomie B2+ w międzynarodowym środowisku zawodowym lub wykonanie innego projektu /do ustalenia z grupą	

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Po każdym semestrze - Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji tematu, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji zadań, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zadania praktyczne wynikające z treści: przygotowanie własnych dokumentów aplikacyjnych, przygotowanie opinii psychologicznej na potrzeby sądu (Opis funkcjonowania emocjonalnego, poznawczego i społecznego, ocena relacji rodzinnych i społecznych)

Projekt : "Psycholog w świecie zawodowym – przygotowanie i analiza symulowanego procesu rekrutacji w języku obcym"

Cele projektu: Rozwijanie umiejętności komunikacji zawodowej w języku obcym. Poszerzanie słownictwa z zakresu życia zawodowego, psychologii i technologii. Ćwiczenie praktycznych kompetencji psychologa związanych z procesem rekrutacji i rozmów kwalifikacyjnych. Wykorzystanie wiedzy psychologicznej do analizy procesów interpersonalnych w rekrutacji.

Opis projektu:

Temat: Przygotowanie i przeprowadzenie symulowanego procesu rekrutacji z elementami psychologicznymi w wybranym języku obcym.

Etapy realizacji projektu

1. Przygotowanie scenariusza - Opracowanie symulowanego procesu rekrutacji:

Rekruter: Wciela się w psychologa odpowiedzialnego za ocenę kandydatów. Tworzy pytania rekrutacyjne w języku obcym.

Kandydat: Prezentuje swoją aplikację (w języku obcym).

2. Przeprowadzenie symulacji:

W parach przeprowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej:

Kandydat odpowiada na pytania, a rekruter ocenia jego odpowiedzi.

Feedback na temat mocnych i słabych stron kandydata (również w języku obcym).

Należy nagrać symulację w celu późniejszej analizy.

3. Podsumowanie i analiza:

Przygotowanie raportu w języku obcym zawierającego:

Opis przebiegu rekrutacji.

Analizę zachowań interpersonalnych kandydata.

Wnioski na temat efektywności procesu rekrutacyjnego.

W grupie omówienie trudności i sugestii dotyczących poprawy komunikacji w języku obcym.

Efekty uczenia się:

Wiedza: Opanowanie słownictwa i zwrotów związanych z rekrutacją i psychologią pracy.

Umiejętności: Rozwijanie umiejętności interpersonalnych i językowych w kontekście zawodowym.

Kompetencje społeczne: Praktyczne zastosowanie umiejętności psychologa w symulowanym procesie rekrutacyjnym.

Kryteria oceny:

Poprawność językowa i merytoryczna w dokumentach rekrutacyjnych i wypowiedziach ustnych.

Realistyczność i kreatywność w przygotowaniu scenariusza.

Jakość i szczegółowość analizy przebiegu rekrutacji.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

egzamin pisemny – 50%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 25%

Ocena końcowa:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	36
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2.– Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	39	29
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	19	26
2.2. – Przygotowanie zadań praktycznych, projektu - liczba godzin	10	13
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h = 3 ECTS	75h = 3ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Język francuski

Gibbe C., Girardet J., Parizet M.-L., Pecheur J., Tendances méthode française B2 podręcznik, CLE International, 2017.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Język francuski

Gibbe C., Girardet J., Parizet M.-L., Pecheur J., Tendances méthode française B2 ćwiczenia, CLE International, 2017.

Liakin D., Liakina N., Michaud G., Olivry F., Tendances méthode française C1/C2 podręcznik, CLE International, 2017.

Inne materiały dydaktyczne:

Język francuski

Treści programowe: Media i technologie, życie zawodowe, podstawy psychologii.

Strony internetowe: Le Point i France24 – artykuły dotyczące mediów i technologii, przydatne do ćwiczeń tłumaczeniowych (lepoint.fr, france24.com).

Aplikacje: Frantastique – aplikacja do codziennych lekcji języka francuskiego z elementami kulturowymi.

Podcasty: Psychologie Positive – podcasty o psychologii w życiu codziennym (psychologiepositive.net).

Filmy: Demain – francuski dokument o technologiach i zrównoważonym rozwoju.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Język obcy do wyboru: j. francuski

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolita studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE/przedmiot do wyboru
Rok / Semestr:	II/4
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien mieć zaliczony język obcy na drugim roku studiów, sem. 3. Student zna język obcy na poziomie B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Poziom ten umożliwia realizację założeń i osiągnięcie przyjętego celu to znaczy osiągnięcie poziomu B2+ wg ESOKJ na zrealizowaniu całego cyklu uczenia się

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwiczenia warsztatowe	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		40						2	4	46	2
Studia niestacjonarne		30						2	4	36	2

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Lektorat	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u>

Metoda przypadków <u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> Metoda projektów <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata <u>Inne: ćwiczenia językowe</u>		
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada rozszerzoną wiedzę na temat zakresu tematycznego psychologii oraz jej powiązań z naukami społecznymi, humanistycznymi, medycznymi i naukami o zdrowiu. Potrafi opisywać w języku obcym zagadnienia związane z psychologią, w tym jej podstawowe teoretyczne aspekty oraz praktyczne zastosowania, stopniowo poszerzając swoje słownictwo specjalistyczne. Używa coraz bardziej zaawansowanych wyrażen i terminów charakterystycznych dla tej dziedziny, odpowiednich do poziomu średnio-zaawansowanego (B2).	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi tłumaczyć zwroty, wyrażenia oraz fragmenty tekstów słuchanych i czytanych, rozwijając swoje umiejętności w zakresie języka obcego na poziomie średniozaawansowanym (B2). Współpracuje skutecznie w pracy grupowej nad przygotowaniem projektów indywidualnych i grupowych, a także prezentuje przygotowany projekt, referat lub inne zadanie komunikacyjne w sposób jasny, spójny i zrozumiały. Tworzy teksty ustne i pisemne na zadane tematy, stosując coraz bardziej zaawansowane słownictwo. Posiada znajomość języka obcego nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą słownictwo specjalistyczne z zakresu psychologii, umożliwiające skuteczną komunikację na tematy zawodowe, zgodnie z wymaganiami dla poziomu średniozaawansowanego w nauce języka specjalistycznego.	K_U20
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje proaktywną postawę w uczeniu się języka obcego jako ważnego elementu kształcenia zawodowego i rozwoju kompetencji niezbędnych w pracy psychologa. Angażuje się w wyzwania związane z komunikacją w języku obcym, zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej, systematycznie doskonaląc swoje umiejętności w kontekście zawodowym. Rozumie znaczenie umiejętności językowych w pracy psychologa, szczególnie w realizacji projektów społecznych oraz nawiązywaniu relacji z osobami z różnych środowisk kulturowych. Wykazuje świadomość etycznych aspektów komunikacji, kładąc duży nacisk na szacunek, empatię i uwzględnianie	K_K07

	indywidualnych potrzeb oraz dobra klientów/pacjentów.	
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Lektorat	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Rozwój człowieka. Zagadnienia fachowe dotyczące rozwoju oraz funkcjonowania psychicznego człowieka w perspektywie indywidualnej i społecznej w oparciu o wiedzę z zakresu: psychologii ogólnej, metodologii i etyki prowadzenia badań psychologicznych; słownictwo fachowe ze źródeł naukowych. Na podstawie materiałów własnych studentów. Dyskusja.	P_W01 P_U01 P_K01
T2	Życie zawodowe i kariera człowieka. Teoria i praktyka. Hierarchia wartości, Modele zarządzania instytucję. Modele zarządzania kadrą. Rola zawodowa doradcy z zakresu HR. Szkolenia i doradztwo zawodowe jako możliwość budowania własnej działalności w zawodzie psychologa biznesu. Przykłady. Dyskusja.	
T3	Psychologia. Wybrane pojęcia z zakresu psychologii, w tym: technologie kognitywne, emocje, motywacja, procesy poznawcze, rozwój człowieka, osobowość, zaburzenia psychiczne, relacje społeczne.	
T4	Kariera zawodowa; możliwości rozwoju w sferze administracji i usług publicznych oraz w sferze działalności prywatnej Organizacje pozarządowe. Działalność gospodarcza. Korespondencja urzędowa i sądowa. Opinia psychologiczna.	
T5	Ćwiczenia tłumaczeniowe, powtórzeniowe, utrwalające. Układanie scenek sytuacyjnych, ćwiczenia leksykalne.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Lektorat	Egzamin pisemny i ustny, aktywność merytoryczna, test jednokrotnego wyboru, projekt Egzamin pisemny po 6-stym semestrze zajęć, zaliczenia z oceną po sem. 2-4 ; metody weryfikacji efektów uczenia się: Zaliczenia: sem.2-4: w każdym semestrze oceniana jest aktywność studenta na podstawie : - wypowiedzi ustnych i pisemnych wynikających z weryfikacji postępów w przyswojeniu słownictwa i struktur z każdego panelu tematycznego,	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	- sprawdzianu pisemnego w postaci testu jednokrotnego wyboru z zakresu przerobionego słownictwa oraz krótkiej wypowiedzi pisemnej na wybrany temat, - opracowania (tłumaczenie i przygotowanie słownictwa) i przedstawienia na konsultacjach lektury z zakresu literatury fachowej studiowanego kierunku: psychologii w ilości ustalonej indywidualnie ze studentem na początku semestru(1-2 strony), - w semestrze 6-tym lektura ma być podstawą do przygotowania prezentacji PPTX na temat z zakresu studiowanego kierunku, która to prezentacja ma być przedstawione na forum grupy jako końcowe zaliczenie w semestrze 5-tym. Prezentacja taka ma na celu wykazanie, iż student/ka jest w stanie zaprezentować temat z zakresu studiowanej specjalności w języku obcym na poziomie B2+ w międzynarodowym środowisku zawodowym lub wykonanie innego projektu /do ustalenia z grupą	
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Po każdym semestrze - Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji tematu, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.		
Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji zadań, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.		
Zadania praktyczne wynikające z treści: przygotowanie własnych dokumentów aplikacyjnych, przygotowanie opinii psychologicznej na potrzeby sądu (Opis funkcjonowania emocjonalnego, poznawczego i społecznego, ocena relacji rodzinnych i społecznych)		
Projekt : "Psycholog w świecie zawodowym – przygotowanie i analiza symulowanej konsultacji psychologicznej w języku obcym"		
Cel projektu: Poznanie podstawowych pojęć z zakresu psychologii w kontekście praktyki zawodowej. Rozwijanie umiejętności przygotowywania raportu/opinii psychologicznej w języku obcym. Zastosowanie słownictwa z zakresu psychologii, relacji społecznych oraz działalności gospodarczej. Ćwiczenie umiejętności komunikacyjnych poprzez symulację konsultacji psychologicznej.		
Opis projektu:		
Temat: Przygotowanie krótkiego raportu psychologicznego w języku obcym na temat sytuacji osoby badanej oraz symulacja konsultacji psychologicznej, uwzględniającej kontekst organizacji pozarządowych lub działalności gospodarczej.		
Etapy realizacji projektu		
1. Przygotowanie raportu psychologicznego (4 godziny)		
Elementy raportu: Opis osoby badanej, Analiza wywiadu i wyników, Rekomendacje psychologa.		
Format: Raport w języku obcym o objętości 250-300 słów.		
3. Symulacja konsultacji psychologicznej		
Scenariusz symulacji:		

Psycholog (student) i klient (inny student).

Klient zgłasza problem (np. stres w pracy, trudności interpersonalne).

Psycholog przeprowadza krótką konsultację, używając języka obcego.

Psycholog sugeruje rozwiązania, np. terapię, wsparcie NGO lub coaching.

4. Prezentacja projektu i podsumowanie

Prezentacja raportu i wniosków:

Każdy student przedstawia krótki raport psychologiczny i omówienie konsultacji w języku obcym.

Dyskusja grupowa: Omówienie wyzwań językowych i merytorycznych.

Kryteria oceny:

Poprawność językowa raportu i symulacji.

Spójność i logiczność analizy psychologicznej.

Zaangażowanie w symulację i umiejętność wykorzystania zdobytej wiedzy.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

egzamin pisemny – 50%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 25%

Ocena końcowa:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	36
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2.– Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	29	39
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	19	26
2.2. – Przygotowanie zadań praktycznych, projektu - liczba godzin	10	13
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h = 3 ECTS	75h = 3ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Język francuski

Gibbe C., Girardet J., Parizet M.-L., Pecheur J., Tendances méthode française B2 podręcznik, CLE International, 2017.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Język francuski

Gibbe C., Girardet J., Parizet M.-L., Pecheur J., Tendances méthode française B2 ćwiczenia, CLE International, 2017.

Liakin D., Liakina N., Michaud G., Olivry F., Tendances méthode française C1/C2 podręcznik, CLE International, 2017.

Inne materiały dydaktyczne:

Język francuski

Treści programowe: Media i technologie, życie zawodowe, podstawy psychologii.

Strony internetowe: Le Point i France24 – artykuły dotyczące mediów i technologii, przydatne do ćwiczeń tłumaczeniowych (lepoint.fr, france24.com).

Aplikacje: Frantastique – aplikacja do codziennych lekcji języka francuskiego z elementami kulturowymi.

Podcasty: Psychologie Positive – podcasty o psychologii w życiu codziennym (psychologiepositive.net).

Filmy: Demain – francuski dokument o technologiach i zrównoważonym rozwoju.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Język obcy do wyboru: j. hiszpański

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolita studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE/przedmiot do wyboru
Rok / Semestr:	II/3
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien mieć zaliczony język obcy na drugim roku studiów. Student zna język obcy na poziomie B1/B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Poziom ten umożliwia realizację założeń i osiągnięcie przyjętego celu to znaczy osiągnięcie poziomu B2+ wg ESOKJ na zrealizowaniu całego cyklu uczenia się

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwiczenia warsztatowe	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		40						2	4	46	3
Studia niestacjonarne		30						2	4	36	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Lektorat	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u>

Metoda przypadków <u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> Metoda projektów <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata <u>Inne: ćwiczenia językowe</u>		
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada szerszą wiedzę na temat zakresu tematycznego psychologii oraz jej powiązań z naukami społecznymi, humanistycznymi, medycznymi i naukami o zdrowiu. Rozwija umiejętność opisywania w języku obcym zagadnień związanych z psychologią oraz jej praktycznymi zastosowaniami, poszerzając słownictwo specjalistyczne i stopniowo stosując bardziej zaawansowane wyrażenia i terminy charakterystyczne dla tej dziedziny.	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi tłumaczyć zwroty, wyrażenia oraz fragmenty tekstów słuchanych i czytanych, rozwijając swoje umiejętności w zakresie języka obcego na poziomie średniozaawansowanym. Współpracuje efektywnie w pracy grupowej nad przygotowaniem projektów indywidualnych i grupowych, a także potrafi prezentować przygotowany projekt, referat lub inne zadanie komunikacyjne w sposób zrozumiały i spójny. Tworzy teksty ustne i pisemne na zadane tematy, posługując się coraz bardziej zaawansowanym słownictwem. Posiada znajomość języka obcego nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą specjalistyczne słownictwo z zakresu psychologii, umożliwiające sprawną komunikację na tematy zawodowe, w zgodzie z wymaganiami dla danego etapu nauki języka specjalistycznego.	K_U20
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje proaktywną postawę w uczeniu się języka obcego jako kluczowego elementu kształcenia zawodowego i rozwijania kompetencji niezbędnych w pracy psychologa. Aktywnie angażuje się w wyzwania związane z komunikacją w języku obcym, zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej, doskonaląc swoje umiejętności w kontekście zawodowym. Rozumie istotę umiejętności językowych w pracy psychologa, szczególnie w realizacji projektów społecznych i nawiązywaniu kontaktów z osobami z różnych środowisk kulturowych. Wykazuje świadomość etycznych aspektów komunikacji, podkreślając znaczenie szacunku, empatii oraz	K_K07

	uwzględniania indywidualnych potrzeb i dobra klientów/pacjentów.	
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Lektorat	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Media i technologie. Media i technologie, konsumowanie mediów, telewizja i radio - wady i zalety, mobilna komunikacja, postęp techniczny, sprzęt techniczny, multimedialny, telefonia komórkowa – wady i zalety , komputer w pracy, źródła informacji, gazety, czasopisma i książki – dlaczego odchodzą do lamusa? Zastosowanie mediów w pracy zawodowej.	P_W01 P_U01 P_K01
T2	Życie zawodowe i kariera. Planowanie kariery zawodowej, pracodawca-pracobioreca, kryteria wyboru zawodu, kobiety i mężczyźni wobec równości płac za tą samą pracę, list motywacyjny, życiorys, ulubione grupy zawodowe, związki zawodowe, praca na emigracji, praca w weekend, wykształcenie a kariera, różne spojrzenia na karierę.	
T3	Psychologia. Podstawowe pojęcia z zakresu psychologii, w tym: psychologia jako nauka, emocje, motywacja, procesy poznawcze, rozwój człowieka, osobowość, zaburzenia psychiczne, relacje społeczne.	
T4	Aktywność obywatelska. Przedsiębiorczość. Organizacje pozarządowe. Działalność gospodarcza. Korespondencja urzędowa i sądowa. Opinia psychologiczna.	
T5	Ćwiczenia tłumaczeniowe, powtórzeniowe, utrwalające. Układanie scenek sytuacyjnych, ćwiczenia leksykalne.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Lektorat	Egzamin pisemny i ustny, aktywność merytoryczna, test jednokrotnego wyboru, projekt Egzamin pisemny po 6-stym semestrze zajęć, zaliczenia z oceną po sem. 2-4 ; metody weryfikacji efektów uczenia się: Zaliczenia: sem.2-4: w każdym semestrze oceniana jest aktywność studenta na podstawie : - wypowiedzi ustnych i pisemnych wynikających z weryfikacji postępów w przyswojeniu słownictwa i struktur z każdego panelu tematycznego, - sprawdzianu pisemnego w postaci testu jednokrotnego wyboru z zakresu	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	przerobionego słownictwa oraz krótkiej wypowiedzi pisemnej na wybrany temat, - opracowania (tłumaczenie i przygotowanie słownictwa) i przedstawienia na konsultacjach lektury z zakresu literatury fachowej studiowanego kierunku: psychologii w ilości ustalonej indywidualnie ze studentem na początku semestru(1-2 strony), - w semestrze 6-tym lektura ma być podstawą do przygotowania prezentacji PPTX na temat z zakresu studiowanego kierunku, która to prezentacja ma być przedstawione na forum grupy jako końcowe zaliczenie w semestrze 5-tym. Prezentacja taka ma na celu wykazanie, iż student/ka jest w stanie zaprezentować temat z zakresu studiowanej specjalności w języku obcym na poziomie B2+ w międzynarodowym środowisku zawodowym lub wykonanie innego projektu /do ustalenia z grupą	

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Po każdym semestrze - Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji tematu, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji zadań, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zadania praktyczne wynikające z treści: przygotowanie własnych dokumentów aplikacyjnych, przygotowanie opinii psychologicznej na potrzeby sądu (Opis funkcjonowania emocjonalnego, poznawczego i społecznego, ocena relacji rodzinnych i społecznych)

Projekt : "Psycholog w świecie zawodowym – przygotowanie i analiza symulowanego procesu rekrutacji w języku obcym"

Cele projektu: Rozwijanie umiejętności komunikacji zawodowej w języku obcym. Poszerzanie słownictwa z zakresu życia zawodowego, psychologii i technologii. Ćwiczenie praktycznych kompetencji psychologa związanych z procesem rekrutacji i rozmów kwalifikacyjnych. Wykorzystanie wiedzy psychologicznej do analizy procesów interpersonalnych w rekrutacji.

Opis projektu:

Temat: Przygotowanie i przeprowadzenie symulowanego procesu rekrutacji z elementami psychologicznymi w wybranym języku obcym.

Etapy realizacji projektu

1. Przygotowanie scenariusza - Opracowanie symulowanego procesu rekrutacji:

Rekruter: Wciela się w psychologa odpowiedzialnego za ocenę kandydatów. Tworzy pytania rekrutacyjne w języku obcym.

Kandydat: Prezentuje swoją aplikację (w języku obcym).

2. Przeprowadzenie symulacji:

W parach przeprowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej:

Kandydat odpowiada na pytania, a rekruter ocenia jego odpowiedzi.

Feedback na temat mocnych i słabych stron kandydata (również w języku obcym).

Należy nagrać symulację w celu późniejszej analizy.

3. Podsumowanie i analiza:

Przygotowanie raportu w języku obcym zawierającego:

Opis przebiegu rekrutacji.

Analizę zachowań interpersonalnych kandydata.

Wnioski na temat efektywności procesu rekrutacyjnego.

W grupie omówienie trudności i sugestii dotyczących poprawy komunikacji w języku obcym.

Efekty uczenia się:

Wiedza: Opanowanie słownictwa i zwrotów związanych z rekrutacją i psychologią pracy.

Umiejętności: Rozwijanie umiejętności interpersonalnych i językowych w kontekście zawodowym.

Kompetencje społeczne: Praktyczne zastosowanie umiejętności psychologa w symulowanym procesie rekrutacyjnym.

Kryteria oceny:

Poprawność językowa i merytoryczna w dokumentach rekrutacyjnych i wypowiedziach ustnych.

Realistyczność i kreatywność w przygotowaniu scenariusza.

Jakość i szczegółowość analizy przebiegu rekrutacji.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

egzamin pisemny – 50%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 25%

Ocena końcowa:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	36
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2.– Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	39	29
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	19	26
2.2. – Przygotowanie zadań praktycznych, projektu - liczba godzin	10	13
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h = 3 ECTS	75h = 3ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:.

Język hiszpański

Gramática y enseñanza de español B1-C2, Punto y Coma, 2019.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Język hiszpański

Cybulska-Janczew M., Perlin J., Akademicka gramatyka języka hiszpańskiego z ćwiczeniami, Wydawnictwo Naukowe PWN, 2012.

Hiszpański Fiszki PLUS dla średnio zaawansowanych 2, Edgard, 2015.

Hiszpański Fiszki PLUS dla średnio zaawansowanych 3, Edgard, 2015.

Inne materiały dydaktyczne:

Język hiszpański

Treści programowe: Media i technologie, życie zawodowe, podstawy psychologii.

Strony internetowe: El País – sekcje dotyczące technologii, społeczeństwa i pracy (elpais.com).

Aplikacje: LingQ – platforma do nauki przez immersję z tekstami i audio w języku hiszpańskim.

Filmy: El Método – hiszpański film o procesach rekrutacyjnych, doskonały dla tematu życia zawodowego.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Język obcy do wyboru: j. hiszpański

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE/przedmiot do wyboru
Rok / Semestr:	III/6
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien mieć zaliczony język obcy na drugim roku studiów. Student zna język obcy na poziomie B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Poziom ten umożliwia realizację założeń i osiągnięcie przyjętego celu to znaczy osiągnięcie poziomu B2+ wg ESOKJ na zrealizowaniu całego cyklu uczenia się

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersat oryjne	Ćwiczenia audytoryj ne	Ćwiczenia warsztatow e	Seminariu m	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		40						2	4	46	3
Studia niestacjonarne		30						2	4	36	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Lektorat	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u>

<u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> Metoda przypadków <u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> Metoda projektów <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Deбата <u>Inne: ćwiczenia językowe</u>		
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada zaawansowaną wiedzę na temat zakresu tematycznego psychologii oraz jej powiązań z naukami społecznymi, humanistycznymi, medycznymi i naukami o zdrowiu. Potrafi swobodnie opisywać w języku obcym zagadnienia związane z psychologią, w tym jej teoretyczne podstawy oraz praktyczne zastosowania, stosując rozbudowane słownictwo specjalistyczne. Wykorzystuje zaawansowane wyrażenia i terminy charakterystyczne dla tej dziedziny, odpowiednie do poziomu B2+, umożliwiające płynne i precyzyjne komunikowanie skomplikowanych zagadnień psychologicznych zarówno w mowie, jak i w piśmie.	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi tłumaczyć zwroty, wyrażenia oraz fragmenty tekstów słuchanych i czytanych, rozwijając swoje umiejętności językowe na poziomie zaawansowanym (B2+). Współpracuje efektywnie w pracy grupowej nad przygotowaniem projektów indywidualnych i grupowych, a także prezentuje przygotowany projekt, referat lub inne zadanie komunikacyjne w sposób klarowny, spójny i zrozumiały, stosując odpowiednie słownictwo. Tworzy teksty ustne i pisemne na zadane tematy, używając zaawansowanego słownictwa i terminologii. Posiada biegłą znajomość języka obcego nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą specjalistyczne słownictwo z zakresu psychologii, umożliwiające swobodną i skuteczną komunikację na tematy zawodowe, zgodnie z wymaganiami poziomu B2+ w nauce języka specjalistycznego.	K_U20
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje proaktywną postawę w uczeniu się języka obcego jako kluczowego elementu kształcenia zawodowego i rozwoju kompetencji niezbędnych w pracy psychologa. Angażuje się aktywnie w wyzwania związane z komunikacją w języku obcym, zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej, systematycznie doskonaląc swoje umiejętności w kontekście zawodowym. Potrafi swobodnie	K_K07

	komunikować się w języku obcym, co pozwala mu efektywnie uczestniczyć w międzynarodowych projektach oraz w nawiązywaniu relacji z klientami/pacjentami z różnych środowisk kulturowych. Rozumie znaczenie umiejętności językowych w pracy psychologa, szczególnie w realizacji projektów społecznych. Wykazuje pełną świadomość etycznych aspektów komunikacji, podkreślając znaczenie szacunku, empatii i uwzględniania indywidualnych potrzeb oraz dobra klientów/pacjentów w pracy zawodowej.	
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	<u>Ćwiczenia/Konwersatorium</u> Warsztat/Projekt/Laboratorium : -właściwe wybrać	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Uczenie się. Tematy: szkoła, mechanizmy uczenia się i ich wpływ na rozwój poznawczy, prześladowanie i przemoc w szkole, wpływ przemocy w szkole na zdrowie psychiczne dzieci i młodzieży. Pisanie listu formalnego do dyrekcji szkoły.	P_W01, P_U01, P_K01
T2	Czas wolny i urlop. Tematy: Sugerowanie. Rozmowa o zainteresowaniach i preferencjach odnośnie czasu wypoczynku. Rola wypoczynku w redukcji stresu i zapobieganiu wypaleniu zawodowemu. Dyskusja o znaczeniu urlopu w profilaktyce zdrowia psychicznego. Symulacja rozmowy z klientem, który poszukuje sposobów na lepszy work-life balance.	
T3	Życie rodzinne. Tematy: Rodzina, krewni i związki. Rozmowa na temat roli rodziny w dzisiejszym świecie. Problemy, z jakimi konfrontują się rodziny obecnie. Dynamika relacji rodzinnych i konflikty międzypokoleniowe. Tworzenie scenariusza rozmowy z rodziną w kryzysie (symulacja).	
T4	Człowiek i rozwój. Tematy: Cechy charakteru i osobowości. Ekstrawertyzm vs. introwertyzm. Emocje i psychika w kontekście rozwoju osobistego. Teorie Piageta i Eriksona. Okres dorastania i rozwój fizyczny. Poczucie dobrostanu młodych ludzi i przejście do dorosłości. Wypowiedź pisemna: analiza cech osobowości w kontekście teorii rozwoju psychologicznego.	
T5	Zdrowie psychiczne i fizyczne w kontekście psychologii Tematy: Zdrowie psychiczne i fizyczne. Diagnoza i symptomy zaburzeń. Interwencja i wsparcie. Wypowiedź pisemna: list nieformalny z zaleceniami w kontekście zdrowia psychicznego i fizycznego.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ

Lektorat	Egzamin pisemny i ustny, aktywność merytoryczna, test jednokrotnego wyboru, projekt Egzamin pisemny po 6-stym semestrze zajęć, zaliczenia z oceną po sem. 2-4 ; metody weryfikacji efektów uczenia się: Zaliczenia: sem.2-4: w każdym semestrze oceniana jest aktywność studenta na podstawie : - wypowiedzi ustnych i pisemnych wynikających z weryfikacji postępów w przyswojeniu słownictwa i struktur z każdego panelu tematycznego, - sprawdzianu pisemnego w postaci testu jednokrotnego wyboru z zakresu przerobionego słownictwa oraz krótkiej wypowiedzi pisemnej na wybrany temat, - opracowania (tłumaczenie i przygotowanie słownictwa) i przedstawienia na konsultacjach lektury z zakresu literatury fachowej studiowanego kierunku: psychologii w ilości ustalonej indywidualnie ze studentem na początku semestru(1-2 strony), - w semestrze 5-tym lektura ma być podstawą do przygotowania prezentacji PPTX na temat z zakresu studiowanego kierunku, która to prezentacja ma być przedstawione na forum grupy jako końcowe zaliczenie w semestrze 5-tym. Prezentacja taka ma na celu wykazanie, iż student/ka jest w stanie zaprezentować temat z zakresu studiowanej specjalności w języku obcym na poziomie B2+ w międzynarodowym środowisku zawodowym lub wykonanie innego projektu /do ustalenia z grupą	Wiedza, umiejętność merytoryczna, kompetencje społeczne P_W01, P_U01, P_K01

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Po każdym semestrze - Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z testu pisemnego, prezentacji tematu, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji zadań, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zadania praktyczne wynikające z treści: Pisanie listu formalnego do dyrekcji szkoły, np. z propozycją wprowadzenia warsztatów przeciwdziałania przemocy; Opis okresu wolnego od zajęć zawodowych(np. urlopu) z uwzględnieniem aspektów psychologicznych. Tworzenie scenariusza rozmowy z rodziną w kryzysie (symulacja); Pisanie listu formalnego dotyczącego oferty zakupu nieruchomości z propozycją zmian w przestrzeni wspierających zdrowie psychiczne; Pisanie listu nieformalnego z zaleceniami w kontekście zdrowia psychicznego i fizycznego adresata/ osoby trzeciej

Projekt: "Analiza przypadku i tworzenie raportu psychologicznego w języku obcym"

Cel projektu:

Rozwijanie praktycznych umiejętności psychologa, takich jak diagnoza i analiza przypadku, komunikacja z pacjentem oraz sporządzanie dokumentacji w języku obcym na poziomie B2+. Projekt łączy wiedzę psychologiczną i kompetencje językowe.

Opis projektu:

Temat: Przygotowanie analizy przypadku osoby z objawami psychosomatycznymi i opracowanie raportu psychologicznego zawierającego diagnozę wstępną oraz rekomendacje.

Forma pracy: Indywidualna.

Etapy realizacji projektu:

1. Zapoznanie się z przypadkiem

Student otrzymuje szczegółowy opis przypadku w języku obcym (np. pacjenta skarżącego się na chroniczne bóle głowy związane z wysokim poziomem stresu).

Zadanie: Przeanalizować przypadek i zidentyfikować kluczowe informacje dotyczące objawów, kontekstu życiowego oraz potencjalnych przyczyn.

2. Przygotowanie wstępnej diagnozy i pytań wywiadu

Zadanie: Na podstawie opisu przypadku, student przygotowuje wstępną diagnozę.

Tworzy listę 5–7 pytań, które mógłby zadać pacjentowi podczas wywiadu psychologicznego.

3. Tworzenie raportu psychologicznego

Raport powinien zawierać:

Wprowadzenie: Krótkie streszczenie przypadku.

Diagnoza wstępna: Opis problemu z wykorzystaniem języka psychologicznego.

Analiza: Wyjaśnienie potencjalnych przyczyn problemu w kontekście psychosomatycznym.

Rekomendacje: Propozycje interwencji psychologicznej, np. terapia poznawczo-behawioralna, praktyki mindfulness, zmiana stylu życia.

Objętość: 300–400 słów.

4. Symulacja rozmowy z pacjentem

Student odgrywa rolę psychologa w symulacji wywiadu psychologicznego, w której:

Zadaje pytania pacjentowi (odgrywanemu przez innego studenta lub nauczyciela).

Omawia wstępne wyniki diagnozy i przedstawia rekomendacje w języku obcym.

Rozmowa powinna trwać 5–10 minut i może być nagrana w celu późniejszej analizy.

5. Refleksja i samoocena

Student sporządza krótką notatkę (ok. 150 słów) w języku obcym, w której:

-oceni, jakie były najtrudniejsze aspekty pracy nad projektem.

-zastanowi się, co mógłby poprawić w przyszłości.

Kryteria oceny:

Poprawność językowa: Precyzja w użyciu terminologii psychologicznej.

Zaangażowanie: Jakość symulacji wywiadu i refleksji.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

egzamin pisemny – 40%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 35%

Ocena końcowa:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 50 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	36
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2. Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	29	39
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	19	26
2.2. Przygotowanie zadań praktycznych, projektu - liczba godzin	10	13
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h = 3 ECTS	75h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Język hiszpański

Gramática y enseñanza de español B1-C2, Punto y Coma, 2019.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Język hiszpański

Cybulska-Janczew M., Perlin J., Akademicka gramatyka języka hiszpańskiego z ćwiczeniami, Wydawnictwo Naukowe PWN, 2012.

Hiszpański Fiszki PLUS dla średnio zaawansowanych 2, Edgard, 2015.

Hiszpański Fiszki PLUS dla średnio zaawansowanych 3, Edgard, 2015.

Inne materiały dydaktyczne:

Język hiszpański

Tematy: Zdrowie psychiczne, relacje rodzinne, znaczenie odpoczynku.

Strony internetowe:

El País Sociedad (elpais.com/sociedad) – sekcje o zdrowiu psychicznym.

Psicología y Mente (psicologiaymente.com) – zasoby dla studentów psychologii.

Podcasty:

Entiende Tu Mente – psychologia i zdrowie psychiczne.

Duolingo Spanish Podcast – historie z życia codziennego.

Filmy:

El Método – o procesach rekrutacyjnych i psychologii pracy.

Vivir dos veces – film o relacjach rodzinnych i chorobie Alzheimera.

Aplikacje:

LingQ – nauka przez immersję w materiałach audio i tekstowych.

Busuu – rozwój słownictwa psychologicznego.

Aplikacje:

LingQ – nauka języka przez zanurzenie w tekstach.

Drops – słownictwo związane z psychologią.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Język obcy do wyboru: j. hiszpański

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE/przedmiot do wyboru
Rok / Semestr:	I/2
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student zna język obcy na poziomie A2/B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Poziom ten umożliwia realizację założeń i osiągnięcie przyjętego celu to znaczy osiągnięcie poziomu B2+ wg ESOKJ na zrealizowaniu całego cyklu uczenia się

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersato ryjne	Ćwiczenia audytoryjn e	Ćwiczenia warsztatow e	Seminariu m/Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacj e	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		40					2	4	46	3
Studia niestacjona rne		30					2	4	36	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Lektoraty	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> Metoda przypadków

<u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> Metoda projektów <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Deбата <u>Inne: ćwiczenia językowe</u>		
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna podstawowy zakres tematyczny psychologii oraz jej powiązania z naukami społecznymi, humanistycznymi, medycznymi i naukami o zdrowiu. Stopniowo rozwija umiejętność opisywania w języku obcym zagadnień związanych z psychologią oraz jej praktycznymi zastosowaniami, ucząc się i stosując podstawowe słownictwo specjalistyczne charakterystyczne dla tej dziedziny.	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi przetłumaczyć zwroty, wyrażenia oraz pojedyncze słowa użyte w tekstach słuchanych i czytanych, stopniowo rozwijając swoje umiejętności w zakresie języka obcego. Współpracuje w pracy grupowej nad przygotowaniem projektu indywidualnego lub grupowego, a także potrafi prezentować przygotowany projekt, referat lub inne zadanie komunikacyjne. Produkuje teksty ustne i pisemne na zadane tematy. Ma znajomość języka obcego nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą podstawowe słownictwo specjalistyczne z zakresu psychologii, umożliwiające komunikację na tematy zawodowe, zgodnie z wymaganiami dla danego etapu uczenia się języka specjalistycznego.	K_U20
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje aktywną postawę w uczeniu się języka obcego jako elementu kształcenia zawodowego i rozwijania kompetencji potrzebnych w przyszłej pracy psychologa. Jest otwarty na podejmowanie wyzwań związanych z komunikacją w języku obcym, zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej. Rozumie znaczenie umiejętności językowych w kontekście pracy psychologa, w tym w realizacji projektów społecznych i kontaktach z osobami z różnych środowisk kulturowych. Ma świadomość etycznych aspektów komunikacji oraz znaczenia szacunku i empatii wobec klientów/pacjentów, uwzględniając ich potrzeby i dobro.	K_K07

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Lektoraty	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Życie codzienne i style życia. Życie rodzinne, związki nieformalne, fazy życia. Organizacja czasu zajęć i odpoczynku w domu, jakość życia. Konflikty domowe i ich rozwiązywanie (dyskusja, negocjacje). Integracja społeczna w dobie globalizacji i rozwoju nowoczesnych technologii. Dialogi na temat problemów życia codziennego. Podsumowanie: słownictwo zawodowe psychologa i pedagoga z zakresu tematycznego: Funkcjonowanie rodziny.	P_W01 P_U01 P_K01
T2	Czas wolny i urlop. Gospodarowanie czasem wolnym –planowanie, podróże, czynności czasu wolnego, hobby/ weekend, aktywny urlop, odpoczynek bierny, tendencje podróżowania w Europie, finansowanie urlopu. Nauka umiejętności zarządzania czasem. Rola zawodowa pedagoga i psychologa na etapie ich kontaktu z dzieckiem w wieku przedszkolnym, wczesnoszkolnym i szkolnym. Podsumowanie : Socjalizacja pierwotna i wtórna/ próba dyskusji, słownictwo specjalistyczne.	
T3	Uczenie się i studiowanie. System szkolnictwa, rodzaje placówek wychowawczych, szkoły i ich poziomy w różnych systemach (przykłady z Europy i świata); porównywanie. Proces wychowania przedszkolnego i szkolnego. Dziecko i jego potrzeby w wieku przedszkolnym i szkolnym, młodzież i jej potrzeby edukacyjne, poradnictwo zawodowe, w tym rola pedagoga szkolnego i psychologa, wybór zawodu. Wydziały nauk społecznych na uniwersytetach, kierunek psychologia, przedmiot studiów Podsumowanie: Słownictwo z zakresu szkolnictwa, w tym wyższego, z uwzględnieniem kierunku psychologia.	
T4	Społeczeństwo i środowisko. Rola rodziny w kształtowaniu psychiki człowieka. Mieszkanie – zapewnienie bezpieczeństwa i spokoju (urządzenie, wynajmowanie mieszkania, przeprowadzki, remonty i meblowanie). Emigracja i reemigracja. Nowa ojczyzna, problemy adaptacyjne/ przykłady z życia. Rola wsparcia społecznego i fachowego(rola psychologa). Środowisko i problemy związane globalizacją. Skutki zanieczyszczenia środowiska,	

	życie na wsi, życie w mieście. Dyskusja.	
T5	Zdrowie i choroba. Definiowanie pojęć zdrowie , choroba, leczenie , terapia. Wizyta u lekarza, u specjalisty np. fizjoterapeuty, psychologa, terapie klasyczne i alternatywne. Przyczyny chorób. Zdrowy i niezdrowy tryb życia. Uzależnienia i ich rodzaje. Zapobieganie uzależnieniom. Podsumowanie: Dyskusja: Zdrowie i choroba.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Lektoraty	Egzamin pisemny po 6-stym semestrze , zaliczenia z oceną po sem. 2-4 ; metody weryfikacji efektów uczenia się: Zaliczenia: sem.2-4: w każdym semestrze oceniana jest aktywność studenta na podstawie : - wypowiedzi ustnych i pisemnych wynikających z weryfikacji postępów w przyswojeniu słownictwa i struktur z każdego panelu tematycznego, - sprawdzianu pisemnego w postaci testu jednokrotnego wyboru z zakresu przerobionego słownictwa oraz krótkiej wypowiedzi pisemnej na wybrany temat, - opracowania (tłumaczenie i przygotowanie słownictwa) i przedstawienia na konsultacjach lektury z zakresu literatury fachowej studiowanego kierunku: psychologii w ilości ustalonej indywidualnie ze studentem na początku semestru(1-2 strony), - w semestrze 6-tym lektura ma być podstawą do przygotowania prezentacji PPTX na temat z zakresu studiowanego kierunku, która to prezentacja ma być przedstawiona na forum grupy jako końcowe zaliczenie w semestrze 5-tym. Prezentacja taka ma na celu wykazanie, iż student/ka jest w stanie zaprezentować temat z zakresu studiowanej specjalności w języku obcym na poziomie B2+ w międzynarodowym środowisku zawodowym	P_W01 P_U01 P_K07 <u>Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne</u>
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z: - obecności i aktywności na zajęciach, - testu pisemnego (jw.), - egzaminu pisemnego w sem. 6-tym oraz prezentacji PPTX jako części ustnej końcowego egzaminu, prezentowanej w trakcie trwania semestru na forum grupy lub wykonać projekt grupowy(przykład poniżej)		

Zadania praktyczne wynikające z treści opracowanych podczas zajęć w każdym semestrze.

Zaliczenie lektury z zakresu omawianego na zajęciach.

Studenci mogą przygotować projekt grupowy na wybrany temat omawiany cyklu semestrów(do ustalenia z grupą), np.

Projekt: "Zdrowy styl życia – wprowadzenie do zdrowia fizycznego i psychicznego"

Cel projektu: Rozwijanie podstawowego słownictwa i struktur gramatycznych z zakresu zdrowia i choroby w języku obcym, zgodnie z treściami T5. Studenci uczą się opisywać zdrowe i niezdrowe nawyki, rozmawiać o leczeniu oraz zapobieganiu chorobom.

Zakres projektu:

Część pisemna – "ABC Zdrowia - poradnik"

Zadanie: Stworzenie krótkiego przewodnika zdrowotnego zatytułowanego (100-150 słów):

Język hiszpański: Cómo mantenerse saludable – Consejos para estudiantes

Przewodnik powinien zawierać:

3 wskazówki dotyczące zdrowego odżywiania.

2 wskazówki dotyczące aktywności fizycznej.

2 sposoby radzenia sobie ze stresem jako student.

Krótki paragraf na temat zagrożeń wynikających z palenia lub uzależnień (np. alkohol, narkotyki).

Kryteria oceny:

Część pisemna:

Poprawność językowa (gramatyka, słownictwo).

Logiczna struktura przewodnika i kreatywność.

Część ustna – "Konsultacja u lekarza"

Zadanie: Przygotowanie i odegranie dialogu w parach:

Jeden student wciela się w pacjenta, który opisuje swoje dolegliwości (np. ból głowy, stres, problemy ze snem).

Drugi student jest lekarzem i udziela porad lub proponuje klasyczne/alternatywne metody leczenia.

Kryteria oceny:

Część pisemna:

Poprawność językowa (gramatyka, słownictwo).

Logiczna struktura przewodnika i kreatywność.

Część ustna:

Naturalność dialogu (użycie podstawowych fraz i zwrotów).

Umiejętność płynnego wypowiadania się w dialogu.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

Test jednokrotnego wyboru /egzamin pisemny – 50%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 25%

Ocena końcowa test/egzamin pisemny:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 50 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

Ocena końcowa : egzamin pisemny – 50%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 25%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	36
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2. Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	29	39
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	19	26
2.2. Przygotowanie zadań praktycznych, projektu - liczba godzin	10	13
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h=3 ECTS	75 h=3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Język hiszpański

Gramática y enseñanza de español A2 (Punto y Coma, 2019).

Literatura uzupełniająca przedmiotu:**Język hiszpański**

Cybulska-Janczew, M., Perlin, J., Akademicka gramatyka języka hiszpańskiego z ćwiczeniami, Wydawnictwo Naukowe PWN 2012.

Inne materiały dydaktyczne:**Język hiszpański**

Aplikacje do nauki hiszpańskiego, np. Duolingo lub Busuu.

Audiobooki w języku hiszpańskim.

Serwisy do nauki i doskonalenia języków obcych, Aplikacje do nauki słownictwa: https://lingua.com/pl/?utm_source=chatgpt.com

https://pl.duolingo.com/?utm_source=chatgpt.com

<https://www.memrise.com/>

<https://www.lingq.com/pl/>

<https://languagedrops.com/>

<https://quizlet.com/pl>

Aktualne informacje (ulotki, strona internetowa, informacje od uczelnianego koordynatora programu) na temat realizacji programu Erasmus w wybranym kraju (zgodnie z wybranym językiem obcym).

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Język obcy do wyboru: j. hiszpański

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia "Varsovia" w Warszawie
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolita studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE/przedmiot do wyboru
Rok / Semestr:	II/4
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien mieć zaliczony język obcy na drugim roku studiów, sem. 3. Student zna język obcy na poziomie B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Poziom ten umożliwia realizację założeń i osiągnięcie przyjętego celu to znaczy osiągnięcie poziomu B2+ wg ESOKJ na zrealizowaniu całego cyklu uczenia się

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwiczenia warsztatowe	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		40						2	4	46	2
Studia niestacjonarne		30						2	4	36	2

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Lektorat	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> Metoda przypadków

<u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> Metoda projektów <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata <u>Inne: ćwiczenia językowe</u>		
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada rozszerzoną wiedzę na temat zakresu tematycznego psychologii oraz jej powiązań z naukami społecznymi, humanistycznymi, medycznymi i naukami o zdrowiu. Potrafi opisywać w języku obcym zagadnienia związane z psychologią, w tym jej podstawowe teoretyczne aspekty oraz praktyczne zastosowania, stopniowo poszerzając swoje słownictwo specjalistyczne. Używa coraz bardziej zaawansowanych wyrażen i terminów charakterystycznych dla tej dziedziny, odpowiednich do poziomu średnio-zaawansowanego (B2).	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi tłumaczyć zwroty, wyrażenia oraz fragmenty tekstów słuchanych i czytanych, rozwijając swoje umiejętności w zakresie języka obcego na poziomie średniozaawansowanym (B2). Współpracuje skutecznie w pracy grupowej nad przygotowaniem projektów indywidualnych i grupowych, a także prezentuje przygotowany projekt, referat lub inne zadanie komunikacyjne w sposób jasny, spójny i zrozumiały. Tworzy teksty ustne i pisemne na zadane tematy, stosując coraz bardziej zaawansowane słownictwo. Posiada znajomość języka obcego nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą słownictwo specjalistyczne z zakresu psychologii, umożliwiające skuteczną komunikację na tematy zawodowe, zgodnie z wymaganiami dla poziomu średniozaawansowanego w nauce języka specjalistycznego.	K_U20
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje proaktywną postawę w uczeniu się języka obcego jako ważnego elementu kształcenia zawodowego i rozwoju kompetencji niezbędnych w pracy psychologa. Angażuje się w wyzwania związane z komunikacją w języku obcym, zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej, systematycznie doskonaląc swoje umiejętności w kontekście zawodowym. Rozumie znaczenie umiejętności językowych w pracy psychologa, szczególnie w realizacji projektów społecznych oraz nawiązywaniu relacji z osobami z różnych środowisk kulturowych. Wykazuje świadomość etycznych aspektów komunikacji, kładąc duży nacisk na szacunek, empatię i uwzględnianie indywidualnych potrzeb oraz dobra klientów/pacjentów.	K_K07

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA

Lp.	Lektorat	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Rozwój człowieka. Zagadnienia fachowe dotyczące rozwoju oraz funkcjonowania psychicznego człowieka w perspektywie indywidualnej i społecznej w oparciu o wiedzę z zakresu: psychologii ogólnej, metodologii i etyki prowadzenia badań psychologicznych; słownictwo fachowe ze źródeł naukowych. Na podstawie materiałów własnych studentów. Dyskusja.	P_W01 P_U01 P_K01
T2	Życie zawodowe i kariera człowieka. Teoria i praktyka. Hierarchia wartości, Modele zarządzania instytucją. Modele zarządzania kadrą. Rola zawodowa doradcy z zakresu HR. Szkolenia i doradztwo zawodowe jako możliwość budowania własnej działalności w zawodzie psychologa biznesu. Przykłady. Dyskusja.	
T3	Psychologia. Wybrane pojęcia z zakresu psychologii, w tym: technologie kognitywne, emocje, motywacja, procesy poznawcze, rozwój człowieka, osobowość, zaburzenia psychiczne, relacje społeczne.	
T4	Kariera zawodowa; możliwości rozwoju w sferze administracji i usług publicznych oraz w sferze działalności prywatnej Organizacje pozarządowe. Działalność gospodarcza. Korespondencja urzędowa i sądowa. Opinia psychologiczna.	
T5	Ćwiczenia tłumaczeniowe, powtórzeniowe, utrwalające. Układanie scenek sytuacyjnych, ćwiczenia leksykalne.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Lektorat	Egzamin pisemny i ustny, aktywność merytoryczna, test jednokrotnego wyboru, projekt Egzamin pisemny po 6-stym semestrze zajęć, zaliczenia z oceną po sem. 2-4 ; metody weryfikacji efektów uczenia się: Zaliczenia: sem.2-4: w każdym semestrze oceniana jest aktywność studenta na podstawie : - wypowiedzi ustnych i pisemnych wynikających z weryfikacji postępów w przyswojeniu słownictwa i struktur z każdego panelu tematycznego, - sprawdzianu pisemnego w postaci testu jednokrotnego wyboru z zakresu	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	przerobionego słownictwa oraz krótkiej wypowiedzi pisemnej na wybrany temat, - opracowania (tłumaczenie i przygotowanie słownictwa) i przedstawienia na konsultacjach lektury z zakresu literatury fachowej studiowanego kierunku: psychologii w ilości ustalonej indywidualnie ze studentem na początku semestru(1-2 strony), - w semestrze 6-tym lektura ma być podstawą do przygotowania prezentacji PPTX na temat z zakresu studiowanego kierunku, która to prezentacja ma być przedstawione na forum grupy jako końcowe zaliczenie w semestrze 5-tym. Prezentacja taka ma na celu wykazanie, iż student/ka jest w stanie zaprezentować temat z zakresu studiowanej specjalności w języku obcym na poziomie B2+ w międzynarodowym środowisku zawodowym lub wykonanie innego projektu /do ustalenia z grupą	
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Po każdym semestrze - Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji tematu, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach. Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji zadań, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach. Zadania praktyczne wynikające z treści: przygotowanie własnych dokumentów aplikacyjnych, przygotowanie opinii psychologicznej na potrzeby sądu (Opis funkcjonowania emocjonalnego, poznawczego i społecznego, ocena relacji rodzinnych i społecznych) Projekt : "Psycholog w świecie zawodowym – przygotowanie i analiza symulowanej konsultacji psychologicznej w języku obcym" Cel projektu: Poznanie podstawowych pojęć z zakresu psychologii w kontekście praktyki zawodowej. Rozwijanie umiejętności przygotowywania raportu/opinii psychologicznej w języku obcym. Zastosowanie słownictwa z zakresu psychologii, relacji społecznych oraz działalności gospodarczej. Ćwiczenie umiejętności komunikacyjnych poprzez symulację konsultacji psychologicznej. Opis projektu: Temat: Przygotowanie krótkiego raportu psychologicznego w języku obcym na temat sytuacji osoby badanej oraz symulacja konsultacji psychologicznej, uwzględniającej kontekst organizacji pozarządowych lub działalności gospodarczej. Etapy realizacji projektu 1. Przygotowanie raportu psychologicznego (4 godziny) Elementy raportu: Opis osoby badanej, Analiza wywiadu i wyników, Rekomendacje psychologa. Format: Raport w języku obcym o objętości 250-300 słów. 3. Symulacja konsultacji psychologicznej Scenariusz symulacji:		

Psycholog (student) i klient (inny student).

Klient zgłasza problem (np. stres w pracy, trudności interpersonalne).

Psycholog przeprowadza krótką konsultację, używając języka obcego.

Psycholog sugeruje rozwiązania, np. terapię, wsparcie NGO lub coaching.

4. Prezentacja projektu i podsumowanie

Prezentacja raportu i wniosków:

Każdy student przedstawia krótki raport psychologiczny i omówienie konsultacji w języku obcym.

Dyskusja grupowa: Omówienie wyzwań językowych i merytorycznych.

Kryteria oceny:

Poprawność językowa raportu i symulacji.

Spójność i logiczność analizy psychologicznej.

Zaangażowanie w symulację i umiejętność wykorzystania zdobytej wiedzy.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

egzamin pisemny – 50%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 25%

Ocena końcowa:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	36
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2.– Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	29	39
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	19	26
2.2. – Przygotowanie zadań praktycznych, projektu - liczba godzin	10	13
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h = 3 ECTS	75h = 3ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Język hiszpański

Gramática y enseñanza de español B1-C2, Punto y Coma, 2019.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Język hiszpański

Cybulska-Janczew M., Perlin J., Akademicka gramatyka języka hiszpańskiego z ćwiczeniami, Wydawnictwo Naukowe PWN, 2012.

Hiszpański Fiszki PLUS dla średnio zaawansowanych 2, Edgard, 2015.

Hiszpański Fiszki PLUS dla średnio zaawansowanych 3, Edgard, 2015.

Inne materiały dydaktyczne:

Język hiszpański

Treści programowe: Media i technologie, życie zawodowe, podstawy psychologii.

Strony internetowe: El País – sekcje dotyczące technologii, społeczeństwa i pracy (elpais.com).

Aplikacje: LingQ – platforma do nauki przez immersję z tekstami i audio w języku hiszpańskim.

Filmy: El Método – hiszpański film o procesach rekrutacyjnych, doskonały dla tematu życia zawodowego.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Język obcy do wyboru: j. niemiecki

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE/przedmiot do wyboru
Rok / Semestr:	I/2
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student zna język obcy na poziomie A2/B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Poziom ten umożliwia realizację założeń i osiągnięcie przyjętego celu to znaczy osiągnięcie poziomu B2+ wg ESOKJ na zrealizowaniu całego cyklu uczenia się

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersato ryjne	Ćwiczenia audytoryjn e	Ćwiczenia warsztatow e	Seminariu m/Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacj e	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		40					2	4	46	3
Studia niestacjonarn e		30					2	4	36	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Lektoraty	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> Metoda przypadków

<u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> Metoda projektów <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata <u>Inne: ćwiczenia językowe</u>		
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna podstawowy zakres tematyczny psychologii oraz jej powiązania z naukami społecznymi, humanistycznymi, medycznymi i naukami o zdrowiu. Stopniowo rozwija umiejętność opisywania w języku obcym zagadnień związanych z psychologią oraz jej praktycznymi zastosowaniami, ucząc się i stosując podstawowe słownictwo specjalistyczne charakterystyczne dla tej dziedziny.	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi przetłumaczyć zwroty, wyrażenia oraz pojedyncze słowa użyte w tekstach słuchanych i czytanych, stopniowo rozwijając swoje umiejętności w zakresie języka obcego. Współpracuje w pracy grupowej nad przygotowaniem projektu indywidualnego lub grupowego, a także potrafi prezentować przygotowany projekt, referat lub inne zadanie komunikacyjne. Produkuje teksty ustne i pisemne na zadane tematy. Ma znajomość języka obcego nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą podstawowe słownictwo specjalistyczne z zakresu psychologii, umożliwiające komunikację na tematy zawodowe, zgodnie z wymaganiami dla danego etapu uczenia się języka specjalistycznego.	K_U20
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje aktywną postawę w uczeniu się języka obcego jako elementu kształcenia zawodowego i rozwijania kompetencji potrzebnych w przyszłej pracy psychologa. Jest otwarty na podejmowanie wyzwań związanych z komunikacją w języku obcym, zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej. Rozumie znaczenie umiejętności językowych w kontekście pracy psychologa, w tym w realizacji projektów społecznych i kontaktach z osobami z różnych środowisk kulturowych. Ma świadomość etycznych aspektów komunikacji oraz znaczenia szacunku i empatii wobec klientów/pacjentów, uwzględniając ich potrzeby i dobro.	K_K07
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		

Lp.	Lektoraty	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Życie codzienne i style życia. Życie rodzinne, związki nieformalne, fazy życia. Organizacja czasu zajęć i odpoczynku w domu, jakość życia. Konflikty domowe i ich rozwiązywanie (dyskusja , negocjacje). Integracja społeczna w dobie globalizacji i rozwoju nowoczesnych technologii. Dialogi na temat problemów życia codziennego. Podsumowanie: słownictwo zawodowe psychologa i pedagoga z zakresu tematycznego: Funkcjonowanie rodziny.	P_W01 P_U01 P_K01
T2	Czas wolny i urlop. Gospodarowanie czasem wolnym –planowanie, podróże, czynności czasu wolnego, hobby/ weekend, aktywny urlop, odpoczynek bierny, tendencje podróżowania w Europie, finansowanie urlopu. Nauka umiejętności zarządzania czasem. Rola zawodowa pedagoga i psychologa na etapie ich kontaktu z dzieckiem w wieku przedszkolnym , wczesnoszkolnym i szkolnym. Podsumowanie : Socjalizacja pierwotna i wtórna/ próba dyskusji, słownictwo specjalistyczne.	
T3	Uczenie się i studiowanie. System szkolnictwa, rodzaje placówek wychowawczych, szkoły i ich poziomy w różnych systemach (przykłady z Europy i świata); porównywanie. Proces wychowania przedszkolnego i szkolnego. Dziecko i jego potrzeby w wieku przedszkolnym i szkolnym, młodzież i jej potrzeby edukacyjne, poradnictwo zawodowe, w tym rola pedagoga szkolnego i psychologa , wybór zawodu. Wydziały nauk społecznych na uniwersytetach, kierunek psychologia, przedmiot studiów Podsumowanie: Słownictwo z zakresu szkolnictwa , w tym wyższego , z uwzględnieniem kierunku psychologia.	
T4	Społeczeństwo i środowisko. Rola rodziny w kształtowaniu psychiki człowieka. Mieszkanie – zapewnienie bezpieczeństwa i spokoju (urządzenie, wynajmowanie mieszkania, przeprowadzki ,remonty i meblowanie). Emigracja i reemigracja. Nowa ojczyzna, problemy adaptacyjne/ przykłady z życia. Rola wsparcia społecznego i fachowego(rola psychologa). Środowisko i problemy związane globalizacją. Skutki zanieczyszczenia środowiska, życie na wsi, życie w mieście. Dyskusja.	
T5	Zdrowie i choroba.	

	Definiowanie pojęć zdrowie , choroba, leczenie , terapia. Wizyta u lekarza, u specjalisty np. fizjoterapeuty, psychologa, terapie klasyczne i alternatywne. Przyczyny chorób. Zdrowy i niezdrowy tryb życia. Uzależnienia i ich rodzaje. Zapobieganie uzależnieniom. Podsumowanie: Dyskusja: Zdrowie i choroba.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Lektoraty	Egzamin pisemny po 6-stym semestrze , zaliczenia z oceną po sem. 2-4 ; metody weryfikacji efektów uczenia się: Zaliczenia: sem.2-4: w każdym semestrze oceniana jest aktywność studenta na podstawie : - wypowiedzi ustnych i pisemnych wynikających z weryfikacji postępów w przyswojeniu słownictwa i struktur z każdego panelu tematycznego, - sprawdzianu pisemnego w postaci testu jednokrotnego wyboru z zakresu przerobionego słownictwa oraz krótkiej wypowiedzi pisemnej na wybrany temat, - opracowania (tłumaczenie i przygotowanie słownictwa) i przedstawienia na konsultacjach lektury z zakresu literatury fachowej studiowanego kierunku: psychologii w ilości ustalonej indywidualnie ze studentem na początku semestru(1-2 strony), - w semestrze 6-tym lektura ma być podstawą do przygotowania prezentacji PPTX na temat z zakresu studiowanego kierunku, która to prezentacja ma być przedstawiona na forum grupy jako końcowe zaliczenie w semestrze 6-tym. Prezentacja taka ma na celu wykazanie, iż student/ka jest w stanie zaprezentować temat z zakresu studiowanej specjalności w języku obcym na poziomie B2+ w międzynarodowym środowisku zawodowym lub wykonanie innego projektu /do ustalenia z grupą	<u>P W01</u> <u>P U01</u> <u>P K07</u> <u>Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne</u>
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z: - obecności i aktywności na zajęciach, - testu pisemnego (jw.), - egzaminu pisemnego w sem. 6-tym oraz prezentacji PPTX jako części ustnej końcowego egzaminu, prezentowanej w trakcie trwania semestru na forum grupy.		

Zadania praktyczne wynikające z treści opracowanych podczas zajęć w każdym semestrze.

Zaliczenie lektury z zakresu omawianego na zajęciach.

Studenci mogą przygotować projekt grupowy na wybrany temat omawiany cyklu semestrów(do ustalenia z grupą), np.

Projekt: "Zdrowy styl życia – wprowadzenie do zdrowia fizycznego i psychicznego"

Cel projektu: Rozwijanie podstawowego słownictwa i struktur gramatycznych z zakresu zdrowia i choroby w języku obcym, zgodnie z treściami T5. Studenci uczą się opisywać zdrowe i niezdrowe nawyki, rozmawiać o leczeniu oraz zapobieganiu chorobom.

Zakres projektu:

Część pisemna – "ABC Zdrowia - poradnik"

Zadanie: Stworzenie krótkiego przewodnika zdrowotnego zatytułowanego (100-150 słów):

Język niemiecki: Wie man gesund bleibt – Tipps für Studierende

Przewodnik powinien zawierać:

3 wskazówki dotyczące zdrowego odżywiania.

2 wskazówki dotyczące aktywności fizycznej.

2 sposoby radzenia sobie ze stresem jako student.

Krótki paragraf na temat zagrożeń wynikających z palenia lub uzależnień (np. alkohol, narkotyki).

Kryteria oceny:

Część pisemna:

Poprawność językowa (gramatyka, słownictwo).

Logiczna struktura przewodnika i kreatywność.

Część ustna:

Część ustna – "Konsultacja u lekarza"

Zadanie: Przygotowanie i odegranie dialogu w parach:

Jeden student wciela się w pacjenta, który opisuje swoje dolegliwości (np. ból głowy, stres, problemy ze snem).

Drugi student jest lekarzem i udziela porad lub proponuje klasyczne/alternatywne metody leczenia.

Kryteria oceny:

Część pisemna:

Poprawność językowa (gramatyka, słownictwo).

Logiczna struktura przewodnika i kreatywność.

Część ustna:

Naturalność dialogu (użycie podstawowych fraz i zwrotów).

Umiejętność płynnego wypowiadania się w dialogu.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

Test jednokrotnego wyboru /egzamin pisemny – 50%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 25%

Ocena końcowa:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 50 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

Ocena kocowa : egzamin pisemny – 50%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 25%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	36
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2. Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	29	39
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	19	26
2.2. Przygotowanie zadań praktycznych, projektu - liczba godzin	10	13
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h=3 ECTS	75 h=3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Język niemiecki

Stelter, B., Gut gesagt! - trening umiejętności językowych, Pedagogium, Szczecin 2011.

Nietrzebka, M., Alles klar. Grammatik, WSiP 2010.

Fischer-Mitziviris, A., Janke-Papanikolau, S., So geht's besser. Fertigkeitentraining Grundstufe Deutsch, Lektor Klett, 2011.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Język niemiecki

Langenscheidts Taschenwörterbuch Deutsch–Polnisch, Polnisch–Deutsch, Langenscheidt, 2010.

PONS Großwörterbuch Deutsch als Fremdsprache, Klett, 2010.

Inne materiały dydaktyczne:

Język niemiecki

Platforma Deutsche Welle.

Gry edukacyjne, np. Quizlet.

Serwisy do nauki i doskonalenia języków obcych, Aplikacje do nauki słownictwa: https://lingua.com/pl/?utm_source=chatgpt.com

https://pl.duolingo.com/?utm_source=chatgpt.com

<https://www.memrise.com/>

<https://www.lingq.com/pl/>

<https://languagedrops.com/>

<https://quizlet.com/pl>

Aktualne informacje (ulotki, strona internetowa, informacje od uczelnianego koordynatora programu) na temat realizacji programu Erasmus w wybranym kraju (zgodnie z wybranym językiem obcym).

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Język obcy do wyboru: j. niemiecki

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolita studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE/przedmiot do wyboru
Rok / Semestr:	II/3
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien mieć zaliczony język obcy na drugim roku studiów. Student zna język obcy na poziomie B1/B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Poziom ten umożliwia realizację założeń i osiągnięcie przyjętego celu to znaczy osiągnięcie poziomu B2+ wg ESOKJ na zrealizowaniu całego cyklu uczenia się

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwiczenia warsztatowe	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		40						2	4	46	3
Studia niestacjonarne		30						2	4	36	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Lektorat	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u>

	Metoda przypadków <u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> Metoda projektów <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata <u>Inne: ćwiczenia językowe</u>

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada szerszą wiedzę na temat zakresu tematycznego psychologii oraz jej powiązań z naukami społecznymi, humanistycznymi, medycznymi i naukami o zdrowiu. Rozwija umiejętność opisywania w języku obcym zagadnień związanych z psychologią oraz jej praktycznymi zastosowaniami, poszerzając słownictwo specjalistyczne i stopniowo stosując bardziej zaawansowane wyrażenia i terminy charakterystyczne dla tej dziedziny.	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi tłumaczyć zwroty, wyrażenia oraz fragmenty tekstów słuchanych i czytanych, rozwijając swoje umiejętności w zakresie języka obcego na poziomie średniozaawansowanym. Współpracuje efektywnie w pracy grupowej nad przygotowaniem projektów indywidualnych i grupowych, a także potrafi prezentować przygotowany projekt, referat lub inne zadanie komunikacyjne w sposób zrozumiały i spójny. Tworzy teksty ustne i pisemne na zadane tematy, posługując się coraz bardziej zaawansowanym słownictwem. Posiada znajomość języka obcego nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą specjalistyczne słownictwo z zakresu psychologii, umożliwiające sprawną komunikację na tematy zawodowe, w zgodzie z wymaganiami dla danego etapu nauki języka specjalistycznego.	K_U20
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje proaktywną postawę w uczeniu się języka obcego jako kluczowego elementu kształcenia zawodowego i rozwijania kompetencji niezbędnych w pracy psychologa. Aktywnie angażuje się w wyzwania związane z komunikacją w języku obcym, zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej, doskonaląc swoje umiejętności w kontekście zawodowym. Rozumie istotę umiejętności językowych w pracy psychologa, szczególnie w realizacji projektów społecznych i nawiązywaniu kontaktów z osobami z różnych środowisk kulturowych. Wykazuje świadomość	K_K07

	etycznych aspektów komunikacji, podkreślając znaczenie szacunku, empatii oraz uwzględniania indywidualnych potrzeb i dobra klientów/pacjentów.	
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Lektorat	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Media i technologie. Media i technologie, konsumowanie mediów, telewizja i radio - wady i zalety, mobilna komunikacja, postęp techniczny, sprzęt techniczny, multimedialny, telefonia komórkowa – wady i zalety , komputer w pracy, źródła informacji, gazety, czasopisma i książki – dlaczego odchodzą do lamusa? Zastosowanie mediów w pracy zawodowej.	P_W01 P_U01 P_K01
T2	Życie zawodowe i kariera. Planowanie kariery zawodowej, pracodawca-pracobioreca, kryteria wyboru zawodu, kobiety i mężczyźni wobec równości płac za tą samą pracę, list motywacyjny, życiorys, ulubione grupy zawodowe, związki zawodowe, praca na emigracji, praca w weekend, wykształcenie a kariera, różne spojrzenia na karierę.	
T3	Psychologia. Podstawowe pojęcia z zakresu psychologii, w tym: psychologia jako nauka, emocje, motywacja, procesy poznawcze, rozwój człowieka, osobowość, zaburzenia psychiczne, relacje społeczne.	
T4	Aktywność obywatelska. Przedsiębiorczość. Organizacje pozarządowe. Działalność gospodarcza. Korespondencja urzędowa i sądowa. Opinia psychologiczna.	
T5	Ćwiczenia tłumaczeniowe, powtórzeniowe, utrwalające. Układanie scenek sytuacyjnych, ćwiczenia leksykalne.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Lektorat	Egzamin pisemny i ustny, aktywność merytoryczna, test jednokrotnego wyboru, projekt Egzamin pisemny po 6-stym semestrze zajęć, zaliczenia z oceną po sem. 2-4 ; metody weryfikacji efektów uczenia się: Zaliczenia: sem.2-4: w każdym semestrze oceniana jest aktywność studenta na podstawie : - wypowiedzi ustnych i pisemnych wynikających z weryfikacji postępów w przyswojeniu słownictwa i struktur z każdego panelu tematycznego,	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	- sprawdzianu pisemnego w postaci testu jednokrotnego wyboru z zakresu przerobionego słownictwa oraz krótkiej wypowiedzi pisemnej na wybrany temat, - opracowania (tłumaczenie i przygotowanie słownictwa) i przedstawienia na konsultacjach lektury z zakresu literatury fachowej studiowanego kierunku: psychologii w ilości ustalonej indywidualnie ze studentem na początku semestru(1-2 strony), - w semestrze 6-tym lektura ma być podstawą do przygotowania prezentacji PPTX na temat z zakresu studiowanego kierunku, która to prezentacja ma być przedstawione na forum grupy jako końcowe zaliczenie w semestrze 5-tym. Prezentacja taka ma na celu wykazanie, iż student/ka jest w stanie zaprezentować temat z zakresu studiowanej specjalności w języku obcym na poziomie B2+ w międzynarodowym środowisku zawodowym lub wykonanie innego projektu /do ustalenia z grupą	

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Po każdym semestrze - Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji tematu, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji zadań, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zadania praktyczne wynikające z treści: przygotowanie własnych dokumentów aplikacyjnych, przygotowanie opinii psychologicznej na potrzeby sądu (Opis funkcjonowania emocjonalnego, poznawczego i społecznego, ocena relacji rodzinnych i społecznych)

Projekt : "Psycholog w świecie zawodowym – przygotowanie i analiza symulowanego procesu rekrutacji w języku obcym"

Cele projektu: Rozwijanie umiejętności komunikacji zawodowej w języku obcym. Poszerzanie słownictwa z zakresu życia zawodowego, psychologii i technologii. Ćwiczenie praktycznych kompetencji psychologa związanych z procesem rekrutacji i rozmów kwalifikacyjnych. Wykorzystanie wiedzy psychologicznej do analizy procesów interpersonalnych w rekrutacji.

Opis projektu:

Temat: Przygotowanie i przeprowadzenie symulowanego procesu rekrutacji z elementami psychologicznymi w wybranym języku obcym.

Etapy realizacji projektu

1. Przygotowanie scenariusza - Opracowanie symulowanego procesu rekrutacji:

Rekruter: Wciela się w psychologa odpowiedzialnego za ocenę kandydatów. Tworzy pytania rekrutacyjne w języku obcym.

Kandydat: Prezentuje swoją aplikację (w języku obcym).

2. Przeprowadzenie symulacji:

W parach przeprowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej:

Kandydat odpowiada na pytania, a rekruter ocenia jego odpowiedzi.

Feedback na temat mocnych i słabych stron kandydata (również w języku obcym).

Należy nagrać symulację w celu późniejszej analizy.

3. Podsumowanie i analiza:

Przygotowanie raportu w języku obcym zawierającego:

Opis przebiegu rekrutacji.

Analizę zachowań interpersonalnych kandydata.

Wnioski na temat efektywności procesu rekrutacyjnego.

W grupie omówienie trudności i sugestii dotyczących poprawy komunikacji w języku obcym.

Efekty uczenia się:

Wiedza: Opanowanie słownictwa i zwrotów związanych z rekrutacją i psychologią pracy.

Umiejętności: Rozwijanie umiejętności interpersonalnych i językowych w kontekście zawodowym.

Kompetencje społeczne: Praktyczne zastosowanie umiejętności psychologa w symulowanym procesie rekrutacyjnym.

Kryteria oceny:

Poprawność językowa i merytoryczna w dokumentach rekrutacyjnych i wypowiedziach ustnych.

Realistyczność i kreatywność w przygotowaniu scenariusza.

Jakość i szczegółowość analizy przebiegu rekrutacji.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

egzamin pisemny – 50%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 25%

Ocena końcowa:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	36
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2.– Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	39	29
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	19	26
2.2. – Przygotowanie zadań praktycznych, projektu - liczba godzin	10	13
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h = 3 ECTS	75h= 3ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Język niemiecki

Alke L., Dallapiazza R. M., Tangram 1A/1B. Deutsch als Fremdsprache, Max Hueber Verlag, Ismaning, 2002.

Bęza S., Kleinschmidt A., Deutsche im Büro, Poltext, Warszawa, 2010.

Macaire D., Nicolas G., Wirtschaftsdeutsch für Anfänger. Lehr- und Arbeitsbuch 1, Ernst Klett Sprachen, Stuttgart, 2008.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Język niemiecki

Ganczar M., Gebal P., Repetytorium leksykalne. Fachsprache Wirtschaft, LektorKlett, Poznań, 2007.

Kaufmann S., Rohmann L., Szablewski P., Orientierung im Beruf, Langenscheidt, 2008.

Bęza S., Nowe repetytorium z gramatyki języka niemieckiego, Warszawa, 2003.

Inne materiały dydaktyczne:

Język niemiecki

Treści programowe: Media i technologie, życie zawodowe, podstawy psychologii.

Strony internetowe: Deutsche Welle – Learn German – sekcje z aktualnymi tematami o technologii i pracy (dw.com).

Aplikacje: Anki – fiszki tematyczne dotyczące psychologii i technologii w języku niemieckim.

Podcasty: Slow German – podcasty z prostym językiem, tematy o życiu codziennym i pracy (slowgerman.com).

Filmy: Die Wolke – film o technologii i jej wpływie na społeczeństwo.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Język obcy do wyboru: j. niemiecki

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia w Warszawie
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolita studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE/przedmiot do wyboru
Rok / Semestr:	II/4
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien mieć zaliczony język obcy na drugim roku studiów, sem. 3. Student zna język obcy na poziomie B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Poziom ten umożliwia realizację założeń i osiągnięcie przyjętego celu to znaczy osiągnięcie poziomu B2+ wg ESOKJ na zrealizowaniu całego cyklu uczenia się

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersator yjne	Ćwiczenia audytoryjn e	Ćwiczenia warsztat owe	Seminari um	Praktyk i	Egzamin / zaliczenie	Konsultac je	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		40						2	4	46	3
Studia niestacjona rne		30						2	4	36	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Lektorat	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u>

Metoda przypadków <u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> Metoda projektów <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata <u>Inne: ćwiczenia językowe</u>		
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada rozszerzoną wiedzę na temat zakresu tematycznego psychologii oraz jej powiązań z naukami społecznymi, humanistycznymi, medycznymi i naukami o zdrowiu. Potrafi opisywać w języku obcym zagadnienia związane z psychologią, w tym jej podstawowe teoretyczne aspekty oraz praktyczne zastosowania, stopniowo poszerzając swoje słownictwo specjalistyczne. Używa coraz bardziej zaawansowanych wyrażen i terminów charakterystycznych dla tej dziedziny, odpowiednich do poziomu średniozaawansowanego (B2).	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi tłumaczyć zwroty, wyrażenia oraz fragmenty tekstów słuchanych i czytanych, rozwijając swoje umiejętności w zakresie języka obcego na poziomie średniozaawansowanym (B2). Współpracuje skutecznie w pracy grupowej nad przygotowaniem projektów indywidualnych i grupowych, a także prezentuje przygotowany projekt, referat lub inne zadanie komunikacyjne w sposób jasny, spójny i zrozumiały. Tworzy teksty ustne i pisemne na zadane tematy, stosując coraz bardziej zaawansowane słownictwo. Posiada znajomość języka obcego nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą słownictwo specjalistyczne z zakresu psychologii, umożliwiające skuteczną komunikację na tematy zawodowe, zgodnie z wymaganiami dla poziomu średniozaawansowanego w nauce języka specjalistycznego.	K_U20
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje proaktywną postawę w uczeniu się języka obcego jako ważnego elementu kształcenia zawodowego i rozwoju kompetencji niezbędnych w pracy psychologa. Angażuje się w wyzwania związane z komunikacją w języku obcym, zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej, systematycznie doskonaląc swoje umiejętności w kontekście zawodowym. Rozumie znaczenie umiejętności językowych w pracy psychologa, szczególnie w realizacji projektów społecznych oraz nawiązywaniu relacji z osobami z różnych środowisk kulturowych. Wykazuje świadomość etycznych aspektów komunikacji, kładąc duży nacisk na szacunek, empatię i uwzględnianie	K_K07

	indywidualnych potrzeb oraz dobra klientów/pacjentów.	
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Lektorat	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Rozwój człowieka. Zagadnienia fachowe dotyczące rozwoju oraz funkcjonowania psychicznego człowieka w perspektywie indywidualnej i społecznej w oparciu o wiedzę z zakresu: psychologii ogólnej, metodologii i etyki prowadzenia badań psychologicznych; słownictwo fachowe ze źródeł naukowych. Na podstawie materiałów własnych studentów. Dyskusja.	P_W01 P_U01 P_K01
T2	Życie zawodowe i kariera człowieka. Teoria i praktyka. Hierarchia wartości, Modele zarządzania instytucję. Modele zarządzania kadrą. Rola zawodowa doradcy z zakresu HR. Szkolenia i doradztwo zawodowe jako możliwość budowania własnej działalności w zawodzie psychologa biznesu. Przykłady. Dyskusja.	
T3	Psychologia. Wybrane pojęcia z zakresu psychologii, w tym: technologie kognitywne, emocje, motywacja, procesy poznawcze, rozwój człowieka, osobowość, zaburzenia psychiczne, relacje społeczne.	
T4	Kariera zawodowa; możliwości rozwoju w sferze administracji i usług publicznych oraz w sferze działalności prywatnej Organizacje pozarządowe. Działalność gospodarcza. Korespondencja urzędowa i sądowa. Opinia psychologiczna.	
T5	Ćwiczenia tłumaczeniowe, powtórzeniowe, utrwalające. Układanie scenek sytuacyjnych, ćwiczenia leksykalne.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Lektorat	Egzamin pisemny i ustny, aktywność merytoryczna, test jednokrotnego wyboru, projekt Egzamin pisemny po 6-stym semestrze zajęć, zaliczenia z oceną po sem. 2-6 ; metody weryfikacji efektów uczenia się: Zaliczenia: sem.2-6: w każdym semestrze oceniana jest aktywność studenta na podstawie : - wypowiedzi ustnych i pisemnych wynikających z weryfikacji postępów w przyswojeniu słownictwa i struktur z każdego panelu tematycznego,	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	- sprawdzianu pisemnego w postaci testu jednokrotnego wyboru z zakresu przerobionego słownictwa oraz krótkiej wypowiedzi pisemnej na wybrany temat, - opracowania (tłumaczenie i przygotowanie słownictwa) i przedstawienia na konsultacjach lektury z zakresu literatury fachowej studiowanego kierunku: psychologii w ilości ustalonej indywidualnie ze studentem na początku semestru(1-2 strony), - w semestrze 6-tym lektura ma być podstawą do przygotowania prezentacji multimedialnej na temat z zakresu studiowanego kierunku, która to prezentacja ma być przedstawiona na forum grupy jako końcowe zaliczenie w semestrze 5-tym. Prezentacja taka ma na celu wykazanie, iż student/ka jest w stanie zaprezentować temat z zakresu studiowanej specjalności w języku obcym na poziomie B2+ w międzynarodowym środowisku zawodowym lub wykonanie innego projektu /do ustalenia z grupą	

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Po każdym semestrze - Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji tematu, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji zadań, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zadania praktyczne wynikające z treści: przygotowanie własnych dokumentów aplikacyjnych, przygotowanie opinii psychologicznej na potrzeby sądu (Opis funkcjonowania emocjonalnego, poznawczego i społecznego, ocena relacji rodzinnych i społecznych)

Projekt : "Psycholog w świecie zawodowym – przygotowanie i analiza symulowanej konsultacji psychologicznej w języku obcym"

Cel projektu: Poznanie podstawowych pojęć z zakresu psychologii w kontekście praktyki zawodowej. Rozwijanie umiejętności przygotowywania raportu/opinii psychologicznej w języku obcym. Zastosowanie słownictwa z zakresu psychologii, relacji społecznych oraz działalności gospodarczej. Ćwiczenie umiejętności komunikacyjnych poprzez symulację konsultacji psychologicznej.

Opis projektu:

Temat: Przygotowanie krótkiego raportu psychologicznego w języku obcym na temat sytuacji osoby badanej oraz symulacja konsultacji psychologicznej, uwzględniającej kontekst organizacji pozarządowych lub działalności gospodarczej.

Etapy realizacji projektu

1. Przygotowanie raportu psychologicznego (4 godziny)

Elementy raportu: Opis osoby badanej, Analiza wywiadu i wyników, Rekomendacje psychologa.

Format: Raport w języku obcym o objętości 250-300 słów.

3. Symulacja konsultacji psychologicznej

Scenariusz symulacji:

Psycholog (student) i klient (inny student).

Klient zgłasza problem (np. stres w pracy, trudności interpersonalne).

Psycholog przeprowadza krótką konsultację, używając języka obcego.

Psycholog sugeruje rozwiązania, np. terapię, wsparcie NGO lub coaching.

4. Prezentacja projektu i podsumowanie

Prezentacja raportu i wniosków:

Każdy student przedstawia krótki raport psychologiczny i omówienie konsultacji w języku obcym.

Dyskusja grupowa: Omówienie wyzwań językowych i merytorycznych.

Kryteria oceny:

Poprawność językowa raportu i symulacji.

Spójność i logiczność analizy psychologicznej.

Zaangażowanie w symulację i umiejętność wykorzystania zdobytej wiedzy.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

egzamin pisemny – 50%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 25%

Ocena końcowa:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	36
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2.– Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	29	39
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	19	26
2.2. – Przygotowanie zadań praktycznych, projektu - liczba godzin	10	13
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h = 3 ECTS	75h= 3ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Język niemiecki

Alke L., Dallapiazza R. M., Tangram 1A/1B. Deutsch als Fremdsprache, Max Hueber Verlag, Ismaning, 2002.

Bęza S., Kleinschmidt A., Deutsche im Büro, Poltext, Warszawa, 2010.

Macaire D., Nicolas G., Wirtschaftsdeutsch für Anfänger. Lehr- und Arbeitsbuch 1, Ernst Klett Sprachen, Stuttgart, 2008.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Język niemiecki

Ganczar M., Gebal P., Repetytorium leksykalne. Fachsprache Wirtschaft, LektorKlett, Poznań, 2007.

Kaufmann S., Rohmann L., Szablewski P., Orientierung im Beruf, Langenscheidt, 2008.

Bęza S., Nowe repetytorium z gramatyki języka niemieckiego, Warszawa, 2003.

Inne materiały dydaktyczne:

Język niemiecki

Treści programowe: Media i technologie, życie zawodowe, podstawy psychologii.

Strony internetowe: Deutsche Welle – Learn German – sekcje z aktualnymi tematami o technologii i pracy (dw.com).

Aplikacje: Anki – fiszki tematyczne dotyczące psychologii i technologii w języku niemieckim.

Podcasty: Slow German – podcasty z prostym językiem, tematy o życiu codziennym i pracy (slowgerman.com).

Filmy: Die Wolke – film o technologii i jej wpływie na społeczeństwo.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Język obcy do wyboru: j. niemiecki

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE/przedmiot do wyboru
Rok / Semestr:	III/6
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien mieć zaliczony język obcy na drugim roku studiów. Student zna język obcy na poziomie B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Poziom ten umożliwia realizację założeń i osiągnięcie przyjętego celu to znaczy osiągnięcie poziomu B2+ wg ESOKJ na zrealizowaniu całego cyklu uczenia się

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersat oryjne	Ćwiczenia audytoryj ne	Ćwiczenia warsztatow e	Seminariu m	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		40						2	4	46	3
Studia niestacjonarne		30						2	4	36	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Lektorat	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u>

		Metoda przypadków <u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> Metoda projektów <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata <u>Inne: ćwiczenia językowe</u>
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada zaawansowaną wiedzę na temat zakresu tematycznego psychologii oraz jej powiązań z naukami społecznymi, humanistycznymi, medycznymi i naukami o zdrowiu. Potrafi swobodnie opisywać w języku obcym zagadnienia związane z psychologią, w tym jej teoretyczne podstawy oraz praktyczne zastosowania, stosując rozbudowane słownictwo specjalistyczne. Wykorzystuje zaawansowane wyrażenia i terminy charakterystyczne dla tej dziedziny, odpowiednie do poziomu B2+, umożliwiające płynne i precyzyjne komunikowanie skomplikowanych zagadnień psychologicznych zarówno w mowie, jak i w piśmie.	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi tłumaczyć zwroty, wyrażenia oraz fragmenty tekstów słuchanych i czytanych, rozwijając swoje umiejętności językowe na poziomie zaawansowanym (B2+). Współpracuje efektywnie w pracy grupowej nad przygotowaniem projektów indywidualnych i grupowych, a także prezentuje przygotowany projekt, referat lub inne zadanie komunikacyjne w sposób klarowny, spójny i zrozumiały, stosując odpowiednie słownictwo. Tworzy teksty ustne i pisemne na zadane tematy, używając zaawansowanego słownictwa i terminologii. Posiada biegłą znajomość języka obcego nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą specjalistyczne słownictwo z zakresu psychologii, umożliwiające swobodną i skuteczną komunikację na tematy zawodowe, zgodnie z wymaganiami poziomu B2+ w nauce języka specjalistycznego.	K_U20
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje proaktywną postawę w uczeniu się języka obcego jako kluczowego elementu kształcenia zawodowego i rozwoju kompetencji niezbędnych w pracy psychologa. Angażuje się aktywnie w wyzwania związane z komunikacją w języku obcym, zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej, systematycznie doskonaląc swoje umiejętności w kontekście zawodowym. Potrafi swobodnie komunikować się w języku obcym, co pozwala mu efektywnie uczestniczyć w międzynarodowych projektach oraz w nawiązywaniu relacji z klientami/pacjentami	K_K07

	z różnych środowisk kulturowych. Rozumie znaczenie umiejętności językowych w pracy psychologa, szczególnie w realizacji projektów społecznych. Wykazuje pełną świadomość etycznych aspektów komunikacji, podkreślając znaczenie szacunku, empatii i uwzględniania indywidualnych potrzeb oraz dobra klientów/pacjentów w pracy zawodowej.	
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	<u>Ćwiczenia/Konwersatorium Warsztat/Projekt/Laboratorium</u> : -właściwe wybrać	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Uczenie się. Tematy: szkoła, mechanizmy uczenia się i ich wpływ na rozwój poznawczy, prześladowanie i przemoc w szkole, wpływ przemocy w szkole na zdrowie psychiczne dzieci i młodzieży. Pisanie listu formalnego do dyrekcji szkoły.	P_W01, P_U01, P_K01
T2	Czas wolny i urlop. Tematy: Sugerowanie. Rozmowa o zainteresowaniach i preferencjach odnośnie czasu wypoczynku. Rola wypoczynku w redukcji stresu i zapobieganiu wypaleniu zawodowemu. Dyskusja o znaczeniu urlopu w profilaktyce zdrowia psychicznego. Symulacja rozmowy z klientem, który poszukuje sposobów na lepszy work-life balance.	
T3	Życie rodzinne. Tematy: Rodzina, krewni i związki. Rozmowa na temat roli rodziny w dzisiejszym świecie. Problemy, z jakimi konfrontują się rodziny obecnie. Dynamika relacji rodzinnych i konflikty międzypokoleniowe. Tworzenie scenariusza rozmowy z rodziną w kryzysie (symulacja).	
T4	Człowiek i rozwój. Tematy: Cechy charakteru i osobowości. Ekstrawertyzm vs. introwertyzm. Emocje i psychika w kontekście rozwoju osobistego. Teorie Piageta i Eriksona. Okres dorastania i rozwój fizyczny. Poczucie dobrostanu młodych ludzi i przejście do dorosłości. Wypowiedź pisemna: analiza cech osobowości w kontekście teorii rozwoju psychologicznego.	
T5	Zdrowie psychiczne i fizyczne w kontekście psychologii Tematy: Zdrowie psychiczne i fizyczne. Diagnoza i symptomy zaburzeń. Interwencja i wsparcie. Wypowiedź pisemna: list nieformalny z zaleceniami w kontekście zdrowia psychicznego i fizycznego.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ

Lektorat	Egzamin pisemny i ustny, aktywność merytoryczna, test jednokrotnego wyboru, projekt Egzamin pisemny po 6-stym semestrze zajęć, zaliczenia z oceną po sem. 2-4 ; metody weryfikacji efektów uczenia się: Zaliczenia: sem.2-4: w każdym semestrze oceniana jest aktywność studenta na podstawie : - wypowiedzi ustnych i pisemnych wynikających z weryfikacji postępów w przyswojeniu słownictwa i struktur z każdego panelu tematycznego, - sprawdzianu pisemnego w postaci testu jednokrotnego wyboru z zakresu przerobionego słownictwa oraz krótkiej wypowiedzi pisemnej na wybrany temat, - opracowania (tłumaczenie i przygotowanie słownictwa) i przedstawienia na konsultacjach lektury z zakresu literatury fachowej studiowanego kierunku: psychologii w ilości ustalonej indywidualnie ze studentem na początku semestru(1-2 strony), - w semestrze 6-tym lektura ma być podstawą do przygotowania prezentacji PPTX na temat z zakresu studiowanego kierunku, która to prezentacja ma być przedstawione na forum grupy jako końcowe zaliczenie w semestrze 5-tym. Prezentacja taka ma na celu wykazanie, iż student/ka jest w stanie zaprezentować temat z zakresu studiowanej specjalności w języku obcym na poziomie B2+ w międzynarodowym środowisku zawodowym lub wykonanie innego projektu /do ustalenia z grupą	Wiedza, umiejętność merytoryczna, kompetencje społeczne P_W01, P_U01, P_K01

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Po każdym semestrze - Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z testu pisemnego, prezentacji tematu, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji zadań, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zadania praktyczne wynikające z treści: Pisanie listu formalnego do dyrekcji szkoły, np. z propozycją wprowadzenia warsztatów przeciwdziałania przemocy; Opis okresu wolnego od zajęć zawodowych(np. urlopu) z uwzględnieniem aspektów psychologicznych. Tworzenie scenariusza rozmowy z rodziną w kryzysie (symulacja); Pisanie listu formalnego dotyczącego oferty zakupu nieruchomości z propozycją zmian w przestrzeni wspierających zdrowie psychiczne; Pisanie listu nieformalnego z zaleceniami w kontekście zdrowia psychicznego i fizycznego adresata/ osoby trzeciej

Projekt: "Analiza przypadku i tworzenie raportu psychologicznego w języku obcym"

Cel projektu:

Rozwijanie praktycznych umiejętności psychologa, takich jak diagnoza i analiza przypadku, komunikacja z pacjentem oraz sporządzanie dokumentacji w języku obcym na poziomie B2+. Projekt łączy wiedzę psychologiczną i kompetencje językowe.

Opis projektu:

Temat: Przygotowanie analizy przypadku osoby z objawami psychosomatycznymi i opracowanie raportu psychologicznego zawierającego diagnozę wstępną oraz rekomendacje.

Forma pracy: Indywidualna.

Etapy realizacji projektu:

1. Zapoznanie się z przypadkiem

Student otrzymuje szczegółowy opis przypadku w języku obcym (np. pacjenta skarżącego się na chroniczne bóle głowy związane z wysokim poziomem stresu).

Zadanie: Przeanalizować przypadek i zidentyfikować kluczowe informacje dotyczące objawów, kontekstu życiowego oraz potencjalnych przyczyn.

2. Przygotowanie wstępnej diagnozy i pytań wywiadu

Zadanie: Na podstawie opisu przypadku, student przygotowuje wstępną diagnozę.

Tworzy listę 5–7 pytań, które mógłby zadać pacjentowi podczas wywiadu psychologicznego.

3. Tworzenie raportu psychologicznego

Raport powinien zawierać:

Wprowadzenie: Krótkie streszczenie przypadku.

Diagnoza wstępna: Opis problemu z wykorzystaniem języka psychologicznego.

Analiza: Wyjaśnienie potencjalnych przyczyn problemu w kontekście psychosomatycznym.

Rekomendacje: Propozycje interwencji psychologicznej, np. terapia poznawczo-behawioralna, praktyki mindfulness, zmiana stylu życia.

Objętość: 300–400 słów.

4. Symulacja rozmowy z pacjentem

Student odgrywa rolę psychologa w symulacji wywiadu psychologicznego, w której:

Zadaje pytania pacjentowi (odgrywanemu przez innego studenta lub nauczyciela).

Omawia wstępne wyniki diagnozy i przedstawia rekomendacje w języku obcym.

Rozmowa powinna trwać 5–10 minut i może być nagrana w celu późniejszej analizy.

5. Refleksja i samoocena

Student sporządza krótką notatkę (ok. 150 słów) w języku obcym, w której:

-oceni, jakie były najtrudniejsze aspekty pracy nad projektem.

-zastanowi się, co mógłby poprawić w przyszłości.

Kryteria oceny:

Poprawność językowa: Precyzja w użyciu terminologii psychologicznej.

Zaangażowanie: Jakość symulacji wywiadu i refleksji.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

egzamin pisemny – 40%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 35%

Ocena końcowa:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 50 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	36
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2. Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	29	39
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	19	26
2.2. Przygotowanie zadań praktycznych, projektu - liczba godzin	10	13
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h = 3 ECTS	75h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Język niemiecki

Buscha A., Raven S., Linthout G., Erkundungen. Integreties Kurs und Arbeitsbuch. Sprachniveau B2, Schubert Verlag, 2008.

Fischer-Mitziviris A., Janke-Papanikolau S., So geht's besser. Fertigkeitentraining Grundstufe Deutsche, Lektor Klett, 2010.

Hering A., Matussek M., Perlmann-Balme M., Em. Übungsgrammatik, Max Hueber Verlag, 2006.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Język niemiecki

Bęza S., Nowe repetytorium z gramatyki języka niemieckiego, Wydawnictwo Szkolne PWN.

Inne materiały dydaktyczne:

Język niemiecki

Tematy: Mechanizmy uczenia się, zdrowie psychiczne, przestrzeń życiowa.

Strony internetowe:

Deutsche Welle – Learn German (www.dw.com/learn-german) – materiały o tematyce zdrowia i psychologii.

Psychologie Heute (psychologie-heute.de) – magazyn o psychologii.

Podcasty:

Slow German – łatwe do zrozumienia odcinki o codziennym życiu i psychologii.

Die Lösung – Der Psychologie Podcast – o problemach psychologicznych.

Filmy:

Das weiße Band – film o relacjach międzyludzkich i psychologii społecznej.

Die Wolke – wpływ środowiska na psychikę.

Aplikacje:

Anki – zaawansowane fiszki.

Aplikacje:

LingQ – nauka języka przez zanurzenie w tekstach.

Drops – słownictwo związane z psychologią.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Język obcy do wyboru: j. rosyjski

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” w Warszawie, Filia w ...
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE/przedmiot do wyboru
Rok / Semestr:	I/2
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student zna język obcy na poziomie A2/B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Poziom ten umożliwia realizację założeń i osiągnięcie przyjętego celu to znaczy osiągnięcie poziomu B2+ wg ESOKJ na zrealizowaniu całego cyklu uczenia się

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersato ryjne	Ćwiczenia audytoryjn e	Ćwiczenia warsztatow e	Seminariu m/Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacj e	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		40					2	4	46	3
Studia niestacjona rne		30					2	4	36	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Lektoraty	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> Metoda przypadków

<u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> Metoda projektów <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata <u>Inne: ćwiczenia językowe</u>		
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna podstawowy zakres tematyczny psychologii oraz jej powiązania z naukami społecznymi, humanistycznymi, medycznymi i naukami o zdrowiu. Stopniowo rozwija umiejętność opisywania w języku obcym zagadnień związanych z psychologią oraz jej praktycznymi zastosowaniami, ucząc się i stosując podstawowe słownictwo specjalistyczne charakterystyczne dla tej dziedziny.	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi przetłumaczyć zwroty, wyrażenia oraz pojedyncze słowa użyte w tekstach słuchanych i czytanych, stopniowo rozwijając swoje umiejętności w zakresie języka obcego. Współpracuje w pracy grupowej nad przygotowaniem projektu indywidualnego lub grupowego, a także potrafi prezentować przygotowany projekt, referat lub inne zadanie komunikacyjne. Produkuje teksty ustne i pisemne na zadane tematy. Ma znajomość języka obcego nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą podstawowe słownictwo specjalistyczne z zakresu psychologii, umożliwiające komunikację na tematy zawodowe, zgodnie z wymaganiami dla danego etapu uczenia się języka specjalistycznego.	K_U20
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje aktywną postawę w uczeniu się języka obcego jako elementu kształcenia zawodowego i rozwijania kompetencji potrzebnych w przyszłej pracy psychologa. Jest otwarty na podejmowanie wyzwań związanych z komunikacją w języku obcym, zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej. Rozumie znaczenie umiejętności językowych w kontekście pracy psychologa, w tym w realizacji projektów społecznych i kontaktach z osobami z różnych środowisk kulturowych. Ma świadomość etycznych aspektów komunikacji oraz znaczenia szacunku i empatii wobec klientów/pacjentów, uwzględniając ich potrzeby i dobro.	K_K07
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		

Lp.	Lektoraty	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Życie codzienne i style życia. Życie rodzinne, związki nieformalne, fazy życia. Organizacja czasu zajęć i odpoczynku w domu, jakość życia. Konflikty domowe i ich rozwiązywanie (dyskusja , negocjacje). Integracja społeczna w dobie globalizacji i rozwoju nowoczesnych technologii. Dialogi na temat problemów życia codziennego. Podsumowanie: słownictwo zawodowe psychologa i pedagoga z zakresu tematycznego: Funkcjonowanie rodziny.	P_W01 P_U01 P_K01
T2	Czas wolny i urlop. Gospodarowanie czasem wolnym –planowanie, podróże, czynności czasu wolnego, hobby/ weekend, aktywny urlop, odpoczynek bierny, tendencje podróżowania w Europie, finansowanie urlopu. Nauka umiejętności zarządzania czasem. Rola zawodowa pedagoga i psychologa na etapie ich kontaktu z dzieckiem w wieku przedszkolnym , wczesnoszkolnym i szkolnym. Podsumowanie : Socjalizacja pierwotna i wtórna/ próba dyskusji, słownictwo specjalistyczne.	
T3	Uczenie się i studiowanie. System szkolnictwa, rodzaje placówek wychowawczych, szkoły i ich poziomy w różnych systemach (przykłady z Europy i świata); porównywanie. Proces wychowania przedszkolnego i szkolnego. Dziecko i jego potrzeby w wieku przedszkolnym i szkolnym, młodzież i jej potrzeby edukacyjne, poradnictwo zawodowe, w tym rola pedagoga szkolnego i psychologa , wybór zawodu. Wydziały nauk społecznych na uniwersytetach, kierunek psychologia, przedmiot studiów Podsumowanie: Słownictwo z zakresu szkolnictwa , w tym wyższego , z uwzględnieniem kierunku psychologia.	
T4	Społeczeństwo i środowisko. Rola rodziny w kształtowaniu psychiki człowieka. Mieszkanie – zapewnienie bezpieczeństwa i spokoju (urządzenie, wynajmowanie mieszkania, przeprowadzki ,remonty i meblowanie). Emigracja i reemigracja. Nowa ojczyzna, problemy adaptacyjne/ przykłady z życia. Rola wsparcia społecznego i fachowego(rola psychologa). Środowisko i problemy związane globalizacją. Skutki zanieczyszczenia środowiska, życie na wsi, życie w mieście. Dyskusja.	
T5	Zdrowie i choroba.	

	Definiowanie pojęć zdrowie , choroba, leczenie , terapia. Wizyta u lekarza, u specjalisty np. fizjoterapeuty, psychologa, terapie klasyczne i alternatywne. Przyczyny chorób. Zdrowy i niezdrowy tryb życia. Uzależnienia i ich rodzaje. Zapobieganie uzależnieniom. Podsumowanie: Dyskusja: Zdrowie i choroba.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Lektoraty	Egzamin pisemny po 6-stym semestrze zajęć, zaliczenia z oceną po sem. 2-4 ; metody weryfikacji efektów uczenia się: Zaliczenia: sem.2-4: w każdym semestrze oceniana jest aktywność studenta na podstawie : - wypowiedzi ustnych i pisemnych wynikających z weryfikacji postępów w przyswojeniu słownictwa i struktur z każdego panelu tematycznego, - sprawdzianu pisemnego w postaci testu jednokrotnego wyboru z zakresu przerobionego słownictwa oraz krótkiej wypowiedzi pisemnej na wybrany temat, - opracowania (tłumaczenie i przygotowanie słownictwa) i przedstawienia na konsultacjach lektury z zakresu literatury fachowej studiowanego kierunku: psychologii w ilości ustalonej indywidualnie ze studentem na początku semestru (1-2 strony), - w semestrze 6-tym lektura ma być podstawą do przygotowania prezentacji multimedialnej na temat z zakresu studiowanego kierunku, która to prezentacja ma być przedstawiona na forum grupy jako końcowe zaliczenie w semestrze 5-tym. Prezentacja taka ma na celu wykazanie, iż student/ka jest w stanie zaprezentować temat z zakresu studiowanej specjalności w języku obcym na poziomie B2+ w międzynarodowym środowisku zawodowym lub studenci przygotowują projekt jak poniżej	<u>P_W01</u> <u>P_U01</u> <u>P_K07</u> <u>Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne</u>
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z: - obecności i aktywności na zajęciach, - testu pisemnego (jw.), - egzaminu pisemnego w sem. 6-tym oraz prezentacji PPTX jako części ustnej końcowego egzaminu, prezentowanej w trakcie trwania semestru na forum grupy lub projekt grupowy		

Zadania praktyczne wynikające z treści opracowanych podczas zajęć w każdym semestrze.

Zaliczenie lektury z zakresu omawianego na zajęciach.

Studenci mogą przygotować projekt grupowy na wybrany temat omawiany cyklu semestrów(do ustalenia z grupą), np.

Projekt: "Zdrowy styl życia – wprowadzenie do zdrowia fizycznego i psychicznego"

Cel projektu: Rozwijanie podstawowego słownictwa i struktur gramatycznych z zakresu zdrowia i choroby w języku obcym, zgodnie z treściami T5. Studenci uczą się opisywać zdrowe i niezdrowe nawyki, rozmawiać o leczeniu oraz zapobieganiu chorobom.

Zakres projektu:

Część pisemna – "ABC Zdrowia - poradnik"

Zadanie: Stworzenie krótkiego przewodnika zdrowotnego dla studentów (100-150 słów):

Język rosyjski: Как оставаться здоровым – Советы для студентов.

Przewodnik powinien zawierać:

3 wskazówki dotyczące zdrowego odżywiania.

2 wskazówki dotyczące aktywności fizycznej.

2 sposoby radzenia sobie ze stresem jako student.

Krótki paragraf na temat zagrożeń wynikających z palenia lub uzależnień (np. alkohol, narkotyki).

Kryteria oceny:

Część pisemna:

Poprawność językowa (gramatyka, słownictwo).

Logiczna struktura przewodnika i kreatywność.

Część ustna:

Naturalność dialogu (użycie podstawowych fraz i zwrotów).

Umiejętność płynnego wypowiadania się w dialogu.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

Test jednokrotnego wyboru /egzamin pisemny – 50%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 25%

Ocena końcowa:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 50 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

Ocena końcowa : egzamin pisemny – 50%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 25%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	36
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2. Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	29	39
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	19	26
2.2. Przygotowanie zadań praktycznych, projektu - liczba godzin	10	13
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h=3 ECTS	75 h=3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Język rosyjski

Wrzesińska, A., От А до Я. Kurs języka rosyjskiego dla osób dorosłych. Cz. 1. Rosjanka, 2017.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Język rosyjski

Łukasiak, K., Rosyjski w tłumaczeniach. Gramatyka 3 (A2-B1), Preston Publishing, 2020.

Ginter, A., Wot leksika! Repetytorium leksykalne z języka rosyjskiego z ćwiczeniami, PWN, 2015.

Język rosyjski

Słuchowiska w języku rosyjskim dostępne na YouTube.

Aplikacje, np. LingQ do nauki przez immersję.

Serwisy do nauki i doskonalenia języków obcych, Aplikacje do nauki słownictwa: <https://lingua.com/pl/?>

[utm_source=chatgpt.com](#)

https://pl.duolingo.com/?utm_source=chatgpt.com

<https://www.memrise.com/>

<https://www.lingq.com/pl/>

<https://languagedrops.com/>

<https://quizlet.com/pl>

Aktualne informacje (ulotki, strona internetowa, informacje od uczelnianego koordynatora programu) na temat realizacji programu Erasmus w wybranym kraju (zgodnie z wybranym językiem obcym).

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Język obcy do wyboru: j. rosyjski

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia w Warszawie
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolita studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE/przedmiot do wyboru
Rok / Semestr:	II/3
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien mieć zaliczony język obcy na drugim roku studiów. Student zna język obcy na poziomie B1/B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Poziom ten umożliwia realizację założeń i osiągnięcie przyjętego celu to znaczy osiągnięcie poziomu B2+ wg ESOKJ na zrealizowaniu całego cyklu uczenia się

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersator yjne	Ćwiczenia audytoryjn e	Ćwiczenia warsztatow e	Seminariu m	Praktyk i	Egzamin / zaliczenie	Konsultac je	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		40						2	4	46	3
Studia niestacjona rne		30						2	4	36	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Lektorat	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u>

Metoda przypadków <u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> Metoda projektów <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata <u>Inne: ćwiczenia językowe</u>		
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada szerszą wiedzę na temat zakresu tematycznego psychologii oraz jej powiązań z naukami społecznymi, humanistycznymi, medycznymi i naukami o zdrowiu. Rozwija umiejętność opisywania w języku obcym zagadnień związanych z psychologią oraz jej praktycznymi zastosowaniami, poszerzając słownictwo specjalistyczne i stopniowo stosując bardziej zaawansowane wyrażenia i terminy charakterystyczne dla tej dziedziny.	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi tłumaczyć zwroty, wyrażenia oraz fragmenty tekstów słuchanych i czytanych, rozwijając swoje umiejętności w zakresie języka obcego na poziomie średniozaawansowanym. Współpracuje efektywnie w pracy grupowej nad przygotowaniem projektów indywidualnych i grupowych, a także potrafi prezentować przygotowany projekt, referat lub inne zadanie komunikacyjne w sposób zrozumiały i spójny. Tworzy teksty ustne i pisemne na zadane tematy, posługując się coraz bardziej zaawansowanym słownictwem. Posiada znajomość języka obcego nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą specjalistyczne słownictwo z zakresu psychologii, umożliwiające sprawną komunikację na tematy zawodowe, w zgodzie z wymaganiami dla danego etapu nauki języka specjalistycznego.	K_U20
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje proaktywną postawę w uczeniu się języka obcego jako kluczowego elementu kształcenia zawodowego i rozwijania kompetencji niezbędnych w pracy psychologa. Aktywnie angażuje się w wyzwania związane z komunikacją w języku obcym, zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej, doskonaląc swoje umiejętności w kontekście zawodowym. Rozumie istotę umiejętności językowych w pracy psychologa, szczególnie w realizacji projektów społecznych i nawiązywaniu kontaktów z osobami z różnych środowisk kulturowych. Wykazuje świadomość etycznych aspektów komunikacji, podkreślając znaczenie szacunku, empatii oraz	K_K07

	uwzględniania indywidualnych potrzeb i dobra klientów/pacjentów.	
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Lektorat	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Media i technologie. Media i technologie, konsumowanie mediów, telewizja i radio - wady i zalety, mobilna komunikacja, postęp techniczny, sprzęt techniczny, multimedialny, telefonia komórkowa – wady i zalety , komputer w pracy, źródła informacji, gazety, czasopisma i książki – dlaczego odchodzą do lamusa? Zastosowanie mediów w pracy zawodowej.	P_W01 P_U01 P_K01
T2	Życie zawodowe i kariera. Planowanie kariery zawodowej, pracodawca-pracobioreca, kryteria wyboru zawodu, kobiety i mężczyźni wobec równości płac za tą samą pracę, list motywacyjny, życiorys, ulubione grupy zawodowe, związki zawodowe, praca na emigracji, praca w weekend, wykształcenie a kariera, różne spojrzenia na karierę.	
T3	Psychologia. Podstawowe pojęcia z zakresu psychologii, w tym: psychologia jako nauka, emocje, motywacja, procesy poznawcze, rozwój człowieka, osobowość, zaburzenia psychiczne, relacje społeczne.	
T4	Aktywność obywatelska. Przedsiębiorczość. Organizacje pozarządowe. Działalność gospodarcza. Korespondencja urzędowa i sądowa. Opinia psychologiczna.	
T5	Ćwiczenia tłumaczeniowe, powtórzeniowe, utrwalające. Układanie scenek sytuacyjnych, ćwiczenia leksykalne.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Lektorat	Egzamin pisemny i ustny, aktywność merytoryczna, test jednokrotnego wyboru, projekt Egzamin pisemny po 6-stym semestrze zajęć, zaliczenia z oceną po sem. 2-4 ; metody weryfikacji efektów uczenia się: Zaliczenia: sem.2-4: w każdym semestrze oceniana jest aktywność studenta na podstawie : - wypowiedzi ustnych i pisemnych wynikających z weryfikacji postępów w przyswojeniu słownictwa i struktur z każdego panelu tematycznego, - sprawdzianu pisemnego w postaci testu jednokrotnego wyboru z zakresu	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	przerobionego słownictwa oraz krótkiej wypowiedzi pisemnej na wybrany temat, - opracowania (tłumaczenie i przygotowanie słownictwa) i przedstawienia na konsultacjach lektury z zakresu literatury fachowej studiowanego kierunku: psychologii w ilości ustalonej indywidualnie ze studentem na początku semestru(1-2 strony), - w semestrze 6-tym lektura ma być podstawą do przygotowania prezentacji PPTX na temat z zakresu studiowanego kierunku, która to prezentacja ma być przedstawione na forum grupy jako końcowe zaliczenie w semestrze 5-tym. Prezentacja taka ma na celu wykazanie, iż student/ka jest w stanie zaprezentować temat z zakresu studiowanej specjalności w języku obcym na poziomie B2+ w międzynarodowym środowisku zawodowym lub wykonanie innego projektu /do ustalenia z grupą	

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Po każdym semestrze - Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji tematu, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji zadań, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zadania praktyczne wynikające z treści: przygotowanie własnych dokumentów aplikacyjnych, przygotowanie opinii psychologicznej na potrzeby sądu (Opis funkcjonowania emocjonalnego, poznawczego i społecznego, ocena relacji rodzinnych i społecznych)

Projekt : "Psycholog w świecie zawodowym – przygotowanie i analiza symulowanego procesu rekrutacji w języku obcym"

Cele projektu: Rozwijanie umiejętności komunikacji zawodowej w języku obcym. Poszerzanie słownictwa z zakresu życia zawodowego, psychologii i technologii. Ćwiczenie praktycznych kompetencji psychologa związanych z procesem rekrutacji i rozmów kwalifikacyjnych. Wykorzystanie wiedzy psychologicznej do analizy procesów interpersonalnych w rekrutacji.

Opis projektu:

Temat: Przygotowanie i przeprowadzenie symulowanego procesu rekrutacji z elementami psychologicznymi w wybranym języku obcym.

Etapy realizacji projektu

1. Przygotowanie scenariusza - Opracowanie symulowanego procesu rekrutacji:

Rekruter: Wciela się w psychologa odpowiedzialnego za ocenę kandydatów. Tworzy pytania rekrutacyjne w języku obcym.

Kandydat: Prezentuje swoją aplikację (w języku obcym).

2. Przeprowadzenie symulacji:

W parach przeprowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej:

Kandydat odpowiada na pytania, a rekruter ocenia jego odpowiedzi.

Feedback na temat mocnych i słabych stron kandydata (również w języku obcym).

Należy nagrać symulację w celu późniejszej analizy.

3. Podsumowanie i analiza:

Przygotowanie raportu w języku obcym zawierającego:

Opis przebiegu rekrutacji.

Analizę zachowań interpersonalnych kandydata.

Wnioski na temat efektywności procesu rekrutacyjnego.

W grupie omówienie trudności i sugestii dotyczących poprawy komunikacji w języku obcym.

Efekty uczenia się:

Wiedza: Opanowanie słownictwa i zwrotów związanych z rekrutacją i psychologią pracy.

Umiejętności: Rozwijanie umiejętności interpersonalnych i językowych w kontekście zawodowym.

Kompetencje społeczne: Praktyczne zastosowanie umiejętności psychologa w symulowanym procesie rekrutacyjnym.

Kryteria oceny:

Poprawność językowa i merytoryczna w dokumentach rekrutacyjnych i wypowiedziach ustnych.

Realistyczność i kreatywność w przygotowaniu scenariusza.

Jakość i szczegółowość analizy przebiegu rekrutacji.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

egzamin pisemny – 50%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 25%

Ocena końcowa:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	36
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2.– Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	39	29
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	19	26
2.2. – Przygotowanie zadań praktycznych, projektu - liczba godzin	10	13
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h = 3 ECTS	75h = 3ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Język rosyjski

Wrzeńska A., От А до Я. Kurs języka rosyjskiego dla osób dorosłych. Cz. 1, 2, 3, Wyd. Rosjanka, 2017.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Język rosyjski

Łukasiak K., Rosyjski w tłumaczeniach. Gramatyka 3 (B1-B2), Preston Publishing, 2020.

Ginter A., Wot leksika! Repetytorium leksykalne z języka rosyjskiego z ćwiczeniami, PWN, 2015.

Chuchmacz D., Wot Grammatika. Repetytorium gramatyczne z języka rosyjskiego z ćwiczeniami, PWN, 2010.

Inne materiały dydaktyczne:

Język rosyjski

Treści programowe: Media i technologie, życie zawodowe, podstawy psychologii.

Strony internetowe: Российская газета – artykuły o mediach i technologii (rg.ru).

Aplikacje: Drops – interaktywna aplikacja z ćwiczeniami słownictwa, także na temat pracy i psychologii.

Podcasty: Полка – podcast o kulturze i technologii w Rosji (polka.academy).

Filmy: Карьера Димы Горина – film o karierze zawodowej i wyborach życiowych.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Język obcy do wyboru: j. rosyjski

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolita studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE/przedmiot do wyboru
Rok / Semestr:	II/4
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien mieć zaliczony język obcy na drugim roku studiów, sem. 3. Student zna język obcy na poziomie B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Poziom ten umożliwia realizację założeń i osiągnięcie przyjętego celu to znaczy osiągnięcie poziomu B2+ wg ESOKJ na zrealizowaniu całego cyklu uczenia się

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwiczenia warsztatowe	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		40						2	4	46	3
Studia niestacjonarne		30						2	4	36	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Lektorat	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u>

Metoda przypadków <u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> Metoda projektów <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata <u>Inne: ćwiczenia językowe</u>		
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada rozszerzoną wiedzę na temat zakresu tematycznego psychologii oraz jej powiązań z naukami społecznymi, humanistycznymi, medycznymi i naukami o zdrowiu. Potrafi opisywać w języku obcym zagadnienia związane z psychologią, w tym jej podstawowe teoretyczne aspekty oraz praktyczne zastosowania, stopniowo poszerzając swoje słownictwo specjalistyczne. Używa coraz bardziej zaawansowanych wyrażen i terminów charakterystycznych dla tej dziedziny, odpowiednich do poziomu średnio-zaawansowanego (B2).	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi tłumaczyć zwroty, wyrażenia oraz fragmenty tekstów słuchanych i czytanych, rozwijając swoje umiejętności w zakresie języka obcego na poziomie średniozaawansowanym (B2). Współpracuje skutecznie w pracy grupowej nad przygotowaniem projektów indywidualnych i grupowych, a także prezentuje przygotowany projekt, referat lub inne zadanie komunikacyjne w sposób jasny, spójny i zrozumiały. Tworzy teksty ustne i pisemne na zadane tematy, stosując coraz bardziej zaawansowane słownictwo. Posiada znajomość języka obcego nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą słownictwo specjalistyczne z zakresu psychologii, umożliwiające skuteczną komunikację na tematy zawodowe, zgodnie z wymaganiami dla poziomu średniozaawansowanego w nauce języka specjalistycznego.	K_U20
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje proaktywną postawę w uczeniu się języka obcego jako ważnego elementu kształcenia zawodowego i rozwoju kompetencji niezbędnych w pracy psychologa. Angażuje się w wyzwania związane z komunikacją w języku obcym, zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej, systematycznie doskonaląc swoje umiejętności w kontekście zawodowym. Rozumie znaczenie umiejętności językowych w pracy psychologa, szczególnie w realizacji projektów społecznych oraz nawiązywaniu relacji z osobami z różnych środowisk kulturowych. Wykazuje świadomość etycznych aspektów komunikacji, kładąc duży nacisk na szacunek, empatię i uwzględnianie	K_K07

	indywidualnych potrzeb oraz dobra klientów/pacjentów.	
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Lektorat	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Rozwój człowieka. Zagadnienia fachowe dotyczące rozwoju oraz funkcjonowania psychicznego człowieka w perspektywie indywidualnej i społecznej w oparciu o wiedzę z zakresu: psychologii ogólnej, metodologii i etyki prowadzenia badań psychologicznych; słownictwo fachowe ze źródeł naukowych. Na podstawie materiałów własnych studentów. Dyskusja.	P_W01 P_U01 P_K01
T2	Życie zawodowe i kariera człowieka. Teoria i praktyka. Hierarchia wartości, Modele zarządzania instytucję. Modele zarządzania kadrą. Rola zawodowa doradcy z zakresu HR. Szkolenia i doradztwo zawodowe jako możliwość budowania własnej działalności w zawodzie psychologa biznesu. Przykłady. Dyskusja.	
T3	Psychologia. Wybrane pojęcia z zakresu psychologii, w tym: technologie kognitywne, emocje, motywacja, procesy poznawcze, rozwój człowieka, osobowość, zaburzenia psychiczne, relacje społeczne.	
T4	Kariera zawodowa; możliwości rozwoju w sferze administracji i usług publicznych oraz w sferze działalności prywatnej Organizacje pozarządowe. Działalność gospodarcza. Korespondencja urzędowa i sądowa. Opinia psychologiczna.	
T5	Ćwiczenia tłumaczeniowe, powtórzeniowe, utrwalające. Układanie scenek sytuacyjnych, ćwiczenia leksykalne.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Lektorat	Egzamin pisemny i ustny, aktywność merytoryczna, test jednokrotnego wyboru, projekt Egzamin pisemny po 6-stym semestrze zajęć, zaliczenia z oceną po sem. 2-4 ; metody weryfikacji efektów uczenia się: Zaliczenia: sem.2-4: w każdym semestrze oceniana jest aktywność studenta na podstawie : - wypowiedzi ustnych i pisemnych wynikających z weryfikacji postępów w przyswojeniu słownictwa i struktur z każdego panelu tematycznego,	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	- sprawdzianu pisemnego w postaci testu jednokrotnego wyboru z zakresu przerobionego słownictwa oraz krótkiej wypowiedzi pisemnej na wybrany temat, - opracowania (tłumaczenie i przygotowanie słownictwa) i przedstawienia na konsultacjach lektury z zakresu literatury fachowej studiowanego kierunku: psychologii w ilości ustalonej indywidualnie ze studentem na początku semestru(1-2 strony), - w semestrze 6-tym lektura ma być podstawą do przygotowania prezentacji PPTX na temat z zakresu studiowanego kierunku, która to prezentacja ma być przedstawione na forum grupy jako końcowe zaliczenie w semestrze 5-tym. Prezentacja taka ma na celu wykazanie, iż student/ka jest w stanie zaprezentować temat z zakresu studiowanej specjalności w języku obcym na poziomie B2+ w międzynarodowym środowisku zawodowym lub wykonanie innego projektu /do ustalenia z grupą	
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Po każdym semestrze - Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji tematu, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.		
Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji zadań, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.		
Zadania praktyczne wynikające z treści: przygotowanie własnych dokumentów aplikacyjnych, przygotowanie opinii psychologicznej na potrzeby sądu (Opis funkcjonowania emocjonalnego, poznawczego i społecznego, ocena relacji rodzinnych i społecznych)		
Projekt : "Psycholog w świecie zawodowym – przygotowanie i analiza symulowanej konsultacji psychologicznej w języku obcym"		
Cel projektu: Poznanie podstawowych pojęć z zakresu psychologii w kontekście praktyki zawodowej. Rozwijanie umiejętności przygotowywania raportu/opinii psychologicznej w języku obcym. Zastosowanie słownictwa z zakresu psychologii, relacji społecznych oraz działalności gospodarczej. Ćwiczenie umiejętności komunikacyjnych poprzez symulację konsultacji psychologicznej.		
Opis projektu:		
Temat: Przygotowanie krótkiego raportu psychologicznego w języku obcym na temat sytuacji osoby badanej oraz symulacja konsultacji psychologicznej, uwzględniającej kontekst organizacji pozarządowych lub działalności gospodarczej.		
Etapy realizacji projektu		
1. Przygotowanie raportu psychologicznego (4 godziny)		
Elementy raportu: Opis osoby badanej, Analiza wywiadu i wyników, Rekomendacje psychologa.		
Format: Raport w języku obcym o objętości 250-300 słów.		
3. Symulacja konsultacji psychologicznej		
Scenariusz symulacji:		

Psycholog (student) i klient (inny student).

Klient zgłasza problem (np. stres w pracy, trudności interpersonalne).

Psycholog przeprowadza krótką konsultację, używając języka obcego.

Psycholog sugeruje rozwiązania, np. terapię, wsparcie NGO lub coaching.

4. Prezentacja projektu i podsumowanie

Prezentacja raportu i wniosków:

Każdy student przedstawia krótki raport psychologiczny i omówienie konsultacji w języku obcym.

Dyskusja grupowa: Omówienie wyzwań językowych i merytorycznych.

Kryteria oceny:

Poprawność językowa raportu i symulacji.

Spójność i logiczność analizy psychologicznej.

Zaangażowanie w symulację i umiejętność wykorzystania zdobytej wiedzy.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

egzamin pisemny – 50%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 25%

Ocena końcowa:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności	Obciążenie studenta

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	36
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2.– Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	29	39
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	19	26
2.2. – Przygotowanie zadań praktycznych, projektu - liczba godzin	10	13
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h = 3 ECTS	75h= 3ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Język rosyjski

Wrzeńska A., От А до Я. Kurs języka rosyjskiego dla osób dorosłych. Cz. 3, Wyd. Rosjanka, 2017.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Język rosyjski

Łukasiak K., Rosyjski w tłumaczeniach. Gramatyka 3 (B1-B2), Preston Publishing, 2020.

Ginter A., Wot leksika! Repetytorium leksykalne z języka rosyjskiego z ćwiczeniami, PWN, 2015.

Chuchmacz D., Wot Grammatika. Repetytorium gramatyczne z języka rosyjskiego z ćwiczeniami, PWN, 2010.

Inne materiały dydaktyczne:

Język rosyjski

Treści programowe: Media i technologie, życie zawodowe, podstawy psychologii.

Strony internetowe: Российская газета – artykuły o mediach i technologii (rg.ru).

Aplikacje: Drops – interaktywna aplikacja z ćwiczeniami słownictwa, także na temat pracy i psychologii.

Podcasty: Полка – podcast o kulturze i technologii w Rosji (polka.academy).

Filmy: Карьера Димы Горина – film o karierze zawodowej i wyborach życiowych.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Język obcy do wyboru: j. rosyjski

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>ogólny</u>
Rok / Semestr:	III/6
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien mieć zaliczony język obcy na drugim roku studiów. Student zna język obcy na poziomie B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Poziom ten umożliwia realizację założeń i osiągnięcie przyjętego celu to znaczy osiągnięcie poziomu B2+ wg ESOKJ na zrealizowaniu całego cyklu uczenia się

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersato- ryjne	Ćwiczenia audytoryj- ne	Ćwicze- nia warszta- towe	Semina- rium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		40						2	4	46	3
Studia niestacjonarne		30						2	4	36	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Lektorat	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u>

		Metoda przypadków <u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> Metoda projektów <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata <u>Inne: ćwiczenia językowe</u>
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada zaawansowaną wiedzę na temat zakresu tematycznego psychologii oraz jej powiązań z naukami społecznymi, humanistycznymi, medycznymi i naukami o zdrowiu. Potrafi swobodnie opisywać w języku obcym zagadnienia związane z psychologią, w tym jej teoretyczne podstawy oraz praktyczne zastosowania, stosując rozbudowane słownictwo specjalistyczne. Wykorzystuje zaawansowane wyrażenia i terminy charakterystyczne dla tej dziedziny, odpowiednie do poziomu B2+, umożliwiające płynne i precyzyjne komunikowanie skomplikowanych zagadnień psychologicznych zarówno w mowie, jak i w piśmie.	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi tłumaczyć zwroty, wyrażenia oraz fragmenty tekstów słuchanych i czytanych, rozwijając swoje umiejętności językowe na poziomie zaawansowanym (B2+). Współpracuje efektywnie w pracy grupowej nad przygotowaniem projektów indywidualnych i grupowych, a także prezentuje przygotowany projekt, referat lub inne zadanie komunikacyjne w sposób klarowny, spójny i zrozumiały, stosując odpowiednie słownictwo. Tworzy teksty ustne i pisemne na zadane tematy, używając zaawansowanego słownictwa i terminologii. Posiada biegłą znajomość języka obcego nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą specjalistyczne słownictwo z zakresu psychologii, umożliwiające swobodną i skuteczną komunikację na tematy zawodowe, zgodnie z wymaganiami poziomu B2+ w nauce języka specjalistycznego.	K_U20
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje proaktywną postawę w uczeniu się języka obcego jako kluczowego elementu kształcenia zawodowego i rozwoju kompetencji niezbędnych w pracy psychologa. Angażuje się aktywnie w wyzwania związane z komunikacją w języku obcym, zarówno w pracy indywidualnej, jak i zespołowej, systematycznie doskonaląc swoje umiejętności w kontekście zawodowym. Potrafi swobodnie komunikować się w języku obcym, co pozwala mu efektywnie uczestniczyć w międzynarodowych projektach oraz w nawiązywaniu relacji z klientami/pacjentami	K_K07

	z różnych środowisk kulturowych. Rozumie znaczenie umiejętności językowych w pracy psychologa, szczególnie w realizacji projektów społecznych. Wykazuje pełną świadomość etycznych aspektów komunikacji, podkreślając znaczenie szacunku, empatii i uwzględniania indywidualnych potrzeb oraz dobra klientów/pacjentów w pracy zawodowej.	
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	<u>Ćwiczenia/Konwersatorium</u> Warsztat/Projekt/Laboratorium : -właściwe wybrać	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Uczenie się. Tematy: szkoła, mechanizmy uczenia się i ich wpływ na rozwój poznawczy, prześladowanie i przemoc w szkole, wpływ przemocy w szkole na zdrowie psychiczne dzieci i młodzieży. Pisanie listu formalnego do dyrekcji szkoły.	P_W01, P_U01, P_K01
T2	Czas wolny i urlop. Tematy: Sugerowanie. Rozmowa o zainteresowaniach i preferencjach odnośnie czasu wypoczynku. Rola wypoczynku w redukcji stresu i zapobieganiu wypaleniu zawodowemu. Dyskusja o znaczeniu urlopu w profilaktyce zdrowia psychicznego. Symulacja rozmowy z klientem, który poszukuje sposobów na lepszy work-life balance.	
T3	Życie rodzinne. Tematy: Rodzina, krewni i związki. Rozmowa na temat roli rodziny w dzisiejszym świecie. Problemy, z jakimi konfrontują się rodziny obecnie. Dynamika relacji rodzinnych i konflikty międzypokoleniowe. Tworzenie scenariusza rozmowy z rodziną w kryzysie (symulacja).	
T4	Człowiek i rozwój. Tematy: Cechy charakteru i osobowości. Ekstrawertyzm vs. introwertyzm. Emocje i psychika w kontekście rozwoju osobistego. Teorie Piageta i Eriksona. Okres dorastania i rozwój fizyczny. Poczucie dobrostanu młodych ludzi i przejście do dorosłości. Wypowiedź pisemna: analiza cech osobowości w kontekście teorii rozwoju psychologicznego.	
T5	Zdrowie psychiczne i fizyczne w kontekście psychologii Tematy: Zdrowie psychiczne i fizyczne. Diagnoza i symptomy zaburzeń. Interwencja i wsparcie. Wypowiedź pisemna: list nieformalny z zaleceniami w kontekście zdrowia psychicznego i fizycznego.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ

Lektorat	Egzamin pisemny i ustny, aktywność merytoryczna, test jednokrotnego wyboru, projekt Egzamin pisemny po 5-stym semestrze zajęć, zaliczenia z oceną po sem. 2-5 ; metody weryfikacji efektów uczenia się: Zaliczenia: sem.2-5: w każdym semestrze oceniana jest aktywność studenta na podstawie : - wypowiedzi ustnych i pisemnych wynikających z weryfikacji postępów w przyswojeniu słownictwa i struktur z każdego panelu tematycznego, - sprawdzianu pisemnego w postaci testu jednokrotnego wyboru z zakresu przerobionego słownictwa oraz krótkiej wypowiedzi pisemnej na wybrany temat, - opracowania (tłumaczenie i przygotowanie słownictwa) i przedstawienia na konsultacjach lektury z zakresu literatury fachowej studiowanego kierunku: psychologii w ilości ustalonej indywidualnie ze studentem na początku semestru(1-2 strony), - w semestrze 5-tym lektura ma być podstawą do przygotowania prezentacji PPTX na temat z zakresu studiowanego kierunku, która to prezentacja ma być przedstawione na forum grupy jako końcowe zaliczenie w semestrze 5-tym. Prezentacja taka ma na celu wykazanie, iż student/ka jest w stanie zaprezentować temat z zakresu studiowanej specjalności w języku obcym na poziomie B2+ w międzynarodowym środowisku zawodowym lub wykonanie innego projektu /do ustalenia z grupą	Wiedza, umiejętność merytoryczna, kompetencje społeczne P_W01, P_U01, P_K01

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Po każdym semestrze - Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z testu pisemnego, prezentacji tematu, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zaliczenie lektoratu na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, prezentacji zadań, projektu oraz aktywności merytorycznej na zajęciach.

Zadania praktyczne wynikające z treści: Pisanie listu formalnego do dyrekcji szkoły, np. z propozycją wprowadzenia warsztatów przeciwdziałania przemocy; Opis okresu wolnego od zajęć zawodowych(np. urlopu) z uwzględnieniem aspektów psychologicznych. Tworzenie scenariusza rozmowy z rodziną w kryzysie (symulacja); Pisanie listu formalnego dotyczącego oferty zakupu nieruchomości z propozycją zmian w przestrzeni wspierających zdrowie psychiczne; Pisanie listu nieformalnego z zaleceniami w kontekście zdrowia psychicznego i fizycznego adresata/ osoby trzeciej

Projekt: "Analiza przypadku i tworzenie raportu psychologicznego w języku obcym"

Cel projektu:

Rozwijanie praktycznych umiejętności psychologa, takich jak diagnoza i analiza przypadku, komunikacja z pacjentem oraz sporządzanie dokumentacji w języku obcym na poziomie B2+. Projekt łączy wiedzę psychologiczną i kompetencje językowe.

Opis projektu:

Temat: Przygotowanie analizy przypadku osoby z objawami psychosomatycznymi i opracowanie raportu psychologicznego zawierającego diagnozę wstępną oraz rekomendacje.

Forma pracy: Indywidualna.

Etapy realizacji projektu:

1. Zapoznanie się z przypadkiem

Student otrzymuje szczegółowy opis przypadku w języku obcym (np. pacjenta skarżącego się na chroniczne bóle głowy związane z wysokim poziomem stresu).

Zadanie: Przeanalizować przypadek i zidentyfikować kluczowe informacje dotyczące objawów, kontekstu życiowego oraz potencjalnych przyczyn.

2. Przygotowanie wstępnej diagnozy i pytań wywiadu

Zadanie: Na podstawie opisu przypadku, student przygotowuje wstępną diagnozę.

Tworzy listę 5–7 pytań, które mógłby zadać pacjentowi podczas wywiadu psychologicznego.

3. Tworzenie raportu psychologicznego

Raport powinien zawierać:

Wprowadzenie: Krótkie streszczenie przypadku.

Diagnoza wstępna: Opis problemu z wykorzystaniem języka psychologicznego.

Analiza: Wyjaśnienie potencjalnych przyczyn problemu w kontekście psychosomatycznym.

Rekomendacje: Propozycje interwencji psychologicznej, np. terapia poznawczo-behawioralna, praktyki mindfulness, zmiana stylu życia.

Objętość: 300–400 słów.

4. Symulacja rozmowy z pacjentem

Student odgrywa rolę psychologa w symulacji wywiadu psychologicznego, w której:

Zadaje pytania pacjentowi (odgrywanemu przez innego studenta lub nauczyciela).

Omawia wstępne wyniki diagnozy i przedstawia rekomendacje w języku obcym.

Rozmowa powinna trwać 5–10 minut i może być nagrana w celu późniejszej analizy.

5. Refleksja i samoocena

Student sporządza krótką notatkę (ok. 150 słów) w języku obcym, w której:

-oceni, jakie były najtrudniejsze aspekty pracy nad projektem.

-zastanowi się, co mógłby poprawić w przyszłości.

Kryteria oceny:

Poprawność językowa: Precyzja w użyciu terminologii psychologicznej.

Zaangażowanie: Jakość symulacji wywiadu i refleksji.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

egzamin pisemny – 40%, prezentacja zadań oraz aktywność merytoryczna zajęciach – 25%, prezentacja projektu – 35%

Ocena końcowa:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 50 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	36
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2. Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	29	39
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	19	26
2.2. Przygotowanie zadań praktycznych, projektu - liczba godzin	10	13
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h = 3 ECTS	75h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Język rosyjski

Wrzeńska A., От А до Я. Kurs języka rosyjskiego dla osób dorosłych. Cz. 3, Wydawnictwo Rosjanka, 2017.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Język rosyjski

Łukasiak K., Rosyjski w tłumaczeniach. Gramatyka 3 (B1-B2), Preston Publishing, 2020.

Ginter A., Wot leksika! Repetytorium leksykalne z języka rosyjskiego z ćwiczeniami, PWN, 2015.

Chuchmacz D., Wot Grammatika. Repetytorium gramatyczne z języka rosyjskiego z ćwiczeniami, PWN, 2010.

Inne materiały dydaktyczne:

Język rosyjski

Tematy: Diagnoza i wsparcie, zdrowie psychiczne, dynamika rodzin.

Strony internetowe:

Российская газета – Общество (rg.ru) – artykuły społeczne i psychologiczne.

Психология Сегодня (psychologytoday.ru) – artykuły o psychologii.

Podcasty:

Радио Маяк – tematy społeczne i psychologiczne.

Полка – podcasty o kulturze i psychologii.

Filmy:

Карьера Димы Горина – relacje społeczne i wybory zawodowe.

Зимняя вишня – relacje rodzinne i emocje.

Aplikacje:

LingQ – nauka języka przez zanurzenie w tekstach.

Drops – słownictwo związane z psychologią.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Filozofia

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE
Rok / Semestr:	I/1
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Wiedza ogólna z zakresu szkoły średniej.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryj ne	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwiczenia warsztatowe	Semina rium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	10		20					2	4	326	3
Studia niestacjona rne	10		10					2	4	26	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych Metoda przypadków Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> Praca w grupie Debata Inne

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna i rozumie w pogłębionym stopniu poglądy filozofów wymienionych w programie przedmiotu oraz ich zastosowanie w interpretacji problemów psychologicznych, takich jak tożsamość, emocje czy etyka zawodowa.	K_W01
P_W02	Student zna i rozumie zaawansowaną terminologię filozoficzną i potrafi wyjaśnić jej znaczenie w kontekście praktyki psychologicznej	
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi korzystać z literatury filozoficznej, aby wyjaśniać zagadnienia psychologiczne i tworzyć materiały psychoedukacyjne inspirowane teoriami filozoficznymi.	K_U03
P_U02	Student potrafi analizować podobieństwa i różnice między teoriami bytu, poznania oraz etyki normatywnej, a także stosować tę wiedzę w rozwiązywaniu praktycznych problemów etycznych w pracy psychologa (np. w sytuacjach konfliktu wartości).	K_U01
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest przekonany o potrzebie stosowania wiedzy z zakresu filozofii w swoim rozwoju poznawczym i ma świadomość wartości etyki dla własnego rozwoju moralnego.	K_K02
P_K02	Potrafi posiadaną wiedzę i umiejętności wykorzystywać w dalszym rozwoju intelektualnym i doskonaleniu umiejętnościowym oraz ma świadomość potrzeby dyskusji o zagadnieniach filozoficznych w przedmiocie spraw osobowych człowieka oraz kwestii społecznych, a także potrafi formułować stanowisko aksjologiczne i realizować zawarte w nim wartości etyczne i poznawcze oraz wyraża zaangażowanie w aktywności społecznej i postaw na rzecz tolerancji.	K_K06
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Pojęcie i przedmiot filozofii, zakres terminu. Wyłanianie się poznania filozoficznego z mitycznego tłumaczenia rzeczywistości; pierwsi filozofowie greccy (Siedmiu Mędrców, szkoła jońska: Tales z Miletu, Anaksymander, Anaksymenes, szkoła pitagorejska); powstawanie języka i metod filozofii, pierwsze terminy: arche , apeiron , kosmos.	P_W01 P_W02 P_K01 P_K02
W2	Specjalizacja w obrębie filozofii, powstawanie dyscyplin filozoficznych: ontologia, fizyka, logika, etyka. Szkoła eleacka: Parmenides, Zenon z Elei; Byt (to on) i prawda (aletheia); sofiści (Protagoras, Gorgiasz z Leontinoi) i Sokrates; problem arete; sokratycy mniejsi: szkoła kynidzka, cyranejska, elidzka; „kwestia sokratejska” i Platon.	
W3	Klasyczne systemy filozoficzne. Szkoły hellenistyczne. Platon: teoria idei; teoria polityczna: „Państwo” i „Prawa”; nauka o duszy; koncepcja zasad i platońskie „nauki niepisane”; Jedno (Hen)/ Dobro; Monada (monas) i nieokreślona Dyada (aorystas dyas); Arystoteles: Arystoteles: pojęcie substancji, 4 przyczyny, Pierwszy Poruszyciel; etyka; nauka o duszy; fizyka, logika i etyka epikurejska; kryterium prawdy: zmysły; fizyka, logika i etyka stoicka;	

	kryterium prawdy: uchwyt kataleptyczny; definicje i błędy definiowania; sylogizmy; rachunek zdań.	
W4	Starożytna filozofia chrześcijańska. Gnostycy, apologety, Orygenes, Grzegorz Nyseńczyk, św. Augustyn.	
W5	Filozofia średniowiecza. Eriugena, św. Anzelm, św. Bernard, św. Tomasz, Ockham, Eckhard.	
W6	Początki filozofii nowożytnej. René Descartes (wątpienie, metoda indukcyjna, świadomość siebie (ego cogito), substancje: res cogitans i res extensa; etyka tymczasowa; analiza matematyczna wzorcem metodologicznym filozofii); Francis Bacon (krytyka języka jako medium filozofii (idola tribus, idola specus, idola fori, idola theatri), metoda indukcyjna).	
W7	Racjonalizm. Spinoza: metoda geometryczna; natura naturans i natura naturata; poznanie dorównane i niedorównane; Leibniz: monada; teodycea; „Prowincjałki” Pascala i jakobini, „Myśli” jako zapowiedź egzystencjalizmu.	
W8	Empiryzm brytyjski i klasyczna filozofia niemiecka. Locke: tabula rasa; sensation, reflection, idee proste i idee złożone (substancje, modi, relacje); Berkeley: esse est percipi aut percipere; krytyka pojęcia substancji; Absolut w koncepcjach Fichtego i Schellinga; „Filozofia sztuki” Schellinga.	
W9	Pozytywizm i Pragmatyzm. Krytyka metafizyki; metoda pozytywna, nauki przyrodnicze jako paradygmatyczne dla poznania naukowego. Metoda pragmatyczna; pragmatyczna definicja prawdy; znak i znaczenie.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Wilhelm Dilthey (Miejsce filozofii w systemie nauk o duchu (fragm. z O istocie filozofii ; za: Z. Kuderowicz: Dilthey, Wiedza Powszechna, Warszawa 1987, s. 234 - 238.). Kryterium naukowości (obiektywizm jako brak zaangażowania badacza?); problem przedmiotu badań (czy świat jest?; czy jest tak, jak go postrzegamy?; co zakłóca nasze postrzeganie i wpływa na nasze poznanie?); problem metody (rozumienie, ekspresje życia, rzeczy jako ekspresje życia, język, symbol).	P_W01 P_W02 P_U01 P_U02 P_K01 P_K02
T2	Martin Heidegger: List o „humanizmie”(List o „humanizmie” (za: M. Heidegger: Budować, mieszkać, myśleć. Eseje wybrane , Czytelnik, Warszawa 1977, s.76 -127.). Problem świadomości czasu; historyczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania jaźni; poznanie transcendencji z głębi egzystencji „prześwit”; rola mowy.	
T3	Henri Bergson: O ewolucji życia – mechanizm i celowość (fragm., za: H. Bergson: Ewolucja twórcza, Wyd. Zielona Sowa, Kraków 2004, s.39 - 72.) Doświadczenie czasu (krytyka metody „kinematograficznej” myślenia o czasie); problem rozwoju i zmiany jaźni.	
T4	Umberto Eco: Strukturalizm ontologiczny i jego ideologia (za: U. Eco: Nieobecna struktura , Wydawnictwo KR, Warszawa 1996, s.21 -24.). Pojęcia „świat możliwy”, „Słownik”, „Biblioteka”, „Encyklopedia”; wycieczki inferencyjne (poznanie transświatowe, transsystemowe); zalety i wady strukturalizmu jako stanowiska badawczego i metody.	
T5	Ludwig Wittgenstein: Tractatus logico philosophicus , Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1997 (wybrane tezy). Rachunek zdań, rachunek predykatów (elementy); analiza definicji; krytyka metafizyki;	

	metoda analityczna.	
T6	Praktyczne wykorzystanie orientacji filozoficznej w praktyce psychologicznej Filozofia jako narzędzie refleksji w praktyce psychologicznej. Rozwiązywanie dylematów etycznych. Metody poznania w filozofii a praktyka diagnostyczna. Wartości i aksjologia w pracy psychologa. Filozofia egzystencjalna a psychologia. Zastosowanie analizy logicznej w praktyce psychologicznej. Filozofia dialogu w pracy psychologa. Tworzenie projektów między-przedmiotowych.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin	Wiedza, kompetencje społeczne
Ćwiczenia	Aktywność studenta na zajęciach, kolokwium	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium oraz aktywności studenta na zajęciach.		
Praktyczne aspekty treści z ćwiczeń kształtujące umiejętności zawodowe psychologa – przy zaliczeniu brana jest pod uwagę aktywność studenta podczas realizacji poniższych ćwiczeń, wspierających rozwój umiejętności zawodowych przyszłego psychologa:		
<u>Wilhelm Dilthey: "Miejsce filozofii w systemie nauk o duchu"</u>		
Praktyczne aspekty:		
1. Kryterium naukowości i obiektywizm badacza:		
Ćwiczenie: Analiza studiów przypadków pod kątem subiektywizmu w interpretacji zachowań klienta.		
Umiejętność: Rozpoznawanie i minimalizowanie własnych uprzedzeń w procesie diagnostycznym.		
2. Problem przedmiotu badań:		
Ćwiczenie: Dyskusja o wpływie percepcji psychologa na ocenę sytuacji klienta (np. stereotypy, heurystyki poznawcze).		
Umiejętność: Świadome stosowanie metod obserwacyjnych, które uwzględniają czynniki zakłócające obiektywizm.		
3. Metoda rozumienia i ekspresje życia:		
Ćwiczenie: Analiza treści narracji klientów w kontekście wyrażanych emocji i potrzeb.		
Umiejętność: Interpretacja języka i symboli używanych przez klientów jako klucza do zrozumienia ich doświadczeń.		
<u>Martin Heidegger: "List o humanizmie"</u>		
Praktyczne aspekty:		
1. Problem świadomości czasu:		
Ćwiczenie: Praca z klientami nad ich postrzeganiem czasu w kontekście przeszłości, teraźniejszości i przyszłości (np. w terapii poznawczo-behawioralnej).		
Umiejętność: Prowadzenie interwencji pomagających klientom „zakotwiczyć się” w teraźniejszości.		
2. Historyczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania jaźni:		
Ćwiczenie: Analiza wpływu środowiska kulturowego na tożsamość klienta.		
Umiejętność: Rozwijanie wrażliwości kulturowej i społecznej w pracy z różnorodnymi klientami.		

3. Rola mowy:

Ćwiczenie: Ćwiczenia z aktywnego słuchania i interpretowania narracji klienta jako wyrazu jego egzystencji.

Umiejętność: Budowanie relacji terapeutycznej poprzez zrozumienie i refleksję nad językiem klienta.

Henri Bergson: "O ewolucji życia – mechanizm i celowość"

Praktyczne aspekty:

1. Doświadczenie czasu:

Ćwiczenie: Praca nad ćwiczeniami pomagającymi klientom odróżniać subiektywne odczuwanie czasu od obiektywnego upływu czasu (np. w terapii traumy).

Umiejętność: Wspieranie klientów w pracy nad przeszłością i planowaniem przyszłości.

2. Problem rozwoju i zmiany jaźni:

Ćwiczenie: Studium przypadku klienta przeżywającego kryzys tożsamości i identyfikowanie etapów zmiany.

Umiejętność: Prowadzenie klienta przez proces zmiany tożsamości i wspieranie w rozwoju osobistym.

Umberto Eco: "Strukturalizm ontologiczny i jego ideologia"

Praktyczne aspekty:

1. „Świat możliwy” i poznanie transświatowe:

Ćwiczenie: Zastosowanie techniki „światów możliwych” w pracy z klientami, np. przy rozważaniu alternatywnych decyzji życiowych.

Umiejętność: Pomaganie klientom w eksplorowaniu różnych scenariuszy ich życia.

2. „Słownik” i „Encyklopedia” w rozumieniu klienta:

Ćwiczenie: Analiza schematów poznawczych klienta na podstawie używanego przez niego języka.

Umiejętność: Rozumienie, jak indywidualne „słowniki” klientów wpływają na ich postrzeganie świata.

3. Zalety i wady strukturalizmu:

Ćwiczenie: Analiza podejścia strukturalnego do problemów klienta, np. identyfikowanie schematów relacyjnych.

Umiejętność: Świadome stosowanie lub unikanie sztywnych struktur w pracy terapeutycznej.

Ludwig Wittgenstein: "Tractatus logico-philosophicus"

Praktyczne aspekty:

1. Rachunek zdań i analiza definicji:

Ćwiczenie: Analiza narracji klientów pod kątem logicznej spójności i wykrywanie sprzeczności w ich opisie problemów.

Umiejętność: Umiejętność reformułowania wypowiedzi klientów w sposób klarowny i spójny.

2. Krytyka metafizyki:

Ćwiczenie: Praca nad odróżnianiem subiektywnych przekonań klienta od faktów (np. praca z przekonaniami irracjonalnymi).

Umiejętność: Pomoc klientom w realistycznym postrzeganiu ich problemów.

3. Metoda analityczna:

Ćwiczenie: Praca nad rozbijaniem złożonych problemów klienta na mniejsze części i ich analiza.

Umiejętność: Wdrażanie analitycznego podejścia do diagnozy problemów psychologicznych.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

Wykład: kolokwium – 100%

Ćwiczenia: kolokwium – 50%, aktywność studenta na zajęciach – 50%

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	36	26
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	30	20
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2. Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	39	49
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	26	32
2.2. Przygotowanie ćwiczeń praktycznych na zajęcia - liczba godzin	13	17
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Wykłady:

Tatarkiewicz Władysław "Historia filozofii", tom I- III (dowolne wydanie)

Ajdukiewicz Kazimierz "Zagadnienia i kierunki filozofii" (dowolne wydanie)

Ćwiczenia:

Wilhelm Dilthey (Miejsce filozofii w systemie nauk o duchu (fragm. z O istocie filozofii ; za: Z. Kuderowicz: Dilthey, Wiedza Powszechna, Warszawa 1987, s. 234 - 238.).

Martin Heidegger: List o „humanizmie”(List o „humanizmie” (za: M. Heidegger: Budować, mieszkać, myśleć. Eseje wybrane, Czytelnik, Warszawa 1977, s.76 -127.).

Henri Bergson: O ewolucji życia – mechanizm i celowość (fragm., za: H. Bergson: Ewolucja twórcza, Wyd. Zielona Sowa, Kraków 2004, s.39 - 72.)

Umberto Eco: Strukturalizm ontologiczny i jego ideologia (za: U. Eco: Nieobecna struktura , Wydawnictwo KR, Warszawa 1996, s.21 -24.).

Ludwig Wittgenstein: Tractatus logico philosophicus , Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1997 (wybrane tezy).

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Kołakowski Leszek "O co nas pytają wielcy filozofowie", serie I-III, Kraków 2004-2006

"Słownik filozofii", pod red. Adama Aduszkiewicza, Warszawa 2004; 2009

Stefan Swieżawski, Dzieje europejskiej filozofii klasycznej, PWN, Warszawa-Wrocław 2000.

Inne materiały dydaktyczne:

Filozofia Po Prostu - Podcast prowadzony przez Karolinę Polasik, omawiający teorie i dylematy filozoficzne w przystępny sposób. Może pomóc w zrozumieniu filozoficznych podstaw wielu zagadnień psychologicznych.
https://open.spotify.com/show/0dRNCvKIssDDjsORDh6seO?utm_source=chatgpt.com

Filozofia Tak Bardzo - Kanał na YouTube prowadzony przez Alicję Pietras i Filipa Bilyiego, omawiający zagadnienia filozoficzne w kontekście współczesnych problemów, co może być użyteczne w refleksji nad praktyką psychologiczną.

<https://www.youtube.com/c/FilozofiaTakBardzo>

Filozofia jako terapia - Podcast prof. ucz. dr hab. Macieja Bały, ukazujący filozofię jako formę terapii i ćwiczeń duchowych, co może być inspirujące dla psychologów w kontekście pracy z klientami. https://podcastaddict.com/podcast/filozofia-jako-terapia-prof-ucz-dr-hab-maciej-bala/5031691#google_vignette

Wielkie Pytania Filozoficzne - Seria rozmów z wykładowcami Wydziału Filozoficzno-Historycznego Uniwersytetu Łódzkiego, poruszająca fundamentalne pytania filozoficzne, które mogą wzbogacić perspektywę psychologa. https://soundcloud.com/unilodz/sets/wielkie-pytania-filozoficzne?utm_source=chatgpt.com

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Wprowadzenie do pedagogiki

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE
Rok / Semestr:	I/1
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Wiedza z zakresu ogólnego rozwoju człowieka.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryj ne	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwiczeni a warsztat owe	Seminari um	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	30		30					2	6	68	3
Studia niestacjona rne	20		20					2	6	48	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> <u>Wykład problemowy</u> <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych Metoda przypadków <u>Metoda sytuacyjna</u> Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł <u>Praca w grupie</u> Debata

		Inne
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna podstawowe pojęcia psychologiczne, takie jak wychowanie, uczenie się, procesy poznawcze, emocje, motywacja, oraz rozumie ich zastosowanie w kontekście pracy pedagogicznej. Zna główne nurty psychologii i potrafi wskazać ich zastosowanie w pracy z dziećmi, młodzieżą oraz w edukacji, a także rozumie powiązania psychologii z pedagogiką.	K_W01
P_W02	Student potrafi wyjaśnić warunki efektywnej pracy psychologa w środowisku edukacyjnym, uwzględniając zasady psychologii wychowania, potrzeby rozwoju dzieci i młodzieży oraz umiejętność dostosowania metod pracy do indywidualnych potrzeb uczniów.	K_W22
P_W03	Student zna historyczne i współczesne koncepcje pedagogiczne, ich powiązania z psychologią oraz praktyczne zastosowanie w pracy psychologa. Rozumie, jak różne teorie wychowania i nauczania wpływają na współczesne podejścia do edukacji i wsparcia psychologicznego.	K_W22
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi właściwie posługiwać się podstawowymi pojęciami pedagogiki w pracy psychologa, w tym interpretować zapisy Konwencji o Prawach Dziecka i stosować je w sytuacjach zawodowych.	K_U05
P_U02	Umie zaklasyfikować wybrane obszary zainteresowań pedagogiki do określonych subdyscyplin i analizować ich znaczenie w pracy psychologa.	K_U05
P_U03	Student poddaje krytycznej ocenie współczesne prądy i kierunki w pedagogice oraz wykorzystuje je w projektowaniu działań wspierających rozwój społeczno-emocjonalny dzieci i młodzieży.	K_U05
P_U04	Student potrafi projektować i prowadzić działania edukacyjne oraz psychoedukacyjne dla dzieci, młodzieży i dorosłych, indywidualizując je wobec specyficznych potrzeb odbiorców.	K_U22
P_U05	Potrafi wspierać nauczycieli w planowaniu i realizacji działań wychowawczych oraz współpracować z innymi specjalistami w środowisku edukacyjnym.	K_U22
P_U06	Umie reagować na problemy wychowawcze i edukacyjne poprzez projektowanie krótkoterminowych interwencji.	K_U22
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje się wrażliwością etyczną, otwartością, refleksyjnością oraz postawą prospołeczną.	K_K08
P_K02	Student odpowiedzialnie przygotowuje się do pełnienia roli zawodowej. Pogłębia swoją wiedzę przez ciągłe doskonalenie się. Projektuje i wykonuje działania uwzględniając profesjonalizm jako niezbędny czynnik podnoszący jakość pracy.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się

W1	Podstawowe pojęcia pedagogiki. Etapy rozwoju refleksji pedagogicznej. Wybrane pojęcia pedagogiki.	P_W01, P_W02, P_W08
W2	Pedagogika jako nauka. Kryteria odróżniające naukę od innych form działalności społecznej. Zadania pedagogiki. Przesłanki wyjaśniania zjawisk społecznych składających się na paradygmaty.	P_W02, P_W03, P_W02
W3	Podstawowe składniki dziedziny pedagogiki: wychowanie, kształcenie. Klasyfikacja definicji pojęcia „wychowanie”. Kształcenie	P_W01, P_W02, P_W05
W4	Podstawowe składniki dziedziny pedagogiki samokształtowanie. Samokształtowanie jako proces kierowania własnym rozwojem. Formy i warunki samokształtowania. Struktura procesu samowychowania.	P_W01, P_W06, P_W08
W5	Nauki współpracujące z pedagogiką. Subdyscypliny pedagogiki. Obszary współpracy pedagogiki z innymi naukami.	P_W05, P_W06, P_W07
W6	Współczesne prądy i kierunki pedagogiczne. Wybrane współczesne prądy i kierunki pedagogiczne.	P_W01, P_W03, P_W05
W7	Podstawowe kategorie pedagogiczne. Warunki realizowania podmiotowości ucznia. Reguły i blokady działań twórczych w szkole.	P_W01, P_W02, P_W08
W8	Kompetencje nauczyciela. Rodzaje kompetencji nauczyciela.	P_W06, P_W07, P_W08
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Pedagogika jako nauka o wychowaniu. Pojęcie wychowania i jego cechy. Przedmiot i zadania pedagogiki. Proces wychowawczy, jego struktura, właściwości, dynamika.	P_W01, P_U01, P_K02
T2	Subdyscypliny pedagogiki. Cele, zadania i funkcje. Nowe doktryny i paradygmaty. Zasady, metody i formy pracy opiekuńczo-wychowawczej.	P_W05, P_U02, P_U03
T3	Style i postawy wychowawcze. Styl autokratyczny, demokratyczny, liberalny. Błędy wychowawcze. Indoktrynacja systemu edukacyjnego.	P_W01, P_U01, P_U03
T4	Podstawowe środowiska wychowawcze. Rodzina, szkoła, grupa rówieśnicza i ich wpływ na wychowanie jednostki.	P_W08, P_U04, P_K01
T5	Nauczanie i uczenie się w klasie. Style nauczania. Cele kształcenia (rodzaje celów, cele operacyjne). Strategie nauczania.	P_W07, P_U02, P_U04
T6	Zawód nauczyciela. Współczesne tendencje w kształceniu nauczycieli. Wzór osobowy, postawa i sztuka nauczycielska. Sylwetka nauczyciela – wychowawcy. Bariery komunikacyjne w klasie. Wybrane koncepcje partnerstwa edukacyjnego.	P_W06, P_U05, P_K02
T7	Planowanie pracy nauczyciela-wychowawcy. Rola nauczyciela w procesie wychowania szkolnego. Sposoby radzenia sobie z zachowaniami skrajnie wyzywającymi, niebezpiecznymi i destrukcyjnymi. Budowanie czytelnich komunikatów przeciwdziałających nieskutecznej dyscyplinie.	P_U04, P_U05, P_U06

T8	Zapisy Konwencji o Prawach Dziecka. Początki inicjatyw na rzecz praw dziecka. Prawa dziecka w świetle antypedagogiki. Regulacje prawne dotyczące ucznia z niepełnosprawnością.	P_W04, P_U01, P_K02
T9	Trudności i niepowodzenia szkolne. Zadania nauczyciela w rozpoznawaniu i likwidowaniu przyczyn trudności i niepowodzeń. Syndrom Nieadekwatnych Osiągnięć Szkolnych. Umiejętności terapeutyczne nauczyciela.	P_W08, P_U06, P_K02
T10	Rola środowisk wychowawczych w procesie wychowania. Współpraca rodziców ze szkołą, role pełnione przez rodziców.	P_W08, P_U05, P_K02

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny, aktywność merytoryczna	wiedza
Ćwiczenia	Kolokwium, ćwiczenia praktyczne, aktywność merytoryczna	Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, kolokwium oraz aktywności merytorycznej studenta.

Praktyczne aspekty ćwiczeń do przedmiotu „Wprowadzenie do pedagogiki”, kształtujące umiejętności zawodowe psychologa, stanowiące aktywność merytoryczną studenta podczas zajęć:

T1: Pedagogika jako nauka o wychowaniu

Cel: Zrozumienie podstawowych pojęć pedagogicznych w kontekście pracy psychologa.

Ćwiczenie na zajęciach (grupowe): Dyskusja w grupach nad różnicą między wychowaniem a nauczaniem na podstawie przygotowanego scenariusza sytuacyjnego (np. relacja rodzic-dziecko).

Praca własna: Przygotowanie krótkiego opisu sytuacji wychowawczej z życia codziennego jako punktu wyjścia do dyskusji.

Kształtowana umiejętność: Analiza sytuacji wychowawczych i formułowanie wniosków dotyczących pracy psychologicznej z rodzinami.

T2: Subdyscypliny pedagogiki

Cel: Poznanie różnych subdyscyplin pedagogiki i ich znaczenia w pracy psychologa.

Ćwiczenie na zajęciach (indywidualne): Przyporządkowanie przykładów problemów wychowawczych do odpowiednich subdyscyplin pedagogiki (np. specjalnej, społecznej).

Praca własna (opcjonalna): Znalezienie jednego przykładu zastosowania pedagogiki specjalnej w praktyce psychologa.

Kształtowana umiejętność: Zastosowanie wiedzy z zakresu pedagogiki do diagnozy i planowania działań psychologicznych.

T3: Style i postawy wychowawcze

Cel: Rozpoznawanie stylów wychowawczych i ich wpływu na rozwój dziecka.

Ćwiczenie na zajęciach (grupowe): Analiza krótkiego opisu rodziny i przypisanie odpowiedniego stylu wychowawczego. Następnie wspólne opracowanie rekomendacji dla rodziców.

Praca własna (opcjonalna): Przygotowanie krótkiego opisu zachowania dziecka, który odzwierciedla dany styl wychowawczy.

Kształtowana umiejętność: Rozwijanie umiejętności diagnostycznych w zakresie rozpoznawania stylów wychowawczych i ich wpływu na dziecko.

T4: Podstawowe środowiska wychowawcze

Cel: Zrozumienie wpływu środowiska rodzinnego i szkolnego na dziecko.

Ćwiczenie na zajęciach (grupowe): Dyskusja w małych grupach na temat wyzwań wychowawczych w różnych środowiskach (np. rodzina pełna vs. rodzina niepełna). Grupy przedstawiają rozwiązania dla podanych przypadków.

Praca własna (opcjonalna): Przygotowanie krótkiego opisu środowiska rodzinnego i jego wpływu na zachowanie dziecka.

Kształtowana umiejętność: Analiza wpływu środowiska na rozwój dziecka i planowanie działań wspierających w pracy psychologa.

T5: Nauczanie i uczenie się w klasie

Cel: Rozpoznawanie problemów wychowawczych w klasie i ich rozwiązywanie.

Ćwiczenie na zajęciach (grupowe): Symulacja sytuacji wychowawczej w klasie (np. konflikty w grupie, problemy z koncentracją). Grupy opracowują plan działania nauczyciela i psychologa.

Praca własna (opcjonalna): Krótkie przygotowanie listy problemów, które mogą wystąpić w klasie.

Kształtowana umiejętność: Rozwiązywanie problemów grupowych w środowisku edukacyjnym.

T6: Zawód nauczyciela

Cel: Rozwijanie umiejętności wspierania nauczycieli w ich pracy.

Ćwiczenie na zajęciach (indywidualne): Analiza krótkiego opisu problemu nauczyciela (np. wypalenie zawodowe) i zaproponowanie działań wspierających.

Praca własna: Napisanie krótkiej refleksji na temat wyzwań zawodu nauczyciela i roli psychologa w ich rozwiązywaniu.

Kształtowana umiejętność: Udzielanie wsparcia emocjonalnego i zawodowego nauczycielom.

T7: Planowanie pracy nauczyciela-wychowawcy

Cel: Współpraca z nauczycielem w planowaniu działań wychowawczych.

Ćwiczenie na zajęciach (grupowe): Tworzenie w grupach prostego planu zajęć wychowawczych na konkretny temat (np. radzenie sobie ze stresem).

Praca własna (opcjonalna): Poszukiwanie przykładów programów wychowawczych stosowanych w szkołach.

Kształtowana umiejętność: Projektowanie działań wychowawczych dostosowanych do potrzeb uczniów.

T8: Zapisy Konwencji o Prawach Dziecka

Cel: Znajomość praw dziecka i ich zastosowania w praktyce psychologicznej.

Ćwiczenie na zajęciach (indywidualne): Analiza przypadków łamania praw dziecka i zaproponowanie odpowiednich interwencji.

Praca własna: Przygotowanie krótkiego opisu sytuacji, w której prawa dziecka mogą być zagrożone.

Kształtowana umiejętność: Rozwijanie umiejętności interwencji w sytuacjach zagrożenia praw dziecka.

T9: Trudności i niepowodzenia szkolne

Cel: Rozpoznawanie trudności uczniów i opracowywanie działań wspierających.

Ćwiczenie na zajęciach (grupowe): Analiza przypadku ucznia z trudnościami w nauce (np. dysleksja, ADHD) i zaproponowanie strategii wsparcia.

Praca własna (opcjonalna): Przygotowanie jednej propozycji działań wspierających dla nauczyciela w pracy z uczniem.

Kształtowana umiejętność: Planowanie wsparcia indywidualnego i grupowego dla uczniów z trudnościami.

T10: Rola środowisk wychowawczych w procesie wychowania

Cel: Zrozumienie wpływu różnych środowisk na proces wychowania i rozwój dziecka.

Ćwiczenie na zajęciach (grupowe): Praca w grupach nad analizą wpływu różnych środowisk (rodzinnego, szkolnego, rówieśniczego) na zachowanie i rozwój dziecka na podstawie opisanego przypadku.

Praca własna (opcjonalna): Przygotowanie opisu środowiska wychowawczego, w którym występują trudności (np. brak wsparcia emocjonalnego w rodzinie).

Kształtowana umiejętność: Rozumienie dynamiki środowisk wychowawczych i planowanie działań interwencyjnych w praktyce psychologa.

Podsumowanie:

Czasochłonność: Większość ćwiczeń jest zaplanowana do realizacji w trakcie zajęć, co pozwala na efektywne wykorzystanie czasu.

Równowaga: Tylko część ćwiczeń wymaga przygotowania w ramach pracy własnej (krótkie zadania refleksyjne lub przygotowawcze).

Forma: Głównie praca grupowa, co wspiera rozwój umiejętności współpracy, ale uwzględniono także ćwiczenia indywidualne, pozwalające na rozwijanie refleksji i samodzielności.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

Wykład: egzamin pisemny – 100%

Ćwiczenia: kolokwium – 70%, aktywność studenta na zajęciach – 30%

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	68	48
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	60	40
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2. Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	7	27
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	4	18
2.2. Przygotowanie ćwiczeń praktycznych na zajęcia - liczba godzin	3	9
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Hejnicka-Bezwińska T., Pedagogika: podręcznik dla pierwszego stopnia kształcenia na poziomie wyższym, wyd. Difin SA, Warszawa 2015

Kwieciński Z, Śliwerski B. (red. naukowa), Pedagogika. Podręcznik akademicki, PWN, Warszawa 2019

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Czerepaniak-Walczak M., Dudzikowa M., Wychowanie. Pojęcia- procesy- konteksty. Tom 1-5, wyd. GWP, Gdańsk 2006

Kunowski S., Podstawy współczesnej pedagogiki, wyd. Salezjańskie, Warszawa 2007

Śliwerski B., Pedagogika. Podręcznik akademicki. Tom 1. Podstawy nauk o wychowaniu, wyd. GWP, Gdańsk 2006
Śliwerski B., Pedagogika. Podręcznik akademicki. Tom 2. Pedagogika wobec edukacji, polityki oświatowej i badań naukowych, wyd. GWP, Gdańsk 2006
Śliwerski B., Pedagogika. Podręcznik akademicki. Tom 3. Subdyscypliny wiedzy pedagogicznej, wyd. GWP, Gdańsk 2006
Śliwerski B., Pedagogika. Podręcznik akademicki. Tom 4. Subdyscypliny i dziedziny wiedzy o edukacji, wyd. GWP, Gdańsk 2010

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały szczegółowe do poszczególnych ćwiczeń:

T1: Pedagogika jako nauka o wychowaniu

Karty pracy z przykładami sytuacji wychowawczych.

Tablica multimedialna lub flipchart do przedstawiania wyników dyskusji grupowej.

T2: Subdyscypliny pedagogiki

Krótkie opisy problemów wychowawczych przypisanych do subdyscyplin (np. pedagogika specjalna, społeczna).

Diagramy ilustrujące podział subdyscyplin pedagogiki.

T3: Style i postawy wychowawcze

Fragmenty z literatury opisujące style wychowawcze (np. autorytarny, demokratyczny).

Karty z opisami rodzin (do analizy stylu wychowawczego).

T4: Podstawowe środowiska wychowawcze

Karty pracy z przykładami środowisk wychowawczych.

Materiały do pracy w grupach, takie jak karty pytań i zadania problemowe.

T5: Nauczanie i uczenie się w klasie

Opisy sytuacji w klasie (np. konflikt między uczniami, brak zaangażowania w naukę).

Karty refleksji indywidualnych, gdzie studenci zapisują swoje pomysły na interwencje.

T6: Zawód nauczyciela

Fragmenty artykułów dotyczących wypalenia zawodowego w pracy nauczyciela.

Karty z przykładami problemów nauczycieli do analizy.

T7: Planowanie pracy nauczyciela-wychowawcy

Przykładowe programy wychowawcze lub plany pracy wychowawcy klasy.

Materiały kreatywne (np. arkusze papieru, markery) do opracowywania planów zajęć wychowawczych.

T8: Zapisy Konwencji o Prawach Dziecka

Konwencja Praw Dziecka z dnia 20.11.1989 (wybrane fragmenty).

Opisy przypadków łamania praw dziecka, dostosowane do analizy na zajęciach.

T9: Trudności i niepowodzenia szkolne

Materiały diagnostyczne (np. przykładowe raporty z obserwacji dziecka).

Karty pracy z opisem uczniów z trudnościami w nauce.

T10: Rola środowisk wychowawczych w procesie wychowania

Mapy kontekstowe różnych środowisk wychowawczych (np. rodzina, szkoła, grupa rówieśnicza).

Karty z zadaniami do analizy wpływu środowisk na zachowanie dziecka.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Socjologia ogólna

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	2
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE
Rok / Semestr:	I/1
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Wiedza ogólna dotycząca życia społecznego (informacje z zakresu wiedzy o społeczeństwie), wstępna wiedza z zakresu metod obiektywnej analizy rzeczywistości społecznej poprzez obserwację zjawisk społecznych.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersat oryjne	Ćwiczenia audytoryj ne	Ćwiczenia warsztato we	Seminariu m	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultac je	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjona rne	10		30					2	3	45	2
Studia niestacjo narne	10		20					2	4	36	2

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata

	Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna i rozumie socjologię ogólną w stopniu pogłębionym w sposób umożliwiający jej praktyczne zastosowanie.	K_W01
P_W02	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat najważniejszych procesów i zjawisk związanych z funkcjonowaniem człowieka w społeczeństwie.	K_W10
P_W03	Student rozumie w pogłębionym stopniu zależności pomiędzy działaniami społecznymi a kształtowaniem się społeczeństwa. Wpływu człowieka na relacje międzyludzkie. Rozumie w pogłębionym stopniu przemiany społeczne i kulturowe współczesnych społeczeństw.	K_W14
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi analizować zjawiska i procesy społeczne, przedstawiać ich genezę i konteksty w sposób uwzględniający praktyczne zastosowanie w pracy psychologa, np. w diagnozie środowiskowej.	K_U03
P_U02	Student umie w pogłębionym stopniu prowadzić konstruktywną dyskusję na temat zjawisk społecznych, przemian oraz funkcjonowania instytucji, wykorzystując te umiejętności do opracowywania strategii wsparcia psychologicznego dla jednostek i grup.	K_U10
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest gotów uczestniczyć w dyskusji na temat problemów społecznych, szanując różnorodne opinie, argumentując swoje stanowisko w sposób zgodny z etyką zawodową psychologa.	K_K06
P_K02	Student prezentuje postawę rozumienia złożoność czynników determinujących ludzkie zachowanie i funkcjonowanie człowieka w społeczeństwie uznając rolę aspektów społecznych właściwie dla praktyki zawodowej.	K_K02
P_K03	Student wykazuje wrażliwość na wzmacnianie pozytywnych relacji w społeczeństwie, przeciwdziałając stereotypom i uprzedzeniom, szanując prawa grup mniejszościowych, co odzwierciedla w praktyce zawodowej psychologa.	K_K09
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Czym jest socjologia? Socjologia jako nauka. Geneza historyczna i instytucjonalizacja socjologii. Pojęcie wyobraźni socjologicznej. Pojęcie społeczeństwa jako formy organizacji życia zbiorowego, pojęcie życia społecznego.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Podstawowe formy życia społecznego. Aktor społeczny i jego rola oraz pozycja. Pojęcie zbiorowości społecznej, kształtowania	

	się grupy społecznej. Rodzaje grup społecznych oraz zagadnienie więzi społecznej.	
W3	Interakcje społeczne i sieci stosunków społecznych. Interakcje społeczne jako podstawowy element i proces życia społecznego: natura interakcji społecznych, działania społeczne, interakcje społeczne, stosunki społeczne (formalne i nieformalne).	
W4	Jednostka i społeczeństwo. Socjalizacja jako proces powstawania osobowości społecznej (pierwotna i wtórna). Wpływ socjalizacji na kształtowaniu osobowości i tożsamości. Zagadnienie kontroli społecznej, dewiacji i konformizmu.	
W5	Zagadnienia struktury społecznej i społecznych nierówności. Struktura społeczna i stratyfikacja społeczna. Wymiary i rodzaje systemów stratyfikacji społecznej. Ruchliwość społeczna i jej formy.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Instytucje i organizacje społeczne. Rodzina jako podstawowa instytucja społeczna, szkoła jako celowa instytucja wychowania. Analiza rodziny i szkoły jako środowisk wpływających na rozwój psychiczny jednostki.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02 P_K03
T2	Kultura i jej rola w życiu społecznym. Socjologiczne sposoby rozumienia i definiowania kultury, sposoby uczestnictwa człowieka w kulturze, kultura dominująca, kultura masowa, subkultury, kontrkultura. Analiza wpływu kultury (dominującej, masowej, subkultur) na kształtowanie postaw, wartości i tożsamości jednostki. Omówienie pracy psychologa w kontekście różnic kulturowych.	
T3	Zagadnienia władzy, przywództwa i wpływu społecznego. Przywództwo, władza i wpływy. Źródła władzy. Rola psychologa w analizie dynamiki władzy i przywództwa w grupach społecznych. Rozpoznawanie mechanizmów wpływu społecznego i ich wykorzystanie w praktyce terapeutycznej i grupowej.	
T4	Podstawowe elementy zróżnicowania społecznego. Zróżnicowanie społeczeństw ze względu na płeć: zagadnienia płci kulturowej, różnice płci jako różnice społeczne. Analiza różnic płciowych i ich znaczenia w praktyce psychologicznej, np. w kontekście ról płciowych i stereotypów płciowych.	
T5	Zróżnicowanie etniczne i kulturowe społeczeństw. Etniczność, naród, stereotypy i uprzedzenia. Rozpoznawanie i redukowanie stereotypów i uprzedzeń etnicznych w pracy psychologa. Wspieranie integracji międzykulturowej.	
T6	Człowiek w przestrzeni społecznej. Przestrzeń społeczna, ośrodki miejskie i przestrzeń miejska – podstawy socjologii miasta. Omówienie przestrzeni społecznej jako kontekstu kształtowania zachowań jednostki (np. przestrzeń miejska a stres). Praca psychologa w środowiskach miejskich i wiejskich.	
T7	Zagadnienia zmiany społecznej. Socjologia zmian społecznych (digitalizacja, ponowoczesność). Wpływ zmian społecznych (np. digitalizacji, ponowoczesności) na zdrowie psychiczne i funkcjonowanie jednostek. Rola psychologa w adaptacji do zmian społecznych.	
T8	Jak badać i analizować procesy i zjawiska społeczne?	

	Z praktyki empirycznych badań socjologicznych (orientacja ilościowa, jakościowa, metody mieszane). Wykorzystanie metod ilościowych i jakościowych w analizie środowisk społecznych z perspektywy psychologa. Projektowanie badań diagnostycznych dotyczących grup i jednostek.	
T9	Praktyczne wykorzystanie socjologii w praktyce psychologicznej Omówienie konkretnych przykładów praktycznego zastosowania socjologii w pracy psychologa, np. diagnozowanie problemów społecznych w środowisku klienta, projektowanie interwencji psychoedukacyjnych.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Aktywność merytoryczna	Wiedza
Ćwiczenia	Aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna,	umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie aktywności merytorycznej studenta.

Praktyczne aspekty ćwiczeń do przedmiotu „Socjologia ogólna”, które rozwijają umiejętności praktyczne przyszłych psychologów, przy jednoczesnym zachowaniu aktywnego charakteru zajęć.

T1: Instytucje i organizacje społeczne

Ćwiczenie grupowe: Analiza przypadków – studenci w grupach analizują przykłady problemów rodzinnych i instytucjonalnych (np. szkoła jako środowisko wychowawcze) i omawiają propozycje interwencji psychologicznej.

Cel: Rozwijanie umiejętności diagnozowania i projektowania wsparcia w środowiskach społecznych.

T2: Kultura i jej rola w życiu społecznym

Ćwiczenie indywidualne: Analiza wpływu kultury masowej i subkultur na tożsamość jednostki – studenci wybierają konkretny przykład subkultury i oceniają, jak może wpływać na rozwój emocjonalny i społeczny.

Ćwiczenie grupowe: Dyskusja o roli psychologa w pracy z osobami z różnych środowisk kulturowych.

Cel: Rozwijanie wrażliwości kulturowej i umiejętności pracy z klientami z różnorodnych grup.

T3: Zagadnienia władzy, przywództwa i wpływu społecznego

Ćwiczenie warsztatowe: Symulacja przywództwa – w małych grupach studenci odgrywają role liderów i członków grupy, analizując dynamikę wpływu i władzy.

Cel: Rozwijanie umiejętności identyfikacji stylów przywództwa oraz pracy z grupami w kontekście relacji władzy i wpływu.

T4: Podstawowe elementy różnicowania społecznego

Ćwiczenie grupowe: Studium przypadku – analiza sytuacji związanych z rolami płciowymi w środowisku rodzinnym lub zawodowym, identyfikacja stereotypów i ich wpływu na zachowanie.

Cel: Przeciwdziałanie stereotypom i rozwijanie umiejętności pracy z różnicami płciowymi.

T5: Różnicowanie etniczne i kulturowe społeczeństw

Ćwiczenie grupowe: Analiza filmów lub artykułów – studenci analizują materiały przedstawiające różnorodność etniczną i kulturową, wskazując przykłady stereotypów i ich konsekwencji.

Cel: Rozwijanie umiejętności pracy z mniejszościami etnicznymi i przeciwdziałanie uprzedzeniom.

T6: Człowiek w przestrzeni społecznej

Ćwiczenie warsztatowe: Mapowanie środowiska – studenci przygotowują mapy społecznej przestrzeni klienta (np. rodzina, praca, przyjaciele) i oceniają ich wpływ na funkcjonowanie jednostki.

Cel: Rozwijanie umiejętności analizy środowiska społecznego klienta.

T7: Zagadnienia zmiany społecznej

Ćwiczenie indywidualne: Esej na temat wpływu współczesnych zmian społecznych (np. digitalizacji) na zdrowie psychiczne.

Ćwiczenie grupowe: Debata – studenci dyskutują o roli psychologa w adaptacji jednostek do zmian społecznych.

Cel: Rozwijanie umiejętności diagnozowania wpływu zmian społecznych na klientów.

T8: Jak badać i analizować procesy i zjawiska społeczne?

Ćwiczenie warsztatowe: Mini-projekt badawczy – studenci w grupach projektują badanie społeczne (ilościowe lub jakościowe) dotyczące konkretnego problemu psychologiczno-społecznego.

Cel: Rozwijanie umiejętności planowania i przeprowadzania badań społecznych w kontekście psychologicznym.

T9: Praktyczne wykorzystanie socjologii w praktyce psychologicznej

Ćwiczenie praktyczne: Studium przypadku – studenci analizują sytuacje problemowe, łącząc wiedzę socjologiczną z psychologicznymi metodami interwencji.

Cel: Łączenie wiedzy teoretycznej z praktycznymi zastosowaniami w pracy psychologa.

Dodatkowe uwagi

Forma zajęć: Zajęcia bazują głównie na pracy grupowej, dyskusjach i symulacjach, co sprzyja aktywnemu zaangażowaniu studentów.

Praktyczny wymiar: Każde ćwiczenie rozwija umiejętności, które mogą być bezpośrednio zastosowane w praktyce psychologicznej.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Pod uwagę brana jest obecność studenta na zajęciach i jego aktywność merytoryczna – 100%

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	45	36
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	3	4
2. Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	5	14
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	3	9
2.2. Przygotowanie do ćwiczeń praktycznych na zajęcia - liczba godzin	2	5
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	50 h = 2 ECTS	50 h = 2 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

A. Giddens, Socjologia, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2024.

B. Szacka, Wprowadzenie do socjologii, Oficyna Naukowa, Warszawa 2008

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

P. Sztompka, M. Kucia (red.), Socjologia. Lektury, Wydawnictwo Znak, Kraków 2012.

P. L. Berger, Zaproszenie do socjologii, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2012.

J. Szczepański, Elementarne pojęcia socjologii, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2013.

E. Goffman, Człowiek w teatrze życia codziennego, Wydawnictwo Aletheia, Warszawa 2021.

S. Fenton, Etniczność, Wydawnictwo Sic!, Warszawa 2019.

J. Szacki. Historia myśli socjologicznej, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2011.

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały do konkretnych tematów ćwiczeń:

T1: Instytucje i organizacje społeczne

Opisy struktur rodzinnych i funkcjonowania instytucji (np. szkoła, organizacje społeczne).

T2: Kultura i jej rola w życiu społecznym

Przykłady subkultur i kontrkultur (zdjęcia, krótkie opisy).

Fragmenty filmów/seriali dotyczące wpływu kultury masowej.

T3: Zagadnienia władzy, przywództwa i wpływu społecznego

Materiały dotyczące typów przywództwa i źródeł władzy.

Zadania do analizy wpływu społecznego w grupach.

T4: Podstawowe elementy różnicowania społecznego

Przykłady ról płciowych w różnych społeczeństwach.

Fragmenty artykułów lub raportów o wpływie stereotypów płciowych.

T5: Różnicowanie etniczne i kulturowe społeczeństw

Przykłady narracji mniejszości etnicznych i kulturowych.

Materiały wizualne lub tekstowe dotyczące przeciwdziałania uprzedzeniom.

T6: Człowiek w przestrzeni społecznej

Mapy społecznych środowisk miejskich i wiejskich.

Karty do ćwiczeń w mapowaniu przestrzeni społecznej klienta.

T7: Zagadnienia zmiany społecznej

Fragmenty raportów lub statystyk dotyczących digitalizacji, globalizacji, zmian pokoleniowych.

Eseje i materiały do debaty na temat adaptacji do zmian społecznych.

T8: Jak badać i analizować procesy i zjawiska społeczne?

Opisy metod badawczych (orientacja ilościowa, jakościowa, metody mieszane).

Wzory prostych ankiet i kwestionariuszy do ćwiczeń praktycznych.

T9: Praktyczne wykorzystanie socjologii w praktyce psychologicznej

Studia przypadków związane z interwencją psychologiczną w kontekście społecznym.

Przykłady programów wsparcia grupowego i indywidualnego opartych na danych socjologicznych.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Logika

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	2
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE
Rok / Semestr:	I/1
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Podstawowe umiejętności interpersonalne służące prowadzeniu dyskusji, prezentowaniu wyników pracy grupowej.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryj ne	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwiczeni a warsztato we	Seminari um	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacj e	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne			30					2	4	36	2
Studia niestacjonarne			20					2	4	26	2

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne - właściwe podkreślić
Ćwiczenia	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> <u>Metoda sytuacyjna</u> Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł <u>Praca w grupie</u> Debata

	Inne	
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat podstaw logiki formalnej i jej zastosowań w psychologii, w szczególności w analizie argumentów, rozwiązywaniu problemów, identyfikacji błędów logicznych oraz w komunikacji interpersonalnej. Rozumie znaczenie logiki w pracy psychologa oraz jej relację do innych nauk, takich jak filozofia, socjologia i nauki przyrodnicze, zorientowaną na praktyczne zastosowanie w diagnozie i terapii.	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi rozumować i wyprowadzać wnioski zgodnie z zasadami logiki, przedstawiać swoje poglądy używając adekwatnej terminologii właściwej dla kierunku studiów oraz potrafi te umiejętności zastosować w praktyce. Potrafi dostrzegać błędy w rozumowaniu innych osób.	K_U04
P_U02	Student umie samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł. Potrafi korzystać z baz danych literatury naukowej oraz czytać ze zrozumieniem teksty naukowe w zakresie różnych specjalności psychologicznych. Na podstawie zebranych informacji potrafi sformułować krytyczne sądy stanowiące podstawę badań własnych oraz zna praktyczne zastosowanie w praktyce.	
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest gotów do krytycznej dyskusji podpartej argumentami merytorycznymi odnosząc się do wypowiedzi innych osób z szacunkiem i uwagą.	K_K06
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Formy zadaniowe i zadania logiczne. Funktory zadaniotwórcze a spójniki mowy potocznej. Pojęcie zdania i formy zdaniowej. Określenie i stosowanie spójników: koniunkcji, alternatywy. Stosowanie negacji, równoważności i alternatywy rozłącznej. Budowa zdań logicznych. Studenci samodzielnie rozwiązują zadania z zakresu zdań i form zdaniowych. Rozwiązują proste równania i nierówności - jako przykład form zdaniowych. Samodzielnie konstruują przykłady takich obiektów, komentują, wskazują trudności związane z potocznym rozumieniem spójników zdaniotwórczych. Analiza wypowiedzi klientów zawierających spójniki logiczne, np. „jeśli... to...”, „albo... albo...”, w kontekście interpretacji ich myślenia. Budowanie zdań logicznych w oparciu o rzeczywiste przykłady wypowiedzi klientów. Zastosowanie w psychologii: Rozwijanie umiejętności precyzyjnego analizowania i interpretowania sposobu myślenia klientów.	P_W01 P_U01 P_U02 P_K01

T2	Twierdzenie logiczne i ich dowody. Pojęcie tautologii. Przykłady dowodzenia. Weryfikacja danych. Analizowanie. Syntezowanie. Abstrahowanie. Studenci poznają tautologię i samodzielnie dokonują ich dowodów, starają się zapamiętać tabelę wartości logicznych. Wykorzystanie tautologii do analizy przekonań klientów, np. w kontekście błędów poznawczych. Ćwiczenia w dowodzeniu logicznym na przykładach błędnych przekonań (np. „zawsze mi się nie udaje”). Zastosowanie w psychologii: Krytyczna analiza myślenia klientów i rozwijanie umiejętności korekcji błędów poznawczych.	
T3	Zdania i prawa logiczne. Dowodzenie implikacji i równoważności. Studenci samodzielnie przeprowadzają dowody równoważności i implikacji. Rozwiązywanie problemów związanych z implikacjami i równoważnościami w kontekście relacji interpersonalnych, np. analizowanie konsekwencji decyzji klientów w terapii. Zastosowanie w psychologii: Rozwijanie umiejętności logicznego przewidywania skutków działań klientów.	
T4	Istota warunku koniecznego i dostatecznego. Kwantyfikatory. Przykłady warunków koniecznych i dostatecznych w teorii i praktyce. Określenie i znaczenie kwantyfikatorów: ogólnego i szczegółowego. Zdania zawierające zaprzeczenia kwantyfikatorów. Prawa de Morgana dla kwantyfikatorów. Studenci rozumieją i podają przykłady warunków koniecznych i dostatecznych, formułują proste zdania z kwantyfikatorami oceniając ich wartość logiczną, potrafią zastosować negację w rachunku kwantyfikatorów. Praktyczne przykłady warunków koniecznych i dostatecznych w relacjach rodzinnych, zawodowych i społecznych. Ćwiczenie w formułowaniu i analizie zdań z kwantyfikatorami w kontekście diagnozy psychologicznej. Zastosowanie w psychologii: Ułatwienie analizy sytuacji problemowych i wnioskowania opartego na faktach.	
T5	Zbiory i relacje. Rachunek zbiorów i relacji. Podstawowe własności relacji. Studenci wskazują i interpretują definicje, dokonują ilustracji graficznej. Budują zestawy przykładów dotyczących działań na zbiorach i relacji. Przedstawianie graficzne systemów rodzinnych lub społecznych (np. genogramów, socjogramów) jako przykładów zbiorów i relacji. Ilustrowanie relacji emocjonalnych i ich wpływu na jednostkę. Zastosowanie w psychologii: Rozwijanie umiejętności analizy systemów społecznych w kontekście terapii rodzinnej.	P_W01 P_U01 P_U02 P_K01
T6	Ewaluacja - zdania i prawa logiczne, kwantyfikatory. Kolokwium pisemne z zakresu zdań i praw logicznych oraz kwantyfikatorów. Zastosowanie zadań ewaluacyjnych do analizy przekonań klientów i wnioskowania opartego na ich wypowiedziach. Zastosowanie w psychologii: Utrwalanie umiejętności logicznej analizy w kontekście pracy z klientami.	
T7	Retoryka i jej przydatność we współczesnym świecie. Formułowanie myśli. Mowa a myślenie. Nazwy i pojęcia. Definiowanie pojęć. Studenci demonstrują sposoby posługiwania się pewnymi rodzajami znaków, rozróżniają pojęcia oznaki stosują i interpretują wypowiedzi modalne, budują wypowiedzi złożone. Ćwiczenia w formułowaniu wypowiedzi wspierających, np. w terapii poznawczo-behawioralnej. Tworzenie prostych, przekonujących komunikatów do klientów. Zastosowanie w psychologii: Rozwijanie umiejętności skutecznej komunikacji.	
T8	Elementy retoryki Historyczne ujęcie retoryki. Funkcje i zadania retoryki w świecie współczesnym. Dyskusja, przemówienie, interpretacja utworu literackiego jako przykłady sztuki retoryki.	

	Symulacje rozmów, w których stosuje się zasady retoryki. Przemówienia mające na celu motywowanie klientów do zmiany. Zastosowanie w psychologii: Skuteczna argumentacja i motywowanie klientów.	
T9	Logika a komunikacja człowieka - o umiejętności przekonywania. Erystyka jako umiejętność przekonywania. Podstawowe fortele erystyczne wg. Schopenhauera. Różnice między dyskusją a sporem erystycznym. Wykorzystywanie forteli erystycznych w symulacjach negocjacji lub mediacji z klientami. Analiza, kiedy umiejętności przekonywania mogą być etycznie użyteczne w terapii. Zastosowanie w psychologii: Umiejętność skutecznego negocjowania i przekonywania.	
T10	Logika a komunikacja człowieka - sztuka prowadzenia sporów. Przykłady sporów erystycznych. Studenci dokonują prezentacji inscenizacji sporów erystycznych. Analiza konfliktów interpersonalnych w kontekście sporów erystycznych. Symulacje rozmów z trudnymi klientami. Zastosowanie w psychologii: Rozwiązywanie konfliktów i prowadzenie trudnych rozmów.	
T11	Logika a komunikacja człowieka - dyskusja w teorii i praktyce Rodzaje dyskusji, zasady jej prowadzenia i uczestniczenia. Studenci dokonują prezentacji inscenizacji dyskusji na wybrany wcześniej temat z zachowaniem zasad. Inszenizacje dyskusji w pracy psychologa, w których studenci uczą się zachowania zasad logicznego argumentowania i reagowania na błędy. Zastosowanie w psychologii: Prowadzenie dyskusji z klientami i zespołami terapeutycznymi.	
T12	Poprawność logiczna. Błędy w słownym przekazywanym myśli. Błędy wnioskowania. Błędy logiczne i sposoby ich unikania. Paradoxy, złudzenia, sofizmaty, zagadki, pułapki logiczne. Studenci prezentują najciekawsze pułapki logiczne za pomocą fotografii, prezentacji multimedialnych, rysunków. Ćwiczą obalanie cudzych sądów oraz wskazują błędy. Analiza błędów logicznych w wypowiedziach klientów i ich korekta. Przykłady paradoksów i sofizmatów w myśleniu klientów. Zastosowanie w psychologii: Rozpoznawanie błędów w myśleniu i ich wpływu na zachowanie.	
T13	Przegląd i znaczenie paradoksów. Rodzaje, sens i przykłady paradoksów. Studenci wyjaśniają wybrane przez siebie paradoksy i ilustrują je w dowolny sposób (scenka, model, fotografia, plakat, wypowiedź ustna). Dyskusje o znaczeniu paradoksów w zrozumieniu złożoności ludzkiego myślenia. Prezentacje kreatywnych ilustracji paradoksów w praktyce psychologicznej. Zastosowanie w psychologii: Rozwijanie zdolności do pracy z paradoksami w terapii.	
T14	Giełda logików ewaluacja i prezentacja rezultatów wynikających ze studiowania logiki. Studenci prezentują nabyte umiejętności logicznego uzasadniania i wnioskowania, pokazują różne formy logicznego myślenia i najczęściej popełnianych błędów. Wykazują potrzebę uzasadniania swoich przekonań. Prezentacje wyników symulacji oddziaływań psychologicznych i analiz logicznych w pracy z klientami. Zastosowanie w psychologii: Podsumowanie i integracja umiejętności logicznych z praktyką zawodową.	
T15	Praktyczne wykorzystanie logiki w praktyce psychologicznej Doskonalenie umiejętności logicznego myślenia w praktyce zawodowej.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna studenta na zajęciach – ocenianie cząstkowe.	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie ćwiczeń na podstawie aktywności merytorycznej studenta na poszczególnych zajęciach, w tym: kolokwium pisemne z zakresu zdań i praw logicznych oraz kwantyfikatorów, ćwiczenia grupowe, udział w dyskusji.		
Praktyczne aspekty ćwiczeń do przedmiotu „Logika”, które rozwijają umiejętności praktyczne przyszłych psychologów, przy jednoczesnym zachowaniu aktywnego charakteru zajęć.		
T1: Formy zadaniowe i zdania logiczne Praktyczny aspekt: Analiza wypowiedzi klientów zawierających spójniki logiczne (np. „jeśli... to...”) w celu identyfikacji przekonań klientów i ich sposobu myślenia. Umiejętności: Rozwijanie umiejętności interpretacji logicznej i krytycznej analizy wypowiedzi.		
T2: Twierdzenia logiczne i ich dowody Praktyczny aspekt: Dowodzenie tautologii na przykładach błędnych przekonań klientów, np. „Zawsze mi się nie udaje”. Umiejętności: Analiza i korekta zniekształceń poznawczych w myśleniu klientów.		
T3: Zdania i prawa logiczne Praktyczny aspekt: Rozwiązywanie problemów związanych z implikacjami i równoważnościami w kontekście relacji interpersonalnych. Umiejętności: Logiczne przewidywanie skutków działań klientów.		
T4: Istota warunku koniecznego i dostatecznego. Kwantyfikatory Praktyczny aspekt: Tworzenie przykładów warunków koniecznych i dostatecznych w sytuacjach zawodowych oraz analiza ich w kontekście diagnozy psychologicznej. Umiejętności: Ułatwienie analizy sytuacji problemowych i poprawne wnioskowanie.		
T5: Zbiory i relacje Praktyczny aspekt: Graficzne przedstawianie systemów rodzinnych lub społecznych (np. genogramów, socjogramów) jako przykładów zbiorów i relacji. Umiejętności: Analiza systemów społecznych w terapii rodzinnej.		
T6: Ewaluacja – zdania i prawa logiczne, kwantyfikatory Praktyczny aspekt: Zastosowanie zadań ewaluacyjnych do analizy logicznej przekonań klientów i wyciągania wniosków. Umiejętności: Utrwalanie umiejętności logicznej analizy w pracy z klientami.		
T7: Retoryka i jej przydatność we współczesnym świecie Praktyczny aspekt: Formułowanie wypowiedzi wspierających, np. w terapii poznawczo-behawioralnej, z wykorzystaniem retoryki. Umiejętności: Skuteczna komunikacja i budowanie motywujących komunikatów.		
T8: Elementy retoryki Praktyczny aspekt: Symulacje rozmów terapeutycznych z wykorzystaniem zasad retoryki, przemówienia motywacyjne. Umiejętności: Argumentowanie i motywowanie klientów do zmiany.		
T9: Logika a komunikacja człowieka – o umiejętności przekonywania Praktyczny aspekt: Wykorzystywanie forteli erystycznych w symulacjach negocjacji lub mediacji z klientami. Umiejętności: Negocjowanie i przekonywanie w sposób etyczny i skuteczny.		

T10: Logika a komunikacja człowieka – sztuka prowadzenia sporów

Praktyczny aspekt: Analiza konfliktów interpersonalnych i symulacje rozmów z trudnymi klientami.

Umiejętności: Rozwiązywanie konfliktów i prowadzenie konstruktywnych rozmów.

T11: Logika a komunikacja człowieka – dyskusja w teorii i praktyce

Praktyczny aspekt: Inscenizacje dyskusji zawodowych z zachowaniem zasad logicznego argumentowania.

Umiejętności: Prowadzenie dyskusji w zespołach terapeutycznych i z klientami.

T12: Poprawność logiczna. Błędy w słownym przekazywaniu myśli

Praktyczny aspekt: Analiza błędów logicznych w myśleniu klientów (np. paradoksy, sofizmaty) i ich korekta.

Umiejętności: Rozpoznawanie i eliminowanie błędów w myśleniu klientów.

T13: Przegląd i znaczenie paradoksów

Praktyczny aspekt: Dyskusje o znaczeniu paradoksów w zrozumieniu złożoności myślenia klientów, prezentacje kreatywnych przykładów.

Umiejętności: Praca z paradoksami w kontekście terapii i diagnozy.

T14: Giełda logików – ewaluacja i prezentacja rezultatów

Praktyczny aspekt: Prezentacje wyników symulacji logicznych analiz i oddziaływań psychologicznych.

Umiejętności: Podsumowanie i integracja logicznego myślenia w pracy zawodowej.

T15: Praktyczne wykorzystanie logiki w praktyce psychologicznej

Praktyczny aspekt: Identyfikacja błędów logicznych w wypowiedziach klientów, raportach diagnostycznych i terapiach.

Umiejętności: Doskonalenie krytycznego myślenia i poprawnego wnioskowania w pracy psychologa.

Praca własna studenta – zadanie praktyczne do wykonania na zajęcia T12:

Zadanie: Opracowanie zestawu przykładów błędów logicznych w wypowiedziach klientów

Cel: Przygotowanie materiału, który będzie podstawą do analizy podczas ćwiczeń, rozwijając umiejętność identyfikacji błędów logicznych i ich korekty w kontekście pracy psychologa.

Instrukcja dla studenta:

1. Wybór błędów logicznych: Znajdź lub stwórz 5–7 przykładów wypowiedzi zawierających błędy logiczne typowe dla myślenia klientów, np.:

- Nadmierne uogólnienia („Zawsze mi się nie udaje”).
- Myślenie dychotomiczne („Albo jestem idealny, albo jestem nikim”).
- Fałszywe implikacje („Jeśli nie osiągnę sukcesu, to wszyscy mnie odrzucą”).

2. Kontekst psychologiczny: Każdy przykład osadź w hipotetycznej sytuacji psychologicznej, np. wypowiedź klienta podczas terapii, rozmowy diagnostycznej lub konsultacji.

3. Forma opracowania: Spisz przykłady w formie krótkich wypowiedzi (1–2 zdania każda) i opatrz je krótkim opisem kontekstu, w którym mogłyby wystąpić.

4. Przygotowanie pytań: Do każdego przykładu sformułuj pytania pomocnicze, które pomogą na zajęciach w analizie, np.:

Jakie błędy logiczne występują w tej wypowiedzi?

Jak można by je skorygować?

5. Efekt pracy studenta: Dokument tekstowy lub prezentacja multimedialna zawierająca:

- Zestaw 5–7 przykładów błędów logicznych.
- Opis kontekstu dla każdej wypowiedzi.
- Pytania pomocnicze do analizy.

6. Wykorzystanie na zajęciach: Materiały przygotowane przez studentów będą analizowane w grupie podczas zajęć, a ich treść stanie się podstawą do ćwiczenia umiejętności diagnozowania i korekcji błędów poznawczych w pracy z klientem.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Pod uwagę brana jest obecność studenta na zajęciach i jego aktywność merytoryczna –

Aktywności merytoryczne studenta podlegające ocenie prowadzącego

T1: Formy zadaniowe i zadania logiczne

Rozwiązywanie zadań dotyczących zdań i form zdaniowych.

Konstruowanie przykładów obiektów logicznych i ich komentarz.
 Identyfikacja trudności związanych z potocznym rozumieniem spójników zdaniotwórczych.
 T2: Twierdzenia logiczne i ich dowody
 Dowodzenie tautologii i zapamiętywanie tabel wartości logicznych.
 Analiza błędnych przekonań i ich logiczna korekta (np. „zawsze mi się nie udaje”).
 T3: Zdania i prawa logiczne
 Dowodzenie implikacji i równoważności.
 Rozwiązywanie problemów logicznych w kontekście relacji interpersonalnych.
 T4: Istota warunku koniecznego i dostatecznego. Kwantyfikatory
 Tworzenie i analizowanie zdań z kwantyfikatorami.
 Formułowanie przykładów warunków koniecznych i dostatecznych w praktyce psychologicznej.
 T5: Zbiory i relacje
 Ilustracja graficzna działań na zbiorach i relacjach (np. genogramy, socjogramy).
 Tworzenie zestawów przykładów dotyczących relacji społecznych.
 T6: Ewaluacja – zdania i prawa logiczne, kwantyfikatory
 Kolokwium pisemne z zakresu zdań logicznych, praw logicznych i kwantyfikatorów.
 T7: Retoryka i jej przydatność we współczesnym świecie
 Formułowanie wypowiedzi wspierających, np. w terapii poznawczo-behawioralnej.
 Tworzenie prostych, przekonujących komunikatów.
 T8: Elementy retoryki
 Symulacje rozmów terapeutycznych z wykorzystaniem zasad retoryki.
 Przemówienia motywacyjne skierowane do klientów.
 T9: Logika a komunikacja człowieka – o umiejętności przekonywania
 Symulacje negocjacji lub mediacji z klientami, z zastosowaniem forteli erystycznych.
 Analiza i ocena etycznych aspektów użycia erystyki.
 T10: Logika a komunikacja człowieka – sztuka prowadzenia sporów
 Inscenizacje sporów erystycznych z uwzględnieniem konfliktów interpersonalnych.
 Rozwiązywanie trudnych rozmów w symulowanych sytuacjach.
 T11: Logika a komunikacja człowieka – dyskusja w teorii i praktyce
 Inscenizacje dyskusji z zachowaniem zasad logicznego argumentowania.
 Analiza błędów popełnianych podczas dyskusji.
 T12: Poprawność logiczna. Błędy w słownym przekazywaniu myśli
 Analiza błędów logicznych w wypowiedziach klientów i ich korekta.
 Prezentacje paradoksów, sofizmatów i pułapek logicznych w formie multimedialnej.
 T13: Przegląd i znaczenie paradoksów
 Wyjaśnianie paradoksów w kontekście praktyki psychologicznej.
 Ilustracje paradoksów w formie scenek, modeli, plakatów lub wypowiedzi ustnych.
 T14: Giełda logików – ewaluacja i prezentacja rezultatów
 Prezentacja nabytych umiejętności logicznego uzasadniania i wnioskowania.
 Przedstawianie analiz logicznych w pracy z klientami.
 T15: Praktyczne wykorzystanie logiki w praktyce psychologicznej
 Identyfikacja błędów logicznych w materiałach diagnostycznych.
 Prezentowanie propozycji korekty błędów i logicznych rozwiązań w pracy psychologa.

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	36	26
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	30	20
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2. Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	14	24
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	9	16
2.2. Przygotowanie zadania praktycznego na zajęcia - liczba godzin	5	8
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	50 h = 2 ECTS	50 h = 2 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Stanosz B., Wprowadzenie do logiki formalnej, Warszawa, 2006.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Ajdukiewicz K., Logika pragmatyczna. Warszawa, 1975.

Schopenhauer A., Sztuka prowadzenia sporów czyli dialektyka erystyczna. Warszawa 1996.

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały drukowane:

- Przykłady błędów logicznych (sofizmaty, paradoksy, pułapki logiczne) w formie wydrukowanych ćwiczeń.
- Wypisy z prac klasycznych logików (np. Schopenhauer – fortele erystyczne, paradoksy logiczne).

Case studies:

- Opisy przypadków z praktyki psychologicznej wymagające analizy logicznej.
- Przykłady wypowiedzi klientów do analizy pod kątem spójności logicznej.

Tabele i schematy:

- Tabela wartości logicznych dla spójników (koniunkcji, alternatywy, implikacji, równoważności, negacji).
- Schematy przedstawiające prawa de Morgana i przykłady użycia kwantyfikatorów.
- Diagramy do analizy relacji i zbiorów (np. genogramy, socjogramy).

Multimedia:

- Prezentacje multimedialne wyjaśniające tautologie, prawa logiczne, warunki konieczne i dostateczne.
- Filmy edukacyjne z przykładami retoryki i erystyki w praktyce.
- Nagrania symulacji rozmów psychologicznych z wykorzystaniem zasad logiki i retoryki.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Technologia Informacyjna

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	2
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE
Rok / Semestr:	I/1
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Obsługa komputera na poziomie podstawowym, dostęp do Internetu

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwiczenia warsztatowe	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne				30				2	2	34	2
Studia niestacjonarne				20				2	2	24	2

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny Dyskusja dydaktyczna <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> Metoda przypadków Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie Debata Inne

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna w pogłębionym stopniu zasady wykorzystania technologii informacyjnych w planowaniu, realizacji i analizie badań empirycznych w psychologii, uwzględniając zarówno metody jakościowe, jak i ilościowe oraz odpowiednie techniki analizy danych. Potrafi objaśniać i opisywać podstawowe zagadnienia teoretyczne związane ze sprzętem komputerowym, oprogramowaniem, sieciami komputerowymi, Internetem oraz zasadami bezpiecznej pracy z komputerem w kontekście analizy danych i badań naukowych.	K_W04
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi korzystać z edytora tekstu, tworzy, edytuje proste i złożone dokumenty tekstowe. Przygotowuje dokumenty zawierające różnego rodzaju obiekty (tabele, obrazy, itp.), wykorzystuje w praktyce korespondencję seryjną, przygotowuje wydruki dokumentów tekstowych.	K_U06
P_U02	Student potrafi korzystać z arkusza kalkulacyjnego, tworzy zestawienia liczbowe, wykonuje różnorodne obliczenia na liczbach, potrafi przedstawiać zestawienia liczbowe w postaci wykresów.	
P_U03	Student potrafi korzystać z oprogramowania do budowy prezentacji multimedialnych. Tworzy prezentacje zawierające różnego typu obiekty (tekst, grafikę, tabele, itp.), wykorzystuje efekty animacji.	
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student ma świadomość potrzeby ciągłego uzupełniania wiedzy i umiejętności z zakresu technologii informacyjnej oraz jest zdolny do samodzielnego kształtowania ścieżki rozwoju umiejętności informatycznych.	K_K03

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Wprowadzenie, zasady realizacji przedmiotu Wprowadzenie, zasady realizacji przedmiotu, oceniania, zaliczenia. Omówienie zasad funkcjonowania MSTeams i korzystania z materiałów elektronicznych. Zadanie: zalogować się na uczelnianym koncie Microsoft365.	P_W04 P_U01 P_U02 P_U03 P_K01
T2	Podstawy technik informatycznych i komunikacyjnych Oprogramowanie, prawa autorskie, systemy bezpieczeństwa. Sieci informatyczne. Wprowadzenie do systemów zarządzania danymi pacjentów/klientów psychologa.	
T3	Przetwarzanie tekstów Tworzenie, edycja prostych i złożonych dokumentów tekstowych. Wstawianie obiektów do dokumentu (tabele, obrazy, itp.). Korespondencja seryjna, drukowanie. Przetwarzanie tekstów i tworzenie dokumentacji (w tym psychologicznej).	
T4	Arkusze kalkulacyjne Tworzenie zestawów liczbowych. Wykonywanie różnorodnych obliczeń na zestawieniach liczbowych. Prezentacje graficzne zestawień liczbowych. Arkusze kalkulacyjne w analizie danych psychologicznych.	

T5	Grafika prezentacyjna Budowa prezentacji multimedialnych. Wstawianie obiektów na slajdy, efekty animacji. Grafika prezentacyjna w psychologii, tworzenie materiałów wspierających psychoedukację.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Kolokwium, zadania praktyczne, aktywność merytoryczna podczas zajęć	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie ćwiczeń na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium oraz wykonania zadań praktycznych do dnia kolokwium. Zadanie 1: Opracowanie w edytorze tekstu (np. Word) krótkiego przewodnika pt. "Podstawowe zasady wykorzystania w pracy psychologa platformy MS Teams". Uwzględnienie: logowania, przesyłania plików, korzystania z funkcji wideokonferencji. Zadanie 2: Stworzenie infografiki (np. w programie Canva) przedstawiającej zasady bezpiecznego przechowywania danych pacjentów/klientów psychologa. Tematy do uwzględnienia: szyfrowanie danych, bezpieczne hasła, unikanie phishingu. Zadanie 3: Przygotowanie szablonu opinii psychologicznej w edytorze tekstu: Wstawianie tabel, sekcji z danymi osobowymi, przestrzeni na podpis i pieczęć. Zadanie 4: Tworzenie w arkuszu kalkulacyjnym zestawienia wyników prostego testu psychologicznego (np. dla grupy 10 osób – przykładowe dane dostarczy prowadzący zajęcia). Wykonanie obliczeń średnich wyników oraz przygotowanie wykresu przedstawiającego wyniki. Zadanie 5: Stworzenie prezentacji multimedialnej na temat technik relaksacyjnych (np. mindfulness, ćwiczenia oddechowe). Uwzględnienie: tekstu, grafik, animacji. Tematyka: "Jak radzić sobie ze stresem w codziennym życiu?".		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
Waga poszczególnych form zaliczenia: kolokwium – 50%, realizacja zadań praktycznych – 50%		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	34	24
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	30	20
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	2	2
2. Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	16	26
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	10	17
2.2. Przygotowanie zadań praktycznych - liczba godzin	6	9
Summaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	50 h = 2 ECTS	50 h = 2 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Witold Sikorski, Książka ECDL. Podstawy technik informatycznych i komunikacyjnych. Moduł 1, PWN 2011.

Mirosława Kopertowska-Tomczak, Książka ECDL. Przetwarzanie tekstów. Moduł 3, PWN 2011

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Mirosława Kopertowska-Tomczak, Książka ECDL. Arkusze kalkulacyjne. Moduł 4, PWN 2011.

Mirosława Kopertowska-Tomczak, Książka ECDL. Bazy danych. Moduł 5, PWN 2011.

Ewa Wróblewska, Wprowadzenie do analizy danych w psychologii z wykorzystaniem arkuszy kalkulacyjnych, Wydawnictwo Uniwersyteckie, 2020.

Inne materiały dydaktyczne:

Microsoft Learn: Darmowe kursy dotyczące obsługi pakietu Microsoft Office, w tym Excel, Word, PowerPoint, oraz platformy MSTEams. <https://learn.microsoft.com/pl-pl/>

Canva: Platforma do tworzenia profesjonalnych infografik i prezentacji multimedialnych, przydatna do przygotowywania materiałów edukacyjnych i graficznych w psychologii. https://www.canva.com/pl_pl/

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Bezpieczeństwo i higiena pracy

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	0
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE
Rok / Semestr:	I/1
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Brak

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryj ne	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwicze nia warszt atowe	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	4									4	0
Studia niestacjona rne	4									4	0

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> Dyskusja dydaktyczna Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych Metoda przypadków Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) <u>Demonstracja/ pokaz</u> Analiza źródeł Praca w grupie Debata

	Inne	
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student objaśnia podstawy ochrony przeciwpożarowej oraz udzielania pierwszej pomocy, przedstawia metody rozwiązywania problemów związanych z bezpieczeństwem.	K_W01
P_W02	Student zna zasady BHP, które obowiązują w placówkach oświatowych.	K_W19
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi udzielić pierwszej pomocy ofierze wypadku, analizuje i rozwiązuje problemy związane z zapewnieniem bezpieczeństwa i higieny podczas pracy oraz nauki, a także ochrony przeciwpożarowej. Interpretuje i stosuje zasady bezpiecznego postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami.	K_U15
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje aktywną postawę względem podnoszenia poziomu kultury bezpieczeństwa w środowisku uczelnianym.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Istota bezpieczeństwa i higieny pracy. Poznanie przepisów i zasad bhp, które są niezbędne do bezpiecznego funkcjonowania w środowisku uczelni.	K_W01 K_W19 K_U15 K_K02
T2	Zagrożenia wypadkowe występujące w uczelni i podstawowe środki zapobiegawcze. Zaznajomienie się z zagrożeniami wypadkowymi i chorobowymi	
T3	Podstawowe zasady postępowania w sytuacjach zagrożeń lub w razie wystąpienia wypadku. Nabycie umiejętności uczestniczenia w życiu codziennym uczelni w sposób bezpieczny dla siebie i innych oraz postępowania w sytuacjach awaryjnych.	
T4	Zasady udzielania pierwszej pomocy przedlekarskiej. Nabycie umiejętności udzielania pomocy osobom, które uległy wypadkom.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowane jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna	Wiedza, umiejętności,

		kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie ćwiczeń na podstawie obecności i aktywności na zajęciach.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	4	4
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	4	4
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	-	-
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	-	-
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	-	-
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	4h	4h
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu:. RĄCZKOWSKI B.: BHP w praktyce. Gdańsk 2024.		
Literatura uzupełniająca przedmiotu: PIETRZAK L.: Ocena ryzyka zawodowego. Warszawa 2002. SKUZA L.: Wypadki przy pracy od A do Z. Gdańsk 2005. KRZYWDA P.: Pierwsza pomoc w nagłych wypadkach. Krosno 2004.		
Inne materiały dydaktyczne: Materiały WHO dotyczące pierwszej pomocy i zapobiegania wypadkom w miejscu pracy (dostępne na www.who.int) Scenariusze studiów przypadków: Opis sytuacji wypadkowych i analiza ich przyczyn oraz skutków. Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.		

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Pierwsza pomoc

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	2
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE
Rok / Semestr:	I/1
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien znać podstawowe zasady udzielania pierwszej pomocy w różnych zdarzeniach losowych.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersato ryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwiczenia warsztatowe	Seminari um	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne					20			2	2	24	2
Studia niestacjona rne					15			2	2	19	2

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Warsztat	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> <u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) <u>Demonstracja/ pokaz</u> Analiza źródeł <u>Praca w grupie</u> Debata Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna i rozumie definicje, rozróżnia i rozpoznaje stany zagrożenia życia i zdrowia.	K_W01
P_W02	Student rozumie w pogłębionym stopniu opisy charakterystyki czynności ratujących życie oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W13
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi w pogłębionym stopniu wykonywać zabiegi ratujące życie oraz wykorzystywać nabyte umiejętności w praktyce zawodowej psychologa. Potrafi również dostosować techniki pierwszej pomocy do specyficznych potrzeb poszkodowanego (np. dzieci, osoby starsze, osoby z niepełnosprawnością) oraz sytuacji kryzysowej.	K_U18
P_U02	Student umie skutecznie rozdzielić zadania, porządkować kolejność ich wykonania zgodnie z praktyką zawodową, a także komunikować się w sposób efektywny i wspierający z innymi uczestnikami działań ratunkowych, świadkami zdarzenia i poszkodowanym. Wykazuje umiejętność podejmowania decyzji w sytuacjach stresowych, jednocześnie dbając o zachowanie profesjonalizmu i etycznych standardów postępowania.	K_U16
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje postawę świadomości znaczenia zachowania się w sposób profesjonalny i etyczny, zwłaszcza w sytuacji ratowania zdrowia i życia ludzkiego.	K_K01
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Warsztat	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Podstawowe zasady udzielania pierwszej pomocy. Pozycja boczna bezpieczna. Zachorowania. Uregulowania prawne, zasady wzywania służb ratowniczych, zasady bezpieczeństwa, pozycja boczna ustalona, postępowanie w różnego typu zachorowaniach. <u>Praktyczne umiejętności:</u> Nauka oceniania stanu poszkodowanego i podejmowania decyzji o rodzaju pomocy, np. ocena świadomości, oddechu i tętna. Ćwiczenie symulacji wzywania służb ratunkowych, uwzględniając przekazanie informacji o stanie pacjenta w sposób precyzyjny. Scenariusze ćwiczeń grupowych obejmujące symulowane zachorowania (np. atak astmy, cukrzyca, omdlenia). Symulacje udzielania pierwszej pomocy osobom z problemami emocjonalnymi, np. uspokojenie świadków wypadku. <u>Zastosowanie w psychologii:</u> Kształtowanie umiejętności radzenia sobie w sytuacjach stresowych oraz wspierania emocjonalnego poszkodowanych i świadków.	P_W01 P_W02 P_U01 P_U02 P_K01
T2	Zatrucia. Resuscytacja krążeniowa oddechowa. Ćwiczenia z R.K.O., rodzaje i postępowanie w zatruciach. <u>Praktyczne umiejętności:</u>	

	Demonstracja i ćwiczenia z R.K.O. na fantomach (dorosły, dziecko, niemowlę). Nauka rozpoznawania objawów różnych rodzajów zatruc (np. lekami, gazami, alkoholem) oraz pierwsza pomoc w takich przypadkach. Ćwiczenia indywidualne i grupowe z zakresu korzystania z automatycznego defibrylatora zewnętrznego (A.E.D.). <u>Zastosowanie w psychologii:</u> Nauka komunikacji z osobami świadkami wypadku w celu współpracy w ratowaniu życia.	
T3	Postępowanie w nagłych przypadkach. Oparzenia, zadławienie, skład oraz właściwe wykorzystanie środków znajdujących się w apteczce pierwszej pomocy. R.K.O.+ A.E.D. <u>Praktyczne umiejętności:</u> Symulacja sytuacji nagłych (np. zadławienia, oparzenia, omdlenia) i ćwiczenia odpowiednich reakcji krok po kroku. Prezentacja i nauka używania wyposażenia apteczki pierwszej pomocy, z omówieniem praktycznych zastosowań poszczególnych elementów. Zastosowanie technik psychologicznych w uspokajaniu osób poszkodowanych i obserwatorów podczas zdarzeń kryzysowych. <u>Zastosowanie w psychologii:</u> Ćwiczenie umiejętności mediacyjnych w sytuacjach napięcia między świadkami wypadków.	
T4	Urazy. Wypadki komunikacyjne, urazy kręgosłupa, krwotoki, urazy kostnowstawowe, ewakuacja poszkodowanego z pojazdu. <u>Praktyczne umiejętności:</u> Symulacje sytuacji wypadków komunikacyjnych z ćwiczeniem ewakuacji poszkodowanego z pojazdu, z uwzględnieniem możliwych urazów kręgosłupa. Ćwiczenia zakładania opatrunków na rany, tamowania krwotoków oraz stabilizowania kończyn w przypadku złamań. Ćwiczenia w rozpoznawaniu i reagowaniu na urazy psychiczne towarzyszące urazom fizycznym (np. szok pourazowy). <u>Zastosowanie w psychologii:</u> Nauka empatycznego podejścia do poszkodowanych oraz sposobów budowania poczucia bezpieczeństwa.	
T5	Zaliczenie.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Warsztaty	Egzamin ustny, analiza przypadku, aktywność merytoryczna	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie warsztatów na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu ustnego, analizy przypadku, a także aktywności merytorycznej studenta na zajęciach.		
Zaliczenie warsztatów z przedmiotu „Pierwsza pomoc”		

1. Egzamin ustny

Forma:

Student losuje trzy pytania dotyczące treści kształcenia omawianych podczas warsztatów (np. zasady udzielania pierwszej pomocy, resuscytacja, postępowanie w urazach).

Egzaminator ocenia:

Zrozumienie teoretycznych podstaw pierwszej pomocy.

Umiejętność wyjaśnienia konkretnych procedur postępowania w sytuacjach kryzysowych.

Spójność wypowiedzi i umiejętność przekazania wiedzy w zrozumiały sposób.

Przykładowe pytania:

Jakie są kluczowe zasady wzywania służb ratunkowych i jakich informacji należy im udzielić?

W jaki sposób należy przeprowadzić resuscytację krążeniowo-oddechową u osoby dorosłej?

Jakie są procedury postępowania przy urazach kręgosłupa podczas wypadku komunikacyjnego?

2. Analiza przypadku

Forma:

Student otrzymuje opis konkretnego przypadku (np. osoba nieprzytomna, zadławienie, oparzenie) i ma za zadanie:

Zidentyfikować problem.

Zaproponować prawidłowe działania ratunkowe.

Przedstawić krótkie uzasadnienie swojego wyboru działań.

Ocenić emocjonalne i społeczne aspekty sytuacji, np. reakcję świadków czy poszkodowanego.

Przykład przypadku do analizy:

„Podczas wypadku drogowego poszkodowany nie oddycha, a świadkowie są w szoku. Opisz swoje działania krok po kroku, uwzględniając zarówno pierwszą pomoc, jak i podejście do uspokojenia świadków.”

Kryteria oceny:

Poprawność merytoryczna zaproponowanych działań.

Uwzględnienie aspektów praktycznych i emocjonalnych.

Spójność i logiczność analizy.

3. Aktywność merytoryczna na zajęciach

Forma oceny:

Udział w symulacjach i ćwiczeniach praktycznych, takich jak:

Resuscytacja krążeniowo-oddechowa na fantomach.

Symulacja pierwszej pomocy przy urazach i zachorowaniach.

Scenki interakcji z poszkodowanymi i świadkami zdarzeń.

Ocena zaangażowania studenta w dyskusje, np. omówienie problemów związanych z udzielaniem pierwszej pomocy w różnych sytuacjach.

Umiejętność pracy w zespole podczas ćwiczeń grupowych, np. podział ról w symulacjach.

Przykłady aktywności:

Wykonywanie ćwiczeń R.K.O. i A.E.D. pod nadzorem prowadzącego.

Tworzenie planu pomocy dla konkretnego scenariusza.

Udział w symulacjach wypadków komunikacyjnych i ocena działań innych uczestników.

Kryteria zaliczenia

Egzamin ustny:

Wymagana pozytywna ocena z odpowiedzi na przynajmniej dwa z trzech pytań.

Analiza przypadku:

Ocena na podstawie:

Poprawności merytorycznej działań.
Umiejętności uwzględnienia aspektów emocjonalnych.

Aktywność na zajęciach:
Regularne uczestnictwo i zaangażowanie w symulacje oraz dyskusje.
Wykazanie się umiejętnościami praktycznymi w trakcie warsztatów.

Podsumowanie

Zaliczenie warsztatów ma na celu sprawdzenie wiedzy teoretycznej, umiejętności praktycznych oraz kompetencji społecznych niezbędnych w pracy psychologa w sytuacjach kryzysowych.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

Egzamin ustny – 35%, analiza przypadku – 35%, aktywność merytoryczna – 30%

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	24	19
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	20	15
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	2	2
2. Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	26	31
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	17	20
2.2. Przygotowanie ćwiczeń praktycznych na zajęcia - liczba godzin	9	11
Summaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	50 h = 2 ECTS	50 h = 2 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Europejska Rada Resuscytacji. (2021). Wytyczne resuscytacji 2021. Polska Rada Resuscytacji
akubaszko, J. (red.). (2016). ABC resuscytacji. Górnicki Wydawnictwo Medyczne.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Sefrin,P. Schua,R. „Postępowanie w nagłych zagrożeniach zdrowotnych”, Wrocław 2007

Skinner,D. Driscoll,P., Earlam,R. „ABC postępowania w urazach” Wrocław 2007

Inne materiały dydaktyczne:

Fantomy do ćwiczeń R.K.O. (dorosły, dziecko, niemowlę) – do praktyki resuscytacji krążeniowo-oddechowej.

Automatyczny Defibrylator Zewnętrzny (A.E.D.) – symulacyjny – do nauki użycia w sytuacjach awaryjnych.

Apteczki pierwszej pomocy – w pełni wyposażone, do nauki używania narzędzi i materiałów opatrunkowych.

Zestawy opatrunkowe i bandaże – do ćwiczenia tamowania krwotoków, opatrywania ran i stabilizacji kończyn.

Symulacyjne środki do charakteryzacji urazów (np. sztuczna krew, nakładki na skórę imitujące rany) – do tworzenia realistycznych scenariuszy wypadków.

Modele anatomiczne – przedstawiające układ oddechowy i krwionośny, przydatne do wyjaśnienia teoretycznych podstaw udzielania pomocy.

Materiały drukowane (np. schematy procedur R.K.O., listy kontrolne dla działań ratowniczych).

Filmy instruktażowe z zakresu pierwszej pomocy, np. prawidłowego wykonania R.K.O. czy obsługi A.E.D.

Dostęp do wytycznych Europejskiej Rady Resuscytacji 2021 w formie cyfrowej lub papierowej.

Karty scenariuszy przypadków – opisy sytuacji kryzysowych do analizy i symulacji.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Prawo ochrony własności intelektualnej

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	1
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE
Rok / Semestr:	I/1
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien posiadać podstawową wiedzę o funkcjonowaniu wolnego rynku w warunkach konkurencji oraz orientację w zakresie stanowienia prawa w systemach demokratycznych. Wiedza z poprzedniego etapu edukacyjnego w ramach przedmiotów: Wiedza o społeczeństwie oraz Podstawy przedsiębiorczości.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryj ne	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwiczenia warsztatowe	Semina rium	Praktyki	Egzamin/ zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne			15					2	2	19	1
Studia niestacjonarne			10					2	2	14	1

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) <u>Wykład problemowy</u> <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł <u>Praca w grupie</u>

		Debata Inne
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Ma wiedzę o statusie osoby fizycznej jako podmiocie prawa autorskiego i praw pokrewnych; ma wiedzę w zakresie praw autorskich o charakterze majątkowym i osobistym; zna zasady ochrony utworów pracowniczych oraz zasady publikowania prac studenckich.	K_W18
P_W02	Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady obowiązujące w ramach Prawa własności przemysłowej, a także Prawa autorskiego i praw pokrewnych, w szczególności te, które odgrywają kluczowe znaczenie w rozwoju studenta oraz pracy zawodowej.	
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi zrozumieć, zanalizować i wyprowadzić prawidłowe wnioski dotyczące występujących w praktyce problemów stosowania ochrony na podstawie prawa autorskiego oraz praw pokrewnych, zwłaszcza mających podstawowe znaczenie dla efektywnego funkcjonowania struktur prawnych i społecznych opartych na transferze wiedzy i innowacyjności.	K_U04
P_U02	Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i umiejętności z zakresu ochrony praw autorskich oraz praw pokrewnych, na podstawie analizy aktów prawnych oraz tekstów źródłowych, praktyki wymiaru sprawiedliwości. Dostrzega praktyczne aspekty ochrony oraz potrafi odnieść pozyskane informacje do konkretnych sytuacji.	
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role, w tym potrafi pracować w poszanowaniu praw autorskich innych osób, a także potrafi brać udział w przedsięwzięciach grupowych, w tym przygotowywać i realizować projekty społeczne, gospodarcze i inne, z uwzględnieniem zasad ochrony cudzej twórczości.	K_K08
P_K02	Potrafi doskonalić i uzupełniać nabytą wiedzę i umiejętności, zarówno we własnym zakresie, poprzez doskonalenie wiedzy i umiejętności w ramach pracy grupowej, a także zinstytucjonalizowanych formach kształcenia.	K_K03
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Prawo autorskie i prawa pokrewne jako podstawa własności intelektualnej. Geneza prawa autorskiego. Prawo autorskie w sensie przedmiotowym i podmiotowym. Treść prawna. Przenoszenie praw.	K_W18 K_U04 K_K08 K_K03
W2	Własność intelektualna w świetle ustaw: prawo autorskie i prawo własności przemysłowej a prawo patentowe. Modele ochrony dóbr intelektualnych. Kategorie własności przemysłowej: wynalazki, wzory, projekty.	
W3	Znak towarowy jako utwór oraz przedmiot własności przemysłowej. Przesłanki ochrony znaku towarowego w świetle prawa unijnego. Od nazwy firmy przez	

	logo do znaku towarowego i marki. Rodzaje i klasyfikacja znaków. Procedury rejestracji i sprzedaży.	
W4	Zwalczanie nieuczciwej konkurencji oraz praktyk monopolistycznych. Regulacje zjawiska nieuczciwej konkurencji na szczeblu wspólnotowym. Ochrona prawna konkurencji w Polsce. Naśladownictwo i inne formy podszywania się pod cudzy znak, wzór czy produkt. Zmowy cenowe. Nieuczciwa, niedozwolona reklama.	
W5	Prawo Internetu. Internet jako medium. Przedmiot ochrony. Odpowiedzialność za naruszenie prawa autorskiego w Internecie. Odpowiedzialność użytkownika końcowego. Piractwo w Internecie.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Test, prezentacja	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wykładów na podstawie pozytywnej oceny z testu oraz prezentacji.

Temat prezentacji:

„Zasady ochrony praw autorskich i ich znaczenie w pracy psychologa”

Cel prezentacji:

Rozwijanie praktycznych umiejętności związanych z rozumieniem i stosowaniem zasad prawa autorskiego w praktyce zawodowej psychologa.

Uświadomienie studentom znaczenia przestrzegania praw własności intelektualnej w tworzeniu i wykorzystywaniu materiałów edukacyjnych oraz naukowych.

Kształtowanie umiejętności analizy i rozwiązywania problemów prawnych związanych z własnością intelektualną w kontekście pracy psychologa.

Zakres tematyczny prezentacji:

1. Wprowadzenie do prawa autorskiego

Definicja prawa autorskiego i praw pokrewnych.

Podział na prawa majątkowe i osobiste.

Przykłady sytuacji, w których psycholog może spotkać się z ochroną praw autorskich (np. tworzenie opinii, materiałów szkoleniowych, publikacji naukowych).

2. Ochrona własności intelektualnej w praktyce psychologa

Zasady korzystania z cudzych materiałów w pracy zawodowej i naukowej.

Tworzenie autorskich narzędzi diagnostycznych i programów terapeutycznych – jak je chronić?

Zasady cytowania i wykorzystywania literatury w badaniach psychologicznych.

3. Prawo autorskie a przestrzeń cyfrowa

Zasady ochrony praw autorskich w Internecie (np. publikowanie artykułów, treści w mediach społecznościowych).

Odpowiedzialność za naruszenie praw autorskich w Internecie – przykłady i konsekwencje prawne.

Piractwo cyfrowe – jak unikać nieświadomego łamania prawa?

4. Studium przypadku

Przykład problemu prawnego: psycholog korzystający z nieautoryzowanego testu diagnostycznego w pracy zawodowej.
Analiza problemu i propozycja rozwiązania z uwzględnieniem prawa autorskiego.

5. Wnioski i rekomendacje

Znaczenie ochrony praw autorskich w pracy psychologa.

Rekomendacje dla psychologów dotyczące tworzenia i korzystania z materiałów zgodnie z zasadami prawa autorskiego.

Forma i struktura prezentacji:

Czas trwania: 10–12 minut.

Forma: Prezentacja multimedialna (PowerPoint, Canva, Google Slides). Przykłady wizualne: infografiki, wykresy, schematy.

Elementy interaktywne: Krótkie pytania do publiczności, np. „Czy wiesz, jakie prawa przysługują autorowi testu diagnostycznego?” Studium przypadku – wspólna analiza z grupą.

Kryteria oceny prezentacji:

Merytoryczność: Poprawność informacji związanych z prawem autorskim. Odniesienie do praktyki zawodowej psychologa.

Forma: Estetyka i czytelność prezentacji. Wykorzystanie elementów interaktywnych.

Zaangażowanie: Aktywne podejście do tematu, analiza przypadku. Umiejętność dyskusji i odpowiadania na pytania.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	19	14
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	15	10
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	2	2
2. Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	6	11
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, testu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	4	7
2.2. Przygotowanie prezentacji - liczba godzin	2	4
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	25 h = 1 ECTS	25 h = 1 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:.

Barta J., Markiewicz R., (red.) Prawo autorskie i prawa pokrewne. Komentarz, Lex a Wolters Kluwer,

Warszawa 2024.

Grzybczyk K., Rozrywki XXI wieku a prawo własności intelektualnej. Wolter Kluwer Polska, Warszawa 2019.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Golat R., Prawo autorskie i prawa pokrewne, Wydawnictwo C. H. Beck, Warszawa 2006.

Mazur M., Rola prawa w rozwoju społeczeństwa informacyjnego, (w:) Społeczeństwo informacyjne - problemy rozwoju, red. A. Szewczyk, Difin, Warszawa 2007.

Nowińska E., (red.) Prawo własności przemysłowej, LexisNexis, Warszawa 2008.

Podrecki P., (red.) Prawo Internetu, LexisNexis, Warszawa 2004.

Prawo Internetu, red. P. Podoreckiego, LexisNexis, Warszawa 2007.

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Nurt narracyjny – podejście interdyscyplinarne

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE
Rok / Semestr:	IV/7
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student ma opanowaną wiedzę z zakresu filozofii. Posiada gotowość do autorefleksji.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	0	20	0	0	0	0	0	2	3	75	3
Studia niestacjonarne	0	20	0	0	0	0	0	2	3	75	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne
Wykład/Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> <u>Debata</u>

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym i rozszerzonym stopniu Student		
P_W01	Zna koncepcje z zakresu perspektywy narracyjnej w naukach społecznych, ze szczególnym uwzględnieniem jej znaczenia w obszarze psychologii jako nauki empirycznej i stosowanej.	K_W03
P_W02	Posiada wiedzę o metodologii prowadzenia badań empirycznych z wykorzystaniem metod narracyjnych.	K_W04
P_W03	Zna narracyjny model zdrowia psychicznego i potrafi w jego kontekście interpretować wybrane zjawiska psychologiczne.	K_W11
P_W04	Zna najnowsze koncepcje osobowości, w tym model polifonii osobowości oraz Ja dialogowego.	K_W05
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi w zaawansowanym stopniu wykorzystać wiedzę teoretyczną z perspektywy narracyjnej do analizowania i interpretowania ludzkich zachowań, potrafi wskazać i opisać uwarunkowania (osobowe, społeczne oraz kulturowe) różnych zachowań człowieka oraz funkcjonowania określonych grup społecznych, odwołując się do historii teorii psychologicznych i ich aktualnych zastosowań.	K_U03
P_U02	Student zyskuje pogłębione rozumienie drugiego człowieka oraz doskonali empatię. Posiada umiejętność nawiązywania kontaktu oraz inicjowania i podtrzymywania rozmowy w trudnych obszarach tematycznych, dostosowując język do odbiorcy.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student dostrzega i docenia związki między narracyjnym trybem przetwarzania informacji a sposobem funkcjonowania człowieka w warunkach współczesności, uznając znaczenie tego podejścia w rozwoju jednostki i więzi społecznych.	K_K04
P_K02	Student efektywnie wykorzystuje wiedzę na temat narracyjnego funkcjonowania człowieka w procesie pogłębiania własnej refleksji autobiograficznej, wspierającej proces samodoskonalenia, z pełną świadomością wpływu swoich działań na środowisko społeczne.	K_K05
P_K03	Student efektywnie pracuje w grupach zadaniowych i problemowych, wykazując się umiejętnością dojrzałej komunikacji (w zakresie budowania kontaktu, jasności celów i oczekiwań), z zachowaniem zasad etyki zawodowej, w kontekście działań na rzecz społecznych i edukacyjnych inicjatyw.	K_K08

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
1	Perspektywa narracyjna w naukach humanistycznych i społecznych: postmodernistyczne ujęcia podmiotowości, konstruktywizm i konstrukcjonizm społeczny.	P_W01 P_W02 P_W03 P_W04 P_U01 P_U02 P_K01
2	Nurt narracyjny – ujęcie filozoficzne. Tożsamość narracyjna w myśli filozoficznej.	
3.	Człowiek – zwierzę opowiadające historie, narracyjna koncepcja Alasdaira MacIntyre. Żywe tradycje.	
4.	Związek narracji z horyzontami moralnymi (Charles Taylor).	
5.	Socjologiczne podejście do narracji. Ujęcie Anthony'ego Giddensa.	

		P_K02 P_K03
6.	Narracyjny tryb przetwarzania informacji przez człowieka: mechanizmy, funkcje, efekty. Schematy poznawcze. Rodzaje schematów, schematy narracyjne.	
7.	Narracja i autonarracja jako zjawisko psychologiczne, socjologiczne i kulturowe. Style autonarracji (defensywne i proaktywne, allocentryczne i ipsocentryczne). Konsekwencje stylów autonarracji. Narracja jako wytwór i proces, tożsamość narracyjna oraz motywacja narracyjna.	
8.	Psychologia narracyjna: założenia teoretyczne, wiodące koncepcje i pojęcia. Koncepcja Dana McAdamsa, Roma Harré'go i Huberta Hermansa koncepcja dialogowego ja. Badania nad dialogowym ja.	
9.	Narracyjny wywiad autobiograficzny: zasady konstrukcji, metodyka prowadzenia, transkrypcja wywiadu, strategie analizy i interpretacji pozyskane tekstu.	
10.	Techniki wspomagające proces narracji autobiograficznej: konfrontacja z dialogowym Ja, praca z linią życia, metafora życia jako książki, archetypowe scenariusze życia. Narracyjne gry (auto)biograficzne.	
11.	Hermeneutyczna oraz treściowa i formalna analiza (auto)narracji.	
12.	Egzystencjalne zorientowane narracyjne formy wspomagania rozwoju człowieka - sensotwórczy charakter narracji autobiograficznych (odniesienia do zagadnienia cierpienia, osamotnienia, wolności, podmiotowości, odpowiedzialności, bilansu życia).	
13.	Specyfika pracy z wykorzystaniem narracji w odniesieniu do przedstawicieli poszczególnych grup wiekowych (dzieci, młodzież, dorośli, osoby w wieku senioralnym) oraz problemowych.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, <u>esej</u> , inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: <u>wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne</u> WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna, esej	Wiedze, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu na podstawie aktywności merytorycznej studenta, eseju

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Zaliczenie ćwiczeń – aktywność na zajęciach i projekt (łącznie 20 punktów):

Aktywność: udziału z zadaniach podczas zajęć. Aktywność zapisywana po każdym zajęciach w formie „plusów”. Proporcjonalnie do liczby zajęć można uzyskać maksymalnie 5 punktów z aktywności.

Zadanie w ramach PWS opisane poniżej lub inne wskazane przez prowadzącego.

Esej (15 punktów maks. – 50 godzin PWS): student samodzielnie wybiera temat eseju dotyczący zajęć. Tematy zatwierdzane są przez prowadzącego podczas konsultacji. Praca powinna zawierać: opisanie problemu/tematu, odniesienie się do poglądów autorów omawianych na zajęciach, przedstawienie własnej refleksji i oceny omawianego zagadnienia, wnioski.

Kryteria oceny (maksymalnie 20 punktów):

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – 50% i poniżej

Praca własna studenta obejmuje zapoznanie się studenta z literaturą przedmiotu, powtórzenie materiału oraz każdorazowe przygotowanie się poszczególnych ćwiczeń poprzez zapoznanie się z zadaną literaturą, przygotowanie się i napisanie eseju.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	25	25
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	20	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	3	3
2. Indywidualna praca własna studenta – suma godzin z punkty 2.1 i 2.2	50	50
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	33	33
2.2. Przygotowanie praktycznego zadania zaliczeniowego - liczba godzin	17	17
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura	podstawowa	przedmiotu:.
Giddens A. (2012). Nowoczesność i tożsamość. „Ja” i społeczeństwo w późnej nowoczesności, przeł. A. Szulżycka. PWN.		
MacIntyre A. (1996). <i>Dziedzictwo cnoty. Studium z teorii moralności</i> , przeł. J. Hołówka, PWN.		
McAdams D. (2008). <i>The Person: An Introduction to the Science of Personality Psychology</i> , John Wiley & Sons.		
McAdams D., Pals J. (2006). <i>A New Big Five. Fundamental Principles for an Integrative Science of Personality</i> , „American Psychologist” nr 61, s. 204-217.		
Taylor C. (2007). <i>A Secular Age</i> , Harvard University Press.		
Taylor C. (2001). <i>Źródła podmiotowości. Narodziny tożsamości nowoczesnej</i> , przeł. M. Gruszczyński. PWN.		
Trzebiński J. (red.). (2002). <i>Narracja jako sposób rozumienia świata</i> . GWP.		
Oleś P. (2003). <i>Psychologia narracyjna: co oznaczają historie tworzone przez ludzi?</i> W: P. Oleś, Wprowadzenie do psychologii osobowości (s. 333-370). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.		
Runyan McKinley W. (1992), <i>Historie życia a psychobiografia</i> . Badania teorii i metody. Warszawa: PWN.		
Tokarska U. (2014). <i>Status podejścia narracyjnego we współczesnej psychologii</i> , Czasopismo Psychologiczne, 20 (1), 65-71.		

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Giza A. (1991). <i>Życie jako opowieść</i> . Wrocław, Warszawa, Kraków: Ossolineum.
Tokarska U. (1999). <i>W poszukiwaniu jedności i celu. Wybrane techniki narracyjne</i> . W: A. Gałdowa (red.), Wybrane zagadnienia z psychologii osobowości (s. 169-204). Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
Tokarska U. (2000). <i>Terapia narracyjna. Założenia teoretyczne, metody pracy, obszary zastosowań</i> . W: M. Straś-Romanowska (red.), Metody jakościowe w psychologii współczesnej. Wrocław: Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego, 185-193.
Tokarska U. (2007). <i>Narracyjne formy wspomagania rozwoju człowieka</i> . W: B. M. Kaja, A. Molesztak (red.). Wspomaganie rozwoju. Psychostymulacja. Psychokorekcja. Bydgoszcz: Wyd. Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, 114-133.
Tokarska U. (2011). <i>Tożsamość narracyjna w dobie płynnej nowoczesności - nowe wyzwania dla psychologii narracyjnej</i> . W: E. Litak, R. Furman, H. Brożek (red.). <i>Pejzaże tożsamości. Teoria i empiria w perspektywie interdyscyplinarnej</i> . Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
Rosner K. (2006). <i>Narracja, tożsamość i czas</i> . Tow. Autorów i Wydawców Prac Naukowych Universitas.

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały własne prowadzącego przygotowane na potrzeby zajęć.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Wolność i wolna wola

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	A. MODUŁ: KSZTAŁCENIE OGÓLNE
Rok / Semestr:	IV/7
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student ma opanowaną wiedzę z zakresu filozofii. Posiada gotowość do autorefleksji.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	0	20	0	0	0	0	0	2	3	75	3
Studia niestacjonarne	0	20	0	0	0	0	0	2	3	75	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne
Wykład/Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> <u>Debata</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym i rozszerzonym stopniu Student		
P_W01	Ma pogłębioną wiedzę na temat filozoficznych i społecznych koncepcji wolności oraz ich powiązaniach z psychologią.	K_W02
P_W02	W pogłębionym stopniu zna wpływ różnic systemów wartości i systemów politycznych na poczucie wolności jednostki i jej funkcjonowanie psychiczne i społeczne w kontekście wolności osobistej.	K_W21
P_W03	Zna i rozumie w pogłębiony sposób egzystencjalną teorię osobowości, rozumie rolę podejścia do wolności w rozwoju jednostki.	K_W05
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi w zaawansowanym stopniu wykorzystać wiedzę teoretyczną z filozofii i psychologii do analizowania i interpretowania ludzkich zachowań w kontekście wyboru lub odstąpienia od wolności, uwzględniając ich historyczne i kulturowe uwarunkowania.	K_U03
P_U02	Student zyskuje pogłębione rozumienie drugiego człowieka oraz doskonali empatię, co pozwala mu skutecznie komunikować się i budować relacje w różnych kontekstach społecznych.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K02	Student pozostaje w gotowości do podjęcia krytycznej dyskusji podpartej argumentami merytorycznymi, odnosząc się do wypowiedzi innych osób z szacunkiem i uwagą.	K_K06
P_K03	Student efektywnie pracuje w grupach zadaniowych i problemowych, wykazując się umiejętnością dojrzałej komunikacji oraz gotowością do podejmowania wspólnych wyzwań zawodowych i projektów społecznych.	K_K07
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
1	Wprowadzenie do zagadnienia wolności – zdefiniowanie pojęć, przegląd stanowisk.	P_W01 P_W02 P_W03 P_W04 P_U01 P_U02 P_K01 P_K02 P_K03
2	Wolność a odpowiedzialność, etyczny wymiar wolności. Zagadnienie nieposłuszeństwa obywatelskiego.	
3.	Czy istnieje wolna wola? Badania dotyczące wolnej woli, stanowisko nauki.	
4.	Tożsamość człowieka a wybór drogi życia. Egzystencjalne podejście do wolności.	
5.	Granice wolności: wolność jednostki a interes społeczny, wolność słowa, indywidualne ograniczenia jednostki, społeczne ograniczenia wolności jednostki.	
6.	Lęk przed wolnością. Warunki oddania wolności. Związku wolności z poczuciem bezpieczeństwa i przynależności do grupy.	
7.	Wolność polityczna. Mechanizmy polityczne i prawne chroniące wolność jednostki. Wolność w różnych systemach politycznych.	
7.	Posłuszeństwo wobec autorytetów, wpływ społeczny w kontekście wolności jednostki.	
8.	Rola technologii, mass mediów i mediów społecznościowych w kontekście wolności jednostki.	
9.	Wolność w praktyce psychologicznej – autonomia pacjenta, możliwości postępowania psychologa w obliczu dylematów etycznych.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, <u>esej</u> , inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: <u>wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne</u> WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna, esej	Wiedze, umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu na podstawie aktywności merytorycznej studenta, eseju		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
Zaliczenie ćwiczeń – aktywność na zajęciach i projekt (łącznie 20 punktów): Aktywność: udziału z zadaniami podczas zajęć. Aktywność zapisywana po każdym zajęciach w formie „plusów”. Proporcjonalnie do liczby zajęć można uzyskać maksymalnie 5 punktów z aktywności. Zadanie w ramach PWS opisane poniżej lub inne wskazane przez prowadzącego. Esej (15 punktów maks.): W ramach PWS (50 godzin) student samodzielnie wybiera temat eseju dotyczący zajęć. Tematy zatwierdzane są przez prowadzącego podczas konsultacji. Praca powinna zawierać: opisanie problemu/tematu, odniesienie się do poglądów autorów omawianych na zajęciach, przedstawienie własnej refleksji i oceny omawianego zagadnienia, wnioski. Kryteria oceny (maksymalnie 20 punktów): bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – 50% i poniżej Praca własna studenta obejmuje zapoznanie się studenta z literaturą przedmiotu, powtórzenie materiału oraz każdorazowe przygotowanie się poszczególnych ćwiczeń poprzez zapoznanie się z zadaną literaturą, przygotowanie się i napisanie eseju.		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	25	25
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	20	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	3	3
2. Indywidualna praca własna studenta – suma godzin z punkty 2.1 i 2.2	50	50
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	33	33
2.2. Przygotowanie praktycznego zadania zaliczeniowego - liczba godzin	17	17
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Fromm E. (2021). *Ucieczka od wolności*. Vis-a-Vis Etiuda.

Sapolsky, R.M. (2024). *Zdeterminowany. Jak nauka tłumaczy brak wolnej woli*. Media Rodzina.

Taylor, C. (1996). *Etyka autentyczności*. Znak.

Rorty, R. (1996). *Przygodność, ironia i solidarność*. Wydawnictwo Spacja.

Sartre, J. P. (1998). *Egzystencjalizm jest humanizmem*. Warszawskie Wydawn. Literackie MUZA.

Koczanowicz, L. (2020). *Lęk i olśnienie Eseje o kulturze niepokoju*. Instytut Badań Literackich PAN.

Doliński, D., & Grzyb, T. (2017). *Posłuszni do bólu*. Wydawnictwo Smak Słowa.

Thoreau, H. D., & Cieplińska, H. (2006). *Obywatelskie nieposłuszeństwo*. Dom Wydawniczy REBIS.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Kołąkowski, L. (2022). *Mini-wykłady o maxi-sprawach: trzy serie*. Wydawnictwo Znak.

LeDoux J. (2017). *Lęk. Neuronauka na tropie źródeł lęku i strachu*. CCPress.

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Biomedyczne podstawy zachowań ludzkich

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	B. MODUŁ: KSZTAŁCENIE PODSTAWOWE
Rok / Semestr:	I/1
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Podstawowa wiedza z zakresu biologii, anatomii i fizjologii człowieka. Podstawowa wiedza z zakresu ekologii, edukacji i promocji zdrowia.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwiczenia warsztatowe	Seminari um	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	15		20					2	4	41	4
Studia niestacjonarne	10		10					2	4	26	4

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> <u>Wykład problemowy</u> <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie Debata

		Inne
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna w pogłębionym stopniu terminologię auksologiczną. Ma pogłębionym stopniu wiedzę dotyczącą jakościowych i ilościowych aspektów rozwoju.	K_W01
P_W02	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat biologicznych i medycznych podstaw rozwoju człowieka w cyklu życia, obejmujących okres dzieciństwa, dojrzewania, dorosłości i starzenia się. Zna mechanizmy neurobiologiczne i hormonalne wpływające na rozwój psychofizyczny w różnych fazach życia oraz ich znaczenie dla funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego. Rozumie wpływ czynników biologicznych, genetycznych i środowiskowych na rozwój oraz potrafi wskazać zagrożenia zdrowotne charakterystyczne dla poszczególnych etapów życia. Posiada wiedzę o medycznych i psychologicznych metodach wspierania prawidłowego rozwoju człowieka.	K_W09
P_W03	Student posiada zaawansowaną wiedzę o mechanizmach funkcjonowania układu nerwowego oraz jego roli w regulacji procesów emocjonalnych, poznawczych i motorycznych. Potrafi scharakteryzować zagrożenia zdrowotne w różnych okresach rozwojowych człowieka, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu układu nerwowego na stan zdrowia somatycznego. Zna metody badania funkcji układu nerwowego oraz pomiaru psychofizjologicznego i ich praktyczne zastosowanie. Posiada wiedzę na temat metod pracy pedagogicznej i psychologicznej wspierających rozwój człowieka w aspekcie medycznym.	K_W13
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi w praktyczny sposób ocenić procesy wzrastania dziecka oraz określić stopień rozwoju niektórych układów ustroju. Potrafi przewidywać i obserwować czynniki negatywnie modyfikujące prawidłowy rozwój progresywny i zna praktyczne zastosowanie tych umiejętności.	K_U08
P_U02	Student umie zaplanować działania prozdrowotne oraz akcje profilaktyczne zapobiegające zaburzeniom rozwojowym. Potrafi w pogłębionym stopniu korzystać z metod pracy pedagogicznej i psychologicznej wspierającej rozwój człowieka w aspekcie medycznym.	K_U18
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje postawę świadomego moralnie i etycznie wymiaru w badaniach rozwojowych, traktując zdrowie jako wartość i zasób jednostki i społeczeństwa.	K_K02
P_K02	Student prezentuje postawę świadomości istoty auksologii jako fundamentalnego elementu składającego się na profesjonalne podejście do człowieka w aspekcie wychowawczym i psychologicznym szczególnie w okresie progresywnym zgodnie z praktyką zawodową.	K_K03
P_K03	Student prezentuje postawę pogłębionej świadomości doskonalenia własnego zdrowia i innych ludzi oraz otwartość na potrzeby biologiczne ludzi w ich holistycznym ujęciu.	K_K02
P_K04	Student jest gotów do rozwoju zgodnie z zasadami promocji zdrowia podejmując działania rzecz poprawy stanu zdrowotności w szkole i społeczności lokalnej. Wykazuje gotowość współdziałania i poszukiwania sojuszników do realizacji promocji zdrowia w szkole i społeczności lokalnej.	K_K08
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		

Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie do auksologii. Pojęcie, aspekty i uwarunkowania rozwoju fizycznego człowieka.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Rozwój człowieka w ontogenezie. Czynniki i rozwój osobniczy człowieka.	
W3	Czynniki rozwoju osobniczego człowieka. Egzogenne i endogenne czynniki rozwoju.	
W4	Mechanizmy funkcjonowania organizmu człowieka. Biologiczne i neurologiczne mechanizmy funkcjonowania człowieka.	
W5	Podstawy neurofizjologii. Neurofizjologia komórkowa, behawioralna, elektrofizjologia, neurofizjologia porównawcza.	
W6	Okres prenatalny. Rozwój i opieka prenatalna oraz poradnictwo genetyczne.	
W7	Determinanty zachowań człowieka. Wiedza dotycząca środowiskowych i genetycznych determinant zachowań człowieka.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Charakterystyka okresu rozwoju progresywnego. Fazy rozwoju progresywnego. Analiza przypadków dzieci i młodzieży w różnych fazach rozwoju progresywnego. Tworzenie profili rozwojowych opartych na danych dotyczących wzrostu, dojrzewania biologicznego, i rozwoju psychomotorycznego. Praca z testami rozwojowymi, np. ocena umiejętności motorycznych w kontekście diagnozy psychologicznej.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02 P_K03 P_K04
T2	Zmysły człowieka w ujęciu auksologicznym. Zmysł wzroku, słuchu, smaku, węchu, dotyku. Obserwacja i analiza reakcji sensorycznych w kontekście rozwoju dziecka. Ocena funkcjonowania zmysłów (np. proste testy wzroku, słuchu, dotyku) jako narzędzi wspierających diagnostykę psychologiczną. Dyskusja nad wpływem zaburzeń sensorycznych na rozwój emocjonalny i społeczny.	
T3	Uczenie się i pamięć. Biologiczne podstawy uczenia się i pamięci oraz zachowań emocjonalnych. Przeprowadzanie prostych eksperymentów związanych z pamięcią krótkotrwałą i długotrwałą (np. zapamiętywanie ciągów cyfr, słów). Analiza biologicznych podstaw uczenia się na przykładach przypadków pacjentów z deficytami pamięci. Opracowywanie programów wspierających proces uczenia się (np. techniki zapamiętywania).	
T4	Charakterystyka okresu transwolucji. Metaplasia - okres charakteryzujący się równowagą. Dyskusja nad wyzwaniami i potrzebami osób w okresie równowagi życiowej. Analiza przykładów sytuacji kryzysowych, np. zmiany pracy, rozwód, czy przejście na emeryturę.	

T5	Regresja i tanatologia. Charakterystyka rozwoju regresywnego i podstawy tanatologii. Analiza przypadków związanych z rozwojem regresywnym (np. starzenie się, demencja). Dyskusja nad psychologicznymi aspektami przygotowania na śmierć i towarzyszenia w żałobie.	
T6	Zagrożenia zdrowotne. Zagrożenia zdrowotne w różnych okresach rozwojowych człowieka. Analiza wpływu chorób przewlekłych na funkcjonowanie psychiczne człowieka. Praca z przypadkami osób w różnych fazach życia, uwzględniając zagrożenia zdrowotne specyficzne dla ich wieku. Dyskusja nad metodami zapobiegania i wczesnego wykrywania problemów zdrowotnych.	
T7	Wspieranie rozwoju człowieka. Metody pracy psychologicznej wspierającej rozwój człowieka w różnych okresach jego cyklu życiowego w aspekcie medycznym. Projektowanie działań wspierających rozwój na każdym etapie życia w oparciu o biologiczne i psychologiczne uwarunkowania. Analiza metod wsparcia psychologicznego w kontekście problemów zdrowotnych (np. radzenie sobie ze stresem, terapia zajęciowa).	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny	wiedza
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna studenta na zajęciach, projekt	umiejętności, kompetencje

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wykładów na podstawie egzaminu pisemnego. Zaliczenie ćwiczeń na podstawie pozytywnej oceny z projektu, a także aktywności merytorycznej studenta na zajęciach.

Zadanie projektowe na zaliczenie ćwiczeń - Tytuł projektu: „Ocena rozwoju dziecka i planowanie działań wspierających rozwój progresywny”

Cele zadania:

Rozwijanie umiejętności oceny procesów wzrastania dziecka i określenia stopnia rozwoju wybranych układów ustroju.

Kształtowanie zdolności do identyfikowania czynników wpływających na prawidłowy rozwój oraz negatywnych czynników modyfikujących rozwój progresywny.

Ćwiczenie planowania działań prozdrowotnych i profilaktycznych wspierających rozwój dziecka w aspekcie medycznym.

Opis zadania:

Student przygotowuje projekt, w którym przeprowadza analizę rozwoju dziecka w wybranym wieku oraz proponuje działania wspierające jego rozwój. Projekt składa się z następujących etapów:

1. Analiza przypadku dziecka

Zadanie: Student otrzymuje (lub samodzielnie tworzy) opis przypadku dziecka w wieku 0–18 lat, który zawiera dane dotyczące:

- Wzrostu, masy ciała i innych parametrów fizycznych.
- Funkcjonowania wybranych układów ustroju (np. układu nerwowego, ruchowego).
- Środowiskowych czynników wpływających na rozwój (rodzina, szkoła, środowisko).

2. Ocena procesów wzrastania i rozwoju

Zadanie: Student:

- Analizuje dane zawarte w opisie przypadku i ocenia zgodność parametrów rozwojowych z normami aukuologicznymi.
- Wskazuje potencjalne czynniki ryzyka (np. niedobór masy ciała, zaburzenia sensoryczne, brak aktywności fizycznej).
- Przewiduje skutki działania czynników negatywnie modyfikujących rozwój progresywny.

3. Planowanie działań prozdrowotnych i profilaktycznych

Zadanie: Student opracowuje szczegółowy plan działań wspierających rozwój dziecka, uwzględniając:

- Działania prozdrowotne: np. zalecenia dotyczące aktywności fizycznej, diety, regularnych badań lekarskich.
- Akcje profilaktyczne: np. edukacja rodziców w zakresie unikania czynników ryzyka, warsztaty dotyczące zdrowia psychofizycznego.
- Metody pracy psychologicznej i pedagogicznej: np. zabawy sensoryczne, zajęcia wspierające rozwój społeczny lub emocjonalny.

4. Raport końcowy

Student przygotowuje raport, który zawiera:

- Wstęp: Opis wybranego przypadku dziecka. Charakterystyka etapu rozwoju dziecka (zgodnie z danymi aukuologicznymi).
- Analiza: Ocena zgodności parametrów rozwojowych z normami. Identyfikacja czynników pozytywnych i negatywnych wpływających na rozwój.
- Działania: Szczegółowy plan działań prozdrowotnych i profilaktycznych. Opis zastosowanych metod wspierania rozwoju w aspekcie medycznym.
- Podsumowanie: Refleksja nad praktycznym zastosowaniem wiedzy w pracy psychologa.

Czas realizacji projektu:

Łączny czas pracy: 20–25 godzin

- 6 godzin: Analiza przypadku i zbieranie danych.
- 8 godzin: Opracowanie oceny rozwoju i identyfikacja czynników ryzyka.
- 6 godzin: Tworzenie planu działań prozdrowotnych i profilaktycznych.
- 5 godzin: Pisanie raportu.

Przykładowe materiały pomocnicze:

Normy rozwojowe i siatki centylowe (dostępne w literaturze podstawowej i uzupełniającej).

Przykłady narzędzi diagnostycznych dla dzieci (np. testy przesiewowe).

Publikacje dotyczące metod wspierających rozwój psychofizyczny dzieci.

Podsumowanie:

Zadanie projektowe łączy teorię z praktyką, umożliwiając studentom rozwój umiejętności oceny rozwoju dziecka i planowania działań wspierających. Jest dostosowane do poziomu studentów I roku, rozwijając ich kompetencje w pracy z dziećmi i ich rodzinami w przyszłej praktyce psychologicznej.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

Wykład: egzamin pisemny – 100%

Ćwiczenia: projekt – 70%, aktywność studenta na zajęciach – 30%

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	43	26

W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	35	20
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2. Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	57	74
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	37	49
2.2. Przygotowanie praktycznego projektu zaliczeniowego na ćwiczenia - liczba godzin	20	25
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Jaczeński A., Biologiczne i medyczne podstawy rozwoju i wychowania, Warszawa, 2002.

Wojnarowska B., Kowalewska A., Izdebski Z., Biomedyczne podstawy rozwoju i edukacji, Warszawa, 2021.

Sadowski S., Biologiczne mechanizmy zachowania się ludzi i zwierząt, Warszawa 2007.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Jakliński A., Medycyna sądowa, Warszawa, 2000

Konturek S., Fizjologia człowieka, Kraków, 2002

Krechowiecki A., Zarys anatomii człowieka, Warszawa, 2003

Pietrzyk J., Wybrane zagadnienia z pediatrii i genetyki klinicznej, Kraków, 2001

Rodkiewicz R., Zarys genetyki, Warszawa, 2001

Sylwanowicz S., Mały atlas anatomiczny, Warszawa, 2004

Wojnarowska B., Profilaktyka w pediatrii, Warszawa, 2002

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Wprowadzenie do psychologii

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	B. MODUŁ: KSZTAŁCENIE PODSTAWOWE
Rok / Semestr:	I/1
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student ma wiedzę z zakresu psychologii na poziomie szkoły średniej.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryj ne	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwiczeni a warsztato we	Seminari um	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	30		30					2	6	68	6
Studia niestacjonarne	20		20					2	6	48	6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne
Wykład	Wykład z dyskusją ukierunkowaną - interaktywny Wykład z prezentacją multimedialną Wykład konwersatoryjny
Ćwiczenia	Dyskusja dydaktyczna Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Metoda przypadków/Case study Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Metoda projektów Analiza tekstów źródłowych

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego

		symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada wiedzę na temat przedmiotu zainteresowania psychologii i jej metodologii oraz podstawową siatkę pojęciową dyscypliny.	K_W01
P_W02	Posiada wiedzę na temat przedmiotu zainteresowania psychologii i jej metodologii oraz podstawową siatkę pojęciową dyscypliny.	K_W04
P_W03	Posiada wiedzę na temat przedmiotu zainteresowania psychologii i jej metodologii oraz podstawową siatkę pojęciową dyscypliny.	K_W05
P_W04	Posiada podstawową wiedzę na temat podłoża i przebiegu procesów psychicznych na różnych poziomach ich opisu.	K_W08
P_W05	Zna przebieg procesów uczenia się, prawa określające funkcjonowanie pamięci, podstawowe teorie emocji i motywacji, a także główne koncepcje osobowości i temperamentu.	K_W06
P_W06	Zna przebieg procesów uczenia się, prawa określające funkcjonowanie pamięci, podstawowe teorie emocji i motywacji, a także główne koncepcje osobowości i temperamentu.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi ocenić oraz dokonać analizy źródeł zawierających opisy wyników empirycznych i teorii z dziedziny psychologii.	K_U04
P_U02	Potrafi wyjaśniać zachowania ludzi w kategoriach różnic indywidualnych, procesów poznawczych i motywacji.	K_U09
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest świadomy kwestii etycznych w działalności naukowej i praktyce zawodowej psychologa.	K_K02
P_K02	Uwzględnia złożoność czynników wpływających na zachowanie człowieka, w tym biologicznych, psychologicznych i sytuacyjnych, oraz rozumie potrzebę ich interdyscyplinarnej analizy. Jest świadomy granic swoich kompetencji i otwarty na konsultacje z innymi specjalistami, aby trafnie interpretować wpływ tych czynników i podejmować odpowiednie działania.	K_K03
P_K03	Prowadzi dyskusję z poszanowaniem zdania innych, dobierając merytoryczne dokumenty do prezentowanych treści.	K_K06
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Psychologia jako nauka. Główne kierunki psychologii. Psychologia jako nauka empiryczna - humanistyczna. Przedmiot badań psychologicznych. Wiedza naukowa a pseudopsychologia.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Mózg a psychika. Zmysłowe procesy poznawcze. Obwodowy układ nerwowy. Komórki mózgowe. Kora mózgowa.	P_W04 P_W05 P_W06

W3	Wyobraźnia, uwaga, świadomość. Rodzaje wyobraźni i ich cechy charakterystyczne. Rodzaje, cechy, funkcje i teorie uwagi. Związek między uwagą a świadomością. Świadomość jako forma przetwarzania informacji. Rodzaje świadomości. Odmienne stany świadomości.	
W4	Procesy pamięci i zapomnienia. Pamięć jako zdolność wielostronna przejawiająca się w procesach zapamiętywania. Pamięć jako zjawisko psychologiczne. Rodzaje pamięci. Proces kodowania i przechowywania informacji. Zapomnienie jako mechanizm pozbywania się z pamięci balastu informacyjnego. Rodzaje przyczyn zapomnienia.	
W5	Myślenie rozwiązywanie problemów, inteligencja. Operacje myślenia: rozumowanie, wnioskowanie, myślenie dedukcyjne, myślenie indukcyjne. Podstawowe strategie rozwiązywania problemów. Stymulatory jako czynniki przyspieszające rozwiązanie problemu. Inhibitory jako rodzaj przeszkód i barier w rozwiązywaniu problemów. Różnorodność definicji inteligencji i jej rodzaje. Pomiary inteligencji.	
W6	Uczenie się. Rodzaje i formy uczenia się. Warunkowanie klasyczne i instrumentalne. Uczenie się poznawcze i przez obserwację. Zjawisko transferu ćwiczenia (transfer pozytywny i transfer negatywny).	
W7	Język i komunikacja między ludźmi. Komunikacja społeczna, werbalna, niewerbalna, pozawerbalna.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Emocje i stres. Czym są emocje. Fizjologiczne objawy emocji. Ekspresja emocji. Emocje a działanie. Gniew, strach, miłość, radość poczucie szczęścia. Teorie emocji. Stres i jego zwalczanie. Analiza przykładów sytuacji wywołujących emocje (np. gniew, strach, radość) i ich wpływu na zachowanie w codziennym życiu. Ćwiczenia identyfikacji fizjologicznych objawów emocji w określonych sytuacjach (np. reakcja na stresujące zadanie). Dyskusja grupowa nad praktycznym zastosowaniem wiedzy o emocjach i stresie w pracy psychologa (np. wstępne strategie wsparcia klienta w kryzysie).	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02 P_K03
T2	Motywacja. Modele mechanizmu motywacji. Motywy społeczne. Motywacja a działanie. Konflikt motywów. Specyficzne motywy głodu i strachu, motywacja seksualna. Analiza motywów działań na podstawie prostych scenariuszy (np. dlaczego ktoś decyduje się na naukę, zmianę pracy). Dyskusja nad konfliktami motywów i ich rozwiązaniem w codziennych sytuacjach. Projektowanie prostych strategii motywacyjnych dla siebie lub innych (np. jak zmotywować dziecko do nauki lub klienta do zmiany nawyków). Ćwiczenia w rozpoznawaniu specyficznych motywów (np. strachu, głodu) i ich wpływu na działanie.	
T3	Temperament i osobowość. Koncepcje temperamentu. Osobowość. Teorie osobowości (Hansa Eysencka, psychoanalityczna, bodźca reakcji, cech, poznawcze koncepcje osobowości). Wypełnianie i interpretacja prostych kwestionariuszy dotyczących temperamentu i cech osobowości (np. kwestionariusz Eysencka). Analiza scenariuszy ukazujących różne typy osobowości i ich wpływ na zachowanie w relacjach interpersonalnych. Dyskusja grupowa: jak zrozumienie temperamentu i osobowości może pomóc w pracy psychologa (np. w diagnozie i terapii).	

T4	Rozwój osobowości człowieka dorosłego. Fazy rozwoju człowieka. Dyskusja nad wyzwaniami w różnych fazach rozwoju człowieka dorosłego (np. kryzys wieku średniego, przejście na emeryturę). Analiza przykładów osób w różnych fazach życia i ich potrzeb rozwojowych (oparte na case studies). Tworzenie prostych planów wsparcia psychologicznego dostosowanych do określonej fazy życia.	
T5	Psychopatologia i psychoterapia. Wskaźniki występowania zaburzeń psychicznych. Rodzaje zaburzeń. Zaburzenia osobowości. Psychoterapia: psychoanaliza, terapia humanistyczna, terapia behawioralna, terapie poznawcze. Wprowadzenie do analizy przypadków prostych zaburzeń psychicznych (na podstawie opisów literaturowych, np. zaburzenia lękowe, depresja). Dyskusja nad wskaźnikami występowania zaburzeń (np. co może wskazywać na depresję). Omówienie w prosty sposób metod psychoterapii i ich praktycznych zastosowań.	
T6	Zachowania społeczne człowieka. Wpływ społeczeństwa na jednostkę. Proces socjalizacji i jego fazy. Wpływ obecności innych. Teoria próżniactwa społecznego. Deindywidualizacja. Wpływ grupy na jednostkę. Konformizm, posłuszeństwo, nonkonformizm. Polaryzacja grupowa. Analiza wpływu obecności innych na jednostkę na podstawie eksperymentów klasycznych (np. efekt widza, konformizm). Ćwiczenia w identyfikacji mechanizmów grupowych (np. polaryzacja grupowa, próżniactwo społeczne) na podstawie scenariuszy. Omawianie strategii wspierających pracę z grupami w kontekście psychologicznym.	
T7	Relacje międzyludzkie. Miłość i sympatia w stosunkach międzyludzkich. Zachowania pomocne. Niechęć i nienawiść w stosunkach międzyludzkich konflikt. Agresja w kontaktach społecznych. Wymiar dominacja submisja w życiu społecznym. Jednostka – społeczeństwo. Analiza przykładowych konfliktów interpersonalnych i propozycja ich rozwiązania. Dyskusja nad rolą psychologa w budowaniu zachowań pomocnych i redukowaniu agresji. Symulacje rozmów wspierających w sytuacjach konfliktowych (np. mediacje).	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny - zaliczenie materiału wykładowego na ocenę w oparciu o pisemny sprawdzian testowy (pytania problemowe), lub egzamin ustny. Aktywność merytoryczna studenta na zajęciach (dyskusja)	wiedza
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna studenta podczas zajęć (dyskusja, analiza tekstów źródłowych, ćwiczenia praktyczne), projekt (sprawdzający pracę własną studenta), kolokwium	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wykładów – egzamin pisemny lub ustny obejmujący pytania problemowe.

Zaliczenie ćwiczeń – na podstawie aktywności merytorycznej studenta na zajęciach, projektu przygotowanego w ramach pracy własnej oraz kolokwium (w proporcjach podanych poniżej).

Projekt na zaliczenie ćwiczeń

Temat projektu: Analiza przypadku: Czynniki emocjonalne, motywacyjne i społeczne w zachowaniu człowieka – propozycja wsparcia psychologicznego

Cel zadania:

Projekt ma na celu rozwijanie praktycznych umiejętności zawodowych przyszłego psychologa poprzez analizę rzeczywistych przypadków, interpretację zachowań w oparciu o różnice indywidualne, procesy poznawcze i motywacyjne oraz tworzenie strategii wsparcia psychologicznego. Zadanie obejmuje dodatkowe elementy, takie jak kontakt z materiałami empirycznymi oraz praktyczne zastosowanie wiedzy w symulowanych działaniach.

Zakres zadania:

1. Analiza opisu przypadku:

Student wybiera lub otrzymuje opis przypadku, który przedstawia sytuację osoby z problemami emocjonalnymi, motywacyjnymi lub społecznymi (np. osoba doświadczająca wypalenia zawodowego, konfliktu rodzinnego, trudności w nawiązywaniu relacji społecznych).

Analiza obejmuje:

- Czynniki emocjonalne (np. stres, lęk, gniew).
- Motywacyjne (np. konflikt motywów, brak motywacji).
- Społeczne (np. wpływ grupy, konformizm, relacje interpersonalne).
- Wpływ różnic indywidualnych, takich jak temperament czy osobowość.

2. Zbieranie materiałów empirycznych:

Student analizuje dwa źródła empiryczne (np. artykuły naukowe, raporty badawcze) związane z wybranym problemem. Sporządza krótką recenzję tych materiałów, koncentrując się na ich przydatności w pracy psychologa.

3. Propozycja działań wspierających:

Na podstawie analizy przypadku student projektuje plan wsparcia, który może obejmować:

- Strategie redukcji stresu.
- Propozycje działań motywacyjnych.
- Techniki pracy z emocjami (np. ćwiczenia oddechowe, podstawowe techniki poznawczo-behawioralne).
- Metody wspierania relacji interpersonalnych.

4. Opracowanie praktycznych narzędzi:

Student przygotowuje dwa praktyczne materiały, które mogą być użyte w pracy z klientem, np.:

- Prosty kwestionariusz samooceny emocji lub motywacji.
- Plan dnia uwzględniający działania redukujące stres i poprawiające motywację.
- Schemat rozmowy wspierającej do zastosowania w sytuacji kryzysowej.

5. Przygotowanie prezentacji multimedialnej:

Prezentacja (7–10 minut) zawiera:

- Krótkie przedstawienie przypadku.
- Kluczowe wnioski z analizy.
- Propozycję działań wspierających i wyjaśnienie ich przydatności w pracy psychologa.
- Omówienie etycznych aspektów podejścia do przypadku.

6. Prezentacja projektu podczas zajęć/w ramach kolokwium (do wyboru prowadzącego):

W ramach zajęć studenci, pracując w małych grupach, prezentują swoje projekty. Każdy student przedstawia swój projekt i omówienie przypadku (10 minut).

Po prezentacji studenci w grupach omawiają projekt, dzielą się uwagami i wskazują możliwe alternatywne rozwiązania, uwzględniając poszanowanie zdania innych uczestników.

Praca własna studenta:

Czas realizacji: 28–34 godziny

- Analiza przypadku i źródeł empirycznych: ~8 godzin.
- Opracowanie planu wsparcia i narzędzi praktycznych: ~10 godzin.
- Przygotowanie prezentacji i materiałów na symulację: ~10 godzin.

Podsumowanie:

Projekt ten uwzględnia zarówno pracę indywidualną studenta, jak i aktywne uczestnictwo w zajęciach. Studenci rozwijają umiejętności praktyczne w obszarze analizy zachowań, tworzenia strategii wsparcia oraz prowadzenia merytorycznej dyskusji, co odpowiada założeniom praktycznego kształcenia na kierunku psychologia.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Wykłady:**Egzamin pisemny:**

bardzo dobry (5.0) – 90 -100 %

dobry plus (4.5) – 80 -89 %

dobry (4.0) – 70 – 79 %

dostateczny plus (3.5) – 60 – 69 %

dostateczny (3.0) – 50 – 59 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

lub

Egzamin ustny

Trzy pytania z zestawu tematów problemowych z wykładów, każde oceniane osobno. Ocena końca - średnia z ocen

Ćwiczenia:

Kryteria oceny ćwiczeń:

1. Aktywne uczestnictwo studentów w zajęciach: pracy grupowej, ćwiczeniach, dyskusjach (10%)
2. Przygotowanie projektu w ramach pracy własnej studenta (30%)
3. Kolokwium (50%)
4. Obecność na zajęciach (10%)

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	68	48
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	60	40
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2. Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	82	102
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	54	68
2.2. Przygotowanie ćwiczeń praktycznych na zajęcia - liczba godzin	28	34
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150 h = 6 ECTS	150 h = 6 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Augustynek, A. (2022). *Wprowadzenie do psychologii*. Warszawa: Wydawnictwo Difin.

Doliński, D., Strelau, J. (2020). *Psychologia akademicka*. Podręcznik. Tom 1. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Mietzel, G. (2014). *Wprowadzenie do psychologii*. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
Schulz von Thun, F.(2006). *Sztuka rozmawiania*. Kraków: WAM
Zimbardo, P., Gerrig, R. (2022). *Psychologia i życie*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Hock, R. (2003). *40 prac badawczych, które zmieniły oblicze psychologii*. Gdańsk: GWP
Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, Sz. (2020). *Psychologia poznawcza*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
Stachowski, R. (2010). *Historia współczesnej myśli psychologicznej. Od Wundta do czasów najnowszych*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.
Wadeley A., Birch A., Malim T. (2006). *Wprowadzenie do psychologii*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały poszerzające wiedzę: <https://openstax.org/books/psychologia-polska/pages/1-1-czym-jest-psychologia>
Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Historia myśli psychologicznej

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	B. MODUŁ: KSZTAŁCENIE PODSTAWOWE
Rok / Semestr:	I/2
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość zagadnień filozoficznych, definicji z zakresu psychologii.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwiczenia warsztatowe	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20		20					2	6	48	6
Studia niestacjonarne	10		10					2	6	28	6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład	Wykład z dyskusją ukierunkowaną - interaktywny Wykład z prezentacją multimedialną Wykład synchroniczny
Ćwiczenia	Praca z tekstem Demonstracje dźwiękowe i/lub video Metoda aktywizująca - "burza mózgów" Praca w grupach Metoda projektów- prezentacji Dyskusja dydaktyczna

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol

Wiedza: w pogłębionym stopniu		
P_W01	Student zna i rozumie rolę rozwoju myśli filozoficznej w wyodrębnieniu się psychologii jako dziedziny nauki.	K_W01
P_W02	Student wie jak wskazać ontologiczne, epistemologiczne i metodologiczne założenia leżące u podstaw odmiennych podejść w psychologii.	K_W02
P_W03	Student zna o charakterze pogłębionym rolę wcześniejszych nurtów myśli psychologicznej dla powstania późniejszych koncepcji i podejść. Zna źródła, kontekst społeczno-kulturowy i proces kształtowania się współczesnych paradygmatów psychologicznych.	K_W03
P_W04	Student rozumie wiążące podejścia w psychologii ze swoistymi dla nich problemami, metodami i rodzajami formułowania wniosków w sposób umożliwiający jej praktyczne zastosowanie. Rozumie w stopniu pogłębionym źródła, naturę i konsekwencje wielości podejść w psychologii, przedstawia najważniejsze osiągnięcia dla jej nurtów. Rozpoznaje również ograniczenia wiążące się z przyjmowaniem określonych podejść w psychologii.	
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi przedstawić genezę i kontekst społeczno-kulturowy rozwoju klasycznych i współczesnych podejść badawczych w psychologii.	K_U03
P_U02	Student potrafi w stopniu pogłębionym przedstawić i poddać krytycznej analizie dawne koncepcje psychologiczne, ocenić ich wkład do współczesnej psychologii oraz odnieść je do obecnego stanu rzeczy.	
P_U03	Student potrafi podać genezę uwzględniania w koncepcjach psychologicznych różnych rodzajów czynników determinujących funkcjonowanie i rozwój człowieka zgodne z praktyką zawodową.	
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student przedstawia postawę świadomości złożoności historycznych uwarunkowań. Jest gotów do uwzględnia w badaniach i praktyce psychologicznej różnorodność uwarunkowań zachowania: sytuacyjnych, biologicznych, dyspozycyjnych, poznawczych, społeczno-kulturowych i rozwojowych.	K_K02
P_K02	Student jest gotów do docenienia klasycznych koncepcji filozoficznych i psychologicznych dla rozwoju współczesnej psychologii.	K_K04
P_K03	Student jest gotów do poczucia tożsamości zawodowej ugruntowanej w rozumieniu historii psychologii oraz jej powiązań z historią innych dziedzin nauk.	K_K04
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Filozoficzne źródła psychologii. Wątki psychologiczne w klasycznych koncepcjach filozoficznych. Rola rozwoju myśli filozoficznych w wyodrębnieniu się psychologii jako oddzielnej dziedziny nauki. Filozoficzne źródła nowożytnej myśli psychologicznej.	P_W01 P_W02 P_W03 P_W04
W2	Początki psychologii jako nauki. Wundta koncepcja psychologii jako nauki o świadomych przeżyciach.	
W3	Klasyczne koncepcje. Klasyczne koncepcje temperamentu, osobowości i zdolności umysłowych.	

W4	Polska myśl psychologiczna. Okres przednaukowy psychologiczny. Pierwsze zastosowanie psychologii w praktyce.	
W5	Funkcjonalizm, strukturalizm i psychologia postaci. Umysł w działaniu jako przedmiot badań psychologii. Funkcjonalizm jako droga do praktycznego zastosowania psychologii.	
W6	Psychologia stosowana. Podstawowe założenia powstania psychologii stosowanej.	
W7	Freudowska psychoanaliza i neofreudyści. Psychoanaliza jako rodzaj terapii psychodynamicznej rozwiniętej przez Freuda. Psychoanaliza od aspiracji naukowych do mitu. Nieświadoma świadomość. Psychologia indywidualna Adlera. Psychologia analityczna Junga.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Psychologia humanistyczna i egzystencjalna. Psychologia humanistyczna jako reakcja na ograniczenia psychoanalizy. Egzystencjalna koncepcja człowieka w terapii (np. znaczenie wolności, wyboru, odpowiedzialności).	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02 P_K03
T2	Behawioryzm. Źródła, założenia i początki behawioryzmu (Watson, Thorndike).	
T3	Eksperymentalna analiza zachowania. Eksperymentalna analiza zachowania, paradygmat badawczy stworzony przez B. Skinnera. Cele eksperymentalnej analizy zachowania. Wzmocnienia i rodzaje wzmocnień.	
T4	Neobehawioryzm i socjobehawioryzm. Analiza hipotetycznych zmiennych pośredniczących występujących pomiędzy bodźcem i reakcją (Tolman, Bandura). Behawioryzm socjopoznawczy Bandury.	
T5	Psychologia poznawcza. Założenia i początki psychologii poznawczej (Neisser, Piaget).	
T6	Paradygmat poznawczy. Rola paradygmatu poznawczego we współczesnej psychologii i jego odmiany.	
T7	Psychologia polska. Narodziny i rozwój polskiej psychologii. Wkład polskich psychologów do nauki	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Zaliczenie egzaminu pisemnego lub ustnego Aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna	Wiedza
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna (wykonanie powierzonych zadań o charakterze indywidualnym i zespołowym), Zaliczenie testu lub kolokwium pisemnego.	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie egzaminu pisemnego lub ustnego, pozytywnej oceny aktywności merytorycznej studenta, w tym jego pracy własnej oraz test lub kolokwium pisemne.

Praktyczne aspekty treści z ćwiczeń kształtujące umiejętności zawodowe psychologa – przy zaliczeniu brana jest pod uwagę aktywność studenta podczas realizacji poniższych ćwiczeń, wspierających rozwój umiejętności zawodowych przyszłego psychologa:

T1: Psychologia humanistyczna i egzystencjalna

Ćwiczenia:

- Analiza tekstów źródłowych: Opracowanie kluczowych fragmentów tekstów Abrahama Masłowa lub Carla Rogersa i wskazanie, jak teorie te wpłynęły na współczesne podejście w terapii psychologicznej.
- Symulacja terapeutyczna: Tworzenie krótkich scenariuszy rozmów terapeutycznych w podejściu skoncentrowanym na kliencie, np. wspieranie klienta w określeniu jego potrzeb i celów. (praca własna studenta)

Efekt: Rozwój umiejętności empatycznego słuchania i rozumienia perspektywy klienta.

T2: Behawioryzm

Ćwiczenia:

- Prezentacja: Przygotowanie krótkiej prezentacji na temat zastosowania zasad warunkowania klasycznego i instrumentalnego w pracy psychologa (np. w terapii dzieci z trudnościami w zachowaniu) (praca własna studenta)
- Dyskusja: Analiza skuteczności technik behawioralnych w modyfikacji zachowań na podstawie wybranych przypadków historycznych.

Efekt: Umiejętność rozpoznawania i planowania interwencji behawioralnych w pracy psychologa.

T3: Eksperymentalna analiza zachowania

Ćwiczenia:

- Projekt praktyczny: Zaprojektowanie prostego eksperymentu behawioralnego z wykorzystaniem systemu wzmocnień, np. w kontekście zmiany nawyków (jak nagradzanie dziecka za regularne sprzątanie pokoju) (praca własna studenta)
- Analiza eksperymentów historycznych: Omówienie i krytyczna analiza wybranych eksperymentów behawioralnych (np. eksperyment z gołębiami Skinnera).

Efekt: Rozwijanie umiejętności planowania i oceny działań opartych na zasadach wzmocnienia.

T4: Neobehawioryzm i socjobeawioryzm

Ćwiczenia:

- Dyskusja: Analiza znaczenia modelowania w kształtowaniu zachowań, np. wpływ wzorców medialnych na dzieci i młodzież.
- Prezentacja grupowa: Przedstawienie przypadku, w którym teoria samoefektywności Bandury może być zastosowana w interwencji psychologicznej (praca własna studenta)

Efekt: Umiejętność stosowania teorii Bandury w praktyce psychologicznej, szczególnie w obszarze edukacji i terapii.

T5: Psychologia poznawcza

Ćwiczenia:

- Analiza tekstów źródłowych: Opracowanie tekstów dotyczących schematów poznawczych i ich wpływu na postrzeganie rzeczywistości (praca własna studenta)
- Warsztaty praktyczne: Ćwiczenie identyfikowania i modyfikacji schematów poznawczych na podstawie prostych opisów przypadków (np. klient z negatywnym myśleniem).

Efekt: Umiejętność diagnozy i modyfikacji schematów poznawczych w pracy psychologa.

T6: Paradygmat poznawczy

Ćwiczenia:

- Recenzja artykułu naukowego: Analiza krótkiego tekstu naukowego dotyczącego współczesnych zastosowań psychologii poznawczej, np. w diagnozie zaburzeń pamięci (praca własna studenta)
- Dyskusja grupowa: Wskazywanie praktycznych ograniczeń i możliwości paradygmatu poznawczego w terapii.

Efekt: Zdolność krytycznego podejścia do różnych paradygmatów w psychologii i ich zastosowań.

T7: Psychologia polska

Ćwiczenia:

- Prezentacja indywidualna: Przygotowanie i przedstawienie sylwetki wybranego polskiego psychologa (np. Władysława Witwickiego) oraz jego wpływu na rozwój psychologii (praca własna studenta)
- Analiza tekstów historycznych: Omówienie wybranych prac polskich psychologów i ich wpływu na współczesną praktykę psychologiczną.

Efekt: Budowanie świadomości historycznej i tożsamości zawodowej psychologa.

Podsumowanie:

Zaproponowane ćwiczenia uwzględniają kształcenie umiejętności praktycznych zawodowych, takich jak analiza przypadków, projektowanie interwencji czy krytyczna analiza tekstów, oraz rozwój kompetencji społecznych, np. prowadzenie dyskusji z szacunkiem dla innych. Dzięki dostosowaniu do poziomu studentów pierwszego roku, ćwiczenia są wykonalne i umożliwiają im wdrażanie podstawowej wiedzy w symulowanych kontekstach zawodowych.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

Wykład: egzamin pisemny/ustny – 100%

Ćwiczenia: kolokwium/test – 50%, aktywność studenta na zajęciach – 25%, aktywność merytoryczna studenta w ramach pracy własnej – 25%

Wykład: zasady oceny egzaminu pisemnego

Ćwiczenia: zasady oceny testu lub kolokwium pisemnego

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

Wykład: zasady oceny egzaminu ustnego – trzy pytania losowe, każde oceniane osobno; ocena końcowa - średnia z trzech odpowiedzi. Opis ocen jak powyżej

Ćwiczenia: zasady oceny aktywności merytorycznej studenta – oceny cząstkowe w ramach oceniania formującego.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	48	28
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	20
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2. Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	102	122
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	66	79
2.2. Przygotowanie ćwiczeń praktycznych na zajęcia - liczba godzin	35	43
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150 h = 6 ECTS	150 h = 6 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Domański, C. (2020). *Historia psychologii w Europie Środkowej*. PWN

Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). *Historia współczesnej psychologii*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Stachowski, R., Dobroczyński, B. (2011). *Historia psychologii - od Wundta do czasów najnowszych*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.

Strelau, J., Doliński, D. (Eds.). (2020). *Psychologia: podręcznik akademicki* Tom I. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Benjamin, L.T. (2008). *Historia współczesnej psychologii*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Dobroczyński, B. (2005). *Idea nieświadomości w polskiej myśli psychologicznej przed Freudem*. Kraków: Towarzystwo Autorów i Wydawców Prac Naukowych "Universitas"

Pankalla, A. (2014). *Kultura psychologów. Wprowadzenie do psychologii historyczno-kulturowej*. Katowice: Wydawnictwo Altermed

Witkowski, T. (2023). *Giganci psychologii. Rozmowy na miarę XXI wieku*. Wyd. BezMaski

Inne materiały dydaktyczne:

Źródła tekstów historycznych:

Fragmenty oryginalnych tekstów psychologów klasycznych, np. Wundta, Masłowa, Bandury, Freuda (możliwe skany lub wersje cyfrowe w języku polskim).

Materiały wizualne:

Prezentacje multimedialne dotyczące głównych nurtów w historii psychologii.

Mapy myśli przedstawiające powiązania między filozofią a psychologią.

Materiały do ćwiczeń praktycznych:

Case studies dotyczące zastosowania teorii psychologicznych w praktyce.

Arkusze pracy dla studentów zawierające pytania do analizy tekstów źródłowych i historycznych przypadków psychologicznych.

Materiały audio i wideo:

Nagrania wywiadów z historykami psychologii.

Fragmenty filmów dokumentalnych o kluczowych postaciach w historii psychologii (np. o Freudzie, Jungu, Maslowie).

Arkusze oceny i checklisty:

Formularze do recenzji tekstów źródłowych.

Schematy oceny prezentacji i projektów studenckich.

Środki do symulacji:

Scenariusze rozmów terapeutycznych dla symulacji technik humanistycznych i behawioralnych.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Wprowadzenie do biopsychologii

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia -Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	5
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	B.MODUŁ: KSZTAŁCENIE PODSTAWOWE
Rok / Semestr:	1/1
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Wiedza dotycząca ogólnego rozwoju człowieka.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	30			30				2	6	68	5
Studia niestacjonarne	15			25				2	6	48	5

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie Debata Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza w pogłębionym stopniu:		
P_W01	Zna i rozumie opisy zachowań człowieka uwzględniając perspektywę nauk biologicznych i medycznych w sposób umożliwiający jej praktyczne zastosowanie.	K_W01
P_W02	Zna w pogłębionym stopniu biologiczne uwarunkowania zachowania człowieka, w tym podstawowe mechanizmy ewolucyjne oraz ich wpływ na funkcjonowanie jednostki i grup społecznych. Rozumie znaczenie tej wiedzy dla teorii i praktyki psychologicznej. Potrafi opisywać budowę oraz zasady działania składowych układu nerwowego na poziomie komórkowym i strukturalnym. Rozumie mózgowe podłoże elementarnych procesów psychicznych oraz ich związek z zachowaniem człowieka.	K_W14
P_W03	Zna metody diagnozy struktur i funkcji układu nerwowego, jest świadomy ich wad, zalet oraz ograniczeń stosowania.	K_W15
Umiejętności:		
P_U01	Student umie poprawnie identyfikować wpływ czynników biologicznych na funkcjonowanie psychologiczne jednostki i uwzględnia je wyjaśniając zachowania zgodnie z praktyką zawodową.	K_U08
P_U02	Student potrafi stosować terminologię neuronaukową (biopsychologia, fizjologia, medycyna) w kontekście diagnozy funkcjonowania psychicznego i somatycznego jednostki. Potrafi wykorzystać tę wiedzę do analizy sytuacji wychowawczych, edukacyjnych i społecznych oraz oceny skuteczności podejmowanych interwencji psychologicznych.	K_U05
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje postawę świadomości złożoności uwarunkowań zachowań i funkcjonowania psychicznego zarówno własnej osoby, jak i innych, doceniając w równym stopniu wpływ czynników różnej natury (biologicznych, społecznych, kulturowych) zgodnie z praktyką zawodową.	K_K03
P_K03	Jest gotów do podjęcia praktyki psychologicznej zachowując się profesjonalnie, z szacunkiem do klientów, uwzględniając ich zmieniające się potrzeby, kierując się dobrem klienta oraz zasadami etyki zawodowej. Jest gotów do działania na rzecz przestrzegania zasad etyki zawodowej zgodnie z praktyką zawodową.	K_K01
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie do biopsychologii. Relacja mózg-umysł.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Zarys anatomii układu nerwowego. Komórki budujące układ nerwowy, istota szara i biała, struktura i funkcje ośrodkowego i obwodowego układu nerwowego, rola opon oraz płynu mózgowodzeniowego, pojęcie bariery krew-mózg, interakcje układu nerwowego z innymi systemami fizjologicznymi.	
W3	Metody badania struktury i czynności układu nerwowego. Studia przypadków, lezje i ablacje, elektroencefalografia, metody neuroobrazowania (CT, PET, MRI); zastosowania, wady i zalety poszczególnych podejść.	

W4	Rozwój układu nerwowego. Ewolucja i perspektywa filogenetyczna, rozwój indywidualny od okresu prenatalnego do adolescencji, zmiany w układzie nerwowym związane z wiekiem, procesy neurodegeneracji.	
W5	Percepcja wzrokowa. Ogólne zasady percepcji, budowa siatkówki, przebieg dróg wzrokowych, szlak wielko- i drobnokomórkowy, anatomiakory wzrokowej (V1-V5), procesy wstępujące i zstępujące.	
W6	Percepcja słuchowa i równowaga. Budowa ucha wewnętrznego, przebieg dróg słuchowych, anatomia kory słuchowej (I i II rzędu), budowa układu przedsionkowego ucha, działanie zmysłu równowagi.	
W7	Czucie somatyczne i ból. Podstawowe zasady transmisji bodźców aferentnych, przebieg szlaków czuciowych, budowa i specyfika organizacji korysomatosensorycznej, czucie powierzchniowe i głębokie, charakterystyka nocycycji.	
W8	Mózgowe podłożezmysłów chemicznych. Smak i węch.	
W9	Podsumowanie. Integracja wielomodalna danych zmysłowych.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Szczegółowa anatomia oraz funkcje neuronu oraz komórek glejowych. Mikroglej, astrocycy, oligodendrocyty. Tworzenie analiz anatomii neuronów i komórek glejowych przy wykorzystaniu darmowych zasobów online, takich jak interaktywne modele 3D (np. BioDigital Human). Sprawdzanie funkcji komórek glejowych za pomocą dostępnych materiałów edukacyjnych w internecie.	
T2	Analiza sposobu powstawanie impulsów nerwowych w układzie. Potencjał spoczynkowy i czynnościowy, zjawiska depolaryzacji, repolaryzacji i hiperpolaryzacji, rola osłonkimielonowej w przewodzeniu impulsu. Przeprowadzenie eksperymentów symulacyjnych za pomocą darmowych narzędzi online, np. symulacja impulsu nerwowego na PhET Interactive Simulations. Analiza zachowania potencjałów czynnościowych w neuronach oraz prezentacja wyników w formie raportu.	
T3	Wymiana informacji między komórkami. Definicja i rodzaje synaps, podstawowe zasady działania synapsy elektrycznej oraz chemicznej, charakterystyka typów i funkcji neurotransmiterów oraz szlaków neuronalnych(dopamina, serotonina, noradrenalina, acetylocholina,GABA). Analiza tekstów naukowych dotyczących neurotransmiterów i synaps, korzystając z dostępnych materiałów online. Tworzenie przykładów zaburzeń związanych z neurotransmiterami (np. depresja, Parkinson) i wykorzystanie ich w ćwiczeniach do rozwiązywania przypadków klinicznych.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02 P_K03
T4	Szczegółowa anatomia funkcjonalna ośrodkowego układunerwowego. Budowa i funkcje rdzenia kręgowego, nerwy rdzeniowe;podział mózgu (tyłomózgowie, śródmózgowie,kresomózgowie), role spełniane przez poszczególne części;struktura i ośrodki zawarte w poszczególnych płatach kresomózgowia (czołowy, ciemieniowy, skroniowy, potyliczny). Wykorzystanie darmowych aplikacji edukacyjnych (np. Anatomy 3D) do badania modeli anatomicznych mózgu i analizowania jego struktury. Przygotowanie prezentacji na temat funkcji poszczególnych części mózgu na podstawie dostępnych zasobów internetowych.	

T5	Fizjologia widzenia. Analiza mechanizmów fotorecepcji, pola recepcyjne, mechanizmy hamowania obocznego, drogi analizy barw, kształtów, ruchu i głębi, problem integracji danych sensorycznych. Wypróbowanie testów percepcyjnych dostępnych online (np. testy ostrości widzenia, testy rozpoznawania kolorów), a następnie analiza wyników w kontekście mechanizmów widzenia barw i kształtów. Przeprowadzenie eksperymentów domowych z użyciem dostępnych materiałów, takich jak rysunki i kolory.	
T6	Mechanika słyszenia. Szczegółowa budowa ślimaka, percepcja wysokości dźwięku i lokalizacja przestrzenna źródła, pojęcie tonotopowej organizacji kory słuchowej, nadawanie znaczenia strumieniom dźwięków. Przeprowadzenie testów słuchu za pomocą darmowych aplikacji online, np. Hearing Test, które umożliwiają analizę percepcji wysokości dźwięku i lokalizacji przestrzennej źródła.	
T7	Somatosensoryka. Klasyfikacja typów receptorów, mapy somatosensoryczne kory i ich plastyczność, rola wtórnej i dodatkowej kory czuciowej. Przeprowadzenie eksperymentów sensorycznych, takich jak testy dotyku i rozróżniania temperatury, z użyciem dostępnych materiałów w sali (np. ręczniki, gąbki, różne powierzchnie). Analiza wyników doświadczeń oraz porównanie ich z teoriami o plastyczności map somatosensorycznych.	
T8	Analiza zmysłów smaku i węchu. Budowa i działanie kubków smakowych oraz komórek węchowych, szlaki pobudzeniowe dla węchu i smaku, doświadczenia smakowe i węchowe w kontekście tzw. Aury padaczkowej, nadawanie znaczenia informacjom chemicznym. Przeprowadzenie testów smakowych i węchowych przy użyciu dostępnych próbek (np. przyprawy, owoce, olejki eteryczne) oraz opracowanie raportów na temat odczuć smakowych i węchowych. Analiza mechanizmów węchowych i smakowych w kontekście doświadczeń, takich jak aura padaczkowa.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny	wiedza
Ćwiczenia	Prezentacja tematu, projekt, aktywność merytoryczna, aktywność studenta na zajęciach i wykonanie zadań praktycznych, analiza przypadku	Umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		

Zaliczenie wykładów na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego. Zaliczenie ćwiczeń na podstawie aktywności merytorycznej studenta oraz uzyskania pozytywnej oceny z projektu.

Zadanie projektowe na zaliczenie ćwiczeń - Tytuł projektu: „Analiza neurofizjologicznych podstaw zmysłów i ich rola w funkcjonowaniu jednostki”

Cele zadania:

- Rozwijanie umiejętności analizy mechanizmów neurofizjologicznych związanych z funkcjonowaniem zmysłów.
- Rozpoznawanie i wyjaśnianie procesów biologicznych zachodzących w układzie nerwowym w kontekście percepcji sensorycznej.
- Zastosowanie wiedzy z zakresu biopsychologii w praktyce analizy zmysłów i przetwarzania bodźców w układzie nerwowym.

Opis zadania:

Student przygotowuje projekt, który obejmuje analizę procesów neurofizjologicznych w odniesieniu do różnych zmysłów (np. wzroku, słuchu, smaku, dotyku) oraz proponuje działania wspierające prawidłowe funkcjonowanie układu sensorycznego w kontekście praktyki psychologicznej. Projekt składa się z następujących etapów:

1. **Analiza mechanizmów neurofizjologicznych** Zadanie: Student wybiera jeden zmysł (np. wzrok, słuch) i przygotowuje analizę neurofizjologiczną jego funkcjonowania, uwzględniając:
 - Mechanizm powstawania bodźców i ich przetwarzania przez odpowiednie struktury mózgu.
 - Rola neuronów i neurotransmiterów w procesie percepcji.
 - Przewodzenie impulsów nerwowych w drogach sensorycznych (np. szlak wzrokowy, słuchowy).
2. **Przeprowadzenie analizy funkcji zmysłów** Zadanie: Student przeprowadza testy i doświadczenia z zakresu wybranego zmysłu, takie jak:
 - Testy ostrości wzroku lub słuchu (np. test Ishihary, testy lokalizacji źródeł dźwięku).
 - Eksperymenty sensoryczne (np. próby rozpoznawania zapachów, rozróżnianie smaków).
 - Obserwacja reakcji na bodźce (np. badanie reakcji na światło lub dźwięk).
3. **Planowanie działań wspierających funkcje sensoryczne** Zadanie: Na podstawie przeprowadzonej analizy, student opracowuje plan działań mających na celu wspieranie funkcji zmysłów w praktyce psychologicznej, np.:
 - Propozycje ćwiczeń wspierających prawidłową percepcję (np. gry rozwijające zdolności wzrokowe i słuchowe).
 - Metody terapeutyczne wspomagające funkcjonowanie zmysłów w kontekście psychologicznym (np. ćwiczenia relaksacyjne przy problemach ze słuchem lub wzrokiem).
4. **Raport końcowy** Student przygotowuje raport, który zawiera:
 - **Wstęp:** Opis wybranego zmysłu oraz przedstawienie analizowanych mechanizmów neurofizjologicznych.
 - **Analiza:** Opis procesów biologicznych, zachodzących w wybranym zmysle oraz zastosowanie odpowiednich testów w praktyce.
 - **Działania:** Przewidywane metody i ćwiczenia wspierające funkcje sensoryczne, z uwzględnieniem aspektów terapeutycznych.
 - **Podsumowanie:** Refleksja nad zastosowaniem wiedzy biopsychologicznej w praktyce psychologicznej i terapeutycznej.

Czas realizacji projektu:

Łączny czas pracy: 19-26 godzin

- **5 godzin:** Analiza mechanizmów neurofizjologicznych wybranego zmysłu.
- **7 godzin:** Przeprowadzenie eksperymentów sensorycznych i testów.
- **8 godzin:** Tworzenie planu działań wspierających funkcjonowanie zmysłów.
- **5 godzin:** Pisanie raportu i przygotowanie końcowego podsumowania.

Przykładowe materiały pomocnicze:

- Normy dotyczące ostrości wzroku i słuchu (dostępne w literaturze).
- Opis testów neuropsychologicznych do oceny funkcji zmysłów (np. testy dotykowe, testy wizualne).
- Publikacje na temat neurofizjologii zmysłów oraz metod terapeutycznych związanych z poprawą percepcji.

Podsumowanie:

Zadanie projektowe łączy teorię z praktyką, umożliwiając studentom rozwój umiejętności związanych z analizą

neurofizjologiczną i praktycznym zastosowaniem tej wiedzy w diagnozie oraz wsparciu rozwoju funkcji sensorycznych. Projekt jest dostosowany do poziomu studentów, pozwalając im na zdobycie kompetencji praktycznych w kontekście biopsychologii.

W ramach pracy własnej studenta (PWS) student utrwala wiedzę oraz umiejętności zdobyte w czasie wykładów i ćwiczeń, studiuje literaturę przedmiotu, wykonuje zlecone przez prowadzącego zadania (np. projekty, prezentacje, odpowiedzi na pytania do literatury), angażuje się w zadania poszerzające wiedzę z przedmiotu oraz realizuje dodatkowe ćwiczenia praktyczne lub badawcze wspierające jego rozwój kompetencji. Student może także uczestniczyć w dyskusjach, konsultacjach, samodzielnie analizować zagadnienia teoretyczne oraz rozwijać swoje umiejętności poprzez opracowywanie raportów, projektów lub badań. W przypadku niezakończenia zadań w trakcie zajęć dydaktycznych, student zobowiązany jest do ich ukończenia w ramach pracy własnej. Wszelkie działania mają na celu pogłębianie wiedzy, krytyczne myślenie oraz przygotowanie do aktywności praktycznych w obrębie przedmiotu.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Waga poszczególnych form zaliczenia:

Wykład: egzamin pisemny – 100%

Ćwiczenia: projekt – 70%, aktywność studenta na zajęciach – 30%

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	68	48
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	60	40
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2. Indywidualna praca własna studenta – Suma godzin z punktu 2.1 i 2.2	57	77
2.1 Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminu, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	38	51
2.2 Przygotowanie praktycznego projektu zaliczeniowego – liczba godzin	19	26
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	125 h = 5 ECTS	125 h = 5 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:.

Kalat, J. W. (2021). Biologiczne podstawy zachowania. Warszawa: Wydawnictwo PWN.

Górska, T., Grabowska A., Zagrodzka, J. (2012). Mózg a zachowanie. Warszawa: Wydawnictwo PWN.

Jaśkowski, P. (2009). Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł. Warszawa: Vizja Press&IT.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Milner, A. D., Goodale, M.A. (2008). Mózg wzrokowy w działaniu. Warszawa: Wydawnictwo PWN. Rostowski, J. (2012). Rozwój mózgu człowieka w cyklu życia. Aspekty bioneuropsychologiczne. Warszawa: Difin.

Sadowski, B. (2013). Biologiczne mechanizmy zachowania się ludzi i zwierząt. Warszawa: Wydawnictwo PWN.

Inne materiały dydaktyczne: Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

Materiały poszerzające wiedzę dot. biopsychologii: <https://openstax.org/books/psychologia-polska/pages/3-wprowadzenie>

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Podstawy metodologii badań psychologicznych

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	B. MODUŁ KSZTAŁCENIA OGÓLNEGO
Rok / Semestr:	1/2
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość matematyki na poziomie szkoły średniej.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersato ryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20			45				2	6	73	6
Studia niestacjona rne	10			40				2	6	58	6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia rachunkowe</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> <u>Analiza źródeł</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym stopniu		
P_W01	Student posiada zaawansowaną wiedzę na temat planowania, przeprowadzania i analizowania badań empirycznych w psychologii, zarówno z wykorzystaniem metod jakościowych, jak i ilościowych, oraz odpowiednich technik analizy danych.	K_W04
P_W02	Student posiada zaawansowaną wiedzę z zakresu metodologii badań psychologicznych, w tym metod pomiaru właściwości psychicznych oraz zasad konstruowania i adaptacji testów psychologicznych. Zna również sposoby określania właściwości psychometrycznych narzędzi pomiarowych i ich praktyczne zastosowanie.	K_W07
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi wykorzystać wiedzę psychologiczną do analizy i oceny problemów badawczych oraz projektowania odpowiednich badań w różnych kontekstach psychologicznych.	K_U01
P_U02	Student potrafi formułować problemy badawcze, tworzyć i weryfikować hipotezy oraz operacjonalizować zmienne. Potrafi planować i realizować badania ilościowe i jakościowe, a także analizować dane empiryczne z wykorzystaniem metod statystycznych, opierając się na posiadanej wiedzy metodologicznej.	K_U02
P_U03	Student potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje z różnych źródeł. Umie korzystać z baz danych i literatury naukowej oraz formułować krytyczne wnioski na podstawie zebranych informacji.	K_U04
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest przygotowany do wykonywania badań psychologicznych z zachowaniem profesjonalizmu, etyczności oraz szacunku dla uczestników badań.	K_K01
P_K02	Student jest gotów do uczestniczenia w krytycznych dyskusjach dotyczących metodologii badań psychologicznych, opierając się na merytorycznych argumentach i okazując szacunek wobec wypowiedzi innych osób.	K_K06
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1-2	Metodologia ogólna, metodologie szczegółowe – definicje Etyczne zasady prowadzenia badań naukowych. Wiedza naukowa a wiedza potoczna, metoda naukowa, cele nauki Spór, dowód, wnioskowanie. Podejście idiograficzne i nomotetyczne; badania jakościowe i ilościowe. Sprawdzanie twierdzeń naukowych w naukach empirycznych Wnioskowanie indukcyjne w naukach empirycznych. Konfirmacjonizm i falsyfikacjonizm. Kroki postępowania badawczego. Pojęcia: hipoteza badawcza, zmienna, zmienna zależna i niezależna.	P_W01 P_W02
W3-4	Skale pomiarowe i błąd pomiaru. Kroki operacjonalizacji pojęć. Definicja wskaźnika i rodzaje wskaźników Stanleya S. Stevensa klasyfikacja zmiennych/Skale pomiarowe. Miary tendencji centralnej, miary rozproszenia, miary kształtu rozkładu. Błąd pomiaru, losowość, błąd i wartość oczekiwana. Kryteria jakości pomiaru: trafność i rzetelność – wstęp Sposoby doboru próby do badania	

W5-6	Badania jakościowe Obserwacja (definicja, cele obserwacji, rodzaje obserwacji, sposoby rejestracji zachowania, techniki doboru próbek, problemy z przeprowadzaniem badań obserwacyjnych, zalety obserwacji) Studium przypadku, wywiady indywidualne (pogłębiony wywiad indywidualny, IDI) i grupy fokusowe (zogniskowane wywiady grupowe, FGI)	
W7	Badania niereaktywne (rodzaje badań niereaktywnych, ich wady i zalety) Analiza śladów fizycznych, analiza danych archiwalnych/statystycznych, analiza treści Sondaże (tworzenie sondaży, wady i zalety sondaży)	
W8-10	Eksperyment (definicja, cele eksperymentu, warunki jakie musi spełnić model eksperymentalny, eksperyment terenowy, kontrola w eksperymencie, grupa kontrolna, eksperyment podwójnie ślepy, plany eksperymentalne, plan grup niezależnych, plan grup zależnych, trafność wewnętrzna i zewnętrzna, randomizacja).	
W11	Badania korelacyjne (definicja korelacji, wielkość i znak korelacji, korelacje pozorne i przypadkowe, współczynniki korelacji, problemy z korelacją r-Pearsona) Różnice między badaniami korelacyjnymi i eksperymentalnymi	
W12	Etapy analizy danych. Podsumowanie i interpretacja danych, prezentacja wyników. Wnioskowanie statystyczne, testowanie przedziałów ufności, testowanie hipotez zerowych. Błędy związane z testowaniem hipotez zerowych: błąd pierwszego i drugiego rodzaju. Ograniczenia procedury testowania hipotezy zerowej. Wielkość efektu. Metaanalizy.	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Zapoznanie z programem statystycznym SPSS. Funkcjonalności programu. Tworzenie zmiennych, podstawy tworzenia baz danych. Ćwiczenia z rozpoznawania skal pomiarowych.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02 P_K03
T2	Podstawowe statystyki opisowe dla zmiennych nominalnych, porządkowych i ilościowych. Średnia, mediana, dominanta. Rozkład zmiennej, testowanie normalności rozkładu.	
T3	Przekształcanie zmiennych. Graficzne przedstawianie danych, rodzaje wykresów dla różnych zmiennych.	
T4-5	Testowanie hipotez zerowych. Testy różnic między średnimi: rodzaje testów t-studenta (dla prób niezależnych, dla prób zależnych, dla jednej próby). Założenia testów-t. Ćwiczenia obliczeń, czytania i rozumienia wyników. Ćwiczenie opisu wyników.	
T6	Testy Welcha, Manna-Whitney'a i Wilcozona.	
T7-8	Analizy korelacji. Założenia korelacji Pearsona. Problemy z korelacją Pearsona. Korelacja Pearsona i Spearmana – ćwiczenia obliczeń, czytania i rozumienia wyników. Ćwiczenie opisu wyników.	
T9-11	Jednoczynnikowa analiza wariancji. Założenia jednoczynnikowej analizy wariancji. Analizy kontrastów i testy post-hoc. Test Kruskala-Wallisa. Ćwiczenia obliczeń, czytania i rozumienia wyników. Ćwiczenie opisu wyników.	
T12-13	Wieloczynnikowa analiza wariancji. Założenia wieloczynnikowej analizy wariancji. Efekty główne i efekty interakcji. Ćwiczenia obliczeń, czytania i rozumienia wyników. Ćwiczenie opisu wyników.	
T14	Ćwiczenia w decyzji statystycznej – jaki wybrać test statystyczny? Powtórzenie materiału, ćwiczenia z wszystkich testów.	
T15	Ćwiczenia w rozumieniu tekstów naukowych, wyników i dyskusji wyników.	
T16	Powtórzenie materiału. Próbne kolokwium.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny</u> , egzamin ustny, <u>kolokwium</u> , projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny	wiedza
Ćwiczenia	Aktywność studenta na zajęciach, kolokwium	umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z aktywności merytorycznej, kolokwium i egzaminu.

Zadania w ramach PWS

W ramach pracy własnej studenta (PWS) student utrwała wiedzę i umiejętności zdobyte w czasie zajęć, studiuje literaturę przedmiotu, wykonuje zlecone przez prowadzącego bieżące zadania (elementy projektu, prezentacja, odpowiedź na pytania do literatury przedmiotu), angażuje się w zadania poszerzające wiedzę z przedmiotu oraz przeprowadza samodzielne analizy, ćwiczenia praktyczne i badawcze, które wspierają rozwój kompetencji w danym obszarze. Student może także angażować się w dyskusje i konsultacje, prowadzić refleksje na temat materiału wykładowego oraz rozwijać swoje umiejętności poprzez samodzielne projektowanie badań, opracowywanie raportów i analizowanie wyników, jak również korzystać z dostępnych źródeł naukowych w celu pogłębienia wiedzy z zakresu przedmiotu.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Zaliczenie wykładu – egzamin:

Egzamin w formie testu jednokrotnego wyboru (a, b, c, d) z jedną poprawną odpowiedzią, bez punktów ujemnych za nieprawidłowe odpowiedzi. Test będzie zawierać 20 pytań, każda poprawna odpowiedź przekłada się na jeden punkt (maksymalnie 20 pkt do uzyskania). Minimalna liczba punktów konieczna do zdania egzaminu, to 11 pkt (>51%). Czas trwania egzaminu 20 minut.

Egzamin będzie sprawdzać wiedzę z wykładów oraz z podanej podstawowej literatury przedmiotu.

Kryteria oceny:

Maksymalnie 20 punktów:

- bardzo dobry (5.0) – 91 -100%
- dobry plus (4.5) – 81 -90%
- dobry (4.0) – 71 – 80%
- dostateczny plus (3.5) – 61 – 70%
- dostateczny (3.0) – 51 – 60%
- niedostateczny (2.0) – 50% i poniżej 50%

Zaliczenie ćwiczeń – aktywność i kolokwium (sprawdzające umiejętności):

Podstawą zaliczenia ćwiczeń jest aktywny udział w zajęciach oraz kolokwium.

Student/ka może otrzymać maksymalnie 20 punktów (11 punktów to minimum do zaliczenia ćwiczeń – jednak, aby zdać ćwiczenia należy zdać kolokwium na minimum 51%, czyli 13 pkt).

- Aktywność merytoryczna: maksymalnie 5 pkt (rozwiązywanie zadań statystycznych podczas ćwiczeń, odpowiadanie na pytania z przerabianego materiały podczas ćwiczeń, aktywność zapisywana w postaci „plusów” po każdych zajęciach).
- Kolokwium: maksymalnie 15 pkt.
Kolokwium: wykonanie i opisanie krok po kroku wylosowanego zestawu zadań statystycznych.
Kolokwium odbędzie się w sali komputerowej na ostatnich zajęciach.
Każdy zestaw zadań składa się z 3 zadań: 1. Statystyczny opis grupy osób badanych, 2. testy t lub nieparametryczne odpowiedniki, 3. korelacje lub jednoczynnikowa analiza wariancji).

Czas: 1,5h. Opis przeprowadzonych zadań wykonuje się na komputerze za pomocą pakietu SPSS, a wyniki przedstawia się ustnie oraz zapisuje w pliku Word, a następnie przesyła na adres mailowy wykładowcy. Na ocenę maksymalnie dostateczną student ma prawo wybrać opcję pisania kolokwium z własnymi notatkami z zajęć. Wybór tej opcji powoduje odjęcie ewentualnych punktów z aktywności.

Kryteria oceny:

Maksymalnie 20 punktów:

- bardzo dobry (5.0) – 91 -100%
- dobry plus (4.5) – 81 -90%
- dobry (4.0) – 71 – 80%
- dostateczny plus (3.5) – 61 – 70%
- dostateczny (3.0) – 51 – 60%
- niedostateczny (2.0) – 50% i poniżej 50%

Praca własna studenta dotycząca wykładu oraz ćwiczeń obejmuje zapoznanie się studenta z literaturą przedmiotu, powtórzenie materiału oraz samodzielną pracę w powtarzaniu obliczeń za pomocą pakietu SPSS (każdy student dysponuje programem z licencją, którego może używać na prywatnym komputerze) oraz przygotowanie się do kolokwium i egzaminu.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	73	58
W tym		
1.1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	65	50
1.2.Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3.Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	77	92
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150 h = 6 ECTS	150 h = 6 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Brzeziński, J. (2021). *Metodologia badań psychologicznych*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Bedyńska S. i Cypriańska, M. (red.) (2013). *Statystyczny Drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego*. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno

Bedyńska S. i Cypriańska, M. (red.) (2013). *Statystyczny Drogowskaz 2. Praktyczne wprowadzenie do analizy wariancji*. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno

Bedyńska S. i Cypriańska, M. (red.) (2013). *Statystyczny Drogowskaz 3. Praktyczny przewodnik wykorzystania modeli regresji oraz równań strukturalnych*. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Babbie, E. (2019). *Badania społeczne w praktyce*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Ferguson, G. A. i Takane, Y. (2009). *Analiza statystyczna w psychologii i pedagogice*. PWN: Warszawa.

Francuz, P., & Mackiewicz, R. (2007). *Liczy nie wiedzą, skąd pochodzą: przewodnik po metodologii i statystyce: nie tylko*

dla psychologów. Wydawnictwo KUL.

Grobler, A. (2006). *Metodologia nauk*. Kraków: Wydawnictwo Aureus–Wydawnictwo Znak

Hornowska, E. (2001). *Testy psychologiczne: teoria i praktyka*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR.

Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). *Metody badawcze w psychologii*. Gdańsk: GWP.

King B. M. i Minium E. W. (2009). *Statystyka dla psychologów i pedagogów*. PWN: Warszawa.

Malarska A. i Mikulska H. (2000). *Statystyka stosowana nie tylko przez psychologów i pedagogów*. Wyd. UŁ, Łódź.

Wojciszke, B. (2011). *Systematycznie modyfikowane autoreplikacje: logika programu badań empirycznych w psychologii*. W: J. Brzezinski (red.) *Metodologia badań psychologicznych*. Wybór tekstów. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Brzeziński J. (2005). (red.). *Trafność i rzetelność testów psychologicznych*. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Hornowska, E. (1999). *Stronniczość testów psychologicznych. Problemy-kierunki-kontrowersje*. Poznań: Wydawnictwo Fundacji Humaniora.

Harasimczuk, J., & Ciecuch, J. (2012). *Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie reguł APA*. Wydawnictwo Liberi libri.

Gelman, A. (2006). *Data Analysis Using Regression and Multilevel/Hierarchical Models*. Cambridge: Cambridge University Press.

Inne materiały dydaktyczne: Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)	

Psychologia procesów poznawczych

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	B.MODUŁ: KSZTAŁCENIE PODSTAWOWE
Rok / Semestr:	I/2
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość pojęć psychologicznych. Umiejętność posługiwania się pojęciami psychologicznymi w dyskusji. Wprowadzenie do psychologii.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryj ne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	30			45				2	6	83	6
Studia niestacjona rne	15			40				2	6	63	6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> <u>Wykład problemowy</u> <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie Debata

	Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza w pogłębionym stopniu		
P_W01	Student zna w stopniu pogłębionym klasyczne i współczesne modele oraz koncepcje psychologii poznawczej oraz potrafi zastosować tę wiedzę w praktyce.	K_W01
P_W02	Student zna główne kierunki badań w psychologii poznawczej oraz najważniejsze paradygmaty badawcze.	K_W08
P_W03	Student zna powiązania psychologii poznawczej z innymi dziedzinami nauki, takimi jak kognitywistyka, neurobiologia i filozofia.	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi w pogłębionym stopniu dokonać krytycznej analizy literatury z zakresu psychologii poznawczej.	K_U04
P_U02	Student potrafi właściwie posługiwać się terminologią z zakresu psychologii poznawczej zgodnie z praktyką zawodową.	K_U05
P_U03	Student potrafi sformułować problem badawczy i zaproponować jego rozwiązanie, opierając się na wiedzy z zakresu psychologii poznawczej.	K_U02
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest świadomy ograniczeń w formułowaniu wniosków na temat funkcjonowania osób na podstawie wyników badań eksperymentalnych z zakresu psychologii poznawczej.	K_K03
P_K02	Student jest gotów uzasadniać swoje stanowisko podczas dyskusji, opierając się na merytorycznych argumentach i okazując szacunek dla rozmówcy.	K_K06
P_K03	Student jest gotów sformułować problem badawczy i jego rozwiązanie w kontekście psychologii poznawczej, uwzględniając aspekty etyczne i moralne zgodnie z praktyką zawodową.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Umysł i poznanie. Poznanie - umysł - działanie. Psychologia poznawcza. Dziedzina czy paradygmat. Ogólna architektura umysłu.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Istota i forma reprezentacji umysłowych. Pojęcie reprezentacji umysłowej. Reprezentacje obrazowe i werbalne. Pierwotność czy wtórność nietrwałych reprezentacji umysłowych.	
W3	Pojęcia i schematy. Konstrukt reprezentacji pojęciowej. Struktura i funkcjonowanie reprezentacji pojęciowych. Dynamiczna koncepcja umysłu.	
W4	Wiedza. Rodzaje wiedzy (deklaratywna, proceduralna, jawna i niejawna). Organizacja wiedzy Nabywanie wiedzy (semantycznej, proceduralnej, niejawnej). Wiedza ekspercka.	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Uwaga i świadomość. Istota, aspekty i teorie uwagi. Percepcja i (nie)świadomość. □ Przeprowadzenie eksperymentu badającego wpływ rozproczeń na zdolność koncentracji. Uczestnicy wykonują zadanie wymagające uwagi w cichych warunkach i w obecności hałasu. □ Opracowanie testu, który sprawdza, jak zmiana stanu świadomości (np. stres vs. relaks) wpływa na koncentrację i efektywność uwagi.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02 P_K03
T2	Kontrola poznawcza. Czynności automatyczne i automatyzacja. Hamowanie jako mechanizm kontrolny. Istota, funkcje, rodzaje i mechanizmy funkcji zarządczych. □ Zastosowanie testu Stroopa do badania mechanizmów hamowania reakcji i analizy, jak różne zmienne wpływają na zdolność hamowania impulsów. □ Przeprowadzenie eksperymentu porównującego czas reakcji w zadaniach wymagających automatycznych odpowiedzi i tych, które wymagają świadomej kontroli.	
T3	Percepcja. Podstawowe właściwości percepcji. Spostrzeganie jako proces oddolny i jako proces odgórny. Teorie percepcji. Proces postrzegania w praktyce. □ Wykonanie zadania związanego z postrzeganiem głębi przy użyciu stereogramów i analiza, jak percepcja zmienia się w różnych warunkach. □ Stworzenie eksperymentu porównującego spostrzeganie tego samego obrazu jako proces oddolny (sensoryczny) i odgórny (oparty na wcześniejszych doświadczeniach).	
T4	Pamięć. Natura pamięci. Systemy pamięci przemijającej. System pamięci trwałej. □ Przeprowadzenie eksperymentu na temat pamięci krótkotrwałej, w którym uczestnicy muszą zapamiętać listę słów i później je przypomnieć po różnych odstępach czasu. □ Opracowanie testu sprawdzającego, jak pamięć trwała i krótkotrwała wpływają na zapamiętywanie informacji wizualnych i słownych.	
T5	Czynności pamięciowe. Fazy procesu pamięciowego. Zapamiętywanie, przechowywanie, odpamiętywanie. Zawodność pamięci. □ Wykonanie ćwiczenia mającego na celu ocenę efektywności różnych strategii zapamiętywania (np. metoda łańcucha, techniki mnemotechniczne). □ Przeprowadzenie testu badającego, jak zawodność pamięci wpływa na wykonanie zadań wymagających przypomnienia szczegółów z przeszłości.	
T6	Myślenie. Istota i rodzaje myślenia. Teorie myślenia. Struktura myślenia. □ Opracowanie zadań na rozróżnienie myślenia dedukcyjnego i indukcyjnego, np. na podstawie logicznych zagadek. □ Przeprowadzenie eksperymentu, który bada, jak szybkość podejmowania decyzji wpływa na trafność wniosków, w kontekście myślenia twórczego.	
T7	Rozumowanie. Rozumowanie dedukcyjne. Rozumowanie warunkowe. Teorie rozumowania dedukcyjnego. Rozumowanie indukcyjne, probabilistyczne, nieformalne. □ Przygotowanie zadań logicznych sprawdzających umiejętności rozumowania dedukcyjnego i indukcyjnego, np. rozwiązywanie zagadek matematycznych.	

	☐ Opracowanie testu oceniającego, jak dobrze dzieci rozumieją zasady rozumowania warunkowego w sytuacjach życiowych.	
T8	Problem i rozwiązywanie problemów. Typy problemów. Podział problemów ze względu na ich cechy i strukturę i na wymagania poznawcze. ☐ Stworzenie zadania, które testuje umiejętność rozwiązywania problemów w grupach, przy wykorzystaniu różnych strategii rozwiązywania (np. burza mózgów vs. analiza przypadków). ☐ Przeprowadzenie ćwiczenia, w którym uczestnicy muszą rozwiązać złożony problem w określonym czasie, oceniając wpływ ograniczeń na proces rozwiązywania.	
T9	Teorie rozwiązywania problemów. Teoria Newella i Simona. Inne ujęcia teoretyczne procesu rozwiązywania problemów. ☐ Przeanalizowanie teorii Newella i Simona w kontekście praktycznych problemów rozwiązywanych przez dzieci, np. planowanie działań w grze. ☐ Stworzenie zadania, które porównuje rozwiązywanie problemów według różnych teorii (np. analiza heurystyk vs. metody algorytmiczne).	
T10	Heurystyki rozwiązywania problemów. Metoda redukcji różnicy. Metoda poruszania się wstecz. Metody analizy środków i celów. ☐ Zastosowanie różnych heurystyk do rozwiązania problemów matematycznych i analiza, która z nich prowadzi do najlepszego rozwiązania. ☐ Przeprowadzenie eksperymentu, w którym badani rozwiązują problemy, stosując heurystyki redukcji różnicy i poruszania się wstecz.	
T11	Fazy rozwiązywania problemów. Faza identyfikacji problemu, definiowania problemu, dobory strategii, zdobywania informacji, alokacji zasobów, monitorowania postępu. Faza oceny poprawności rozwiązania. ☐ Opracowanie zadania, które testuje różne fazy rozwiązywania problemu, od identyfikacji problemu po ocenę rozwiązania (np. przy rozwiązywaniu problemu edukacyjnego). ☐ Zorganizowanie ćwiczenia, które ocenia czas i efektywność przejścia przez poszczególne fazy rozwiązywania problemu w zadaniach logicznych.	
T12	Przeszkody w rozwiązywaniu problemów. Sztywność myślenia. Nastawienie. Fiksacja funkcjonalna. ☐ Zorganizowanie ćwiczenia związanego z sztywnością myślenia, gdzie uczestnicy muszą rozwiązać problem w sposób nietypowy, mimo że łatwo przychodzą im tradycyjne rozwiązania. ☐ Przeprowadzenie testu na fiksację funkcjonalną, który sprawdza, jak przywiązanie do jednego sposobu używania przedmiotu utrudnia rozwiązywanie problemów	
T13	Czynniki wspomagające rozwiązywaniu problemów. Transfer pozytywny, Transfer przez analogię. Inkubacja. Zmiana percepcji problemu. ☐ Opracowanie ćwiczenia, które bada wpływ transferu pozytywnego na rozwiązywanie problemów edukacyjnych, np. matematycznych. ☐ Przeprowadzenie eksperymentu, który ocenia skuteczność inkubacji w rozwiązywaniu problemu logicznego po przerwie	
T14	Wydawanie sądów. Tendencyjność w wydawaniu sądów. Ignorowanie proporcji podstawowej. Wady i zalety prostych heurystyk. Sądy intuicyjne.	

	☐ Przeprowadzenie ćwiczenia oceniającego tendencje w wydawaniu sądów przy użyciu różnych heurystyk (np. heurystyki dostępności vs. reprezentatywności). ☐ Stworzenie zadania sprawdzającego, jak wnioski intuicyjne wpływają na ocenę sytuacji w kontekście decyzji życiowych	
T15	Podejmowanie decyzji. Klasyczna teoria decyzji. Strategie w podejmowaniu decyzji. Teoria perspektywy. Proces podejmowania decyzji. ☐ Zastosowanie klasycznej teorii decyzji do analizy wyborów podejmowanych przez młodzież w sytuacjach codziennych (np. wybór szkoły, kariery). ☐ Opracowanie zadania, które bada wpływ teorii perspektywy na wybory konsumpcyjne i decyzje życiowe młodych ludzi.	

T16	Język. Język jako system. Poziomy języka. Język a poznanie. Problemy natywizmu. Stadia przyswajania języka. Dwujęzyczność i wielojęzyczność. Rozumienie przekazów językowych. ☐ Przeprowadzenie ćwiczenia sprawdzającego zdolności rozumienia przekazów językowych u dzieci i młodzieży w różnych stadiach rozwoju. ☐ Opracowanie testu, który ocenia wpływ dwujęzyczności na przetwarzanie informacji językowych.	
T17	Mówienie. Planowanie mowy. Kodowanie semantyczno - syntaktyczne. Kodowanie fonologiczne. ☐ Stworzenie zadania badającego proces planowania mowy u dzieci, np. rozwiązywanie prostych zadań komunikacyjnych z użyciem różnych form gramatycznych. ☐ Przeprowadzenie ćwiczenia sprawdzającego kodowanie fonologiczne w zadaniach językowych, takich jak zapamiętywanie list słów.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny	wiedza
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

W ramach pracy własnej studenta (PWS) student utrwała wiedzę oraz umiejętności zdobyte w czasie wykładów i ćwiczeń, studiując literaturę przedmiotu, wykonuje zlecone przez prowadzącego zadania (np. projekty, prezentacje, odpowiedzi na pytania do literatury), angażuje się w zadania poszerzające wiedzę z przedmiotu oraz realizuje dodatkowe ćwiczenia praktyczne lub badawcze wspierające jego rozwój kompetencji. Student może także uczestniczyć w dyskusjach, konsultacjach, samodzielnie analizować zagadnienia teoretyczne oraz rozwijać swoje umiejętności poprzez opracowywanie raportów, projektów lub badań. W przypadku niezakończenia zadań w trakcie zajęć dydaktycznych, student zobowiązany jest do ich ukończenia w ramach pracy własnej. Wszelkie działania mają na celu pogłębianie wiedzy, krytyczne myślenie oraz przygotowanie do aktywności praktycznych w obrębie przedmiotu.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt,	83	63

laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II		
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	75	55
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	67	87
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150 h = 6 ECTS	150 h = 6 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Doliński, D., Strelau, J. (2020). Psychologia akademicka. Podręcznik. Tom 1-2. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Maruszewski, T. (2011). Psychologia poznania. Umysł i świat. Gdańsk: GWP.

Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, Sz. (2020). Psychologia poznawcza. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Falkowski, A., Zaleskiewicz T. (2022). Psychologia poznawcza w praktyce. Ekonomia, biznes, polityka. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Gnacek, A. (2019). Rehabilitacja funkcji poznawczych. Kraków: Wydawnictwo Wir.

Schacter, D. (2003). Siedem grzechów pamięci. Warszawa: Państwowy Instytut Wydawniczy.

Sternberg, R. J. (2001). Psychologia poznawcza. Warszawa: WSzIP.

Whiteley, C. (2021). Cognitive Psychology Workbook. Connor Publishing

Inne materiały dydaktyczne: Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia rozwojowa człowieka

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia – Jednolita studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia:	B. MODUŁ: KSZTAŁCENIE PODSTAWOWE
Rok / Semestr:	II/3
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Wymagana jest wiedza na temat procesów psychicznych człowieka. Podstawowe umiejętności analizy zachowań człowieka w kontekście zmian związanych z wiekiem. Nabycie efektów kształcenia w ramach przedmiotów: Wprowadzenie do psychologii, Biomedyczne podstawy zachowań ludzkich, Psychologia procesów poznawczych.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Konsultacje	Egzamin / zaliczenie	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	30			45			6	2	83	6
Studia niestacjonarne	25			35			6	2	68	6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/	Wykład z dyskusją ukierunkowaną - interaktywny Wykład z prezentacją multimedialną Wykład konwersatoryjny Dyskusja dydaktyczna. Przykłady z praktyki zawodowej
Ćwiczenia	Metoda projektów- prezentacji Dyskusja dydaktyczna Scenariusze sytuacyjne Przykłady z praktyki zawodowej Feedback od doświadczonych specjalistów Praca w grupach

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ

Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada wiedzę na temat psychologicznych teorii rozwoju człowieka, obejmujących procesy poznawcze, emocjonalne, społeczne i moralne. Zna specyfikę rozwoju w różnych okresach życia oraz czynniki na nie wpływające. Potrafi wyjaśnić zależności między rozwojem jednostki a jej środowiskiem społecznym i kulturowym. Rozumie mechanizmy kryzysów rozwojowych i współczesne metody wspierania rozwoju w różnych fazach życia.	K_W09
P_W02	Student ma szeroką wiedzę na temat teorii wychowania i edukacji w kontekście rozwoju człowieka. Zna podstawy psychologii rozwoju w aspekcie edukacyjnym, w tym wpływ systemów edukacyjnych na rozwój poznawczy, emocjonalny i społeczny dzieci i młodzieży..	K_W22
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi wyszukiwać, analizować i oceniać badania psychologiczne oraz literaturę z zakresu psychologii rozwoju. Potrafi formułować pytania badawcze, które pozwalają na zgłębianie kwestii związanych z różnymi aspektami rozwoju człowieka, oraz wykorzystywać wyniki badań do sformułowania krytycznych wniosków.	K_U04
P_U02	Student potrafi integrować wiedzę z zakresu psychologii rozwoju, pedagogiki i innych dziedzin nauki w celu analizy i oceny sytuacji rozwojowych jednostek. Potrafi ocenić wpływ różnych czynników (biologicznych, społecznych, kulturowych) na rozwój człowieka oraz stosować zdobytą wiedzę w praktyce psychologicznej i pedagogicznej.	K_U05
P_U03	Student potrafi efektywnie planować i realizować procesy wspierania rozwoju ludzi na różnych etapach życia. Potrafi także planować własne uczenie się, rozwijać kompetencje zawodowe oraz ukierunkować innych na rozwój ich potencjału psychologicznego i osobistego.	K_U15
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest gotów uwzględniać aspekty etyczne i moralne w pracy zawodowej związanej z psychologią rozwoju. Stosuje zasady współpracy w zespole interdyscyplinarnym, uwzględniając dobro jednostki i jej rozwój.	K_K02
P_K02	Student jest gotów docenić rolę psychologii rozwoju w pracy zawodowej, rozumie znaczenie psychologicznych uwarunkowań rozwoju jednostki oraz więzi społecznych w kontekście pomagania w rozwiązywaniu problemów rozwojowych.	K_K04
P_K03	Student jest gotów do podejmowania wrażliwego i odpowiedzialnego podejścia do problemów psychospołecznych związanych z rozwojem człowieka. Szanować różnorodność rozwoju, unikać stereotypów i uprzedzeń, wykazując empatię i szacunek dla praw innych.	K_K09
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Kształtowanie się naukowej psychologii rozwoju człowieka. Prekursorzy badań nad rozwojem. Historia podstawowych dylematów w rozważaniach nad rozwojem. Przedmiot, zadania i działy współczesnej psychologii rozwojowej.	P_W01 P_W02
W2	Natura rozwoju psychicznego. Pojmowanie rozwoju. Rodzaje zmian rozwojowych. Mikro i makroskopowe modele przebiegu zmian rozwojowych. Ogólny model zmian rozwojowych.	

W3	Zmienność ludzkiego zachowania. Rodzaje zmian rozwojowych – zmiany uniwersalne, wspólne, indywidualne.	
W4	Periodyzacja. Koncepcje periodyzacji biegu życia człowieka.	
W5	Koncepcje rozwoju dzieci i młodzieży. Klasyczne oraz współczesne koncepcje rozwoju dzieci i młodzieży.	
W6	Rozwój kognitywny. Poznawcze ujęcie rozwoju kognitywnego oraz moralnego wg Jana Piageta.	
W7	Koncepcja Lwa Wygotskiego i teoria R. Havighursta. Kulturowo-społeczna koncepcja Lwa Wygotskiego. Teoria zadań rozwojowych R. Havighursta.	
W8	Zygmunt Freud i Erick Erickson o rozwoju. Psychoanalityczne ujęcie rozwoju do okresu dojrzałości Sigmunda Freuda. Psychospołeczna koncepcja rozwoju Erika Eriksona.	
W9	Mechanizmy zmiany rozwojowej. Natura a kultura. Geny a środowisko. Ogólny model wyjaśniania zmian rozwojowych.	
W10	Teorie rozwoju psychicznego. Klasyfikacje teorii rozwoju psychicznego. Wybrane teorie i koncepcje rozwoju człowieka (psychoanalityczne, behawiorystyczne i uczenia się, poznawcze, etologiczne). Podejście: humanistyczne, socjologiczne, ekologiczne, kontekstualno-dialektyczne. Koncepcje rozwoju człowieka w polskiej literaturze psychologicznej.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Okresy rozwojowe - od okresu prenatalnego do późnej dorosłości. Klasyfikacja. □ Metoda projektów-prezentacji: Studenci w grupach opracowują prezentacje dotyczące różnych okresów rozwojowych, uwzględniając kluczowe etapy i zmiany w fizycznym, poznawczym i emocjonalnym rozwoju. □ Dyskusja dydaktyczna: Po prezentacji, studenci dyskutują na temat różnic między poszczególnymi okresami rozwojowymi i ich wpływu na późniejsze życie.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02 P_K03
T2	Rozwój fizyczny, poznawczy, emocjonalny, społeczny, moralny, osobowości w poszczególnych okresach rozwojowych. □ Metoda projektów-prezentacji: Grupy przygotowują prezentację porównując rozwój fizyczny, emocjonalny, społeczny i poznawczy w różnych etapach życia. □ Przykłady z praktyki zawodowej: Specjalista (np. psycholog dziecięcy) opowiada o rozwoju dzieci i młodzieży, dzieląc się przykładami z praktyki zawodowej. □ Dyskusja dydaktyczna: Po prezentacji, studenci dyskutują, jak zmiany w jednym obszarze (np. emocjonalnym) mogą wpływać na inne (np. społeczne).	
T3	Czynniki specyficzne i niespecyficzne zakłóceń rozwoju □ Scenariusze sytuacyjne: Studenci rozwiązują przypadki zakłócenia rozwoju dziecka, np. wpływ traumy lub zaburzeń w rodzinie. □ Praca w grupach: W grupach, studenci analizują różne czynniki wpływające na rozwój (specyficzne i niespecyficzne) i proponują możliwe interwencje.	
T4	Szanse i zagrożenia w okresie dzieciństwa. □ Metoda projektów-prezentacji: Grupy przygotowują prezentacje dotyczące szans i zagrożeń w dzieciństwie, np. wpływ rodziny, środowiska czy edukacji.	

	☐ Dyskusja dydaktyczna: Po prezentacji, studenci dyskutują o tym, jak różne czynniki mogą wspierać lub hamować rozwój dzieci w różnych kulturach i środowiskach.	
T5	Szanse i zagrożenia w okresie adolescencji. ☐ Scenariusze sytuacyjne: Studenci opracowują scenariusze sytuacyjne, np. jak zareagować na problem związany z uzależnieniem lub zaburzeniami emocjonalnymi u młodzieży. ☐ Praca w grupach: Grupy analizują szanse i zagrożenia w adolescencji, koncentrując się na takich aspektach jak rozwój tożsamości, relacje z rówieśnikami, presja społeczna.	
T6	Szanse i zagrożenia w okresie dorosłości wczesnej, średniej, późnej. ☐ Metoda projektów-prezentacji: Grupy przygotowują prezentacje na temat wyzwań i możliwości w różnych okresach dorosłości: wczesnej, średniej i późnej. ☐ Feedback od doświadczonych specjalistów: Psychologowie lub specjaliści ds. kariery i zdrowia opowiadają o wyzwaniach dorosłych i udzielają feedbacku na temat typowych problemów w pracy z dorosłymi.	
T7	Kryzysy rozwojowe połowy życia. ☐ Dyskusja dydaktyczna: Studenci dyskutują o kryzysach rozwojowych w połowie życia, takich jak kryzys wieku średniego. Analizują sytuacje z życia codziennego i proponują strategie radzenia sobie. ☐ Przykłady z praktyki zawodowej: Psychoterapeuci dzielą się przykładami pracy z osobami przeżywającymi kryzysy rozwojowe w połowie życia.	
T8	Well-being dzieci, młodzieży, dorosłych. ☐ Scenariusze sytuacyjne: Studenci opracowują scenariusze zajęć, które mogą wspierać well-being dzieci, młodzieży, dorosłych, np. programy wsparcia emocjonalnego w szkołach. ☐ Dyskusja dydaktyczna: Po opracowaniu scenariuszy, studenci dyskutują o najlepszych metodach poprawy samopoczucia w różnych grupach wiekowych.	
T9	Jakość życia w późnej dorosłości ☐ Praca w grupach: Grupy opracowują narzędzia oceny jakości życia osób starszych, uwzględniając aspekty fizyczne, psychiczne i społeczne. ☐ Przykłady z praktyki zawodowej: Specjalista ds. gerontologii dzieli się doświadczeniem pracy z osobami starszymi, omawia wyzwania związane z jakością życia w starszym wieku.	
T10	Podsumowanie: psychologia rozwojowa człowieka kluczem do jego rozumienia. Dyskusja dydaktyczna: Studenci dyskutują, w jaki sposób psychologia rozwojowa może pomóc w rozumieniu ludzi na różnych etapach życia.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej, inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny [30 pytań ABCD], pisemny weryfikujący poziom opanowania materiału	wiedza
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów-prezentacji (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU		

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, projektu, dyskusji merytorycznej, pracy w grupie, a także aktywności merytorycznej studenta.

W ramach pracy własnej studenta (PWS) student utrwała wiedzę oraz umiejętności zdobyte w czasie wykładów i ćwiczeń, studiując literaturę przedmiotu, wykonuje zlecone przez prowadzącego zadania (np. projekty, prezentacje, odpowiedzi na pytania do literatury), angażuje się w zadania poszerzające wiedzę z przedmiotu oraz realizuje dodatkowe ćwiczenia praktyczne lub badawcze wspierające jego rozwój kompetencji. Student może także uczestniczyć w dyskusjach, konsultacjach, samodzielnie analizować zagadnienia teoretyczne oraz rozwijać swoje umiejętności poprzez opracowywanie raportów, projektów lub badań. W przypadku niezakończenia zadań w trakcie zajęć dydaktycznych, student zobowiązany jest do ich ukończenia w ramach pracy własnej. Wszelkie działania mają na celu pogłębianie wiedzy, krytyczne myślenie oraz przygotowanie do aktywności praktycznych w obrębie przedmiotu.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Wykład: zasady oceny egzaminu pisemnego

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

Wykład: zasady oceny egzaminu ustnego – cztery losowe pytania, każde oceniane osobno; ocena końcowa - średnia z trzech odpowiedzi. Opis ocen jak poniżej

Ćwiczenia: zasady oceny (prezentacji, projektu - raportu, scenariusza, przygotowania do dyskusji merytorycznej, pracy w grupie)

Student na ocenę

Dostateczną - zna w stopniu podstawowym rozwój człowieka od okresu wczesnego dzieciństwa do okresu późnej dorosłości, nie ma wiedzy na temat istotnych kwestii lub popełnia błędy, umie wymienić szanse i zagrożenia w określonych okresach rozwojowych

Dostateczną + - zna w stopniu podstawowym rozwój człowieka od okresu wczesnego dzieciństwa do okresu późnej dorosłości, ma wiedzę na temat istotnych zagadnień, umie wymienić szanse i zagrożenia w określonych okresach rozwojowych, popełnia jednak liczne błędy lub pomija istotne szczegóły

Dobłą - potrafi opisać rozwój człowieka od okresu wczesnego dzieciństwa do okresu późnej dorosłości, umie wymienić i opisać osiągnięcia i zagrożenia w określonych okresach życia, popełnia przy tym nieliczne błędy lub pomija istotne szczegóły

Dobłą + - potrafi opisać rozwój człowieka od okresu wczesnego dzieciństwa do okresu późnej dorosłości, umie wymienić i opisać osiągnięcia i zagrożenia w określonych okresach życia

Bardzo dobrą - potrafi dokładnie opisać rozwój człowieka od okresu wczesnego dzieciństwa do okresu późnej dorosłości, umie wymienić i opisać osiągnięcia i zagrożenia w określonych okresach życia

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach dydaktycznych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	83	68
W tym		
1.1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	75	60
1.2.Egzaminy/zaliczenia - liczba godzin	2	2
1.3.Udział w konsultacjach - liczba godzin	6	6
2. Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin	67	82

2.1. Zapoznanie się z literaturą	30	40
2.2. Przygotowanie prezentacji i dyskusji	20	30
2.3. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń	22	12
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150	150

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Brzezińska, A., Appelt, K., Ziółkowska, B. (2016). Psychologia rozwoju człowieka. GWP

Brzezińska, A. (red.) (2005). *Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa*. GWP.

Oleś, P. (2011). *Psychologia człowieka dorosłego. Ciągłość. Zmiana. Integracja*. PWN.

Schaffer, R. (2005). *Psychologia dziecka*. PWN.

Trempała, J.(red.). (2011). *Psychologia rozwoju człowieka*. Podręcznik akademicki. PWN.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Bee, H. (2004). *Psychologia rozwoju człowieka*. Poznań:Zysk i Ska.

Birch, A., Malim, T. (2001). *Psychologia rozwojowa w zarysie. Od niemowlęstwa do dorosłości*. Warszawa:PWN.

Niemczyński, A. (2009). Wewnętrzna regulacja rozwoju człowieka dorosłego. W: M.Kielar-Turska (red.) *Studia nad rozwojem i wychowaniem*. (s.107-116), Wyd. UJ: Kraków.

Oleś P. (2000), *Psychologia przełomu połowy życia*. Lublin: Towarzystwo Naukowe Katolickiego Uniwersytetu Pedagogicznego

Przetacznik-Gierowska, M. i Tyszkowa, M. (2007). *Psychologia rozwoju człowieka. Zagadnienia ogólne*. Warszawa:PWN.

Wadsworth, B. (2000). *Teoria Piageta. Poznawczy i emocjonalny rozwój dziecka*. Warszawa:WSiP.

Yochim, B. (2017). *Psychology of aging*. Springer Publishing

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia osobowości

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	B. MODUŁ: KSZTAŁCENIE PODSTAWOWE
Rok / Semestr:	2/3
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Wprowadzenie do psychologii z historią myśli psychologicznej, umiejętność analizy tekstu popularnonaukowego na poziomie szkoły średniej.
Cel zajęć:	Celem zajęć jest nabycie wiedzy na temat mechanizmów psychologicznych w zakresie psychologii osobowości, zapoznanie studentów z głównymi orientacjami teoretycznymi, ich krytyczną oceną, a także odniesieniami do badań współczesnej psychologii, rozwinięcie umiejętności analizowania i krytycznej oceny złożonych sytuacji społecznych oraz umiejętności integrowania wiedzy teoretycznej z zakresu psychologii osobowości oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów psychologicznych.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	40			40				2	6	88	6
Studia niestacjonarne	30			30				2	6	68	6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych Metoda przypadków Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł

	Praca w grupie Debata <u>Inne: grupy zadaniowe</u>

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat teorii osobowości, rozumie ich założenia, dostrzega różnice między nimi oraz potrafi wskazać ich praktyczne zastosowanie w pracy psychologa.	K_W05
P_W02	Student posiada pogłębioną wiedzę o człowieku jako twórcy i odbiorcy kultury, zna różnice kulturowe i religijne oraz rozumie ich wpływ na systemy wartości i zachowania jednostki.	K_W21
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi analizować i interpretować zachowania jednostek, bazując na wiedzy z zakresu teorii osobowości oraz wynikach testów psychologicznych i wywiadów.	K_U07
P_U02	Student potrafi analizować zachowania w kontekście społecznym i kulturowym, wykorzystując wiedzę z różnych obszarów psychologii do zrozumienia zjawisk społecznych.	K_U16
P_U03	Potrafi współpracować z zespołem specjalistów w zakresie diagnostyki i terapii osobowości, koordynując zadania związane z oceną, wsparciem i interwencją, oraz efektywnie komunikując się w kontekście psychologicznym.	K_U21
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje gotowość do podejmowania praktyki psychologicznej, działając profesjonalnie, z szacunkiem dla klientów i ich potrzeb, zawsze kierując się dobrem klienta oraz przestrzegając zasad etyki zawodowej.	K_K01
P_K02	Student rozumie znaczenie nauk psychologicznych i pedagogicznych w pracy zawodowej, uznając ich wpływ na rozwój jednostki oraz kształtowanie więzi społecznych.	K_K02

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA

Lp.	Wykład i ćwiczenia:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Osobowość jako przedmiot zainteresowania psychologii. Struktura i funkcje teorii osobowości występujących w wiedzy potocznej i naukowej. Różne zakresy pojęcia osobowości. Teorie struktury, rozwoju i funkcjonowania osobowości.	P_W01 P_W02
W2	Badanie osobowości. Podejście ilościowe i jakościowe w badaniach nad osobowością. Wybrane narzędzia badania osobowości.	
W3	Osobowość w ujęciu psychodynamicznym: koncepcja Zygmunta Freuda. Topograficzne, strukturalne i dynamiczne rozumienie osobowości. Stadia rozwoju psychoseksualnego i struktura osobowości.	
W4	Osobowość w ujęciu teorii ego (Hainz Hartmann, Jack Block) i relacji z obiektem (koncepcja Melanie Klein, Heinza Kohuta, Otto Kernberga).	
W5	Osobowość w ujęciu psychologii analitycznej Carla Junga. Teorie psychospołeczne: Alfred Adler, Erich Fromm, Karen Horney, Harry Sullivan, Erik Erikson. Osobowość w koncepcji Karen Horney.	
W6	Klasyczna teoria cech Gordona Allporta. Personologia Henry'ego Murray'a.	
W7	Czynnikowo- analityczna teoria cech Raymonda Cattella.	

W8	Trójczynnikiowa teoria PEN Eysencka. Znaczenie kategorii temperament w opisie osobowości w podejściu czynnikowym.	
W9	Pięcioczynnikowe modele osobowości oraz badania leksykalne nad „wielką piątką”. PMO w ujęciu Paula Costa’y i Roberta McCrae’a.	
W10	Osobowość jako system przetwarzania i organizowania informacji – podejście poznawcze i behawiorystyczne (John Dollard i Neal Miller, George Kelly).	
W11	Osobowość a teoria uczenia się i teoria społeczno – poznawcza (Burrhus Skinner, Albert Bandura, Walter Mischel, Julian Rotter).	
W12	Fenomenologiczne i humanistyczne koncepcje osobowości. Istota przełomu humanistycznego dla rozumienia dynamiki rozwoju osobowości. Koncepcja osobowości Abrahama Maslowa i Carla Rogersa.	
W13	Struktura osobowości w ujęciu Erica Berne’a – zarys analizy transakcyjnej.	
W14	Współczesne koncepcje Ja – na styku psychologii osobowości i psychologii społecznej ja na poziomie indywidualnym i społecznym. Struktura Ja – poznawcze, wartościujące i wykonawcze.	
W15	Tożsamość indywidualna (James Marcia). Tożsamość narracyjna (Hubert Hermans, Dan McAdams, Małgorzata Puchalska- Wasyl).	
W16	Logoterapia Victora Frankla. Trójwymiarowy model egzystencji człowieka. Wymiar noetyczny (dążenie do sensu).	
W17	Wybrane polskie koncepcje osobowości (teoria dezintegracji pozytywnej Kazimierza Dąbrowskiego, koncepcja transgresyjna człowieka Józefa Koźmieleckiego, koncepcja osobowości jako systemu tworzącego i realizującego plany Tadeusza Mądrzyckiego).	
W18	Wpływ biologii (perspektywa ewolucyjna, genetyka i epigenetyka, neuronauka) i kultury na osobowość (Shinobu Kitayama i Geert Hofstede). Nowe kierunki badań nad osobowością z zastosowaniem nowych technologii.	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Osobowość jako przedmiot zainteresowania psychologii. Studenci będą mieli możliwość zapoznania się z szeroką gamą narzędzi diagnostycznych wykorzystywanych w ocenie osobowości i diagnozowaniu zaburzeń psychicznych. W ramach zajęć praktycznych poznają takie testy jak: 1. NEO-FFI (pięcioczynnikowy model osobowości), 2. EPIQR (kwestionariusz osobowości Eysencka), 3. MMPI-2 (Minnesota Multiphasic Personality Inventory), 4. MBTI (Myers-Briggs Type Indicator), 5. CPI (California Psychological Inventory), 6. ZKP (Zestaw Kwestionariuszy Psychologicznych), 7. Kwestionariusz Temperamentu EAS (Emotionality, Activity, Sociability), 8. Test Rorschacha (test projekcyjny), 9. TAT (Thematic Apperception Test).	P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 P_K01 P_K02
T2	Podejście psychodynamiczne. Zadania praktyczne: studia przypadków, zastosowanie najważniejszych pojęć, mechanizmów funkcjonowania osobowości w praktyce psychologicznej	
T3	Podejście behawiorystyczne. Zadania praktyczne: studia przypadków, zastosowanie najważniejszych pojęć, mechanizmów funkcjonowania osobowości w praktyce psychologicznej	
T4	Podejście poznawcze. Zadania praktyczne: studia przypadków, zastosowanie najważniejszych pojęć, mechanizmów funkcjonowania osobowości w praktyce psychologicznej. Praktyczny trening dowolnego sposobu zmiany przekonań patogenicznych w pracy z klientem.	
T5	Podejście poznawcze. Zadania praktyczne: studia przypadków, zastosowanie najważniejszych pojęć, mechanizmów funkcjonowania osobowości w praktyce psychologicznej. Praktyczny trening dowolnego sposobu pracy z ja realnym i idealnym. Analiza zaspokajanych potrzeb klienta.	
T6	Podejście humanistyczne Zadania praktyczne: studia przypadków, zastosowanie najważniejszych testów (inwentarzy) osobowości w praktyce psychologicznej. Praktyczny trening zaplanowania, przeprowadzenia i interpretacji diagnozy osobowości z pomocą wybranego testu psychologicznego.	
T7	Podejście narracyjne Zadania praktyczne: studia przypadków, zastosowanie koncepcji narracyjnej w praktyce psychologicznej.	
T8	Koncepcja Ja i jej zastosowanie w praktyce pracy psychologa. Zadania praktyczne: studia przypadków	
T9	Wybrane polskie koncepcje osobowości i ich praktyczne zastosowanie Zadania praktyczne: debata	
T10	Wpływ biologii i kultury na osobowość Zadanie praktyczne: praca z tekstem i wnioski dla praktyki.	
T11	Nowe kierunki badań nad osobowością. Zadanie praktyczne: szanse i zagrożenia badań z użyciem AI.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin ustny lub pisemny [30 pytań, abcd, jednokrotnego wyboru; 4 pytania otwarte]	Wiedza
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu, projektu. W ramach pracy własnej studenta (PWS) student utrwała wiedzę oraz umiejętności zdobyte w czasie wykładów i ćwiczeń, studiując literaturę przedmiotu, wykonuje zlecone przez prowadzącego zadania (np. projekty, prezentacje, odpowiedzi na pytania do literatury), angażuje się w zadania poszerzające wiedzę z przedmiotu oraz realizuje dodatkowe ćwiczenia praktyczne lub badawcze wspierające jego rozwój kompetencji. Student może także uczestniczyć w dyskusjach, konsultacjach, samodzielnie analizować zagadnienia teoretyczne oraz rozwijać swoje umiejętności poprzez opracowywanie raportów, projektów lub badań. W przypadku niezakończenia zadań w trakcie zajęć dydaktycznych, student zobowiązany jest do ich ukończenia w ramach pracy własnej. Wszelkie działania mają na celu pogłębianie wiedzy, krytyczne myślenie oraz przygotowanie do aktywności praktycznych w obrębie przedmiotu.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		
Rodzaj aktywności		Obciążenie studenta

ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	88	68
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	80	60
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	62	82
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150 h = 6 ECTS	150 h = 6 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Cervone, D., Pervin, L. A. (2018). *Osobowość. Teoria i badania*. Kraków: Wydawnictwo UJ.
Gasiul, H. (2020). *Psychologia osobowości. Nurty, teorie, koncepcje*. Warszawa: Difin.
Hall, C. S., Lindzey, G. i Campbell, J. B. (2020). *Teorie osobowości*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
Oleś, P.K., Drat-Ruszczak, K. (2015). *Osobowość*. W: J. Strelau, Doliński D. (red.), *Psychologia akademicka podręcznik t.1* (s.651-764). Gdańsk: GWP.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Beck, A. T., Davis, D. D., Freeman, A. (red.). (2020). *Terapia poznawcza zaburzeń osobowości*. Kraków: Wydawnictwo UJ.
Campbell, J. B., Hall, C. S., Gardner, L. (2020). *Teorie osobowości*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
Cierpiałkowska, L., Soroko, E. (2014). *Zaburzenia osobowości*. Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza.
Dudek, Z. W. (2020). *Podstawy psychologii Junga*. Warszawa: Eneteia.
McGrath, H., Hazel, E. (2020). *Trudne osobowości. Jak radzić sobie ze szkodliwymi zachowaniami innych oraz własnymi*. Warszawa: Wydawnictwo Rebis.
Mededović, J. (2018). What can human personality psychology learn from behavioral ecology? *Journal of Comparative Psychology*, 132(4), 382–394. <https://doi.org/10.1037/com0000120>
Mikulincer, M., Shaver, Ph. R. (2015). *APA Handbook of personality and social psychology*. American Psychological Association.
Mróz, B., Chudzińska-Czupała, A., Kuśpit, M. (2017). *Kompetencje osobowościowe i twórcze*. Wydawnictwo Naukowe Scholar.
Neckar, J. (2018). *Ewolucyjna psychologia osobowości*. Wydawnictwo Akademickie SEDNO.
Noras, G. (2017). *Zrozumieć osobowość*. Warszawa: Wydawnictwo Rozpisani.pl.
Noras, G. (2017). *Zrozumieć osobowość*. Warszawa: Wydawnictwo Rozpisani.pl.
Strelau, J. (2020). *Różnice indywidualne. Historia – determinanty – zastosowania*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.
Szuman, S. (2014). *Osobowość i charakter*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
Winston-Proctor, C. E. (2018). Toward a model for teaching and learning qualitative inquiry within a core content undergraduate psychology course: Personality psychology as a natural opportunity. *Qualitative Psychology*, 5(2), 243–262. <https://doi.org/10.1037/qup0000109>
Zeigler-Hill, V. i Marcus, D. K. (2016). *The dark side of personality: Science and practice in social, personality, and clinical psychology*. American Psychological Association.
Zeigler-Hill, V., Marcus, D. K. (2016). *The dark side of personality: Science and practice in social, personality, and clinical psychology*. American Psychological Association.
Zimbardo, Ph. G., Johnson, R. L. i McCann, V. (2017). *Psychologia. Kluczowe koncepcje. Psychologia osobowości*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
Zimbardo, Ph. G., Johnson, R. L., McCann, V. (2017). *Psychologia. Kluczowe koncepcje. Psychologia osobowości*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Inne materiały dydaktyczne: testy psychologiczne (inwentarze osobowości).

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia emocji i motywacji

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	B. MODUŁ: KSZTAŁCENIE PODSTAWOWE
Rok / Semestr:	1/2
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien posiadać znajomość pojęć, metod i teorii psychologicznych. Student powinien mieć analityczne i refleksyjne podejście do wiedzy z zakresu psychologii. Ukończony kurs z wprowadzenia do psychologii.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztaty	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20			30				2	6	58	6
Studia niestacjonarne	10			25				2	6	43	6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> <u>Wykład problemowy</u> <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych Metoda przypadków Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> Praca w grupie Debata

	Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat kluczowych teorii i koncepcji emocji oraz motywacji, a także ich zastosowania w analizie zachowania człowieka.	K_W03
P_W02	Student posiada zaawansowaną wiedzę na temat neurobiologicznych mechanizmów emocji i motywacji, rozumie rolę układu nerwowego w ich regulacji oraz zna metody ich badania.	K_W13
P_W03	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat wpływu emocji i motywacji na procesy poznawcze i zachowanie, uwzględniając ich biologiczne, psychologiczne i społeczne uwarunkowania.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi formułować problemy badawcze i proponować ich rozwiązania, bazując na wiedzy z zakresu psychologii emocji i motywacji, a także przeprowadzać analizy danych empirycznych.	K_U02
P_U02	Student umiejętnie stosuje terminologię z zakresu psychologii emocji i motywacji oraz pogłębienie analizuje zachowania w kontekście emocjonalnym.	K_U05
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student ma zaawansowaną świadomość ograniczeń badań nad emocjami i motywacją oraz dostrzega potrzebę konsultacji z innymi specjalistami.	K_K03
P_K02	Student potrafi uczestniczyć w merytorycznych dyskusjach na temat emocji i motywacji, prezentując pogłębione argumenty i szanując poglądy innych.	K_K06
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Czym są emocje. Problem rozumienia pojęcia emocji. Emocje jako zjawisko o charakterze interakcyjnym.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Zróżnicowanie emocji i ich właściwości. Kategorie czy wymiary emocji. Emocje pierwotne i wtórne. Podstawowe kategorie i poziomy analizy emocji. Właściwości i funkcje emocji.	
W3	Predyspozycje i procesy emocjonalne w interpretacji teorii klasycznych. Zmiany cielesne podstawą wzbudzania emocji. Analizy W.Canonna. Poznanie i ocena podstawą emocji (M.Arnold). Percepcyjno motywacyjna teoria R.W.Leepera. Ekspresja emocji jako podstawa adaptacji. Podstawowe modele emocji.	
W4	Poziom predyspozycji emocjonalnych - emocje w perspektywie biologicznej. Układy struktur neuronalnych jako podstawa emocji. Neurofizjologiczne mechanizmy zróżnicowanych kategorii emocji i ekspresji emocji. Znaczenie systemów pobudzania i hamowania.	

W5	Ekspresja jako podstawa dyspozycji i stanów emocjonalnych. Emocje w perspektywie obserwatora. Dowody na znaczenie ekspresji. Podstawowe teorie ekspresywne. Wielofunkcyjna rola ekspresji emocji w życiu człowieka.	
W6	Próby rozstrzygnięcia dylematu poznanie, wymiar doświadczenia i świadomości jako dyspozycja i wyznacznik przebiegu procesu emocjonalnego - emocje w perspektywie podmiotu. Próba integracji peryferyjnego i poznawczego modelu emocji w interpretacji S.Schachtera. Próby wyjaśnienia relacji poznanie - emocje przez zróżnicowanie na poziomy, systemy i sposoby przetwarzania informacji. Jednoczesność i nierozdzielność procesów poznawczych oraz emocji. Mechanizmy tworzenia doświadczenia emocjonalnego. Świadomość i doświadczenie emocji perspektywa poznawcza. Doświadczenie emocji w interpretacji fenomenologicznej. Doświadczenie jako komponent emocji.	
W7	Socjokulturowe interpretacje emocji - emocje w perspektywie społecznej. Znaczenie kontekstu społeczno-kulturowego w kształtowaniu emocji. Kultura jako podstaw rozwoju umysłowości i interpretacji emocji. Społeczno-kulturowe teorie i modele interpretacji emocji. Emocje a relacje społeczne.	
Lp.	Ćwiczenia	
T1	Badania emocji. Pojmowanie, kryteria i sposoby analizy motywacji. Możliwości pomiaru emocji, sposoby pomiaru komponentu, doświadczenia i świadomości emocji. Psychofizjologiczne wskaźniki emocji. Behawioralne metody pomiaru emocji. Źródła i rodzaje motywacji. Analiza motywacji w kategoriach predyspozycji - dyspozycji stanu - procesu. Studenci poznają różne metody pomiaru emocji i motywacji, zarówno psychofizjologiczne (np. pomiar reakcji skórno-galwanicznej), jak i behawioralne (np. analiza mimiki twarzy). Nauczą się interpretować dane z badań nad emocjami i motywacją oraz stosować narzędzia diagnostyczne.	P_U01 P_U02 P_U04 P_K01 P_K02
T2	Pojmowanie, kryteria i sposoby analizy motywacji. Pojęcie motywacji i jej cechy. Źródła i rodzaje motywacji. Analiza motywacji w kategoriach predyspozycji. Studenci opanują sposoby identyfikacji i klasyfikacji motywacji, nauczą się analizować źródła i rodzaje motywacji oraz stosować różne modele interpretacyjne w ocenie zachowań motywowanych.	
T3	Od instynktu do potrzeby realizacji siebie samego. Instynkt jako podstawa motywacji. Popęd jako forma dyspozycji motywacyjnej. Dążenie do realizacji siebie jako dyspozycja motywacyjna. Studenci prześledzą ewolucję koncepcji motywacji – od teorii instynktu do teorii samorealizacji. Nauczą się rozpoznawać i analizować motywy działania na różnych poziomach – od biologicznych popędów po potrzeby wyższego rzędu.	
T4	Potrzeba aktywacji i stymulacji jako dyspozycja motywacyjna. Poziom energetyczny wskaźnikiem emocji i motywacji. Analiza dążenia do optymalnego poziomu aktywacji. Rola zapotrzebowania na stymulację. Predyspozycje i dyspozycje do stymulacji.	

	Studenci zapoznają się z teorią optymalnego poziomu pobudzenia i nauczą się analizować indywidualne różnice w zakresie potrzeby stymulacji. Będą także badać, jak poziom aktywacji wpływa na motywację i emocje.	
T5	Dążenie do równowagi jako podstawa uaktywnienia stanów i procesów motywacyjnych. Homeostaza jako wyznacznik stanu i procesu motywacji. Mechanizmy dążenia do równowagi poznawczej. Dążenie do równowagi emocjonalnej jako podstawa motywacji. Mechanizmy i rodzaje regulacji, samoregulacja jako mechanizm dążenia do równowagi. Studenci przeanalizują mechanizmy homeostatyczne regulujące emocje i motywację. Nauczą się, jak dążenie do równowagi wpływa na podejmowanie decyzji oraz jak samoregulacja pozwala na efektywne zarządzanie emocjami i motywacją.	
T6	Mechanizmy kształtowania motywacji wtórnej. Motywacja wtórna (lub nabyta) w interpretacji Freuda. Mechanizmy autonomii funkcjonalnej. Studenci poznają koncepcję motywacji wtórnej i jej mechanizmy, takie jak autonomia funkcjonalna. Nauczą się analizować wpływ doświadczeń i środowiska na kształtowanie się motywacji nabytej.	
T7	Interakcja między predyspozycjami motywacyjnymi a afektami jako podstawa motywacji. Prekursorzy teorii hedonistycznych i podnietowych. Hedonistyczna koncepcja motywacji P. Younga. Podnietowa teoria motywacji D.C. McClelland. Studenci poznają hedonistyczne i podnietowe teorie motywacji oraz nauczą się oceniać, w jaki sposób emocje i afekty wpływają na motywację do działania.	

T8	Emocje a dyspozycje i stany motywacyjne. Emocje a popędy, emocje jako czynniki wyznaczające stany motywacyjne. Uczucia moralne a motywacja. Studenci nauczą się analizować, jak emocje wpływają na procesy motywacyjne. Dowiedzą się, w jaki sposób uczucia moralne kształtują motywację i jakie mechanizmy psychologiczne są za to odpowiedzialne.	
T9	Frustracje, konflikty, kryzysy jako stany emocjonalno-motywacyjne. Frustracja a motywacja, konflikty motywacyjne. Kryzysy jako źródło motywacji. Mechanizmy obronne jako motywy. Studenci poznają mechanizmy radzenia sobie z frustracją, konfliktami i kryzysami. Nauczą się rozpoznawać różne strategie obronne i oceniać ich wpływ na funkcjonowanie emocjonalne i motywacyjne człowieka.	
T10	Od wartości narzucanych ku wartościom wybieranym. Potrzeby źródłem wartości. Mechanizmy nadawania znaczeń. Spójność wartości jako podstawowy motyw. JA centrum i wyznacznikiem wartości. Studenci przeanalizują proces kształtowania wartości i ich roli w motywacji. Nauczą się identyfikować mechanizmy nadawania znaczeń oraz badać spójność wartości jako czynnika motywacyjnego	
T11	JA - jako źródło i fundament ludzkiej motywacji. Rola JA we wzbudzaniu motywacji. Potrzeba wartości siebie jako motyw. Stany uczuciowe związane z samym sobą jako źródło motywacji. Studenci poznają znaczenie koncepcji JA w regulacji emocji i motywacji. Nauczą się analizować, jak poczucie własnej wartości i stany uczuciowe związane z JA wpływają na wybory i działania człowieka.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny, aktywność merytoryczna studenta	wiedza
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
W ramach pracy własnej studenta (PWS) student utrwała wiedzę oraz umiejętności zdobyte w czasie wykładów i ćwiczeń, studiując literaturę przedmiotu, wykonuje zlecone przez prowadzącego zadania (np. projekty, prezentacje, odpowiedzi na pytania do literatury), angażuje się w zadania poszerzające wiedzę z przedmiotu oraz realizuje dodatkowe ćwiczenia praktyczne lub badawcze wspierające jego rozwój kompetencji. Student może także uczestniczyć w dyskusjach, konsultacjach online, samodzielnie analizować zagadnienia teoretyczne oraz rozwijać swoje umiejętności poprzez opracowywanie raportów, projektów lub badań. W przypadku niezakończenia zadań w trakcie zajęć dydaktycznych, student zobowiązany jest do ich ukończenia w ramach pracy własnej. Wszelkie działania mają na celu pogłębianie wiedzy, krytyczne myślenie oraz przygotowanie do aktywności praktycznych w obrębie przedmiotu.		

Projekt: Analiza wpływu emocji i motywacji na decyzje podejmowane przez młodzież w kontekście edukacyjnym

Cel projektu: Celem projektu jest zrozumienie, w jaki sposób emocje (np. strach, radość) i motywacja (np. motywacja wewnętrzna i zewnętrzna) wpływają na decyzje podejmowane przez młodzież w kontekście edukacyjnym, takim jak wybór kierunku studiów, podejmowanie decyzji o nauce, radzenie sobie z porażkami, oraz efektywność nauki. Projekt pozwala na połączenie teorii z praktyką w analizie zachowań młodzieży w kontekście ich emocji i motywacji.

Zakres tematyczny:

1. Teorie emocji:

- Przegląd głównych teorii emocji (np. teoria Jamesa-Langego, teoria Cannon-Barda, teoria Schachter-Singera).
- Związki między emocjami a zachowaniem.

2. Teorie motywacji:

- Przegląd teorii motywacji (np. teoria samodeterminacji, teoria oczekiwań, teoria wzmocnienia).
- Różnice między motywacją wewnętrzną a zewnętrzną oraz ich wpływ na zachowanie.

3. Interakcja emocji i motywacji:

- Jak emocje wpływają na motywację (np. emocje pozytywne a zwiększenie motywacji).
- Jak motywacja wpływa na doświadczanie i regulowanie emocji (np. motywacja do osiągania celów a kontrolowanie emocji).

4. Badanie praktyczne:

- Przeprowadzenie badania ankietowego lub wywiadu z młodzieżą na temat ich emocji i motywacji związanych z decyzjami edukacyjnymi, wyborem kariery, porażkami i sukcesami.
- Analiza wyników badania i wyciąganie wniosków o wpływie emocji i motywacji na podejmowanie decyzji edukacyjnych.

Kroki realizacji projektu:

1. Przegląd literatury:

- Zapoznanie się z podstawowymi teoriami emocji i motywacji.
- Wybór teorii emocji i motywacji, które będą analizowane w kontekście młodzieży i decyzji edukacyjnych.

2. Zbieranie danych:

- Opracowanie narzędzi badawczych, takich jak ankiety, wywiady lub kwestionariusze dotyczące emocji związanych z nauką, poziomem motywacji i decyzjami edukacyjnymi.
- Przeprowadzenie badania na grupie młodzieży, np. uczniów szkół średnich.

3. Analiza wyników:

- Dokonanie analizy zebranych danych za pomocą odpowiednich narzędzi (np. analiza statystyczna, analiza jakościowa).
- Wyciągnięcie wniosków dotyczących zależności między emocjami, motywacją a decyzjami edukacyjnymi.

4. Prezentacja wyników:

- Przygotowanie raportu z wynikami badania.
- Stworzenie prezentacji lub infografiki, podsumowującej wyniki i wnioski z przeprowadzonego badania.

Kryteria oceny projektu:

1. Zrozumienie tematu (20%):

- Jasne określenie celu projektu.
- Oparcie się na solidnych podstawach teoretycznych.
- Zrozumienie teorii emocji i motywacji oraz ich zastosowania w kontekście młodzieży.

2. Przeprowadzenie badania (30%):

- Odpowiedni wybór narzędzi badawczych (ankieta, wywiad).
- Rzetelność przeprowadzenia badania, dobór próby badawczej.
- Umiejętność uzasadnienia wyboru grupy badawczej i metody badawczej.

3. **Analiza wyników (20%):**

- Dokładność analizy danych oraz umiejętność wyciągania wniosków.
- Właściwe wykorzystanie narzędzi analitycznych do przetworzenia wyników.

4. **Prezentacja wyników (20%):**

- Jasna i logiczna prezentacja wyników.
- Estetyka i przejrzystość przygotowanego raportu.
- Umiejętność obrony projektu, odpowiedzi na pytania, wyjaśnianie wyników.

5. **Innowacyjność i kreatywność (10%):**

- Oryginalność podejścia do tematu.
- Kreatywność w analizie wyników i przedstawieniu ich w sposób angażujący.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	43
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	35
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6

2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie i poszerzanie wiedzy oraz umiejętności, analizę literatury, realizację projektów i wykonywanie zadań związanych z kursem.	92	107
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150 h = 6 ECTS	150 h = 6 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Gasiul, H. (2007). Teorie emocji i motywacji. Rozważania psychologiczne. Warszawa: Wydawnictwo UKSW. Doliński, D., Błaszczak, M. (2011). Dynamika emocji. Teoria i praktyka. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Lewis, J.M. Haviland-Jones (2005). Psychologia emocji. Gdańsk: GWP. Franken R.E. (2005). Psychologia motywacji. Gdańsk: GWP. Rheinberg, F (2006). Psychologia motywacji. Kraków: WAM. Strelau, J., D. Doliński, D. (2008). Psychologia. Podręcznik akademicki. Tom I. Gdańsk: GWP.		
Literatura uzupełniająca przedmiotu: Łosiak, W (2007). Psychologia emocji. Warszawa: WAiP. Oatley, K., Jenkins, J.M. (2003). Zrozumieć emocje. Warszawa: PWN. Czapiński, J. (2004). Psychologia pozytywna. Nauka o szczęściu, zdrowiu, sile i cnocie człowieka. Nowe tendencje w psychologii. Warszawa: PWN. Śmieja, M., Orzechowski, J. (2008). Inteligencja emocjonalna: fakty, mity, kontrowersje. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.		
Inne materiały dydaktyczne: Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.		

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia społeczna

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	5
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	B. MODUŁ: KSZTAŁCENIE PODSTAWOWE
Rok / Semestr:	2/3
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu wprowadzenia do psychologii oraz socjologii.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20			45				2	6	73	5
Studia niestacjonarne	10			35				2	6	53	5

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> <u>Wykład z prezentacją multimedialną</u> <u>Metoda projektów</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Deбата</u> <u>Autoprezentacja</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym stopniu		
P_W01	Potrafi zdefiniować najważniejsze pojęcia z zakresu psychologii społecznej. Zna klasyczne eksperymenty i potrafi zrekonstruować ich przebieg oraz omówić uzyskane wyniki. Rozumie wpływ zjawisk społecznych na mechanizmy poznawczo-motywacyjne.	K_W10
Umiejętności:		
P_U01	W oparciu o znajomość mechanizmów psychologicznych, potrafi analizować zjawiska społeczne i zachowania grupowe.	K_U16
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest świadomy ograniczeń wynikających z zastosowania określonych metod diagnostycznych w psychologii społecznej.	K_K10
P_K02	Potrafi współpracować z grupą. Jest zdolny do wypełniania ról związanych z uczestnictwem w grupie.	K_K05
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie do problematyki. Omówienie podstawowych pojęć i zagadnień, które będą poruszane na zajęciach, omówienie perspektywy poznawczej, motywacyjnej, behawiorystycznej, społecznokulturowej i ewolucjonistycznej. Metody badań w psychologii społecznej. Etyczne problemy w badaniach w psychologii społecznej.	P_W01
W2	Poznanie społeczne Struktury wiedzy, schematy poznawcze (rodzaje schematów, cechy, funkcje, konsekwencje używania schematów poznawczych). Procesy automatyczne i kontrolowane.	
W3	Rozumienie siebie Autostereotypy i ich konsekwencje, Ja realne, idealne i powinnościowe, Ja niezależne i ja współzależne, funkcje ja. Samoocena Źródła samooceny, samoocena jako cecha, samoocena jawna i utajona, wyznaczniki samooceny, konsekwencje samooceny wysokie/niskiej, mechanizmy podbudowywania samooceny. Rola motywacji w podejmowaniu działań związanych z sukcesem/porażką; zmiana poczucia tożsamości jako czynnik istotnych zmian.	
W4	Rozumienie innych Sprawczość i wspólnotowość. Atrybucja, rodzaje atrybucji, błędy atrybucji.	
W5	Postawy i zmiany postaw Struktura postaw, postawy jawne i utajone, teorie zmiany postaw. Poglądy polityczne. Podstawy moralności, oceny moralne. Stereotypy, uprzedzenia, dyskryminacja.	

	Stosunki międzygrupowe, grupa społeczna, konflikty.	
W6	Techniki wpływu społecznego Mechanizmy wywierania wpływu społecznego, techniki manipulacji społecznych, obrona przed wpływem społecznym	
W7-8	Agresja Teorie agresji, indywidualne wyznaczniki agresji, sytuacyjne wyznaczniki agresji Zachowania prospołeczne Geneza zachowań prospołecznych, indywidualne i sytuacyjne determinanty zachowań prospołecznych, typy relacji społecznych, konsekwencje pomagania	
W9	Władza Podstawy i natura władzy, wpływ władzy na nastrój i samoocenę, style kierowania i ich skuteczność. Psychologia ekonomiczna, pieniądze w psychologii społecznej, pieniądze a relacje interpersonalne.	
W10	Miłość i atrakcyjność Teorie miłości, strategie doboru partnera, fazy związku. Teorie atrakcyjności, wyznaczniki atrakcyjności.	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Atrybucja. Rozpoznawanie różnych rodzajów atrybucji w interpretacjach zachowań. Konsekwencje ich stosowania.	P_U01 P_K01 P_K02
T2	Konformizm. Skłonność jednostki do podporządkowywania się grupie. Omówienie wybranych eksperymentów (np. Solomona Ascha).	
T3	Efekt audytorium. Wpływ otoczenia na jednostkę. Facylitacja. Hamowanie społeczne.	
T4	Manipulacyjne wywieranie wpływu. Omówienie reguły konsekwencji i zaangażowania oraz niektórych technik manipulacyjnego wywierania wpływu.	
T5	Wywieranie wpływu a przetwarzanie informacji Omówienie kolejnych technik manipulacyjnego wywierania wpływu, wykorzystujące zasady przetwarzania informacji (m.in. zasada wzajemności, zasada dostępności itd.).	
T6	Spostrzeganie siebie Ja realne, idealne i powinnościowe. Autoschematy. Praca w grupach z personami.	
T7	Autoprezentacja Taktyki autoprezentacji (obronne, asertywne), przykłady. Ćwiczenia z autoprezentacji własnej.	
T8	Samoocena Pomiar samooceny. Samoocena jako motyw działań, funkcje samooceny.	
T9	Stereotypy, uprzedzenia i dyskryminacja Geneza powstawania stereotypów i uprzedzeń. Sposoby osłabiania uprzedzeń. Praca nad projektem zaliczeniowym w grupach.	
T10	Fundamenty moralności Podstawy moralność, moralność a poglądy polityczne. Praca w grupach – case study.	
T11	Agresja	

	Sytuacyjne uwarunkowania agresji, w środkach masowego przekazu, sposoby zmniejszania agresji – debata.	
T12	Altruizm Zachowania prospołeczne a bezinteresowność. Determinanty i konsekwencje altruizmu. Jak zwiększyć chęć do zachowań prospołecznych? Debata nad bezinteresownością zachowań pomocowych.	
T13	Władza Natura władzy. Jak władza zmienia ludzi? Czy władza deprawuje? Dyskusja.	
T14	Konflikt społeczny Struktura konfliktu. Rodzaje zachowania w konflikcie.	
T15	Miłość Składniki miłości. Rozwój związku miłosnego.	
T16	Atrakcyjność interpersonalna. Pozytywna postawa wobec innego człowieka, wyznaczniki, efekt ekspozycji, halo.	
T17	Kobiety i mężczyźni Stereotypy płci, przyczyny różnic, różnice i podobieństwa.	
T18	Szczęście Natura szczęścia. Wyznaczniki, konsekwencje i maksymalizacja szczęścia.	
T19-20	Prezentacja projektów grupowych	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny</u> , egzamin ustny, kolokwium, <u>projekt</u> , prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny – test ABCD [30 pytań, jednokrotnego wyboru]	wiedza
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS).	Umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie oceny z egzaminu pisemnego, aktywności, projekt i kolokwium. W ramach pracy własnej studenta (PWS) student utrwała wiedzę oraz umiejętności zdobyte w czasie wykładów i ćwiczeń, studiując literaturę przedmiotu, wykonuje zlecone przez prowadzącego zadania (np. projekty, prezentacje, odpowiedzi na pytania do literatury), angażuje się w zadania poszerzające wiedzę z przedmiotu oraz realizuje dodatkowe ćwiczenia praktyczne lub badawcze wspierające jego rozwój kompetencji. Student może także uczestniczyć w dyskusjach, konsultacjach, samodzielnie analizować zagadnienia teoretyczne oraz rozwijać swoje umiejętności poprzez opracowywanie raportów, projektów lub badań. W przypadku niezakończenia zadań w trakcie zajęć dydaktycznych, student zobowiązany jest do ich ukończenia w ramach pracy własnej. Wszelkie działania mają na celu pogłębianie wiedzy, krytyczne myślenie oraz przygotowanie do aktywności praktycznych w obrębie przedmiotu.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
Wykład: Egzamin w formie testu jednokrotnego wyboru (a, b, c, d) z jedną poprawną odpowiedzią, bez punktów ujemnych za nieprawidłowe odpowiedzi. Test będzie zawierać 30 pytań, każda poprawna odpowiedź przekłada się na jeden punkt (maksymalnie 30 pkt do uzyskania). Minimalna liczba punktów konieczna do zdania egzaminu, to 11 pkt (>51%). Czas		

trwania egzaminu 30 minut.

Egzamin będzie sprawdzać wiedzę z wykładów oraz z podanej podstawowej literatury przedmiotu.

Kryteria oceny:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – 50% i poniżej

Zaliczenie ćwiczeń – łącznie 20 punktów:

- Aktywność (5 pkt.)
- Projekt (15 pkt)

Aktywność: na każde zajęcia zadana jest literatura do przeczytania, aktywność studenta dotyczy wykazania się znajomością literatury, odpowiadania na pytania prowadzącego, udziału z zadaniach podczas zajęć (dyskusje, praca w grupie, debaty).

Aktywność zapisywana po każdych zajęciach w formie „plusów”. Proporcjonalnie do liczby zajęć można uzyskać maksymalnie 5 punktów z aktywności.

Projekt:

Projekt grupowy (3-5 osób w grupie) – praca grupowa polegająca na zaprojektowaniu działań przeciw wybranym uprzedzeniom (warsztaty lub kampania społeczna).

Projekt i jego zaprezentowanie maksymalnie 15 punktów:

- Opis wybranego uprzedzenia (jego charakterystyka, geneza, konsekwencje)
- Opis grupy docelowej, do której kierowany jest projekt
- Dokładny opis przebiegu działania – plan warsztatów, opis ćwiczeń/zadań lub opis kampanii (plan kampanii)
- Formatowanie zgodnie ze standardami APA 7 (1 punkt).
- Prezentacja projektów (zaprezentowanie kluczowych elementów projektu, jasność i zwięzłość przekazu) (5 punktów).

Prezentacja projektów – ostatnie zajęcia

Kryteria oceny (maksymalnie 20 punktów):

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – 50% i poniżej

Praca własna studenta dotycząca wykładu oraz ćwiczeń obejmuje zapoznanie się studenta z literaturą przedmiotu, powtórzenie materiału oraz każdorazowe przygotowanie się poszczególnych ćwiczeń poprzez zapoznanie się z zadaną literaturą, przygotowanie się do kolokwium i egzaminu. Opracowanie projektu w grupach.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	73	53
W tym	65	45

1.1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów		
1.2.Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3.Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	52	72
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	125 h = 5 ECTS	125 h = 5 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Wojciszke, B. (2022). *Psychologia społeczna*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.

Boski, P. (2022). *Kulturowe ramy zachowań społecznych: podręcznik psychologii międzykulturowej*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Strelau, J., Doliński, D. (Eds.). (2020). *Psychologia: podręcznik akademicki*. Tom 2. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Aronson, E., Wilson, T., & Akert, R. (1997). *Serce i umysł. Psychologia społeczna*, Zys i S-ka, Warszawa.

Aronson, E., Aronson, J. (2020). *Człowiek istota społeczna*. Wydanie nowe. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Cialdini, R. B. (2009), *Wywieranie wpływu na innych. Teoria i praktyka*, Gdańsk: GWP.

Wojciszke, B. (2009). *Człowiek wśród ludzi: zarys psychologii społecznej*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.

Wojciszke, B. (2021). *Psychologia miłości. Intymność, Namiętność, Zobowiązanie*. Nowe Poszerzone wydanie. Sopot: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Haidt, J. (2014). *Prawy umysł*. Sopot Poland: Smak Słowa.

Inne materiały dydaktyczne:

Etcoff, N. (2000). *Przetrwają najpiękniejsi. Wszystko, co nauka mówi o ludzkim pięknie*, Wydawnictwo CIS, Wydawnictwo WAB.

Festinger, L. (2007), *Teoria dysonansu społecznego*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Fine, C. (2018). *Urojenia płciowe*. Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika.

Krahe, B. (2006). *Agresja*. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Czarnek, G., Dragon, P., Szwed, P., & Wojciszke, B. (2017). Kwestionariusz przekonań politycznych: własności psychometryczne. *Psychologia społeczna*, 12 (2 (41)), s. 205-222.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)											
Psychologia różnic indywidualnych											
Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:						Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia					
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:						Psychologia - Jednolite studia magisterskie					
Liczba punktów ECTS						3					
Język przedmiotu- polski, angielski, inny						polski					
Profil kształcenia:						PRAKTYCZNY					
Nazwa specjalności:						-					
Rodzaj modułu kształcenia:						B. MODUŁ: KSZTAŁCENIE PODSTAWOWE					
Rok / Semestr:						2/4					
Osoba koordynująca przedmiot:											
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):						Wiedza dotycząca procesów poznawczych, biologicznego podłoża zachowań, twórczości oraz metodologii badań psychologicznych. Samodzielna analiza tekstów naukowych, integracja i synteza informacji z różnych źródeł, stosowania metod diagnostycznych i umiejętność wstępnej analizy uzyskanych wyników. Osiągnięcie efektów kształcenia z przedmiotów: Wprowadzenie do psychologii, Podstawy metodologii badań psychologicznych, Psychologia procesów poznawczych.					
II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN											
	wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersato ryjne	Ćwiczenia audytoryjne	warsztat	Seminarium	praktyki	Egzamin/ zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjo narne	15			30				2	6	53	3
Studia niesta cjonar ne	10			25				2	6	43	3
III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH											
Formy zajęć						Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić					
Wykład/Ćwiczenia						<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> <u>Wykład problemowy</u> <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u>					

	<u>Metoda sytuacyjna</u> Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata Inne	
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza		
P_W01	Student posiada pogłębioną wiedzę w zakresie psychologii różnic indywidualnych. Zna klasyczne i współczesne teorie osobowości oraz rozumie ich znaczenie dla funkcjonowania człowieka. Potrafi porównać różne podejścia do osobowości i wskazać ich praktyczne zastosowanie w diagnozie psychologicznej oraz pracy z jednostką.	K_W05
P_W02	Student zna kluczowe koncepcje teoretyczne związane z indywidualnymi różnicami w zakresie temperamentu, inteligencji, zdolności, stylów poznawczych i emocjonalnych. Posiada wiedzę na temat biologicznych, społecznych i kulturowych uwarunkowań tych różnic oraz rozumie ich wpływ na funkcjonowanie jednostki w różnych kontekstach życiowych i zawodowych.	K_W06
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi interpretować zachowania ludzi w odniesieniu do ich osobowości, temperamentu, zdolności i inteligencji. Umie przeprowadzać analizę indywidualnych predyspozycji psychicznych na podstawie narzędzi diagnostycznych oraz stosować tę wiedzę w praktycznych kontekstach, takich jak edukacja, doradztwo zawodowe czy psychoterapia.	K_U07
P_U02	Student potrafi identyfikować problemy emocjonalne i motywacyjne u jednostek oraz proponować strategie ich rozwiązania. Potrafi wykorzystać różne podejścia teoretyczne do wyjaśnienia mechanizmów regulacji emocji i motywacji. Umie stosować wiedzę z zakresu psychologii różnic indywidualnych w celu wspierania rozwoju osobistego i zawodowego jednostek.	K_U09
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest świadomy etycznych i moralnych aspektów pracy psychologa w kontekście diagnozy i analizy różnic indywidualnych. Potrafi stosować zasady rzetelnej i odpowiedzialnej pracy z drugim człowiekiem, kierując się dobrem jednostki i normami etyki zawodowej.	K_K02
P_K02	Student ma świadomość własnych predyspozycji oraz stylu funkcjonowania psychicznego. Potrafi analizować wpływ swoich działań na innych oraz dostosować sposób komunikacji i pracy do indywidualnych cech drugiej osoby. Jest gotów do podejmowania działań w sposób przedsiębiorczy i dostosowany do specyfiki różnych środowisk społecznych i zawodowych.	K_K05

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie do psychologii różnic indywidualnych. Historia dziedziny, przedmiot i cel badań, podstawowe kategorie klasyfikacyjne (pojęcia stanu, cechy oraz typu).	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Źródła różnic indywidualnych. Problem natura vs wychowanie, wkład czynników środowiskowych oraz biologicznych w wariancję zmiennych różnicowych, rola aktywności własnej w zmienności indywidualnej.	
W3	Temperament. Definicja pojęcia, różnice między temperamentem a osobowością, pionierzy badań nad temperamentem, klasyczne i współczesne teorie temperamentu, funkcjonalne znaczenie cech temperamentalnych.	
W4	Osobowość a zaburzenia osobowości w modelach medycznych Definicja ujęcia cechowego, klasyczne teorie osobowości, hipoteza leksykalna, kontrowersje wokół liczby podstawowych wymiarów osobowości, znaczenie funkcjonalne cech osobowości, modele medyczne zaburzenia osobowości i w psychologii różnic indywidualnych.	
W5	Inteligencja. Podstawowe definicje, zróżnicowanie teorii inteligencji (hierarchiczne, czynników równorzędnych), korelaty biologiczne i poznawcze inteligencji, inteligencja akademicka a inteligencja emocjonalna, funkcjonalne znaczenie poziomu inteligencji.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Obszary zastosowań psychologii różnic indywidualnych. Kontekst społeczny zmienności indywidualnej, kontrowersje i dylematy moralne związane z testowaniem różnic.	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02
T2	Kreatywność. Zjawisko twórczości w ujęciu różnicowym, interakcja uwarunkowań indywidualnych i środowiskowych procesu twórczego, korelaty poznawcze, emocjonalne i motywacyjne indywidualnego poziomu twórczości, rola kreatywności w funkcjonowaniu jednostki.	
T3	Style poznawcze. Specyfika pojęcia (styl psychologii poznawczej i osobowości), podstawowe podziały, charakterystyka i funkcjonalne znaczenie podstawowych stylów poznawczych, związki z innymi zmiennymi różnicowymi.	
T4	Podstawy genetyki zachowania. Analiza podstawowych metod badawczych stosowanych u ludzi i zwierząt (chów wsobny, hodowla selektywna, metoda bliźniąt, metoda adopcyjna), sposoby analizy uzyskiwanych danych w kontekście psychologii różnic indywidualnych.	

T5	Analiza teorii temperamentu zorientowanych na dziecko. Koncepcja Thomas i Chess, Rothbart i Derryberry’ego, teoria Kagana. Specyfika szacowania poziomu cech temperamentalnych u dzieci.
T6	Analiza teorii temperamentu zorientowanych na osobę dorosłą. Koncepcja Bussa i Plomina, teoria Graya, Regulacyjna Teoria Temperamentu Strelaua. Praca z wybranymi metodami pomiaru cech temperamentu (EAS, BIS/BAS, RTT).
T7	Charakterystyka cechowych teorii osobowości. Teoria Eysencka, Wielka Piątka Costy i McCrae, Alternatywna Wielka Piątka Zuckermana oraz wybrane metody służące do ich diagnozy (EPQ-R, BIS/BAS, NEO-FFI, ZKPQ).
T8	Analiza wybranych teorii inteligencji. Spearman, Cattell, Gardner, teoria inteligencji emocjonalnej Meyera, Saloveya i Caruso. Praca z wybranymi metodami diagnozy inteligencji ogólnej (Test Wechslera, Test Ravena) oraz emocjonalnej (TIE, INTE); testy przeznaczone do diagnozy osób o szczególnych potrzebach (Test Leitera, Columbia).
T9	Testy twórczości werbalnej i niewerbalne. Test Urbana-Jellena, Test Finkego. Podstawowe założenia treningu twórczości.
T10	Charakterystyka podstawowych stylów poznawczych. Zależność/niezależność od pola, impulsywność/refleksyjność, intuicyjność/analizywność, model Sternberga i Grigorenko oraz sposobów ich diagnozy (EFT, MFF).

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny/ ustny [30 pytań, otwarte i ABCD]	wiedza
Ćwiczenia	projekt, aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna, mini-projekt	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu ustnego/ egzaminu pisemnego, projektu a także aktywności merytorycznej studenta.

Mini-projekt zaliczeniowy: "Mapa różnic indywidualnych w funkcjonowaniu człowieka"

Cel projektu:

Celem projektu jest analiza i praktyczne zastosowanie wiedzy z zakresu psychologii różnic indywidualnych. Studenci pracując w zespołach, stworzą profil psychologiczny hipotetycznej osoby na podstawie dostępnych narzędzi diagnostycznych i teorii psychologicznych, a następnie zaproponują strategie wsparcia dostosowane do jej indywidualnych cech.

Forma realizacji:

Studenci pracują w zespołach 3–5 osobowych przez cały semestr. W ramach projektu:

Opracowują hipotetyczny przypadek – tworzą opis postaci, uwzględniając temperament, cechy osobowości, inteligencję, zdolności, styl poznawczy oraz funkcjonowanie emocjonalne i motywacyjne.

Przeprowadzają analizę psychologiczną – korzystając z teorii i narzędzi diagnostycznych, interpretują, jak te cechy wpływają na codzienne funkcjonowanie jednostki w różnych kontekstach (szkolnym, zawodowym, społecznym).

Projektują ścieżkę rozwoju i wsparcia – na podstawie analizy proponują strategie rozwoju i dostosowania środowiska do potrzeb danej osoby, np. optymalny styl pracy, strategie motywacyjne, sposoby redukcji stresu, rekomendowane metody nauki lub interwencji psychologicznych.

Prezentują wyniki – na końcu semestru każda grupa przedstawia raport i prezentację swojego przypadku, uwzględniając wnioski i rekomendacje.

Struktura pracy końcowej:

Część 1 – Charakterystyka postaci

Podstawowe dane (wiek, płeć, środowisko życia)

Cechy osobowościowe (wg wybranego modelu, np. Wielkiej Piątki)

Temperament (np. wg teorii Strelaua)

Poziom inteligencji i zdolności (np. wg teorii wielorakich inteligencji Gardnera)

Styl poznawczy i preferencje w nauce/pracy

Część 2 – Analiza funkcjonowania

Jak cechy wpływają na funkcjonowanie w różnych aspektach życia?

Możliwe trudności i wyzwania

Mocne strony i potencjał rozwojowy

Część 3 – Strategie wsparcia i rekomendacje

Jakie działania można podjąć, by wesprzeć rozwój tej osoby?

Jakie strategie można zaproponować w kontekście edukacji/pracy/życia społecznego?

Jakie metody psychologiczne mogłyby być dla niej skuteczne?

Część 4 – Refleksja zespołu

Jakie wnioski wynieśli członkowie zespołu?

Co było najtrudniejsze w analizie przypadku?

Jakie elementy wiedzy psychologicznej były najbardziej przydatne?

Efekt końcowy:

Pisemny raport (5-10 stron) + Prezentacja zespołowa (ok. 10 min)

Kryteria oceny:

✓ Zgodność z teoriami psychologii różnic indywidualnych – 30%

✓ Przemyślana analiza przypadku – 30%

✓ Zastosowanie praktycznych rekomendacji – 20%

✓ Kreatywność i sposób prezentacji – 10%

✓ Zaangażowanie zespołu i refleksja – 10%

Opcjonalny bonus: Zespoły mogą dodatkowo stworzyć test psychologiczny lub narzędzie diagnostyczne, które sprawdza wybraną cechę (np. krótki kwestionariusz stylów poznawczych).

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	53	43
W tym	45	35
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów		
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	22	32
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Cierpiałkowska, L., Soroko, E. (2014). Zaburzenia osobowości w modelach medycznych i w psychologii różnic indywidualnych. W: L. Cierpiałkowska, E. Soroko (red.), Zaburzenia osobowości. Problemy diagnozy klinicznej. UAM.

Deary, I.J. (2012). *Inteligencja*. Sopot: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Strelau, J. (2014). *Różnice indywidualne. Historia, determinanty, zastosowania*. Warszawa: Wydawnictwo Scholar.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Matczak, A. (2001). Style poznawcze. W: J. Strelau (red.). *Psychologia. Podręcznik akademicki. (T. II)*. Gdańsk: GWP

Nęcka, E. (2003). *Inteligencja. Geneza; Struktura; Funkcje*. Gdańsk: GWP.

Nęcka, E. (2012). *Psychologia twórczości*. Gdańsk: GWP.

Oniszczenko, W., Dragan, W.Ł. (2008). *Genetyka zachowania w psychologii i psychiatrii*. Warszawa: Wydawnictwo Scholar.

Strelau, J. (2001). *Psychologia temperamentu*. Warszawa: PWN.

Inne materiały dydaktyczne: Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Analiza statystyczna w badaniach psychologicznych

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” Filia w
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	2/3
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Zaliczenie przedmiotu: Podstawy metodologii badań psychologicznych.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20			30				2	6	58	4
Studia niestacjonarne	15			25				2	6	48	4

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> <u>Wykład z prezentacją multimedialną</u> <u>Metoda projektów.</u> <u>Dyskusja dydaktyczna.</u> <u>Ćwiczenia rachunkowe</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u>

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada zaawansowaną wiedzę na temat metodologii prowadzenia badań psychologicznych oraz zna różne metody analizy uzyskanych wyników z wykorzystaniem technik statystycznych.	K_W04
P_W02	Student zna metody analizy wartości zmiennych losowych oraz umie korzystać z jedno- i wielowymiarowych miar różnic indywidualnych.	K_W06
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi formułować i operacjonalizować hipotezy, wybrać właściwy plan badawczy dla danego problemu oraz przeprowadzać badania z wykorzystaniem metod ilościowych i jakościowych.	K_U02
P_U02	Student potrafi precyzyjnie przedstawiać na piśmie wyniki badań zgodnie ze standardami edytorskimi dla tekstów psychologicznych.	K_U06
P_U03	Student potrafi tworzyć proste narzędzia badawcze oraz sprawdzać ich parametry, wykorzystując metody psychometryczne i statystyczne.	K_U13
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student opiera się na wynikach badań przy uzasadnianiu wniosków, oddzielając raportowanie wyników od ich interpretacji.	K_K06
P_K02	Student potrafi efektywnie pracować w zespole badawczym, znając zakres obowiązków związanych z różnymi rolami w zespole.	K_K07
P_K03	Student przywiązuje wagę do własności intelektualnej i poprawnie powołuje się na prace innych autorów.	K_K10

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA

Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Postępowanie badawcze Przypomnienie kroków postępowania badawczego oraz podstawowych pojęć statystycznych. Testowanie hipotez zerowych. Raportowanie badania. Standardy APA. Zagadnienie plagiatu.	P_W01 P_W02
W2-3	Plany eksperymentalne Przypomnienie prostych planów eksperymentalnych. Eksperymenty w planie wieloczynnikowym. Efekt główny, efekt interakcji i efekt prosty. Analiza i interpretacja danych pochodzących z eksperymentów w planie wieloczynnikowym. Przypomnienie planu eksperymentalnego z powtarzaniem pomiarem. Plan mieszany. Analiza i interpretacja danych pochodzących z eksperymentów w planie mieszanym.	
W4-5-6	Regresja Model regresji jednozmiennowej i wielozmiennowej w badaniach korelacyjnych i eksperymentalnych. Zmienne jakościowe w modelu regresji. Mediacja i moderacja.	

W7	Wielkość próby, wielkość efektu i moc testów	

	Pojęcia: wielkość próby, wielkość efektu i moc testów. Sytuacje niespełnienia założeń testów. Dobre praktyki w prowadzeniu badań psychologicznych.	
W8	Testy Chi-Kwadrat Podstawowe informacje, zastosowanie, obliczanie.	
W9-10	Systematycznie Modyfikowane Auto-Replikacje (SMAR) Podejście wielometodyczne. Analiza danych konfirmacyjna i eksploracyjna, HARKing.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
Ć1	Testy t-Studenta, ANOVA Praktyczna nauka: Student nauczy się, jak analizować dane przy użyciu testów t-Studenta oraz jednoczynnikowej analizy wariancji. Zdobędzie umiejętność interpretacji wyników oraz ich przedstawienia w raporcie zgodnie z obowiązującymi standardami edytorskimi (P_U02). Ponadto, rozwinie umiejętność formułowania hipotez oraz operacjonalizowania zmiennych w kontekście konkretnego problemu badawczego (P_U01).	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02 P_K03
Ć2-3	Projekt badawczy Praktyczna nauka: Student będzie uczestniczył w procesie tworzenia projektu badawczego, co pozwoli mu na wykorzystanie teorii w praktyce poprzez formułowanie hipotez, opracowywanie planów badawczych, a także naukę efektywnego działania w zespole badawczym (P_K02). Zdobędzie także umiejętności precyzyjnego zapisywania wyników i przedstawiania ich w formie zgodnej z wymogami psychologicznymi (P_U02).	
Ć4	Testy nieparametryczne Praktyczna nauka: Student będzie analizował dane przy użyciu testów nieparametrycznych i metod korelacji, co rozwinie jego umiejętności statystyczne i pomoże w tworzeniu narzędzi badawczych, w tym narzędzi do analizy danych jakościowych (P_U03). Ponadto, rozwinie zdolność oddzielania raportowania wyników od ich interpretacji, zgodnie z etyką zawodową (P_K01).	
Ć5	Dwuczynnikowa analiza wariancji Praktyczna nauka: Student pozna metody dwuczynnikowej analizy wariancji, co umożliwi mu analizowanie wyników badań w kontekście bardziej złożonych zmiennych. Będzie również testował założenia analiz, co pomoże w doskonaleniu umiejętności badawczych i w pracy zespołowej przy tworzeniu raportów (P_K02).	
Ć6	Jednoczynnikowa analiza wariancji w planie dla grup zależnych Praktyczna nauka: Student nauczy się przeprowadzać analizę wariancji w planie dla grup zależnych, co pomoże w lepszym zrozumieniu dynamiki wyników w kontekście powtarzanego pomiaru. Zdobędzie umiejętności posługiwania się odpowiednimi testami statystycznymi i ich interpretacją w kontekście psychologii (P_U01, P_U03).	
Ć7	Dwuczynnikowa analiza wariancji w schemacie mieszanym Praktyczna nauka: Student będzie przeprowadzał dwuczynnikową analizę wariancji w schemacie mieszanym, ucząc się, jak łączyć różne zmienne w celu uzyskania bardziej kompleksowych wyników. Zdobędzie także umiejętność analizowania wyników przy użyciu różnych modeli statystycznych (P_U01, P_U03).	

Ć8-9	Projekt badawczy Praktyczna nauka: Student opracuje pełny projekt badawczy, począwszy od przeglądu literatury, poprzez formułowanie hipotez, operacjonalizowanie zmiennych, aż po zaplanowanie modelu statystycznego. Nauczy się także pracy zespołowej i współdziałania w grupie badawczej, co będzie miało kluczowe znaczenie w jego przyszłej praktyce zawodowej.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02 P_K03
Ć10	Regresja Praktyczna nauka: Student będzie analizował dane przy użyciu regresji prostej i wielokrotnej, zdobywając umiejętność oceny wpływu różnych zmiennych na wynik. Umiejętności te pozwolą mu na tworzenie bardziej zaawansowanych narzędzi badawczych i analizowanie wyników z większą precyzją (P_U03).	
Ć11	Ćwiczenia testów • Zajęcia poświęcone ćwiczeniom z omawianych wcześniej testów statystycznych. Przedstawienie postępów w tworzeniu raportu z projektu badawczego. • Zadania: Ćwiczenia z testów statystycznych, przedstawienie postępów w tworzeniu raportu.	
Ć12-13	Ćwiczenia testów Praktyczna nauka: Student przećwiczy wcześniej omawiane testy statystyczne oraz poprawi swój raport z projektu badawczego, co pozwoli mu na doskonalenie umiejętności prezentacji wyników i dostosowywania narzędzi badawczych do konkretnych potrzeb badania (P_U02).	
Ć14-15	Analiza czynnikowa Praktyczna nauka: Student nauczy się przeprowadzać analizę czynnikową, co pozwoli mu na uproszczenie zbiorów danych i wyodrębnienie najistotniejszych zmiennych. Umiejętność ta jest kluczowa w pracy nad bardziej złożonymi projektami badawczymi (P_U01, P_U03).	
Ć16-17	Projekt badawczy Praktyczna nauka: Student zaprezentuje i oceni wyniki swojego projektu badawczego, rozwijając umiejętności związane z efektywnym przekazywaniem wyników w zespole oraz reagowaniem na krytyczne uwagi (P_K02, P_K03).	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, <u>kolokwium</u> , <u>projekt</u> , <u>prezentacja</u> , referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Kolokwium pisemne	wiedza
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium, projektu, a także aktywności studenta.

W ramach pracy własnej studenta (PWS) student utrwała wiedzę oraz umiejętności zdobyte w czasie wykładów i ćwiczeń, studiuje literaturę przedmiotu, wykonuje zlecone przez prowadzącego zadania (np. projekty, prezentacje, odpowiedzi na pytania do literatury), angażuje się w zadania poszerzające wiedzę z przedmiotu oraz realizuje dodatkowe ćwiczenia praktyczne lub badawcze wspierające jego rozwój kompetencji. Student może także uczestniczyć w dyskusjach, konsultacjach online, samodzielnie analizować zagadnienia teoretyczne oraz rozwijać swoje umiejętności poprzez opracowywanie raportów, projektów lub badań. W przypadku niezakończenia zadań w trakcie zajęć dydaktycznych, student zobowiązany jest do ich ukończenia w ramach pracy własnej. Wszelkie działania mają na celu pogłębianie wiedzy, krytyczne myślenie oraz przygotowanie do aktywności praktycznych w obrębie przedmiotu.

W przypadku tego przedmiotu, PWS dotycząca wykładu oraz ćwiczeń obejmuje zapoznanie się studenta z literaturą przedmiotu, powtórzenie materiału oraz samodzielną pracę w powtarzaniu obliczeń za pomocą pakietu SPSS (każdy student dysponuje programem z licencją, którego może używać na prywatnym komputerze) oraz przygotowanie projektu i przygotowanie się do kolokwium.

Zadanie w ramach PWS:

Projekt badawczy: "Analiza wpływu zmiennych psychologicznych na wyniki edukacyjne"

Cel projektu:

Celem projektu jest przeprowadzenie badania, które zbada wpływ wybranych zmiennych psychologicznych (np. motywacji, stresu, samooceny) na wyniki edukacyjne studentów. Studenci będą mieli okazję zastosować zdobyte umiejętności w zakresie planowania badań, analizy statystycznej oraz interpretacji wyników.

Zadania:

1. Literatura przedmiotu:

- Przeprowadź przegląd literatury naukowej dotyczącej wpływu zmiennych psychologicznych na wyniki edukacyjne.
- Wybierz minimum 5 artykułów naukowych, które będą stanowiły podstawę teoretyczną projektu.

2. Formułowanie hipotez:

- Na podstawie przeglądu literatury, sformułuj 3-4 hipotezy badawcze dotyczące wpływu wybranych zmiennych psychologicznych na wyniki edukacyjne.
- Operacjonalizuj zmienne (czyli określ, jak będą one mierzone).

3. Plan badawczy:

- Opracuj plan badawczy, który będzie obejmował opis próby (liczba uczestników, kryteria doboru), metody zbierania danych (kwestionariusze, testy) oraz plan analizy statystycznej.
- Przygotuj narzędzia badawcze (kwestionariusze, testy) lub wykorzystaj dostępne i sprawdzone narzędzia psychometryczne.

4. Zbieranie danych:

- Przeprowadź badanie na wybranej próbie uczestników.
- Zbierz dane i przygotuj je do analizy.

5. Analiza statystyczna:

- Wykonaj analizę statystyczną danych zebranych w badaniu, korzystając z odpowiednich metod (np. testy t-Studenta, analiza wariancji, korelacje).
- Sprawdź poprawność przeprowadzonych analiz i interpretuj wyniki.

6. Raport badawczy:

- Napisz raport badawczy, który będzie zawierał:
 - Wprowadzenie i przegląd literatury
 - Metodologię badania
 - Wyniki analizy statystycznej
 - Dyskusję wyników, wnioski i rekomendacje
- Raport powinien być zgodny ze standardami edytorskimi dla tekstów psychologicznych.

7. Prezentacja:

- Przygotuj prezentację wyników badania i zaprezentuj ją na zajęciach.
- Prezentacja powinna obejmować wprowadzenie do tematu, metodologię, wyniki analizy oraz wnioski i rekomendacje.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Zaliczenie wykładu – zaliczenie z oceną:

Kolokwium: w formie testu jednokrotnego wyboru (a, b, c, d) z jedną poprawną odpowiedzią, bez punktów ujemnych za nieprawidłowe odpowiedzi. Test będzie zawierać 15 pytań, każda poprawna odpowiedź przekłada się na jeden punkt (maksymalnie 15 pkt do uzyskania). Minimalna liczba punktów konieczna do zdania kolokwium, to 8 pkt (>51%). Czas trwania kolokwium 8 minut. Kolokwium będzie sprawdzać wiedzę ze wszystkich zagadnień omawianych na wykładzie oraz z zadanej literatury.

Kryteria oceny testu:

- bardzo dobry (5.0) – 91 -100%
- dobry plus (4.5) – 81 -90%
- dobry (4.0) – 71 – 80%
- dostateczny plus (3.5) – 61 – 70%
- dostateczny (3.0) – 51 – 60%
- niedostateczny (2.0) – 50% i poniżej 50%

Zaliczenie ćwiczeń – zaliczenie z oceną:

Projekt i prezentacja projektu, aktywność studenta na zajęciach (postępu w przygotowaniu projektu oraz ćwiczenia przy testach statystycznych)

Zaliczenie ćwiczeń polega na przeprowadzeniu oraz zaprezentowaniu wyników projektu badawczego przygotowanego w grupach 5 osobowych. Ocenie będzie podlegać każdy etap przygotowania projektu oraz efekt końcowy wraz z prezentacją wyników.

Prace będą prezentowane na ostatnich ćwiczeniach.

Maksymalnie za projekt można uzyskać 15 punktów (minimum 8 pkt):

- Postępy w przygotowywaniu projektu: maksymalnie 5 punktów.
- Pisemny raport: maksymalnie 10 punktów (ocenie będzie podlegać: zgodność pracy ze standardami APA, struktura raportu, wprowadzenie teoretyczne, metoda, opis wyników, zastosowana analiza statystyczna, dyskusja wyników, jasność i zwięzłość raportu)
- Prezentacja raportu na ćwiczeniach: maksymalnie 5 punktów (ocenie będzie podlegać: obrona projektu, jasność przekazu, zawarcie w prezentacji najważniejszych części raportu, prezentacja wyników, odpowiedzenie na pytania po prezentacji).

Pisemne wersje w pliku PDF należy nazwać nazwiskami autorów/rek i nazwą zajęć „ćwiczenia analiza”. Plik należy przesłać na adres mailowy prowadzącego zajęcia.

Kryteria oceny końcowej z ćwiczeń (maksymalnie 15 pkt):

- bardzo dobry (5.0) – 91 -100%
- dobry plus (4.5) – 81 -90%
- dobry (4.0) – 71 – 80%
- dostateczny plus (3.5) – 61 – 70%
- dostateczny (3.0) – 51 – 60%
- niedostateczny (2.0) – 50% i poniżej 50%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	48
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	40
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	42	52
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Bedyńska, S. i Cypriańska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny Drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> . Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno Bedyńska, S. i Cypriańska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny Drogowskaz 2. Praktyczne wprowadzenie do analizy wariancji</i> . Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno Bedyńska, S. i Cypriańska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny Drogowskaz 3. Praktyczny przewodnik wykorzystania modeli regresji oraz równań strukturalnych</i> . Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno Brzeziński, J. (2021). <i>Metodologia badań psychologicznych</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i> . Gdańsk: GWP. Babbie, E. (2019). <i>Badania społeczne w praktyce</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.		
Literatura uzupełniająca przedmiotu: Beins, B. (2021). <i>Research Methods and Statistics in Psychology</i> . Cambridge University Press. Ferguson, G. A. i Takane, Y. (2009). <i>Analiza statystyczna w psychologii i pedagogice</i> . PWN: Warszawa. Francuz, P., & Mackiewicz, R. (2007). <i>Liczby nie wiedzą, skąd pochodzą: przewodnik po metodologii i statystyce: nie tylko dla psychologów</i> . Wydawnictwo KUL. Hornowska, E. (2001). <i>Testy psychologiczne: teoria i praktyka</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR. Grobler, A. (2006). <i>Metodologia nauk</i> . Kraków: Wydawnictwo Aureus–Wydawnictwo Znak King, B. M. i Minium, E. W. (2009). <i>Statystyka dla psychologów i pedagogów</i> . Warszawa: PWN Malarska, A. i Mikulska, H. (2000). <i>Statystyka stosowana nie tylko przez psychologów i pedagogów</i> . Łódź: Wyd. UŁ Wojciszke, B. (2011). <i>Systematycznie modyfikowane autoreplikacje: logika programu badań empirycznych w psychologii</i> . W: J. Brzezinski (red.) <i>Metodologia badań psychologicznych</i> . Wybór tekstów. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Brzeziński, J. (2005). (red.). <i>Trafność i rzetelność testów psychologicznych</i> . Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Hornowska, E. (1999). <i>Stronniczość testów psychologicznych. Problemy-kierunki-kontrowersje</i> . Poznań: Wydawnictwo Fundacji Humaniora.		
Inne materiały dydaktyczne: Bąk, J. (2020). <i>Statystycznie rzecz biorąc, czyli ile trzeba zjeść czekolady, żeby dostać Nobla?</i> W.A.B. Program statystyczny SPSS. Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.		

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychometria

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia w Warszawie Filia w
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	3/5
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość metodologii badań psychologicznych i pojęć statystycznych realizowanych w ramach analizy statystycznej.
Cel zajęć:	Zapoznanie studentów z teorią i praktyką psychometryczną, decydującą o sposobie ilościowej interpretacji wyników psychologicznej diagnozy indywidualnej i grupowej. Zapoznanie z teorią i praktyką psychologiczną, leżącymi u podstaw konstrukcji testów psychologicznych. Zapoznanie studentów z rolą i ograniczeniami narzędzi psychometrycznych w badaniach psychologicznych (w tym diagnostyce psychologicznej).

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	25			40				2	6	73	6
Studia niestacjonarne	20			30				2	6	58	6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> <u>Wykład problemowy</u> <u>Wykład konwersatoryjny</u> Dyskusja dydaktyczna Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> Metoda przypadków Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł

	<u>Praca w grupie</u> Debata <u>Inne: grupy zadaniowe</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada pogłębioną wiedzę z zakresu psychometrii. Wie w jaki sposób dokonuje się pomiaru właściwości psychicznych. Zna zasady konstruowania i adaptacji testów psychologicznych. Zna sposoby określania własności psychometrycznych narzędzi pomiarowych oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy	K_W07
P_W02	Student potrafi wyjaśniać zasady projektowania i przeprowadzania badań diagnostycznych z wykorzystaniem testów psychologicznych. Rozumie znaczenie tych testów w kontekście praktycznego zastosowania w diagnostyce psychologicznej oraz potrafi ocenić ich przydatność w różnych sytuacjach zawodowych	K_W07
P_W03	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat procesu konstrukcji psychometrycznych narzędzi diagnostycznych. Zna i rozumie szczegółowo etapy oraz zasady tworzenia testów psychologicznych, w tym adaptację kulturową i językową, oraz potrafi zastosować tę wiedzę w kontekście realnych praktyk diagnostycznych	K_W07
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi oceniać jakość testów psychologicznych na podstawie ich własności psychometrycznych. Zrozumiale rozróżnia rodzaje wskaźników trafności (np. trafność kryterialną, trafność teoretyczną) oraz rzetelności (np. rzetelność test-retest, wewnętrzna spójność) i potrafi je prawidłowo interpretować zgodnie z praktyką psychologiczną.	K_U13
P_U02	Student potrafi dobierać i stosować odpowiednie metody i procedury w procesie konstruowania testów psychologicznych. Samodzielnie wybiera elementy testu (np. pozycje testowe) i weryfikuje ich skuteczność, np. za pomocą analizy dyskryminacyjnej. Potrafi dostosować metodologię konstrukcji narzędzi do celów diagnostycznych.	K_U13
P_U03	Student umie planować proces zbierania danych normalizacyjnych oraz potrafi opracować normy dla testów psychometrycznych, uwzględniając nowoczesne technologie ICT wspierające badania psychometryczne.	K_U13
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje postawę kompetencji społecznych w kontekście prowadzenia badań z wykorzystaniem testów psychologicznych. Rozumie znaczenie etyki i profesjonalizmu w stosowaniu narzędzi psychometrycznych oraz potrafi skutecznie komunikować wyniki swoich badań.	K_K01
P_K02	Student wykazuje postawę odpowiedzialności etycznej w stosowaniu narzędzi psychometrycznych w praktyce zawodowej, świadom odpowiednich standardów i regulacji prawnych związanych z ich wykorzystywaniem w diagnostyce.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Pojęcie testu psychologicznego. Definicje testów psychologicznych. Test psychometryczny jako narzędzie pomiaru cech latentnych (np. osobowości), procesów i mechanizmów psychicznych (psychologicznych).	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Zarys historii psychometrii. Teorie testów psychologicznych: klasyczna (KKT), odpowiedzi na pytania testowe (IRT) i uniwersalizacja.	
W3	Kryteria dobroci testów psychometrycznych: obiektywność, standaryzacja, rzetelność, trafność, normalizacja. Wprowadzenie.	

W4	Specyfika różnych rodzajów testów psychologicznych (inwentarze osobowości, testy zdolności, pomiar postaw i zainteresowań, testy projekcyjne; testy indywidualne i grupowe).
W5	Pojęcie rzetelności testu- rodzaje i techniki obliczeniowe. Współczynniki korelacji w szacowaniu rzetelności testu. Rzetelność szacowana metoda powtarzania testu (rozumiana jako stabilność bezwzględna- technika test-retest). Rzetelność szacowana metodą wersji alternatywnych (rozumiana jako stabilność względna- technika testów równoległych). Rzetelność szacowana metodą połówkową (rozumiana jako zgodność wewnętrzną- metoda połówkowa). Rzetelność szacowana metodą Kuder-Richardsona. Współczynnik rzetelności <i>alfa</i> Cronbacha i jego zastosowanie oraz obliczanie w programie statystycznym.
W6	Pojęcie trafności testu- rodzaje i techniki obliczeniowe. Sposoby badania trafności treściowej. Rodzaje trafności (teoretyczna, fasadowa, treściowa, kryterialna). Trafność teoretyczna (zmiany rozwojowe, korelacje z innymi testami, analiza czynnikowa, zgodność wewnętrzna, trafność zbieżna i różnicowa, eksperymenty jako źródło danych na temat trafności teoretycznej, modelowanie za pomocą równań strukturalnych). Sposoby badania trafności kryterialnej. Badanie trafności w procesie konstruowania testu. Indywidualne i społeczne konsekwencje przeprowadzania testu. Współczynnik trafności i błąd oszacowania. Trafność testu i teoria decyzji. Analizy statystyczne stronniczości testów.
W7	Analiza pozycji testowych. Trudność pozycji. Moc dyskryminacyjna pozycji testowych (wskaźniki). Modele teorii odpowiedzi na pytania testu (IRT). Analiza pozycji w testach szybkości. Walidacja krzyżowa w ocenie trafności całego testu. Pozycje testu a grupy mniejszościowe (zróżnicowane środowiskowo).
W8	Standaryzacja, obiektywność i normalizacja testów psychologicznych. Standardowe skale normalizacyjne oparte na modelu rozkładu normalnego: teny, steny, staniny, tetrony, skala IQ, skala skumulowanych procentów, skala wyników przeliczonych WAIS-R.
W9	Analiza profilów psychometrycznych.
W10	Procedura konstrukcji testu. Analiza podstaw teoretycznych. Tworzenie pozycji testowych (przygotowanie testu do badań). Analiza własności psychometrycznych testu i opracowanie wersji finalnej. Opracowanie norm wyników testu. Opracowanie podręcznika do testu.
W11	Problematyka adaptacji kulturowej testów psychologicznych. Procedury adaptacji kulturowej testu. Konteksty adaptacji kulturowej testów według Z. Brzezińskiego.
W12	Wybrane aspekty etyczne konstrukcji i wykorzystania testów psychologicznych w praktyce.

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Test psychometryczny jako narzędzie pomiaru cech latentnych. Zadania praktyczne: cechy a zachowania (debata)	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02
T2	Teorie testów psychologicznych. Zadanie praktyczne: porównanie teorii (mapa myśli)	
T3	Kryteria dobroci testów psychometrycznych. Zadanie praktyczne: praca z kompletem do wybranego testu psychologicznego (dostępne w uczelni: testy inteligencji (WISC-V); testy neuropsychologiczne (WCST); testy kompetencji społecznych i emocjonalnych (KKS, TRE), testy z obszaru diagnozy (STAI, SIPA) oraz w wersji elektronicznej.	
T4	Specyfika różnych rodzajów testów psychologicznych. Zadanie praktyczne: praca z różnymi wybranymi testami psychologicznymi.	
T5	Pojęcie rzetelności testu- rodzaje i techniki obliczeniowe. Zadanie praktyczne: obliczenie współczynnika rzetelności <i>alfa</i> Cronbacha i jego zastosowanie oraz obliczanie w programie statystycznym.	
T6	Pojęcie trafności testu- rodzaje i techniki obliczeniowe. Zadanie praktyczne: analiza różnych rodzajów trafności na przykładzie np. podręcznika do testu CISS.	
T7	Analiza pozycji testowych. Zadanie praktyczne: obliczenie mocy dyskryminacyjnej pozycji testowych.	
T8	Standaryzacja, obiektywność i normalizacja testów psychologicznych. Zadanie praktyczne: Standardowe skale normalizacyjne oparte na modelu rozkładu normalnego: teny, steny, staniny, tetrony, skala IQ, skala skumulowanych procentów, skala wyników przeliczonych WAIS-R.	
T9	Analiza profili psychometrycznych. Zadanie praktyczne: wybrane analizy intraprofilowe oraz interprofilowe.	
T10	Procedura konstrukcji testu. Zadanie praktyczne: Tworzenie pozycji testowych (przygotowanie testu do badań). Analiza wybranych własności psychometrycznych testu i opracowanie wersji finalnej.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny [Egzamin w formie testu jednokrotnego wyboru (a, b, c, d) z jedną poprawną odpowiedzią, bez punktów ujemnych za nieprawidłowe odpowiedzi. Test będzie zawierać 20 pytań, każda poprawna odpowiedź przekłada się na jeden punkt (maksymalnie 20 pkt do uzyskania). Minimalna liczba punktów konieczna do zdania egzaminu, to 11 pkt (>51%). Czas trwania egzaminu 30 minut].	Wiedza
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na	umiejętności, kompetencje społeczne

	zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium, projektu oraz prezentacji tematu. W ramach pracy własnej studenta (PWS) student utrwała wiedzę oraz umiejętności zdobyte w czasie wykładów i ćwiczeń, studiując literaturę przedmiotu, wykonuje zlecone przez prowadzącego zadania (np. projekty, prezentacje, odpowiedzi na pytania do literatury), angażuje się w zadania poszerzające wiedzę z przedmiotu oraz realizuje dodatkowe ćwiczenia praktyczne lub badawcze wspierające jego rozwój kompetencji. Student może także uczestniczyć w dyskusjach, konsultacjach, samodzielnie analizować zagadnienia teoretyczne oraz rozwijać swoje umiejętności poprzez opracowywanie raportów, projektów lub badań. W przypadku niezakończenia zadań w trakcie zajęć dydaktycznych, student zobowiązany jest do ich ukończenia w ramach pracy własnej. Wszelkie działania mają na celu pogłębianie wiedzy, krytyczne myślenie oraz przygotowanie do aktywności praktycznych w obrębie przedmiotu. Projekt: Konstrukcja i Ewaluacja Testu Psychologicznego (w ramach PWS) Cel projektu: Celem projektu jest zaprojektowanie, skonstruowanie oraz przetestowanie testu psychologicznego, który będzie mógł zostać użyty w diagnozie wybranej cechy psychologicznej (np. osobowości, inteligencji, zdolności matematycznych, poziomu stresu, itd.). Studenci będą pracować w grupach, aby rozwinąć swoje umiejętności w zakresie konstrukcji testów, oceny ich rzetelności i trafności oraz analizy wyników. Etapy projektu: Wybór cechy psychologicznej Studenci w grupach wybierają jedną cechę psychologiczną, którą chcą zmierzyć (np. lęk, motywacja, stres, satysfakcja z życia, kompetencje społeczne). Przegląd literatury i analiza istniejących narzędzi Studenci przeszukują dostępne źródła, aby dowiedzieć się, jakie testy już istnieją, które mierzą wybraną cechę. Na tej podstawie określają, jakie cechy testu są istotne oraz jakie ograniczenia mają aktualnie dostępne narzędzia. Projektowanie testu Opracowanie teoretycznych podstaw konstrukcji testu: co będzie mierzony, jakie teorie i modele będą wspierać konstrukcję testu. Tworzenie pytań lub zadań testowych (np. pytania wielokrotnego wyboru, zadania otwarte, scenariusze do analizy). Wybór odpowiednich wskaźników, np. trafność, rzetelność, norma, w celu późniejszej oceny jakości testu. Walidacja wstępna (pilotaż) Opracowanie grupy testowej (np. 20–30 osób), które wypełnią zaprojektowany test. Zbieranie wyników i przeprowadzenie analizy wstępnej: sprawdzenie, czy pytania są zrozumiałe, czy są odpowiednio dopasowane do celów testu. Ocena psychometryczna Analiza trafności (np. analiza trafności kryterialnej, treściowej i konstruktu). Testowanie rzetelności narzędzia (np. za pomocą analizy test-retest, alfa Cronbacha). Analiza wyników pilotażowych: jakie pytania są dyskryminacyjne, które odpowiedzi są preferowane. Opracowanie raportu Studenci przygotowują raport, który zawiera: Opis konstrukcji testu i przyjętych założeń. Opis próbk i metody zbierania danych. Analizę trafności i rzetelności narzędzia.		

Wnioski dotyczące ewentualnych poprawek w konstrukcji testu. Propozycje zastosowań testu w praktyce psychologicznej. Prezentacja wyników Studenci przygotowują prezentację, w której przedstawiają proces konstrukcji testu, wyniki walidacji oraz wyniki analizy psychometrycznej. Prezentacja powinna także zawierać zalecenia dotyczące zastosowania testu w diagnostyce psychologicznej.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	73	58
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	65	50
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna (PWS)	77	92
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150 h = 6 ECTS	150 h = 6 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Brzeziński, J. (red.). (2005). *Trafność i rzetelność testów psychologicznych*. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Brzeziński, J. (2019). *Metodologia badań psychologicznych*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Hornowska, E. (2001). *Testy psychologiczne*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.

Fronczyk, K. (red.). (2009). *Psychometria. Podstawowe zagadnienia*. Warszawa: WSiFiZ.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Łaguna, M. (2003). *Rysunek projekcyjny jako metoda badań psychologicznych*. Lublin: Towarzystwo Naukowe KUL.

Hornowska, E., Paluchowski, W. J. (2004). *Kulturowa adaptacja testów psychologicznych*. W: J. Brzeziński (red.), *Metodologia badań psychologicznych. Wybór tekstów*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Hornowska, C. (2007). *Standardy dla testów stosowanych w psychologii i w pedagogice*. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Aranowska, E. (2005). *Pomiar ilościowy w psychologii*. Warszawa: Scholar.

Inne materiały dydaktyczne: wybrane testy psychologiczne znajdujące się w Laboratorium Technik Diagnostycznych w siedzibie uczelni (w tym oprogramowanie do testów psychologicznych (Epsilon)).

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia twórczości

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia w Warszawie Filia w
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia -Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	2
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	2/3
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student posiada wiedzę z zakresu procesów poznawczych oraz wprowadzenia do psychologii.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20			20				2	4	46	2
Studia niestacjonarne	10			10				2	4	26	2

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych Metoda przypadków Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie Debata <u>Inne: autoprezentacja</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna i rozumie w stopniu pogłębionym istotę procesu twórczego, zna cechy osoby twórczej, teorie twórczości oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W21
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi identyfikować i interpretować zachowania twórcze zgodnie z praktyką zawodową.	K_U16
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje postawę świadomości złożoności czynników wpływających na twórcze zachowania ludzkie zgodnie z praktyką zawodową.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Twórczość i twórcze myślenie Definicje i rozumienie twórczości	P_W01
W2	Teorie twórczości Teorie poznawcze, teorie systemowe, teorie postaw twórczych oraz teorie twórczości codziennej	
W3	Myślenie dywergencje Myślenie twórcze i rozwijanie myślenia twórczego w procesie kształcenia	
W4	Cechy osoby twórczej Cechy osoby twórczej a zdolnej.	
W5	Rozwijanie postawy twórczej zasady stosowania technik: kruszenie, identyfikacja z obiektem, superpozycja	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Twórczość jako styl życia i postawa. Motywacja twórcza, twórczość jako postawa i rzemiosło.	P_U01 P_K02
T2	Osobowość twórcza. Cechy osób twórczych – dyskusja dydaktyczna	
T3	Cechy myślenia twórczego Guilforda. Płynność, giętkość i oryginalność myślenia.	
T4	Postawa twórcza a innowacyjność. Gotowość do myślenia niestereotypowego, zmienność w działaniu, innowacyjność jako zmiana	
T5	Metody rozwijania myślenia twórczego.	

	Technika wskazówek słownych. Technika stymulacji pytań. Technika zadania pomocniczego. Technika odroczonego wartościowania. Technika łączenia odległych elementów. Trening twórczości przy użyciu poznanych technik.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
Ćwiczenia		
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
W ramach pracy własnej studenta (PWS) student utrwała wiedzę oraz umiejętności zdobyte w czasie wykładów i ćwiczeń, studiuje literaturę przedmiotu, wykonuje zlecone przez prowadzącego zadania (np. projekty, prezentacje, odpowiedzi na pytania do literatury), angażuje się w zadania poszerzające wiedzę z przedmiotu oraz realizuje dodatkowe ćwiczenia praktyczne lub badawcze wspierające jego rozwój kompetencji. Student może także uczestniczyć w dyskusjach, konsultacjach online, samodzielnie analizować zagadnienia teoretyczne oraz rozwijać swoje umiejętności poprzez opracowywanie raportów, projektów lub badań. W przypadku niezakończenia zadań w trakcie zajęć dydaktycznych, student zobowiązany jest do ich ukończenia w ramach pracy własnej. Wszelkie działania mają na celu pogłębianie wiedzy, krytyczne myślenie oraz przygotowanie do aktywności praktycznych w obrębie przedmiotu.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	26
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2.– Indywidualna praca własna studenta (PWS)	4	24
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	50 h = 2 ECTS	50 h = 2 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		

Literatura podstawowa przedmiotu:

Dobrołowicz, W. (1995), Psychodydaktyka kreatywności. WSPS, Warszawa

Góralski, A. (1996), Reguły treningu twórczości, SCHOLAR. Warszawa.

Nęcka, E. (2019). Trening twórczości. Sopot: Wyd. Smak słowa.

Szmidt K.J. (2008). Trening kreatywności. Podręcznik dla pedagogów, psychologów i trenerów grupowych. Gliwice: Sensus

Tokarz,,A. (2005). W poszukiwaniu zastosowań psychologii twórczości. Kraków: Wyd. UJ

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia wychowawcza

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia w Warszawie Filia w
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIA KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	1/2
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student ma wiedzę z zakresu psychologii.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	10			20				2	6	38	3
Studia niestacjonarne	5			15				2	4	26	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> <u>Wykład problemowy</u> <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł <u>Praca w grupie</u> Debata

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat psychologii wychowawczej oraz jej relacji z naukami społecznymi, humanistycznymi i medycznymi, ze szczególnym uwzględnieniem filozofii, socjologii, pedagogiki i nauk o zdrowiu, zorientowaną na praktyczne zastosowanie.	K_W01
P_W02	Student posiada pogłębioną wiedzę o wychowaniu i kształceniu, uwzględniając ich podstawy filozoficzne, społeczno-kulturowe, biologiczne i medyczne. Zna współczesne teorie nauczania, podstawy pedagogiki oraz dydaktyki, a także strukturę i cele systemu edukacji.	K_W22
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi w pogłębionym stopniu integrować posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii, pedagogiki i dziedzin pokrewnych oraz zastosować ją do opisu sytuacji w praktyce zawodowej.	K_U05
P_U02	Student potrafi wyjaśniać problemy psychologiczne i pedagogiczne odwołując się do teorii i badań oraz krytycznie oceniać publikacje popularno-naukowe i wiedzę potoczną. Potrafi przedstawić opinię krytyczną wobec informacji medialnych dotyczących psychologii.	K_U11
P_U03	Student potrafi projektować i prowadzić działania edukacyjne i wychowawcze dla dzieci i dorosłych oraz indywidualizować je wobec specyficznych wymagań odbiorców.	K_U22
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest gotów do w działalności zawodowej do uwzględniania jej etycznych i moralnych aspektów stosując się do zasad współpracy w środowisku zawodowym.	K_K02
P_K02	Student prezentuje postawę świadomości własnych ograniczeń oraz granic kompetencji zawodowych. Jest otwarty na konsultację z innymi psychologami, pedagogami oraz specjalistami innych dziedzin. Ma gotowość do korzystania z superwizji.	K_K03
P_K03	Student dostrzega znaczenie nauk psychologicznych i pedagogicznych w pracy zawodowej, szczególnie w kontekście wspierania rozwoju jednostki i więzi społecznych.	K_K04

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA

Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Status metodologiczny psychologii wychowania: przedmiot, związek z innymi subdyscyplinami psychologii i dziedzinami nauki o człowieku, proces wychowawczy	P_W01 P_W02 P_W03 P_W04
W2	Wpływ wychowawczy i metody wychowawcze, cel wychowawczy. Psychologia wychowania w różnych nurtach psychologicznych	
W3	Prawidłowe relacje interpersonalne i ich uwarunkowania wychowawcze	
W4	Kategorie wpływu wychowawczego. Naśladownictwo i identyfikacja. Dziedziczenie społeczne. Presja sytuacyjna. Trening	
W5	Techniki wychowawcze. Środki wychowawcze. Postawy wychowawcze	

W6	Systemy w psychologii wychowawczej: dziecko, młodzież – rodzice; uczeń-rodzice-nauczyciel, grupy rówieśnicze	
W7	Trudności wychowawcze: dzieci, młodzież z dysfunkcjonalnością, chorobami przewlekłymi, chorobami somatycznymi, z zaburzeniami neurologicznymi, emocjonalnymi, zachowania	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Techniki wychowawcze – definicja, klasyfikacja	P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 P_K01 P_K02 K_K03
T2	Komunikacja w kontakcie wychowawczym z dziećmi, młodzieżą, rodzicami, wychowawcami	
T3	Teorie psychologiczne w pracy wychowawczej- zastosowanie praktyczne	
T4	Oddziaływania psychologiczno-pedagogiczne wobec dzieci i młodzieży z deficytami – zaburzenia analizy i syntezy wzrokowej, dysleksja, lateralizacja	
T5	Oddziaływania psychologiczno-pedagogiczne wobec dzieci i młodzieży z zaburzeniami emocji, zachowania	
T6	Oddziaływania psychologiczno-pedagogiczne wobec dzieci i młodzieży z zaburzoną sferą kontaktów społecznych	
T7	Oddziaływania psychologiczno-pedagogiczne wobec dzieci i młodzieży z zaburzeniami rozwoju ruchowego	
T8	Oddziaływania psychologiczno-pedagogiczne wobec dzieci i młodzieży z uzależnieniami	
T9	Dylematy etyczne psychologa w pracy z dziećmi, młodzieżą, rodzicami, pedagogami	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny</u> , egzamin ustny, kolokwium, <u>projekt</u> , <u>prezentacja</u> , referat, esej, <u>inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: <u>wiedza</u> , <u>umiejętności</u> , <u>kompetencje społeczne</u> WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Aktywność merytoryczna, egzamin ustny/pisemny	Wiedza
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna, projekt, prezentacja, inne	Umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie aktywności merytorycznej studenta, egzaminu pisemnego, projektu, prezentacji, inne		

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 90 -100 %
dobry plus (4.5) – 80 -89 %
dobry (4.0) – 70 – 79 %
dostateczny plus (3.5) – 60 – 69 %
dostateczny (3.0) – 51 – 59 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	38	26
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	30	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	4
2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	37	49
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Liberska, H., Trempała, J. (2020). *Psychologia wychowania. Wybrane problemy*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

Przetacznik-Gierowska, M., Włodarski, Z.(2002). *Psychologia wychowawcza*. Warszawa: PWN

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Janicka, I., Liberska, H. (2020). *Psychologia rodziny*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

Syrek, E. (2008). *Zdrowie i wychowanie a jakość życia. Perspektywy i humanistyczne orientacje poznawcze*. Katowice: Wydawnictwo UŚ

Wiatrowska, A. (2015). Przestrzeń rodzinna w etiologii zaburzeń odżywiania u dzieci. W: T. Parczewska (red.), *Przestrzenie dziecka i dzieciństwa. Wielość perspektyw i znaczeń*. Lublin: Wydawnictwo UMCS.

Inne materiały dydaktyczne: .

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Pamięć i uczenie się

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia w Warszawie Filia w
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	2/3
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien posiadać wiedzę z psychologii ogólnej, stosować terminologię z zakresu psychologii procesów poznawczych.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20			45				2	6	73	4
Studia niestacjonarne	10			35				2	6	53	4

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Warsztaty/Projekt	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> <u>Wykład problemowy</u> <u>Wykład konwersatoryjny</u> Dyskusja dydaktyczna Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> Praca w grupie Debate

	Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza w pogłębionym stopniu:		
P_W01	Student zna definicje i pojęcia pamięci i uczenia się. Prawidłowo posługuje się terminologią. Zna etapy pamięci oraz sposoby ich wzmacniania. Wie jak rozwijać własny potencjał intelektualny oraz jakie uwarunkowania spełnić w tworzeniu warunków do skutecznego uczenia się.	K_W08
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi w pogłębionym stopniu zastosować w praktyce poznane zasady, metody i techniki uczenia się.	K_U05
P_U02	Student potrafi zastosować w praktyce poznane modele pamięci.	K_U05
P_U03	Student potrafi dostosować metody uczenia do stylu uczenia się osoby.	K_U07
P_U04	Student potrafi projektować i prowadzić działania edukacyjne dla dzieci i dorosłych oraz indywidualizować je wobec specyficznych wymagań odbiorców.	K_U22
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student gotów jest do uczestniczenia w dyskusjach. Uważnie słucha i wyraża własne poglądy na określony temat.	K_K06
P_K02	Student prezentuje postawę możliwości konfrontacji z innymi osobami w zakresie umiejętności społecznych.	K_K05
P_K03	Student jest gotów do rozwijania swoich możliwości intelektualne, uczestniczy w treningu pamięci poznając swoje możliwości szybkiego zapamiętywania i odtwarzania określonych treści.	K_K03
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Pamięć - definicje i pojęcia pamięci i uczenie się. Podstawowe pojęcia i terminy procesu zapamiętywania.	P_W01
W2	Neuronalne podstawy uczenia się. Etapy i cechy pamięci. Opis etapów i cech pamięci.	
W3	Zaburzenia pamięci. Charakterystyka zaburzeń i uwarunkowań występujących w procesie zapamiętywania.	
W4	Wzmocnienie i usprawnianie procesu zapamiętywania. Działania wspomagające proces zapamiętywania.	
W5	Metody wspomagania pamięci Neuropedagogika. Mnemotechnika w zapamiętywaniu określonych treści.	
W6	Uwarunkowania skuteczności i efektywności uczenia się. Czynniki warunkujące skuteczność i efektywność uczenia się.	
W7	Motywacja a proces uczenia się	

	Motywacja zewnętrzna i wewnętrzna . Tworzenie uwarunkowań wpływających na motywację wewnętrzną w procesie doskonalenia własnego i innych potencjału intelektualnego .	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Rodzaje pamięci. Zestaw ćwiczeń rozwijających pamięć wzrokową, słuchową, mechaniczną. <i>Mini projekt:</i> Przygotowanie zestawu ćwiczeń rozwijających różne rodzaje pamięci: wzrokową, słuchową i mechaniczną. Studenci wybiorą i zaprezentują trzy ćwiczenia, z których każde koncentruje się na jednym z typów pamięci, a następnie ocenią ich skuteczność w grupie.	P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 P_K01 P_K02 P_K03
T2	Kolejność etapów pamięci. Doskonalenie etapów zapamiętywania - trening pamięci. <i>Mini projekt:</i> Opracowanie i przeprowadzenie sesji treningowej dla grupy, w której studenci poprowadzą ćwiczenia doskonalące etapy zapamiętywania, uwzględniając techniki takie jak powtarzanie, organizowanie informacji czy tworzenie skojarzeń.	
T3	Uwaga w procesie przetwarzania informacji. Koncentracja uwagi alternatywne sposoby jej wzmacniania. <i>Mini projekt:</i> Zaprojektowanie sesji ćwiczeń rozwijających koncentrację uwagi. Studenci zastosują alternatywne sposoby wzmacniania uwagi, takie jak techniki relaksacyjne, zmiana środowiska czy zadania wymagające wysokiej koncentracji.	
T4	Sposoby rozwijania koncentracji uwagi i pamięci – trening. Trening pamięci przy zastosowaniu mnemotechniki. <i>Mini projekt:</i> Przygotowanie i poprowadzenie treningu pamięci z wykorzystaniem mnemotechnik. Studenci zaprojektują ćwiczenie, które pomoże w szybszym i bardziej efektywnym zapamiętywaniu informacji, przy użyciu technik skojarzeń, rymów lub wizualizacji.	
T5	Strategie uczenia się. Opis różnorodnych strategii uczenia się. Rozpoznawanie własnej strategii i uwzględnianie uwarunkowań w szybkim i trwałym zapamiętywaniu wybranych treści <i>Mini projekt:</i> Przygotowanie analizy własnej strategii uczenia się i opracowanie porównania z innymi technikami. Studenci przeprowadzą eksperyment w grupie, aby rozpoznać i zastosować strategię, która umożliwi efektywne zapamiętywanie różnych treści.	
T6	Wyobrażenia w zgłębianiu technik pamięciowych. Funkcje prawej i lewej półkuli mózgowej. Skojarzenia i wyobrażenia w mnemotechnice. <i>Mini projekt:</i> Zaprojektowanie zestawu ćwiczeń mnemotechnicznych opartych na wyobrażeniu i skojarzeniach, uwzględniających obie półkule mózgowe. Studenci zaprezentują zastosowanie wyobraźni w pracy z pamięcią poprzez ćwiczenia w parach lub małych grupach.	
T7	Testy -preferencje do uczenia się. Rozpoznawanie własnego i innych osób stylu uczenia się. Zastosowania praktyczne <i>Mini projekt:</i> Przeprowadzenie testów w celu rozpoznania preferencji do uczenia się w grupie. Studenci wykorzystają wyniki testów, aby dopasować techniki uczenia się do różnych osób i opracują plan indywidualnych działań rozwojowych.	
T8	Organizacja środowiska sprzyjającego efektywnej pracy mózgu. Poradnik uwarunkowań sprzyjających procesowi uczenia się. Podsumowanie zdobytych treści.	

<i>Mini projekt:</i> Opracowanie poradnika "Uwarunkowania sprzyjające efektywnej nauce", uwzględniającego elementy takie jak przestrzeń, czas, dieta, sen oraz aktywność fizyczna. Studenci stworzą plakat lub prezentację multimedialną przedstawiającą wytyczne dla osób chcących poprawić efektywność procesu uczenia się.		
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny	wiedza
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS).	Umiejętności Kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, projektu, a także aktywności studenta na zajęciach.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	73	53
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	65	45
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta (PWS)	27	47
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Doliński, D., Strelau, J. (2020). Psychologia akademicka. Podręcznik. Tom 1-2. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, Sz. (2020). Psychologia poznawcza. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe		

PWN.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Nęcka, E., Orzechowski J., Szymura B. (2021). Trening twórczości. Kraków: Smak Słowa.

Schacter ,D. (2003). Siedem grzechów pamięci. Warszawa: Państwowy Instytut Wydawniczy.

Skinner, B. (1965). Science and Human Behavior. Simon & Schuster

Szeliga, M. (2019). Praktyczne uczenie maszynowe. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Anderson, J.R. (1998). Uczenie się i pamięć. Integracja zagadnień. Warszawa: Wydawnictwo WSiP.

Inne materiały dydaktyczne: Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)											
Psychologia rewalidacyjna											
Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:							Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia" - Warszawa Filia w				
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:							Psychologia - Jednolite studia magisterskie				
Liczba punktów ECTS							3				
Język przedmiotu- polski, angielski, inny							polski				
Profil kształcenia:							PRAKTYCZNY				
Nazwa specjalności:							-				
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)							C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE				
Rok / Semestr:							2/4				
Osoba koordynująca przedmiot:											
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):							Wprowadzenie do psychologii z historią myśli psychologicznej, umiejętność analizy tekstu popularnonaukowego na poziomie szkoły średniej.				
II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN											
	wykład	Ćwiczenia/konservatorium	laboratorium	warsztaty	projekt	Seminarium	praktyki	Egzamin/zaliczenie	Konsultacje egzamin	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	20						2	6	48	3
Studia niestacjonarne	10	20						2	6	38	3
III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH											
Formy zajęć						Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić					
Wykład/Ćwiczenia						<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u>					
						<u>Wykład problemowy</u>					
						<u>Wykład konwersatoryjny</u>					
						<u>Dyskusja dydaktyczna</u>					
						Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem					
						Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych					
						<u>Metoda przypadków</u>					
						<u>Metoda sytuacyjna</u>					
						Metoda inscenizacji					
						<u>Metoda projektów</u>					
						Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)					
						Demonstracja/ pokaz					
<u>Analiza źródeł</u>											

	Praca w grupie Debata Inne	
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada zaawansowaną i usystematyzowaną wiedzę z zakresu teorii osobowości, obejmującą ich kluczowe założenia oraz różnice między nimi. Zna sposoby praktycznego zastosowania tych teorii i potrafi wykorzystywać je w analizie zachowania, diagnozie oraz planowaniu skutecznych działań wspierających w procesie rewalidacji.	K_W05
P_W02	Student posiada zaawansowaną i usystematyzowaną wiedzę z zakresu psychologii różnic indywidualnych, obejmującą rozwój i uwarunkowania temperamentu, zdolności, inteligencji oraz stylów poznawczych. Zna kluczowe teorie wyjaśniające te zjawiska oraz metody ich diagnozy i pomiaru. Potrafi zastosować zdobytą wiedzę w praktyce rewalidacyjnej, dostosowując strategię wsparcia do indywidualnych potrzeb i możliwości osób z trudnościami rozwojowymi.	K_W06
Umiejętności:		
P_U01	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat genezy pojęć i paradygmatów psychologicznych, umiędzoscawiając je w kontekście historii psychologii oraz powiązanych nauk. Potrafi analizować dawne koncepcje psychologiczne, uwzględniając ich społeczno-kulturowe uwarunkowania, oraz odnosić je do współczesnego stanu wiedzy i praktyki rewalidacyjnej.	K_U03
P_U02	Student potrafi analizować i interpretować zachowania osób z niepełnosprawnościami oraz zaburzeniami rozwojowymi, uwzględniając ich osobowość, temperament, zdolności, inteligencję i percepcję. Odnosi te aspekty do teorii różnic indywidualnych i psychologii poznawczej, wykorzystując je w praktyce rewalidacyjnej.	K_U07
P_U03	Student potrafi rozpoznawać problemy emocjonalne oraz zaburzenia w sferze emocjonalno-motywacyjnej, proponując adekwatne rozwiązania oparte na metodach terapeutycznych, profilaktycznych i społecznych. Sprawnie posługuje się terminologią psychologii emocji oraz wyjaśnia zachowania w oparciu o teorie motywacji, dostosowując swoje działania do potrzeb osób wymagających wsparcia rewalidacyjnego.	K_U09
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest gotów do podejmowania działalności zawodowej, uwzględniając jej etyczne i moralne aspekty. Działa zgodnie z zasadami współpracy, przestrzegając norm i standardów obowiązujących w środowisku zawodowym.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się

W1	Niepełnosprawność- pojęcie, definicje	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Rewalidacja, rehabilitacja-formy i metody oddziaływań	
W3	Biologiczne i psychologiczne koncepcje niepełnosprawności	
W4	Psychologiczna sytuacja osób niepełnosprawnych.	
W5	Pojęcie akceptacji siebie i niepełnosprawności.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1,T2	Niepełnosprawność jako czynnik wywołujący frustrację potrzeb, ból, lęk, stres, ograniczenie aktywności fizycznej i psychicznej. Rozpoznawanie i analiza wpływu niepełnosprawności na emocje i potrzeby osoby, w tym frustrację, ból, lęk, stres, oraz ograniczenie aktywności fizycznej i psychicznej.	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02
T3	Przewlekła choroba a psychika. Diagnozowanie wpływu przewlekłej choroby na stan psychiczny jednostki, w tym rozpoznawanie objawów stresu i depresji.	
T4,T5	Psychologiczne czynniki determinujące zachowanie i rehabilitację osób niepełnosprawnych. Identyfikowanie psychologicznych czynników wpływających na zachowanie oraz rehabilitację osób z niepełnosprawnościami, w tym rozpoznawanie specyficznych potrzeb psychicznych.	
T6,T7	Psychologiczne mechanizmy przystosowania do inwalidztwa, do życia w społeczności, do pracy. Zastosowanie psychologicznych mechanizmów przystosowania do inwalidztwa, integracja w społeczności i adaptacja do pracy, wspieranie osób w procesie adaptacji społecznej i zawodowej.	
T8	Stymulowanie zastępczych i pobudzanie zachowanych funkcji psychicznych i fizycznych. Stymulowanie zastępczych funkcji psychicznych i fizycznych, pobudzanie zachowanych zdolności, wykorzystując odpowiednie techniki terapeutyczne i rehabilitacyjne.	
T9	Rozwijanie i zwiększanie aktywności własnej. Rozwijanie i zwiększanie aktywności własnej osób z niepełnosprawnościami poprzez metody wspierania samodzielności i motywacji.	
T10	Psychologiczne zasady działań rehabilitacyjnych Praktyczne zastosowanie psychologicznych zasad działań rehabilitacyjnych, w tym opracowywanie planów wsparcia i interwencji psychologicznych dostosowanych do indywidualnych potrzeb pacjentów.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ

Wykład	Egzamin pisemny/ ustny	wiedza	
Ćwiczenia	projekt, aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna, analiza przypadku	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne	
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe			
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu ustnego, egzaminu pisemnego, projektu, analizy przypadków, a także aktywności merytorycznej studenta.			
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA			
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %			
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS			
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta		
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne	
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	50	40	
W tym	30	20	
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów			
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2	
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6	
2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	25	37	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS	
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE			
Literatura podstawowa przedmiotu: .K.J.Zabłocki; Wprowadzenie do rewalidacji. Toruń 1998 K.J.Zabłocki, W. Brejnak(red.); Wybrane problemy dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi w procesie edukacji. Warszawa 2004 St.Kowalik; Psychologia rehabilitacji. Warszawa 2007			
Literatura uzupełniająca przedmiotu: K.J.Zabłocki; Autyzm. Płock 2002 K.j. Zabłocki; Dziecko z mózgowym porażeniem dziecięcym w teorii i terapii. Warszawa 2000 K.J. Zabłocki, J.Placha; Pedagogika wczoraj - dziś i jutro. Olecko 2003 K.J.Zabłocki, D.Gorajewska (red.); Pedagogika specjalna - kontynuacja tradycji dla przyszłości. Warszawa 2004			
Inne materiały dydaktyczne: Materiały przygotowane przez wykładowcę i udostępnione studentom.			

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychopatologia

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia" - Warszawa Filia w
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	5
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia:	<u>C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE</u> <u>KIERUNKOWE</u>
Rok / Semestr:	3/5
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość diagnozy psychologicznej i psychoterapii.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20			30				2	6	58	5
Studia niestacjonar ne	10			30				2	6	48	5

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne
Wykład	Wykład z dyskusją ukierunkowaną - interaktywny Wykład z prezentacją multimedialną Wykład konwersatoryjny Dyskusja dydaktyczna. Przykłady z praktyki zawodowej
Ćwiczenia	Metoda projektów- prezentacji Dyskusja dydaktyczna Scenariusze sytuacyjne Przykłady z praktyki zawodowej Feedback od doświadczonych specjalistów Praca w grupach

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat klasyfikacji zaburzeń psychicznych zgodnie z obowiązującymi systemami diagnostycznymi (DSM, ICD). Zna historyczne i współczesne koncepcje psychopatologii oraz rozumie wpływ zmian paradygmatów naukowych na definiowanie i interpretowanie zaburzeń psychicznych.	K_W03
P_W02	Student posiada rozszerzoną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego i zaburzeń psychicznych. Rozumie koncepcje normy i patologii w odniesieniu do funkcjonowania jednostki. Zna kryteria diagnostyczne oraz etiologię zaburzeń, uwzględniając czynniki biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe. Posiada wiedzę o wpływie psychopatologii na funkcjonowanie jednostki w różnych kontekstach społecznych oraz o konsekwencjach prawnych i społecznych zaburzeń psychicznych.	K_W11
P_W03	Student zna różne podejścia w diagnozie i terapii zaburzeń psychicznych. Posiada wiedzę na temat metod interwencji psychologicznych, psychoterapeutycznych i psychiatrycznych stosowanych w leczeniu zaburzeń psychicznych. Rozumie zasady budowania kontaktu terapeutycznego oraz specyfikę pracy psychologa z osobami cierpiącymi na zaburzenia psychiczne w różnych środowiskach (klinicznych, edukacyjnych, resocjalizacyjnych).	K_W12
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi rozpoznać objawy zaburzeń psychicznych oraz dokonać wstępnej oceny ich etiologii, uwzględniając czynniki biologiczne, psychologiczne i społeczne. Umie stosować klasyfikacje diagnostyczne do analizy przypadków klinicznych. Potrafi różnicować zaburzenia psychiczne i oceniać ich wpływ na funkcjonowanie jednostki.	K_U17
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest gotów do pracy z osobami z zaburzeniami psychicznymi, zachowując profesjonalizm, empatię oraz kierując się zasadami etyki zawodowej. Jest świadomy wrażliwości i delikatności sytuacji, w których znajduje się osoba doświadczająca trudności psychicznych, i dostosowuje swoje działania do jej potrzeb oraz stanu psychicznego.	K_K01
P_K02	Student respektuje etyczne i moralne aspekty pracy psychologa klinicznego. Potrafi współpracować w interdyscyplinarnym zespole (psycholodzy, psychiatry, terapeuci) oraz rozumie konieczność konsultacji i korzystania z superwizji w pracy z osobami z zaburzeniami psychicznymi.	K_K02
P_K03	Student wykazuje wrażliwość na problemy osób z zaburzeniami psychicznymi, przeciwdziała stygmatyzacji i stereotypizacji osób chorujących psychicznie. Jest świadomy różnorodności kulturowej i społecznej w postrzeganiu zaburzeń psychicznych oraz gotów do uwzględniania tych aspektów w swojej praktyce zawodowej.	K_K09
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Pojęcie normy i patologii w odniesieniu do zachowania. Historia poglądów na zaburzone zachowanie i ich ewolucja.	P_W01

W2	Psychopatologia ogólna: zaburzenia procesów poznawczych, emocjonalnych i motywacyjnych, zaburzenia świadomości i orientacji.	P_W02 P_W03
W3	Zaburzenia konwersyjne	
W4	Zaburzenia nastroju	
W5	Zaburzenia osobowości	
W6	Zaburzenia nerwicowe	
W7	Zaburzenia urojeniowe	
W8	Zespoły otępienne i inne zaburzenia związane z organicznym uszkodzeniem OUN	
W9	Zaburzenia związane z uzależnieniem od środków psychoaktywnych	
W10	Zaburzenia psychiczne u dzieci	
W11	Systemy klasyfikacji zaburzeń zachowania. Międzynarodowa Klasyfikacja Zaburzeń Chorób ICD 11, DSM V.	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Objawy zaburzeń w zakresie funkcji poznawczych. Symptomy i syndromy zaburzeń: uwagi, pamięci, spostrzegania, myślenia, języka i komunikacji.	P_U01 P_K01 P_K02 P_K03
T2	Objawy zaburzeń w zakresie czynności emocjonalnych i motywacyjnych. Symptomy i syndromy zaburzeń: emocjonalności, aktywności (ruchu, impulsywności, intencjonalności).	
T3	Objawy zaburzeń w zakresie scalania czynności psychicznych. Symptomy i syndromy zaburzeń: świadomości, orientacji, sprawności intelektualnej, osobowości.	
T4	Współczesne modele leczenia. Modele leczenia: medyczny, rehabilitacji społecznej, psychoterapia.	
T5	Podstawowe zespoły zaburzeń zachowania. Podstawowe zespoły zaburzeń zachowania w cyklu życia, Metody leczenia.	
T6	Etiologia zaburzeń zachowania. Etiologia zaburzeń zachowania: czynniki endo- i egzogenne-.	
T7	Zespoły uzależnień. Zespoły uzależnień od substancji psychoaktywnych.	
T8	Status osób chorych psychicznie. Analiza statusu osób chorych psychicznie z perspektywy społeczno-kulturowej i historycznej.	
T9	Omówienie zasad przygotowania pracy zespołowej- praktycznej	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny [30 pytań, otwarte i ABCD] Aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna	Wiedza
Ćwiczenia	aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna, praca w grupach. Aktywność w dyskusji. Wejściówki	umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu i aktywności merytorycznej studenta, pracy w grupie, opracowanie projektu grupowego, wejściówki (2x2 pkt.)

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Wykład: zasady oceny egzaminu pisemnego

Ćwiczenia - wejściówki

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

Wykład: zasady oceny egzaminu ustnego – trzy pytania losowe, każde oceniane osobno; ocena końcowa - średnia z trzech odpowiedzi. Opis ocen jak poniżej

Ćwiczenia: zasady oceny (projektu – raportu (praca w grupach - pełna diagnoza wybranego bohatera filmu, książki, malarstwa), przygotowania do dyskusji merytorycznej, pracy w grupie, wejściówki do ocen formujących)

Student na ocenę

Dostateczną - zna w stopniu podstawowym zagadnienia z psychopatologii, nie ma wiedzy na temat istotnych kwestii lub popełnia błędy

Dostateczną + - zna w stopniu podstawowym zagadnienia z psychopatologii, ma wiedzę na temat istotnych zagadnień, umie wymienić rodzaje zaburzeń popełnia jednak liczne błędy lub pomija istotne szczegóły

Dobłą - potrafi opisać modele zdrowia oraz koncepcje wyjaśniające powstawanie zaburzeń psychicznych. Zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych, popełnia przy tym nieliczne błędy lub pomija istotne szczegóły

Dobłą + - potrafi opisać modele zdrowia oraz koncepcje wyjaśniające powstawanie zaburzeń psychicznych. Zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych

Bardzo dobrą - potrafi dokładnie opisać modele zdrowia oraz koncepcje wyjaśniające powstawanie zaburzeń psychicznych. Zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych. Zna ICD11 i DSM5 - różnice i podobieństwa między klasyfikacjami i między kolejnymi wersjami

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia	Studia

	stacjonarne	niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	48
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	40
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	67	77
2.1. Zapoznanie się z literaturą	25	30
2.2. Przygotowanie prezentacji i dyskusji	15	20
2.3. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń	25	25
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	125 h = 5 ECTS	125 h = 5 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Bilikiewicz, A. (2003). *Psychiatria. Podręcznik dla studentów medycyny*. Warszawa: PZWL

Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). *Psychologia Zaburzeń*. Sopot: GWP

Cierpiałkowska, L. (2014). *Psychopatologia*. Warszawa Wydawnictwo Naukowe Scholar

Gaebel, W., Zielasek, J. Reed, G., M. (2017). Zaburzenia psychiczne i behawioralne w ICD-11: koncepcje, metodologie oraz obecny status. *Psychiatr. Pol.* 51(2): 169–195 DOI: <https://doi.org/10.12740/PP/69660>

Klasyfikacja Diagnostyczna DC:0-3R. Wydanie poprawione (2007). Warszawa: Oficyna Wydawnicza Fundament

McWilliams, N. (2016). *Diagnoza Psychoanalityczna*. Gdańsk: GWP

Rachman, S. (2005). *Zaburzenia lękowe. Modele kliniczne i techniki terapeutyczne dla praktyków i pacjentów*. Gdańsk; GWP, rozdział 3: Teorie lęku i rozdział 5: Panika i lęk.

Seligman, M.E., Walker, E.F., Rosenhan, D.L. (2017). *Psychopatologia*. Poznań: Zysk i- ska

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Grabski, B., Gierowski, J. (2012). Zaburzenia osobowości – różne spojrzenia i próby ich integracji. *Psychiatria Polska*, 46 (5), 829–844.

Pużyński, S., Wciórka, J. (red.). (2000). *Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10: Badawcze kryteria diagnostyczne*. Kraków: Uniwersyteckie Wydawnictwo Medyczne

Sęk, H. (red.) (2005) *Psychologia kliniczna*. Tom 1-2. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

Newell, R. (2021). *Dark Psychology and Persuasion*. Digital Island System LTD

Bailey, L. (2022). *Dark Psychology and Manipulation*. GEVDC

Inne materiały dydaktyczne: Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychiatria

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia w Warszawie Filia w
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	2/4
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość budowy ośrodkowego układu nerwowego, psychologia emocji i motywacji.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	30						2	4	36	3
Studia niestacjona rne	20						2	6	28	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną - interaktywny</u> <u>Wykład z prezentacją multimedialną</u> Wykład synchroniczny Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada zaawansowaną wiedzę na temat różnych metod udzielania pomocy psychologicznej, takich jak psychoterapia, interwencje kryzysowe, psychoedukacja i poradnictwo. Zna również podstawy psychiatrycznych metod leczenia zaburzeń psychicznych oraz zasady budowania relacji terapeutycznej w różnych kontekstach społecznych, co umożliwia praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W12
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi przeprowadzić szczegółowy proces diagnostyczny, stosując wywiady, obserwacje oraz różnorodne metody kwestionariuszowe, testowe i projekcyjne. Umie dostosować narzędzia diagnostyczne do kontekstu badania, interpretować wyniki oraz sporządzać jasne i zrozumiałe raporty i opinie zgodnie z obowiązującymi standardami zawodowymi. Ponadto, zna metody psychiatryczne w diagnostyce i leczeniu zaburzeń psychicznych.	K_U12
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest przygotowany do profesjonalnej praktyki psychologicznej, wykazując szacunek dla klientów i uwzględniając ich zmieniające się potrzeby. Kieruje się zasadami etyki zawodowej i jest zaangażowany w przestrzeganie tych zasad w swojej pracy, zarówno w kontekście psychologicznym, jak i psychiatrycznym.	K_K01
P_K02	Student jest gotowy do uczestniczenia w krytycznych dyskusjach, opierając się na merytorycznych argumentach i okazując szacunek oraz uwagę wobec wypowiedzi innych osób, uwzględniając przy tym aspekty zarówno psychologiczne, jak i psychiatryczne.	K_K06
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Psychiatria. Wprowadzenie do problematyki. Badania psychiatryczne, zasady diagnostyki, badania dodatkowe, wykorzystanie innych dziedzin w diagnostyce psychiatrycznej (m.in. pedagogiki).	P_W01 P_U01 P_K01 P_K02
W2	Psychiczny rozwój człowieka. Mechanizmy obronne: kształtowanie, rola w rozwoju człowieka.	
W3	Psychopatologia. Psychologia ogólna, psychologia szczegółowa, podstawowe objawy psychopatologiczne, diagnostyka, zespoły zaburzeń psychicznych.	
W4	Zaburzenia procesów poznawczych, emocjonalnych i motywacyjnych. Zaburzenia świadomości, zaburzenia spostrzegania, zaburzenia uwagi (w tym pamięci, myślenia i intelektu).	
W5	Psychiatria dzieci i młodzieży. Diagnostyka i terapia upośledzenia umysłowego i zaburzeń rozwojowych.	
W6	Zaburzenia związane ze starzeniem się.	

	Zaburzenia psychiczne okresu starzenia się, diagnostyka i terapia otępień, psychika inwolucyjna.	
W7	Syndromologia. Zespoły zaburzeń psychicznych z dominującymi zaburzeniami: świadomości, poznawczymi, emocjonalnymi, motorycznymi.	
W8	Schizofrenia. Etiologia; psychozy i zaburzenia schizotypowe, typy kliniczne; terapia biologiczna i psychospołeczna.	
W9	Zaburzenia osobowości. Diagnostyka i postępowanie w przypadku zaburzeń osobowości; osobowość dyssocjalna, narcystyczna, histrioniczna.	
W10	Uzależnienie od środków psychoaktywnych. Patogeneza uzależnień, podział uzależnień, objawy i postępowanie kliniczne; zespół zależności alkoholowej.	
W11	Zaburzenia lękowe. Lęk paniczny; zaburzenia obsesyjno-kompulsywne. Definicje i różnicowanie. Terapia biologiczna (farmakoterapia).	
W12	Psychoterapia w psychiatrii. Wykorzystanie w psychiatrii psychoterapii (m.in. poznawczej, behawioralnej, psychodynamicznej, systemowej itd.); socjoterapia (wsparcie społeczne chorych).	
W13	Psychiatria sądowa. Psychiatra jako biegły sądowy; podstawy opiniowania; środki zabezpieczające w procesie cywilnym i karnym.	
W14	Postępowanie w stanach nagłych. Rozpoznanie stanów nagłych w psychiatrii; zachowania agresywne, trans, otępienie. Postępowanie lekarza w stanach nagłych, psychoterapia i współpraca z psychologiem.	
W15	Prawne podstawy psychiatrii. Przymus bezpośredni w zaburzeniach i chorobach psychicznych, ubezwłasnowolnienie, organizacja leczenia.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny lub ustny weryfikujący poziom opanowania materiału Aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wykładów odbywa się na podstawie egzaminu pisemnego lub ustnego oraz oceny merytorycznej aktywności studenta podczas zajęć.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Ocena z egzaminu pisemnego:**bardzo dobry (5.0)** – 91 -100 %**dobry plus (4.5)** – 81 -90 %**dobry (4.0)** – 71 – 80 %**dostateczny plus (3.5)** – 61 – 70 %**dostateczny (3.0)** – 51 – 60 %**niedostateczny (2.0)** – poniżej 50 %**Ocena z egzaminu ustnego:**

Trzy pytania losowe, każde oceniane osobno, ocena końcowa - średnia ocen.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	36	28

W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	30	20
1.2.Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	6
2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie i poszerzanie wiedzy oraz umiejętności, analizę literatury, realizację projektów i innych zadań przewidzianych w programie modułu.	39	47
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Bilikiewicz, A. (2003). *Psychiatria. Podręcznik dla studentów medycyny*. Warszawa: PZWL
Morrison, J.(2016). *DSM-5 bez tajemnic*. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego
Puri, B. K. i in. (red.) (2014). *Psychiatria. Podręcznik dla studentów*.Wrocław: Elsevier Urban & Partner.
Rybakowski, J.,(2009). *Psychiatria. Podstawy psychiatrii*. Wrocław: Elsevier Urban & Partner.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Jarema, M., Raba-Jabłońska, J. (2011). *Psychiatria kliniczna. Podręcznik dla studentów medycyny*. Warszawa: PZWL.
Puzyński, S. (2003). *Leksykon psychiatrii*. Warszawa: PZWL.

Inne materiały dydaktyczne: Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia komunikacji

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” Filia w
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia:	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	2/4
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student posiada wiedzę z zakresu psychologii i psychologii społecznej, posiadać umiejętność formułowania komunikatów, samodzielnego tworzenia optymalnych modeli kształtowania interakcji międzyludzkich, w zakresie kompetencji powinien umieć pracować w zespole i rozwiązywać w nim problemy.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20			20				2	4	46	3
Studia niestacjonarne	10			10				2	4	26	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Metoda inscenizacji</u> <u>Metoda projektów</u> <u>Debata</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna w pogłębionym stopniu terminologię z zakresu komunikacji, rozróżnia i charakteryzuje formy komunikacji werbalnej i niewerbalnej, opisuje różnice między tymi formami komunikacji.	K_W10
P_W02	Student posiada wiedzę w stopniu pogłębionym na temat procesu komunikowania się, jego elementów, uczestników, opisuje modele komunikacji oraz wskazuje bariery komunikacyjne oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W02
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi rozpoznać i zastosować w praktyce elementy komunikacji werbalnej i niewerbalnej, stosuje stosowne do sytuacji i odbiorcy narzędzia komunikacyjne.	K_U19
P_U02	Student potrafi rozpoznać bariery komunikacyjne, czynniki sprzyjające i utrudniające proces komunikacji oraz zna praktyczne zastosowanie tych umiejętności.	K_U01
P_U03	Student potrafi stosować elementy komunikacji do prowadzenia działań edukacyjnych dla dzieci i dorosłych.	K_U22
P_U04	Potrafi współpracować w zespole, organizując zadania związane z analizą i doskonaleniem procesów komunikacyjnych. Efektywnie komunikuje się w kontekście diagnostycznym, terapeutycznym i badawczym.	K_U21
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje postawę świadomości swoich kompetencji komunikacyjnych i dąży do ich doskonalenia.	K_K05
P_K02	Student jest gotowy do komunikowania się z innymi i wykazuje chęć współpracy.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie do komunikacji. Komunikowanie się jako proces. Pojęcie i istota komunikowania. Funkcje komunikowania. Uczestnicy procesu komunikacji. Sposoby porozumiewania się między ludźmi. Formy i typy komunikowania. Modele komunikacji. Główne tradycje w teorii komunikacji.	P_W01 P_W02
W2	Komunikacja w konflikcie. Anatomia konfliktu. Działania podejmowane w konflikcie. Procedury radzenia z konfliktami.	
W3	Komunikacja werbalna. Rola i zadania komunikacji werbalnej. Zakres kodów językowych. Sposoby dostosowania kodów do rozmówcy.	
W4	Komunikacja niewerbalnej. Elementy komunikacji niewerbalnej. Funkcje i właściwości komunikacji niewerbalnej. Typy komunikacji niewerbalnej.	
W5	Bariery komunikacyjne Rodzaje barier komunikacyjnych. Nietypowe sytuacje komunikacyjne.	

W6	Różnorodność komunikacyjna. Komunikacja dorosłych. Komunikacja z dzieckiem. Różnice i podobieństwa. Różnice kulturowe – wykład interaktywny.	
W7	Analiza transakcyjna Transakcja – jednostka stosunków społecznych, pojęcie gry – studium przypadków w oparciu o pozycję „W co grają ludzie”.	
W8	Komunikacja masowa Komunikacja w mass mediach, modele ograniczonych i daleko idących skutków wpływu mediów.	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Komunikacja schemat. Elementy schematu komunikacji. Uczestnicy procesu komunikacji. Komunikacja interpersonalna a komunikacja między grupami.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02
T2	Komunikowanie werbalne i niewerbalne. Rola komunikacji werbalnej i pozawerbalnej w sytuacjach problemowych – debata.	
T3	Filtry informacyjne. Aktywność półkul mózgowych. Inteligencja wieloraka. Polisensoryczność.	
T4	Preferencje uczestników procesu komunikacji. Diagnoza własnego stylu komunikacji. Diagnoza stylu komunikacji odbiorcy. Dopasowanie komunikacyjne uczestników procesu komunikacji.	
T5	Narzędzia komunikacji. Komunikat JA Aktywne słuchanie. Formułowanie pytań w komunikacji. Typy komunikacji.	
T6	Asertywność w komunikacji. Pojęcie i istota asertywności. Etyczne odmawianie – inscenizacje.	
T7	Skuteczna komunikacja w grupie. Ćwiczenia z komunikacji w grupie – projekt grupowy.	
T8	Prezentacja projektów	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, <u>kolokwium</u> , <u>projekt</u> , <u>prezentacja</u> , referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Kolokwium	wiedza
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium, projektu oraz prezentacji projektu.		

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Zaliczenie wykładu – zaliczenie z oceną:

Kolokwium – Testu jednokrotnego wyboru (a, b, c, d) z jedną poprawną odpowiedzią. Test składa się z 15 pytań, każda poprawna odpowiedź przekłada się na jeden punkt (maksymalnie 15 pkt do uzyskania). Minimalna liczba punktów konieczna do zdania kolokwium, to 8 pkt (>51%). Czas trwania 15 minut.

Kryteria oceny (maksymalnie 15 punktów):

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – 50% i poniżej

Zaliczenie ćwiczeń – aktywność na zajęciach i projekt (łącznie 20 punktów):

Aktywność: udziału z zadaniach podczas zajęć: ćwiczenia w komunikacji werbalnej i niewerbalnej, debata. Aktywność zapisywana po każdych zajęciach w formie „plusów”. Proporcjonalnie do liczby zajęć można uzyskać maksymalnie 5 punktów z aktywności.

Projekt (15 pkt):

Liczba osób: minimum 3, maksimum 4 osoby. Projektu NIE MOŻNA robić bez grupy.

Projekt polega na opisaniu ćwiczenia mającego na celu doskonalenie wybranej umiejętności z zakresu psychologii komunikacji, np. aktywne słuchanie, komunikacja niewerbalna, perswazja, asertywne komunikowanie się. Ćwiczenie powinno być zaprojektowane pod wybraną grupę docelową, dla której ważne jest szkolenie się z wybranej kompetencji.

Projekt i jego przeprowadzenie maksymalnie 15 punktów:

- Opis wybranej kompetencji/umiejętności komunikacyjnej (3 punkty).
- Opis grupy docelowej wraz z uzasadnieniem potrzeby szkolenia danej kompetencji u wybranej grupy (2 punkty).
- Dokładny opis ćwiczenia (przebieg ćwiczenia, czas ćwiczenia, materiały szkoleniowe, wskazówki do przeprowadzenia ćwiczenia (4 punkty).
- Pracę należy sformatować zgodnie ze standardami APA 7 (1 punkt).
- Przeprowadzenie/prezentacja ćwiczenia (5 punktów).

Pracę należy przesłać w 1 pliku pdf (załączniki również, wyjątkiem może być prezentacja, jeśli ćwiczenie wymaga prezentacji) na adres mailowy wykładowcy. Prace należy przesłać tydzień przed ostatnimi zajęciami.

Praca powinna zawierać stronę tytułową wraz z autorami/autorkami projektu (wraz z numerami indeksów). Plik powinien być podpisany wg następującego wzoru: nazwiska_ autorów _komunikacja, np. kowalski_kwiatkowska_nowak_komunikacja.

Prezentacja projektu odbywa się na ostatnich ćwiczeniach. Prezentacja projektu polega na przeprowadzeniu opisanego ćwiczenia z pozostałą częścią grupy ćwiczeniowej. Ocenie podlega – zgodność ćwiczenia z opisem w części pisemnej, sprawność przeprowadzenia ćwiczenia, jasność przekazu (maks. 5 punktów).

Kryteria oceny (maksymalnie 20 punktów):

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – 50% i poniżej

Praca własna studenta dotycząca wykładu oraz ćwiczeń obejmuje zapoznanie się studenta z literaturą przedmiotu, powtórzenie materiału oraz każdorazowe przygotowanie się poszczególnych ćwiczeń poprzez zapoznanie się z zadaną literaturą, przygotowanie się do kolokwium oraz opracowanie projektu w grupach.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	26
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	29	49
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu:		
Berne, E. (2013). <i>W co grają ludzie. Psychologia stosunków międzyludzkich</i>. Warszawa: PWN Berne, E. (2018). <i>Dzień dobry i co dalej</i>. Poznań: Rebis Dom Wydawniczy Morreale, S.P., Spitzberg B.H., Barge J.K., (2015). <i>Komunikacja między ludźmi</i>. Warszawa: PWN Schulz von Thun, F. (2007). <i>Sztuka rozmawiania</i>. Kraków: WAM Stewart, R. (2014). <i>Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej</i>. Warszawa: PWN		
Literatura uzupełniająca przedmiotu:		
Griffin, E. (2003). <i>Podstawy komunikacji społecznej</i>. Gdańsk: GWP McKay M., Davis M., Fanning P. (2002). <i>Sztuka skutecznego porozumiewania się</i>. Gdańsk: GWP Patterson M. (2011). <i>Więcej niż słowa. Potęga komunikacji niewerbalnej</i>. Gdańsk: GWP Adler R.B., Rosenfeld L.B., Proctor II R.F., Relacje interpersonalne. Proces porozumiewania się, REBIS, Poznań 2006 r. Lasota A., Świat gestów i symboli w komunikacji dziecięcej, Wyd. Impuls, Kraków 2010 r. Patterson M. Więcej niż słowa. Potęga komunikacji niewerbalnej. Wyd. GWP, Gdańsk 2011 r.		
Inne materiały dydaktyczne: Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.		

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)	

Diagnoza psychologiczna

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia" - Warszawa
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	7
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia:	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	2/4 i 3/5
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student ma opanowaną wiedzę z zakresu psychologii ogólnej, rozwojowej, społecznej i klinicznej. Posiada gotowość do autorefleksji.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	35			65				4	8	112	7
Studia niestacjonarne	25			55				4	8	92	7

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne
Wykład	Wykład z dyskusją ukierunkowaną - interaktywny Wykład z prezentacją multimedialną Wykład konwersatoryjny Dyskusja dydaktyczna. Przykłady z praktyki zawodowej
Ćwiczenia	Metoda projektów- prezentacji Raport diagnostyczny Przykłady z praktyki zawodowej Feedback od doświadczonych specjalistów Praca w grupach z testami psychologicznymi Praca indywidualna z testami psychologicznymi

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat zasad i metod diagnozy psychologicznej. Zna różne podejścia do diagnozy, ich zastosowanie oraz ograniczenia. Rozumie specyfikę diagnozy w różnych obszarach psychologii (klinicznej, sądowej, edukacyjnej, organizacyjnej) i kontekstach instytucjonalnych.	K_W12
P_W02	Student zna w sposób pogłębiony metody ilościowe i jakościowe stosowane w diagnozie psychologicznej. Posiada wiedzę na temat wartości diagnostycznej testów psychometrycznych, metod kwestionariuszowych, obserwacyjnych i projekcyjnych. Rozumie zasady interpretacji wyników oraz ich znaczenie dla procesu diagnostycznego.	K_W15
P_W03	Student zna standardy etyczne obowiązujące w diagnozie psychologicznej. Posiada wiedzę na temat regulacji krajowych i międzynarodowych dotyczących prowadzenia badań diagnostycznych oraz zasad ochrony danych w procesie diagnozy. Rozumie odpowiedzialność zawodową psychologa-diagnosty oraz granice kompetencji w stosowaniu narzędzi diagnostycznych.	K_W17
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi formułować problemy diagnostyczne i hipotezy w sposób zgodny z metodologią naukową. Umie operacjonalizować zmienne, dobierać adekwatne narzędzia diagnostyczne oraz analizować uzyskane wyniki przy zastosowaniu metod statystycznych i jakościowych. Potrafi samodzielnie przeprowadzić diagnozę w oparciu o rzetelne i trafne metody badawcze.	K_U02
P_U02	Student potrafi zaplanować i przeprowadzić proces diagnostyczny, wykorzystując wywiad, obserwację, testy psychometryczne, metody kwestionariuszowe oraz techniki projekcyjne. Umie dostosować procedury diagnostyczne do specyfiki badanego problemu i grupy docelowej. Potrafi interpretować wyniki badań diagnostycznych, uwzględniając czynniki kontekstowe.	K_U12
P_U03	Student potrafi sporządzić pisemną opinię psychologiczną w sposób jasny i zrozumiały dla różnych odbiorców (klientów, instytucji, sądów, pracodawców). Umie precyzyjnie formułować wnioski diagnostyczne oraz rekomendacje zgodnie z zasadami etyki zawodowej i standardami psychometrii.	K_U06
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest gotów do podejmowania praktyki diagnostycznej zgodnie z zasadami etyki zawodowej. Rozumie konieczność uwzględniania dobra klienta, jego potrzeb oraz ochrony poufności informacji. Posiada świadomość odpowiedzialności zawodowej i konsekwencji formułowania diagnozy psychologicznej.	K_K01
P_K02	Student prezentuje postawę świadomą ograniczeń narzędzi diagnostycznych oraz znaczenia uprawnień do stosowania metod psychometrycznych. Rozumie konieczność ciągłego doskonalenia umiejętności diagnostycznych i aktualizowania wiedzy zgodnie z najnowszymi standardami psychologicznymi.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
	Wykłady semestr 4	
W1	Pojęcia i definicje diagnozy psychologicznej. Standardy diagnostyczne. Kompetencje diagnostyczne psychologa	P_W01

W2	Cele i obszary stosowania diagnozy psychologicznej. Modele diagnozy psychologicznej. Procedura diagnostyczna- Fazy procesu diagnostycznego.	P_W02 P_W03
W3	Wywiad psychologiczny, obserwacja, eksperyment psychologiczny- zasady zastosowania. Odniesienie do praktyki psychologicznej	
W4	Kodeks diagnozy psychologicznej Polskiego Towarzystwa Psychologicznego. Aspekty etyczne. Standardy diagnozy psychologicznej	
W5	Diagnozowanie zaburzeń rodziny - metody psychologiczne w praktyce psychologa. SOR – Skale Oceny Rodziny, PSI-4 – Inwentarz Stresu Rodzicielskiego, KRR – Kwestionariusz Relacji Rodzinnych, KPR-ROC – Kwestionariusz Retrospektywnej Oceny Postaw Rodziców	
	Wykłady semestr 5	
W 6	Diagnoza funkcji poznawczych- metody psychologiczne w praktyce psychologa	
W7	Diagnoza osobowości - metody psychologiczne w praktyce psychologa Metody, techniki i narzędzia diagnostyki psychologicznej.	
W8	Diagnoza dzieci i młodzieży - metody psychologiczne w praktyce psychologa	
W9	Diagnoza w neuropsychologii - metody psychologiczne w praktyce psychologa BENTON – Test Pamięci Wzrokowej Bentona	
W10	Diagnoza w psychologii pracy - metody psychologiczne w praktyce psychologa. LBQ, KKS,	
W11	Diagnozowanie uzależnień - metody psychologiczne w praktyce psychologa	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
	Ćwiczenia semestr IV	
T1	Testy psychologiczne. Testy psychologiczne- rodzaje i klasyfikacja. Uwarunkowania ich stosowania.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02
T2	Struktura opinii psychologicznej. Budowanie opinii psychologicznej do określonego przypadku.	
T3	Nabywanie (rozwijanie) kompetencji diagnostycznych. Metoda projektu - indywidualna aktywność studenta. Analiza SWOT	
T4	Opiniowanie i orzecznictwo psychologiczne dzieci. Uwarunkowania orzecznictwa psychologicznego dzieci. Dobór metod i narzędzi. Zasady wypełniania protokołu, interpretacja. Analiza przypadku. Skala Inteligencji Stanford-Binet 5 (SB5), WISC-R, ASRS, CONNERS 3, DTVP-3, LEITER-3 STAIC, IDS-P – Skale Inteligencji i Rozwoju dla Dzieci w Wiekach Przedszkolnym	
	Ćwiczenia semestr V	
T5	Opiniowanie i orzecznictwo psychologiczne młodzieży. Uwarunkowania orzecznictwa psychologicznego młodzieży. Dobór metod i narzędzi. Postawa etyczna diagnosty. Analiza przypadku. CDI 2, RISB – Test Niedokończonych Zdań Rottera, TPB – Test Piramid Barwnych	
T6	Opiniowanie i orzecznictwo psychologiczne dorosłych. TMS-K – Test Matrycy Ravena, WAIS-R(PL)	
T7	Diagnoza psychologiczna w biznesie. Uwarunkowania stosowania diagnozy psychologicznej pracownika. Dobór metod i narzędzi. Interpretacja danych. Analiza przypadku.	
T8	Kwestionariusze osobowości. Wybrane kwestionariusze osobowości - ich znaczenie w diagnostyce psychologicznej. Ocena trafności wyników. NEO-FFI, NEO-PI-R ACL, CISS, STAI, EPQ-R, INTE, MMPI®-2, RVS - Skala Wartości Rokeacha Analiza przypadku.	
T9	Metody projekcyjne. Metody projekcyjne - procedura badania, analiza jakościowa, interpretacja, ograniczenia. TAT, CAT, ROR – Test Rorschacha,	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się:

		wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Kolokwium ustne po IV semestrze związane z rozwiązaniem i omówieniem case study. Egzamin pisemny po V semestrze z treści wykładów i literatury przedmiotu [30 pytań, ABCD, otwarte]	wiedza
Ćwiczenia	Semestr 4: Zadaniem studenta jest przeprowadzenie obserwacji dziecka lub dorosłego oraz opracowanie jej interpretacji w oparciu o posiadaną wiedzę oraz materiały wskazane przez osobę prowadzącą zajęcia. Raport diagnostyczny wg zaleceń prowadzącego 2 wejściówki z wybranych zagadnień przez prowadzącego Semestr 5: Przeprowadzenie badania z wykorzystaniem kwestionariuszy NEO-FFI, INTE oraz STAI. Opracowanie uzyskanych wyników. Student w oparciu o przeprowadzone badania łączy wnioski z różnych narzędzi diagnostycznych i buduje końcowe wnioski diagnostyczne. 2 wejściówki z wybranych zagadnień przez prowadzącego	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU		

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Wykład: zasady oceny egzaminu pisemnego

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

Wykład: zasady oceny kolokwium ustnego – trzy pytania losowe, każde oceniane osobno; ocena końcowa - średnia z trzech odpowiedzi. Opis ocen jak poniżej

Ćwiczenia: zasady oceny (Raport diagnostyczny, praca w grupach, praca indywidualna, przygotowania do dyskusji merytorycznej)
Student na ocenę

Dostateczną - zna w stopniu podstawowym zasady diagnozy psychologicznej, nie ma wiedzy na temat istotnych kwestii lub popełnia błędy, umie wymienić podstawowe testy psychologiczne

Dostateczną + - zna w stopniu podstawowym zasady diagnozy psychologicznej, ma wiedzę na temat istotnych zagadnień, popełnia jednak liczne błędy lub pomija istotne szczegóły

Dobłą - potrafi wyjaśnić zasady psychometrii, zasady stosowania właściwych metod psychologicznych w zależności od potrzeb, umie wymienić i opisać metody psychologiczne, popełnia przy tym nieliczne błędy lub pomija istotne szczegóły

Dobłą + - potrafi wyjaśnić zasady psychometrii, zasady stosowania właściwych metod psychologicznych w zależności od potrzeb – opiniowanie lub orzecznictwo, umie wymienić i opisać metody psychologiczne,

Bardzo dobrą - potrafi dokładnie wyjaśnić zasady psychometrii, zasady stosowania właściwych metod psychologicznych w zależności od potrzeb – opiniowanie lub orzecznictwo, umie wymienić i opisać metody psychologiczne, zna dylematy etyczne w diagnozowaniu

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	112	92
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	100	80
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	8	8
2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	63	83
2.1. przeprowadzenie badań, opracowanie raportu z badań; przeprowadzenie obserwacji psychologicznej i przygotowanie opisu	20	20
2.2. praca własna z metodami psychologicznymi – zapoznanie się z podręcznikami, pomocami do badań	22	30
2.3. zapoznanie z literaturą przedmiotu, przygotowanie do egzaminu i zaliczeń	23	33
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	175 h = 7 ECTS	175 h = 7 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

- Brzeziński, J. (2005, 2008). Psychologiczna diagnoza zdrowia i zaburzeń z perspektywy metodologii badań psychologicznych. W: H. Sęk (red.) *Psychologia kliniczna* (s. 153-180). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Hornowska, E. (2007). *Testy psychologiczne. Teoria i praktyka*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR.
- Paluchowski, W. J. (2001). *Diagnoza psychologiczna. Podejście ilościowe i jakościowe*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR.
- Paluchowski, W. J. (2007). *Proces, narzędzia, standardy*. Warszawa: WAiP.
- Shaughnessy, J., J., Zechmeister, E. B., Zechmeister, J., S. (2002). *Metody badawcze w psychologii* (cz. II, str.101-140). Gdańsk: GWP.
- Siek, S., Grochowska, A. (red.). (2001). *Wybrane metody badania osobowości*. Tom 2. Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego.
- Słysz, A. (2008). *Typy diagnostów. Preferencje poznawcze psychologów a strategie diagnozowania*. Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM (s. 37-146).
- Stemplewska-Żakowicz, K. (2009). *Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna*, Gdańsk: GWP.
- Stemplewska-Żakowicz, K., Paluchowski, W. J. (2008). Podstawy diagnozy psychologicznej. W: J. Strelau, D. Doliński (red.). *Psychologia. Podręcznik akademicki*. Tom 2, (s. 23-92) Gdańsk: GWP.

Kodeks diagnozy psychologicznej PTP psych.org.pl/dla-psychologow/315

Standardy diagnozy psychologicznej PTP psych.org.pl/dla-psychologow/titul-domyslny

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

- Brzezińska, A., Brzeziński, J., (2004). Skale szacunkowe w badaniach diagnostycznych. W: J. Brzeziński. *Metodologia badań psychologicznych. Wybór tekstów.* (str. 232-306). Poznań: Wydawnictwo Naukowe PWN .
- Frank, L. K. (1989). Metody projekcyjne w badaniu osobowości. W: M. Stasiakiewicz, T. Szustrowa (red.). *Wybrane zagadnienia testów projekcyjnych, Biblioteka Psychologa Praktyka.* t. 3, (str. 9-28). Warszawa: Laboratorium Technik Diagnostycznych PTP i Wydziału Psychologii UW.
- Goldberg, L. R. (1994). Historyczny przegląd skal i inwentarzy osobowości. W: Paluchowski W. J. (red.). *Kwestionariusze w diagnostyce psychologicznej i badaniach naukowych, Biblioteka Psychologa Praktyka,* t. 5, (11-82). Warszawa: Laboratorium Technik PTP i Wydziału Psychologii UW.
- Gynther, M. D., Green, S. B. (1994). Problemy metodologiczne w badaniach z zastosowaniem inwentarzy opartych na samoopisie. W: W. J. Paluchowski (red.). *Kwestionariusze w diagnostyce psychologicznej i badaniach naukowych, Biblioteka Psychologa Praktyka,* t. 5, (193-244). Warszawa: Laboratorium Technik Diagnostycznych PTP i Wydziału Psychologii UW.
- Harrower, M. (1989). Projekcyjne aspekty rysunku. W: M. Stasiakiewicz, T. Szustrowa (red.). *Wybrane zagadnienia testów projekcyjnych, Biblioteka Psychologa Praktyka,* t.3, (str. 259-271). Warszawa: Laboratorium Technik Diagnostycznych PTP i Wydziału Psychologii UW.
- Hornowska, E. (2004). *Skale Inteligencji dla dorosłych Davida Wechslera WAIS-R oraz WAIS-III.* Seria: Metody Diagnostyki Psychologicznej. Warszawa: Wydawnictwo Scholar.
- Jaworska, A., Matczak, A. (2008). *Test Zdań Niedokończonych RISB-polskie normalizacje.* Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.
- Stasiakiewicz, M. (2000). Testy projekcyjne. W: J. Strelau (red.), *Psychologia. Podręcznik akademicki,* tom I (str. 491-503). Gdańsk: GWP.
- Stasiakiewicz, M. (2004). Test Apercepcji Tematycznej jako narzędzie diagnostyki psychologicznej. W: J. Brzeziński (red.). *Metodologia badań psychologicznych. Wybór tekstów.* (str. 307-344). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Stasiakiewicz, M. (2005). *Test Rorschacha.* Warszawa: SCHOLAR.
- Stemplewska-Żakowicz, K. (2005). Metoda wywiadu w psychologii. W: K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.). *Wywiad psychologiczny.* t. 1, (str. 31-89). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.
- Suchańska, A. (2007). *Rozmowa i obserwacja w diagnostyce psychologicznej.* Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne.
- Szustrowa, T. (2003). *Raport o stanie orzecznictwa psychologicznego w Polsce.* Warszawa: PTP.
- Wiggins, J. S. (1994). Techniki ustrukturyzowane. W: W. J. Paluchowski (red.). *Kwestionariusze w diagnostyce psychologicznej i badaniach naukowych, Biblioteka Psychologa Praktyka,* t. 5, (str. 93-170). Warszawa: Laboratorium Technik Diagnostycznych PTP i Wydziału Psychologii UW.
- Zawadzki, B. (2000). Kwestionariusze osobowości. W: J. Strelau (red.), *Psychologia. Podręcznik akademicki,* t. 1, (s. 469-490). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

Testy psychologiczne wymienione w treściach przedmiotu.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)										
POMOC PSYCHOLOGICZNA										
Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:			Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia w Warszawie Filia w							
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:			Jednolite studia magisterskie							
Liczba punktów ECTS			4							
Język przedmiotu- polski, angielski, inny			polski							
Profil kształcenia:			PRAKTYCZNY							
Nazwa specjalności:			-							
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)			C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE							
Rok / Semestr:			III / VI							
Osoba koordynująca przedmiot:										
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):			Student posiada umiejętności logicznego myślenia i korzystania z posiadanej wiedzy.							
II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN										
	Wykład/onli- ne	Lektoraty	Ćwiczenia konwersator- yjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Konsultacj- e	Egzamin / zaliczeni- e	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonar- ne	20			30			6	2	58	4
Studia niestacjo- narne	10			20			6	2	38	4
III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH										
Formy zajęć			Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić							

Wykład/Ćwiczenia/Warsztat/Projekt/ laboratorium	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u>	
	<u>Wykład problemowy</u>	
	<u>Wykład konwersatoryjny</u>	
	<u>Dyskusja dydaktyczna</u>	
	Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem	
	Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych	
	Metoda przypadków	
	Metoda sytuacyjna	
	Metoda inscenizacji	
	<u>Metoda projektów</u>	
Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)		
Demonstracja/ pokaz		
Analiza źródeł		
Praca w grupie		
Debata		
Inne		
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat różnych podejść i technik pomocy psychologicznej, w tym interwencji kryzysowej, psychoterapii oraz wsparcia w przypadkach specyficznych trudności życiowych. Zna etapy pracy w pomocy psychologicznej, umie określić cel działań oraz metody, które mogą być zastosowane w różnych przypadkach, np. w pracy z osobami w kryzysie, uzależnionymi czy z problemami emocjonalnymi.	K_W11
P_W02	Student zna szczegółowo zasady etyki zawodowej w kontekście pomocy psychologicznej, w tym obowiązki dotyczące poufności, granic profesjonalnych oraz odpowiedzialności psychologa w relacji z klientem. Zna przepisy prawa dotyczące ochrony danych osobowych i współpracy z innymi specjalistami.	K_W12
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi przeprowadzić wywiad psychologiczny z klientem, zidentyfikować jego potrzeby oraz problemy. Na podstawie zebranego materiału, student potrafi sformułować diagnozę wstępną i zaplanować dalsze działania pomocowe. Zna narzędzia diagnostyczne i umie je odpowiednio dobrać do sytuacji.	K_U01

P_U02	Student potrafi przeprowadzić interwencję kryzysową, identyfikować stresory oraz zasoby klienta, dobierać odpowiednie techniki wsparcia w sytuacji kryzysowej (np. interwencja w przypadku utraty bliskiej osoby, traumy). Student potrafi rozpoznać potrzeby emocjonalne i psychiczne klienta w sytuacjach kryzysowych i dostosować działania do kontekstu.	K_U07
P_U03	Student potrafi w nieprzewidywalnych warunkach rozpoznawać i identyfikować problemy natury emocjonalnej oraz proponować ich rozwiązania, z wykorzystaniem metod terapeutycznych, profilaktycznych, społecznych. Potrafi rozpoznać zaburzenia sfery emocjonalno-motywacyjnej. Potrafi wyjaśniać zachowania z zastosowaniem teorii motywacji sprawnie posługując się terminologią z zakresu psychologii emocji.	K_U09
P_U05	Student potrafi zaplanować i przeprowadzić sesje wsparcia psychologicznego, np. rozmowy wspierające, grupy wsparcia, coaching. Potrafi stosować techniki umożliwiające klientowi rozwój i radzenie sobie z trudnościami w życiu codziennym.	K_U18
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje gotowość do podjęcia praktyki psychologicznej, zachowując profesjonalizm w relacjach z klientami. Z szacunkiem podchodzi do ich zmieniających się potrzeb, kierując się dobrem klienta oraz przestrzegając zasad etyki zawodowej. Potrafi w sposób świadomy dbać o granice etyczne w pracy z klientem i jest gotów podejmować działania na rzecz ochrony tych zasad w kontekście pomocy psychologicznej.	K_K01
P_K02	Student uświadamia sobie swoje ograniczenia oraz granice kompetencji zawodowych w pracy psychologicznej. Jest otwarty na współpracę z innymi specjalistami, w tym psychologami, pedagogami oraz przedstawicielami innych zawodów, w celu zapewnienia skutecznej pomocy klientowi. Z pełną gotowością korzysta z superwizji oraz konsultacji, rozumiejąc jej rolę w procesie rozwoju zawodowego i doskonalenia kompetencji w zakresie pomocy psychologicznej.	K_K03
P_K03	Student wykazuje świadomość swoich predyspozycji i sposobu funkcjonowania psychicznego, rozumiejąc wpływ swoich działań na różnych poziomach funkcjonowania społecznego. W pracy psychologicznej potrafi kierować się zasadami refleksyjności i samokontroli, a także wykazuje gotowość do podejmowania odpowiedzialności w pracy z klientem. Potrafi myśleć w sposób przedsiębiorczy, podejmując inicjatywę i działając w sposób elastyczny, zgodnie z potrzebami i specyfiką sytuacji, w jakiej się znajduje.	K_K05

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Podstawy pomocy psychologicznej Pomoc i jej rodzaje, psychologiczna istota działań pomocowych, relacja pomocy: mechanizmy i uwarunkowania.	
W2	Pomoc psychologiczna w różnych typach kryzysu Charakterystyka kryzysu, typy kryzysów, interwencja kryzysowa.	
W3	Pomoc psychologiczna w zapobieganiu zaburzeń Działania profilaktyczne, zadania promocji zdrowia w ujęciu psychologicznym, poziomy prewencji psychologicznej.	
W4	Formy pomocy psychologicznej Psychoedukacja, poradnictwo, interwencja kryzysowa, psychoterapia.	
W5	Psychoterapia jako forma pomocy psychologicznej Psychoterapia indywidualna i grupowa, główne nurty psychoterapeutyczne i ich skuteczność w różnych zaburzeniach psychicznych.	P_W01 P_W02 P_W03
W6	Pomoc psychologiczna dzieciom i młodzieży Specyfika pomocy pacjentom / klientom w różnych okresach rozwoju (dzieci, młodzież, dorośli).	
W7	Spoleczne uwarunkowania na zapotrzebowania na nowe formy pomocy psychologicznej Współczesne problemy psychospołeczne, źródła wyzwań dla psychologów: social media, izolacja, wzrost obciążenia emocjonalnego, problemy psychiczne. Wsparcie psychologiczne, terapie krótkoterminowe.	
W8	Środowiskowe metody pomocy osobom z doświadczeniem choroby psychicznej Zespoły leczenia środowiskowego, ośrodki wsparcia, warsztaty terapii zajęciowej.	

W9	Strategie udzielania pomocy zorientowanej na cele rozwojowe i edukacyjne Trzy perspektywy udzielania pomocy: zewnętrzna, wewnętrzna, interakcyjna, wspomaganie rozwoju wg koncepcji psychospołecznej, zadania pomocy psychologicznej w placówkach szkolno-wychowawczych.	
W10	Efektywność poradnictwa psychologicznego i psychoterapii Praktyka psychologiczna oparta na dowodach, dostosowanie podejścia terapeutycznego do sytuacji i specyfiki zaburzeń.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Analiza podstawowych pojęć z obszaru pomocy psychologicznej Student potrafi zidentyfikować i wyjaśnić kluczowe pojęcia związane z pomocą psychologiczną, takie jak stres, trauma, diagnoza psychologiczna czy terapia. Na podstawie studiów przypadków potrafi przeanalizować różne konteksty pomocy psychologicznej i wykorzystać zdobytą wiedzę w celu wskazania odpowiednich metod interwencji. W ramach praktyki studenci analizują konkretne przypadki, posługując się literaturą i badaniami naukowymi, aby przygotować wstępną diagnozę psychologiczną.	
T2	Wstępna diagnoza pacjenta / klienta dla potrzeb terapii Student ma umiejętność przeprowadzenia wstępnej diagnozy psychologicznej, uwzględniając dane z wywiadu, obserwacji oraz wyników testów psychologicznych. Potrafi zidentyfikować potrzeby klienta i wskazać możliwe metody pomocy, dopasowane do specyfiki zaburzeń. W praktyce studenci wykonują wstępną diagnozę na podstawie udostępnionych przypadków i danych wyjściowych, formułując wnioski na temat celów terapeutycznych oraz rekomendacji dla dalszej pracy.	P_U01 P_U02 P_U03
T3	Podstawowe nurty psychoterapeutyczne i ich skuteczność dla różnych zaburzeń Student zna i rozumie różne nurty psychoterapeutyczne, takie jak psychoterapia psychodynamiczna, poznawczo-behawioralna, humanistyczna czy systemowa. Potrafi ocenić, które z tych podejść będą najbardziej odpowiednie w leczeniu określonych zaburzeń psychicznych. W ramach praktycznych zadań studenci wykonują krótkie analizy przypadków, w których przypisują odpowiednie metody terapeutyczne w zależności od rodzaju zaburzenia klienta.	P_U04 P_U05
T4	Grupowe i indywidualne formy pomocy dzieciom i młodzieży Student posiada umiejętność wyboru odpowiednich form pomocy psychologicznej w zależności od wieku i sytuacji życiowej dziecka lub młodzieży. Potrafi dostosować techniki terapeutyczne do specyficznych potrzeb młodszych klientów, uwzględniając aspekt grupowy lub indywidualny. W ramach zajęć studenci uczestniczą w symulacjach sesji terapeutycznych, przygotowując plany interwencji grupowych i	

	indywidualnych oraz opracowując scenariusze działań dostosowanych do grup wiekowych.
T5	Wywiad i rozmowa wspierająca z dzieckiem i nastolatkiem (perspektywa rozwojowa, relacja z pacjentem/klientem, zasady prowadzenia rozmowy wspierającej i wywiadu) Student potrafi przeprowadzić rozmowę wspierającą z dzieckiem i nastolatkiem, zachowując odpowiednią postawę terapeutyczną oraz stosując zasady etyki zawodowej. Potrafi prowadzić wywiad, uwzględniając rozwój emocjonalny i społeczny dziecka, oraz stworzyć bezpieczną przestrzeń do wyrażania emocji. W praktyce studenci biorą udział w symulacjach wywiadu, analizując różne przypadki i doskonaląc swoje umiejętności komunikacyjne i interpersonalne.
T6	Współpraca psychologa z instytucjami (szkoła, policja, sąd) Student ma umiejętność współpracy z instytucjami zewnętrznymi, takimi jak szkoły, policja czy sądy, w ramach pomocy psychologicznej, umiejętnie przekazując informacje i uczestnicząc w procesie rozwiązywania problemów społecznych. W praktycznych zadaniach studenci opracowują plany współpracy z instytucjami, opracowując przykłady współdziałania w kontekście problemów wychowawczych, kryzysowych i przemocowych.
T7	Pomoc psychologiczna rodzinie (podejście systemowe, mediacje rodzinne) Student potrafi wykorzystać podejście systemowe do pracy z rodzinami oraz prowadzić mediacje rodzinne, pomagając w rozwiązywaniu konfliktów. Zna teorie dotyczące dynamiki rodzinnej i potrafi zastosować je w praktyce. W ramach ćwiczeń studenci przeprowadzają symulacje sesji mediacyjnych i przygotowują plan działań interwencyjnych dla rodzin z problemami wychowawczymi lub kryzysowymi.
T8	Konflikty w związku (pomoc psychologiczna, konflikt rozwodowy w perspektywie indywidualnej, diadycznej i rodzinnej) Student potrafi diagnozować i interweniować w przypadkach konfliktów małżeńskich i rozwodowych, rozumiejąc wpływ tych trudnych sytuacji na osoby zaangażowane. Potrafi dostosować swoje podejście do indywidualnych potrzeb klientów oraz ich relacji w kontekście rozwiązywania konfliktów. W ramach praktyki studenci przygotowują plany interwencji terapeutycznych, uwzględniając różne techniki pracy z parami oraz rodzinami w kryzysie.
T9	Dylematy etyczne w pracy psychologa (pomoc psychologiczna dorosłym i pomoc psychologiczna dzieciom i młodzieży) Student potrafi rozpoznać i radzić sobie z dylematami etycznymi, które mogą pojawić się w pracy z dorosłymi oraz dziećmi i młodzieżą. Zna zasady etyki zawodowej i potrafi je stosować w trudnych sytuacjach zawodowych. W ramach ćwiczeń studenci analizują przypadki, w których muszą podjąć decyzje związane z etyką zawodową, oraz przygotowują propozycje działań zgodnych z normami moralnymi i prawnymi.

P_K01
P_K02
P_K03

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	egzamin pisemny [30 pytań, ABCD, 30 minut]	wiedza
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i mini-projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	umiejętności, kompetencje
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU / wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, realizacji projektu w ramach ćwiczeń / kolokwium zaliczającego ćwiczenia. Mini-projekt na zaliczenie – Projekt interwencji pomocowej Cel zadania: Celem zadania jest zaplanowanie i przeprowadzenie projektu pomocy psychologicznej w wybranym obszarze (np. interwencja kryzysowa, pomoc w sytuacji traumy, wsparcie emocjonalne w trudnej sytuacji życiowej). Studenci będą musieli wykazać się umiejętnością diagnozowania problemu, dobierania odpowiednich narzędzi i metod pracy oraz przeprowadzenia działań pomocowych. Zakres projektu: Wybór grupy docelowej i problemu: Student wybiera grupę docelową (np. osoby w kryzysie emocjonalnym, osoby z problemami uzależnieniowymi, dzieci z trudnych środowisk, ofiary przemocy) oraz określa konkretne problemy, z jakimi ta grupa się boryka. Analiza potrzeb: Przeprowadzenie analizy potrzeb grupy lub osoby, zidentyfikowanie głównych trudności i obszarów wymagających interwencji. Opracowanie wstępnej diagnozy sytuacji. Dobór metod i narzędzi: Student wybiera odpowiednie narzędzia, techniki i metody interwencji psychologicznej w zależności od problemu (np. wywiad psychologiczny, testy psychologiczne, techniki relaksacyjne, terapia poznawczo-behawioralna, interwencja kryzysowa). Realizacja projektu: Zaplanowanie i realizacja działań pomocowych. Student przeprowadza wywiady, sesje wsparcia psychologicznego lub interwencje kryzysowe zgodnie z ustalonymi celami. Ewaluacja i analiza wyników: Ocena efektywności działań pomocowych, analiza reakcji klientów, refleksja nad tym, co się sprawdziło, a co można by poprawić. Student formułuje wnioski i zalecenia dotyczące dalszych działań. Oczekiwane rezultaty: - Umiejętność planowania działań pomocowych w różnych kontekstach (indywidualnych, grupowych, interwencyjnych). - Zdolność do przeprowadzenia diagnozy problemu oraz doboru odpowiednich metod wsparcia. - Umiejętność realizacji i ewaluacji działań pomocowych w kontekście rzeczywistych problemów klientów. Forma realizacji: - Pisemny raport z projektu (analiza potrzeb, plan działań, metodologia, ewaluacja). - Prezentacja ustna lub multimedialna przedstawiająca realizację projektu. Kryteria oceny: - Zrozumienie zagadnienia i umiejętność przeprowadzenia analizy problemu. - Dobór adekwatnych metod i narzędzi psychologicznych.		

- Jakość realizacji projektu – skuteczność działań, odpowiedzialność, profesjonalizm.
- Umiejętność analizy wyników i wyciągania wniosków na przyszłość.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	38
W tym		
1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	42	62
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Cierpiałkowska, L., Sęk, H. (2020). *Psychologia kliniczna*. PWN.

Strelau, J., Doliński, D. (2018). *Psychologia akademicka, t. 2*. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Czabała, J. C., Kluczyńska, S. (2015). *Poradnictwo psychologiczne*. Wydawnictwo Naukowe PWN.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Kubacka-Jasiecka, D., Kuleta-Krzyszowskiak, M. (2021). *Od psychologii kryzysu do interwencji kryzysowej i środowiskowej*: Wydawnictwo Adam Marszałek.

Okun, B. F. (2002). *Skuteczna pomoc psychologiczna*. Instytut Psychologii Zdrowia.

Rostowska, T., Lewandowska-Walter, A. (2019). *Psychospołeczne konteksty relacji rodzinnych*. Difin.

Sygulska, K., Krupska, M. (2019). Kryzys w życiu człowieka. *Praca Socjalna*, 34, 93-108.

Inne materiały dydaktyczne: Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia kliniczna

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia w Warszawie Filia w
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia:	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	3/5
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student zna psychologii ogólnej, psychologii rozwoju człowieka, dysponuje wiedzą, umiejętnościami oraz kompetencjami z zakresu głównych teorii psychologicznych. Posiada umiejętność obserwacji i analizy zachowań człowieka.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	30			40				2	6	78	6
Studia niestacjonarne	20			30				2	6	58	6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/ Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata Inne:

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student rozumie zaburzenia psychiczne z perspektywy psychologii rozwoju uwzględniając wpływ czynników społeczno-kulturowych oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W09
P_W02	Student zna objawy i przyczyny zaburzeń psychicznych człowieka w różnych okresach rozwojowych. Zna relację między psychologią zdrowia, psychologią kliniczną i psychiatrią. Zna społeczne i prawne uwarunkowania związane z opieką psychologiczną i psychiatryczną.	K_W11
P_W03	Student zna założenia i możliwości praktycznego zastosowania wybranych nurtów psychoterapii, interwencji kryzysowej, psychoedukacji, poradnictwa i rewalidacji, terapii. Zna zasady budowania kontaktu i relacji pomagania w różnych kontekstach społecznych i rodzajach działań pomocowych	K_W12
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi zaprojektować proces terapeutyczny stosownie do problemów zgodnie z praktyką zawodową. Potrafi w sposób pogłębiony dostosować metody diagnostyczne do kontekstu badania, krytycznie interpretować uzyskane rezultaty, sporządzić pisemną opinię lub ekspertyzę oraz przekazać ją w formie zrozumiałej dla odbiorcy.	K_U12
P_U02	Student potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać innych w tym zakresie.	K_U15
P_U03	Student potrafi różnicować w stopniu pogłębionym kategorie zaburzeń, objaśnia przyczyny zaburzeń. Potrafi wskazać prawdopodobną etiologię zaburzeń, z uwzględnieniem czynników biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych.	K_U17
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje postawę rozumienia zasad etyki psychologa. Jest gotów do podjęcia praktyki psychologicznej zachowując się profesjonalnie, z szacunkiem do klientów, uwzględniając ich zmieniające się potrzeby, kierując się dobrem klienta oraz zasadami etyki zawodowej zgodnie z praktyką zawodową.	K_K01
P_K02	Student prezentuje postawę świadomości własnych ograniczeń oraz granic kompetencji zawodowych. Jest otwarty na konsultację z innymi psychologami, pedagogami oraz specjalistami innych dziedzin. Jest gotowy do korzystania z superwizji.	K_K03
P_K03	Student prezentuje postawę uwrażliwienia na konieczność stałego podnoszenia swoich kwalifikacji i realizowania różnorodnych zadań zawodowych w poczuciu odpowiedzialności za ich wykonanie. Jest gotów do uznawania znaczenie nauk psychologicznych i pedagogicznych w działalności zawodowej dla rozwoju jednostki i więzi społecznych.	K_K04
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Początki i kierunki rozwoju psychologii klinicznej. Wkład podstawowych kierunków psychologii do psychologii klinicznej.	P_W01 P_W02

	Przedmiot i zadania psychologii klinicznej. Znaczenie podejścia rozwojowo-społecznego w analizie zaburzeń psychicznych. Podstawowe metody diagnostyczne: obserwacja, eksperyment, wywiad, testy psychologiczne. Etyczne aspekty w psychologii klinicznej	P_W03 K_KO1
W2	Ogólne zagadnienia z zakresu psychopatologii. Zaburzenia zachowania, zaburzenia hiperkinetyczne z deficytem uwagi, całościowe zaburzenia rozwoju, zaburzenia odżywiania, zaburzenia osobowości Problematyka choroby psychicznej, zaburzeń osobowości i zaburzeń lękowych w świetle paradygmatów współczesnej psychiatrii i psychologii klinicznej definiowanie charakterystyka głównych założeń model: typologicznego, dynamicznego, opisowego, systemowego.	
W3	Zaburzenia lękowe. Koncepcje zaburzeń lękowych.	
W4	Pojęcie sytuacji trudnej i stresu w świetle literatury psychologicznej i psychiatrycznej. Uraz psychiczny jako szczególny rodzaj sytuacji trudnej. Charakterystyka zdarzeń traumatycznych w życiu jednostki, symptomatologia i psychologiczne mechanizmy rozwoju stresu pourazowego.	
W5	Zaburzenia spowodowane używaniem środków psychoaktywnych. Nadużywanie i uzależnienie od substancji psychoaktywnych, uzależnienia behawioralne, obraz kliniczny. Koncepcje i modele uzależnienia.	
W6	Zaburzenia psychotyczne i zaburzenia afektywne. Obraz kliniczny schizofrenii i zaburzeń afektywnych.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Całościowe zaburzenia rozwoju. Zaburzenia osobowości- zespoły kliniczne zaburzeń w dawnych i współczesnych klasyfikacjach psychiatrycznych. Szczegółowa prezentacja zaburzeń. Umiejętność diagnozowania wg DSMV i ICD11 Opis: Temat obejmuje całościowe zaburzenia rozwoju, w tym różne zaburzenia osobowości i zespoły kliniczne według klasyfikacji DSM-V i ICD-11. Studenci zapoznają się z klasycznymi i współczesnymi ujęciami tych zaburzeń, ich specyfiką, oraz nauczą się, jak diagnozować i klasyfikować zaburzenia w praktyce psychologicznej. Zadania praktyczne: • Projekt diagnostyczny: Student wybierze jeden typ zaburzeń rozwojowych, zaplanuje proces diagnostyczny, zastosuje odpowiednie narzędzia oceny, a następnie sporządzi raport diagnostyczny z wnioskami opartymi na analizie wyników. • Interpretacja wyników: Student przeanalizuje wyniki badania z zastosowaniem klasyfikacji DSM-V lub ICD-11 i przygotuje pisemną opinię dotyczącą diagnozy oraz planu dalszej interwencji terapeutycznej. • Symulacja diagnozy: Przeprowadzenie sesji diagnostycznej w symulowanej sytuacji z uwzględnieniem wytycznych klasyfikacyjnych, w której student będzie odpowiadał za trafną diagnozę oraz komunikację z pacjentem w zakresie wyjaśnienia wyników. Odnosząc do efektów: • P_U01: Projektowanie procesu diagnostycznego i terapeutycznego z uwzględnieniem różnych klasyfikacji zaburzeń.	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02 P_K03

	• P_K01: Zastosowanie zasad etyki i profesjonalizmu przy diagnozowaniu zaburzeń w praktyce.	
T2	Przyczyny psychospołeczne, biologiczne zaburzeń lękowych. Prezentacja teoretycznych podstaw rozumienia zaburzeń osobowości, zaburzeń lękowych w psychologii klinicznej, psychiatrii. Szczegółowa analiza mechanizmu powstawania zaburzeń Temat dotyczy przyczyn zaburzeń lękowych, rozpatrywanych w kontekście psychospołecznym i biologicznym. Studenci zgłębią mechanizmy powstawania zaburzeń lękowych, zarówno z perspektywy teorii psychologicznych, jak i biologicznych. Zadania praktyczne: • Analiza przypadku: Przygotowanie analizy przypadku pacjenta z zaburzeniem lękowym, uwzględniając psychospołeczne i biologiczne czynniki ryzyka. • Raport diagnostyczny: Studenci przeprowadzą wywiad diagnostyczny, analizując objawy, oraz przygotują raport diagnostyczny, wskazując przyczyny zaburzenia, z naciskiem na etiologię psychospołeczną i biologiczną. • Wzmacnianie kompetencji diagnostycznych: Przeprowadzenie ćwiczeń z wykorzystaniem testów lękowych i narzędzi oceny, przygotowując plan terapeutyczny na podstawie wyników. Odnosząc do efektów: • P_U03: Zróżnicowanie kategorii zaburzeń, objaśnianie przyczyn zaburzeń z uwzględnieniem czynników biologicznych, psychologicznych, społecznych. • P_K02: Konsultacja z innymi specjalistami przy diagnozowaniu zaburzeń lękowych.	
T3	Pojęcie sytuacji trudnej i stresu w świetle literatury psychologicznej i psychiatrycznej. Ostre reakcje na stres, zespół stresu pourazowego. Uraz psychiczny jako szczególny rodzaj sytuacji trudnej. Charakterystyka zdarzeń traumatycznych w życiu jednostki, symptomatologia i psychologiczne mechanizmy rozwoju stresu pourazowego. Kryzys i jego główne przejawy w życiu człowieka. Odporność psychiczna. Studenci zapoznają się z teorią stresu, w tym zjawiskiem stresu pourazowego i kryzysów psychicznych, które mogą pojawić się w wyniku trudnych sytuacji życiowych, oraz z mechanizmami obronnymi jednostki w odpowiedzi na te wyzwania. Zadania praktyczne: • Konsultacja przypadków kryzysowych: Analiza rzeczywistych przypadków z życia jednostki, w których występują objawy stresu pourazowego, zaproponowanie interwencji psychologicznych. • Symulacja pracy z pacjentem: Przeprowadzenie sesji terapeutycznych z pacjentem, który przeszedł traumatyczne doświadczenie, oraz zaplanowanie procesu wsparcia psychologicznego. • Tworzenie programu wsparcia: Opracowanie programu wsparcia psychologicznego w sytuacjach kryzysowych, w tym wskazówki dla osób w trudnej sytuacji życiowej. Odnosząc do efektów: • P_U02: Samodzielne planowanie i realizowanie własnego uczenia się na temat stresu, traumy i kryzysu. • P_K03: Odpowiedzialność za podjęcie działań terapeutycznych w kontekście kryzysów życiowych.	

T4	Pomoc psychologiczna, psychoterapia, profilaktyka uzależnień. Modele i koncepcje przyczyn uzależnienia. Mechanizm uzależnienia fizjologicznego, mechanizm uzależnienia psychologicznego. Model psycho-bio-społeczny. Etyczne aspekty Temat obejmuje mechanizmy uzależnienia oraz formy pomocy psychologicznej, w tym psychoterapii, a także profilaktykę uzależnień w różnych kontekstach, w tym społecznym, psychologicznym i biologicznym. Zadania praktyczne: • Planowanie procesu terapeutycznego: Studenci opracują plan terapii dla osoby z uzależnieniem (np. uzależnienie od substancji psychoaktywnych), uwzględniając podejście psycho-bio-społeczne. • Sesja psychoedukacyjna: Przygotowanie i prowadzenie sesji psychoedukacyjnej na temat uzależnień i mechanizmów ich powstawania, w kontekście prewencji. • Studium przypadku: Opracowanie studium przypadku, które opisuje etapy terapii uzależnienia z uwzględnieniem technik i metod wykorzystywanych w psychoterapii uzależnionych. Odnosząc do efektów: • P_U01: Projektowanie procesu terapeutycznego i doboru odpowiednich metod w leczeniu uzależnień. • P_K01: Podejście profesjonalne i etyczne przy pracy z osobami uzależnionymi.	
T5	Klasyczne postaci schizofrenii. Schizofrenia - obraz kliniczny schizofrenii. Psychologiczne mechanizmy schizofrenii procesy poznawcze, dynamika emocji, indywidualizacja i tożsamość. Studenci zapoznają się z obrazem klinicznym schizofrenii, w tym jej psychologicznymi mechanizmami, procesami poznawczymi, dynamiką emocji oraz wyzwaniem związanym z tożsamością pacjentów. Zadania praktyczne: • Diagnoza i analiza przypadku: Opracowanie szczegółowej diagnozy przypadku pacjenta ze schizofrenią, uwzględniając diagnozę kliniczną, procesy poznawcze i emocjonalne. • Plan terapeutyczny: Zaprojektowanie indywidualnego planu terapeutycznego uwzględniającego metody psychoterapeutyczne oraz wsparcie społeczne. • Symulacja pracy z pacjentem: Przeprowadzenie sesji terapeutycznych w symulowanej sytuacji z osobą wykazującą objawy schizofrenii. Odnosząc do efektów: • P_U03: Dokładne różnicowanie zaburzeń, określanie ich etiologii i wskazywanie sposobów leczenia. • P_K01: Profesjonalne i etyczne podejście do pracy z osobami z zaburzeniami psychiatrycznymi.	
T6	Zaburzenia afektywne. Zespół depresyjny, zespół maniako-depresyjny- kryteria diagnostyczne, obraz kliniczny. Opis: Temat omawia zaburzenia afektywne, takie jak depresja i mania, w tym ich kryteria diagnostyczne, obraz kliniczny i mechanizmy psychologiczne, które je kształtują. Zadania praktyczne: • Diagnoza różnicowa: Wykonanie diagnozy różnicowej pomiędzy zespołem depresyjnym a maniako-depresyjnym na podstawie wywiadu i wyników testów psychologicznych.	

	• Planowanie terapii: Przygotowanie planu terapeutycznego dla pacjenta z zaburzeniem afektywnym, który uwzględnia metody psychoterapeutyczne i wsparcie farmakologiczne. • Obserwacja pacjenta: Przeprowadzenie obserwacji zachowań pacjenta z zaburzeniami afektywnymi oraz sporządzenie raportu z postępów terapeutycznych. Odnosząc do efektów: • P_U03: Dokładna analiza i diagnoza zaburzeń afektywnych z uwzględnieniem mechanizmów powstawania. • P_K02: Współpraca z innymi specjalistami w diagnozie i terapii zaburzeń afektywnych.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: Wiedza umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny/egzamin ustny	Wiedza
ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Umiejętności kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu: wykłady – egzamin; ćwiczenia na podstawie pozytywnej oceny z analizy przypadków, dyskusji ukierunkowanej, kolokwium.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	78	58
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	70	50
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6

2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	72	92
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150 h = 6 ECTS	150 h = 6 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Aleksandrowicz, J (2002). <i>Psychopatologia zaburzeń nerwicowych i osobowości</i> . Wyd., Naukowe UJ. Grzegorzewska, I., Cierpiałkowska, L., Borkowska, A. (2020). <i>Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży</i> . PWN Marcelli, D. (2013). <i>Psychopatologia wieku dziecięcego</i> . Urban&Partner, Sęk, H. (2007). <i>Psychologia kliniczna</i> . Wyd. Naukowe PWN		
Literatura uzupełniająca przedmiotu: Caplan, H., Sadoch, B.J. (1995). <i>Psychiatria kliniczna</i> . Wyd. Urban-Partner Cierpiałowska, L.(2000). <i>Alkoholizm. Przyczyny, leczenie, profilaktyka</i> . Wyd. Naukowe Uniwersytetu im. A. Mickiewicza Garson, R., Butcher, J., Mineka, S.(2003). <i>Psychologia zaburzeń</i> . Gdańsk. GWP Gallup, G., Keenan, J. (2004). <i>The Face in the Mirror: How we know who we are</i> . Harper Perennial Mellibruda, J., Sobolewska, Z.(2006). <i>Integracyjna psychoterapia uzależnień. Teoria i praktyka</i> . Instytut Psychologii Zdrowia Page, A. (2020). <i>Clinical Psychology for Trainees: Foundations of Science-Informed Practice</i> . Cambridge University Press Pużyński, S.(2002). <i>Depresje i zaburzenia afektywne</i> . Wyd. Lekarskie PZWL		
Inne materiały dydaktyczne: Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.		

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Mechanizmy stresu i radzenia sobie ze stresem

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia w Warszawie Filia w
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	2
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia:	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	3/6
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Rozumienie mechanizmów rządzących ludzkim funkcjonowaniem psychicznym i społecznym. Rozumienie związków łączących różne sfery funkcjonowania psychospołecznego. Rozpoznawanie zdrowia psychicznego, normy i patologii.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersacyjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne				30				2	3	35	2
Studia niestacjonarne				20				2	2	24	2

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> <u>Metoda sytuacyjna</u> Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł <u>Praca w grupie</u>

	Debata Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym stopniu		
P_W01	Student zna i rozumie w stopniu pogłębionym związki łączące stres ze zdrowiem psychofizycznym. Student posiada wiedzę dotyczącą zróżnicowania sposobów radzenia sobie ze stresem.	K_W11
P_W02	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat teorii i badań dotyczących stresu. Posiada wiedzę o biologicznych, osobowościowych i kulturowo-społecznych uwarunkowań reakcji stresowej – jej wzbudzania, przebiegu oraz skutków.	K_W13
P_W03	Student wie jak opisać relacje łączące stres z jednej strony z cechami indywidualnymi, emocjami i procesami poznawczymi, a z drugiej z uwarunkowaniami organizacyjnymi i instytucjonalnymi w odniesieniu do praktyki.	K_W19
Umiejętności:		
P_U01	Student umie zrozumieć zjawiska stresu potrafi łączyć wiedzę o charakterze biologicznym, psychologicznym, społecznym i kulturowym zgodnie z praktyką zawodową.	K_U05
P_U02	Student potrafi odróżnić stresory kulturowo-społeczne od osobistych. Potrafi w stopniu pogłębionym różnicować objawy reakcji stresowej od symptomów zaburzeń psychicznych i potrafi zastosować te umiejętności w praktyce.	K_U06
P_U03	Student potrafi wykorzystywać kategorię stresu do opisywania i wyjaśniania osobistych problemów i konfliktów interpersonalnych.	K_U07
P_U04	Student potrafi wejść w kontakt z osobą doświadczającą stresu i wesprzeć ją w zaprojektowaniu i wdrożeniu sposobu poradzenia sobie z nim.	K_U09
P_U05	Student potrafi wykorzystać wiedzę o mechanizmach stresu i radzenia sobie z nim do prowadzenia działań edukacyjnych.	K_U22
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest gotów do radzenia sobie ze stresem organizacyjnym. Prezentuje postawę do aktywnego działania na rzecz redukowania stresorów organizacyjnych, instytucjonalnych, kulturowo-społecznych właściwy dla praktyki zawodowej.	K_K02
P_K02	Student prezentuje postawę świadomości własnej podatności na stres, swoich stylów i strategii radzenia sobie z nim.	K_K05
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Istota stresu. Kiedy możemy mówić o stresie. Stres a emocje, frustracja i kryzys. Stres psychologiczny i psychologia stresu. Przedmiotowe i podmiotowe ujęcie stresu. Mini-projekt 1: Analiza sytuacji stresowych Cel: Studenci będą analizować konkretne sytuacje życiowe (osobiste, zawodowe, społeczne) i rozróżniać, kiedy mamy do czynienia z emocjonalnym stresem, a kiedy z frustracją czy kryzysem. Zadanie: Studenci przeprowadzą wywiady lub analizy przypadków, identyfikując różnice między stresem a emocjami. Następnie opracują raport	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 P_U05

	zawierający opis sytuacji, jej wpływ na osobę, a także możliwe strategie radzenia sobie. • Efekt: Uczestnicy nauczą się różnicować rodzaje stresu i emocji, a także rozumieć zjawiska związane z frustracją i kryzysem.	P_K01 P_K02
T2	Biologia stresu. Biologiczny mechanizm stresu. Biologiczne różnice w reakcjach na pozytywne wyzwanie i zagrożenie. Energia przystosowania. Mini-projekt 2: Reakcje biologiczne na stresory • Cel: Studenci będą analizować biologiczne mechanizmy stresu, badając reakcje organizmu na stresory o charakterze wyzwań i zagrożeń. • Zadanie: Uczestnicy przeprowadzą badania lub analizy literaturowe dotyczące biologicznych aspektów stresu. Na przykład, mogą zaprojektować eksperyment obserwujący reakcje na stresory w różnym kontekście (np. przed egzaminem vs. sytuacja zagrożenia). Mogą też porównać te reakcje z wynikami dostępnymi w literaturze naukowej. • Efekt: Studenci zdobędą wiedzę na temat biologicznych mechanizmów stresu oraz różnic w reakcjach na stresory pozytywne i negatywne.	
T3	Przyczyny stresu. Stresujące wydarzenia życiowe. Stresory i sytuacje trudne. Frustracja i niemożność poradzenia sobie. Oceny i interpretacje. Utrata zasobów osobistych. Mini-projekt 3: Mapowanie stresorów życiowych • Cel: Studenci będą badać, jakie czynniki życiowe mogą prowadzić do stresu, jak również, jak różne osoby mogą interpretować stresujące wydarzenia. • Zadanie: W ramach projektu studenci przeprowadzą badanie w formie ankiety, pytając respondentów o źródła stresu w ich życiu. Następnie, na podstawie danych, stworzą mapę stresorów, wskazując najczęściej wymieniane czynniki i analizując ich potencjalne źródła biologiczne i psychiczne. Dodatkowo, studenci będą omawiać różnice w interpretacji stresujących wydarzeń przez różne osoby (np. poprzez porównanie grup). • Efekt: Studenci nauczą się rozpoznawać, jak wydarzenia życiowe wpływają na poziom stresu, jak ludzie reagują na stresory, oraz jak interpretacje tych wydarzeń mogą zmieniać ich postrzeganą intensywność stresu.	

T4	Działania wobec stresu - obrona i atak. Podejście kliniczne do mechanizmów obronnych. Podejście pragmatyczne strategie adaptacyjne. Podejście personologiczne, style radzenia sobie ze stresem. Granice pojęcia i kryteria klasyfikacji radzenia sobie ze stresem. Efekty działań wobec stresu jego skuteczność i koszty. Trening umiejętności radzenia sobie ze stresem.	
T5	Następstwa stresu. Zdrowotne następstwa stresu. Wczesne, bezpośrednie następstwa stresu. Późne (odległe) następstwa stresu.	
T6	Oblicze stresu. Wymiar stresu indywidualny. Dobry stres. Patologia stresu.	
T7	Społeczny kontekst stresu. Wsparcie społeczne w stresie. Społeczne uwarunkowania stresu.	
T8	Pomiar w psychologii stresu. Pomiar stresu. Pomiar radzenia sobie ze stresem.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, <u>projekt, prezentacja</u> , referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: <u>wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne</u> WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i mini-projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie ćwiczeń na podstawie pozytywnej oceny z prezentacji tematu, projektu, a także aktywności merytorycznej studenta.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	35	24
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	30	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia - liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach - liczba godzin	3	2
2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	15	26
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	50 h = 2 ECTS	50 h = 2 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Heszen, I. (2014). *Psychologia stresu*. Wydawnictwo Naukowe PWN.

Hobfoll, S. E. (2006). *Stres, kultura i społeczność. Psychologia i filozofia stresu*. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Zimbardo, P.G., Johanson R.L., McCann V. (2014). *Psychologia. Kluczowe koncepcje T. 5. Człowiek i jego środowisko*. Wydawnictwo Naukowe PWN.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Albisetti, V.,(2000). *Trening autogeniczny dla spokoju psychosomatycznego*. Wydawnictwo JEDNOŚĆ.

Carson, R., Butcher J., Mineka S. (2006). *Psychologia zaburzeń. Człowiek we współczesnym świecie*. Gdańskie

Wydawnictwo Psychologiczne.

Gmitrzak, D. (2011). *Pokonaj stres dzięki technikom relaksacji*. Wydawnictwo Samo Sedno Edgard.

Łosiak, W. (2008). *Psychologia stresu*. Łośgraf.

Sęk, H. (2013). *Wsparcie społeczne, stres i zdrowie*. Wydawnictwo Naukowe PWN.

Lyons, A. (2006). *Health Psychology*. Cambridge University Press

Inne materiały dydaktyczne: Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Podstawy neuropsychologii

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia w Warszawie Filia w
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	5
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia:	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	3/5
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Wiedza z zakresu psychologii ogólnej, umiejętność obserwacji i analizy zachowań człowieka.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytorijne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20			30				2	6	58	5
Studia niestacjonarne	10			20				2	6	38	5

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie Debata Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada pogłębioną wiedzę z zakresu mózgowych procesów psychicznych oraz o zaburzeniach rozwojowych człowieka na tle psychicznym w sposób umożliwiający jej praktyczne zastosowanie.	K_W13
P_W02	Student posiada wiedzę w pogłębionym stopniu o neuropsychologicznych metodach wspomagających terapię psychologiczną oraz zna praktyczne zastosowanie wiedzy.	K_W12
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi nawiązać kontakt z podopiecznymi oraz innymi osobami uczestniczącymi w procesie diagnostycznym i terapeutycznym zgodnie z praktyką zawodową.	K_U19
P_U02	Student umie zdiagnozować zaburzenia na tle neuropsychologicznym i potrafi zastosować te umiejętności w praktyce.	K_U17
P_U03	Student potrafi w stopniu pogłębionym w praktyce terapeutycznej wykorzystywać umiejętności z zakresu neuropsychologii.	K_U16
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest gotowy do kierowania się zasadami etyki w swojej pracy.	K_K02
P_K02	Student jest gotów do podjęcia praktyki zawodowej i traktowania klientów z szacunkiem i empatią.	K_K01
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Funkcje psychiczne człowieka. Historyczne i współczesne koncepcje lokalizacji funkcji psychicznych; budowa i funkcja neuronu i komórki gładkiej; neuroprzewodność; anatomia i funkcjonowanie układu nerwowego.	P_W01 P_W02
W2	Relacja mózg-umysł. Neurobiologiczne podłoże procesów poznawczych (uwaga, percepcja, pamięć, funkcje językowe).	
W3	Zaburzenia neurologiczne u dzieci i dorosłych. Symptom, syndrom w neurologii. Charakterystyka i podział wybranych schorzeń neurologicznych (urazy czaszkowo-mózgowe, choroby naczyniowe mózgu, choroby zwyrodnieniowe mózgu).	
W4	Zaburzenia neuropsychologiczne u dzieci i dorosłych. Charakterystyka wybranych zaburzeń neuropsychologicznych: agnozja, apraksja, afazja, dyzartia, akalkulia, dysleksja, dysgrafia, aleksja, amnezja i inne. Zaburzenia emocjonalne po uszkodzeniu mózgu; zespół dysfunkcji wykonawczej	
W5	Terapia i rehabilitacja neuropsychologiczna.	

	Wprowadzenie podstawowej terminologii. Neuroplastyczność – podłoże dla zmiany mózgu. Podstawowe zasady rehabilitacji neuropsychologicznej wg Prigatano. Wybrane metody terapii neuropsychologicznej w zależności od dysfunkcji/zaburzenia.	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Diagnoza neuropsychologiczna. Typy diagnozy neuropsychologicznej. Diagnoza psychologiczna i medyczna (neurologiczna, psychiatryczna).	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02
T2	Wybrane metody diagnozy procesów poznawczych. Charakterystyka wybranych metod diagnostycznych w zakresie procesów poznawczych.	
T3	Przedstawienie wybranych metod terapii i rehabilitacji neuropsychologicznej. Ćwiczenia funkcji poznawczych; ćwiczenia funkcji językowych; programy komputerowe.	
T4	Analiza wybranych przypadków klinicznych. Omówienie wybranych przypadków-ćwiczenia.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny [30 pytań, ABCD]	wiedza
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna, analiza przypadku,	umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium, analizy przypadków, a także aktywności merytorycznej studenta.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt,	58	38

laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II		
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	67	87
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	125 = 3 ECTS	125 = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Herzyk A., Wprowadzenie do neuropsychologii klinicznej, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2009.
Jodzio K., Diagnostyka neuropsychologiczna w praktyce klinicznej, Wydawnictwo Difin, Warszawa 2011
Górska T., Grabowska A., Zagrodzka J., Mózg a zachowanie, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2011.
Borkowska A., Szepietowska E., Diagnoza neuropsychologiczna; metodologia i metodyka, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin 2000.
Łojek E., Bolewska A., Wybrane zagadnienia rehabilitacji neuropsychologicznej, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2008.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Pąchalska M., Neuropsychologia kliniczna. Urazy mózgu, tom I i II, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2007.
Prigatano G.P., Rehabilitacja neuropsychologiczna, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2009.
Herzyk A., Kądziaława D., Zaburzenia w funkcjonowaniu człowieka z perspektywy neuropsychologii klinicznej, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin 1996.
Lezak M.D., Neuropsychological assesment (Third Edition), Oxford University Press, New York 1995.
Łuria A.R., Podstawy neuropsychologii, PZWL, Warszawa 1976.
Quartz, S., Sejnowski, T. (2003). Liars, Lovers, and Heroes: What the New Brain Science Reveals about How we Become who we are. Harper-Collins Publishers.

Inne materiały dydaktyczne: Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia międzykulturowa

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” Filia w
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia -Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia:	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	3/V
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student posiada wiedzę z psychologii procesów poznawczych, emocji i motywacji oraz psychologii społecznej. Umie wykorzystywać swoją wiedzę z różnych dziedzin psychologii.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20			30				2	6	58	4
Studia niestacjonarne	10			20				2	6	38	4

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> <u>Wykład z prezentacją multimedialną</u> <u>Case study</u> <u>Dyskusja dydaktyczna.</u> <u>Debata</u> <u>Praca w grupie</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza w pogłębionym stopniu:		
P_W01	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat roli człowieka jako twórcy i odbiorcy kultury, uwzględniając różnorodność kulturową i religijną oraz ich wpływ na systemy wartości. Rozumie, jak kultura kształtuje tożsamość jednostki, a także jakie mechanizmy prowadzą do powstawania i utrzymywania różnic międzykulturowych.	K_W21
Umiejętności:		
P_U01	Student wykazuje wysoko rozwinięte umiejętności interpersonalne, potrafi skutecznie nawiązywać i utrzymywać kontakt z osobami z różnych kultur. Dostosowuje sposób komunikacji, uwzględniając specyfikę kulturową i społeczną rozmówcy, zapewniając szacunek i zrozumienie w każdej sytuacji.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje wysoką wrażliwość kulturową, rozumiejąc i szanując różnice norm, wartości i przekonań w różnych kulturach. Jest świadomy roli tych różnic w procesie interakcji społecznych i rozumienia świata.	K_K02
P_K02	Student jest gotów do pracy w zespołach wielokulturowych, otwarty na współpracę z osobami o różnych doświadczeniach kulturowych i społecznych. Wykazuje elastyczność i zdolność do dostosowania się do zróżnicowanych środowisk kulturowych w pracy zespołowej.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie do problematyki Omówienie podstawowych pojęć: kultura (definicje, koncepcje, źródła), psychologia międzykulturowa a psychologia społeczna. Omówienie wybranych modeli kultur: Hofstede, Trompenaarsa, projekt GLOB, Schwartz.	P_W01
W2	Model ekokulturowy Przyrodnicze wymiary niszy ekologicznej, model ekokulturowy Johna Berry-ego, model ekokulturowy a percepcja, rozwój intelektualny i orientacja przestrzenna. Klimat a kultura honoru, agresja i prospołeczność.	
W3	Adaptacja kulturowa Zapoznanie z zagadnieniami psychologicznych aspektów adaptacji kulturowej. Migracja i akulturacja. Psychologia emigracji ekonomicznej, model dysharmonii.	
W4	Atrakcyjność fizyczna i miłość Rola natury i kultury, dobór płciowy, socjobiologiczny uniwersalizm i różnice kulturowe.	
W5	Szczęście i moralność Problematyka szczęścia i dobrostanu na poziomie jednostki i społeczeństwa. Szczęśliwe kraje, wyznaczniki i determinanty szczęścia na poziomie mikro i makro. Różnice kulturowe względem etyki i moralności.	
W6	Kultura a płeć	

	Społeczne role kobiet i męzczyzn. Stereotypy płci – róźnice międzykulturowe. Role płciowe na poziomie społeczności (kultury <i>mascu</i> i <i>femi</i>). Płec w reklamie.	
W7	Komunikacja niewerbalna w aspekcie międzykulturowym Zachowania niewerbalne i pozabehawioralne. Komponenty mowy ciała a badania w kontekście kulturowym (proksemika, kontakt wzrokowy, kinezyjetyka). Kultura a ekspresja emocji.	
W8	Kultura a rodzicielstwo Kontekst opiekuńczy i zachowania cenione w danej kulturze. Rola dziecka w systemie rodzinnym a typem społeczeństwa. Style wychowawcze w kontekście międzykulturowym.	
W9	Religia, wartości i postawy w kontekście kulturowym Religia a etos pracy. Religia a dieta i zakazy. Wartości i postawy cenione w róźnych kulturach. Symbolika i estetyka w kontekście międzykulturowym.	
W10	Specyfika działań biznesowych w wybranych regionach kulturowych Kultury protransakcyjne i propartnerskie. Korupcja. Punktualność. Hierarchia społeczna, relacje zależności i wzajemności.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Róźnice kulturowe a zachowania społeczne. Dyskusja o procesach atrybucji, spostrzegania społecznego i procesów społecznych.	P_U01 P_K01 P_K02

T2	Komunikacja werbalna kontekst kulturowy. Relacje między językiem a procesami poznawczymi. Nawiązanie do koncepcji Saphira-Whofa. Praca w grupach przy opracowywaniu literatury.	
T3	Komunikacja niewerbalna kontekst kulturowy. Odbicie kultury w kinezyce, proksemice i hapyce.	
T4	Kultura a postrzeganie. W jaki sposób kultura wpływa na percepcję, poznanie i świadomość jednostki?	
T5	Kultura a osobowość Koncepcje osobowości człowieka: kultura versus natura(biologia). Debata.	
T6	Kultura a zaburzenia psychiczne. Występowanie, rozumienie i diagnozowanie zaburzeń psychicznych w kontekście kulturowym. Case study.	P_U01 P_K01 P_K02
T7	Gender - płec kulturowa. Róźnice między płcią biologiczną i kulturową. Koncepcja gender. Stereotypy płciowe. Dyskusja w grupach.	
T8	Wyrażanie emocji. Charakterystyka sposobów wyrażania emocji w zależności od przynależności do określonej kultury. Praca w grupach.	
T9	Akceptowane zachowania. Charakterystyka specyficznych sposobów zachowania w zależności od przynależności do określonej kultury.	
T10	Zarządzanie różnorodnością kulturową. Koncepcja diversity w praktyce.	

T11-12	Etnocentryzm, uprzedzenia i stereotypy. Mechanizmy powstawania i utrzymywania się etnocentryzmu, uprzedzeń, stereotypów i dyskryminacji oraz sposoby, w jakie można je zmieniać – debata grupowa.	
T13	Powtórzenie materiału. Próbné kolokwium.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny</u>, egzamin ustny, <u>kolokwium</u>, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny	wiedza
Ćwiczenia	Aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna, kolokwium	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wykładów odbywa się na podstawie egzaminu pisemnego lub ustnego oraz oceny merytorycznej aktywności studenta podczas zajęć. Zaliczenie ćwiczeń polega na uzyskaniu pozytywnej oceny z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) oraz kolokwium na zakończenie zajęć (w formie pisemnej, ustnej lub przez pokaz umiejętności).		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
Zaliczenie wykładu: egzamin Test w formie testu jednokrotnego wyboru (a, b, c, d) z jedną poprawną odpowiedzią, bez punktów ujemnych za nieprawidłowe odpowiedzi. Test będzie zawierać 20 pytań, każda poprawna odpowiedź przekłada się na jeden punkt (maksymalnie 20 pkt do uzyskania). Minimalna liczba punktów konieczna do zdania testu, to 11 (51%). Czas trwania egzaminu: 20 minut (minuta na każde pytanie). Przyjęte kryterium oceny: - bardzo dobry (5.0) – 91 -100% - dobry plus (4.5) – 81 -90% - dobry (4.0) – 71 – 80% - dostateczny plus (3.5) – 61 – 70% - dostateczny (3.0) – 51 – 60% - niedostateczny (2.0) – 50% i poniżej 50% Zaliczenie ćwiczeń – aktywność i kolokwium: Podstawą zaliczenia ćwiczeń jest aktywny udział w zajęciach oraz kolokwium. Kolokwium w formie testu jednokrotnego wyboru (a, b, c, d) z jedną poprawną odpowiedzią, bez punktów ujemnych za nieprawidłowe odpowiedzi. Test będzie zawierać 15 pytań, każda poprawna odpowiedź przekłada się na jeden punkt (maksymalnie 15 pkt do uzyskania). Minimalna liczba punktów konieczna do zdania testu, to 8 (>50%). Czas trwania kolokwium: 15 minut (minuta na każde pytanie). Kolokwium będzie sprawdzać wiedzę z ćwiczeń oraz z podanej podstawowej literatury przedmiotu. Aktywność merytoryczna – na każde zajęcia zadana jest literatura do przeczytania, aktywność studenta dotyczy wykazania się znajomością literatury, odpowiadania na pytania prowadzącego, udziału z zadaniach podczas zajęć (dyskusje, praca w grupie, case study). Aktywność zapisywana po każdym zajęciach i oceniana na 1/1 lub 2/2 pkt. Punkty z aktywności wliczone zostaną do puli wszystkich punktów (wraz z kolokwium), przy czym do oceny pozytywnej potrzebne jest przekroczenie progu 50% punktów z samego kolokwium. Kryteria oceny: - bardzo dobry (5.0) – 91 -100%		

dobry plus (4.5) – 81 -90%
dobry (4.0) – 71 – 80%
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70%
dostateczny (3.0) – 51 – 60%
niedostateczny (2.0) – 50% i poniżej 50%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	38
W tym		
1.1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2.Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3.Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	17	37
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Boski, P. (2022). *Kulturowe ramy zachowań społecznych*. Warszawa: PWN.
Matsumoto, D., Juang, D. (2007). *Psychologia międzykulturowa*. Gdańsk: GWP.
Skulski, P. (2014). *Kulturowe uwarunkowania biznesu międzynarodowego*. Wrocław: Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.
Wojciszke, B. (2009). *Człowiek wśród ludzi: zarys psychologii społecznej*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Adamczewski, J., & Obrębska, M. (2019). Sisu – emocja kulturowa, schemat poznawczy czy słowo klucz do tożsamości Finów?. *Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska, sectio J – Paedagogia-Psychologia*, 31(4), 51-64.
doi:<http://dx.doi.org/10.17951/j.2018.31.4.51-64>
Błuszkowski, J. (2003). *Stereotypy narodowe w świadomości Polaków*, Elipsa, Warszawa.
Mikulowski Pomorski J. (2003). *Komunikacja międzykulturowa*. Kraków: Wydawnictwo AE.
Price, W.F., Crapo R.H. (2003). *Psychologia w badaniach międzykulturowych*, GWP, Gdańsk.

Inne materiały dydaktyczne:

Prezentacje autorskie wykładowcy. Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)										
PSYCHOTERAPIA										
Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:				Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia w Warszawie Filia w						
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:				Jednolite studia magisterskie						
Liczba punktów ECTS				3						
Język przedmiotu- polski, angielski, inny				polski						
Profil kształcenia:				PRAKTYCZNY						
Nazwa specjalności:				-						
Rodzaj modułu kształcenia:				C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE						
Rok / Semestr:				V / X						
Osoba koordynująca przedmiot:										
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):				Gotowość do uczestniczenia i wyciągania wniosków z dyskusji, przekazywania informacji zwrotnych.						
II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN										
	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersat oryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminari um	Konsul tacje	Egzam in / zalicze nie	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonar ne	20			30			6	2	58	3
Studia niestacjo narne	10			20			6	2	38	3
III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH										
Formy zajęć				Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić						

Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> <u>Wykład problemowy</u> <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie Debata Inne	
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada pogłębioną wiedzę o zdrowiu psychicznym oraz o zaburzeniach psychicznych, rozumie ich biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania. Zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych oraz różne modele zdrowia psychicznego. Rozumie rolę psychoterapii w diagnozie, leczeniu i rehabilitacji psychicznych trudności, jak również potrafi odróżnić normę i patologię w kontekście terapii. Ma świadomość wpływu zaburzeń psychicznych na funkcjonowanie jednostki i społeczeństwa.	K_W11
P_W02	Student posiada pogłębioną wiedzę o metodach psychoterapeutycznych, z uwzględnieniem założeń teoretycznych i praktycznych zastosowań wybranych podejść psychoterapeutycznych. Zna zasady budowania efektywnej relacji terapeutycznej oraz metody stosowane w pracy z klientem w ramach różnych nurtów psychoterapii. Zna zasady przeprowadzania diagnozy psychologicznej, z uwzględnieniem różnych technik (kwestionariuszy, testów, wywiadu psychologicznego) oraz sposobów planowania interwencji terapeutycznych w kontekście indywidualnych potrzeb klienta.	K_W12
Umiejętności:		

P_U01	Student potrafi krytycznie analizować i interpretować procesy psychoterapeutyczne, w tym zjawiska psychologiczne zachodzące w relacji terapeutycznej. Umie wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną do praktycznej oceny różnych strategii terapeutycznych i ich skuteczności w pracy z klientem, zarówno w kontekście indywidualnym, jak i grupowym.	K_U01
P_U02	Student potrafi identyfikować problemy emocjonalne i psychiczne klienta w sytuacjach nieprzewidywalnych i kryzysowych, proponując adekwatne rozwiązania terapeutyczne. Potrafi rozpoznać i zdiagnozować zaburzenia emocjonalne i motywacyjne oraz dostosować metody terapii do indywidualnych potrzeb klienta, biorąc pod uwagę specyfikę jego problemów. W pracy terapeutycznej posługuje się odpowiednią terminologią z zakresu psychologii emocji i motywacji.	K_U09
P_U03	Student potrafi zaplanować i przeprowadzić skuteczną interwencję psychoterapeutyczną, dostosowaną do specyfiki problemów klienta. Zna i potrafi zastosować różne metody psychoterapeutyczne, w tym techniki psychoedukacyjne i promujące zdrowie psychiczne, takie jak rozmowy interwencyjne, praca z emocjami, czy techniki relaksacyjne. Umie dostosować metody terapeutyczne do indywidualnych potrzeb klienta, stosując się do zasad etyki zawodowej.	K_U18
P_U04	Student posiada rozwinięte umiejętności interpersonalne, pozwalające na nawiązywanie i utrzymywanie efektywnej relacji terapeutycznej z klientem. Potrafi komunikować się w sposób zrozumiały i empatyczny, dostosowując styl komunikacji do potrzeb klienta, aby stworzyć atmosferę zaufania i wsparcia.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest gotowy do pracy w charakterze psychoterapeuty, zachowując pełen profesjonalizm, szacunek dla klienta i jego potrzeb oraz respektując zasady etyki zawodowej. Potrafi rozpoznać zmieniające się potrzeby klientów i dostosować do nich metody pracy terapeutycznej, dbając o dobro klienta w każdym aspekcie.	K_K01
P_K02	Student ma świadomość własnych ograniczeń w pracy psychoterapeutycznej, zna swoje granice kompetencyjne i jest gotów do konsultacji z innymi specjalistami. Potrafi korzystać z supervizji oraz współpracować z innymi psychologami, terapeutami i specjalistami, aby zapewnić jak najwyższą jakość świadczonej pomocy.	K_K03
P_K03	Student posiada świadomość wpływu swoich działań terapeutycznych na klienta oraz na otoczenie społeczne. Zna swoje predyspozycje psychiczne i sposób funkcjonowania, co pozwala mu na profesjonalne i odpowiedzialne podejście do klienta w ramach psychoterapii. Jest gotowy do podejmowania	K_K05

	działań w sposób świadomy, zgodny z zasadami etyki i odpowiedzialności zawodowej.	
P_K04	Student wykazuje wrażliwość na problemy psychospołeczne i etyczne związane z pracą terapeutyczną, szanując prawa mniejszości i unikając stereotypowego myślenia. Zna wpływ uprzedzeń i stereotypów na pracę psychoterapeutyczną, angażując się w równościowe i inkluzywne podejście do klientów z różnych środowisk.	K_K09
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie do psychoterapii Podstawowe definicje, zakres i ograniczenia dla zastosowania psychoterapii jako metody, formy psychoterapii, fazy procesu psychoterapii.	
W2	Czynniki leczące w psychoterapii Czynniki związane z relacją terapeutyczną, z nowymi doświadczeniami emocjonalnymi, z nowymi możliwościami poznania siebie, czynniki związane z doświadczaniem odmiennych sposobów zachowania.	
W3	Nurty psychoterapii: podejście psychoanalityczne i psychodynamiczne Psychoanaliza wg Zygmunta Freuda, rola nieświadomości w procesie terapeutycznym, przebieg sesji psychoanalitycznej, rola psychoanalityka, modyfikacje koncepcji i rozwój nurtu, metody i techniki w podejściu psychoanalitycznym i psychodynamicznym, współczesne praktykowanie psychoanalizy.	P_W01 P_W02 P_W03
W4	Nurty psychoterapii: podejście poznawczo - behawioralne Metody i techniki w terapii CBT, rozwój koncepcji.	
W5	Nurty psychoterapii: podejście humanistyczno - egzystencjalne Terapia Carla Rogersa skoncentrowana na osobie, psychoterapia Gestalt, terapia egzystencjalna Ronalda Lainga.	

W6	Terapia systemowa Istota i kształtowanie się podejścia systemowego, podejście komunikacyjne (szkoła z Palo Alto).	
W7	Terapie krótkoterminowe Terapia narracyjna, terapia skoncentrowana na rozwiązaniach (TSR), terapia skoncentrowana na emocjach, terapia strategiczna.	
W8	Terapia Ericksonowska Rozwój koncepcji, główne założenia, metody i techniki pracy z pacjentem.	
W9	Procesy i zjawiska w psychoterapii Relacja pacjent/klient - terapeuta, zjawisko oporu pacjenta przed zmianą, wgląd, samopoznanie i schematy poznawcze w terapii.	
W10	Poszczególne techniki i procedury w odniesieniu do nurtów Kontrakt z pacjentem, etyka psychoterapeuty, kodeks etyczny, procedury prawne.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Analiza porównawcza nurtów psychoterapeutycznych Umiejętności: Student nauczy się krytycznej analizy i porównania głównych nurtów psychoterapeutycznych (psychoanaliza, psychoterapia psychodynamiczna, poznawczo-behawioralna, humanistyczno-egzystencjalna, systemowa, narracyjna, skoncentrowana na rozwiązaniach). Pozna ich podstawowe założenia teoretyczne, metody pracy, techniki oraz zastosowanie w praktyce terapeutycznej. Narzędzia: Zajęcia będą odbywać się z wykorzystaniem literatury psychoterapeutycznej, analiz przypadków, materiałów wideo z rzeczywistych sesji terapeutycznych oraz dyskusji na temat zastosowania poszczególnych technik w praktyce. Warunki: Zajęcia będą prowadzone w sali wykładowej wyposażonej w rzutnik oraz komputer, umożliwiającą wyświetlanie materiałów wideo oraz prezentacji multimedialnych. Możliwe będzie także wykorzystanie pomocy dydaktycznych w postaci podręczników oraz wybranych testów	P_U01 P_U02 P_U03 P_U04

	diagnostycznych (np. NEO-PI-R, EPQ-R) w celu analizy różnic indywidualnych pacjentów w kontekście wyboru nurtu terapeutycznego.	
T2	Metody i techniki pracy z pacjentem w psychoanalizie Umiejętności: Student zapozna się z technikami pracy stosowanymi w psychoanalizie, w tym z wolnymi skojarzeniami, analizą snów, oporem i przeniesieniem. Nauczy się, jak stosować te narzędzia w pracy z pacjentem, rozumiejąc ich rolę w odkrywaniu nieświadomych mechanizmów obronnych. Narzędzia: Praca z materiałami do analizy, np. zapiskami sesji terapeutycznych, testami projekcyjnymi (np. Test Rorschacha, TAT), które pomagają w odkrywaniu mechanizmów obronnych i nieświadomych procesów. Zajęcia będą również wspierane przez symulacje terapii, analizę przypadków oraz konsultacje z superwizorami. Warunki: Zajęcia będą odbywać się w Laboratorium Pracy z Rodziną (na uczelni) i indywidualnymi pacjentami, które jest odpowiednio wyposażone (np. wygodne fotele, kanapa, ciepłe oświetlenie). Będzie również wykorzystywane oprogramowanie do rejestracji rozmów (Speechnotes), jak i kamera.	
T3	Metody i techniki pracy z pacjentem w terapii psychodynamicznej Umiejętności: Student nauczy się stosowania technik psychoterapii psychodynamicznej, takich jak interpretacja transferu, praca z obiektem wewnętrznym oraz rozpoznawanie mechanizmów obronnych. Zajęcia pozwolą na praktyczne wdrożenie teorii w kontekście indywidualnych sesji terapeutycznych. Narzędzia: Testy projekcyjne (np. TAT, Rorschach) oraz wywiady psychologiczne stanowią ważną część diagnozy psychodynamicznej. Ponadto, student będzie korzystać z oprogramowania do nagrywania sesji, by analizować interakcje z pacjentem oraz opracowywać własne interpretacje. Warunki: Zajęcia będą prowadzone w gabinecie przystosowanym do przeprowadzania indywidualnych sesji psychoterapeutycznych, gdzie zostaną użyte testy, nagrania sesji oraz różnorodne materiały diagnostyczne (miejsce stworzone na uczelni)	
T4	Metody i techniki pracy z pacjentem w terapii poznawczo – behawioralnej Umiejętności: Student nauczy się stosowania narzędzi wykorzystywanych w terapii poznawczo-behawioralnej, takich jak techniki zmiany myślenia, modyfikacji zachowań, ekspozycji czy treningu umiejętności społecznych. Będzie potrafił dostosować metody w zależności od problemu pacjenta. Narzędzia: Testy oceny lęku (STAI) i radzenia sobie w sytuacjach stresowych (CISS), kwestionariusze do diagnozy ADHD (e-CONNERS) oraz kwestionariusze	

	do oceny cech osobowości (NEO-PI-R) będą wykorzystywane w diagnozie i pracy terapeutycznej. Dodatkowo, w pracy nad modyfikacją zachowań stosowane będą ćwiczenia praktyczne w formie zadań terapeutycznych. Warunki: Zajęcia będą prowadzone w komfortowych salach z wyposażeniem umożliwiającym przeprowadzenie sesji terapeutycznych oraz dostępem do testów psychologicznych. W procesie nauki będą wykorzystywane również nagrania z symulacji sesji.
T5	Metody i techniki pracy z pacjentem w terapii humanistyczno – egzystencjalnej Umiejętności: Student nauczy się technik pracy opartej na empatii, autentyczności i bezwarunkowej akceptacji. Nauczy się prowadzić sesje terapeutyczne z zachowaniem pełnej obecności oraz dostosowywania pracy do unikalnej sytuacji życiowej pacjenta. Narzędzia: W terapii humanistyczno-egzystencjalnej istotnym narzędziem jest obserwacja i dialog z pacjentem, który pozwala na odkrywanie głębszych potrzeb i wartości. Wspierać ją będą testy diagnozujące osobowość (np. ACL, EPQ-R), które pomogą zrozumieć mechanizmy funkcjonowania pacjenta. Warunki: Zajęcia odbywają się w kameralnych gabinetach, które stwarzają komfortową atmosferę do pracy terapeutycznej. Do dyspozycji są również dyktafony i oprogramowanie do transkrypcji rozmów (na uczelni)
T6	Metody i techniki pracy z pacjentem w terapii systemowej Umiejętności: Student nauczy się pracy z rodziną i systemem jako całością, stosując techniki interwencji systemowej w kontekście komunikacji i dynamiki rodzinnych. Będzie potrafił identyfikować i modyfikować wzorce zachowań, które wpływają na problem pacjenta. Narzędzia: W terapii systemowej wykorzystywane będą testy dotyczące kompetencji społecznych (KKS), które pomogą zdiagnozować problemy interpersonalne i rodzinne. Dodatkowo, w pracy z rodziną mogą być stosowane różne symulacje rozmów, narzędzia do analizy emocji (np. karty emocji). Warunki: Zajęcia odbywać się będą w przestrzeni przystosowanej do prowadzenia pracy z rodziną, przy wykorzystaniu symulacji i materiałów diagnostycznych w analizie relacji rodzinnych.
T7	Metody i techniki pracy z pacjentem w terapii narracyjnej Umiejętności: Student nauczy się wykorzystywania narracji w terapii, pozwalającej pacjentowi na rekonstruowanie swojej tożsamości i nadanie sensu swoim

	doświadczeniom. Będzie potrafił pomóc pacjentowi w analizie i przekształcaniu jego historii życiowej. Narzędzia: Narzędzia diagnostyczne takie jak testy osobowościowe (np. ACL, NEO-PI-R) oraz projekcje w formie wywiadów narracyjnych będą wspomagały analizę tożsamości pacjenta i jego narracji. Warunki: Zajęcia odbędą się w kameralnych gabinetach, z użyciem odpowiednich narzędzi do rejestracji sesji oraz z dostępem do oprogramowania do analizy rozmów (na uczelni).	
T8	Metody i techniki pracy z pacjentem w terapii skoncentrowanej na rozwiązaniach Umiejętności: Student nauczy się pracy z pacjentem w sposób nakierowany na szukanie rozwiązań oraz budowanie pozytywnych zasobów. Będzie umiał wykorzystać techniki, które pomagają pacjentowi znaleźć konstruktywne podejście do jego problemów. Narzędzia: Kwestionariusze radzenia sobie w sytuacjach stresowych (CISS) i inne testy oceny kompetencji emocjonalnych będą wykorzystywane w analizie problemów pacjenta oraz w konstruowaniu interwencji terapeutycznych. Warunki: Zajęcia będą odbywać się w gabinetach przystosowanych do pracy indywidualnej, z zastosowaniem technik rozmowy, w tym testów sytuacyjnych.	P_K02 P_K03
T9	Regulacja emocji w psychoterapii Umiejętności: Student nauczy się różnych metod regulacji emocji stosowanych w psychoterapii, takich jak mindfulness, techniki oddechowe, relaksacja, praca z przekonaniami i narracją wewnętrzną pacjenta. Zdobędzie umiejętność rozpoznawania dysregulacji emocjonalnej oraz dostosowywania interwencji terapeutycznych do indywidualnych potrzeb pacjenta. Narzędzia: Testy kompetencji społecznych i emocjonalnych (TRE, KKS) do diagnozy umiejętności regulacji emocji. Inwentarz Stanu i Cechy Lęku (e-STAI) do oceny poziomu lęku i jego wpływu na regulację emocjonalną. Karty emocji oraz techniki narracyjne pomagające pacjentowi w identyfikowaniu i przetwarzaniu emocji. Techniki oddechowe i relaksacyjne praktykowane w ramach ćwiczeń warsztatowych. Warunki: Zajęcia będą odbywać się w Laboratorium Pracy z Pacjentem, w przestrzeni dostosowanej do pracy indywidualnej i grupowej. Uczestnicy będą mieli	P_K04

	możliwość przeprowadzania symulowanych sesji terapeutycznych oraz korzystania z nagrań do analizy dynamiki emocjonalnej pacjentów.
T10	Psychoterapia z perspektywy neurobiologicznej Umiejętności: Student pozna podstawy neurobiologii emocji i zachowań oraz ich znaczenie dla procesu terapeutycznego. Nauczy się rozumieć, jak mechanizmy mózgowe wpływają na zaburzenia psychiczne (np. PTSD, depresja, zaburzenia lękowe) oraz jak dostosować metody terapeutyczne do neurobiologicznych uwarunkowań pacjenta. Narzędzia: Testy neuropsychologiczne (WCST) do oceny funkcji wykonawczych i procesów poznawczych. Kwestionariusze osobowości (e-NEO-PI-R, e-EPQ-R) do analizy predyspozycji neurobiologicznych pacjenta. Materiały edukacyjne dotyczące wpływu neuroprzekaźników na zachowanie i emocje. Ćwiczenia praktyczne związane z neuroplastycznością, np. trening uważności i techniki pracy z traumą. Warunki: Zajęcia będą prowadzone w sali wykładowej z dostępem do narzędzi multimedialnych oraz w Laboratorium Technik Diagnostycznych, gdzie studenci będą mogli korzystać z testów neuropsychologicznych i oprogramowania diagnostycznego.
T11	Psychoterapia dzieci i młodzieży Umiejętności: Student nauczy się dostosowywać metody psychoterapeutyczne do specyfiki pracy z dziećmi i młodzieżą, uwzględniając ich rozwój emocjonalny, poznawczy i społeczny. Zdobędzie umiejętność budowania relacji terapeutycznej z młodym pacjentem, pracy z rodzicami oraz stosowania metod wspierających rozwój i regulację emocjonalną dziecka. Narzędzia: Testy do diagnozy zaburzeń u dzieci i młodzieży (e-ASRS – diagnoza spektrum autyzmu, e-CONNERS – diagnoza ADHD). Testy sytuacyjne i projekcyjne (TAT, Rorschach) do analizy myślenia i emocji dziecka. Materiały do pracy z dziećmi, np. karty emocji, testy kompetencji społecznych, gry terapeutyczne. System do nagrywania sesji terapeutycznych w Laboratorium Diagnozy i Terapii Dzieci i Młodzieży. Warunki: Zajęcia będą odbywać się w Laboratorium Diagnozy i Terapii Dzieci i Młodzieży (na uczelni), w specjalnie przygotowanym gabinecie z komfortowym wyposażeniem (kanapa, stół, lampka). Studenci będą mieli możliwość obserwacji i analizy sesji terapeutycznych z wykorzystaniem systemu rejestracji audio-wideo oraz praktycznego wykorzystania narzędzi diagnostycznych.

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	egzamin pisemny [30 pytań otwartych i zamkniętych]	wiedza
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie pokazu umiejętności psychoterapeutycznych).	umiejętności, kompetencje
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, ćwiczeń praktycznych w trakcie zajęć oraz kolokwium praktycznego.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	38
W tym		
1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6

2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	17	37
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h= 3 ECTS	75 h= 3 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Cierpiałkowska, L., Sęk, H. (2020). <i>Psychologia kliniczna</i> . PWN. Grzesiuk, L., Suszek, H. (2014). <i>Psychoterapia: podręcznik akademicki. Teoria</i> . ENETEIA -Wydawnictwo Psychologii i Kultury Yalom, I., Leszcz, M. (2006). <i>Psychoterapia grupowa. Teoria i praktyka</i> . Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.		
Literatura uzupełniająca przedmiotu: Beck, J. S. (2012). <i>Terapia poznawczo-behawioralna: podstawy i zagadnienia szczegółowe</i> . Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Józefik, B. (2011). Psychoterapia jako dyskurs kulturowy. <i>Psychiatria Polska</i> , 45(5). Morgan, A. (2011). <i>Terapia narracyjna. Wprowadzenie</i> . Wydawnictwo Paradygmat. Stallard, P. (2021). <i>Czujesz tak, jak myślisz: praktyczne zastosowania terapii poznawczo-behawioralnej w pracy z dziećmi i młodzieżą</i> . Wydawnictwo Zysk i S-ka.		
Inne materiały dydaktyczne: Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom		

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia nieprzystosowania społecznego

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia w Warszawie Filia w
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia:	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	3/6
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student przystępujący do nauki przedmiotu powinien dysponować wiedzą z zakresu pedagogiki, psychologii i socjologii dotyczącą zachowań ludzkich. Powinien wykazywać się umiejętnością dostrzegania, analizowania zjawisk społecznych oraz ich interpretacji, a także prezentować postawę zaangażowania w rozwiązywanie problemów społecznych.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20			30				2	6	58	3
Studia niestacjonarne	10			20				2	6	38	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych Metoda przypadków Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie

	Debata Inne

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat mechanizmów niedostosowania społecznego, w tym procesów marginalizacji, stygmatyzacji i internalizacji norm społecznych. Rozumie znaczenie interakcji społecznych i struktury grupowej w kształtowaniu zachowań jednostki oraz potrafi analizować konsekwencje społeczne zachowań dewiacyjnych.	K_W10
P_W02	Student zna psychologiczne mechanizmy powstawania zjawisk patologii społecznych, takich jak przestępczość, uzależnienia i zachowania destrukcyjne. Rozumie wpływ czynników kulturowych, ekonomicznych i środowiskowych na proces niedostosowania społecznego oraz potrafi wskazać strategie profilaktyczne i interwencyjne dostosowane do różnych grup społecznych.	K_W21
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi identyfikować problemy dzieci i młodzieży wynikające z nieodpowiednich warunków środowiskowych, które mają negatywny wpływ na ich rozwój i zachowanie. Umie planować i realizować działania pomocowe w ramach swoich kompetencji zawodowych, uwzględniając aspekty psychologiczne i zgodnie z praktyką zawodową.	K_U16
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje świadomość złożoności problemów dzieci i młodzieży w kontekście ich trudności psychicznych oraz wpływu podejmowanych decyzji na ich dalszy rozwój. W związku z tym, w swoich działaniach zawodowych kieruje się zasadami etyki zawodowej, zachowując profesjonalizm oraz dbałość o dobro podopiecznych.	K_K01
P_K02	Student jest gotowy do pracy z osobami nieprzystosowanymi społecznie, otwarty na wyzwania zawodowe, zarówno indywidualne, jak i zespołowe. Jest gotów do podejmowania działań wspierających i terapeutycznych, mających na celu reintegrację społeczną oraz poprawę funkcjonowania osób z trudnościami społecznymi.	K_K08
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Zaburzenia osobowości jako przyczyna problemów adaptacyjnych, niedostosowania i problemów w funkcjonowaniu społecznym. Podstawowa terminologia dotycząca zaburzeń osobowości. Zaburzenia osobowości, ekstremalne stany psychiczne, parafilie. Wprowadzanie zmian poprzez psychoterapię.	P_W01
W2	Osobowość psychopatyczna i antyspołeczna. Popęd, afekt i temperament w psychopatii. Relacja z obiektem, mechanizmy obronne i adaptacyjne. Przeniesienie i przeciwprzeniesienie w procesie terapeutycznym osób wykazujących cechy psychopatii.	
W3	Pierwotne mechanizmy obronne osób stosujących przemoc oraz uwikłanych w konflikt z prawem. Wycofanie, zaprzeczanie, onnipotentna kontrola, idealizacja i dewaluacja, projekcja, introjekcja, identyfikacja projekcyjna, rozszerzenie, dysocjacja jako mechanizmy niedojrzałej osobowości.	

W4	Nadużycia i ich skutki w rozwoju osobowości. Diagnoza stanów traumatycznych, praca z żalem i gniewem. Pomoc i psychoterapia ofiar nadużyć i przemocy ze szczególnym zwróceniem uwagi na dzieci i młodzież.	
W5	Resocjalizacja nieletnich sprawców – dylematy, implikacje na temat sposobów zmiany funkcjonowania. Zadania psychologa. Problemy i trudności w psychoterapii sprawców. Psychoterapia jako leczenie zaburzeń. Resocjalizacja poprzez psychoterapię.	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Nieprzystosowanie społeczne jako problem interdyscyplinarny. Objawy, etiologia i ujęcia definicyjne niedostosowania społecznego. Teorie objaśniające zaburzenia w zachowaniu w świetle literatury przedmiotu oraz współczesnych badań naukowych: organiczna, psychodynamiczna, behawioralna, ekologiczna, socjologiczna, kulturowa. Psychologiczna analiza symptomów nieprzystosowania społecznego dzieci i młodzieży.	P_U01 P_K01 P_K02
T2	Typologie zaburzeń w zachowaniu i niedostosowaniu społecznym. Typologia Stotta-Konopnickiego i Achenbacha, rozwój zaburzeń w zachowaniu w kierunku przestępczości.	
T3	Psychologiczne podstawy procesu resocjalizacji. Hormistyczne podejście Mc Dougala i Burta. Zagadnienie kanalizacji i sublimacji. Psychodynamiczne podejście do resocjalizacji, rola psychoanalizy Freuda. Podejście behawioralne i proces przewarunkowania. Podejście kognitywno-behawioralne. Granice resocjalizacji. Możliwości psychologa.	
T4	Diagnoza nieprzystosowania społecznego aspekty psychologiczne i resocjalizacyjne. Pojęcie diagnozy resocjalizacyjnej. Diagnoza resocjalizacyjna w ujęciu S. Górskiego. Trójczłonowa diagnoza resocjalizacyjno-penitencjarna według A. Lewickiego, L. Paryzka i B. Waligóry. Podstawowe elementy diagnozy resocjalizacyjnej w ujęciu L. Pytki. Znaczenie diagnoz medycznych i psychologicznych.	
T5	Nieprzystosowanie społeczne na poziomie szkolnym. Wagary, uzależnienia, agresja i przemoc, brak respektu dla szkoły i wychowawców, wiązanie się z negatywnymi grupami. Rola diagnozy danego przypadku dla profilaktyki i interwencji psychologa. Możliwości i ograniczenia w pracy z młodzieżą niedostosowaną społecznie.	
T6	Przestępczość nieletnich i młodocianych. Prawnokarna definicja nieletniego i młodocianego. Odpowiedzialność prawna nieletnich. Przestępczość dziewcząt i chłopców z podziałem na kategorie. Zmiany w dynamice i strukturze przestępczości nieletnich i młodocianych - implikacje dla psychologa.	
T7	Wpływ rodziny na nieprzystosowanie społeczne dzieci i młodzieży. System rodzinny a nieprzystosowanie jednostki. Rozkład więzi rodzinnych i dysfunkcyjny dom.	
T8	Patologia zachowań dzieci i młodzieży w grupach społecznych. Wpływ grupy rówieśniczej na nieprzystosowanie społeczne. Subkultury młodzieżowe. Dewiantyczne zachowania kibiców sportowych, przyczyny i skutki. Psychomanipulacje w patologicznych sektach religijnych.	
T9	Profilaktyka patologii społecznej dzieci i młodzieży.	

	Możliwości przeciwdziałania niedostosowaniu społecznemu i patologiom. Pomoc psychologiczna, telefonu zaufania, online. Trening zastępowania agresji. Formy opieki zastępczej, częściowej i całkowitej. Instytucje pomocowe. Podstawowe formy pracy z młodzieżą nieprzystosowaną społecznie.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin ustny [3 pytania, losowane]	wiedza
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna, mini-projekt	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Mini-projekt na zaliczenie ćwiczeń Tytuł: Analiza przypadków osób z problemami niedostosowania społecznego oraz opracowanie planu interwencji Cel: Celem mini-projektu jest zastosowanie zdobytej wiedzy teoretycznej oraz praktycznej w analizie problemów niedostosowania społecznego w kontekście dzieci i młodzieży. Studenci będą mieli za zadanie zidentyfikowanie czynników wpływających na problemy społeczne i zaprojektowanie planu interwencji, uwzględniając aspekty psychologiczne i etyczne pracy z osobami z trudnościami społecznymi. Opis zadania: Analiza przypadku: Student otrzymuje opis fikcyjnego przypadku młodej osoby z problemami niedostosowania społecznego (np. agresja, uzależnienia, zaniedbanie) i analizuje jego przyczyny w kontekście środowiskowym, psychologicznym i społecznym. Wymaga to zrozumienia mechanizmów zaburzeń osobowości (psychopatia, antyspołeczność) oraz wpływu tych problemów na funkcjonowanie jednostki w społeczeństwie. Opracowanie planu interwencji: Na podstawie analizy przypadku, student tworzy plan interwencji, który obejmuje: Diagnozę problemu z uwzględnieniem teorii psychologicznych. Cele terapeutyczne – co chce osiągnąć w pracy z osobą z problemami społecznymi. Strategie interwencji – jakiego rodzaju działania mogą pomóc w rozwiązaniu problemów, z naciskiem na etyczne i profesjonalne podejście. Prezentacja planu: Na zakończenie, student przedstawia zaplanowaną interwencję (np. w formie prezentacji lub raportu), omawiając zarówno zastosowaną wiedzę teoretyczną, jak i praktyczne działania, które mogą wspierać reintegrację społeczną osoby w trudnej sytuacji życiowej. Oczekiwane rezultaty: Umiejętność analizy i diagnozowania problemów niedostosowania społecznego wśród dzieci i młodzieży. Zdolność do planowania działań pomocowych i terapeutycznych w oparciu o teorie psychologiczne oraz metody interwencji. Wykazanie wrażliwości na złożoność problemów psychicznych i społecznych oraz gotowości do profesjonalnego podejścia w pracy z osobami wymagającymi wsparcia. Kryteria oceny:		

Zrozumienie i zastosowanie teorii osobowości oraz psychologii niedostosowania społecznego.

Spójność i kompleksowość zaplanowanej interwencji.

Uwzględnienie etycznych i profesjonalnych standardów pracy z dziećmi i młodzieżą.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	38
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	17	37
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Siemionow, J. (2011). Nierodostosowanie społeczne. Działania, zmiana, efektywność. Difin

Urban. B, Zaburzenia w zachowaniu i przestępczość młodzieży, Kraków 2000

Grzesiuk L. (red.), Psychoterapia. Szkoły, zjawiska, techniki i specyficzne problemy, Warszawa 2000

Zjawiska patologiczne wśród młodzieży i możliwości przeciwdziałań, red. Sołtysiak T., Kowalczyk-Jamnicka M., Bydgoszcz 2007

Szymański A., Niedostosowanie społeczne dzieci i młodzieży. Wybrane problemy, Warszawa 2010

Gingrich P., Psychospołeczne komponenty nieprzystosowania, Lublin 2007

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Madanes C., Przemoc w rodzinie. Psychoterapia sprawców i ofiar, Gdańsk 2004

Herman Levis J., Przemoc. Uraz psychiczny i powrót do równowagi, Gdańsk 1998

Urban B., Zachowania dewiacyjne młodzieży, Kraków 1998

Kozak S., Patologie wśród dzieci i młodzieży. Leczenie i profilaktyka, Warszawa 2007

Urban B., Zachowania dewiacyjne młodzieży, Kraków 1998

Inne materiały dydaktyczne: Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę

prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia uzależnień

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia w Warszawie Filia w
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia:	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	4/8
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student przystępujący do nauki przedmiotu powinien dysponować podstawową wiedzą dotyczącą zachowań ludzkich z zakresu socjologii, psychologii i pedagogiki. Powinien posiadać umiejętność pracy w zespole, grupie społecznej, jak również przejawiać aktywną postawę w zakresie nawiązywania relacji i kontaktów społecznych oraz wykazywać odpowiednią motywację do rozwiązywania problemów społecznych na gruncie osobistym i zawodowym.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20			20				2	6	48	4
Studia niestacjonarne	10			10				2	6	28	4

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)

	Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie Debata Inne	
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna i rozumie definiowanie pojęć uzależnienia, wymienia rodzaje uzależnień, charakteryzuje uzależnienie od alkoholu, narkotyków, nikotyny w sposób umożliwiający jej praktyczne zastosowanie.	K_W11
P_W02	Student posiada pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii uzależnień. Zna współczesne teorie uzależnień.	K_W05
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi analizować problemy osób uzależnionych, określa ich przyczyny, stosuje adekwatne metody rozwiązywania z wykorzystaniem wiedzy psychologicznej zgodnie z praktyką zawodową. Student umie prognozować ich rozwiązanie i przewiduje skutki planowanych działań i zna praktyczne zastosowanie tych umiejętności.	K_U16
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest gotów do odpowiedzialnego przygotowania się do swojej pracy, dokonywania profesjonalnej diagnozy, stosowania właściwej terapii w stosunku do osób uzależnionych kierując się dobrem klienta oraz zasadami etyki zawodowej właściwie dla praktyki zawodowej.	K_K01
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Pojęcie uzależnienia. Definicje i klasyfikacja zaburzeń związanych z uzależnieniami. Relacja pomiędzy podmiotem a przedmiotem uzależnienia. Uzależnienie jako nałóg, choroba, proces. Podział uzależnień. Uzależnienie i addiction. Współuzależnienie. Wieloczynnikowa koncepcja uzależnień. Kryteria diagnostyczne uzależnienia.	P_W01 P_W02
W2	Alkoholizm. Charakterystyka zjawiska. Pojęcie i rodzaje alkoholu. Rys historyczny picia alkoholu. Szkodliwe skutki nadużywania alkoholu. Alkoholizm jako choroba i jako forma niedostosowania. Fakty i mity o alkoholu i alkoholikach. Ocena etyczno-moralna zjawiska.	
W3	Narkomania. Charakterystyka zjawiska. Pojęcie i podział narkotyków. Rys historyczny narkomanii. Szkodliwe skutki zażywania narkotyków. Ocena etycznomoralna narkomanii.	
W4	Nikotynizm. Charakterystyka zjawiska.	

	Pojęcie i podział uzależnienia tytoniowego. Historia palenia tytoniu. Szkodliwe skutki palenia: uzależnienie psychiczne, fizyczne, zjawisko tolerancji. Mity dotyczące palenia. Ocena etyczno-moralna palenia.	
W5	Etyka zawodowa terapeutów uzależnień. Podstawowe zasady etyki zawodowej. Zachowania sprzeczne z zasadami etyki zawodowej. Niepijący alkoholicy i czysti narkomani jako terapeuci: korzyści i niebezpieczeństwa.	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Diagnoza alkoholizmu. Identyfikacja osób z problemami alkoholowymi: wskaźniki kliniczne, testy diagnostyczne. Analiza testów przesiewowych CAGE, MAST, SAAST, AUDIT, POSIT, testu baltimorskiego. Badania laboratoryjne. Objawy ostrzegawcze alkoholizmu. Fazy alkoholizmu wg Jellinka. Uzależnienie od alkoholu wg Światowej Organizacji Zdrowia. Kryteria uzależnienia wg Amerykańskiego Towarzystwa Psychiatrycznego. Wybrane problemy diagnostyczne spotykane u osób uzależnionych.	P_U01 P_K01
T2	Terapia alkoholizmu. Motywy podejmowania leczenia i oczekiwania wobec leczenia. Odrucie - detoksykacja. Psychoterapia uzależnienia od alkoholu. Programy zdrowienia. Środki farmakologiczne. Skuteczność leczenia. Leczenie kobiet. Obowiązek leczenia. Analiza procesu terapeutycznego wg Modelu Minnesota.	
T3	Grupy samopomocowe w terapii alkoholizmu. Implikacje dla pracy psychologa. Udział w mityngu Anonimowych Alkoholików zorganizowanym na zajęciach.	
T4	Grupy samopomocowe w terapii współuzależnienia. Implikacje dla pracy psychologa. Udział w spotkaniu z przedstawicielami wspólnot: AlAnon, Alateen, DDA.	
T5	Diagnoza i terapia lekomanii i narkomanii. Objawy uzależnienia narkotykowego i lekowego. Testy diagnostyczne. Ogólne zasady leczenia osób uzależnionych od narkotyków i leków. Leczenie detoksykacyjne: metody odrucenia. Psychoterapia w narkomanii. Analiza testu diagnostycznego badającego uzależnienie narkotykowe dla dzieci i młodzieży.	
T6	Nowe uzależnienia. Diagnoza i terapia. Uzależnienie od pracy: przejawy, zasięg zjawiska, korzenie uzależnienia, rodzina pracoholika, terapia i indywidualny counseling, terapia diad, terapia rodzinna, grupy wsparcia. Uzależnienie od seksu: definicja, cechy uzależnienia, objawy, diagnoza, skutki uzależnienia, terapia. uzależnienie emocjonalne: cechy, współuzależnienie, terapia. Uzależnienie od telefonu komórkowego: rodzaje uzależnienia, skutki uzależnienia, leczenie i zapobieganie, test na cellular-addiction.	
T7	Grupy samopomocowe w terapii seksuolizmu. Implikacje dla pracy psychologa. Wyjście na mityng Wspólnoty SLAA - Uzależnionych od Seksu i Miłości.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się:

weryfikowany jest EU	Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin ustny [3 pytania, losowe]	wiedza
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna, prezentacja multimedialna z pokazem.	Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu ustnego, prezentacji, a także aktywności merytorycznej studenta.

Zadanie na zaliczenie – Prezentacja o nieprzystosowaniu społecznym

Tytuł prezentacji: *Nieprzystosowanie społeczne: Analiza przyczyn i skutków z wykorzystaniem tekstów kultury i dobrych praktyk interwencyjnych.*

Cel zadania:

Celem zadania jest przygotowanie prezentacji, która zobrazuje zagadnienie nieprzystosowania społecznego w kontekście teoretycznym oraz praktycznym, przy jednoczesnym uwzględnieniu tekstów kultury (literatura, film, sztuka) i przykładów dobrych praktyk interwencyjnych. Prezentacja ma na celu pogłębienie rozumienia problemów osób nieprzystosowanych społecznie i zaprezentowanie skutecznych metod pracy z nimi.

Zakres prezentacji:

- Wprowadzenie do tematu nieprzystosowania społecznego:**
 - Definicja nieprzystosowania społecznego i jego przyczyny (czynniki biologiczne, społeczne, psychiczne).
 - Przykłady osób i grup społecznych, które mogą doświadczać trudności z dostosowaniem się do norm społecznych.
- Zastosowanie tekstów kultury:**
 - Wybór i analiza dwóch (lub więcej) tekstów kultury, które poruszają temat nieprzystosowania społecznego. Mogą to być:
 - Filmy (np. „Joker”, „Requiem for a Dream”, „The Basketball Diaries”),
 - Książki (np. „Zbrodnia i kara” Dostojewskiego, „Czarodziejska góra” Tomasza Manna),
 - Utwory muzyczne lub sztuka.
 - Analiza postaci z tych dzieł literackich lub filmowych w kontekście ich zachowań nieprzystosowanych społecznie. Jakie czynniki zewnętrzne i wewnętrzne wpłynęły na ich postawy?
- Psychologiczne aspekty nieprzystosowania społecznego:**
 - Prezentacja teorii psychologicznych związanych z nieprzystosowaniem społecznym (np. zaburzenia osobowości, wpływ środowiska, teoria frustracji-agresji).
 - Analiza przyczyn, które prowadzą do trudności w dostosowaniu się do norm i zasad społecznych.
- Dobre praktyki interwencyjne:**
 - Przykłady skutecznych interwencji psychologicznych i socjalnych w pracy z osobami nieprzystosowanymi społecznie:
 - Terapia indywidualna i grupowa,
 - Programy wsparcia dla młodzieży,
 - Praca socjalna w środowisku lokalnym,
 - Modele profilaktyki i reintegracji społecznej.
 - Omówienie przykładów dobrych praktyk z Polski i zagranicy.
- Podsumowanie i wnioski:**
 - Krótkie podsumowanie najważniejszych kwestii poruszanych w prezentacji.
 - Wnioski dotyczące skutecznych metod interwencji oraz roli psychologów i innych profesjonalistów w pomaganiu osobom nieprzystosowanym społecznie.

Forma prezentacji:

- Prezentacja w formie multimedialnej (PowerPoint, Prezi, itp.).
- Wykorzystanie slajdów z treścią, zdjęciami, cytatami z tekstów kultury, klipów wideo, fragmentów filmów/książek.
- Czas trwania prezentacji: 15-20 minut.

Oczekiwane rezultaty:

- Umiejętność analizy problemu nieprzystosowania społecznego z różnych perspektyw (psychologicznej, społecznej, kulturowej).
- Zdolność krytycznego wykorzystania tekstów kultury w kontekście omawianego tematu.
- Umiejętność prezentowania rozwiązań i dobrych praktyk w pracy z osobami nieprzystosowanymi społecznie.

Kryteria oceny:

- Zrozumienie problematyki nieprzystosowania społecznego i jej aspektów psychologicznych.
- Spójność i jasność prezentacji.
- Kreatywność w doborze i analizie tekstów kultury.
- Umiejętność prezentacji i wyciągania wniosków z materiałów źródłowych.
- Zastosowanie dobrych praktyk interwencyjnych oraz wykazanie się znajomością metod pracy z osobami nieprzystosowanymi społecznie.

Prezentacja ma na celu rozwijanie umiejętności analizy i syntezy wiedzy psychologicznej oraz umiejętności komunikacyjnych w kontekście pracy z osobami z trudnościami w przystosowaniu się do społeczeństwa.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	48	28
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	52	72
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Cekiera Cz., Psychoprofilaktyka uzależnień oraz terapia i resocjalizacja osób uzależnionych, Lublin, 2001.

Cierpiałkowska L., Alkoholizm. Przyczyny - leczenie - profilaktyka, Poznań, 2000.
Guerreschi C., Nowe uzależnienia, Kraków, 2010.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Brown S., Leczenie alkoholików. Rozwojowy model powrotu do zdrowia, Warszawa, 1992.
Cekiera Cz., Zatoński W., Palenie tytoniu: wolność czy zniewolenie, Lublin, 2001.
Carnes P., Od nałogu do miłości, Poznań, 2001.
Cibor R., Struktura „ja” a motywy podejmowania leczenia odwykowego, Katowice, 1994.
Kooyman M., Społeczność terapeutyczna dla uzależnionych, Warszawa, 2002.
Lechicki J., Postępowanie w uzależnieniach i innych patologiach w szkole, Kraków, 2007. Lew-Starowicz Z., Seks w sieci i nie tylko ..., Kraków, 2002.

Inne materiały dydaktyczne: Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Arteterapia

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia w Warszawie Filia w
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	2
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia:	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	5/10
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość zagadnień pedagogiki ogólnej i psychologii ogólnej.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	10			10				2	2	24	2
Studia niestacjonarne	10			10				2	4	26	2

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Konwersatorium	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych Metoda przypadków Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie Debata <u>Inne: autoprezentacja</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada pogłębioną wiedzę z zakresu terapii sztuką. Wie na czym polegają jej zasadnicze funkcje. Posiada wiedzę z zakresu najbardziej przydatnych technik artystycznych i form pracy wykorzystywanych w terapii różnych rodzajów dysfunkcji w odniesieniu do praktyki.	K_W12
Umiejętności:		
P_U01	Student umie w stopniu pogłębionym swobodnie posługiwać się językiem sztuki i inspirować działania rozwijające twórczą inwencję wspomagającą proces terapii i potrafi zastosować te umiejętności w praktyce.	K_U18
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest gotów do wykazywania się dużą wrażliwością i empatią, szanowania autonomii osób poddanych terapii zgodnie z praktyką zawodową.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Geneza i rozwój arteterapii, definicje arteterapii i pochodnych (psychoterapii, kulturoterapii, terapii sztuką, terapii przez twórczość). Współczesne badania nad zastosowaniem arteterapii w procesie dydaktyczno-wychowawczym. Arteterapia i jej rodzaje.	P_W01
W2	Teoretyczne podstawy terapii sztuką i jej dziedziny wykorzystywane w praktyce terapeutycznej. Pojęcie i znaczenie terapii. Sztuka i jej wymiary wpływu na rozwój.	
W3	Ekspresja twórcza i jej walory terapeutyczne. Znaczenie ekspresji w rozwoju dzieci i dorosłych.	
W4	Wielowymiarowość zajęć terapii sztuką (korygowanie zaburzeń katartyczna rola sztuki). Sztuka i aktywność artystyczna jako medium rozwój i korekty zaistniałych dysfunkcji.	
W5	Sztuka użytkowa przykładem kreatywnych zajęć terapeutycznych jej rodzaje i możliwości praktycznego wykorzystania. Zakresy wykorzystania sztuki w aktywnościach dnia codziennego.	
W6	Terapia zabawą. Ludyczność i zabawa w każdym wieku jako medium likwidujące napięcia. Ludyczność w życiu człowieka.	
Lp.	Warsztat	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Historia terapii sztuką – Pionierzy arteterapii Cel: Zapoznanie uczestników z historią arteterapii oraz rozwojem tej dziedziny. Praktyczne umiejętności:	P_U01 P_K01

	• Uczestnicy dowiedzą się o najważniejszych pionierach arteterapii, ich metodach i osiągnięciach, co pozwoli im lepiej zrozumieć kontekst współczesnych praktyk terapeutycznych. • Nauczą się jak w praktyce stosować podejście arteterapeutyczne w pracy z różnymi grupami, np. z dziećmi, dorosłymi czy osobami z zaburzeniami psychicznymi, stosując odpowiednie techniki w zależności od kontekstu.	
T2	Proces twórczy jako płaszczyzna rozwoju i uzdrowienia Cel: Zrozumienie roli procesu twórczego w terapii i jego wpływu na rozwój osobisty oraz uzdrawianie. Praktyczne umiejętności: • Uczestnicy nauczą się, jak wykorzystywać proces twórczy (np. malowanie, rysowanie, pisanie, taniec) jako metodę wspierającą rozwój emocjonalny, poznawczy i społeczny w ramach arteterapii. • W ramach ćwiczeń będą mieli możliwość przeprowadzania własnych sesji twórczych, które będą stanowiły podstawę do refleksji nad emocjami i trudnościami.	

T3	Sposoby wykorzystania sztuki w terapii Cel: Praktyczne zastosowanie różnych form sztuki w pracy terapeutycznej. Praktyczne umiejętności: • Uczestnicy warsztatów nauczą się dobierać odpowiednie formy aktywności twórczej do pracy z różnymi grupami osób (np. dzieci, osoby z zaburzeniami psychicznymi, seniorzy), opierając się na ich potrzebach terapeutycznych. • Będą ćwiczyć prowadzenie terapii z wykorzystaniem sztuki, pomagając uczestnikom przeżywać emocje i rozwiązywać problemy poprzez różnorodne formy twórczości.	
T4	Muzyka w arteterapii Cel: Zastosowanie muzyki w procesie terapeutycznym. Praktyczne umiejętności: • Uczestnicy będą ćwiczyć wykorzystanie muzyki zarówno w formie aktywnego słuchania, jak i tworzenia dźwięków (np. gra na instrumentach, śpiew). • Nauczą się, jak dobrać odpowiednią muzykę do konkretnych celów terapeutycznych (np. relaksacja, wyzwolenie emocji) oraz jak prowadzić sesje terapeutyczne z wykorzystaniem muzyki.	
T5	Wykorzystanie aktywności plastycznej w arteterapii Cel: Nauka wykorzystywania sztuki plastycznej w terapii, jako narzędzia wspierającego uzdrawianie i rozwój osobisty. Praktyczne umiejętności: • Uczestnicy zapoznają się z różnymi technikami plastycznymi (rysunek, malarstwo, kolaż, rzeźba) oraz ich zastosowaniem w pracy terapeutycznej. • Podczas warsztatów będą wykonywać prace plastyczne, które pomogą im wyrazić emocje i przetworzyć trudne doświadczenia. Nauczą się również oceniać i interpretować prace plastyczne uczestników terapii.	
T6	Elementy improwizacji dramatycznej Cel: Zastosowanie improwizacji dramatycznej w terapii. Praktyczne umiejętności:	

	• Uczestnicy będą ćwiczyć podstawowe umiejętności improwizacyjne, które pomagają w pracy z dziećmi i dorosłymi. • Nauczą się, jak wykorzystać improwizację do rozwijania umiejętności społecznych, rozwiązywania konfliktów, rozładowywania negatywnych emocji, a także tworzenia bezpiecznej przestrzeni do ekspresji.	
T7	Teatr lalek jako interdyscyplinarne wykorzystanie sztuki w arteterapii Cel: Zapoznanie z wykorzystaniem teatru lalek w arteterapii. Praktyczne umiejętności: • Uczestnicy będą mieli okazję pracować z lalkami w kontekście terapeutycznym, ucząc się jak wykorzystywać lalki w komunikacji z pacjentami, w szczególności dziećmi. • Nauczą się tworzyć własne lalki i przedstawienia, które mogą być używane do wyrażania emocji, rozwiązywania problemów, a także do pracy nad wyobraźnią i twórczością.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ

Wykład	Weryfikacja odbywa się na podstawie aktywnego uczestnictwa w zajęciach (30%), prezentacji wybranej techniki arteterapeutycznej (40%), pracy pisemnej dotyczącej zaplanowanego ćwiczenia (30%) oraz oceny zaangażowania w proces twórczy (10%). Studenci będą oceniani za wiedzę teoretyczną, umiejętność zastosowania technik w praktyce oraz refleksyjność w kontekście pracy z grupą.	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
konwersatorium		

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, konwersatoria) na podstawie:
 sposób zaliczenia warsztatu arteterapii:

Udział w warsztatach (aktywny udział w zajęciach) – 30%

Uczestnicy będą oceniani na podstawie ich aktywności podczas zajęć, w tym zaangażowania w ćwiczenia praktyczne, dyskusje i współpracę w grupach.

Wymaga się, aby uczestnicy wykazali się odpowiednią postawą, taką jak otwartość na proces twórczy oraz gotowość do eksperymentowania z różnymi technikami arteterapeutycznymi.

Prezentacja wybranej techniki arteterapeutycznej – 40%

Uczestnicy będą mieli za zadanie przygotować krótką prezentację wybranej techniki arteterapeutycznej, której będą musieli zaprezentować w grupie.

Prezentacja powinna obejmować: krótkie wprowadzenie teoretyczne, praktyczne zastosowanie techniki (w formie wykonania ćwiczenia z grupą), oraz omówienie ewentualnych zastosowań tej techniki w pracy terapeutycznej.

Na końcu każdej prezentacji odbędzie się dyskusja, podczas której studenci będą mieli możliwość omówienia swoich doświadczeń oraz zdobytych umiejętności.

Praca pisemna – 30%

Uczestnicy będą zobowiązani do napisania krótkiej pracy (2-4 strony), w której opiszą jedno wybrane ćwiczenie arteterapeutyczne, które przeprowadzili lub zaplanowali w ramach warsztatów.

Praca powinna zawierać: cel ćwiczenia, szczegóły dotyczące jego realizacji (metoda, materiały, czas), analizę wyników oraz refleksję na temat zastosowania tej techniki w pracy z grupą terapeutyczną.

Dodatkowo, studenci będą musieli wskazać, jak zastosowana technika mogłaby zostać wykorzystana w kontekście różnych grup (np. dzieci, osoby z zaburzeniami psychicznymi, seniorzy).

Ocena za zaangażowanie w twórczy proces (obserwacja) – 10%

Zgodnie z postawą arteterapeutyczną, ważnym elementem oceny będzie zaangażowanie uczestnika w proces twórczy oraz jego refleksyjność wobec działań artystycznych. Nauczyciel oceni indywidualną postawę studenta, jego zdolność do otwartego podejścia do twórczości oraz współpracy z grupą.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	24	26
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	20	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	2	4
2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	26	24
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	50 h = 2 ECTS	50 h = 2 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Karolak, W., Kaczorowska, B. (2008). Arteterapia w medycynie i edukacji. WSHB

Konieczna, E. J. (2004). Arteterapia w teorii i praktyce. Oficyna Wydawnicza Impuls

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Arciszewska – Binnebesse, A (2003). Szczęśliwy świat tworzenia, czyli arteterapia, materiały metodyczne do pracy z dziećmi, młodzieżą oraz osobami dorosłymi, w szkołach i gimnazjach, w placówkach szkolno-wychowawczych szkolnictwa specjalnego, w świetlicach szkolnych i terapeutycznych, na koloniach, obozach i wycieczkach. BEA

Handford, O, Karolak, W. (2008). Zabawa (z) przedmiotami w twórczym rozwoju i arteterapii. WSHB

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione

studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Nowoczesne technologie w psychologii

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia w Warszawie Filia w
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia:	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	5/9
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość metodologii badań psychologicznych i pojęć statystycznych realizowanych na przedmiocie matematyka w szkole średniej.
Cel zajęć:	Zapoznanie studentów ze sposobami wykorzystania wybranych nowoczesnych technologii w pracy psychologicznej.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	10			30				2	6	48	4
Studia niestacjonarne	10			20				2	6	38	4

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> Metoda przypadków Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie Debata Inne: grupy zadaniowe

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna i rozumie w stopniu pogłębionym identyfikację i wyjaśnienia specjalistycznej terminologii z obszaru nowoczesnych narzędzi informatycznych używaną w praktyce psychologicznej w odniesieniu do praktyki.	K_W01, K_W03
P_W02	Student rozumie jak wyjaśniać zasady projektowania i prowadzenia badań w psychologii w nurcie diagnostyki z użyciem nowoczesnych technologii oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W01, K_W03, K_W13
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi w sposób pogłębiony wykorzystywać zdobytą wiedzę o nowych technologiach do zastosowań praktycznych w psychologii.	K_U01
P_U03	Potrafi współpracować w interdyscyplinarnym zespole, organizując zadania związane z wykorzystaniem nowoczesnych technologii w diagnostyce, terapii i badaniach psychologicznych. Efektywnie komunikuje się i koordynuje działania w kontekście cyfrowych narzędzi wspierających pracę psychologa.	K_U21
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje postawę rozumienia znaczenia etycznego wymiaru stosowania nowoczesnych technologii w praktyce psychologicznej.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie do tematyki przedmiotu: psychologia i informatyka, narzędzia informatyczne w psychologii, nowe technologie w użyciu psychologów.	P_W01 P_W02
W2	Narzędzia informatyczne w diagnostyce psychologicznej. Platforma Epsilon. Pakiet statystyczny. EBSCO. EndNote.	
W3	Roboty w diagnostyce i terapii psychologicznej. Rodzaje robotów. Badania naukowe.	
W4	VR (virtual reality), AR (augmented reality) i MR (mixed reality) a praktyka psychologiczna.	
W5	Zastosowanie NFB (neurofeedback) i BFB (biofeedback) w psychologii.	
W6	Computational Personality Assessment – obliczeniowa diagnoza osobowości.	
W7	Kierunki rozwoju zastosowań nowych technologii w psychologii: ChatGPT, chatbot...	
W8	Etyczne aspekty korzystania z nowych technologii w psychologii.	

Lp.	Ćwiczenia/Konwersatorium Warsztat/Projekt/Laboratorium: właściwe wybrać	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Nowe technologie w użyciu psychologów. Przykłady zastosowań praktycznych.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01
T2	Narzędzia informatyczne w diagnostyce psychologicznej. Praktyczne poznanie platformy Epsilon i innych profesjonalnych baz informacyjnych stosowanych w diagnostyce psychologicznej. Pakiet statystyczny.	
T3	Roboty w diagnostyce i terapii psychologicznej. Praktyczne zastosowanie robotów w pracy psychologa. Zastosowanie robotów w pracy z osobami ze spektrum (ASD).	
T4	VR (virtual reality), AR (augmented reality) i MR (mixed reality). Przykłady zastosowań praktycznych. PTSD. Fobie. Trening psychomotoryczny. Trening relaksacyjny.	
T5	Zastosowanie NFB (neurofeedback) i BFB (biofeedback) w psychologii. Przykłady zastosowań praktycznych: deficyty uwagi, sport.	
T6	Generowanie bibliografii do pracy magisterskiej: - EBSCO - EndNote (do czego służy? Jak korzystać z wersji demo)	
T7	Computational Personality Assessment – obliczeniowa diagnoza osobowości. Proces pomiarowy wykorzystujący technologie obliczeniowe do diagnozy osobowości. W szczególności CPA wykorzystuje wskaźniki cyfrowe i technologie obliczeniowe do przetwarzania i analizy danych w celu identyfikacji wzorców w danych istotnych dla osobowości (np. dzienniki rozmów telefonicznych, cyfrowe ślady stóp) w celu oszacowania osobowości na różnych poziomach (np. cech, stanów, procesów).	
T8	Projekt MADE TO MEASURE (film, projekt, OCEAN). https://www.madetomeasure.online/en/experience	
T9	Kierunki rozwoju zastosowań nowych technologii w psychologii: ChatGPT, chatbot... Praktyczne zastosowania.	
T10	Etyczne aspekty korzystania z nowych technologii w psychologii. Praktyka pracy psychologów.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Kolokwium ustne [3 pytania]	Wiedza
Ćwiczenia	Zadania praktyczne (praca indywidualna i grupowa) do zagadnień wykładowych. Praca z dostępną platformą EBSCO, platformą Epsilon, innym oprogramowaniem i urządzeniami VR. Analiza i praktyczne zastosowanie nowych technologii w działalności praktycznej.	umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium, projektu oraz prezentacji tematu.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %		
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %		
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	48	38
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	52	62
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Stachl, C., Boyd, R. L., Horstmann, K. T., Khambatta, P., Matz, S. C., & Harari, G. M. (2021). Computational Personality Assessment. <i>Personality Science</i> , 2, 1–22. https://doi.org/10.5964/ps.6115 Stemplewska-Żakowicz, K. (2021). Diagnostyka psychologiczna. Diagnostowanie jako kompetencja profesjonalna. Gdańsk: GWP. Schoedel, R., Au, Q., Völkel, S. T., Lehmann, F., Becker, D., Bühner, M., Bischl, B., Hussmann, H., & Stachl, C. (2018). Digital footprints of sensation seeking: A traditional concept in the big data era. <i>Zeitschrift Für Psychologie</i> , 226(4), 232–245. https://doi.org/10.1027/2151-2604/a000342 Harari, G. M., Müller, S. R., Stachl, C., Wang, R., Wang, W., Bühner, M., Rentfrow, P. J., Campbell, A. T., & Gosling, S. D. (2020). Sensing sociability: Individual differences in young adults' conversation, calling, texting, and app use behaviors in daily life. <i>Journal of Personality and Social Psychology</i> , 119(1), 204–228. https://doi.org/10.1037/pspp0000245.supp (Supplemental) Amirova, A., Rakhymbayeva, N., Zhanatkyzy, A., Telisheva, Z., & Sandygulova, A. (2023). Effects of Parental Involvement in Robot-Assisted Autism Therapy. <i>Journal of autism and developmental disorders</i> , 53(1), 438–455. https://doi.org/10.1007/s10803-022-05429-x Kossewska, J. (2016). Roboty w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu. <i>Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia Psychologica</i> , 9(1), 176–194.		
Literatura uzupełniająca przedmiotu: Stachl, C., Pargent, F., Hilbert, S., Harari, G. M., Schoedel, R., Vaid, S., Gosling, S. D., & Bühner, M. (2020). Personality Research and Assessment in the Era of Machine Learning. <i>European Journal of Personality</i> , 34(5), 613–631. https://doi.org/10.1002/per.2257 Stachl, C., Hilbert, S., Au, J., Buschek, D., De Luca, A., Bischl, B., Hussmann, H., Bühner, M., & Wrzus, C. (2017). Personality Traits Predict Smartphone Usage. <i>European Journal of Personality</i> , 31(6), 701–722. https://doi.org/10.1002/per.2113 Bedyńska, S., Cypriańska, M. (red.). (2013). <i>Statystyczny Drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Sedno. Szymczak, W. (2010). <i>Podstawy statystyki dla psychologów z wykorzystaniem pakietu SPSS</i> . Warszawa: Difin. Górnjak, J., Wachnicki, J. (2010). <i>Pierwsze kroki w analizie danych SPSS for Windows</i> (Wyd. 6). Kraków: SPSS Polska.		
Inne materiały dydaktyczne: platforma Epsilon, pakiet statystyczny dostępny w uczelni. Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione		

studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Negocjacje i mediacje

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia" - Warszawa Filia w
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia:	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	3/5
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien posiadać wiedzę w zakresie funkcjonowania grup społecznych, różnic kulturowych, a także w zakresie procesów społecznych. Powinien umieć tworzyć optymalne modele komunikacyjne w zespole. W zakresie kompetencji winien umieć pracować w zespole i komunikować się z jego członkami, by móc wypracować wspólnie sposoby rozwiązywania problemów.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN	
1	2
3	4
5	6
7	8
9	10
11	12
13	14
15	16
17	18
19	20
21	22
23	24
25	26
27	28
29	30
31	32
33	34
35	36
37	38
39	40
41	42
43	44
45	46
47	48
49	50
51	52
53	54
55	56
57	58
59	60
61	62
63	64
65	66
67	68
69	70
71	72
73	74
75	76
77	78
79	80
81	82
83	84
85	86
87	88
89	90
91	92
93	94
95	96
97	98
99	100

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	warsztat	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20				20		2	6	48	4
Studia niestacjonarne	10				20		2	6	38	4

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład	Wykład z dyskusją ukierunkowaną - interaktywny Wykład z prezentacją multimedialną Wykład konwersatoryjny Przykłady z praktyki zawodowej
Ćwiczenia warsztatowe	Dyskusja dydaktyczna Scenariusze sytuacyjne Drama Przykłady z praktyki zawodowej Praca w grupach Gra dydaktyczna Debata

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada pogłębioną wiedzę o rodzajach kryzysów społecznych, sposobach ich rozwiązywania, w szczególności w drodze negocjacji i mediacji.	K_W09
P_W02	Student zna i rozumie klasyfikacje i charakteryzacje różnych stylów, metod, technik negocjacji i mediacji, rozpoznanie głównych barier komunikacyjnych w relacjach interpersonalnych.	K_W12
P_W03	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat metod manipulacji i towarzyszących im czynników emocjonalnych i motywacyjnych oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi zastosować w praktyce poznane zasady, metody i techniki mediacji i negocjacji.	K_U05
P_U02	Student umie planować i wdrażać strategię negocjacyjną adekwatnie do zdiagnozowanej wcześniej sytuacji oraz potrafi zastosować te umiejętności w praktyce.	K_U18
P_U03	Potrafi się dostosować do rozmówcy, dzięki nabytym umiejętnościom komunikacyjnym i interpersonalnym, stosownie do konkretnego przypadku zgodnie z praktyką zawodową.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Wykazuje gotowość do komunikowania się i nawiązywania relacji, wykorzystując wiedzę z zakresu negocjacji i mediacji.	K_K02
P_K02	W trakcie negocjacji i mediacji odnosi się z szacunkiem i empatią do innych osób.	K_K06
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Konflikt społeczny - istota, cechy i typy. Definicja konfliktu. Cechy konfliktu. Fazy – dynamika konfliktu. Typy konfliktu. Przyczyny, skutki konfliktu społecznego.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Negocjacje jako sposób rozwiązywania konfliktów. Pojęcie negocjacji. Style negocjacji. Przebieg negocjacji. Zasady negocjacji. Strategie negocjacyjne.	
W3	Przebieg negocjacji. Przygotowanie. Otwarcie . Gra środkowa - rozwinięcie. Gra końcowa.	
W4	Negocjacje w różnych kulturach świata. Różnice kulturowe w komunikacji werbalnej i niewerbalnej. Styl negocjowania w podstawowych rodzajach kultur (wg R. Gestelanda, G. Hofstede, E. Halla).	
W5	Mediacje w negocjacjach. Pojęcie i istota mediacji. Etapy mediacji. Błędy w mediacji.	
W6	Etyczne aspekty negocjacji i mediacji. Nieetyczne zachowania w negocjacjach i mediacjach. Obszary nieetycznych zachowań.	

Lp.	Ćwiczenia warsztatowe	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Wywieranie wpływu na ludzi i techniki perswazji. Zasady wywierania wpływu na ludzi. Techniki manipulacyjne. Znaczenie presupozycji, stawianie pytań, emocje i rola akcentowania. Studenci w ramach zajęć przy użyciu metody dramy będą doświadczać elementów manipulacji – scenki sytuacyjne.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02
T2	Warunki skutecznego rozwiązywania konfliktów. Postawy wobec konfliktu. Warunki rozwiązywania konfliktu według D. Johnsona. Studenci w ramach zajęć będą mieli za zadanie rozwiązać konflikt na przykładzie gry dydaktycznej o charakterze planszowym „kolejka”.	
T3	Przygotowanie i planowanie negocjacji. Wyznaczanie celów. Wyznaczanie ustępstw. Analiza SWOT. Planowanie faz negocjacji. Studenci w ramach zajęć będą dokonywać analizy SWOT swojej sytuacji zawodowej i uczyć się poprzez inscenizacje negocjowania (np. dnia wolnego w pracy).	
T4	Komunikacja w negocjacjach. Istota i elementy komunikacji w negocjacjach. Komunikacja werbalna i niewerbalna. Bariery komunikacyjne w negocjacjach i radzenie sobie z nimi. W ramach zajęć studenci będą nagrywać krótkie filmy w uczelnianym laboratorium diagnozy i terapii gdzie jest do dyspozycji system nagrywania sesji – następnie w formie dyskusji omówimy zachowania werbalne i niewerbalne.	
T5	Metody i style prowadzenia negocjacji. Styl miękki, twardy, merytoryczny. Metody i techniki negocjacyjne. Zalety i wady stosowanych technik i stylów negocjacji. Cechy skutecznego negocjatora. Studenci będą tworzyć i następnie prezentować profil skutecznego negocjatora.	
T6	Rola asertywności w negocjacjach. Pojęcie i istota asertywności. Skuteczne odmawianie. Kontekst psychologiczny asertywności w negocjacjach. W ramach zajęć studenci będą tworzyć scenariusze sytuacyjne ze wskazówkami skutecznego odmawiania.	
T7	Przygotowanie i przebieg mediacji. Pierwsze spotkanie ze stronami konfliktu. Zasady prowadzenia mediacji. Cechy skutecznego mediatora. W ramach zajęć studenci będą oglądać nagranie sesji mediacyjnej – analiza pożądanego zachowań.	
T8	Etyka negocjacji Etyczny negocjator. Etyczny mediator. Obszary nieetycznych zachowań: procesu, podziału, reprezentacji, interwencji. Etyczne modele sytuacji negocjacyjnej – debata.	
T9	Trening negocjacyjny. Negocjacje zespołowe. Podział ról w zespole negocjacyjnym. Zastosowanie metod i stylów negocjacji. Kodeks etyki negocjatora. W ramach zajęć studenci zagrają w symulacje biznesowe i spróbują wynegocjować najlepsze warunki dla swojej firmy.	
T10	Trening mediacyjny. Kompetencje mediatora. Przygotowanie i prowadzenie mediacji. Prawa i obowiązki mediatora. Kodeks etyczny mediatora. W ramach zajęć studenci stworzą profil mediatora oraz skorzystają z przykładu z życia zawodowego – spotkanie z mediatorem. Studenci będą tworzyć pytania do eksperta i wezmą udział w symulacji mediacyjnej.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Quiz 30 pytań w formie gry z użyciem nowych technologii.	Wiedza
Ćwiczenia	Studium przypadku – konflikt grupowy, studium przypadku – negocjacje pozycyjne, studium przypadku – mediacje rozwodowe lub szkolne –sytuacje symulowane – aktywny udział merytoryczny w warsztatach. Esej na temat: Konflikt i jego rozwiązanie na podstawie wybranego tekstu kultury (ok. 4000 znaków ze spacjami, czcionka Times, rozmiar czcionki 12, odstęp 1,5 literatura wg APA)	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia warsztatowe) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium, eseju. W ramach pracy własnej studenta (PWS) student utrwała wiedzę oraz umiejętności zdobyte w czasie wykładów i ćwiczeń, studiując literaturę przedmiotu, wykonuje zlecone przez prowadzącego zadania (np. projekty, prezentacje, odpowiedzi na pytania do literatury), angażuje się w zadania poszerzające wiedzę z przedmiotu oraz realizuje dodatkowe ćwiczenia praktyczne lub badawcze wspierające jego rozwój kompetencji. Student może także uczestniczyć w dyskusjach, konsultacjach, samodzielnie analizować zagadnienia teoretyczne oraz rozwijać swoje umiejętności poprzez opracowywanie raportów, projektów lub badań. W przypadku niezakończenia zadań w trakcie zajęć dydaktycznych, student zobowiązany jest do ich ukończenia w ramach pracy własnej. Wszelkie działania mają na celu pogłębianie wiedzy, krytyczne myślenie oraz przygotowanie do aktywności praktycznych w obrębie przedmiotu.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
Wykład: zasady oceny kolokwium pisemnego bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 % Wykład: zasady oceny kolokwium ustnego – trzy pytania losowe, każde oceniane osobno; ocena końcowa - średnia z trzech odpowiedzi. Opis ocen jak poniżej Ćwiczenia: zasady oceny (2 eseje, przygotowanie do dyskusji merytorycznej, aktywnej pracy w grupie) Student na ocenę Dostateczną - zna w stopniu podstawowym zasady konfliktu (koło konfliktu), negocjacji, mediacji, nie ma wiedzy na temat istotnych kwestii negocjacji i mediacji lub popełnia błędy Dostateczną + zna w stopniu podstawowym zasady konfliktu (koło konfliktu), negocjacji, mediacji, ma wiedzę na temat istotnych kwestii negocjacji i mediacji, popełnia jednak błędy lub pomija istotne szczegóły Dobłą - zna zasady konfliktu i jego rozwiązywania, ma wiedzę na temat istotnych kwestii negocjacji i mediacji, popełnia przy tym nieliczne błędy lub pomija szczegóły Dobłą + - zna zasady konfliktu i jego rozwiązywania, ma wiedzę na temat istotnych kwestii negocjacji i mediacji, potrafi przedstawić schemat przeprowadzania negocjacji i mediacji Bardzo dobrą - zna rodzaje konfliktu, przyczyny eskalacji i rozwiązania, potrafi analizować emocje towarzyszące konfliktom, potrafi przedstawić schemat przeprowadzania negocjacji i mediacji		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	48	38
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta	52	62
2.1. samodzielne przygotowanie się do zajęć, zaliczeń, czytanie literatury	27	37
2.2. przygotowanie eseju	25	25
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa Hogan,K. (2001). <i>Psychologia perswazji</i> . Warszawa: Wydawnictwo Jacek Santorski & CO Moore, Ch. W. (2016). <i>Mediacje</i> . Warszawa: Wolters Kluwer. Pleszka, K., Czapska, J., Araszkiewicz, M., Pękala, M. (2017). <i>Mediacja. Teoria, normy, praktyka</i> . Warszawa: Wolters Kluwer Polska. Stewart, R.,(2016). <i>Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej</i> . Warszawa: PWN Ury,W. (2007). <i>Odchodząc od NIE</i> . Warszawa: PWE Ury,W., Fisher,R., Bruce,P. (2013). <i>Dochodząc do TAK</i> . Warszawa: PWE		
Literatura uzupełniająca przedmiotu: Cialdini, R. (2009). <i>Wywieranie wpływu na ludzi</i> . Gdańsk: GWP Dawson, R.(2008). <i>Sekrety negocjacji</i> . Warszawa: Wyd, MT Biznes Przybyła-Basista, H. (2006). <i>Mediacje rodzinne w konflikcie rozwodowym</i> . Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego Radecki, E.(2010). <i>Konflikty i ich rozwiązywanie</i> . Szczecin: WSiE Gut, J., Haman, W. (2024). <i>Boss Psychology</i> . Ośrodek Negocjacji Kontrakt W. Haman Newell, R. (2021). <i>Manipulation Psychology</i> . Digital Island System L.T.D		
Inne materiały dydaktyczne: Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.		

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia pracy, organizacji i zarządzania

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia w Warszawie Filia w
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia:	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	4/7
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien posiadać wiedzę z zakresu psychologii społecznej, komunikacji oraz umiejętności krytycznego myślenia, formułowania samodzielnych wniosków. W zakresie kompetencji powinien się cechować nastawieniem na pracę w zespole.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20			30				2	6	58	4
Studia niestacjonarne	10			20				2	6	38	4

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych Metoda przypadków Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł <u>Praca w grupie</u>

	Debata
	Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat mechanizmów zachowań organizacyjnych, w tym wpływu czynników psychologicznych na efektywność pracy, relacje interpersonalne i dynamikę zespołu. Potrafi analizować i wyjaśniać zjawiska związane z psychologią pracy i organizacji w sposób umożliwiający ich praktyczne zastosowanie w środowisku zawodowym.	K_W19
P_W02	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat planowania własnej ścieżki kariery, rozumie kluczowe etapy rozwoju zawodowego i potrafi identyfikować czynniki wpływające na satysfakcję i motywację do pracy.	K_W20
P_W03	Student zna i rozumie procesy kadrowe, w tym rekrutację, selekcję, ocenę i rozwój pracowników w kontekście psychologii organizacyjnej. Potrafi analizować zachowania organizacyjne, uwzględniając aspekty motywacyjne, komunikacyjne i etyczne.	K_W10
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi ocenić kompetencje kandydata i pracownika z wykorzystaniem narzędzi psychologicznych, takich jak testy kompetencyjne, kwestionariusze osobowości czy wywiady behawioralne. Potrafi również konstruować procesy szkoleniowe, rozwijające umiejętności psychospołeczne pracowników	K_U12
P_U02	Student umie rozpoznawać zachowania patologiczne w organizacji (np. mobbing, wypalenie zawodowe, konflikty destrukcyjne) oraz symptomy kryzysu organizacyjnego. Potrafi zaproponować metody przeciwdziałania tym negatywnym zjawiskom, w tym strategię interwencji kryzysowej i mechanizmy wsparcia psychologicznego w organizacji	K_U16
P_U23	Potrafi współpracować w interdyscyplinarnym zespole w kontekście psychologii pracy, organizacji i zarządzania, organizując zadania związane z diagnozą i interwencją w środowisku zawodowym. Umie efektywnie komunikować się i koordynować działania w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi, dobrostanu pracowników i optymalizacji procesów organizacyjnych.	K_U21
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest gotów do podejmowania różnych ról w trakcie pracy zespołowej, potrafi formułować cele i skutecznie motywować zespół do ich realizacji.	K_K07
P_K02	Student prezentuje postawę wrażliwości wobec członków organizacji, okazuje szacunek i przestrzega zasad etycznych w relacjach zawodowych. Potrafi identyfikować sytuacje wymagające interwencji etycznej i stosować adekwatne procedury postępowania.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie do psychologii pracy i organizacji.	P_W01

	Definicja i przedmiot zainteresowań psychologii zarządzania. Miejsce psychologii zarządzania wśród dyscyplin społecznych. Globalizacja i współczesne podejście do psychologii zarządzania.	P_W02 P_W03
W2	Psychologiczne uwarunkowania funkcjonowania człowieka w organizacji. Formy uczestnictwa jednostki w organizacji. Jednostka a grupa wzajemne interakcje. Postrzeganie społeczne, Komunikacja w organizacji.	
W3	Organizacja i jej otoczenie. Pojęcie organizacji, jej struktura i typy. Rodzaje otoczenia organizacji i jego cechy. Kultura organizacyjna - istota i typologia.	
W4	Zachowania w organizacji. Zachowania jednostkowe i grupowe. Rola jednostki w grupie. Definiowanie grupy społecznej. Funkcje i procesy grupowe. Budowanie zespołu.	
W5	Patologie w organizacji. Rodzaje zachowań patologicznych w organizacji: dyskryminacja bezpośrednia, dyskryminacja pośrednia, mobbing, molestowanie seksualne, pracoholizm. Bezrobocie jako patologia. Przyczyny, skutki i przeciwdziałanie patologiom w organizacji.	

W6	Etyka odpowiedzialności w organizacji. Pojęcie i cechy społecznej odpowiedzialności w organizacji. Metody i narzędzia kształtowania postaw etycznych w organizacji.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Praca jako wartość w życiu człowieka. Układ człowiek-środowisko pracy. Pojęcie optymalnych warunków pracy. Analiza pracy. Poczucie sprawstwa i jego znaczenie. Poczucie autonomii i kontroli. W ramach ćwiczeń student przeprowadza autoanalizę motywacji do pracy i preferencji zawodowych oraz tworzy profil własnych optymalnych warunków pracy. Uczestniczy w analizie przypadków dotyczących różnych modeli środowisk pracy.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02
T2	Osobowość i jej znaczenie w zachowaniu człowieka w organizacji. Czynniki osobowościowe. Wybrane teorie osobowości do wyjaśnienia zachowań menedżerów. Typy osobowości menedżerów i ich przełożenie na pracę i styl kierowania. W ramach ćwiczeń student wykonuje testy osobowości (np. MBTI, Wielka Piątka) i analizuje ich wpływ na funkcjonowanie w organizacji. Dokonuje charakterystyki osobowości menedżerów oraz ich stylu kierowania na podstawie studiów przypadków.	
T3	Przywództwo w organizacji. Cechy i umiejętności współczesnego menedżera. Zarządzanie w warunkach zmiany. Zarządzanie kryzysem w organizacji. W ramach ćwiczeń student identyfikuje cechy i umiejętności efektywnego lidera, analizuje style zarządzania w warunkach zmiany i kryzysu oraz uczestniczy w symulacjach sytuacji wymagających przywództwa i podejmowania decyzji.	
T4	Planowanie zasobów ludzkich w organizacji i kariery zawodowej. Proces planowania, formułowanie celów. Planowanie indywidualnej ścieżki kariery zawodowej. W ramach ćwiczeń student opracowuje indywidualny plan rozwoju zawodowego, wyznacza cele zawodowe oraz analizuje strategie planowania ścieżki kariery w różnych organizacjach.	
T5	Elementy procesu kadrowego podejmowanie decyzji personalnych. Kompetencje i kwalifikacje jako podstawa polityki personalnej. Sposoby rekrutacji, selekcji. Rola testów psychologicznych. Asesment center. W ramach ćwiczeń student stosuje narzędzia oceny kompetencji kandydatów, symuluje rozmowy rekrutacyjne, analizuje role testów psychologicznych w rekrutacji oraz uczestniczy w symulacji procesu selekcji pracowników.	
T6	Ocenianie personelu. Sposoby oceniania, błędy w ocenianiu. Efekty oceny. W ramach ćwiczeń student analizuje metody oceniania pracowników, identyfikuje błędy w procesie oceny oraz opracowuje system oceny wyników pracy na podstawie studium przypadku.	
T7	Doskonalenie i rozwój personelu. Planowanie rozwoju pracowników. Doskonalenie i szkolenie. Funkcje i efektywność szkoleń. Rola coachingu i mentoringu. W ramach ćwiczeń student opracowuje plan rozwoju zawodowego pracowników, analizuje skuteczność szkoleń oraz symuluje proces mentoringu i coachingu w organizacji.	
T8	Motywowanie w zarządzaniu.	

	Pojęcie motywacji. Rodzaje systemów motywacyjnych. Narzędzia motywowania i ich efektywność. W ramach ćwiczeń student projektuje systemy motywacyjne dostosowane do specyfiki organizacji, analizuje psychologiczne mechanizmy motywacji oraz ocenia skuteczność różnych narzędzi motywacyjnych.	
T9	Budowanie zespołu rola lidera. Zasady budowania zespołu. Fazy życia zespołu. Role zespołowe. Rola lidera w zespole. W ramach ćwiczeń student uczestniczy w symulacji procesu budowania zespołu, analizuje role zespołowe oraz projektuje strategie wzmacniania współpracy i efektywności zespołowej.	
T10	Konflikty w zespole i ich rozwiązywanie. Rodzaje konfliktów. Postawy wobec konfliktu. Metody rozwiązywania konfliktów w zespole. Rola negocjacji i mediacji. W ramach ćwiczeń student identyfikuje źródła konfliktów w organizacji, analizuje różne style ich rozwiązywania oraz symuluje negocjacje i mediacje w zespole.	
T11	Komunikacja w organizacji. Rola komunikacji. Przebieg procesu komunikacji. Zakłócenia w komunikacji. Komunikacja w zespole. W ramach ćwiczeń student przeprowadza analizę procesu komunikacji w organizacji, identyfikuje bariery komunikacyjne oraz uczestniczy w symulacji sytuacji wymagających skutecznej komunikacji interpersonalnej.	
T12	Psychologiczne koszty pracy. WLB. Problem stresu i zjawisko wypalenia zawodowego. W ramach ćwiczeń student analizuje wpływ stresu zawodowego na funkcjonowanie pracowników, identyfikuje symptomy wypalenia zawodowego oraz opracowuje strategie radzenia sobie z obciążeniem psychicznym w pracy.	
T13	Przedsiębiorczość. Przedsiębiorca. Przedsiębiorczość i podejmowanie ryzyka. Postawy wobec ryzyka. W ramach ćwiczeń student analizuje cechy przedsiębiorczych jednostek, ocenia ryzyko w działalności zawodowej oraz opracowuje strategie podejmowania decyzji w warunkach niepewności.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Kolokwium praktyczne, wymagające użycia wiedzy do rozwiązania problemów, których organizacje doświadczają „na co dzień”	wiedza
Ćwiczenia	Mini-projekt, aktywność merytoryczna	Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z projektu, a także aktywności merytorycznej studenta.

Mini-projekt semestralny: „Diagnoza i optymalizacja funkcjonowania organizacji”

Cel:

Studenci w grupach przeprowadzą analizę wybranego przedsiębiorstwa/organizacji pod kątem psychologicznych aspektów funkcjonowania zespołu, przywództwa, motywacji oraz procesów kadrowych. Następnie opracują rekomendacje dotyczące optymalizacji środowiska pracy i poprawy efektywności organizacyjnej.

Zakres działań:

Wybór organizacji – Studenci wybierają rzeczywiste przedsiębiorstwo (lub symulowane, np. na podstawie studium przypadku).

Analiza środowiska pracy – Ocena optymalnych warunków pracy, identyfikacja czynników wpływających na satysfakcję zawodową.

Diagnoza osobowościowa i stylów przywództwa – Analiza potencjalnych typów osobowości w organizacji oraz ich wpływu na zarządzanie.

Ocena systemów motywacyjnych – Analiza istniejących narzędzi motywacyjnych i ich efektywności.

Rekrutacja i ocena personelu – Przygotowanie symulacji rozmowy rekrutacyjnej oraz ocena kandydatów z wykorzystaniem testów psychologicznych.

Analiza konfliktów i komunikacji – Ocena potencjalnych konfliktów w organizacji oraz zaproponowanie strategii ich rozwiązywania.

Psychologiczne koszty pracy – Identyfikacja czynników stresogennych i ryzyka wypalenia zawodowego, propozycja działań prewencyjnych.

Strategie rozwoju organizacji – Opracowanie planu rozwoju personelu, propozycja systemu szkoleń i mentoringu.

Prezentacja wyników – Przedstawienie raportu końcowego i prezentacja rekomendacji dla organizacji w formie warsztatu.

Efekt końcowy:

Grupa przygotowuje raport diagnostyczny oraz prezentację multimedialną, które przedstawiają analizę wybranej organizacji, wnioski oraz konkretne rekomendacje usprawniające jej funkcjonowanie z perspektywy psychologii pracy i organizacji.

Ocena projektu:

Projekt będzie oceniany na podstawie:

- ✓ Jakości analizy i zastosowania wiedzy teoretycznej w praktyce.
- ✓ Umiejętności współpracy w grupie i podziału ról.
- ✓ Kreatywności i trafności rekomendacji.
- ✓ Profesjonalizmu prezentacji wyników.

To podejście pozwoli studentom na praktyczne zastosowanie wiedzy i rozwój kompetencji zawodowych, jednocześnie odpowiadając na wskazane w zarzucie braki w zakresie czynności praktycznych i warunków realizacji zadań.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	38
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia-liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	42	62
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100h = 4 ECTS	100h = 4 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Ratajczak. Z., Psychologia pracy i organizacji, Wyd. PWN, Warszawa 2007.
 Schultz D., Schultz S., Psychologia dzisiejszej pracy a wyzwania, Wyd. PWN, Warszawa 2006.
 Psychologia pracy i organizacji, red. N. Chmiel, Wyd. GWP, Gdańsk 2003.
 Ratajczak Z., Bańka A., Turska E., Współczesna psychologia pracy i organizacji, Wyd. UŚ, Katowice 2006.
 Tyszką T., Psychologia ekonomiczna, GWP, Gdańsk 2004.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Bartkowiak G., Psychologia zarządzania, Wyd. AE w Poznaniu, Poznań 1997.
 Kostera M., Zarządzanie personelem, PWE, Warszawa 2006.
 Griffin R.W., Podstawy zarządzania organizacjami, PWN, Warszawa 2005.
 Cialdini R., Wywieranie wpływu na ludzi, GWP, Gdańsk 1997.
 Terelak J., Psychologia organizacji i zarządzania, Warszawa 2005.

Inne materiały dydaktyczne: Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Etyka zawodu psychologa

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych Varsovia w Warszawie Filia w
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia:	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	3/6
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość pojęć etycznych. Umiejętność dostrzegania problemów moralnych i rozumienie ich natury oraz umiejętność krytycznego myślenia.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład /online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Warsztat	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20			20				4	6	50	4
Studia niestacjonarne	20			20				4	6	50	4

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> <u>Wykład problemowy</u> <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych Metoda przypadków Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie Debata Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada wiedzę w pogłębionym stopniu dotyczącą metodologicznego statusu etyki oraz wiedzę na temat problemów etycznych w pracy psychologa w odniesieniu do praktyki.	K_W20
P_W02	Student posiada wiedzę z zakresu etyki – uzasadniania twierdzeń etycznych.	K_W17
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi scharakteryzować warunki odpowiedzialności moralnej oraz podstawowe elementy struktury ludzkiego działania, a także sformułować ocenę moralną przykładowego działania na podstawie poznanych stanowisk etycznych zgodnie z praktyką zawodową.	K_U14
P_U02	Student posiada umiejętność analizowania i rozwiązywania dylematów etycznych.	K_U10
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest gotów do uczestniczenia w dyskusji, dbając o uzasadnienie własnych przekonań moralnych zgodnie z praktyką zawodową.	K_K06
P_K02	Student prezentuje postawę respektowania zasad etyki właściwy dla praktyki zawodowej. Wrażliwość na stan psychiczny drugiego człowieka.	K_K01
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie. Czym jest etyka? Formułowanie i uzasadnianie zdań etycznych. Dobro jako podstawowe pojęcie etyczne. Różne rozumienie pojęcia dobra. Zagadnienie obiektywności etyki w pluralistycznym społeczeństwie.	P_W01 P_W02
W2	Tożsamość zawodowa psychologa: kim jest psycholog i czym jest psychologia? Wielość paradygmatów psychologicznych a odpowiedzialność za poglądy. Zawód psychologa jako zawód zaufania publicznego. Środowisko psychologów jako środowisko profesjonalne. Modele relacji środowisk zawodowych ze społeczeństwem – perspektywa kontraktu. Kodeksy etyczno-zawodowe jako deklaracja i zobowiązanie wobec społeczeństwa. Solidarność zawodowa i jej granice.	
W3	Standardy etyczne zawodu psychologa: badania naukowe – stawianie hipotez, projektowanie i prowadzenie badań naukowych, opracowanie wyników badań i ich publikacja. Dobre obyczaje w nauce. Nauczanie psychologii, kształcenie psychologów. Student psychologii jako (przyszły) psycholog.	
W4	Standardy etyczne zawodu psychologa: diagnoza i orzecznictwo. Kwestie etyczne związane z doбором metod i technik diagnostycznych, interpretacją wyników i wydawaniem zaświadczeń/opinii/orzeczeń. Potencjalny konflikt prawda – dobro w pracy psychologa.	
W5	Standardy etyczne zawodu psychologa: psychoterapia i pomoc psychologiczna.	

	Zasada autonomii a granice ingerowania w ludzką psychikę. Terapia dobrowolna i niedobrowolna.	

W6	Standardy etyczne zawodu psychologa: zasada poufności. Tajemnica zawodowa. Poufność – prywatność – anonimowość przywilej milczenia. Granice poufności.	
W7	Standardy etyczne zawodu psychologa: Nowe formy pracy psychologa (poradnictwo i terapia przez Internet). Psycholog w mediach. Popularyzacja wiedzy psychologicznej. Komerccjalizacja wiedzy psychologicznej.	
W8	Psycholog poza zawodem – czy poza etyką zawodu? Nieetyczne zachowania psychologa. Rozwój zawodowy i osobisty jako postulat etyczny. Psycholog w życiu pozazawodowym – kwestie etycznego stosowania wiedzy psychologicznej w życiu prywatnym.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Wprowadzenie w tematykę zajęć. Wybór tematów referatów.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02
T2	Dobro jako podstawa etyki. Różne sposoby rozumienia pojęcia dobra i zła.	
T3	Etyka a psychologia. Co psychologia wnosi do etyki?	
T4	Odpowiedzialność za poglądy. Dyskusja.	
T5	Kim jest psycholog? Kto jest psychologiem? Tożsamość psychologii, tożsamość psychologa a możliwości stworzenia jednolitego kodeksu etycznego.	
T6	Kim jest klient? Zagadnienie dobra klienta	
T7	Poufność a tajemnica zawodowa. Zagadnienie odrębności etycznej zawodu.	
T8	Etyka w psychoterapii.	
T9	Psycholog w mediach.	
T10	Etyka badań naukowych w psychologii. Badania z udziałem ludzi.	
T11	Etyka badań naukowych w psychologii. Alternatywne strategie badawcze udział	
T12	Etyczne aspekty pomocy psychologicznej udzielanej dzieciom i młodzieży. Problemy wychowawcze. Pomoc rodzicom i szkole.	
T13	Sylwetka profesjonalnego psychologa. Cechy osobowościowe, wiedza i umiejętności praktyczne. Rola doskonalenia osobistego i zawodowego w podnoszeniu efektywności działań profesjonalnych.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny, aktywność merytoryczna	Wiedza
Ćwiczenia	Kolokwium, aktywność merytoryczna	umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU - wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, kolokwium, a także aktywności merytorycznej studenta.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	48	48
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	40
1.2..Egzaminy/zaliczenia-liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2. Praca własna studenta – samodzielne zarządzanie procesem studiowania, obejmujące utrwalanie wiedzy, krytyczną analizę literatury, przygotowanie się do zajęć oraz realizację zadań praktycznych według wskazówek nauczyciela.	52	52
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100h = 4 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Bednarek, D. (2020). Zawód psycholog. Regulacje prawne i etyka zawodowa. PWN
Chyrowicz, B., Toeplitz-Winiewska, M., Toeplitz, Z. (2019). Etyka zawodu psychologa.
Stepulak M. Z.(2002). Dylematy etyczno-zawodowe psychologa. TN KUL

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Brzeziński, J., Toeplitz- Winiewska M.(2004). Etyczne dylematy psychologii. Academica Kodeks Etyczno Zawodowy Psychologa PTP oraz Kodeks Etyczny Psychoterapeuty PTPs.

Tischner, J.(1993). Sztuka etyki, w: Tischner J., Myślenie według wartościW wyd. Znak

Inne materiały dydaktyczne: Kodeks etyczny psychologa: <https://psych.org.pl/dla-psychologow/kodeks-etyczny>

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Indywidualne aspekty przejścia do dorosłości

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych <i>Varsovia</i> Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	IV/7
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Zapoznanie studentów z aktualnym stanem wiedzy dotyczącym okresu późnej adolescencji i wczesnej dorosłości Kształtowanie u studentów krytycznego myślenia o współczesnych przemianach społecznych towarzyszących wkraczaniu w dorosłość

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	0	20	0	0	0	0	0	2	3	75	3
Studia niestacjonarne	0	20	0	0	0	0	0	2	3	75	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> <u>Debata</u> Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym i rozszerzonym stopniu		
P_W01	Student ma pogłębioną wiedzę dotyczącą społeczno-kulturowych podstaw zachowania człowieka i relacji społecznych, funkcjonowania grup społecznych, wpływu społecznego oraz kształtowania się postaw w okresie adolescencji i wczesnej dorosłości. Zna mechanizmy społeczne kształtujące zachowanie jednostek i grup w tym kluczowym etapie życia.	K_W10
P_W02	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat znaczenia religijności i duchowości oraz systemów wartości dla funkcjonowania człowieka. Rozumie wpływ przekonań religijnych oraz duchowych na zachowanie jednostek w różnych kontekstach społecznych oraz ich związek z normami i wartościami kulturowymi.	K_W21
P_W03	Student zna fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji związane z różnicami kulturowymi i religijnymi oraz ich związki z systemami wartości w rodzinie. Rozumie, jak te dylematy wpływają na współczesne społeczeństwa oraz na formowanie systemów wartości w kontekście globalnych i lokalnych norm społecznych.	K_W21
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi w zaawansowanym stopniu wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii oraz powiązanych z nią dyscyplin do analizowania i interpretowania ludzkich zachowań, wskazując i opisując uwarunkowania (osobowe, społeczne oraz kulturowe) różnych zachowań człowieka oraz funkcjonowania określonych grup społecznych i organizacji, stosując wybrane podejścia teoretyczne.	K_U01
P_U02	Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę dotyczącą przejścia człowieka w dorosłość oraz rozwijać swoje umiejętności zawodowe, korzystając z różnych źródeł informacji (w języku rodzimym i obcym), nowoczesnych technologii (ICT) oraz szanując zasady własności intelektualnej.	K_U05
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest gotów w działalności zawodowej do uwzględniania etycznych i moralnych aspektów pracy, stosując zasady współpracy w środowisku zawodowym oraz respektując zasady etyki zawodowej.	K_K02
P_K02	Student jest gotów uznawać znaczenie nauk psychologicznych i pedagogicznych w swojej działalności zawodowej, doceniając ich rolę w rozwoju jednostki oraz w budowaniu więzi społecznych.	K_K04
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
1	Rozpoznawanie i zarządzanie wyzwaniami emocjonalnymi w okresie przejścia do dorosłości <i>Cel zajęć:</i> Uczestnicy nauczą się identyfikować typowe wyzwania emocjonalne, jakie pojawiają się w okresie dorastania i młodości dorosłej, takie jak lęki przed przyszłością, poczucie tożsamości, zmiany w relacjach z rodzicami oraz lęk przed niezależnością. Zajęcia będą koncentrować się na metodach radzenia sobie ze stresem, technikach uważności i zdrowych strategiach adaptacyjnych.	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01 P_U02 P_K01 P_K02
2	Rozwój tożsamości zawodowej i edukacyjnej w przejściu do dorosłości <i>Cel zajęć:</i> Uczestnicy opracują plan rozwoju kariery, zidentyfikują swoje mocne strony oraz zainteresowania zawodowe, które wpływają na proces wyboru ścieżki zawodowej. Zajęcia będą obejmować warsztaty dotyczące rozwoju umiejętności miękkich, takich jak podejmowanie decyzji zawodowych, asertywność i autoprezentacja w kontekście rynku pracy.	

3.	Zarządzanie relacjami interpersonalnymi w przejściu do dorosłości <i>Cel zajęć:</i> Uczestnicy poznają techniki komunikacji interpersonalnej oraz rozwiązywania konfliktów w relacjach z rówieśnikami, partnerami i rodziną. Zajęcia będą obejmować ćwiczenia praktyczne z zakresu budowania asertywności, rozwiązywania problemów i negocjacji, a także omawianie wyzwań w nawiązywaniu i utrzymywaniu zdrowych relacji.	
4.	Psychologia podejmowania decyzji życiowych w okresie przejścia do dorosłości <i>Cel zajęć:</i> Zajęcia będą skupiały się na rozwoju umiejętności podejmowania świadomych decyzji dotyczących życia osobistego, zawodowego i edukacyjnego. Uczestnicy nauczą się wykorzystywać techniki podejmowania decyzji, zarządzania ryzykiem oraz radzenia sobie z niepewnością przyszłości w kontekście ważnych życiowych wyborów.	
5.	Tworzenie indywidualnego planu rozwoju osobistego i emocjonalnego w kontekście przejścia do dorosłości <i>Cel zajęć:</i> Uczestnicy opracują indywidualny plan rozwoju, uwzględniając osobiste cele życiowe, zawodowe, edukacyjne i emocjonalne. Zajęcia będą obejmować wykorzystanie narzędzi takich jak coaching, analiza SWOT, oraz refleksję nad emocjonalnym i społecznym rozwojem, który zachodzi w okresie przejścia do dorosłości.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny</u> , egzamin ustny, kolokwium, <u>projekt</u> , <u>prezentacja</u> , referat, esej, <u>inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: <u>wiedza</u> , <u>umiejętności</u> , <u>kompetencje społeczne</u> WŁAŚCIWE WYBRAĆ

Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna i wykonanie wszystkich zadań przewidzianych w ramach zajęć. Analiza wybranego przypadku.	Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu na podstawie aktywności merytorycznej studenta i stopnia wykonania zadań.

Zadanie w ramach PWS opisane poniżej lub inne wskazane przez prowadzącego.

„Proces przejścia do dorosłości w kontekście psychologicznym i kulturowym: Analiza wybranego przypadku”

Opis zadania:

Studenci mają za zadanie przeprowadzenie analizy wybranego przypadku osoby (np. osoby fikcyjnej, znanej z literatury, filmu, historii lub anonimowego przypadku w formie wywiadu), w kontekście przejścia do dorosłości. Praca ma na celu:

1. **Zidentyfikowanie kluczowych aspektów przejścia do dorosłości** (np. emocjonalne, społeczne, psychiczne, edukacyjne, zawodowe), w tym analizę zmian, które zachodzą w danym okresie życia.
2. **Zastosowanie teorii psychologicznych** związanych z dorastaniem i dorosłością (np. Erikson, Piaget, Leventhal) do analizy zachowań, emocji i procesów rozwojowych osoby w wybranym przypadku.
3. **Uwzględnienie wpływów społecznych i kulturowych** na przejście do dorosłości, np. roli rodziny, edukacji, religii, tradycji kulturowych, norm społecznych w danym kraju i kulturze.
4. **Analiza mechanizmów socjalizacyjnych** i wpływu grupy rówieśniczej na ten proces. Jak otoczenie wpływa na decyzje życiowe i poczucie dorosłości?
5. **Refleksja nad wyzwaniami** związanymi z przejściem do dorosłości w kontekście współczesnych realiów społecznych, kulturowych i technologicznych.

Wymagania dotyczące pracy:

- **Część teoretyczna** (około 50% pracy): W tej części student powinien zaprezentować przegląd teorii psychologicznych dotyczących przejścia do dorosłości, nawiązując do różnych teorii rozwoju (np. Erikson, Piaget, Vygotsky, itp.). Należy także uwzględnić zagadnienia społeczne i kulturowe, takie jak rola rodziny, edukacji, religii, rówieśników i innych czynników społecznych w procesie dojrzewania.
- **Część analityczna** (około 40% pracy): Student powinien przeprowadzić analizę wybranego przypadku przejścia do dorosłości, wykorzystując poznane teorie i kontekst kulturowy. Analiza może obejmować np. wywiad z osobą dorastającą lub dorosłą, analizę postaci fikcyjnych, lub badania z literatury przedmiotu.
- **Część refleksyjna** (około 10% pracy): W tej części student powinien odnieść się do własnego procesu przejścia do dorosłości, dokonując autodiagnozy w odniesieniu do omawianych teorii i aspektów rozwoju.

Forma pracy:

- **Objętość:** 10-12 stron A4, czcionka 12, interlinia 1,5.
- **Struktura:**
 - Wstęp (wprowadzenie do tematu, cel pracy)
 - Część teoretyczna (przegląd teorii)
 - Część analityczna (analiza przypadku)
 - Część refleksyjna (własne przemyślenia)
 - Podsumowanie i wnioski
 - Bibliografia (w oparciu o źródła literaturowe, artykuły naukowe, książki, filmy, wywiady)

Cele pracy:

1. Rozwinięcie umiejętności analizy ludzkich zachowań z perspektywy psychologicznej, kulturowej i społecznej.
2. Rozpoznanie różnych teorii rozwoju, szczególnie dotyczących przejścia do dorosłości.
3. Zrozumienie, jak czynniki społeczne i kulturowe wpływają na dojrzewanie jednostki.
4. Rozwinięcie umiejętności krytycznego myślenia na temat własnych doświadczeń związanych z przejściem do dorosłości.
5. Dосonolenie umiejętności pracy z literaturą przedmiotu i umiejętności analitycznych.

Wymagania czasowe:

- **Czas na realizację:** 50 godzin
 - Analiza teorii (10 godzin)
 - Wybór i analiza przypadku (20 godzin)
 - Pisanie części analitycznej i refleksyjnej (15 godzin)
 - Przygotowanie pracy i wnioski (5 godzin)

Dodatkowe wytyczne:

- W pracy można wykorzystać materiały multimedialne, takie jak filmy, książki, wywiady, które będą służyć jako kontekst do analizy.
- Należy zastosować odpowiednią terminologię psychologiczną oraz odniesienia do literatury naukowej.
- Praca powinna zawierać odpowiednią bibliografię.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Ćwiczenia:

bardzo dobry (5.0) – Projekt wykonany z uwzględnieniem wszystkich wiadomości dotyczących omawianego zagadnienia. Przejrzyste i estetycznie wykonane. Student wykazuje dużą aktywność na zajęciach

dobry plus (4.5) – Projekt wykonany zgodnie z wytycznymi. Starannie wykonany. Małe niedociągnięcia. Student chętnie podejmuje dyskusje na zajęciach.

dobry (4.0) – Projekt zgodny z wytycznymi. Zauważalne nieliczne braki w treściach. Starannie wykonany i oddany terminowo. Student w miarę aktywny na zajęciach – potrzebuje zachęcania

dostateczny plus (3.5) – Projekt zawiera błędy merytoryczne. Jest niekompletny. Przedstawiony w terminie. Student sporadycznie wykazuje aktywność na zajęciach

dostateczny (3.0) – Treści programowe w planie zawierają istotne braki. Szata graficzna niestaranna. Praca oddana w terminie. Student nie uczestniczył we wszystkich zajęciach. Nie usprawiedliwia nieobecności. Brak aktywności.

niedostateczny (2.0) – student nie oddał pracy. Brak aktywności na zajęciach.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	24	24
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	20	20
1.2. Egzaminy/zaliczenia - liczba godzin	1	1
1.3. Udział w konsultacjach - liczba godzin	3	3
2. Indywidualna praca własna studenta – suma godzin z punkty 2.1 i 2.2	50	50
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	33	33
2.2. Przygotowanie praktycznego zadania zaliczeniowego - liczba godzin	17	17

Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu:		
Oleś, P. (2011). Psychologia człowieka dorosłego. PWN Czerwińska-Jasiewicz M. (2015). Psychologia rozwoju młodzieży w kontekście biegu ludzkiego życia. Wydawnictwo Difin. Krysztofik, J., Gurba, E., Walulik, A. (2017). Zarządzanie sobą u progu wchodzenia w dorosłość. W: Edukacja Ustawiczna Dorosłych: kwartalnik naukowo-metodyczny, T. 1, s. 131–137.		
Literatura uzupełniająca przedmiotu:		
Harwas-Napierała B. (2014). Niektóre współczesne zagrożenia rozwoju w okresie dorosłości. Psychologia Rozwojowa 19 (2), s. 23-32. Co sprzyja kłopotom z dorosłością. W: Z. B. Gaś (red.), Kłopoty z dorosłością. Wydawnictwo Naukowe Innovatio Press, Lublin 2014 Czyżowska, D., Białek, A., & Gurba, E. (2015). Religijność młodych wchodzących w dorosłość a rozwój ich tożsamości i dobrostan psychiczny. W: Psychologia Społeczna, T. 10, nr 4, s. 396–408.		
Inne materiały dydaktyczne: .		
Własne materiały dydaktyczne (karty pracy) prowadzącego. Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom		

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia kulturowa i społeczna w kontekście niepełnosprawności

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	IV/7
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Brak

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	0	20	0	0	0	0	0	2	3	75	3
Studia niestacjonarne	0	20	0	0	0	0	0	2	3	75	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Dyskusja dydaktyczna Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> <u>Metoda projektów</u> <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym i rozszerzonym stopniu		
P_W01	Studenci zdobędą pogłębioną wiedzę na temat kluczowych pojęć związanych z niepełnosprawnością, w tym definicji, klasyfikacji oraz modeli teoretycznych (medyczny, społeczny, kulturowy). Poznają również różnorodne perspektywy na niepełnosprawność w różnych kulturach i społecznościach.	K_W01
P_W02	Studenci dowiedzą się w pogłębiony sposób, jak różne kultury postrzegają niepełnosprawność oraz jakie są związane z tym stereotypy, uprzedzenia i dyskryminacja. Poznają także przykłady pozytywnych praktyk i inkluzyjnych podejść w różnych kontekstach kulturowych.	K_W02
P_W03	Studenci zdobędą pogłębioną wiedzę, jak czynniki społeczne, takie jak status ekonomiczny, edukacja, polityka publiczna i infrastruktura, wpływają na zdrowie i dobrostan osób niepełnosprawnych. Poznają teorie dotyczące nierówności zdrowotnych i społecznych. Studenci zdobędą wiedzę na temat krajowych i międzynarodowych regulacji prawnych dotyczących osób niepełnosprawnych, takich jak Konwencja ONZ o prawach osób niepełnosprawnych. Zrozumieją również, jakie są obowiązki i prawa osób niepełnosprawnych w różnych systemach prawnych.	K_W10
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi analizować i interpretować, jak różne kultury wpływają na postrzeganie niepełnosprawności oraz jakie są tego konsekwencje społeczne i kulturowe. Potrafi zastosować wiedzę psychologiczną do interpretacji tych zjawisk.	K_U16
P_U02	Student potrafi rozpoznawać i analizować stereotypy oraz uprzedzenia wobec osób niepełnosprawnych. Potrafi przeciwdziałać dyskryminacji i promować postawy inkluzyjne, wykorzystując wiedzę psychologiczną w profilaktyce wykluczenia.	K_U11
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student potrafi współpracować z różnymi grupami społecznymi, organizacjami pozarządowymi, instytucjami rządowymi i międzynarodowymi w celu wspierania osób niepełnosprawnych. Potrafi koordynować działania i tworzyć partnerstwa na rzecz inkluzji.	K_K08
P_K02	Student rozumie znaczenie etyki zawodowej w pracy z osobami niepełnosprawnymi. Stosuje zasady etyczne, szanując godność, prywatność i autonomię podopiecznych. Potrafi rozwiązywać dylematy etyczne oraz angażować się w działania na rzecz inkluzji społecznej. Potrafi radzić sobie z wyzwaniami i trudnościami zawodowymi, stosując techniki zarządzania stresem i zapobiegania wypaleniu zawodowemu.	K_K01
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
	1. Analiza przypadków dotyczących niepełnosprawności w różnych kulturach Studium przypadków ilustrujących różnice w postrzeganiu i traktowaniu niepełnosprawności w różnych kontekstach kulturowych. Dyskusja i analiza skutków tych różnic.	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01

	2. Warsztaty z przeciwdziałania stereotypom i uprzedzeniom Ćwiczenia identyfikujące stereotypy i uprzedzenia wobec osób niepełnosprawnych. Strategie i techniki przeciwdziałania dyskryminacji. 3. Projektowanie indywidualnych planów wsparcia społecznego Tworzenie planów wsparcia dla osób niepełnosprawnych z uwzględnieniem ich potrzeb kulturowych i społecznych. Omówienie i ocena zaprojektowanych planów. 4. Symulacje wywiadów i konsultacji z osobami niepełnosprawnymi Przeprowadzanie symulacji wywiadów i konsultacji. Feedback i analiza skuteczności komunikacji. 5. Praca w zespołach interdyscyplinarnych Ćwiczenia w zakresie współpracy z różnymi specjalistami. Case study i tworzenie planów działań zespołowych. 6. Tworzenie kampanii edukacyjnych promujących inkluzję Opracowanie i prezentacja kampanii edukacyjnych mających na celu promowanie inkluzji osób niepełnosprawnych. Dyskusja nad efektywnością i innowacyjnością kampanii. 7. Warsztaty empatii i wrażliwości Ćwiczenia rozwijające empatię i wrażliwość na potrzeby osób niepełnosprawnych. Role-play i scenki przedstawiające różne sytuacje życiowe. 8. Analiza literatury i badań naukowych . Przegląd i dyskusja nad najnowszymi badaniami dotyczącymi kulturowych i społecznych aspektów niepełnosprawności. Przygotowanie recenzji literatury. 9. Symulacje sytuacji kryzysowych i interwencji . Ćwiczenia symulacyjne dotyczące interwencji w sytuacjach kryzysowych. Analiza skuteczności i planowanie dalszych działań. 10. Ocena skuteczności programów wspierających osoby niepełnosprawne . Metody oceny i monitorowania programów wsparcia. Analiza przypadków i przygotowanie raportów ewaluacyjnych.	P_U02 P_K01 P_K02

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, <u>projekt</u> , <u>prezentacja</u> , referat, esej, <u>inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: <u>wiedza</u> , <u>umiejętności</u> , <u>kompetencje społeczne</u> WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna, case study i jego prezentacja	Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny wykonania zadania praktycznego, oceny z zaliczenia pisemnego, a także oceny z aktywności na zajęciach.

Zadanie w ramach PWS opisane poniżej lub inne wskazane przez prowadzącego.

Opis zadania:

Celem zadania jest pogłębienie i utrwalenie wiedzy oraz umiejętności uzyskanych podczas ćwiczeń poprzez przygotowanie case study, które będzie dotyczyło wybranego zagadnienia omawianego na zajęciach. Zadanie ma na celu rozwijanie zdolności do analizy, interpretacji i zastosowania zdobytej wiedzy w praktyce, a także umożliwienie samodzielnej pracy badawczej, która ugruntuje teoretyczne podstawy zdobyte na wykładach i ćwiczeniach.

Cele zadania:

- Pogłębienie wiedzy z zakresu zagadnienia omawianego na ćwiczeniach.
- Rozwój umiejętności praktycznego zastosowania teorii do analizy przypadków.

- Utrwalenie umiejętności pracy badawczej, analitycznej oraz syntezy wiedzy.

Opis zadania: Student wybiera jedno z zagadnień omówionych na ćwiczeniach i opracowuje je w formie case study. Zadanie powinno obejmować następujące etapy:

1. **Wybór tematu** – wybór zagadnienia z zakresu ćwiczeń, które będzie stanowiło podstawę case study.
2. **Analiza problemu** – dokładne zapoznanie się z wybranym zagadnieniem, zebranie i analiza dostępnych materiałów (literatura, badania, dane empiryczne).
3. **Przygotowanie case study** – opracowanie szczegółowego przypadku, który ilustruje wybrane zagadnienie. Case study powinno zawierać:
 - o Opis problemu i kontekstu.
 - o Analizę zastosowanej teorii w praktyce.
 - o Wnioski i rekomendacje dotyczące rozwiązania problemu, w tym plan działań prozdrowotnych, terapeutycznych lub rozwojowych.
4. **Prezentacja wyników** – przygotowanie raportu końcowego z opracowanego case study, w którym student szczegółowo przedstawia wyniki swojej analizy i propozycje działań w trakcie zajęć.

Czas realizacji zadania: Łączny czas pracy: **50 godzin**.

Przykładowe materiały pomocnicze:

- Literatura dotycząca wybranego zagadnienia.
- Badania empiryczne i dane statystyczne związane z tematem.
- Przykłady case studies oraz raporty z zakresu podobnych problemów.

Zadanie pozwala na samodzielne pogłębienie i utrwalenie wiedzy zdobytej na ćwiczeniach, a także rozwija umiejętności analityczne i praktyczne. Realizacja tego zadania umożliwia studentowi wykorzystanie teorii w kontekście rzeczywistych przypadków i przyczynia się do pełniejszego zrozumienia omawianych zagadnień.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Wykład:

bardzo dobry (5.0) – 90 -100 %

dobry plus (4.5) – 80 -89 %

dobry (4.0) – 70 – 79 %

dostateczny plus (3.5) – 60 – 69 %

dostateczny (3.0) – 51 – 59 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

Ćwiczenia:

bardzo dobry (5.0) – Projekt wykonany z uwzględnieniem wszystkich wiadomości dotyczących omawianego zagadnienia. Przejrzyste i estetycznie wykonane. Student wykazuje dużą aktywność na zajęciach

dobry plus (4.5) – Projekt wykonany zgodnie z wytycznymi. Starannie wykonany. Małe niedociągnięcia. Student chętnie podejmuje dyskusje na zajęciach.

dobry (4.0) – Projekt zgodny z wytycznymi. Zauważalne nieliczne braki w treściach. Starannie wykonany i oddany terminowo. Student w miarę aktywny na zajęciach – potrzebuje zachęcania

dostateczny plus (3.5) – Projekt zawiera błędy merytoryczne. Jest niekompletny. Przedstawiony w terminie. Student sporadycznie wykazuje aktywność na zajęciach

dostateczny (3.0) – Treści programowe w planie zawierają istotne braki. Szata graficzna niestaranna. Praca oddana w terminie. Student nie uczestniczył we wszystkich zajęciach. Nie usprawiedliwia nieobecności. Brak aktywności.

niedostateczny (2.0) – student nie oddał pracy. Brak aktywności na zajęciach.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	25	25
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	20	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	1
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	3	3
2. Indywidualna praca własna studenta – suma godzin z punkty 2.1 i 2.2	50	50
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	33	33
2.2. Przygotowanie praktycznego zadania zaliczeniowego - liczba godzin	17	17
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

1. Tomaszewski, P., Bargiel-Matusiewicz, K., & Pisula, E. (2015). Kulturowe I Społeczne Aspekty Niepełnosprawności. Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego.
2. Noyon, A., & Heidenreich, T. (2024). Trudne sytuacje W terapii I poradnictwie: 34 problemy I propozycje Ich rozwiązania.PWN
3. Boski, P. (2022). Kulturowe ramy zachowań społecznych: Podręcznik autorski. PWN

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

1. Giedroń, M. (2020). Niepełnosprawność W Polsce W wymiarze politycznym I społecznym: Analiza wybranych zagadnień. Difin.

Inne materiały dydaktyczne:

Filmy dotyczące zagadnienia niepełnosprawności

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologiczne aspekty kształcenia uczniów z niepełnosprawnością intelektualną

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	IV/7
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Brak

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	0	20	0	0	0	0	0	2	3	75	3
Studia niestacjonarne	0	20	0	0	0	0	0	2	3	75	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Dyskusja dydaktyczna <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym i rozszerzonym stopniu		
P_W01	Student posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą definicji, klasyfikacji i teorii niepełnosprawności (medycznej, społecznej, kulturowej) oraz rozumie różnorodność perspektyw w postrzeganiu niepełnosprawności w różnych kulturach i społecznościach. Zna ich wpływ na rozwój jednostki oraz jej funkcjonowanie w kontekście społeczno-kulturowym.	K_W14
P_W02	Student rozumie różnice w postrzeganiu niepełnosprawności w różnych kulturach, posiada wiedzę na temat stereotypów, uprzedzeń oraz form dyskryminacji wobec osób z niepełnosprawnością. Potrafi wskazać przykłady inkluzyjnych praktyk oraz strategii przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu, uwzględniając specyfikę różnych kontekstów kulturowych.	K_W10
P_W03	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat wpływu czynników społecznych (w tym statusu ekonomicznego, edukacji, polityki publicznej i infrastruktury) na zdrowie i dobrostan osób z niepełnosprawnością. Zna krajowe i międzynarodowe regulacje prawne dotyczące osób niepełnosprawnych, w tym Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, oraz rozumie ich wpływ na funkcjonowanie społeczne i zawodowe osób z niepełnosprawnością.	K_W19
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi analizować i rozpoznawać różnorodne strategie oraz programy wspierające integrację społeczną i zawodową osób niepełnosprawnych. Rozumie rolę instytucji, organizacji pozarządowych i polityk publicznych w procesie inkluzyjnej społecznej i zawodowej osób z niepełnosprawnościami.	K_U01
P_U02	Student potrafi analizować wpływ różnych kultur na postrzeganie niepełnosprawności oraz rozumie konsekwencje tego postrzegania dla osób z niepełnosprawnościami. Potrafi zastosować wiedzę teoretyczną do oceny przypadków i sytuacji, uwzględniając kulturowe różnice w podejściu do niepełnosprawności.	K_U02
P_U03	Student potrafi rozpoznać i analizować stereotypy oraz uprzedzenia wobec osób niepełnosprawnych. Umie przeciwdziałać dyskryminacji oraz promować postawy inkluzyjne w różnych kontekstach społecznych. Potrafi projektować, realizować i oceniać efektywność programów edukacyjnych, społecznych i zawodowych wspierających integrację osób z niepełnosprawnościami.	K_U18
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student ma świadomość potrzeby współpracy z różnymi grupami społecznymi, organizacjami pozarządowymi, instytucjami rządowymi i międzynarodowymi w celu wspierania osób z niepełnosprawnościami. Potrafi koordynować działania oraz tworzyć partnerstwa na rzecz inkluzyjnej i integracji społecznej.	K_K02
P_K03	Student ma świadomość znaczenia etyki zawodowej w pracy z osobami z niepełnosprawnościami. Potrafi stosować zasady etyczne w praktyce, szanując godność, prywatność oraz autonomię swoich podopiecznych.	K_K04
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
	1 Analiza przypadku, diagnoza i plan wsparcia. Przygotowanie szczegółowego planu wsparcia edukacyjnego dla dziecka z diagnozą umiarkowaną	P_W01, P_W02, P_W03, P_U02

	niepełnosprawności intelektualnej, uwzględniającego odpowiednie strategie edukacyjne. 2 Studium przypadku, trudności w uczeniu się. Projektowanie zestawu technik nauczania matematyki dla dziecka z trudnościami w nauce spowodowanymi niepełnosprawnością intelektualną. 3 Role play. spotkanie z rodzicami. Symulacja spotkania z rodzicami dziecka z diagnozą niepełnosprawności intelektualnej, podczas której studenci przedstawiają porady i sugestie dotyczące wsparcia emocjonalnego i edukacyjnego. 4 Projektowanie programu edukacyjnego. Opracowanie planu edukacyjnego dla ucznia z lekką niepełnosprawnością intelektualną, określającego cele edukacyjne i strategie ich realizacji. 5 Analiza narzędzi oceny funkcjonowania intelektualnego, Przegląd różnych narzędzi oceny funkcjonowania intelektualnego dostosowanych do różnych grup wiekowych i poziomów niepełnosprawności intelektualnej 6 Ćwiczenie empatii, doświadczenie z perspektywy ucznia. Symulacja codziennego życia jako osoba z niepełnosprawnością intelektualną, z analizą napotykanego wyzwań w różnych sytuacjach. 7 Deбата inkluzyjna vs. segregacyjna edukacja Organizacja debaty na temat zalet i wad edukacji inkluzyjnej oraz segregacyjnej, uwzględniająca różne perspektywy i argumenty. 8 Praktyka terapeutyczna techniki wsparcia emocjonalnego, Stosowanie praktycznych technik terapeutycznych wspierających rozwój emocjonalny u uczniów z zaburzeniami intelektualnymi. 9 Studium przypadku sukcesu zawodowego, Analiza przypadku osoby z umiarkowaną niepełnosprawnością intelektualną, która osiągnęła sukces zawodowy, z identyfikacją kluczowych czynników przyczyniających się do jej sukcesu. 10 Praca z zespołem projekt integracji społecznej. Opracowanie projektu wspierającego integrację społeczną ucznia z głębszą niepełnosprawnością intelektualną, z uwzględnieniem konkretnych działań i strategii.	P_U03, P_U01, P_K01, P_K02

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, <u>projekt</u> , <u>prezentacja</u> , referat, esej, <u>inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: <u>wiedza</u> , <u>umiejętności</u> , <u>kompetencje społeczne</u> WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna,	Umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (ćwiczenia) na podstawie aktywności merytorycznej studenta oraz zadania w ramach PWS.		
Zadania w ramach PWS opisane poniżej lub inne wskazane przez prowadzącego.		
Psychologiczne aspekty kształcenia uczniów z niepełnosprawnością intelektualną: Analiza metod i strategii wspierających rozwój edukacyjny i emocjonalny uczniów		

Opis zadania:

Studenci mają za zadanie przeanalizować psychologiczne aspekty kształcenia uczniów z niepełnosprawnością intelektualną, biorąc pod uwagę zarówno teoretyczne, jak i praktyczne podejście do wspierania ich rozwoju edukacyjnego i emocjonalnego. Praca ma na celu:

1. **Zidentyfikowanie wyzwań związanych z kształceniem uczniów z niepełnosprawnością intelektualną**, zarówno w zakresie emocjonalnym, jak i intelektualnym, oraz omówienie metod i strategii edukacyjnych, które mogą wspierać rozwój tych uczniów.
2. **Analiza wpływu niepełnosprawności intelektualnej na procesy poznawcze, emocjonalne oraz społeczne uczniów** w kontekście ich integracji w systemie edukacyjnym. Jak różne stopnie niepełnosprawności wpływają na naukę, interakcje z rówieśnikami, zachowanie w klasie?
3. **Omówienie metod i strategii terapeutycznych**, które są wykorzystywane w pracy z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną (np. metoda behawioralna, podejście oparte na teoriach przywiązania, metody terapii zajęciowej, nauka przez zabawę itp.).
4. **Zastosowanie teorii psychologicznych** (np. teorii rozwoju poznawczego Piageta, teorii uczenia się, teorii przywiązania, teorii zachowań) w kontekście pracy z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną.
5. **Analiza roli nauczycieli, terapeutów i rodziny** w edukacji dzieci z niepełnosprawnością intelektualną, ze szczególnym uwzględnieniem współpracy, komunikacji i budowania pozytywnego środowiska edukacyjnego.
6. **Refleksja na temat roli inkluzji edukacyjnej** i wyzwań związanych z integracją uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w szkołach ogólnodostępnych.

Wymagania dotyczące pracy:

- **Część teoretyczna** (około 50% pracy): W tej części student powinien zaprezentować przegląd teorii psychologicznych dotyczących niepełnosprawności intelektualnej oraz metod wspierających rozwój edukacyjny i emocjonalny uczniów. Należy również omówić zasady edukacji inkluzyjnej, różnorodne podejścia terapeutyczne i strategię indywidualnego nauczania.
- **Część analityczna** (około 40% pracy): Student powinien wybrać i przeanalizować przykład ucznia z niepełnosprawnością intelektualną, omówić jego wyzwania w zakresie edukacyjnym oraz zastosowane metody i strategię wsparcia. Może to być analiza przypadku ucznia (w formie wywiadu lub obserwacji) lub analiza przypadku fikcyjnego (np. z literatury, badań).
- **Część refleksyjna** (około 10% pracy): Student powinien przeprowadzić refleksję na temat swoich doświadczeń związanych z pracą z dziećmi z niepełnosprawnością intelektualną oraz omówić swoje własne podejście do kształcenia takich uczniów.

Forma pracy:

- **Objętość:** 10-12 stron A4, czcionka 12, interlinia 1,5.
- **Struktura:**
 - Wstęp (wprowadzenie do tematu, cel pracy)
 - Część teoretyczna (przegląd teorii)
 - Część analityczna (analiza przypadku)
 - Część refleksyjna (własne przemyślenia)
 - Podsumowanie i wnioski
 - Bibliografia (w oparciu o źródła literaturowe, artykuły naukowe, książki, badania)

Cele pracy:

1. Rozwinięcie umiejętności analizy i stosowania teorii psychologicznych w pracy z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną.
2. Zrozumienie wpływu różnych rodzajów niepełnosprawności intelektualnej na funkcjonowanie dzieci w edukacji i społeczeństwie.
3. Analiza skuteczności różnych metod edukacyjnych oraz terapeutycznych w pracy z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną.
4. Rozwinięcie umiejętności pracy z literaturą przedmiotu oraz umiejętności analitycznych.
5. Kształtowanie umiejętności refleksyjnego podejścia do pracy pedagogicznej i psychologicznej w kontekście wyzwań związanych z niepełnosprawnością intelektualną.

Wymagania czasowe:

- **Czas na realizację:** 50 godzin
 - Analiza teorii i przegląd literatury (15 godzin)
 - Wybór i analiza przypadku (15 godzin)
 - Pisanie części analitycznej (10 godzin)
 - Przygotowanie pracy i wnioski (5 godzin)
 - Przygotowanie bibliografii (5 godzin)

Dodatkowe wytyczne:

- W pracy można wykorzystywać materiały multimedialne, takie jak filmy, dokumentacje, wywiady z nauczycielami, terapeutami, lub rodzicami uczniów z niepełnosprawnością intelektualną.
- Należy zastosować odpowiednią terminologię psychologiczną oraz odniesienia do literatury naukowej.
- Praca powinna zawierać odpowiednią bibliografię (minimum 5 pozycji).

To zadanie pozwala studentowi na zgłębienie tematyki pracy z dziećmi z niepełnosprawnością intelektualną, zarówno na poziomie teoretycznym, jak i praktycznym. Pomaga również w rozwijaniu umiejętności pracy z literaturą przedmiotu i przeprowadzania analizy przypadków w kontekście psychologicznych aspektów edukacji.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Wykład:

bardzo dobry (5.0) – 90 -100 %

dobry plus (4.5) – 80 -89 %

dobry (4.0) – 70 – 79 %

dostateczny plus (3.5) – 60 – 69 %

dostateczny (3.0) – 51 – 59 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

Ćwiczenia:

bardzo dobry (5.0) – Projekt wykonany z uwzględnieniem wszystkich wiadomości dotyczących omawianego zagadnienia. Przejrzyste i estetycznie wykonane. Student wykazuje dużą aktywność na zajęciach

dobry plus (4.5) – Projekt wykonany zgodnie z wytycznymi. Starannie wykonany. Małe niedociągnięcia. Student chętnie podejmuje dyskusje na zajęciach.

dobry (4.0) – Projekt zgodny z wytycznymi. Zauważalne nieliczne braki w treściach. Starannie wykonany i oddany terminowo. Student w miarę aktywny na zajęciach – potrzebuje zachęcania

dostateczny plus (3.5) – Projekt zawiera błędy merytoryczne. Jest niekompletny. Przedstawiony w terminie. Student sporadycznie wykazuje aktywność na zajęciach

dostateczny (3.0) – Treści programowe w planie zawierają istotne braki. Szata graficzna niestaranna. Praca oddana w terminie. Student nie uczestniczył we wszystkich zajęciach. Nie usprawiedliwia nieobecności. Brak aktywności.

niedostateczny (2.0) – student nie oddał pracy. Brak aktywności na zajęciach.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	25	25
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	20	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	3	3
2. Indywidualna praca własna studenta – suma godzin z punkty 2.1 i 2.2	50	50
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	33	33
2.2. Przygotowanie praktycznego zadania zaliczeniowego - liczba godzin	17	17
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

1. Specjalne potrzeby edukacyjne uczniów z niepełnosprawnościami Piotr Plichta, Iwona Jagoszewska Joanna Gładyszewska-Cylulko, Bernadeta Szczupał Agnieszka Drzazga, Beata Cytowska Impuls 2018
2. Społeczna psychologia rozwoju, Brzezińska A.I., Warszawa 2000.
3. Dzieci z niepełnosprawnością intelektualną w systemie edukacji, Buchnat M., Tylewska-Nowak B., Warszawa 2013.
4. Niepełnosprawność intelektualna - etiopatogeneza, epidemiologia, diagnoza, terapia, red. K. Bobińska, T. Pietras, P. Gałęcki, Wrocław 2012.
5. L. Cierpiąłkowska, I. Grzegorzewska, A. R. Borkowska. (2021). Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży. PWN

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Kostka-Szymańska, M., Krasowicz-Kupis, G. (2022). Ocena rozwoju intelektualnego dzieci z wybranymi zaburzeniami neurorozwojowymi. Podręcznik dla studentów i praktyków. Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Kostka-Szymańska, M., Krasowicz-Kupis, G. (2017). Diagnoza rozwoju intelektualnego dzieci z zaburzeniami czytania i pisanie. W: A. Domagała, U. Mirecka (red.), Zaburzenia komunikacji pisemnej (s. 648-670). Harmonia Universalis.

Inne materiały dydaktyczne:

Filmy dotyczące zagadnienia

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)	
1. Nazwa przedmiotu	...
2. Kod przedmiotu	...
3. Rodzaj przedmiotu	...
4. Poziom edukacji	...
5. Liczba godzin	...
6. Liczba ECTS	...
7. Wykładowca	...
8. Opis przedmiotu	...
9. Literatura	...
10. Inne informacje	...

Psychologia pozytywna

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia” Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia- Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	V/9
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Podstawowa wiedza z zakresu psychologii ogólnej, rozwojowej, osobowości oraz motywacji i emocji.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN	

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	0	20						2	3	75	3
Studia niestacjonarne	0	20						2	3	75	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne
Ćwiczenia	<u>Mini wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> <u>dyskusja dydaktyczna.</u> <u>ćwiczenia indywidualne i grupowe.</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym stopniu		
P_W01	Ma pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego, w tym koncepcji dobrostanu i harmonii funkcjonowania człowieka. Zna modele zdrowia psychicznego oraz rozumie uwarunkowania funkcjonalności i dysfunkcjonalności jednostki.	K_W11
P_W02	Zna założenia, metody i cele psychologii pozytywnej oraz jej zastosowanie w obszarze wsparcia psychologicznego. Rozumie znaczenie psychologii pozytywnej w kształtowaniu dobrostanu i zdrowia psychicznego.	K_W12
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi analizować problemy psychologiczne w kontekście psychologii pozytywnej, uwzględniając aspekty rozwoju osobistego, dobrostanu oraz sił psychicznych jednostki.	K_U01
P_U02	Student potrafi projektować i wdrażać strategie oraz procedury mające na celu poprawę jakości życia jednostek i grup społecznych, z uwzględnieniem aspektów psychologicznych, społecznych i kulturowych.	K_U05
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Wykazuje Student wykazuje umiejętność udzielania wsparcia osobom w trudnych sytuacjach, stosując odpowiednie strategie psychologiczne, wspierające ich procesy radzenia sobie z problemami, oraz dbając o dobrostan psychiczny i emocjonalny jednostki.dla innych ludzi w radzeniu sobie z problemami.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Wprowadzenie do tematyki zajęć, warunki zaliczenia . Przedstawienie obszarów tematycznych wybranych do realizacji ćwiczeń. Omówienie warunków zaliczenia zajęć.	P_W01 P_W02 P_U01 P_U02 P_K01
T2	Psychologia pozytywna jako teoretyczna baza programów wspierających osiągnięcie dobrego życia. Standardy praktyki psychologicznej opartej na rzetelnej wiedzy naukowej (evidence based psychological practice). Specyfika praktyki opartej na naukowym dorobku psychologii pozytywnej. Wybrane koncepcje opisujące szczęście jako teoretyczny fundament działań praktycznych. Formy pracy: ćwiczenia indywidualne i grupowe, dyskusja dydaktyczna, kwestionariusz do autodiagnozy PERMA Profiler.	
T3 i T4	Pozytywne interwencje psychologiczne w praktyce psychologicznej. Definicja, założenia, skuteczność i efektywność pozytywnych interwencji psychologicznych . Projektowanie działań w praktyce psychologicznej. Rozwijanie umiejętności tworzenia własnych ćwiczeń w standardach evidence based. Formy pracy: ćwiczenia indywidualne i grupowe, dyskusja dydaktyczna.	

T5 i T6	Cnoty i siły charakteru jako aktywne składniki pozytywnych interwencji psychologicznych. Klasyfikacja Sił Charakteru w ujęciu praktycznym – rozpoznawanie, rozwijanie i wykorzystywanie sił charakteru – implikacja dla praktyki. Formy pracy: ćwiczenia indywidualne i grupowe bazujące na modelu Klasyfikacji Sił Charakteru, dyskusja dydaktyczna.
T7	Pozytywność w praktyce psychologicznej. Trening pozytywności oparty na podejściu B. Fredrickson. Teoria poszerzania i rozbudowywania. Wzmacnianie sprężystości psychicznej (ego resiliency). Kapitalizacja pozytywnych emocji. Formy pracy: ćwiczenia indywidualne i grupowe z wykorzystaniem narzędzi dedykowanych treningowi pozytywności, dyskusja dydaktyczna.
T8	Praktyczna psychologia pozytywna w różnych obszarach życia – przykłady dobrych praktyk. Pozytywna szkoła jako nowy kierunek kształtowania środowisk edukacyjnych. Problematyka dobrostanu w praktyce klinicznej – model kompletnego zdrowia psychicznego (Keyes i Lopez, 2002). Formy pracy: ćwiczenia indywidualne i grupowe z wykorzystaniem narzędzi dedykowanych treningowi pozytywności, dyskusja dydaktyczna
T9 i T 10	Podsumowanie zajęć. Prezentacja autorskich projektów zaliczeniowych na forum grupy. Ćwiczenie umiejętności przedstawienia i poprowadzenia przygotowanego programu – prezentacja ok. 20 min..Podsumowanie i udzielenie informacji zwrotnej.

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : <u>wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne</u> WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	aktywność, projekt	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie zajęć na podstawie pozytywnej oceny z prezentacji i obecności i aktywności merytorycznej podczas zajęć

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Zaliczenie:

Projekt zaliczeniowy, obecność i aktywność merytoryczna:

Projekt zaliczeniowy jako podstawa zaliczenia (80%)

Obecność i aktywność merytoryczna na zajęciach (20%).

Zadanie w ramach PWS opisane poniżej lub inne wskazane przez prowadzącego.

Projekt PWS :Psychologiczne wsparcie osób w trudnych sytuacjach życiowych

Czas trwania: 50 godzin

Cel projektu:

Celem projektu jest opracowanie oraz wdrożenie procedur psychologicznych wspierających osoby w trudnych sytuacjach życiowych, w szczególności tych, które borykają się z problemami emocjonalnymi, psychicznymi lub społecznymi. Projekt ma na celu zastosowanie psychologii pozytywnej w kontekście wspierania osób w radzeniu sobie z ich problemami żywotnymi oraz w podnoszeniu jakości ich życia, zarówno indywidualnego, jak i społecznego.

Zakres projektu:

1. Analiza teoretyczna (10 godzin):

- **Badanie literatury:** Przeanalizowanie materiałów dotyczących psychologii pozytywnej, psychologicznych metod wsparcia osób w trudnych sytuacjach życiowych (np. teoria zasobów psychicznych, interwencje wspierające), oraz procedur mających na celu poprawę jakości życia jednostek i grup społecznych.
- **Psychologia pozytywna:** Zrozumienie podstawowych założeń psychologii pozytywnej, takich jak pozytywne emocje, mocne strony osobowości, poczucie sensu życia oraz jego związek z jakością życia i samorealizacją.

2. Analiza przypadków (10 godzin):

- **Przeprowadzenie analizy przypadków:** Analiza rzeczywistych lub fikcyjnych przypadków osób borykających się z problemami emocjonalnymi, społecznymi lub psychologicznymi. Przeanalizowanie, jak różne metody psychologiczne mogą wspierać takie osoby w ich procesach radzenia sobie z problemami.
- **Ocena potrzeb:** Zidentyfikowanie najistotniejszych potrzeb i wyzwań, przed którymi stoją osoby w trudnych sytuacjach życiowych.

3. Projektowanie procedur wsparcia (15 godzin):

- **Tworzenie procedur:** Opracowanie konkretnych metod i narzędzi wsparcia, które mogą pomóc w poprawie jakości życia osób w trudnych sytuacjach życiowych. Uwzględnienie w procedurach teorii psychologii pozytywnej oraz technik poprawy dobrostanu psychicznego (np. techniki relaksacyjne, terapie skupione na mocnych stronach, interwencje z zakresu mindfulness).
- **Projektowanie programu:** Przygotowanie planu wsparcia na poziomie indywidualnym i grupowym, który obejmuje konkretne działania wspierające w obszarze psychologicznym i społecznym. Program powinien uwzględniać różne metody psychologiczne, takie jak interwencje poznawczo-behawioralne, wsparcie grupowe, oraz zastosowanie technik pozytywnej psychologii.

4. Realizacja programu (10 godzin):

- **Przeprowadzenie sesji wsparcia:** W oparciu o zaprojektowane procedury, student przeprowadza sesje wsparcia (indywidualne lub grupowe) w zakresie poprawy jakości życia uczestników projektu. Celem jest zastosowanie wypracowanych metod psychologicznych w praktyce.
- **Praca z osobą (lub grupą):** Realizacja programu wsparcia poprzez spotkania, rozmowy, warsztaty. Przeprowadzenie analiz, wykorzystywanie narzędzi wspierających samorozwój, prowadzenie sesji mających na celu wzmocnienie pozytywnych zasobów uczestników.

5. Ewaluacja (5 godzin):

- **Ocena efektywności projektu:** Po zakończeniu programu, student ocenia skuteczność wdrożonych procedur wsparcia. Może to być realizowane poprzez narzędzia oceny

jakości życia, wywiady z uczestnikami, refleksje na temat wpływu wprowadzonych działań na ich życie.

- **Raport końcowy:** Opracowanie raportu końcowego, w którym student przedstawi przebieg realizacji projektu, zastosowane procedury, wyniki ewaluacji, a także rekomendacje dotyczące dalszych działań w tym obszarze.

Wymagania:

- Wykorzystanie literatury z zakresu psychologii pozytywnej, psychologicznych metod wsparcia i jakości życia.
- Przygotowanie szczegółowego planu wsparcia w kontekście pozytywnej psychologii.
- Przeprowadzenie działań interwencyjnych w oparciu o zaplanowane procedury.
- Przeprowadzenie ewaluacji i oceny skuteczności podjętych działań.

Oczekiwane efekty pracy studenta:

- Zaprezentowanie głębokiego zrozumienia psychologii pozytywnej i jej praktycznego zastosowania w poprawie jakości życia.
- Wykazanie umiejętności projektowania programów wsparcia, które odpowiadają na potrzeby osób w trudnych sytuacjach życiowych.
- Umiejętność zastosowania narzędzi psychologicznych w celu wspierania osób w ich rozwoju i radzeniu sobie z problemami.

Podsumowanie:

Projekt pozwoli studentowi nie tylko poznać teoretyczne podstawy psychologii pozytywnej, ale także wykorzystać zdobytą wiedzę w praktyce, pomagając osobom w trudnych sytuacjach życiowych. Będzie to okazja do rozwinięcia umiejętności w zakresie projektowania i wdrażania programów wsparcia, a także do oceny ich efektywności, co jest kluczowe w pracy zawodowej psychologa.

Kryteria oceny projektu:

1. **Zgodność z celami projektu (20%)**
 - Wykazanie, że projekt realizuje cele związane z poprawą jakości życia osób w trudnych sytuacjach życiowych poprzez psychologię pozytywną i procedury wsparcia.
2. **Przeprowadzenie analizy teoretycznej (15%)**
 - Dogłębna analiza literatury i wykorzystanie teorii psychologii pozytywnej oraz innych metod wsparcia psychologicznego w kontekście projektu.
3. **Opracowanie procedur wsparcia (20%)**
 - Jakość zaprojektowanych procedur wsparcia, ich adekwatność do potrzeb osób w trudnych sytuacjach życiowych oraz kreatywność w wykorzystaniu technik psychologicznych.
4. **Realizacja programu (20%)**
 - Skuteczność wdrożonych działań wspierających, angażowanie uczestników, umiejętność prowadzenia sesji i warsztatów.
5. **Ewaluacja i ocena efektywności (15%)**
 - Dokładność ewaluacji, zastosowanie odpowiednich narzędzi do oceny efektów wsparcia oraz jasność w przedstawieniu wyników.
6. **Raport końcowy (10%)**

- Klarowność, struktura i jakość raportu końcowego, w tym wnioski i rekomendacje wynikające z realizacji projektu.

Waga ocen:

- Każde kryterium oceniane na skali od 1 do 5 punktów.
- Ostateczna ocena to suma punktów za wszystkie kryteria.

Kryteria oceny:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %	28-30 pkt.
dobry plus (4.5) – 81 -90 %	25-27 pkt.
dobry (4.0) – 71 – 80 %	22-24 pkt.
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %	19-21 pkt.
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %	16-18 pkt.
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %	15 pkt. i poniżej.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	25	25
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	20	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	3	3
2. Indywidualna praca własna studenta – suma godzin z punkty 2.1 i 2.2	50	50
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	33	33
2.2. Przygotowanie praktycznego zadania zaliczeniowego - liczba godzin	17	17
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h =3 ECTS	75 h =3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Carr, A. (2004) Psychologia pozytywna. Nauka o szczęściu i ludzkich siłach, Wydawnictwo Zyski Ska, Poznań .
 Fredrikson, B. (2011) Pozytywność. Naukowe podejście do emocji, które pomaga zmienić jakość życia, Wydawnictwo Zysk i S-ka, Poznań .
 Kaczmarek, Ł. (2016). Pozytywne interwencje psychologiczne. Zysk i S-ka Wydawnictwo. Poznań.
 Trzebińska E., Psychologia pozytywna, Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2008.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Czapiński, J. (2004) (red) Psychologia pozytywna. Nauka o szczęściu, zdrowiu, sile i cnotach człowieka, Wydawnictwo

Naukowe PWN, Warszawa.

Karaś, D. (2019). Pojęcia i koncepcje dobrostanu: przegląd i próba uporządkowania. *Studia Psychologica: Theoria et Praxis*.

Karaś, D., Cieciuch, J. (2017) Polska adaptacja kwestionariusza dobrostanu (Psychological well-being scales) Caroll Ryff. *Roczniki Psychologiczne/Annals of Psychology* 2017, XX, 4.

Kossakowska, M. (2017) Projekt Dobre Życie. Smak Słowa, Sopot.

Linley, P., A., Joseph, S. (2007)(red) *Psychologia pozytywna w praktyce*. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.

Seligman M. E. P. (1993) *Optymizmu można się nauczyć. Jak zmienić swoje myślenie i swoje życie*. Media Rodzina, Poznań.

Niewiadomska, I., Jurek, K., Wośko, P. (2022). Społeczno-demograficzne czynniki warunkujące pozytywne postawy wobec migrantów. Badania przekrojowe wśród osób mających kontakt z imigrantami z racji pełnionych funkcji zawodowych. *Zeszyty Naukowe Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II*, 2.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologiczna diagnoza poziomu funkcjonowania dzieci ze SPE

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych <i>Varsovia</i> Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Brak

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	0	20	0	0	0	0	0	2	3	75	3
Studia niestacjonarne	0	20	0	0	0	0	0	2	3	75	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Dyskusja dydaktyczna <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) <u>Demonstracja/ pokaz</u> <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym i rozszerzonym stopniu		
P_W01	Studenci zdobędą wiedzę na temat definicji i klasyfikacji specjalnych potrzeb edukacyjnych, w tym różnic między niepełnosprawnością a SPE oraz ich wpływu na rozwój dziecka.	K_W22
P_W02	Student zna metody diagnozy psychologicznej stosowane w pracy z dziećmi z SPE, w tym techniki obserwacyjne, testy psychologiczne oraz skale ocen. Rozumie znaczenie doboru odpowiednich narzędzi diagnostycznych oraz ich praktyczne zastosowanie w ocenie funkcjonowania dziecka.	K_W15
P_W03	Student rozumie etapy procesu diagnozy psychologicznej dzieci z SPE, obejmujące zbieranie danych, analizę wyników oraz formułowanie i interpretację wniosków. Posiada wiedzę na temat interdyscyplinarnego podejścia do diagnozy, uwzględniającego współpracę psychologów, pedagogów specjalnych i terapeutów. Zna kryteria diagnostyczne oraz normy stosowane w ocenie różnych obszarów rozwoju dziecka, takich jak funkcjonowanie poznawcze, emocjonalne, społeczne i adaptacyjne.	K_W15
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi zaplanować i przeprowadzić diagnozę psychologiczną dzieci z SPE, wykorzystując odpowiednie metody i narzędzia diagnostyczne, takie jak wywiad, obserwacja oraz testy psychologiczne. Potrafi krytycznie interpretować uzyskane wyniki, dostosować metody do kontekstu badania, oraz sporządzić pisemną opinię lub ekspertyzę na potrzeby różnych odbiorców.	K_U12
P_U02	Student potrafi analizować zebrane dane z diagnozy psychologicznej dziecka z SPE, interpretować wyniki w kontekście specyficznych potrzeb edukacyjnych, a także ocenić rzetelność i trafność zastosowanych metod oraz narzędzi diagnostycznych, opracowując wnioski i rekomendacje na ich podstawie.	K_U13
P_U03	Student potrafi na podstawie wyników diagnozy psychologicznej dzieci z SPE zaplanować indywidualne programy wsparcia edukacyjnego oraz dostosować metody interwencji do specyficznych potrzeb dziecka, uwzględniając zarówno wiedzę psychologiczną, jak i pedagogiczną.	K_U05
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest gotów do podejmowania indywidualnych i zespołowych wyzwań zawodowych, realizacji projektów społecznych, które wspierają rozwój i edukację dzieci z SPE, uwzględniając ich specyficzne potrzeby oraz możliwości. Potrafi radzić sobie z trudnościami i wyzwaniem w pracy z dziećmi w kontekście ich rozwoju.	K_K07
P_K02	Student ma świadomość znaczenia inkluzji społecznej dzieci z SPE, rozumie jej wpływ na procesy rozwojowe oraz edukacyjne. Potrafi	K_K09

	promować postawy wspierające pełne uczestnictwo tych dzieci w życiu społecznym, szanując ich prawa i przeciwdziałając wykluczeniu społecznemu.	
P_K03	Student ma świadomość znaczenia etyki zawodowej w pracy z dziećmi z SPE oraz potrafi stosować zasady etyczne w praktyce, szanując godność, prywatność i autonomię swoich podopiecznych. Potrafi rozwiązywać dylematy etyczne oraz angażować się w działania na rzecz inkluzji społecznej osób z niepełnosprawnościami. Zna techniki radzenia sobie ze stresem zawodowym oraz zapobiegania wypaleniu zawodowemu.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
	1. Analiza przypadków diagnozy dzieci ze SPE Studium przypadków ilustrujących różnorodne aspekty diagnozy dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Dyskusja i formułowanie wniosków diagnostycznych. 2. Warsztaty z technikami diagnozy poznawczej Ćwiczenia praktyczne z testami i skalami ocen diagnozy poznawczej dzieci ze SPE. Interpretacja wyników i planowanie dalszych działań. 3. Symulacje wywiadów diagnozujących Symulacje rozmów diagnozujących z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Feedback i analiza umiejętności komunikacyjnych. 4. Projektowanie planów terapeutycznych Przygotowanie indywidualnych programów terapeutycznych na podstawie wyników diagnozy dziecka ze SPE. Prezentacja i dyskusja zaprojektowanych planów. 5 Warsztaty z diagnozy emocjonalnej i społecznej Ćwiczenia z narzędziami diagnozy emocjonalnej i społecznej dzieci ze SPE. Rola emocji i relacji społecznych w rozwoju dziecka. 6. Etyczne dylematy w diagnozie dzieci ze SPE Analiza studiów przypadków dotyczących etycznych wyzwań w diagnozie i terapii dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Dyskusja nad rozwiązaniami i najlepszymi praktykami. 7. Analiza literatury i badań dotyczących SPE Przegląd najnowszych badań i literatury z zakresu diagnozy i terapii dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Przygotowanie recenzji literaturowej.	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02 P_K03

	8. Symulacje sytuacji terapeutycznych Ćwiczenia symulacyjne dotyczące interwencji terapeutycznych u dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Ocena skuteczności interwencji i planowanie dalszych działań. 9. Warsztaty z rodzicami dziecka ze SPE Praktyczne umiejętności wsparcia rodziców dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Budowanie partnerskich relacji i planowanie działań wsparcia. 10. Przygotowanie raportów diagnozy i terapii Ćwiczenia praktyczne w przygotowywaniu raportów diagnostycznych i terapeutycznych. Formatowanie raportów i prezentacja wyników diagnozy.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, <u>projekt</u> , <u>prezentacja</u> , referat, esej, <u>inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: <u>wiedza, umiejętności,</u> <u>kompetencje społeczne</u> WŁAŚCIWE WYBRAĆ

Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna, projekt, prezentacja,	Wiedza, Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (ćwiczenia) na podstawie aktywności merytorycznej studenta i wykonania zadań w ramach PWS.

Zadanie w ramach PWS opisane poniżej lub inne wskazane przez prowadzącego.

Dzięki za wyjaśnienie! Teraz rozumiem lepiej, o co chodzi. Jeśli studenci mają pracować z konkretnymi przypadkami dzieci ze SPE, postawić diagnozę i zaprezentować swoje podejście do grupy, to proponuję poniższe kryteria oceny, które pomogą w ocenie ich pracy.

Case Study: Psychologiczna diagnoza dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (SPE)

Opis zadania:

Studenci otrzymują przypadki dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (SPE) i mają za zadanie przeprowadzić diagnozę psychologiczną, wskazać odpowiednie narzędzia oraz specjalistów, a następnie zaprezentować swoje wnioski i rekomendacje na zajęciach. Prezentacja powinna obejmować pełen proces diagnostyczny, metodologię oraz zalecenia dotyczące dalszego wsparcia dziecka.

Zakres zadania:

1. Przeanalizowanie przypadku dziecka:

- Studenci zapoznają się z przypadkiem konkretnego dziecka (opis stanu zdrowia, zachowań, trudności w nauce, historia rozwoju).
- Wskażą najważniejsze cechy i objawy dziecka, które wskazują na potrzebę wsparcia diagnostycznego w kontekście specjalnych potrzeb edukacyjnych (np. trudności w koncentracji, komunikacji, zaburzenia emocjonalne).

2. Dobór narzędzi diagnostycznych:

- Wybór odpowiednich narzędzi diagnostycznych, które będą adekwatne do rodzaju problemu (np. wywiady z rodzicami, testy psychologiczne, kwestionariusze, skale oceny funkcjonowania).
- Uzasadnienie doboru narzędzi, wyjaśniając, dlaczego zostały one wybrane w kontekście potrzeb dziecka.

3. Dobór specjalistów:

- Określenie, jakich specjalistów należy zaangażować w proces diagnozy i wsparcia (np. psycholog, neurolog, logopeda, pedagog specjalny, terapeuta).
- Uzasadnienie wyboru specjalistów, biorąc pod uwagę kompleksowość diagnozy i potrzeby dziecka.

4. Plan działań terapeutycznych i edukacyjnych:

- Opracowanie wstępnego planu wsparcia, który będzie opierał się na wynikach diagnozy. Może to obejmować:
 - Indywidualny program terapeutyczny.
 - Zalecenia dotyczące dostosowania metod nauczania do potrzeb dziecka.
 - Sugerowanie form wsparcia w szkole i w życiu codziennym dziecka.

5. Prezentacja grupowa:

- Studenci przedstawiają swoje diagnozy, dobór narzędzi, zaplanowane działania oraz rekomendacje dla konkretnego przypadku przed grupą.
- Prezentacja powinna zawierać uzasadnienie wyboru metod oraz narzędzi, a także krótkie omówienie planu wsparcia.

Kryteria oceny zadania:

1. Kompletność analizy przypadku (25%):

- Czy student dokładnie zapoznał się z przypadkiem dziecka i zidentyfikował kluczowe objawy, które wskazują na potrzeby diagnostyczne?
- Czy student wskazał najistotniejsze problemy dziecka, które mają wpływ na jego funkcjonowanie w szkole i w społeczeństwie?

2. Dobór narzędzi diagnostycznych (20%):

- Czy student prawidłowo wybrał narzędzia diagnostyczne, które odpowiadają na potrzeby dziecka?
- Czy uzasadnienie doboru narzędzi było logiczne, oparte na teorii i praktyce psychologicznej?

3. Dobór specjalistów (15%):

- Czy student zaproponował odpowiednich specjalistów, którzy mogą wspierać proces diagnostyczny i dalsze działania terapeutyczne?
- Czy uzasadnienie doboru specjalistów było trafne i adekwatne do rodzaju problemów dziecka?

4. Plan działań terapeutycznych i edukacyjnych (25%):

- Czy zaprezentowany plan wsparcia jest spójny z wynikami diagnozy i uwzględnia indywidualne potrzeby dziecka?
- Czy plan działań jest realistyczny, uwzględnia różne aspekty funkcjonowania dziecka (np. edukacja, emocje, społeczne wsparcie)?

5. Prezentacja grupowa (15%):

- Jak dobrze student zaprezentował swoje wnioski przed grupą? Czy prezentacja była jasna, zrozumiała i dobrze przygotowana?
- Czy student umiał obronić swoje wybory i odpowiednio uzasadnić swój wybór narzędzi, specjalistów i planu wsparcia?

Zadanie to ma na celu rozwijanie umiejętności analizy przypadków dzieci z SPE, dobierania odpowiednich narzędzi i specjalistów, a także planowania działań wspierających dziecko. Kryteria oceny pomagają w ocenie pełnej wiedzy teoretycznej oraz umiejętności praktycznych studenta, które są niezbędne w pracy z dziećmi o specjalnych potrzebach edukacyjnych.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Ćwiczenia:

bardzo dobry (5.0) – Projekt wykonany z uwzględnieniem wszystkich wiadomości dotyczących omawianego zagadnienia.

Przejrzyście i estetycznie wykonany. Student wykazuje dużą aktywność na zajęciach

dobry plus (4.5) – Projekt wykonany zgodnie z wytycznymi. Starannie wykonany. Małe niedociągnięcia. Student chętnie podejmuje dyskusje na zajęciach.

dobry (4.0) – Projekt zgodny z wytycznymi. Zauważalne nieliczne braki w treściach. Starannie wykonany i oddany terminowo. Student w miarę aktywny na zajęciach – potrzebuje zachęcania

dostateczny plus (3.5) – Projekt zawiera błędy merytoryczne. Jest niekompletny. Przedstawiony w terminie. Student sporadycznie wykazuje aktywność na zajęciach

dostateczny (3.0) – Treści programowe w planie zawierają istotne braki. Szata graficzna niestaranna. Praca oddana w terminie. Student nie uczestniczył we wszystkich zajęciach. Nie usprawiedliwia nieobecności. Brak aktywności.

niedostateczny (2.0) – student nie oddał pracy. Brak aktywności na zajęciach.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	24	24
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	20	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	3	3
2. Indywidualna praca własna studenta – suma godzin z punkty 2.1 i 2.2	50	50
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	33	33
2.2. Przygotowanie praktycznego zadania zaliczeniowego - liczba godzin	17	17
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:.

1. Wójtowicz-Szeffler, M. (2018). *Diagnozowanie rozwoju małego dziecka*. Difin.
2. Słupek, K. (2018). *Uczniowie ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi*. Harmonia.
3. Knapik, T. (2018). *Diagnoza funkcjonalna. Planowanie pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Działania postdiagnostyczne*. ORE.
4. Naprawa, R., & Tanajewska, A. (2020). *Diagnoza rozwoju dziecka przedszkolnego przed rozpoczęciem nauki w szkole. Program do diagnozy i obserwacji dzieci przedszkolnych*. Harmonia.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Pachalska, M. (2024). *Neuropsychologia kliniczna. Tom 1 i 2. Urazy mózgu*. PWN.

Borkowska A.R., Daniluk B. (2020). Diagnoza neuropsychologiczna dzieci i młodzieży. W: I. Grzegorzewska, L. Cierpiąłkowska, A.R. Borkowska (red.). *Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży*. (245-262), Warszawa: PWN.

Inne materiały dydaktyczne: Własne materiały dydaktyczne wykładowcy.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologiczne metody diagnozy i oceny rozwoju osób na spektrum autyzmu

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych <i>Varsovia</i> Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	V/9
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Brak

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	0	20	0	0	0	0	0	2	3	75	3
Studia niestacjonarne	0	20	0	0	0	0	0	2	3	75	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda projektów</u> <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> <u>Demonstracja/ pokaz</u> <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym i rozszerzonym stopniu Student		
P_W01	Posiada pogłębioną wiedzę w zakresie psychologii rozwoju, szczególnie odnoszącą się do diagnozy i oceny rozwoju osób na spektrum autyzmu. Zna teorie i modele rozwoju człowieka oraz badania związane z tymi obszarami, uwzględniając specyficzne potrzeby i wyzwania związane z autyzmem. Umie stosować odpowiednie narzędzia diagnostyczne, takie jak skale oceny rozwoju, testy diagnostyczne i obserwacje kliniczne, w diagnozie osób na spektrum autyzmu. Zna zasady diagnozy autyzmu oraz znaczenie podejścia wieloaspektowego i współpracy interdyscyplinarnej.	K_W09
P_W02	Zna różnorodne teorie i modele dotyczące rozwoju człowieka, w tym teorie poznawcze, behawioralne, psychodynamiczne oraz systemowe. Potrafi zastosować teorie do analizy rozwoju osób na spektrum autyzmu. Ma wiedzę o skutecznych metodach interwencji, takich jak terapia behawioralna, terapia zajęciowa, terapia mowy i języka oraz inne podejścia terapeutyczne stosowane w pracy z osobami na spektrum autyzmu. Potrafi monitorować postępy terapii i oceniać efektywność podejmowanych działań.	K_W08
P_W03	Rozumie, jak różne teorie rozwoju odnoszą się do specyficznych potrzeb osób z autyzmem, w tym jak autyzm wpływa na rozwój poznawczy, emocjonalny i społeczny. Zna znaczenie więzi społecznych w rodzinie oraz wpływ tych więzi na rozwój dzieci na spektrum autyzmu. Posiada wiedzę na temat metod wspierania rodziców i opiekunów w budowaniu silnych i wspierających relacji z dziećmi z autyzmem.	K_W09
Umiejętności:		
P_U01	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat specyfiki różnych faz rozwoju człowieka, obejmując od niemowlęctwa po dorosłość, w tym rozumie charakterystyczne cechy rozwoju osób na spektrum autyzmu, w kontekście biologicznym, psychologicznym i społecznym. Potrafi wyjaśnić wpływ tych faz rozwoju na ogólną adaptację jednostki oraz zidentyfikować specyficzne wyzwania związane z rozwojem osób z autyzmem.	K_U05
P_U02	Student rozumie, jak autyzm wpływa na przebieg rozwoju w różnych fazach życia, od wczesnego dzieciństwa do dorosłości, oraz jakie konkretne interwencje wspierają rozwój osób na spektrum autyzmu w zależności od etapu życia. Potrafi zaprojektować i rekomendować odpowiednie metody wsparcia, uwzględniając indywidualne potrzeby osób z autyzmem oraz kontekst społeczno-kulturowy.	K_U05
P_U03	Student zna specyfikę różnych faz rozwoju człowieka, z uwzględnieniem charakterystycznych cech rozwoju osób na spektrum	K_U03

	autyzmu. Potrafi analizować te fazy w kontekście teoretycznym i praktycznym, wskazując na ich związki z rozwojem psychologicznym oraz wyzwaniem społecznymi i edukacyjnymi, które mogą występować w przypadku osób z autyzmem.	
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student ma pełną świadomość kryzysów rozwojowych, które mogą występować u osób na spektrum autyzmu, takich jak trudności w adaptacji do zmian, przejścia między etapami edukacji, czy wchodzenie w dorosłość. Potrafi rozpoznać te kryzysy i zidentyfikować ich wpływ na funkcjonowanie osób z autyzmem, uwzględniając zarówno aspekt psychologiczny, jak i społeczny tych przejść.	K_K01
P_K02	Student aktywnie wspiera osoby z autyzmem oraz ich rodziny w radzeniu sobie z kryzysami rozwojowymi, oferując konkretne strategie adaptacyjne, interwencje edukacyjne oraz emocjonalne wsparcie. Współpracuje z innymi specjalistami, aby zapewnić kompleksową pomoc i dostosowanie działań do indywidualnych potrzeb osób z autyzmem, kierując się etyką zawodową i dobrem jednostki.	K_K07
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
	Ćwiczenia	
	1. Studium przypadków polega na analizie przypadków osób na spektrum autyzmu oraz tworzeniu planów diagnostycznych i terapeutycznych. 2. Praktyczne zastosowanie narzędzi diagnostycznych, interpretację wyników i formułowanie diagnoz. 3. Obserwacje kliniczne koncentrują się na technikach obserwacyjnych, dokumentowaniu i analizowaniu zachowań w różnych kontekstach. 4. Praca z rodzinami obejmuje metody wspierania rodziców i rodzeństwa oraz ćwiczenia komunikacyjne i budowanie relacji. 5. Symulacje terapii to symulacje sesji terapeutycznych z użyciem różnych metod oraz analiza i dyskusja nad skutecznością zastosowanych technik. 6. Konsultacje interdyscyplinarne dotyczą współpracy z logopedami, terapeutami zajęciowymi, pedagogami oraz ćwiczeń w ramach zespołów diagnostycznych i terapeutycznych. 7. Projektowanie programów edukacyjnych obejmuje tworzenie indywidualnych planów edukacyjnych (IPE) oraz strategie integracji uczniów z autyzmem w szkołach. 8. Rozwijanie umiejętności społecznych koncentruje się na ćwiczeniach z zakresu treningu umiejętności społecznych oraz praktycznych metodach wsparcia integracji społecznej. 9. Analiza aktualnych badań naukowych polega na przeglądzie i dyskusji nad najnowszymi publikacjami oraz ocenie metodologii i wyników badań.	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny</u> , egzamin ustny, kolokwium, <u>projekt</u> , <u>prezentacja</u> , referat, esej, <u>inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: <u>wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne</u> WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna, projekt, prezentacja,	Wiedza, Umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (ćwiczenia) na podstawie aktywności merytorycznej studenta oraz wykonania zadania w ramach PWS.		
Zadanie w ramach PWS opisane poniżej lub inne wskazane przez prowadzącego.		
Oczywiście! Oto propozycja zadania (pracy własnej) dla studenta w oparciu o efekty przedmiotowe oraz kierunkowe, które wcześniej omówiliśmy. W zadaniu uwzględniono teoretyczne oraz praktyczne aspekty diagnozy rozwoju osób na spektrum autyzmu, z naciskiem na kryzysy rozwojowe i wsparcie osób z autyzmem oraz ich rodzin.		
Zadanie: Diagnoza rozwoju osoby na spektrum autyzmu – Analiza kryzysów rozwojowych i wsparcie rodziny Cel zadania: Celem zadania jest przeprowadzenie diagnozy rozwoju osoby na spektrum autyzmu z uwzględnieniem kryzysów rozwojowych (np. przejścia między etapami edukacyjnymi, wchodzenie w dorosłość) oraz zaprojektowanie adekwatnego wsparcia psychologicznego dla osoby z autyzmem oraz jej rodziny, w kontekście wyzwań, jakie niesie ze sobą każdy etap rozwoju.		
Wymagania:		
Wybór przypadku do analizy (osoba na spektrum autyzmu): - Student wybiera osobę (w pełni anonimową) do analizy rozwoju – może to być przypadek rzeczywisty lub fikcyjny. - Opisuje wybraną osobę pod względem wieku, etapu życia, problemów rozwojowych i specyficznych trudności wynikających z autyzmu (np. adaptacja do szkoły, zmiany w obrębie komunikacji, problemy w relacjach międzyludzkich). - Należy uwzględnić historię rozwoju osoby, trudności w przejściu z jednego etapu życia do drugiego (np. przedszkole -> szkoła, szkoła -> dorosłość). Identyfikacja kryzysów rozwojowych: - Student identyfikuje i szczegółowo opisuje kryzysy rozwojowe, które mogą występować u osoby z autyzmem, uwzględniając zmiany w kontekście edukacyjnym, społecznym oraz emocjonalnym (np. trudności w adaptacji do nowych środowisk, przejście do dorosłości). - Wskazuje, w jakich obszarach rozwoju mogą pojawić się trudności (np. komunikacja, emocje, relacje społeczne, adaptacja do nowych ról). Diagnoza rozwoju osoby na spektrum autyzmu: - Student wykonuje podstawową diagnozę rozwoju osoby na spektrum autyzmu, wykorzystując odpowiednie narzędzia psychologiczne (np. wywiad, obserwacja, kwestionariusze, testy diagnostyczne) w kontekście konkretnego kryzysu rozwojowego. - Opisuje, jakie metody diagnozy są najbardziej odpowiednie w danym przypadku, oraz wyjaśnia, dlaczego wybrane narzędzia są stosowane w odniesieniu do osoby z autyzmem. - Student może użyć narzędzi takich jak kwestionariusze diagnostyczne, wywiad z rodziną, obserwacja behawioralna. Wspieranie rodziny w radzeniu sobie z kryzysami: - Student projektuje interwencje wspierające rodzinę osoby z autyzmem, pomagające w radzeniu sobie z kryzysami rozwojowymi, uwzględniając zalecenia psychologiczne, pedagogiczne i społeczne. - Opisuje rodzaje wsparcia, które mogą obejmować np. terapię psychologiczną, edukację rodzinną, współpracę z innymi specjalistami. - Sformułowanie zaleceń dotyczących wsparcia psychologicznego i społecznego, które mogą być wykorzystane w pracy z osobą z autyzmem i jej rodziną w danym etapie życia. Prezentacja wyników i analiza:		

- Student przedstawia całość przeprowadzonej diagnozy w formie raportu, w którym zawarte będą: opis wybranego przypadku, szczegółowa analiza kryzysów rozwojowych, wyniki diagnozy, rekomendacje dotyczące interwencji oraz wsparcia rodziny.
- Raport powinien mieć strukturę zawierającą: wprowadzenie, cel pracy, metodologię, wyniki diagnozy, rekomendacje, podsumowanie.

Forma pracy:

- Praca powinna mieć formę raportu diagnostycznego.
- Objętość pracy: 10-12 stron (z wyłączeniem bibliografii i załączników).
- Bibliografia: minimum 5 pozycji, w tym przynajmniej 3 pozycje naukowe związane z autyzmem, diagnozą i wsparciem osób na spektrum.

Kryteria oceny:

1. **Zrozumienie tematu i analizy (20%)**
 - Student wykazuje pełne zrozumienie zagadnienia dotyczącego rozwoju osób na spektrum autyzmu oraz kryzysów rozwojowych. Zawiera szczegółową analizę trudności występujących na różnych etapach życia.
 - Kryterium oceny: kompleksowość analizy kryzysów rozwojowych, trafność wskazanych obszarów trudności.
2. **Dokładność diagnozy (20%)**
 - Praca zawiera szczegółową diagnozę rozwoju osoby na spektrum autyzmu. Student trafnie wybiera narzędzia diagnostyczne i dobrze uzasadnia ich użycie.
 - Kryterium oceny: poprawność zastosowanych narzędzi diagnostycznych oraz uzasadnienie wyboru metod.
3. **Projektowanie interwencji i wsparcia (25%)**
 - Student wykazuje się umiejętnością projektowania interwencji oraz wsparcia psychologicznego dla osób z autyzmem oraz ich rodzin, w tym praktycznym uwzględnieniem kryzysów rozwojowych.
 - Kryterium oceny: innowacyjność i adekwatność zaproponowanych interwencji w kontekście problemu.
4. **Struktura i organizacja pracy (15%)**
 - Raport jest dobrze zorganizowany, czytelny i logicznie ułożony. Podział na poszczególne sekcje jest klarowny i przemyślany.
 - Kryterium oceny: spójność strukturalna raportu, przejrzystość treści.
5. **Umiejętności prezentacji i argumentacji (10%)**
 - Student prezentuje wyniki w sposób jasny i przekonujący. Argumentacja jest merytoryczna, oparte na solidnych podstawach teoretycznych.
 - Kryterium oceny: logiczna argumentacja, jasność wyводу.
6. **Bibliografia i wykorzystane źródła (10%)**
 - Student posługuje się aktualnymi, rzetelnymi źródłami. W pracy znajduje się minimum 5 pozycji, z tego 3 pozycje naukowe.
 - Kryterium oceny: odpowiednio dobrana literatura, jej aktualność i trafność.

Uwagi dodatkowe:

- Praca powinna być oparta na etycznych zasadach diagnozy i wsparcia, z zachowaniem pełnej anonimowości osoby badanej (jeśli wykorzystujesz rzeczywisty przypadek).
- Warto uwzględnić aktualne badania i literaturę w zakresie autyzmu, diagnozy oraz interwencji terapeutycznych.
- Podczas przygotowania pracy, należy stosować się do zasad etyki zawodowej psychologa.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Ćwiczenia:

bardzo dobry (5.0) – Projekt wykonany z uwzględnieniem wszystkich wiadomości dotyczących omawianego zagadnienia.

Przejrzyste i estetycznie wykonane. Student wykazuje dużą aktywność na zajęciach

dobry plus (4.5) – Projekt wykonany zgodnie z wytycznymi. Starannie wykonany. Małe niedociągnięcia. Student chętnie podejmuje dyskusje na zajęciach.

dobry (4.0) – Projekt zgodny z wytycznymi. Zauważalne nieliczne braki w treściach. Starannie wykonany i oddany terminowo. Student w miarę aktywny na zajęciach – potrzebuje zachęcania

dostateczny plus (3.5) – Projekt zawiera błędy merytoryczne. Jest niekompletny. Przedstawiony w terminie. Student sporadycznie wykazuje aktywność na zajęciach

dostateczny (3.0) – Treści programowe w planie zawierają istotne braki. Szata graficzna niestaranna. Praca oddana w terminie. Student nie uczestniczył we wszystkich zajęciach. Nie usprawiedliwia nieobecności. Brak aktywności.

niedostateczny (2.0) – student nie oddał pracy. Brak aktywności na zajęciach.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	24	24
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	20	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	3	3
2. Indywidualna praca własna studenta – suma godzin z punkty 2.1 i 2.2	50	50
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	33	33
2.2. Przygotowanie praktycznego zadania zaliczeniowego - liczba godzin	17	17
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: 1. Dzieci z głodującymi mózgami. Przewodnik terapii medycznych dla chorób spektrum autyzmu Dr Jaquelyn McCandless Fraszka Edukacyjna 2007 2. Autyzm od badań mózgu do praktyki psychologicznej Ewa Pisula Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne 2012 3. Autyzm przewodnik Temple Grandin Copernikus Center Press 2022 4. Spektrum autyzmu – od diagnozy i terapii do integracji i inkluzji Opracowanie zbiorowe Wydawnictwo Continuo 2022 5. Spektrum autyzmu i relacje. Droga do zrozumienia Magdalena Foryś Empik 2023		
Literatura uzupełniająca przedmiotu: 1. Jak uczyć dzieci z autyzmem czytania umysłu. Praktyczny poradnik dla nauczycieli i rodziców Howlin Patricia Baron-Cohen Simon Hadwin Julie Wydawnictwo JAK 2016 2. Skrzydła dla nastolatka. wspieranie rozwoju osób neuroróżnorodnych. Praktyczny przewodnik dla nauczycieli, terapeutów i rodziców w pracy z młodzieżą na spektrum autyzmu. Magdalena Foryś Empik 2024 3. Świat przez pryzmat Krzysztofa. Przewodnik po spektrum autyzmu Magdalena Foryś Empik 2023		
Inne materiały dydaktyczne: .Filmy o tematyce dotyczące zagadnienia		

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Transpłciowość i niebinarność u dzieci i młodzieży

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych <i>Varsovia</i> Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	V/9
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Brak

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	0	20	0	0	0	0	0	2	3	75	3
Studia niestacjonarne	0	20	0	0	0	0	0	2	3	75	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny Dyskusja dydaktyczna Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> <u>Metoda sytuacyjna</u> Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> <u>Debata</u> Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym i rozszerzonym stopniu Student		
P_W01	Student ma pogłębioną wiedzę w zakresie psychologii rozwoju. Zna teorie i modele rozwoju człowieka oraz wychowania, a także badania związane z tymi obszarami. Zna specyfikę transpłciowości i niebinarności, rozumie wyzwania związane z rozwojem osób transpłciowych i niebinarnych oraz wpływ tych specyficznych doświadczeń na procesy rozwoju psychologicznego i społecznego.	K_W09
P_W02	Student zna w pogłębionym stopniu problemy, z jakimi borykają się osoby transpłciowe i niebinarne, w tym kwestie związane z tożsamością płciową, dysforią płciową, oraz problemami społecznymi i zdrowotnymi. Rozumie wyzwania związane z akceptacją i inkluzją tych osób w różnych kontekstach społecznych i kulturowych.	K_W21
P_W03	Student zna fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji związane z różnicami kulturowymi, religijnymi oraz ich związki z systemami wartości w rodzinie. Rozumie, jak różnice w postrzeganiu tożsamości płciowej, w tym transpłciowości i niebinarności, wpływają na dynamikę społeczną i wartości rodzinne w różnych kontekstach kulturowych i religijnych.	K_W21
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi w pełni integrować posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii, pedagogiki, socjologii oraz innych dziedzin pokrewnych, aby zrozumieć i opisać sytuację osoby transpłciowej i niebinarnej w różnych kontekstach (indywidualnym, rodzinnym i społecznym). Potrafi analizować wyzwania psychiczne i społeczne, z jakimi spotykają się osoby transpłciowe i niebinarne, i w pełni uwzględnia zmienne kulturowe, społeczne oraz zdrowotne w diagnozowaniu i tworzeniu planu wsparcia.	K_U01
P_U02	Student potrafi zidentyfikować, wyjaśnić i ocenić wpływ czynników neurobiologicznych, socjobiologicznych i ewolucyjnych na funkcjonowanie człowieka, z naciskiem na funkcjonowanie w kontekście rodziny, w tym na wyzwania związane z adaptacją do różnych ról płciowych. Rozumie, jak czynniki zewnętrzne (społeczne, kulturowe, ekonomiczne) oraz wewnętrzne (biologiczne, emocjonalne) wpływają na zachowanie i interakcje osób transpłciowych i niebinarnych w kontekście rodziny.	K_U08
P_U03	Student potrafi zaplanować oraz zastosować odpowiednią strategię interwencji psychologicznej w przypadku osób transpłciowych i niebinarnych, jak również ich rodzin. Potrafi przeprowadzić kompleksową diagnozę sytuacji życiowej, emocjonalnej i społecznej osoby transpłciowej, a następnie wybrać oraz wdrożyć metody wsparcia psychologicznego, takie jak terapia indywidualna, terapia rodzinna, psychoedukacja czy wsparcie w procesie wychodzenia z kryzysu. Działa zgodnie z zasadami etyki zawodowej, uwzględniając szacunek dla tożsamości płciowej osoby oraz zachowując wrażliwość na specyficzne potrzeby związane z tą tożsamością.	K_U18
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje pełną gotowość do podejmowania działań zawodowych z uwzględnieniem zasad etyki i moralności w kontekście pracy z osobami transpłciowymi i niebinarnymi. W swojej praktyce zawodowej potrafi respektować różnicowanie tożsamości płciowej i seksualnej, a także uwzględniać aspekty kulturowe, społeczne i zdrowotne w podejmowanych działaniach. Działa zgodnie z zasadami współpracy z innymi specjalistami w środowisku zawodowym, szczególnie w kontekście wsparcia osób transpłciowych i niebinarnych.	K_K01
P_K02	Student w pełni uznaje rolę nauk psychologicznych i pedagogicznych w swojej pracy zawodowej, szczególnie w kontekście rozwoju osób transpłciowych i niebinarnych.	K_K04

	Potrafi dostrzegać wpływ teorii psychologicznych i pedagogicznych na rozwój jednostki i jej relacje w obrębie rodziny oraz społeczeństwa. Jako praktyk, docenia znaczenie działań psychologicznych i edukacyjnych w kontekście wsparcia tożsamości płciowej i zdrowia psychicznego osób transpłciowych.	
P_K03	Student wykazuje gotowość do konstruktywnej i merytorycznej dyskusji, wyrażając swoje opinie oraz argumentując swoje stanowisko w sposób pełen szacunku i uwagi, zarówno w odniesieniu do swoich klientów, jak i współpracowników. Potrafi angażować się w dyskusje na temat wyzwań związanych z tożsamością płciową, integracją osób transpłciowych i niebinarnych w społeczeństwie oraz ich wsparciem w różnych aspektach życia, z zachowaniem empatii i szacunku.	K_K06
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
1	Mechanizm kształtowania ludzkiej seksualności w pracy psychologa: W ramach tych zajęć studenci będą analizować przypadki dotyczące rozwoju seksualnego i problemów związanych z tożsamością seksualną, z uwzględnieniem aspektów psychologicznych. Praca z narzędziami diagnostycznymi dotyczącymi kwestii seksualności, takimi jak kwestionariusze i wywiady psychologiczne, stanowi istotny element zajęć. Ponadto, w trakcie symulacji sesji terapeutycznych studenci będą zdobywać doświadczenie w prowadzeniu rozmów z osobami z trudnościami w zakresie tożsamości seksualnej. Istotnym elementem będzie także tworzenie planów interwencyjnych, które uwzględniają specyficzne potrzeby klientów.	
2	Rozwój seksualny dzieci i młodzieży. Odkrywanie swojej płci i tożsamości: Studenci przeprowadzą rozmowy na temat rozwoju seksualnego w kontekście edukacji wczesnoszkolnej i przedszkolnej. Będą mieli okazję do symulacji wywiadów z dziećmi i młodzieżą dotyczących odkrywania własnej płci. Ponadto, studenci zaplanują i opracują programy edukacyjne dla rodziców oraz pedagogów, wspierające dzieci w procesie odkrywania płci. W trakcie zajęć omawiane będą różne etapy rozwoju seksualnego i płciowego oraz ich wpływ na zachowanie i relacje interpersonalne.	P_W01 P_W02
3	Wpływ kultury na ludzką ekspresję seksualną: Zajęcia skupią się na analizie różnic w ekspresji seksualnej w różnych kulturach. Studenci będą wykorzystywać podejście kulturowe w pracy z klientami z różnych środowisk kulturowych, mając na uwadze różnice w normach i wartościach związanych z seksualnością. Organizowane będą również warsztaty, w których przedstawiciele różnych kultur zaprezentują, jak różne normy i wartości wpływają na postrzeganie seksualności i tożsamości.	P_W03 P_U01 P_U02 P_U03
4	Pomieszanie tożsamości seksualności i płciowości: Studenci będą pracować nad rozróżnianiem pojęć tożsamości płciowej, seksualnej i ekspresji płciowej, szczególnie w kontekście osób borykających się z pomieszaniem tych pojęć. Analizowanie przypadków osób z tymi trudnościami pomoże im lepiej zrozumieć, jak w praktyce prowadzić interwencje psychologiczne w takich przypadkach.	P_K01 P_K02 P_K03
5	Transpłciowość według ICD-11: W ramach tych zajęć studenci przeprowadzą wywiady z osobami transpłciowymi, analizując kryteria diagnostyczne zawarte w ICD-11. Zajęcia będą skupiały się na rozpoznawaniu przypadków transpłciowości, dokumentowaniu ich zgodnie ze standardami ICD-11 oraz tworzeniu planów terapeutycznych dla osób transpłciowych. Dodatkowo, studenci będą pracować nad rekomendacjami dotyczącymi interwencji terapeutycznych w procesie transakceptacji.	
6	Identyfikacja i rola płciowa: Zajęcia obejmą pracę z narzędziami diagnostycznymi dotyczącymi identyfikacji płciowej i jej roli w życiu jednostki. Symulacje sesji terapeutycznych z osobami borykającymi się z problemami związanymi z tożsamością płciową będą istotnym elementem procesu nauki. Studenci opracują także plany wsparcia dla osób zmagających się z wyzwaniami związanymi z tożsamością płciową.	

7	Jak powinna być realizowana edukacja na temat transpłciowości i niebinarności w Polsce: Studenci będą opracowywać programy edukacyjne w szkołach i innych placówkach edukacyjnych dotyczące transpłciowości i niebinarności. Tworzenie materiałów edukacyjnych, takich jak broszury, plakaty i filmy, stanowić będzie ważną część zajęć, w celu podnoszenia świadomości wśród uczniów, nauczycieli i pracowników socjalnych. W ramach tych działań studenci będą współpracować z organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz osób transpłciowych i niebinarnych, planując kampanie edukacyjne i wydarzenia podnoszące świadomość.
8	Różnice między transseksualnością, transpłciowością, niebinarnością i gender: Studenci będą analizować przypadki osób identyfikujących się z różnymi kategoriami tożsamości płciowej, takimi jak transseksualność, transpłciowość, niebinarność i gender. Ważnym elementem będzie dyskusja na temat różnic między tymi kategoriami w kontekście pracy psychologa, terapii i interwencji. Studenci opracują również materiały informacyjne wyjaśniające te różnice w kontekście edukacyjnym oraz społecznym. Dodatkowo, będą symulować sesje terapeutyczne, w których będą musieli wyjaśnić klientowi różnice między tymi kategoriami oraz wskazać odpowiednie metody wsparcia w zależności od tożsamości klienta.

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej, inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: <u>wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne</u> WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna, projekt, prezentacja,	Wiedza, Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (ćwiczenia) na podstawie aktywności merytorycznej studenta, projektu grupowego w ramach PWS.

Zadanie w ramach PWS opisane poniżej lub inne wskazane przez prowadzącego.

Projekt zadania: Kampania społeczna – "Zrozumieć Transpłciowość i Niebinarność"

Cel zadania:

Celem projektu jest zaprojektowanie kampanii społecznej na temat transpłciowości i niebinarności, która ma na celu edukację, podnoszenie świadomości społecznej oraz promowanie akceptacji i zrozumienia dla osób transpłciowych i niebinarnych. Kampania ma być skierowana do młodzieży, nauczycieli, rodziców oraz ogólnej społeczności.

Zakres zadania:

1. Badanie potrzeb grupy docelowej:

- Grupa studentów będzie odpowiedzialna za przeprowadzenie wstępnych badań, które mają na celu zrozumienie poziomu wiedzy i świadomości na temat transpłciowości i niebinarności wśród wybranej grupy docelowej (np. uczniowie szkoły średniej, nauczyciele, rodziny).
- Badanie to będzie polegało na przeprowadzeniu anonimowych ankiet oraz analizie dostępnych badań i raportów dotyczących wiedzy na temat transpłciowości w Polsce.

2. Opracowanie kluczowych treści kampanii:

- Grupa będzie odpowiedzialna za przygotowanie merytorycznych treści edukacyjnych, które będą przedstawiały różnice między transseksualnością, transpłciowością, niebinarnością i gender.
- Przygotowanie tekstów edukacyjnych, infografik, filmików oraz materiałów wideo, które będą tłumaczyć te kwestie w sposób przystępny i zrozumiały dla osób z różnych grup wiekowych.

3. Kreacja i strategia komunikacyjna kampanii:

- o Grupa stworzy spójną wizję kampanii społecznej, w tym wybór kanałów komunikacji (media społecznościowe, plakaty, ulotki, spoty radiowe, spoty wideo itp.), które będą najskuteczniejsze w dotarciu do wskazanej grupy docelowej.
- o Zaprojektowanie harmonogramu kampanii oraz zaplanowanie działań promujących inicjatywę (np. organizacja wydarzeń online i offline, współpraca z influencerami, warsztaty edukacyjne).

4. **Prezentacja kampanii:**

- o Grupa zaprezentuje swoją kampanię w formie prezentacji, na której przedstawi koncepcję, cele, środki przekazu, a także plan implementacji kampanii w praktyce.
- o Prezentacja powinna również zawierać analizę potencjalnych wyzwań i trudności związanych z realizacją kampanii oraz propozycje ich rozwiązania.

5. **Realizacja próbnych działań kampanii:**

- o Grupa zrealizuje próbne działania kampanii, np. przeprowadzi wydarzenie w social media (np. posty, sesje Q&A), zorganizuje spotkanie edukacyjne lub webinar dotyczący transpłciowości i niebinarności.

Kryteria oceny:

1. **Badania wstępne i analiza grupy docelowej (15%)**

- o Ocena jakości przeprowadzonych badań (ankiety, raporty, analiza dostępnych danych).
- o Zrozumienie specyfiki grupy docelowej i dostosowanie kampanii do jej potrzeb.

2. **Jakość merytoryczna treści kampanii (30%)**

- o Ocenia się trafność, rzetelność i zgodność z faktami treści edukacyjnych.
- o Zrozumiałość przekazu oraz dostosowanie języka i formy do grupy docelowej.
- o Kreatywność materiałów edukacyjnych (infografiki, filmiki, teksty).

3. **Kreatywność i spójność kampanii (20%)**

- o Spójność wizualna i merytoryczna kampanii (odpowiednia kolorystyka, typografia, logo itp.).
- o Kreatywność w zaprojektowaniu kampanii – sposób prezentowania trudnych tematów w atrakcyjny sposób.
- o Oryginalność i innowacyjność strategii komunikacyjnej (dobór kanałów, formy przekazu).

4. **Prezentacja projektu (20%)**

- o Klarowność i logiczność prezentacji kampanii.
- o Umiejętność przekonywania oraz argumentowania zaplanowanych działań.
- o Dbłość o estetykę prezentacji (spójność graficzna, dobrze przygotowane materiały pomocnicze).

5. **Realizacja próbnych działań kampanii (15%)**

- o Efektywność działań pilotażowych (np. liczba osób zaangażowanych w wydarzenie, aktywność w mediach społecznościowych).
- o Zaangażowanie grupy w realizację działań kampanii i jej reakcje w grupie docelowej.

Uwagi dodatkowe:

- Projekt ma na celu nie tylko stworzenie materiałów edukacyjnych, ale także rozwijanie umiejętności współpracy zespołowej, planowania działań oraz wykorzystywania różnych narzędzi komunikacyjnych w pracy psychologa społecznego.
- Grupa powinna współpracować z lokalnymi organizacjami zajmującymi się problematyką transpłciowości, by projekt miał wymiar praktyczny i wspierał realne inicjatywy edukacyjne w społeczeństwie.

Ten projekt pomoże studentom zrozumieć, jak ważna jest edukacja i aktywna promocja świadomości społecznej w zakresie tematów związanych z tożsamością płciową i seksualną, co jest istotne zarówno w pracy psychologa, jak i w szerszym kontekście społecznym.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Ćwiczenia:

bardzo dobry (5.0) – Projekt wykonany z uwzględnieniem wszystkich wiadomości dotyczących omawianego zagadnienia. Przejrzyste i estetycznie wykonane. Student wykazuje dużą aktywność na zajęciach

dobry plus (4.5) – Projekt wykonany zgodnie z wytycznymi. Starannie wykonany. Małe niedociągnięcia. Student chętnie podejmuje dyskusje na zajęciach.

dobry (4.0) – Projekt zgodny z wytycznymi. Zauważalne nieliczne braki w treściach. Starannie wykonany i oddany terminowo. Student w miarę aktywny na zajęciach – potrzebuje zachęcania

dostateczny plus (3.5) – Projekt zawiera błędy merytoryczne. Jest niekompletny. Przedstawiony w terminie. Student sporadycznie wykazuje aktywność na zajęciach

dostateczny (3.0) – Treści programowe w planie zawierają istotne braki. Szata graficzna niestaranna. Praca oddana w terminie. Student nie uczestniczył we wszystkich zajęciach. Nie usprawiedliwia nieobecności. Brak aktywności.

niedostateczny (2.0) – student nie oddał pracy. Brak aktywności na zajęciach.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	24	24
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	20	20
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	3	3
2. Indywidualna praca własna studenta – suma godzin z punkty 2.1 i 2.2	50	50
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	33	33
2.2. Przygotowanie praktycznego zadania zaliczeniowego - liczba godzin	17	17
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

1. Z. Lew- Starowicz, Podstawy seksuologii, PZWL, 2015
2. A. Jaczewski, Seksualności dzieci i młodzieży. Pół wieku badań i refleksji, Difin, 2014
3. Z. Lew- Starowicz, Psychoseksuologia. Metody diagnostyczne i terapeutyczne, GWP, 2022

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Literatura równościowa według wskazań studentów.

Inne materiały dydaktyczne: <https://www.transfuzja.org/edukacja/s%C5%82owniczek>

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia Rodziny Dziecka Neuroróżnorodnego. Wsparcie i Metody Pracy

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych <i>Varsovia</i> Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	C. MODUŁ: KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
Rok / Semestr:	V/9
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Brak

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	0	20	0	0	0	0	0	2	3	75	3
Studia niestacjonarne	0	20	0	0	0	0	0	2	3	75	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym i rozszerzonym stopniu		
P_W01	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat neuroróżnorodności, w tym jej różnych rodzajów oraz wpływu na funkcjonowanie jednostki. Rozumie teoretyczne modele wyjaśniające neuroróżnorodność, takie jak teoria wielorakich inteligencji Gardnera czy modele neurobiologiczne, oraz ich zastosowanie w psychologii różnic indywidualnych.	K_W06
P_W02	Student rozumie, w jaki sposób neuroróżnorodność dziecka wpływa na funkcjonowanie rodziny. Posiada wiedzę na temat specyficznych wyzwań, jakie mogą się pojawić w rodzinie dziecka neuroróżnorodnego, oraz mechanizmów radzenia sobie z nimi. Zna znaczenie więzi społecznych i wsparcia dla rozwoju dziecka oraz dobrostanu rodziny.	K_W09
P_W03	Student zna metody pracy z rodziną dziecka neuroróżnorodnego, w tym interwencje psychologiczne, terapeutyczne i edukacyjne. Rozumie podstawy terapii behawioralnej, poznawczo-behawioralnej oraz systemowej i potrafi wskazać ich zastosowanie w procesie wsparcia rodzinnego.	K_W12
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi rozpoznać specyficzne potrzeby oraz problemy jednostek i grup społecznych, wykorzystując odpowiednie metody diagnozy, takie jak wywiady, obserwacje, kwestionariusze oceny oraz testy psychologiczne, a także analizować uwarunkowania społeczne, kulturowe i indywidualne, które wpływają na funkcjonowanie danej osoby.	K_U01
P_U02	Potrafi opracować i dostosować indywidualne plany wsparcia, uwzględniając specyficzne potrzeby jednostek i grup społecznych, oraz monitorować postępy interwencji, dostosowując je do zmieniających się warunków i potrzeb.	K_U04
P_U03	Potrafi prowadzić sesje terapeutyczne oraz interwencje z osobami i grupami, stosując odpowiednie techniki terapeutyczne oraz dostosowując podejście do specyficznych potrzeb uczestników.	K_U18
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student rozumie, jak wrażliwie i empatycznie podchodzić do problemów i wyzwań, z jakimi borykają się rodziny dzieci neuroróżnorodnych. Potrafi budować relacje oparte na zaufaniu i zrozumieniu, stosując aktywne słuchanie i empatyczną komunikację.	K_K01
P_K02	Student rozumie, jak ważne jest uwzględnianie etycznych aspektów współpracy w środowisku zawodowym. Potrafi efektywnie współpracować z innymi specjalistami, koordynując działania w celu zapewnienia kompleksowego wsparcia rodzinie dziecka neuroróżnorodnego.	K_K03

P_K03	Student rozumie znaczenie etyki zawodowej w pracy z rodzinami dzieci neuroróżnorodnych. Potrafi stosować zasady etyczne w praktyce zawodowej, szanując godność, prywatność i autonomię rodziny, przestrzegając zasad poufności oraz informowania o prawach rodziny i unikania konfliktów interesów.	K_K02

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
	1. Studium przypadku dziecka neuroróżnorodnego. Analiza i diagnoza konkretnego przypadku. Opracowanie planu wsparcia dla dziecka i jego rodziny. 2. Symulacje wywiadów diagnostycznych. Przeprowadzanie wywiadów z rodzicami i dziećmi. Ocena potrzeb i problemów rodzinnych. 3. Tworzenie indywidualnych planów wsparcia, Opracowanie planu dla konkretnego dziecka i jego rodziny. Uwzględnienie celów krótko- i długoterminowych. 4. Trening umiejętności rodzicielskich. Ćwiczenia w zakresie wsparcia rodziców w radzeniu sobie z wyzwaniami. Techniki radzenia sobie ze stresem i konfliktem. 5. Symulacje sesji terapeutycznych. Prowadzenie symulowanych sesji terapeutycznych z rodzinami. Analiza interwencji i feedback. 6. Praca w zespołach interdyscyplinarnych. Ćwiczenia w zakresie współpracy z innymi specjalistami. Tworzenie planów działania i koordynacja wsparcia. 7. Rozwój empatii i wrażliwości. Ćwiczenia z zakresu aktywnego słuchania i empatycznej komunikacji. Scenki i role-play dotyczące sytuacji rodzinnych. 8. Analiza literatury i badań. Przegląd najnowszych badań dotyczących neuroróżnorodności i wsparcia rodzin. Dyskusja nad wynikami badań i ich zastosowaniem w praktyce. 9. Tworzenie materiałów edukacyjnych dla rodziców. Opracowanie broszur, prezentacji i innych materiałów wspierających. Prezentacja i omówienie przygotowanych materiałów. 10. Ocena skuteczności interwencji. Metody oceny i monitorowania postępów w pracy z rodziną. Analiza przypadków z zastosowaniem różnych metod oceny.	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02 P_K03

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, <u>projekt</u> , <u>prezentacja</u> , referat, esej, <u>inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: <u>wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne</u> WŁAŚCIWE WYBRAĆ

Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna, projekt, prezentacja,	Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (ćwiczenia) na podstawie aktywności merytorycznej studenta oraz projektu w ramach PWS

Zadanie w ramach PWS opisane poniżej lub inne wskazane przez prowadzącego.

Tytuł projektu: *Analiza i opracowanie indywidualnego planu wsparcia dla rodziny dziecka neuroróżnorodnego*

Cel projektu:

Celem projektu jest opracowanie indywidualnego planu wsparcia dla rodziny dziecka neuroróżnorodnego, uwzględniając potrzeby rodziny, dziecka oraz dostępne zasoby w środowisku rodzinnym. Projekt ma na celu rozwinięcie umiejętności rozpoznawania specyficznych potrzeb rodzin dzieci neuroróżnorodnych oraz opracowywania i wdrażania strategii wsparcia.

Zakres projektu:

1. Analiza przypadku:

- Wybór rodziny z dzieckiem neuroróżnorodnym (osoba rzeczywista lub przypadek fikcyjny na potrzeby projektu).
- Zebranie podstawowych informacji o rodzinie (wywiad z rodzicami, obserwacja dziecka, analiza danych dostępnych w literaturze).
- Zidentyfikowanie specyficznych potrzeb dziecka i rodziny (psychologicznych, emocjonalnych, społecznych, edukacyjnych).

2. Diagnoza problemów i potrzeb:

- Analiza trudności, z jakimi boryka się rodzina (np. problemy w komunikacji, trudności wychowawcze, wykluczenie społeczne dziecka, zróżnicowane potrzeby emocjonalne).
- Rozpoznanie obszarów wymagających interwencji (np. potrzeba wsparcia emocjonalnego, edukacyjnego, rodzinnego).
- Wykorzystanie narzędzi diagnostycznych (kwestionariusze, wywiady, analiza dokumentów).

3. Opracowanie indywidualnego planu wsparcia:

- Cele krótko- i długoterminowe wsparcia dla rodziny.
- Propozycja interwencji psychologicznych i edukacyjnych dla rodziny oraz dziecka.
- Określenie dostępnych zasobów w środowisku rodzinnym (wsparcie ze strony specjalistów, organizacji pozarządowych, instytucji).
- Plan monitorowania postępów, ewaluacja oraz dostosowywanie interwencji w razie potrzeby.

4. Prezentacja projektu:

- Przygotowanie raportu z analizą przypadku i planem wsparcia.
- Prezentacja ustna lub w formie multimedialnej podsumowująca projekt (dla grupy lub wykładowcy).

Etapy realizacji projektu:

1. **Konsultacje wstępne** (5 godzin) – konsultacje z prowadzącym przed rozpoczęciem pracy, wyjaśnienie szczegółów projektu, wskazówki dotyczące wyboru przypadku.
2. **Zbieranie materiałów i analiza przypadku** (15 godzin) – wywiad z rodziną, analiza sytuacji dziecka, diagnoza problemów.
3. **Opracowywanie indywidualnego planu wsparcia** (15 godzin) – stworzenie szczegółowego planu, strategii interwencji oraz zasobów dostępnych w środowisku rodzinnym.

4. **Prezentacja i podsumowanie projektu** (10 godzin) – przygotowanie raportu, opracowanie prezentacji multimedialnej i przedstawienie wyników projektu.
5. **Ewaluacja i refleksja** (5 godzin) – ocena procesu realizacji projektu, identyfikacja trudności, refleksja na temat nabytych umiejętności.

Kryteria oceny projektu:

1. **Zrozumienie specyfiki problemów rodziny dziecka neuroróżnorodnego** (20%) – ocena umiejętności diagnozowania potrzeb rodziny i dziecka, trafności identyfikacji problemów.
2. **Kreatywność i adekwatność opracowanego planu wsparcia** (30%) – ocena oryginalności i praktyczności zaproponowanych strategii interwencji, uwzględniania zasobów środowiskowych.
3. **Umiejętność pracy z literaturą oraz narzędziami diagnostycznymi** (20%) – ocena sposobu zbierania i analizy materiałów, wykorzystania odpowiednich narzędzi diagnostycznych.
4. **Prezentacja projektu** (20%) – ocena jakości raportu i prezentacji (czytelność, spójność, profesjonalizm, sposób przedstawienia planu).
5. **Refleksja i ocena procesu realizacji projektu** (10%) – ocena samooceny studenta, rozumienia trudności napotkanych w trakcie realizacji projektu oraz sposobu ich rozwiązania.

Uwagi końcowe:

Projekt będzie stanowił doskonałą okazję do wykazania się umiejętnościami analitycznymi, diagnostycznymi oraz twórczym podejściem do problemów rodzin dzieci neuroróżnorodnych. Oceniane będą również kompetencje społeczne, takie jak empatia, umiejętność współpracy z innymi specjalistami oraz profesjonalizm w podejściu do rodzin.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Ćwiczenia:

- bardzo dobry (5.0)** – Projekt wykonany z uwzględnieniem wszystkich wiadomości dotyczących omawianego zagadnienia. Przejrzyste i estetycznie wykonane. Student wykazuje dużą aktywność na zajęciach
- dobry plus (4.5)** – Projekt wykonany zgodnie z wytycznymi. Starannie wykonany. Małe niedociągnięcia. Student chętnie podejmuje dyskusje na zajęciach.
- dobry (4.0)** – Projekt zgodny z wytycznymi. Zauważalne nieliczne braki w treściach. Starannie wykonany i oddany terminowo. Student w miarę aktywny na zajęciach – potrzebuje zachęcania
- dostateczny plus (3.5)** – Projekt zawiera błędy merytoryczne. Jest niekompletny. Przedstawiony w terminie. Student sporadycznie wykazuje aktywność na zajęciach
- dostateczny (3.0)** – Treści programowe w planie zawierają istotne braki. Szata graficzna niestaranna. Praca oddana w terminie. Student nie uczestniczył we wszystkich zajęciach. Nie usprawiedliwia nieobecności. Brak aktywności.
- niedostateczny (2.0)** – student nie oddał pracy. Brak aktywności na zajęciach.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	24	24
W tym 1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	20	20
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	1	1

1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	3	3
2. Indywidualna praca własna studenta – suma godzin z punkty 2.1 i 2.2	50	50
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, czytanie literatury, powtarzanie materiału - liczba godzin	33	33
2.2. Przygotowanie praktycznego zadania zaliczeniowego - liczba godzin	17	17
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

1. Autyzm przewodnik Temple Grandin Copernikus Center Press 2022
2. Spektrum autyzmu – od diagnozy i terapii do integracji i inkluzji Opracowanie zbiorowe Wydawnictwo Continuo 2022
3. Spektrum autyzmu i relacje. Droga do zrozumienia Magdalena Foryś Empik 2023
4. L. Cierpiałkowska, I. Grzegorzewska, A. R. Borkowska. (2021). Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży. PWN
5. E. Bielawska-Batorowicz. (2023). Autyzm. Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Akty prawne dotyczące tematyki wsparcia osób niepełnosprawnych

Inne materiały dydaktyczne: Własne materiały dydaktyczne prowadzącego

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Zaburzenia zachowania i emocji u dzieci i młodzieży

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia"
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia, Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Język polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia kliniczna
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	IV/7
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia kliniczna, psychopatologia, psychiatria, psychologia emocji i motywacji, diagnoza psychologiczna.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie/konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	30	20						2+6	58	6
Studia niestacjonarne	25	10						2+6	43	6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia/Warsztat/Projekt/laboratorium	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie Debata <u>Inne: prezentacje multimedialne studentów, eseje, materiały diagnostyczne (m.in. testy psychologiczne)</u>

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat zdrowia psychicznego, modeli zdrowia oraz koncepcji wyjaśniających powstawanie zaburzeń psychicznych. Zna kryteria diagnozy oraz uwarunkowania biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe tych zaburzeń. Rozumie pojęcia funkcjonalności i dysfunkcjonalności, normy i patologii oraz relacje między psychologią zdrowia, psychologią kliniczną i psychiatrią.	K_W11
P_W02	Student zna metody pomocy psychologicznej, w tym założenia i zastosowanie psychoterapii, interwencji kryzysowej, psychoedukacji i terapii pedagogicznej. Ma wiedzę o psychiatrycznych metodach leczenia oraz zasadach budowania relacji pomocowej w różnych kontekstach społecznych.	K_W12
P_W03	Student posiada wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji, zna teorie i uwarunkowania emocji oraz ich wpływ na procesy poznawcze i zachowanie. Rozumie mechanizmy regulacji emocji, szczególnie w kontekście rozwoju dzieci i młodzieży.	K_W16
P_W04	Student zna zasady etyki zawodowej psychologa oraz standardy pracy psychologa-praktyka i psychologa-badacza, określone w regulacjach krajowych i międzynarodowych.	K_W17
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi w pogłębiony sposób interpretować zachowania osób, uwzględniając osobowość, temperament, uzdolnienia, inteligencję i percepcję. Odnosi je do teorii osobowości, różnic indywidualnych i psychologii poznawczej.	K_U07
P_U02	Student potrafi zaplanować i przeprowadzić proces diagnostyczny, stosując wywiad, obserwację oraz metody kwestionariuszowe, testowe i projekcyjne. Dostosowuje narzędzia do kontekstu badania, krytycznie interpretuje wyniki oraz sporządza opinie i ekspertyzy w sposób zrozumiały dla odbiorcy.	K_U12
P_U03	Student potrafi opracować strategię interwencji adekwatną do konkretnego przypadku, stosować metody pomocy psychologicznej oraz prowadzić działania z zakresu psychoedukacji i promocji zdrowia zgodnie z zasadami praktyki zawodowej.	K_U18
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje postawę świadomości ograniczeń jakie wiążą się z badaniami diagnostycznymi w psychologii i pedagogice oraz konieczność posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych zgodnie z praktyką zawodową.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Klasyfikacja, etiologia, teoretyczne modele oraz metody diagnozy zaburzeń zachowania i emocji u dzieci i młodzieży Temat do dyskusji w oparciu o literaturę przedmiotu i najnowsze badania:	P_W01 P_W02 P_U01

	• „Klasyfikacja zaburzeń zachowania i emocji u dzieci i młodzieży – jak poprawnie diagnozować na podstawie dostępnych narzędzi?”	
ĆW2	Zaburzenia zachowania Tematy do dyskusji: • Jakie są główne przyczyny zaburzeń zachowania u dzieci i młodzieży? • Jakie interwencje terapeutyczne są najskuteczniejsze w pracy z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami zachowania? • W jaki sposób społeczne oczekiwania wobec dzieci wpływają na rozwój zaburzeń zachowań? • Jakie są granice między normalnym zachowaniem a zaburzeniem zachowania w kontekście wieku rozwojowego dziecka?	P_W03 P_U02
ĆW3	Zaburzenia funkcjonowania społecznego rozpoczynające się w dzieciństwie (mutyzm i in.) Tematy do dyskusji: • Jakie czynniki mogą prowadzić do rozwoju mutyzmu selektywnego u dzieci? • W jaki sposób zaburzenia społeczne w dzieciństwie mogą wpłynąć na dalszy rozwój psychospołeczny dziecka? • Jakie interwencje są skuteczne w leczeniu dzieci z zaburzeniami funkcjonowania społecznego, takimi jak mutyzm czy fobie społeczne? • Jakie są społeczne i edukacyjne konsekwencje zaburzeń społecznych w dzieciństwie?	P_W03 P_U02
ĆW4	Zaburzenia hiperkinetyczne (ADHD) Tematy do dyskusji: • Jakie są różnice między ADHD a normalnymi trudnościami w koncentracji u dzieci? • Jakie wyzwania wiąże się z diagnozowaniem ADHD w kontekście kulturowym i społecznym? • W jaki sposób współczesne szkoły mogą lepiej wspierać dzieci z ADHD? • Jakie są etyczne i praktyczne wyzwania związane z leczeniem ADHD u dzieci?	P_W01 P_W02 P_U02
ĆW5	Depresja u dzieci Tematy do dyskusji: • Jakie objawy depresji u dzieci mogą być mylone z normalnymi trudnościami rozwojowymi? • Jakie czynniki ryzyka mogą sprzyjać wystąpieniu depresji w dzieciństwie? • Jakie są skutki długoterminowe nieleczonej depresji u dzieci? • Jakie metody terapeutyczne są najskuteczniejsze w leczeniu depresji u dzieci i młodzieży?	P_W01 P_W02 P_U02
ĆW6	Próby samobójcze i samouszkodzenia Tematy do dyskusji: • Jakie sygnały ostrzegawcze mogą wskazywać na ryzyko prób samobójczych u dzieci i młodzieży? • Jakie interwencje prewencyjne można zastosować, aby zapobiec samobójstwom wśród młodszych osób? • Jakie role w zapobieganiu samobójstwom odgrywają rodzina, szkoła i społeczność? • Jakie są różnice w przyczynach prób samobójczych w zależności od wieku i etapu rozwoju dziecka?	P_W01 P_W02 P_U02

ĆW7	Wpływ choroby przewlekłej na funkcjonowanie psychospołeczne dziecka Tematy do dyskusji: • Jak przewlekła choroba dziecka wpływa na jego rozwój emocjonalny i społeczny? • Jakie wyzwania wiążą się z diagnozowaniem i leczeniem dzieci z chorobami przewlekłymi? • Jakie wsparcie psychospołeczne powinno być oferowane dzieciom i ich rodzinom w obliczu przewlekłej choroby? • Jak choroba przewlekła może wpływać na relacje w rodzinie i na funkcjonowanie w szkole?	P_W01 P_W03 P_U01
ĆW8	Aspekty etyczne i prawne pracy z dzieckiem i młodzieżą Tematy do dyskusji: • Jakie są kluczowe zasady etyczne w pracy z dziećmi i młodzieżą w kontekście diagnostyki i terapii? • Jakie prawa ma dziecko w kontekście ochrony jego prywatności i godności w procesie diagnozy i terapii? • Jakie wyzwania etyczne mogą pojawić się podczas pracy z dziećmi w sytuacjach kryzysowych? • Jakie są granice zgody rodziców na interwencje psychologiczne w przypadku dzieci i młodzieży?	P_W04
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Zaburzenia emocjonalne rozpoczynające się we wczesnym dzieciństwie Studenci zostaną podzieleni na grupy i poproszeni o przeprowadzenie analizy przypadku dziecka z objawami wczesnych zaburzeń emocjonalnych. Korzystając z dostępnych testów (np. e-NEO-PI-R i e-STAI) oraz materiałów do rozmowy psychologicznej (karty emocji), każda grupa przeprowadzi wstępną diagnozę, proponując możliwe kierunki dalszego postępowania diagnostycznego i terapeutycznego. Zajęcia będą zakończone wspólną dyskusją, podczas której grupy omówią swoje wnioski i uzasadnią wybór narzędzi.	P_W01 P_U02 P_U03 P_K01
T2	Zaburzenia lękowe i zaburzenie obsesyjno-kompulsyjne Każdemu studentowi lub grupie przypisany zostanie przypadek dziecka z objawami zaburzeń lękowych lub obsesyjno-kompulsyjnych (np. powtarzające się zachowania rytualne). Studenci przeprowadzą analizę sytuacji, dobierając odpowiednie testy psychologiczne, takie jak e-STAI (Inwentarz Stanu i Cechy Lęku) oraz e-CISS (Kwestionariusz Radzenia Sobie w Sytuacjach Stresowych). Następnie każdy zespół zaprezentuje swoją diagnozę oraz zaproponuje możliwe metody interwencji.	P_W01 P_U02 P_U03 P_K01
T3	Zaburzenia dysocjacyjne i pod postacią somatyczną Studenci zostaną poproszeni o zapoznanie się z przypadkiem dziecka, które prezentuje zaburzenia dysocjacyjne lub somatyczne, bazując na literaturze przedmiotu. Następnie będą musieli przeprowadzić analizę przypadku, korzystając z dostępnych testów diagnostycznych (np. WISC-V – testy inteligencji, WCST – testy neuropsychologiczne) oraz dokonać interpretacji wyników w kontekście zaburzeń dysocjacyjnych. Po zakończeniu pracy, studenci zaprezentują swoje wnioski na forum grupy.	P_W01 P_U02 P_U03 P_K01
T4	Zaburzenia odżywiania (anoreksja, bulimia, otyłość) Studenci w parach przeprowadzą symulowaną rozmowę z pacjentem, który prezentuje objawy anoreksji, bulimii lub otyłości. Prowadzący będzie pełnił rolę superwizora, udzielając wskazówek i monitorując przebieg rozmowy. Po sesji odbędzie się analiza i omówienie postępowania terapeutycznego, z uwzględnieniem dostępnych narzędzi diagnostycznych (np.	P_W01 P_U02 P_U03 P_K01

	e-ASRS – Zestaw Kwestionariuszy do Diagnozy Spektrum Autyzmu, e-NEO-PI-R – Inwentarz Osobowości).	
T5	Tiki Prowadzący zademonstruje sposób przeprowadzania diagnozy zaburzeń tikowych, w tym wykorzystanie narzędzi diagnostycznych takich jak e-ACL (Lista Przymiotnikowa ACL) w celu oceny zachowań dziecka. Studenci, pracując w grupach, przeanalizują przykład z życia dziecka z objawami tików, przygotowując diagnozę oraz rekomendacje terapeutyczne.	P_W01 P_U02 P_U03 P_K01
T6	Inne zaburzenia zachowania i emocji rozpoczynające się zwykle w dzieciństwie lub w wieku młodzieńczym (moczenie mimowolne, encopresis i in.) Grupy studentów otrzymają różne przypadki dzieci z problemami takimi jak moczenie mimowolne czy encopresis. Będą musieli zaplanować program diagnostyczny, bazując na dostępnych narzędziach (np. e-NEO-PI-R , e-STAI , e-CISS). Każda grupa zaprezentuje swoje propozycje, uwzględniając różne metody interwencji i leczenia, które mogłyby zostać zastosowane w przypadku każdego z dzieci.	P_W01 P_U02 P_U03 P_K01
T7	Używanie substancji psychoaktywnych Studenci będą uczestniczyć w symulacji decyzyjnej, gdzie będą musieli podejmować decyzje dotyczące diagnozy i interwencji w przypadku dziecka lub młodzieży używającej substancji psychoaktywnych. Korzystając z literatury przedmiotu i testów diagnostycznych, takich jak e-CISS czy e-CONNERS , opracują plan działania, który uwzględni leczenie i wsparcie psychospołeczne.	P_W01 P_W03 P_U02 P_U03 P_K01
T8	Dziecko krzywdzone W ramach ćwiczeń studenci będą brać udział w inscenizacji rozmowy z dzieckiem, które może być ofiarą przemocy fizycznej lub psychicznej. Używając dostępnych narzędzi (np. e-ASRS, e-ACL) oraz materiałów projektowych (karty emocji), studenci będą przeprowadzać symulację rozmowy, a następnie analizować swoje podejście oraz zaplanować odpowiednie działania interwencyjne.	P_W01 P_W02 P_W04 P_U02 P_U03 P_K01

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU

PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Niedostateczny (2,0)	Dostateczny (3,0)	Dostateczny plus (3,5)	Dobry (4,0)	Dobry plus (4,5)	Bardzo dobry (5,0)
Poniżej 60%	60,0%-69,99%	70%-74,99%	75%-84,99%	85%-89,99%	90,0%-100%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	52	43
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	35
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2. PWS	92	107
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150h = 6 ECTS	150h = 6 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Butcher, J.N., Hooley, J.M., Mineka, S. (2017). *Psychologia zaburzeń*. Sopot: GWP
Carr, A. (2008). *Depresja i próby samobójcze młodzieży*. Gdańsk: GWP
Namysłowska, I. (red.) (2011): *Psychiatria dzieci i młodzieży*. Warszawa: PZWL
Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży (2020). Red. I. Grzegorzewska, L. Cierpiałkowska, A.R. Borkowska. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN SA
Wolańczyk, T., Komender, J. (2013): *Zaburzenia emocjonalne i behawioralne u dzieci*. Warszawa: PZWL

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-11
Święcicki, Ł., Gałęcki, P. (2015). Kryteria diagnostyczne z DSM-5 Desk Reference Amerykańskie Towarzystwo Psychiatryczne. Warszawa: Edra Urban & Partner
Wiśniowiecka M., Szewczyk L. (2014). Struktura osobowości dziewcząt z zespołem anorexia nervosa. *Endokrynol. Ped.*; Vol. 13/2014, Nr 2(47); 25-34
Russell A. Barkley (2015). *Attention-Deficit/Hyperactivity Disorder: A Handbook for Diagnosis and Treatment (4th ed.)*. New York: Guilford Press.
Thomas Ollendick, Bridgette M. O'Connor (2013). *Evidence-Based Interventions for Children and Adolescents with Anxiety Disorders*. New York: Springer.

Inne materiały dydaktyczne:

Prezentacje do wykładów,

Studia przypadków

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Patologie społeczne i ich wpływ na zdrowie psychiczne

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia"
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	5
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia kliniczna
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	IV/7
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia społeczna, psychopatologia.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆA	Ćwiczenia/konsultatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie/ Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	45	20	0	0	0	0	0	2+6	73	5
Studia niestacjonarne	40	10	0	0	0	0	0	2+6	58	5

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> <u>Metoda przypadków</u> <u>Metoda sytuacyjna</u> Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł <u>Praca w grupie</u> Debata Inne

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat różnych form patologii społecznych, zachowań ryzykownych oraz możliwości oddziaływań psychoprofilaktycznych w tym zakresie.	K_W10 K_W11
P_W02	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat mechanizmów powstawania poszczególnych dewiacji czy patologii społecznych.	K_W15
P_W03	Zna i rozumie zasady etyki zawodowej psychologa w zakresie prowadzenia badań w zakresie dewiacji i patologii społecznej zgodnie z praktyką zawodową.	K_W16 K_W19
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi przedstawić własne opinie, wątpliwości i sugestie dotyczące dewiacji czy patologii społecznych, merytorycznie argumentuje własne poglądy zgodnie z praktyką zawodową.	K_U07
P_U02	Umie identyfikować w pogłębionym stopniu czynniki ryzyka wystąpienia dewiacji czy wybranej patologii społecznej, ocenić funkcjonowanie człowieka w sytuacjach trudnych.	K_U12, K_U18
P_U03	Potrafi proponować rozwiązania problemów praktycznych z zakresu dewiacji i patologii społecznej z wykorzystaniem wiedzy psychologicznej, prognozować przebieg ich rozwiązywania i przewidywać skutki planowanych działań.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje postawę świadomości znaczenia sfery psychicznej człowieka dla jakości jego funkcjonowania we wszystkich obszarach życia; posiada przekonanie o potrzebie wspierania jednostek i grup w aspekcie ich kompetencji psychospołecznych właściwych dla praktyki zawodowej. Dostrzega potrzebę odpowiedzialnego popularyzowania wiedzy z zakresu psychologii.	K_K02 K_K09
P_K02	Student przyjmuje postawę szacunku wobec osób o różnych potrzebach w zakresie różnych form pomocy psychologicznej; okazuje zrozumienie dla sytuacji ludzi z różnymi problemami i trudnościami właściwy dla praktyki zawodowej.	K_K05
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Problemy definicyjne: patologia, dewiacja, norma. Relatywizm, absolutyzm moralny ☐ Jakie są granice między normą a patologią w różnych kulturach i społeczeństwach? ☐ Czy dewiacja jest zawsze czymś negatywnym, czy może pełnić rolę społeczną? ☐ Czy pojęcie "normy" jest subiektywne i zmienne w zależności od czasu, miejsca i kontekstu społecznego? ☐ Jakie są konsekwencje przyjęcia relatywizmu moralnego w ocenie zachowań dewiacyjnych? ☐ Czy absolutyzm moralny może prowadzić do marginalizacji osób, które odbiegają od społecznych norm?	P_W01 P_W02 P_W03
ĆW2	Wybrane teorie dewiacji. Stereotypy i uprzedzenia	

	☐ W jaki sposób różne teorie dewiacji (np. teoria etykietowania, teoria subkultur) tłumaczą przyczyny zachowań dewiacyjnych? ☐ Jakie są skutki stereotypów i uprzedzeń w kontekście oceny zachowań dewiacyjnych? ☐ Czy społeczeństwo sprzyja tworzeniu etykiet i jak wpływa to na jednostki? ☐ Czy istnieją sytuacje, w których stereotypy mogą być uzasadnione, a uprzedzenia – w jakich kontekstach? ☐ Jakie mechanizmy psychologiczne prowadzą do powstawania uprzedzeń wobec osób uważanych za dewiantów?	
ĆW3	Kreowanie kozła ofiarnego. Przestępstwa z nienawiści, Agresja i przemoc • Dlaczego społeczeństwa tworzą kozłów ofiarnych i jakie skutki mają dla jednostek i grup społecznych? • W jaki sposób media i kultura popularna mogą przyczyniać się do tworzenia "kozłów ofiarnych"? • Co prowadzi do eskalacji przestępstw z nienawiści, a jakie mechanizmy społeczne pomagają im zapobiegać? • Jakie są różnice między agresją a przemocą, i jak te różnice wpływają na społeczną reakcję? • Czy przemoc w mediach może sprzyjać wzrostowi agresji w społeczeństwie?	
ĆW4	Samobójstwa i uzależnienia • Jakie są psychologiczne i społeczne czynniki ryzyka samobójstw w różnych grupach wiekowych? • Czy istnieją wspólne mechanizmy łączące uzależnienia i samobójstwa? • W jaki sposób społeczeństwo reaguje na temat samobójstw – jakie są skutki stygmatyzacji osób, które doświadczają myśli samobójczych? • Czy dostępność wsparcia psychologicznego wpływa na obniżenie liczby samobójstw i uzależnień? • Czy uzależnienia są bardziej społeczną patologią, czy też mają silne podłoże biologiczne i psychiczne?	
ĆW5	Patologie seksualne, prostytutka, ekshibicjonizm ☐ Jakie granice powinny istnieć między swobodą seksualną a patologią w kontekście społecznym i prawnym? ☐ W jaki sposób społeczeństwo postrzega prostytutkę – czy powinna być uznawana za zjawisko patologiczne, czy też jest wyrazem wolności osobistej? ☐ Jakie są przyczyny rozwoju patologicznych zachowań seksualnych (np. ekshibicjonizm, fetyszym)? ☐ Czy systemy prawne w różnych krajach różnią się w ocenie prostytutki i innych patologii seksualnych? ☐ Jakie są społeczne i psychologiczne skutki prostytutki i innych form dewiacji seksualnych dla osób zaangażowanych w te praktyki?	
ĆW6	Wykluczenie społeczne ☐ Co dokładnie oznacza wykluczenie społeczne i jak różni się od izolacji społecznej? ☐ Jakie są przyczyny wykluczenia społecznego w kontekście różnych grup (np. osoby niepełnosprawne, mniejszości etniczne, bezdomni)? ☐ Jakie mechanizmy społeczne sprzyjają wykluczeniu osób z różnych powodów? ☐ Jakie są długofalowe skutki wykluczenia społecznego dla jednostki oraz dla całego społeczeństwa?	

	☐ Czy wykluczenie społeczne może być uzasadnione z moralnego punktu widzenia, czy zawsze jest szkodliwe?	
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Dewiacja i patologia w sieci Zadanie praktyczne: - Przeanalizować przypadek dewiacyjny w internecie (np. cyberprzemoc, trolling, hejt) przy użyciu dostępnych narzędzi diagnostycznych (np. STAI, e-STAI). Na tej podstawie ocenić wpływ takich zjawisk na stan psychiczny osób zaangażowanych. - Opracować strategię prewencyjną i interwencyjną wobec dzieci i młodzieży narażonych na negatywne skutki aktywności w internecie. Przeprowadzić symulację rozmowy z rodzicami oraz dzieckiem, wykorzystując materiały projektowe (np. karty emocji, testy sytuacyjne).	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02
T2	Samobójstwo - przyczyny i profilaktyka suicydalna Zadanie praktyczne: - Zastosować narzędzia diagnostyczne, takie jak e-CISS i e-STAI, do oceny poziomu stresu i lęku u młodzieży. Na tej podstawie zidentyfikować czynniki ryzyka oraz opracować plan profilaktyczny. - Wykonać analizę przypadku dotyczącego wpływu mediów społecznościowych na liczbę prób samobójczych wśród młodzieży. Opracować środki prewencyjne oraz wypracować różnice w podejściu do samobójstw w różnych kulturach.	
T3	Wykluczenie społeczne: bezdomność Zadanie praktyczne: - Zidentyfikować przyczyny bezdomności w kontekście różnych grup wiekowych (np. młody dorosły vs senior). Przeprowadzić diagnozę cech osobowości, posługując się narzędziami takimi jak e-NEO-PI-R, aby określić cechy sprzyjające wykluczeniu społecznemu. - Wykonać symulację spotkania z osobą bezdomną, stosując metody, takie jak karty emocji i testy sytuacyjne, w celu zaplanowania reintegracji tej osoby ze społeczeństwem.	
T4	Wykluczenie społeczne: ubóstwo Zadanie praktyczne: - Zrealizować analizę przypadku osoby znajdującej się w sytuacji ubóstwa. Wykorzystać narzędzia diagnostyczne (np. e-STAI) do oceny poziomu lęku i stresu, a także ocenić cechy osobowości w kontekście problemów finansowych. - Omówić w grupach, jak ubóstwo wpływa na zdrowie psychiczne, jakość życia oraz dostęp do opieki zdrowotnej. Opracować rozwiązania prewencyjne w oparciu o literaturę przedmiotu.	
T5	Wykluczenie społeczne: dewiacje seksualne Zadanie praktyczne: Opracować projekt prewencyjny dotyczący dewiacji seksualnych wśród młodzieży, uwzględniając dostęp do edukacji seksualnej. Zastosować narzędzia diagnostyczne, takie jak e-ACL, aby określić cechy osobowości, które mogą sprzyjać takim zjawiskom.	

	2. Przeprowadzić symulację rozmowy psychologicznej z rodzicami dziecka, które wykazuje niepokojące zachowania seksualne, używając testów sytuacyjnych i kart emocji.	
T6	Alkoholizm i narkomania oraz inne uzależnienia i ich skutki Zadanie praktyczne: 1. Zastosować odpowiednie narzędzia do diagnozy uzależnienia, takie jak e-ASRS. Na podstawie wyników opracować indywidualny plan terapii dla osoby uzależnionej. 2. Zorganizować symulację decyzji związanych z uzależnieniem, np. rozważając wybór między kontynuowaniem terapii a powrotem do nałogu. Wykorzystać narzędzia takie jak e-CISS do analizy radzenia sobie w sytuacjach stresowych.	
T7	Przemoc jako zjawisko społeczne, przemoc w rodzinie: wobec dzieci i osób starszych, sposoby jej zapobiegania Zadanie praktyczne: 1. Zrealizować symulację rozmowy z ofiarą przemocy domowej (dziecko, osoba starsza), wykorzystując metody pracy z rodziną, takie jak rozmowa psychologiczna z kartami emocji. Zidentyfikować emocje oraz mechanizmy obronne osób narażonych na przemoc. 2. Zastosować testy psychologiczne (np. WCST) do oceny wpływu przemocy na funkcjonowanie dziecka w rodzinie. Zidentyfikować traumatyczne skutki przemocy oraz opracować plan interwencji i wsparcia psychologicznego. 3. Opracować projekt zapobiegania przemocy domowej w rodzinach, uwzględniając edukację społeczną, pomoc psychologiczną i działania terapeutyczne. Skorzystać z narzędzi diagnostycznych, takich jak e-STAI, aby zrozumieć psychiczne skutki przemocy.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego).	Wiedza, Umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenia case studies, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych.	Wiedza, Umiejętności, kompetencje społeczne

	4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	Wiedza, Umiejętności, kompetencje społeczne

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Bardzo dobry (5,0) 90,0%-100%

Dobry plus (4,5) 85%-89,99%

Dobry (4,0) 75%-84,99%

Dostateczny plus (3,5) 70%-74,99%

Dostateczny (3,0) 60,0%-69,99%

Niedostateczny (2,0) Poniżej 60%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia Niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	73	38
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	65	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2

1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.PWS	52	87
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	125h = 5 pkt	125h = 5 pkt

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Bębas, S.(2013). Patologie społeczne w sieci. Warszawa: Wyd. Edukacyjne Akapit

Bębas, S.(2020). Patologie społeczne i zagrożenia w rodzinie. Kraków: Wyd. Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie

Pospiszyl, I. (2021). Patologie społeczne i problemy społeczne. Warszawa: Wyd. Scholar

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Cekiera, Cz., Pierzchała, K.(2021). Człowiek a patologie społeczne. Toruń: Wyd. Adam Marszałek

Jędrzejko, M. (2006) (red.). Patologie społeczne. Pułtusk: Wyd. WSH

Pospiszyl, I., Szczepanik R.(2011). Zachowania dewiacyjne dziewcząt i kobiet. Łódź: Wyd. AHE

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Zaburzenia rozwoju psychicznego u dzieci, młodzieży i dorosłych

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia" - Warszawa Filia w
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia, Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Język polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia kliniczna
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOW
Rok / Semestr:	IV/7
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia kliniczna, psychopatologia, psychiatria, psychologia emocji i motywacji, diagnoza psychologiczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆA	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie /konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	30	20						2+6	58	4
Studia niestacjonarne	25	10						2+6	43	4

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia/Warsztat/Projekt/laboratorium	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> <u>Metoda przypadków</u> <u>Metoda sytuacyjna</u> Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie Debata <u>Inne - prezentacje multimedialne studentów, eseje</u>

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Ma pogłębioną wiedzę o przedmiocie zainteresowania psychologii oraz o relacji psychologii wobec innych nauk społecznych, humanistycznych, przyrodniczych i medycznych, a w szczególności wobec filozofii, antropologii, socjologii, pedagogiki, medycyny i nauk o zdrowiu, zorientowaną na praktyczne zastosowanie.	K_W01
P_W02	Ma pogłębioną wiedzę w zakresie psychologii rozwoju. Zna teorie i modele rozwoju człowieka oraz wychowania, a także badania związane z tymi obszarami. Zna specyfikę różnych faz rozwoju człowieka i znaczenia więzi społecznych. Ma wiedzę o kryzysach rozwojowych i współczesnych praktycznych metodach wspierania rozwoju człowieka i rządzących nimi prawidłowościami	K_W09
P_W03	Ma pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego. Zna modele zdrowia oraz koncepcje wyjaśniające powstawanie zaburzeń psychicznych. Zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych. Ma rozszerzoną wiedzę o uwarunkowaniach biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych zaburzeń psychicznych. Rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii. Zna relację między psychologią zdrowia, psychologią kliniczną i psychiatrią. Zna społeczne i prawne uwarunkowania związane z opieką psychologiczną i psychiatryczną.	K_W11
Umiejętności:		
P_U01	W pogłębionym stopniu potrafi integrować posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii, pedagogiki i dziedzin pokrewnych oraz zastosować ją do opisu sytuacji oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy. Potrafi prezentować własne poglądy, wątpliwości i pomysły w oparciu o różne perspektywy teoretyczne.	K_U05
P_U02	W oparciu o wiedzę z zakresu neuropsychologii, socjobiologii, psychologii ewolucyjnej potrafi zidentyfikować i wyjaśnić rolę czynników mających wpływ na funkcjonowanie człowieka.	K_U08
P_U03	W pogłębionym stopniu potrafi odróżnić zaburzenia procesów psychicznych na podstawie objawów i odnieść wyniki diagnozy do systemów klasyfikacyjnych. Potrafi wskazać prawdopodobną etiologię zaburzeń, z uwzględnieniem czynników biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych.	K_U17
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje postawę świadomości ograniczeń jakie wiążą się z badaniami diagnostycznymi w psychologii i pedagogice oraz konieczność posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych zgodnie dla praktyki zawodowej.	K_K10

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA

Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Modele zaburzeń: biologiczny, poznawczy, psychodynamiczny, systemowy ☐ Jakiek są główne założenia biologicznego modelu zaburzeń psychicznych i jakie są jego ograniczenia w diagnozie zaburzeń u dzieci i młodzieży?	

	☐ W jaki sposób model poznawczy wyjaśnia przyczyny zaburzeń emocjonalnych, a w jakim stopniu jego założenia mogą być pomocne w pracy z dziećmi i młodzieżą? ☐ Jakie elementy psychodynamiczne są najistotniejsze w zrozumieniu zaburzeń zachowania u dzieci i młodzieży? Jakie narzędzia można zastosować w diagnozowaniu tych zaburzeń? ☐ Jakie zalety i wady wiąże się z podejściem systemowym w diagnozowaniu i leczeniu zaburzeń psychicznych w rodzinie?	
ĆW2	Psychopatologia rozwojowa. Diagnozowanie i klasyfikacja zaburzeń wieku dziecięcego. ☐ Jakie wyzwania stoją przed psychologami w diagnozowaniu zaburzeń rozwojowych u dzieci w porównaniu do diagnozy zaburzeń u dorosłych? ☐ W jaki sposób różne zaburzenia rozwojowe u dzieci mogą wpłynąć na dalszy rozwój emocjonalny i społeczny? ☐ Jakie kryteria diagnostyczne są najczęściej stosowane w ocenie zaburzeń wieku dziecięcego (np. ADHD, zaburzenia lękowe, mutyzm)? ☐ Jakie narzędzia diagnostyczne są najbardziej efektywne w pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym, a jakie w pracy z dziećmi w wieku szkolnym?	P_W01 P_W02 P_W03
ĆW3	Psychopatologia rozwojowa. Diagnozowanie i klasyfikacja zaburzeń u młodzieży ☐ Jakie różnice istnieją między diagnozowaniem zaburzeń emocjonalnych u dzieci, a zaburzeń u młodzieży? ☐ Jakie wyzwania pojawiają się w pracy z młodzieżą, zwłaszcza w kontekście zmian rozwojowych i emocjonalnych? Jakie modele diagnostyczne są najskuteczniejsze w tym kontekście? ☐ Jakie znaczenie mają czynniki rodzinne i środowiskowe w rozwoju zaburzeń u młodzieży? Jakie narzędzia psychologiczne pomagają w analizie tych czynników? ☐ Jakie zaburzenia emocjonalne są szczególnie istotne w okresie dojrzewania (np. depresja, zaburzenia odżywiania, zaburzenia lękowe), i jakie mogą mieć konsekwencje w późniejszym życiu?	
ĆW4	Psychopatologia rozwojowa. Diagnozowanie i klasyfikacja zaburzeń u dorosłych ☐ Jakie są główne trudności w diagnozowaniu zaburzeń psychicznych u dorosłych, zwłaszcza w kontekście przewlekłych zaburzeń, które rozwijały się przez całe życie? ☐ Jakie narzędzia diagnostyczne są najczęściej wykorzystywane w pracy z dorosłymi w diagnozie zaburzeń psychicznych (np. zaburzenia lękowe, depresja, zaburzenia osobowości)? ☐ Jakie znaczenie ma ocena funkcjonowania społecznego i zawodowego w diagnozowaniu zaburzeń psychicznych u dorosłych? W jaki sposób te aspekty wpływają na wybór terapii? ☐ Jakie różnice występują między diagnozowaniem zaburzeń u dorosłych a diagnozowaniem zaburzeń u dzieci i młodzieży? Jakie elementy należy uwzględnić przy ocenie dojrzałości emocjonalnej u dorosłych?	
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Zaburzenia emocjonalne we wczesnym dzieciństwie: reaktywne zaburzenia przywiązania w dzieciństwie; zaburzenia selektywności przywiązania w dzieciństwie 1. Zastosowanie narzędzi diagnostycznych: - o Metoda: Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - o Opis: Studenci przeprowadzają diagnozę przywiązania na podstawie dostępnych testów, takich jak testy emocjonalnych kompetencji (np. KKS), przy pomocy odpowiednich kwestionariuszy. Studenci analizują także przypadki, które wymagają różnicowania między reaktywnymi zaburzeniami przywiązania a innymi zaburzeniami emocjonalnymi. - o Narzędzia: Testy z obszaru diagnozy (np. STAI, KKS); testy kompetencji emocjonalnych i społecznych.	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01 P_U02 P_U03 P_K01

	2. Metoda przypadków (Case Study): ○ Opis: Rozwiązanie analizy przypadku, w którym student musi zdiagnozować i zaplanować interwencję terapeutyczną dla dziecka z zaburzeniami przywiązania. Studium przypadku przedstawia dziecko, które wykazuje objawy zaburzeń przywiązania. Studenci muszą opisać, jakie interwencje terapeutyczne mogą być zastosowane, uwzględniając specyfikę zaburzeń w kontekście rozwoju dziecka. ○ Narzędzia: Arkusze odpowiedzi, analiza przypadków, testy Rorschacha (jeśli zastosowane w diagnozie).	
T2	Całościowe zaburzenia rozwojowe: autyzm; inne całościowe zaburzenia rozwoju: zespół Retta, zespół Aspergera, dziecięce zaburzenie dezintegracyjne Zadanie praktyczne: 1. Praca w grupie: ○ Metoda: Praca w grupie ○ Opis: Studenci dzielą się na grupy i mają za zadanie opracować protokół diagnozy dla dziecka z podejrzeniem zaburzeń ze spektrum autyzmu. Opracowanie powinno obejmować przeprowadzenie odpowiednich testów (np. e-ASRS, e-CONNERS), przeanalizowanie symptomów i zaplanowanie interwencji. Grupy przygotowują prezentację multimedialną z wynikami diagnozy. ○ Narzędzia: e-ASRS, e-CONNERS, testy projekcyjne (TAT, Rorschach), testy inteligencji (WISC-V). 2. Ćwiczenie praktyczne pod kierunkiem: ○ Opis: Studenci mają za zadanie przeanalizować przypadek dziecka z zespołem Aspergera i przygotować raport diagnostyczny, bazując na dostępnych testach psychologicznych. Należy uwzględnić wszystkie dostępne narzędzia diagnostyczne i zinterpretować wyniki. ○ Narzędzia: Testy inteligencji (WISC-V), testy neuropsychologiczne (WCST), e-ASRS.	
T3	Zaburzenia zachowania u młodzieży Zadanie praktyczne: 1. Metoda sytuacyjna: ○ Opis: Studenci przeprowadzają symulację rozmowy z młodzieżą, której zachowanie wskazuje na zaburzenia (np. agresja, bunt). Zajęcia odbywają się w formie ról: jeden student pełni rolę psychologa, a drugi rolę młodzieży z zaburzeniami. Celem jest zrozumienie, jak diagnozować i jak prowadzić rozmowę w sytuacji, gdy zachowanie jest problematyczne. ○ Narzędzia: Testy kompetencji emocjonalnych i społecznych (KKS), testy radzenia sobie w sytuacjach stresowych (e-CISS). 2. Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych: ○ Opis: Analiza przypadków młodzieży z zaburzeniami zachowania, takich jak ADHD, zaburzenia opozycyjno-buntownicze. Studenci analizują dane zebrane za pomocą narzędzi diagnostycznych, takich jak e-CONNERS, i proponują interwencję. ○ Narzędzia: e-CONNERS, e-CISS, e-ACL.	
T4	Depresja u dzieci, młodzieży i dorosłych Zadanie praktyczne: 1. Praca z testami diagnostycznymi: ○ Metoda: Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych ○ Opis: Studenci wykonują analizę wyników testu depresji (np. STAI, e-STAI) w odniesieniu do różnych grup wiekowych – dzieci, młodzieży, dorosłych.	

	Zadaniem jest interpretacja wyników oraz zaplanowanie terapii w zależności od wieku i specyfiki zaburzenia. ○ Narzędzia: e-STAI, e-ASRS, e-NEO-PI-R. 2. Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem: ○ Opis: Przeprowadzenie diagnozy depresji u dziecka/młodzieży na podstawie wywiadu, testów psychologicznych i obserwacji. Zadaniem studentów jest opracowanie planu leczenia oraz zaplanowanie sesji terapeutycznych. ○ Narzędzia: Testy Rorschacha, e-STAI, WCST, e-EPQ-R.	
T5	Klasyfikacja DSM V i ICD11 Zadanie praktyczne: 1. Metoda analizy źródeł: ○ Opis: Studenci porównują klasyfikacje zaburzeń zawarte w DSM V i ICD-11 w kontekście zaburzeń występujących w dzieciństwie i młodzieży. Zadaniem jest zrozumienie różnic i podobieństw w klasyfikacji i diagnozie poszczególnych zaburzeń (np. ADHD, depresja, zaburzenia lękowe). ○ Narzędzia: Podręczniki DSM V i ICD11, materiały diagnostyczne (np. e-CISS, e-ASRS). 2. Metoda przypadków: ○ Opis: Studenci otrzymują przypadek dziecka lub młodzieży z konkretnym zaburzeniem (np. ADHD, depresja) i muszą dokonać klasyfikacji zaburzenia w oparciu o DSM V i ICD-11. Na podstawie tej klasyfikacji proponują dalsze kroki diagnostyczne. ○ Narzędzia: Testy psychologiczne, e-CISS, e-STAI, e-CONNERS.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego).	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenia case studies, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. 4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Niedostateczny (2,0)	Dostateczny (3,0)	Dostateczny plus (3,5)	Dobry (4,0)	Dobry plus (4,5)	Bardzo dobry (5,0)
Poniżej 60%	60,0%-69,99%	70%-74,99%	75%-84,99%	85%-89,99%	90,0%-100%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	43
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne, samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń	42	57
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100h = 4 ECTS	100h = 4 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Bilikiewicz, A. (red.). (2009). Psychiatria. Podręcznik dla studentów medycyny. Warszawa: Wydawnictwo PZWL.

American Psychiatric Association. (2013). Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (5th ed.). Arlington, VA: American Psychiatric Publishing. (DSM-5)

World Health Organization. (2019). International Classification of Diseases for Mortality and Morbidity Statistics (11th Revision). Geneva: World Health Organization. (ICD-11)

Namysłowska, I. (2015). Psychiatria dzieci i młodzieży. Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL.

Wolańczyk, T., & Komender, J. (2013). Zaburzenia emocjonalne i behawioralne u dzieci. Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Miniszewska, J., Ogińska-Bulik, N. (2012). *Zdrowie w cyklu życia człowieka*; Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego.

Inne materiały dydaktyczne:

Prezentacje do wykładów.

Studia przypadków.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)	
1. Nazwa przedmiotu	...
2. Kod przedmiotu	...
3. Poziom edukacji	...
4. Liczba godzin	...
5. Liczba punktów ECTS	...
6. Rodzaj przedmiotu	...
7. Zakres tematyczny	...
8. Wymagania wstępne	...
9. Literatura	...
10. Inne informacje	...

Rozmowa kliniczna w diagnostyce i interwencji psychologicznej

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia"
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia kliniczna
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	IV/8
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Diagnoza psychologiczna, Psychologia kliniczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆA	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie/ Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	30	20	0	0	0	0	0	2+6	58	3
Studia niestacjonarne	25	10	0	0	0	0	0	2+6	32	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> <u>Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)</u> <u>Demonstracja/ pokaz</u> <u>Analiza źródeł</u> Praca w grupie Debata Inne

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat relacji interpersonalnych, więzi społecznych i rządzących nimi prawidłowości, wymienia czynniki wspomagające i utrudniające kontakt diagnostyczny, sygnały akceptacji, zainteresowania, zrozumienia niezależnie od rodzaju zaburzeń psychicznych i zachowania.	K_W10, K_W11
P_W02	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat specyfiki rozmów w obszarze neuropsychologii oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W15
P_W03	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat zasad i norm etycznych oraz etyki zawodowej w obszarze relacji klinicznej.	K_W16, K_W19
Umiejętności:		
P_U01	W stopniu pogłębionym potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii i powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych zjawisk i procesów psychologicznych, dokonywania diagnozy i projektowania działań mających zastosowanie w praktyce.	K_U07
P_U02	W stopniu pogłębionym potrafi dokonać opisu i analizy informacji uzyskanych w wyniku wywiadu i rozmowy psychologicznej oraz ich przebiegu z uwzględnieniem (w przypadku rozmowy psychologicznej) własnego rezonansu somatyczno – emocjonalnego w celu postawienia hipotez diagnostycznych.	K_U12, K_U18
P_U03	W stopniu pogłębionym umie sprawnie przygotowywać rozbudowane ustne i pisemne uzasadnienia na tematy dotyczące różnych zagadnień psychologicznych, korzystając z dorobku psychologii.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Prezentuje postawę rozwiniętą wrażliwość badawczą, potrafi określić priorytety służące przeprowadzeniu efektywnej rozmowy klinicznej, odznacza się rzetelnością, dojrzałością i zaangażowaniem podczas stosowania wywiadu i rozmowy psychologicznej.	K_K02
P_K02	Prezentuje postawę akceptacji i przestrzegania praw człowieka oraz wrażliwości na problemy i zjawiska związane ze zdrowiem psychicznym, posiada wgląd w samego siebie, jest zdolny do samokrytycyzmu.	K_K05, K_K09
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Wprowadzenie do problematyki rozmowy i wywiadu. Definicje rozmowy, kryteria podziału, rodzaje rozmowy, typ danych. Rozmowa codzienna a rozmowa psychologiczna. Zasady etyczne związane z prowadzeniem rozmowy psychologicznej. Tematy do dyskusji: - Jakie różnice istnieją między rozmową codzienną a rozmową psychologiczną, jeśli chodzi o cel, strukturę i techniki? - Jakie wyzwania pojawiają się w kontekście etycznym podczas prowadzenia rozmowy psychologicznej, szczególnie w zakresie prywatności i poufności? - Jakie są główne zasady etyczne, których należy przestrzegać podczas prowadzenia rozmowy psychologicznej? Jakie konsekwencje mogą wynikać z ich nieprzestrzegania? - Jakie rodzaje danych można pozyskać w ramach rozmowy psychologicznej i jak je odpowiednio klasyfikować?	P_W01 P_W02 P_W03

ĆW2	Nawiązywanie i podtrzymywanie kontaktu w relacji psycholog-pacjent/klient. Czynniki, które wspomagają i utrudniają nawiązanie kontaktu diagnostycznego. Sposoby sygnalizowania akceptacji, zainteresowania i zrozumienia. Parafraza i odzwierciedlanie uczuć. Prośby o rozwinięcie tematu. Rola milczenia w rozmowie. Ocena gotowości do udziału w relacji. Tematy do dyskusji: • Jakie konkretne techniki pomagają w nawiązywaniu pozytywnego kontaktu w relacji psycholog-pacjent? • Co może utrudniać nawiązanie kontaktu diagnostycznego, a jakie czynniki mogą go wspomagać? • Jakie strategie można zastosować, aby sygnalizować akceptację, zainteresowanie i zrozumienie w rozmowie psychologicznej? • Jakie korzyści może przynieść parafraza i odzwierciedlanie uczuć w relacji z pacjentem? W jaki sposób wpływa to na jakość rozmowy? • Jakie znaczenie w rozmowie ma milczenie i w jakich sytuacjach jest ono pomocne? • Jak ocenić gotowość pacjenta do udziału w relacji terapeutycznej i jakie działania podjąć, jeśli ta gotowość jest niska?	
ĆW3	Umiejętności psychologiczne a rozmowa: podążanie za klientem, empatia; otwartość. Asymetria ról w rozmowie psychologicznej. Kontakt rzeczywisty czy kontakt pozorny. Przyczyny kontaktu pozornego. Sposoby rejestrowania rozmowy, zasady transkrypcji. Tematy do dyskusji: • Jakie umiejętności psychologiczne są kluczowe w rozmowie z klientem? Jakie znaczenie mają takie cechy jak empatia i otwartość? • Jak asymetria ról wpływa na dynamikę rozmowy psychologicznej i jak można ją zminimalizować? • Co to jest "kontakt pozorny" i jak można go rozpoznać? Jakie są główne przyczyny takiej sytuacji w rozmowie psychologicznej? • W jakich sytuacjach rejestrowanie rozmowy i transkrypcja mogą okazać się niezbędne w pracy psychologa? Jakie zasady należy przestrzegać podczas tych procesów, aby zachować etykę pracy?	
ĆW4	Technika prowadzenia wywiadu i rozmowy. Fazy rozmowy diagnostycznej. Rodzaje pytań i ich konstrukcja. Pytania otwarte i zamknięte. Pytania sugerujące, pytania wprost i nie wprost, pytania odroczone i ułatwiające zmianę tematu. Zasady budowania ciągów pytań w zakresie poszczególnych tematów. Tematy do dyskusji: • Jakie etapy wyróżnia się w rozmowie diagnostycznej i jak należy przeprowadzać każdy z nich? • W jakich sytuacjach warto stosować pytania otwarte, a kiedy pytania zamknięte? Jakie są zalety i wady tych rodzajów pytań? • Jakie techniki pytaniowe (np. pytania sugerujące, pytania wprost i nie wprost) są najbardziej efektywne w pracy psychologa? • Jakie znaczenie mają pytania odroczone i pytania zmieniające temat rozmowy w kontekście dynamiki wywiadu? • Jak budować ciągi pytań, aby były logiczne i pozwalały uzyskać jak najwięcej informacji w trakcie rozmowy?	
ĆW5	Rozmowa psychologiczna a pomoc psychologiczna i psychoterapia. Tematy do dyskusji: • Jakie różnice istnieją między rozmową psychologiczną a procesem terapeutycznym? W jakich sytuacjach jedna przeradza się w drugą? • Jakie techniki wykorzystywane w rozmowie psychologicznej można zaadaptować do terapii? • Jakie umiejętności komunikacyjne są szczególnie ważne w kontekście rozmowy psychologicznej, a które są niezbędne w pracy terapeutycznej? • W jaki sposób rozmowa psychologiczna wspomaga procesy leczenia i diagnozy? Jakie elementy są kluczowe dla powodzenia takiej rozmowy?	

Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Ćwiczenia praktyczne w zakresie nawiązywania i podtrzymywania kontaktu. Rozmowa w trójkach z podziałem na role: mówiący, słuchający i obserwator; analiza przebiegu rozmowy ćwiczeniowej w zakresie cech formalnych omówionych na zajęciach (kontakt, parafraza, odzwierciedlanie uczuć i in.)	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02
T2	Ćwiczenia praktyczne w zakresie budowania strategii rozmowy. Rozmowy w trójkach z podziałem na role: mówiący, słuchający i obserwator; analiza przebiegu rozmowy ćwiczeniowej w zakresie cech rozmowy omówionych na zajęciach - m.in. identyfikacja typów pytań, ich funkcji i sekwencji.	
T3	Reguły planowania tematyki rozmowy. Cel diagnozy. Postawienie hipotez diagnostycznych. Szczegółowa tematyka rozmowy. Analiza i wyciąganie wniosków z rozmowy: wieloznaczność danych, błędy percepcji i wnioskowania, poza treściowy kontekst wypowiedzi, formalne cechy wypowiedzi. Zadanie praktyczne: • Zaplanować rozmowę diagnostyczną na temat trudności emocjonalnych pacjenta, uwzględniając postawienie hipotez diagnostycznych. W trakcie rozmowy zbierać dane, które pozwolą na późniejszą ich analizę i weryfikację. • Narzędzia i laboratorium: ○ e-STAI (Inwentarz Stanu i Cechy Lęku) do analizy poziomu lęku w trakcie rozmowy, co pomoże w postawieniu hipotez diagnostycznych. ○ Testy diagnostyczne, takie jak STAI, WCST (Wisconsin Card Sorting Test) do oceny zdolności poznawczych i emocjonalnych pacjenta. ○ Testy kompetencji emocjonalnych i społecznych, jak np. TRE do analizy funkcjonowania emocjonalnego.	
T4	Powiązanie metody rozmowy z metodą obserwacji. Zadanie praktyczne: • Zrealizować rozmowę, podczas której zastosowane zostaną techniki obserwacyjne, takie jak nagrywanie rozmowy wideo i analiza zachowań. Po rozmowie należy zidentyfikować reakcje pacjenta i porównać je z wynikami testów psychologicznych. • Narzędzia i laboratorium: ○ Testy psychologiczne, takie jak e-ASRS (Kwestionariusz do Diagnozy Spektrum Autyzmu), mogą zostać wykorzystane w celu analizy zachowań obserwowanych podczas rozmowy. ○ Testy neuropsychologiczne, np. WCST, mogą zostać użyte do analizy funkcji poznawczych pacjenta, a wyniki testów mogą być porównane z jego zachowaniami w trakcie rozmowy.	
T5	Ćwiczenia praktyczne w zakresie formułowania i weryfikacji hipotez diagnostycznych w oparciu o rozmowę. Rozmowy w trójkach z podziałem na role: mówiący, słuchający i obserwator; analiza przebiegu rozmowy ćwiczeniowej w zakresie zaplanowania hipotez diagnostycznych w obszarze określonych problemów, weryfikowanych następnie w rozmowie.	
T6	Rozmowa w różnych kontekstach praktycznych. Przykłady wstępnych rozmów z następującymi osobami, np. z osobą chorującą na psychozę schizofreniczną, z osobą chorującą na depresję, z dzieckiem z trudnościami w uczeniu się, z osobą zdrową na potrzeby wspierania rozwoju osobowości. Specyfika rozmów w różnych obszarach praktyki psychologicznej.	
T7	Analiza przebiegu rozmowy; informacje zwrotne doświadczeń w obu rolach; informacje zwrotne od grupy; analiza specyficznych trudności w prowadzeniu rozmowy w określonym obszarze praktyki psychologicznej. Podsumowanie.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego lub ustnego).	Wiedza, Umiejętności i kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. 4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie rozmowy klinicznej lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Bardzo dobry (5,0) 90,0%-100%

Dobry plus (4,5) 85%-89,99%

Dobry (4,0) 75%-84,99%

Dostateczny plus (3,5) 70%-74,99%

Dostateczny (3,0) 60,0%-69,99%

Niedostateczny (2,0) Poniżej 60%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia Stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	43
W tym		
1.1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	35
1.2.Egzaminy/zaliczenia-liczba godzin	2	2
1.3.Udział w konsultacjach-liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne, samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń	17	32
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h= 3 pkt	75h= 3 pkt

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Stemplewska-Żakowicz K., Krejtz, K. (red.), Wywiad psychologiczny., T.1. Wywiad jako postępowanie badawcze, Wyd. Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa 2005

Stemplewska-Żakowicz K., Krejtz, K. (red.), Wywiad psychologiczny. T.2. Wywiad jako spotkanie z człowiekiem, Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa 2005

Stemplewska-Żakowicz K., Krejtz, K. (red.), Wywiad psychologiczny, T.3. Wywiad w różnych kontekstach praktycznych, Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa 2005

Suchańska A., Rozmowa i obserwacja w diagnozie psychologicznej, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2011

Czesław Czabała, Sylwia Kluczyńska (2021). Poradnictwo psychologiczne: Etyka i praktyka w kontekście diagnozy klinicznej i pracy terapeutycznej. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Uniwersytet Śląski w Katowicach (2020). Diagnoza psychologiczna: Rozmowa psychologiczna i diagnostyczna. Katowice: Studocu.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Egan G., (2002), Kompetentne pomaganie, Wyd. Zys i S – ka, Poznań 2002

Sztander W., Rozmowy, które pomagają, Wyd. Instytut Psychologii Zdrowia, Warszawa 1999

John M. Gottman, Janice M. Gottman (2015). The Relationship Cure: A 5 Step Guide to Strengthening Your Marriage, Family, and Friendships. New York: Harmony Books.

Paul Wachtel (2013). Psychoanalysis and Behavior Therapy: Unifying Psychotherapy Across the Divides. New York: Guilford Press.

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Zasady opiniowania w psychologii klinicznej w różnych okresach rozwojowych

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia"
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia, Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Język polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia kliniczna
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	IV/8
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia kliniczna, psychopatologia, psychiatria, psychologia emocji i motywacji, diagnoza psychologiczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆA	Ćwiczenia /konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie /konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	22	10						2+6	40	3
Studia niestacjonarne	18	10						2+6	36	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia/Warsztat/Projekt/Laboratorium	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> <u>Metoda sytuacyjna</u> Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata Inne - prezentacje multimedialne studentów, eseje

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada pogłębioną wiedzę w zakresie psychologii rozwoju. Zna teorie i modele rozwoju człowieka oraz wychowania, a także badania związane z tymi obszarami. Zna specyfikę różnych faz rozwoju człowieka i znaczenia więzi społecznych. Ma wiedzę o kryzysach rozwojowych i współczesnych praktycznych metodach wspierania rozwoju człowieka i rządzących nimi prawidłowościami	K_W09
P_W02	W pogłębionym stopniu zna w sposób pogłębiony zasady i wybrane metody prowadzenia diagnozy psychologicznej. Posiada wiedzę o roli metod ilościowych i jakościowych w diagnozie. Zna wartość diagnostyczną różnych metod kwestionariuszowych i projekcyjnych. Zna systemy klasyfikacji zaburzeń psychicznych. Zna specyfikę diagnozy w różnych kontekstach społecznych i instytucjonalnych i kulturowych.	K_W15
P_W03	W pogłębionym stopniu posiada uporządkowaną wiedzę dotyczącą etyki, a w szczególności etyki zawodowej psychologa. Zna standardy etyczne wykonywania zawodu psychologa-praktyka oraz psychologa-badacza, określone w regulacjach krajowych i zagranicznych oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W17
Umiejętności:		
P_U01	W pogłębionym stopniu potrafi interpretować zachowania osób w kategoriach osobowości, temperamentu, uzdolnień, inteligencji, percepcji, odnosząc je do różnych teorii osobowości, różnic indywidualnych i psychologii poznawczej.	K_U07
P_U02	W pogłębionym stopniu potrafi zaplanować i przeprowadzić proces diagnostyczny z zastosowaniem wywiadu, obserwacji oraz wybranych metod kwestionariuszowych, testowych i projekcyjnych. Potrafi dostosować metody diagnostyczne do kontekstu badania, krytycznie interpretować uzyskane rezultaty, sporządzić pisemną opinię lub ekspertyzę oraz przekazać ją w formie zrozumiałej dla odbiorcy.	K_U12
P_U03	W pogłębionym stopniu potrafi zaplanować strategię interwencji adekwatnie do konkretnego przypadku. Umie zastosować wybrane metody pomocy psychologicznej oraz podejmować działania w zakresie psychoedukacji i promocji zdrowia w odniesieniu do praktyki zawodowej.	K_U18
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Prezentuje postawę świadomości ograniczeń jakie wiążą się z badaniami diagnostycznymi w psychologii i pedagogice oraz rozumie konieczność posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych zgodnie z praktyką zawodową.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Ogólne zasady opiniowania w psychologii klinicznej ☐ Jakie są podstawowe zasady tworzenia opinii psychologicznych w kontekście pracy psychologa klinicznego?	P_W01

	☐ Kiedy powinniśmy wykorzystywać opinię psychologiczną, a kiedy wystarczy jedynie diagnoza? ☐ Jakie standardy i wytyczne obowiązują psychologów podczas opiniowania? ☐ Jakie są konsekwencje zaniżenia lub zawyżenia ocen w opinii psychologicznej? ☐ Jakie metody i narzędzia są wykorzystywane w opiniowaniu psychologicznym?	
ĆW2	Schemat i zawartość opinii psychologicznej oraz innych form orzeczeń wydawanych przez psychologa w zależności od wieku i potrzeb osoby badanej ☐ Jakie elementy musi zawierać opinia psychologiczna w zależności od wieku osoby badanej? (Dziecko, młodzież, dorosły, senior) ☐ Jakie różnice występują między opinią a innymi formami orzeczeń wydawanych przez psychologa? ☐ Jakie zasady obowiązują przy opiniowaniu dzieci i młodzieży w kontekście ich rozwoju emocjonalnego i społecznego? ☐ Jak dostosować formę i treść opinii psychologicznej do indywidualnych potrzeb osoby badanej?	
ĆW3	Aspekty etyczne i prawne opinii psychologicznych ☐ Jakie są główne zasady etyczne związane z pisanie opinii psychologicznych? ☐ Jakie są potencjalne zagrożenia wynikające z nieprawidłowego sformułowania opinii psychologicznej? ☐ Jakie wyzwania prawne pojawiają się przy tworzeniu opinii psychologicznych? (np. w kontekście ochrony danych osobowych, odpowiedzialności zawodowej psychologa) ☐ Jakie regulacje prawne obowiązują psychologów w zakresie opiniowania w Polsce?	P_W02
ĆW4	Uwzględnianie aspektów rozwojowych i dynamiki biegu życia w orzecznictwie psychologicznym ☐ Jakie znaczenie mają aspekty rozwojowe w opinii psychologicznej? ☐ Jak dynamika rozwoju człowieka wpływa na interpretację wyników testów psychologicznych w różnych okresach życia? ☐ Jakie wyzwania pojawiają się w przypadku osób, które przeszły przez traumatyczne doświadczenia życiowe, a ich skutki mogą rzutować na wynik opinii? ☐ Jakie techniki psychologiczne należy zastosować w opinii dla osób w różnych fazach życia? (np. dzieci, młodzież, dorosłe osoby, seniorzy)	P_W03 P_K01
ĆW5	Znaczenie opinii o dziecku, adolescencie, dorosłym, osobie starszej dla jego rodziny i dalszych losów ☐ Jakie są skutki przedstawienia opinii psychologicznej dziecka w kontekście jego rodziny? ☐ Jak opinie psychologiczne wpływają na dalsze losy osoby badanej? Jak mogą wpłynąć na decyzje prawne, edukacyjne czy zawodowe? ☐ Jakie konsekwencje może mieć opinia psychologiczna na rozwój dziecka lub nastolatka? ☐ Jakie różnice pojawiają się w procesie opiniowania w przypadku osób starszych, a jak w przypadku dzieci i dorosłych?	
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Konsultowanie i opiniowanie w placówkach służby zdrowia w poradniach i oddziałach dziecięcych oraz dla dorosłych ☐ Zadanie: Przeprowadzenie konsultacji psychologicznej z pacjentem w poradni dziecięcej lub dla dorosłych. Na podstawie wywiadu oraz testów psychologicznych (np. WISC-V, STAI)	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01

	sporządzenie opinii psychologicznej, uwzględniając specyfikę pracy w placówkach służby zdrowia. ☐ Cel: Opanowanie umiejętności tworzenia opinii psychologicznych w kontekście medycznym, dostosowanych do wieku pacjenta, uwzględniając aspekty zdrowia psychicznego. ☐ Narzędzia: Testy psychologiczne (np. WISC-V dla dzieci, e-STAI dla dorosłych), wywiad kliniczny, analiza wyników.	P_U02 P_U03 P_K01
T2	Opiniowanie dla celów komisji orzekających o niepełnosprawności, prawie do zasiłku, renty w zależności od wieku badanego ☐ Zadanie: Przygotowanie opinii psychologicznej na potrzeby komisji orzekających o niepełnosprawności lub prawie do renty. Ustalenie, na podstawie wywiadu i przeprowadzonych testów, poziomu funkcjonowania psychicznego osoby w różnych grupach wiekowych. ☐ Cel: Rozwinięcie umiejętności opiniowania w kontekście prawno-administracyjnym, dostosowanego do specyficznych potrzeb osób z niepełnosprawnościami, w zależności od wieku. ☐ Narzędzia: Testy psychologiczne (np. WCST, e-NEO-PI-R), analiza wyników i wywiadu, przygotowanie opinii.	
T3	Opinie na użytek szkoły ☐ Zadanie: Przeprowadzenie diagnozy psychologicznej ucznia na potrzeby opinii szkolnej. Sporządzenie opinii dotyczącej trudności edukacyjnych ucznia, uwzględniając wnioski z przeprowadzonych testów i wywiadu z nauczycielami oraz rodzicami. ☐ Cel: Nauka opracowywania opinii psychologicznych w kontekście edukacyjnym, z uwzględnieniem potrzeb i trudności ucznia w procesie nauki. ☐ Narzędzia: Testy inteligencji (WISC-V), testy kompetencji emocjonalnych (KKS, TRE), wywiad z nauczycielami i rodzicami.	
T4	Orzecznictwo w sprawach osób małoletnich i dorosłych poszkodowanych w wypadkach ☐ Zadanie: Opracowanie opinii psychologicznej dla osoby małoletniej lub dorosłej, poszkodowanej w wypadku. W oparciu o wywiad oraz przeprowadzone testy ocena wpływu wypadku na funkcjonowanie psychiczne i emocjonalne osoby poszkodowanej. ☐ Cel: Rozwinięcie kompetencji w zakresie sporządzania opinii na potrzeby postępowań sądowych, związanych z wypadkami i ich skutkami psychicznymi. ☐ Narzędzia: Testy neuropsychologiczne (np. WCST), testy lęku (e-STAI), wywiad z osobą poszkodowaną, analiza skutków wypadku na psychikę.	
T5	Charakterystyka opiniowania w sprawach rodzinno-opiekuńczych, cywilnych i karnych osób nieletnich i dorosłych ☐ Zadanie: Przygotowanie opinii psychologicznej w kontekście sprawy sądowej dotyczącej osoby nieletniej lub dorosłej (np. w sprawie rozwodowej, alimentacyjnej, opiekuńczej lub karnej). Analiza funkcjonowania psychicznego osoby w kontekście jej roli w sprawie sądowej. ☐ Cel: Rozwinięcie umiejętności opiniowania w sprawach prawnych, zarówno cywilnych, jak i karnych, z uwzględnieniem specyfiki wieku i sytuacji osoby badanej. ☐ Narzędzia: Testy psychologiczne (np. Test Rorschacha, TAT), wywiad kliniczny, analiza danych z akt sprawy, ocena funkcjonowania psychicznego w kontekście sprawy sądowej.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. 4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych.	

5. Kolokwium o charakterze praktycznym , np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Niedostateczny (2,0)	Dostateczny (3,0)	Dostateczny plus (3,5)	Dobry (4,0)	Dobry plus (4,5)	Bardzo dobry (5,0)
Poniżej 50%	51-60%	61-70%	71-80%	81-90%	91-100%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	40	30
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	32	22
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2. PWS	35	45
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h = 3 ECTS	75h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:.

Brzezińska ,A.,I. (2021). *Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa*. Gdańsk: GWP
 Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży (2020). Red. I. Grzegorzewska, L. Cierpiałkowska, A.R. Borkowska. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN SA
 Sęk, H. (red.) (2008). *Psychologia kliniczna*. T.1 - 2. Warszawa: PWN
 Stemplewska-Żakowicz, K.(2009). *Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna*. Gdańsk: GWP
 Alicja Czerederecka (2018). *Standardy opiniowania psychologicznego w sprawach rodzinnych i opiekuńczych*. Kraków: Instytut Ekspertyz Sądowych

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Bee H.(2004). *Psychologia rozwoju człowieka* . Poznań: Wydawnictwo Zysk i S-ka
 Brzeziński J.(2000), *Problemy etyczne badań naukowych i diagnostycznych*. W: J.Strelau (red.): *Psychologia. Podręcznik akademicki*. T.1.; Gdańsk: GWP s. 523-537
 Harwas-Napierała, B. , Trempała, J. (2001). *Psychologia rozwoju człowieka T.2*. Charakterystyka okresów życia człowieka. Warszawa: Wyd. Nauk. PWN .
 Hornowska, E. i współaut. (2000). *Podstawowe metody badawcze*. W: J.Strelau (red.): *Psychologia. Podręcznik akademicki*. T.1. Gdańsk: GWP. S. 437-522
 Konstytucja RP, Konwencja o prawach dziecka, Krio, Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy domowej, Ustawa o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, inne akty prawne

Matthieu Villatte, Jennifer L. Villatte, Steven C. Hayes (2016). Mastering the Clinical Conversation: Language as Intervention. New York: Guilford Press.

Inne materiały dydaktyczne:

Autorskie prezentacje do wykładów, studia przypadków

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Diagnoza neuropsychologiczna

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia"
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia, Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Język polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia kliniczna
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	IV/8
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia kliniczna, psychopatologia, psychiatria, psychologia emocji i motywacji, diagnoza psychologiczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆA	Ćwiczenia /konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie /konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	22	10						2+6	40	3
Studia niestacjonarne	18	10						2+6	36	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia/Warsztat/Projekt/laboratorium	Dyskusja dydaktyczna Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie Debata <u>Inne - prezentacje multimedialne studentów, eseje</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii procesów poznawczych. Zna teorie uczenia się i pamięci oraz relacje między psychologią poznawczą a neuronauką i kognitywistyką. Zna kierunki i paradygmaty badań w zakresie psychologii poznawczej i ich praktyczne odniesienie.	K_W08
P_W02	Posiada pogłębioną wiedzę o różnych metodach udzielania pomocy psychologicznej. Zna założenia i praktyczne zastosowanie wybranych nurtów psychoterapii, interwencji kryzysowej, psychoedukacji, poradnictwa i rewalidacji, terapii pedagogicznej. Ma wiedzę o psychiatrycznych metodach leczenia zaburzeń psychicznych. Zna zasady budowania kontaktu i relacji pomagania w różnych kontekstach społecznych i rodzajach działań pomocowych w sposób umożliwiający jej praktyczne zastosowanie.	K_W12
P_W03	Posiada pogłębioną wiedzę z zakresu neurobiologii człowieka. Zna relacje między aktywnością ośrodkowego układu nerwowego a funkcjonowaniem emocjonalnym, poznawczym i motorycznym człowieka. Zna metody badania funkcji układu nerwowego oraz pomiaru psychofizjologicznego.	K_W13
P_W04	Zna w stopniu pogłębionym zasady i wybrane metody prowadzenia diagnozy psychologicznej. Ma wiedzę o roli metod ilościowych i jakościowych w diagnozie. Zna wartość diagnostyczną różnych metod kwestionariuszowych i projekcyjnych. Zna systemy klasyfikacji zaburzeń psychicznych. Zna specyfikę diagnozy w różnych kontekstach społecznych i instytucjonalnych i kulturowych.	K_W15
P_W05	Posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą etyki, a w szczególności etyki zawodowej psychologa. Zna standardy etyczne wykonywania zawodu psychologa-praktyka oraz psychologa-badacza, określone w regulacjach krajowych i zagranicznych.	K_W17
Umiejętności:		
P_U01	W oparciu o wiedzę z zakresu neuropsychologii, socjobiologii, psychologii ewolucyjnej potrafi zidentyfikować i wyjaśnić rolę czynników mających wpływ na funkcjonowanie człowieka.	K_U08
P_U02	W pogłębionym stopniu potrafi zaplanować strategię interwencji adekwatnie do konkretnego przypadku. Umie zastosować wybrane metody pomocy psychologicznej oraz podejmować działania w zakresie psychoedukacji i promocji zdrowia zgodnie z praktyką zawodową.	K_U18
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Prezentuje postawę świadomości ograniczeń jakie wiążą się z badaniami diagnostycznymi w psychologii i pedagogice oraz konieczność posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych zgodnie z praktyką zawodową.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Procedury diagnostyczne w neuropsychologii	P_W01

	☐ Jakie procedury diagnostyczne uważasz za najbardziej efektywne w neuropsychologii? Dlaczego? ☐ Jakie są zalety i ograniczenia wykorzystywania standardowych testów neuropsychologicznych w diagnostyce? ☐ Jakie różnice występują w procedurach diagnostycznych dla różnych grup wiekowych (dzieci, dorośli, osoby starsze)? ☐ W jaki sposób badania neuropsychologiczne mogą wspierać terapię i rehabilitację pacjentów?	P_W02 P_W03 P_W04 P_W05
ĆW2	Struktura wywiadu z pacjentem i opiekunem ☐ Jakie są kluczowe elementy struktury wywiadu neuropsychologicznego z pacjentem i jego opiekunem? ☐ Jakie trudności mogą wystąpić podczas wywiadu z pacjentem z zaburzeniami poznawczymi, a jak radzić sobie z tymi wyzwaniami? ☐ Jakie pytania warto zadać opiekunom pacjenta, aby uzyskać pełny obraz jego funkcjonowania? ☐ Jakie techniki stosujesz, aby wzbudzić zaufanie pacjenta i jego opiekuna podczas wywiadu?	
ĆW3	Metody diagnozy procesów poznawczych: uwagi (test d2, Powtarzanie Cyfr Wprost, Test Mesulama), badanie pamięci (Test Pamięci Wzrokowej Bentona, Powtarzanie Cyfr Wspak, Test Pamięci Słuchowej Choynowskiego, Skala Pamięci Wechslera, Test Figury Złożonej Reya, Test AVLT, Test CVLT, Krótki Test Pamięci Wzrokowej, DUM) ☐ Jakie znaczenie mają testy takie jak Test d2, Test Pamięci Wzrokowej Bentona czy Test Pamięci Słuchowej Choynowskiego w diagnozowaniu zaburzeń poznawczych? ☐ Jakie trudności mogą pojawić się podczas przeprowadzania testów oceniających pamięć i uwagę, zwłaszcza w przypadku pacjentów z uszkodzeniami mózgu? ☐ Jakie są kluczowe różnice między badaniem pamięci krótkotrwałej a pamięci długotrwałej? ☐ W jaki sposób można zinterpretować wyniki takich testów w kontekście codziennego funkcjonowania pacjenta?	
ĆW4	Metody diagnozy: funkcji wykonawczych (WCST, Test Fluencji Słownej, Test Płynności Figuralnej Ruffa, Test Łączenia Punktów-B), ☐ Jakie znaczenie mają funkcje wykonawcze w codziennym życiu i jak diagnozowanie ich może wpłynąć na proces terapii? ☐ Jakie wyzwania napotykamy podczas diagnozowania funkcji wykonawczych za pomocą takich narzędzi jak WCST czy Test Fluencji Słownej? ☐ W jaki sposób zaburzenia funkcji wykonawczych wpływają na zdolności do rozwiązywania problemów i podejmowania decyzji przez pacjenta? ☐ Jakie są różnice w diagnozowaniu funkcji wykonawczych u dzieci, dorosłych i osób starszych?	
ĆW5	Metody diagnozy: języka i komunikacji (Bateria Testów do Badania Funkcji Językowych i Komunikacyjnych Prawej Półkuli Mózgu, Bostoński Test do Diagnozy Afazji, Wybrane Próby z Zeszytów Łuckiego) ☐ Jakie testy językowe są najczęściej wykorzystywane do diagnozy afazji i jak pomagają one w ocenie zdolności komunikacyjnych pacjenta? ☐ W jaki sposób badania językowe mogą być stosowane do diagnozy zaburzeń w komunikacji, szczególnie u pacjentów z uszkodzeniami prawej półkuli mózgu?	

	☐ Jakie wyzwania napotykają osoby z afazją podczas codziennej komunikacji, a jak można je wspierać za pomocą wyników testów? ☐ Jakie różnice występują w diagnozie języka u pacjentów z różnymi rodzajami afazji?	
ĆW6	Metody diagnozy: metody przesiewowe (MMSE, Test Rysowania Zegara) ☐ Jakie są główne cele stosowania testów przesiewowych takich jak MMSE czy Test Rysowania Zegara w diagnostyce neuropsychologicznej? ☐ Jakie są zalety i ograniczenia testów przesiewowych w kontekście diagnozy zaburzeń poznawczych? ☐ Jakie zmiany w wynikach testów przesiewowych mogą wskazywać na początkowy etap choroby neurodegeneracyjnej, jak np. Alzheimer? ☐ W jakich sytuacjach warto zastosować metody przesiewowe w diagnostyce neuropsychologicznej, a kiedy są one niewystarczające?	
ĆW7	Metody diagnozy: badanie sprawności psychomotorycznej (Symbole Cyfr, Test Łączenia Punktów-A) ☐ Jakie testy psychomotoryczne, takie jak Symbole Cyfr, Test Łączenia Punktów-A, mogą wskazać na deficyty w sprawności psychomotorycznej pacjenta? ☐ W jaki sposób diagnoza sprawności psychomotorycznej może wspierać proces terapeutyczny w rehabilitacji pacjentów po udarach czy urazach głowy? ☐ Jakie zmiany w wynikach testów psychomotorycznych mogą wskazywać na problemy z koncentracją, szybkością reakcji i koordynacją? ☐ Jakie czynniki mogą wpływać na wyniki testów psychomotorycznych, i jak te wyniki interpretować w kontekście diagnozy neuropsychologicznej?	
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Metody diagnozy: procesów poznawczych: uwagi (test d2, Powtarzanie Cyfr Wprost, Test Mesulama), badanie pamięci (Test Pamięci Wzrokowej Bentona, Powtarzanie Cyfr Wspak, Test Pamięci Słuchowej Choynowskiego, Skala Pamięci Wechslera, Test Figury Złożonej Reya, Test AVLT, Test CVLT, Krótki Test Pamięci Wzrokowej, DUM) Zadanie praktyczne: Przeprowadzenie testów na uwagę i pamięć - Zrealizuj wybrane testy oceniające uwagę (np. test d2) i pamięć (np. Test Pamięci Wzrokowej Bentona). - Dokonaj analizy wyników. Zidentyfikuj obszary, w których osoba badana może wykazywać trudności, oraz zaplanuj dalsze kroki diagnostyczne. - Przygotuj raport diagnostyczny na podstawie uzyskanych wyników, wskazując na możliwe zaburzenia poznawcze (np. problemy z pamięcią krótkotrwałą, uwagę, pamięć roboczą). Analiza wyników testu pamięci - Zrealizuj testy takie jak Test Figury Złożonej Reya i Test Pamięci Słuchowej Choynowskiego. - Porównaj wyniki z normami wiekowymi i ustal stopień uszkodzenia pamięci.	P_U01 P_U02 P_K01

	c. Przygotuj zalecenia dla dalszej diagnostyki i interwencji neuropsychologicznej w przypadku stwierdzonych deficytów.	
T2	Metody diagnozy: funkcji wykonawczych (WCST, Test Fluencji Słownej, Test Płynności Figuralnej Ruffa, Test Łączenia Punktów-B), Zadanie praktyczne: Przeprowadzenie testów na funkcje wykonawcze - Zrealizuj test WCST (Wisconsin Card Sorting Test) oraz Test Fluencji Słownej. - Na podstawie wyników przeanalizuj zdolności planowania, organizowania, rozwiązywania problemów oraz funkcji inhibicyjnych osoby badanej. - Sporządź raport zawierający wnioski dotyczące funkcji wykonawczych pacjenta. Zaplanuj ewentualne interwencje psychologiczne. Symulacja badania funkcji wykonawczych - Wykorzystaj Test Łączenia Punktów-B i Test Płynności Figuralnej Ruffa, by ocenić funkcje wykonawcze i organizację przestrzenną osoby badanej. - Przygotuj analizę z wynikami oraz ewentualne zalecenia terapeutyczne. - Przeprowadź rozmowę z pacjentem, by omówić wnioski z badań i zaproponować strategię wspierającą w obszarze funkcji wykonawczych.	
T3	Metody diagnozy: języka i komunikacji (Bateria Testów do Badania Funkcji Językowych i Komunikacyjnych Prawej Półkuli Mózgu, Bostoński Test do Diagnostyki Afazji, Wybrane Próby z Zeszytów Łuckiego) Analiza zdolności językowych - Przeprowadź badanie Bostońskiego Testu do Diagnostyki Afazji i Baterii Testów do Badania Funkcji Językowych i Komunikacyjnych Prawej Półkuli Mózgu. - Zidentyfikuj potencjalne trudności w mowie i języku u osoby badanej (np. afazja, trudności w rozumieniu języka). - Przygotuj raport diagnostyczny, uwzględniając zalecenia dla dalszej terapii językowej lub neuropsychologicznej. Symulacja badania komunikacji - Zastosuj wybrane próby z Zeszytów Łuckiego w celu diagnozowania funkcji językowych. - Zidentyfikuj, czy istnieją trudności w mówieniu, rozumieniu mowy, czy też inne trudności związane z komunikowaniem się. - Zaplanuj strategię interwencji i wsparcia w zakresie rehabilitacji mowy.	
T4	Metody diagnozy: metody przesiewowe (MMSE, Test Rysowania Zegara) Przeprowadzenie testu MMSE - Przeprowadź test MMSE (Mini-Mental State Examination) w celu oceny funkcji poznawczych. - Zinterpretuj wyniki w kontekście zaburzeń takich jak demencja, choroba Alzheimera lub inne formy zaburzeń poznawczych. - Przygotuj raport, w którym podasz rekomendacje dla dalszej diagnostyki lub leczenia w oparciu o wyniki testu. Przeprowadzenie Testu Rysowania Zegara - Zrealizuj Test Rysowania Zegara, który ocenia zdolności wizualno-przestrzenne i funkcje wykonawcze. - Zidentyfikuj możliwe trudności związane z orientacją przestrzenną, pamięcią lub funkcjami wykonawczymi. - Przygotuj szczegółowy raport, w którym uwzględnisz możliwe zaburzenia neuropsychologiczne oraz propozycje dalszego postępowania.	

T5	Metody diagnozy: badanie sprawności psychomotorycznej (Symbole Cyfr, Test Łączenia Punktów-A) Przeprowadzenie Testu Łączenia Punktów-A - Zrealizuj Test Łączenia Punktów-A w celu oceny sprawności psychomotorycznej i koordynacji wzrokowo-ruchowej. - Zinterpretuj czas wykonania testu oraz jakość wykonania w kontekście sprawności psychomotorycznej pacjenta. - Przygotuj analizę wyników, wskazując na potencjalne zaburzenia związane z uszkodzeniem mózgu lub innymi problemami neurologicznymi. Analiza wyników testu Symboli Cyfr - Zrealizuj test Symboli Cyfr, oceniający czas reakcji, koncentrację oraz sprawność psychomotoryczną. - Zinterpretuj wyniki i zaplanuj dalszą diagnostykę w przypadku wykrycia istotnych trudności psychomotorycznych. - Przygotuj raport, który uwzględni możliwości interwencji oraz wsparcia w obszarze rehabilitacji psychomotorycznej.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ

Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Niedostateczny (2,0)	Dostateczny (3,0)	Dostateczny plus (3,5)	Dobry (4,0)	Dobry plus (4,5)	Bardzo dobry (5,0)
Poniżej 60%	60,0%-69,99%	70%-74,99%	75%-84,99%	85%-89,99%	90,0%-100%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	40	30
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	32	22
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.PWS	35	45
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h = 3 ECTS	75h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

- Tomasz Pąchalski** (2019). *Neuropsychologia kliniczna. Od teorii do praktyki*. Lublin: Wydawnictwo UMCS.
- Marzena Wojciechowska, Marek Woźniak** (2014). *Podstawy neuropsychologii klinicznej*. Gdańsk: Harmonia Universalis.
- Jodzio, K. (2011). Diagnostyka neuropsychologiczna w praktyce klinicznej. Warszawa: Difin.
- Lezak, M.D., Howieson, D.B., Loring, D.W. (2004). *Neuropsychological Assessment* (4th ed.). New York: Oxford University Press.
- Walsh, K.W. (2001). Jak rozumieć uszkodzenia mózgu. Podstawy diagnozy neuropsychologicznej. Warszawa: Instytut Psychiatrii i Neurologii.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

- Jodzio, K., Biechowska, D., Leszniewska-Jodzio, B. (2008). Selectivity of lexical-semantic disorders in Polish-speaking patients with aphasia: evidence from single-word comprehension, *Archives of Clinical Neuropsychology*, 28, 543-551.
- Jodzio, K., Biechowska, D., Gąsecki, D. (2008). Objawowa i neuroanatomiczna charakterystyka zespołu dysfunkcji wykonawczej po udarze mózgu, *Studia Psychologiczne*, 46, 4, 19-34.
- Biechowska, D., Witkowska, M., Jodzio, K. (2009). Neuropsychologiczna charakterystyka zaburzeń pamięci i uwagi w wybranych chorobach wewnętrznych, *Studia Psychologiczne*, 47, 4, 21-36.
- Witkowska, M., Wieczorek, D., Biechowska, D., Jodzio, K. (2010). Anozognozja, pomijanie stronnie i depresja u pacjentów po udarze prawej półkuli mózgu. *Postępy Psychiatrii i Neurologii*, 19, 2, 127-132.
- Jodzio, K., Biechowska, D. (2010). Wisconsin Card Sorting Test as a measure of executive function impairments in stroke patients. *Applied Neuropsychology*, 17, 4, 267-277.
- Biechowska, D., Orłowska, E. (2012). Neuropsychologiczna charakterystyka wybranych zespołów otępiennych. *Polski Przegląd Neurologiczny*, 8, 66-75.
- Biechowska, D., Kaczmarek, I., Witkowska, M., Steinborn, B. (2012). Przydatność prób fluencji słownej w diagnozie różnicowej zaburzeń neurologicznych u dzieci i młodzieży, 21, 45-51.

Inne materiały dydaktyczne:

- Studia przypadków.
- Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Diagnoza funkcjonowania intelektualnego

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia"
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia, Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Język polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia kliniczna
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	V/9
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia kliniczna, psychopatologia, psychiatria, psychologia emocji i motywacji, diagnoza psychologiczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆA	Ćwiczenia /konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie /konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	45						2+6	73	6
Studia niestacjonarne	40	10						2+6	58	6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia/Warsztat/Projekt/Laboratorium	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> <u>Metoda przypadków</u> <u>Metoda sytuacyjna</u> Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie Debata Inne: <u>prezentacje multimedialne studentów, eseje</u>

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada pogłębioną wiedzę o przedmiocie zainteresowania psychologii oraz o relacji psychologii wobec innych nauk społecznych, humanistycznych, przyrodniczych i medycznych, a w szczególności wobec filozofii, antropologii, socjologii, pedagogiki, medycyny i nauk o zdrowiu, zorientowaną na praktyczne zastosowanie.	K_W01
P_W02	Posiada pogłębioną wiedzę w zakresie psychologii rozwoju. Zna teorie i modele rozwoju człowieka oraz wychowania, a także badania związane z tymi obszarami. Zna specyfikę różnych faz rozwoju człowieka i znaczenia więzi społecznych. Posiada wiedzę o kryzysach rozwojowych i współczesnych metodach wspierania rozwoju człowieka i rządzących nimi prawidłowościami	K_W09
P_W03	Posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego. Zna modele zdrowia oraz koncepcje wyjaśniające powstawanie zaburzeń psychicznych. Zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych. Posiada pogłębioną wiedzę o uwarunkowaniach biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych zaburzeń psychicznych. Rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii. Zna relację między psychologią zdrowia, psychologią kliniczną i psychiatrią. Zna społeczne i prawne uwarunkowania związane z opieką psychologiczną i psychiatryczną.	K_W11
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi integrować posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii, pedagogiki i dziedzin pokrewnych oraz zastosować ją do opisu sytuacji. Potrafi prezentować własne poglądy, wątpliwości i pomysły w oparciu o różne perspektywy teoretyczne.	K_U05
P_U02	W oparciu o wiedzę z zakresu neuropsychologii, socjobiologii, psychologii ewolucyjnej potrafi zidentyfikować i wyjaśnić rolę czynników mających wpływ na funkcjonowanie człowieka oraz potrafi zastosować te umiejętności w praktyce.	K_U08
P_U03	Potrafi interpretować zachowania w kategoriach społecznych oraz wykorzystać wiedzę z różnych działów psychologii do interpretacji zjawisk społecznych i kulturowych. Potrafi proponować rozwiązania problemów z wykorzystaniem wiedzy psychologicznej, prognozować przebieg ich rozwiązywania i przewidywać skutki planowanych działań.	K_U16
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Prezentuje postawę świadomości złożoności czynników determinujących ludzkie zachowanie, uznając rolę aspektów biologicznych, psychologicznych, kulturowych, społecznych i sytuacyjnych zgodnie z praktyką zawodową.	K_K08
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Klasyfikacja, etiologia, teoretyczne modele diagnozy intelektualnej. ☐ Jakie są główne kategorie diagnozy intelektualnej w psychologii klinicznej?	P_W01 P_W02

	☐ Jakie czynniki mogą wpływać na wyniki diagnozy intelektualnej? Czy może to być tylko kwestia genetyczna, czy też środowiskowa? ☐ W jaki sposób teoretyczne modele diagnozy intelektualnej (np. model Spearmana, Gardner'a, Cattella) różnią się w kwestii postrzegania inteligencji? ☐ Jakie kryteria i narzędzia stosuje się w procesie diagnozy intelektualnej? Czy są jakieś wytyczne etyczne, które powinny być uwzględniane w tym procesie? ☐ Jakie są różnice w diagnozowaniu intelektualnym u dzieci i dorosłych?	P_W03
W2	Metody diagnozy intelektualnej. ☐ Jakie metody stosowane w diagnozie intelektualnej uważasz za najskuteczniejsze? Co powinno się uwzględniać przy doborze narzędzi diagnostycznych? ☐ Jakie są zalety i wady stosowania testów IQ w diagnozie intelektualnej? ☐ W jaki sposób różne metody diagnozy (np. testy, wywiady, obserwacja) mogą wpływać na ocenę intelektualną pacjenta? ☐ Czy diagnoza intelektualna zawsze wymaga wykorzystywania testów standaryzowanych? Jakie są alternatywy? ☐ Jakie wyzwania mogą wystąpić podczas diagnozy intelektualnej u osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności?	
W3	Testy psychologiczne. ☐ Jakie testy psychologiczne są najczęściej wykorzystywane w diagnozie intelektualnej i dlaczego? ☐ Na jakiej podstawie wybiera się odpowiedni test psychologiczny do diagnozy intelektualnej w zależności od wieku i poziomu rozwoju pacjenta? ☐ Jakie są główne ograniczenia testów psychologicznych w diagnozie intelektualnej? ☐ W jaki sposób interpretować wyniki testów psychologicznych, aby były one użyteczne w praktyce psychologicznej? ☐ Jakie aspekty etyczne powinny być brane pod uwagę przy przeprowadzaniu testów psychologicznych na osobach z ograniczonym dostępem do edukacji lub w trudnych warunkach społecznych?	
W4	Rozwój myślenia wg Piageta. ☐ Jakie są główne etapy rozwoju myślenia według teorii Piageta? Jakie są ich charakterystyczne cechy? ☐ Jakie zastosowanie praktyczne może mieć teoria Piageta w diagnozie intelektualnej dzieci? ☐ W jaki sposób teoria Piageta różni się od innych teorii rozwoju poznawczego? ☐ Jakie zmiany w zakresie rozwoju myślenia można zaobserwować w dzieciństwie i jak wpływają na diagnozę intelektualną? ☐ Jakie krytyki można skierować w stronę teorii Piageta? Czy są jakieś inne podejścia do rozwoju myślenia, które bardziej odpowiadają współczesnym badaniom?	
W5	Klasyfikacja IQ. ☐ Co dokładnie mierzy wskaźnik IQ i jak jest interpretowany w kontekście diagnozy intelektualnej? ☐ Jakie są różnice między klasyfikacją IQ opartą na skali Wechslera, a klasyfikacją opartą na teście Stanford-Binet? ☐ Jakie problemy mogą wynikać z nadmiernego polegania na wynikach IQ w ocenie zdolności intelektualnych? ☐ Czy wynik IQ jest stały przez całe życie? Jakie czynniki mogą wpłynąć na jego zmiany? ☐ Jakie społeczne, etyczne i kulturowe aspekty mogą wpływać na klasyfikację IQ w kontekście diagnozy intelektualnej?	

Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Obserwacja, eksperyment naturalny. Zadanie praktyczne: 1. Obserwacja procesu diagnozy – Studenci przeprowadzają obserwację siebie nawzajem podczas wykonywania testów psychologicznych. Każdy student będzie obserwował, jak druga osoba wykonuje test uwagi, np. Test d2, Powtarzanie Cyfr Wprost, Test Mesulama. Następnie przeprowadzają wspólną analizę wyników, zastanawiając się nad trudnościami związanymi z koncentracją, pamięcią i innymi procesami poznawczymi. - o Narzędzia: Formularz obserwacyjny, karty oceny wyników, notatnik do zapisywania obserwacji. - o Zastosowanie: Omówienie wyników testów, analiza subiektywnych doświadczeń podczas wykonywania testu i błędów, które mogły się pojawić w procesie diagnozy.	
T2	DMI (Diagnoza Możliwości Intelktualnych dzieci). Zadanie praktyczne: 1. Przeprowadzenie testu DMI na sobie – Studenci wykonują test Diagnozy Możliwości Intelktualnych (DMI) w pełnej wersji. Ważne, aby w trakcie wykonywania testu zachować odpowiednią postawę oraz stosować się do zaleceń dotyczących prawidłowego przeprowadzenia testu. - o Narzędzia: Test DMI, formularze wyników, podręcznik testowy. - o Zastosowanie: Po zakończeniu testu studenci omawiają wyniki w grupach, porównując swoje wyniki i wskazując ewentualne trudności, jakie pojawiły się w trakcie rozwiązywania poszczególnych zadań.	P_U01 P_U02
T3	WISC (Skala Inteligencji Wechslera dla Dzieci). Zadanie praktyczne: 1. Symulacja testu WISC na sobie – Studenci wykonują wybrane subtesty z testu WISC, np. subtest rozumienia słownego, zdolności przestrzennych i pamięci roboczej. Ważne, aby w trakcie wykonywania testu studenci starali się zachować spokój, skupić na zadaniach, a po zakończeniu testu – zinterpretować swoje wyniki. - o Narzędzia: Wybór odpowiednich subtestów z WISC, formularze do oceny wyników, kalkulatory wyników. - o Zastosowanie: Analiza wyników z perspektywy testu WISC, porównanie osiągniętych wyników z normami, ocena mocnych i słabszych stron intelektualnych.	P_U03 P_K01
T4	WAIS (Skala Inteligencji Wechslera dla Dorosłych). Zadanie praktyczne: 1. Przeprowadzenie testu WAIS na sobie – Studenci wykonują pełną wersję testu WAIS, zachowując odpowiednią procedurę (na przykład wykonują testy rozumowania, pamięci roboczej oraz zdolności przestrzennych). Należy szczególną uwagę zwrócić na dokładność wykonywania zadań i kontrolowanie czasu. - o Narzędzia: Skala WAIS, formularze wyników, podręcznik testowy. - o Zastosowanie: Opracowanie szczegółowego raportu diagnostycznego, analiza wyników w kontekście obszarów inteligencji, które zostały poddane badaniu.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. 4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.				
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA					
Niedostateczny (2,0)	Dostateczny (3,0)	Dostateczny plus (3,5)	Dobry (4,0)	Dobry plus (4,5)	Bardzo dobry (5,0)
Poniżej 60%	60,0%-69,99%	70%-74,99%	75%-84,99%	85%-89,99%	90,0%-100%
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS					
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS					
Rodzaj aktywności ECTS			Obciążenie studenta		
			Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne	
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II			73	38	
W tym					
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów			65	30	
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin			2	2	
1.3.Udział w konsultacjach -liczba godzin			6	6	
2.PWS			77	92	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS			150h = 6 ECTS	150h = 6 ECTS	
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE					
Literatura podstawowa przedmiotu:					
Tomasz Pąchalski (2019). Neuropsychologia kliniczna. Od teorii do praktyki. Lublin: Wydawnictwo UMCS.					
Anna Herzyk, Alina Borkowska (2007). Diagnostyka neuropsychologiczna w praktyce klinicznej. Warszawa: PZWL.					
Marzena Wojciechowska, Marek Woźniak (2014). Podstawy neuropsychologii klinicznej. Gdańsk: Harmonia Universalis.					
Maczak, A. (Ed.). (n.d.). DMI-2: Diagnoza Możliwości Intelktualnych. Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.					
Wechsler, D., Stańczak, J., Maczak, A., Jaworowska, A., & Bac, I. (Eds.). (n.d.). WISC-V: Skala Inteligencji Wechslera dla Dzieci. Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.					
Krasowicz-Kupis, G., & Wiejak, K. (Eds.). (n.d.). WISC-R: Skala Inteligencji Wechslera dla Dzieci. Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.					
Literatura uzupełniająca przedmiotu:					
David Wechsler (2014). Wechsler Intelligence Scale for Children – Fifth Edition (WISC-V). Pearson.					
Alan S. Kaufman, Elizabeth K. Lichtenberger (2013). Essentials of WAIS-IV Assessment. John Wiley & Sons.					
Inne materiały dydaktyczne:					
Autorskie prezentacje do wykładów.					
Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.					

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Społeczne, kulturowe i cywilizacyjne zagrożenia zdrowia psychicznego w cyklu życia

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia"
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia, Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	5
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Język polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia kliniczna, Psychotraumatologia i profikatyka społeczna, Psychoterapia, Psychologia społeczna, Psychologia kryzysu i interwencji kryzysowej, Psychologia zdrowia
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	V/9
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia kliniczna, psychopatologia, psychiatria, psychologia emocji i motywacji, diagnoza psychologiczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆA	Ćwiczenia/ konwersat orium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin, zaliczenie /konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	30	20						8	58	5
Studia niestacjonarne	25	10						8	43	5

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie Debata Inne: <u>prezentacje multimedialne studentów, eseje</u>

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza w pogłębionym stopniu:		
P_W01	Posiada pogłębioną wiedzę w zakresie psychologii rozwoju. Zna teorie i modele rozwoju człowieka oraz wychowania, a także badania związane z tymi obszarami. Zna specyfikę różnych faz rozwoju człowieka i znaczenia więzi społecznych. Posiada wiedzę o kryzysach rozwojowych i współczesnych metodach wspierania rozwoju człowieka i rządzących nimi prawidłowościami	K_W09
P_W02	Posiada pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii społecznej. Zna związek psychologii społecznej z innymi naukami społecznymi. Ma wiedzę o zjawiskach związanych ze społecznym działaniem człowieka jako jednostki oraz funkcjonowaniem różnych struktur społecznych. Zna teorie i posiada wiedzę o praktycznych zastosowaniach wyników badań psychologii społecznej.	K_W10
P_W03	Posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego. Zna modele zdrowia oraz koncepcje wyjaśniające powstawanie zaburzeń psychicznych. Zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych. Posiada pogłębioną wiedzę o uwarunkowaniach biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych zaburzeń psychicznych. Rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii. Zna relację między psychologią zdrowia, psychologią kliniczną i psychiatrią. Zna społeczne i prawne uwarunkowania związane z opieką psychologiczną i psychiatryczną.	K_W11
Umiejętności:		
P_U01	W pogłębionym stopniu potrafi zaplanować i przeprowadzić proces diagnostyczny z zastosowaniem wywiadu, obserwacji oraz wybranych metod kwestionariuszowych, testowych i projekcyjnych. Potrafi dostosować metody diagnostyczne do kontekstu badania, krytycznie interpretować uzyskane rezultaty, sporządzić pisemną opinię lub ekspertyzę oraz przekazać ją w formie zrozumiałej dla odbiorcy zgodnie z praktyką zawodową.	K_U12
P_U02	W pogłębionym stopniu potrafi interpretować zachowania w kategoriach społecznych oraz wykorzystać wiedzę z różnych działów psychologii do interpretacji zjawisk społecznych i kulturowych. Potrafi proponować rozwiązania problemów z wykorzystaniem wiedzy psychologicznej, prognozować przebieg ich rozwiązywania i przewidywać skutki planowanych działań.	K_U16
P_U03	W pogłębionym stopniu potrafi odróżnić zaburzenia procesów psychicznych na podstawie objawów i odnieść wyniki diagnozy do systemów klasyfikacyjnych. Potrafi wskazać prawdopodobną etiologię zaburzeń, z uwzględnieniem czynników biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych.	K_U17
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Prezentuje postawę wrażliwości na problemy psychospołeczne. Szanuje prawa mniejszości i unika myślenia opartego na stereotypach i uprzedzeniach.	K_K09
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się

ĆW1	Pojęcie i uwarunkowania zdrowia psychicznego. Czynniki zagrażające i protekcyjne. ☐ Jakie są główne definicje zdrowia psychicznego, a jak definiujemy zdrowie psychiczne w kontekście psychologii klinicznej? ☐ Jakie czynniki są uważane za zagrażające zdrowiu psychicznemu? W jaki sposób mogą one wpływać na jednostkę? ☐ Co rozumiemy przez czynniki protekcyjne i jakie mają znaczenie w utrzymaniu zdrowia psychicznego? ☐ Czy istnieją różnice w postrzeganiu zdrowia psychicznego w różnych kulturach? Jakie mogą mieć one znaczenie w pracy z pacjentem?	
ĆW2	Wskaźniki zdrowia psychicznego (jakość życia, ogólny dobrostan psychiczny, poczucie szczęścia, zadowolenie z życia, symptomy depresji). ☐ Jakie wskaźniki zdrowia psychicznego są najczęściej stosowane w badaniach naukowych? ☐ Jakie czynniki wpływają na poczucie szczęścia i zadowolenia z życia w różnych grupach społecznych? ☐ W jaki sposób badanie jakości życia jest związane z diagnozowaniem zdrowia psychicznego? ☐ Jakie symptomy depresji mogą wpływać na jakość życia jednostki, a jakie są objawami, które należy uznać za normę?	
ĆW3	Wpływ rodziny, grupy społecznej i czynników biologicznych na zdrowie psychiczne. ☐ W jaki sposób rodzina jako system wpływa na rozwój zdrowia psychicznego jednostki? ☐ Jakie są mechanizmy, przez które grupa społeczna może wspierać lub zagrażać zdrowiu psychicznemu jednostki? ☐ Jakie czynniki biologiczne, takie jak genetyka i neurobiologia, mają wpływ na występowanie zaburzeń psychicznych? ☐ W jaki sposób rola rodziny i grupy społecznej zmienia się w zależności od etapu życia jednostki?	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01 P_U02 P_U03 P_K01
ĆW4	Zagrożenia zdrowia psychicznego w różnych okresach życia. ☐ Jakie są szczególne zagrożenia dla zdrowia psychicznego w dzieciństwie, adolescencji, dorosłości i starości? ☐ Jakie czynniki mogą przyczynić się do pogorszenia zdrowia psychicznego w okresie dojrzewania? ☐ W jaki sposób zmiany w życiu zawodowym mogą wpływać na zdrowie psychiczne w różnych etapach życia? ☐ Jakie są główne zagrożenia zdrowia psychicznego w starszym wieku i jak zapobiegać ich pojawianiu się?	
ĆW5	Zagrożenia zdrowia psychicznego związane z wykonywaniem pracy zawodowej (stres w pracy, mobbing, molestowanie, pracoholizm, wypalenie zawodowe, bezrobocie). ☐ Jakie są objawy stresu zawodowego i jak wpływają one na zdrowie psychiczne pracownika? ☐ W jaki sposób mobbing i molestowanie w miejscu pracy mogą prowadzić do zaburzeń psychicznych? ☐ Jakie mechanizmy obronne mogą występować u osób doświadczających wypalenia zawodowego? ☐ Jakie interwencje mogą pomóc w zapobieganiu wypaleniu zawodowemu i poprawie zdrowia psychicznego w pracy? ☐ Jakie skutki zdrowotne może wywołać bezrobocie w kontekście zdrowia psychicznego?	
ĆW6	Zagrożenia cywilizacyjne i kulturowe. ☐ Jakie są główne zagrożenia cywilizacyjne, które mogą wpływać na zdrowie psychiczne w XXI wieku? ☐ W jaki sposób tempo życia, technologia, a także zmiany społeczne mogą wywoływać stres i zaburzenia psychiczne?	

	☐ Jak zmiany kulturowe wpływają na postrzeganie zdrowia psychicznego i podejście do leczenia zaburzeń psychicznych? ☐ Jakie aspekty kulturowe mogą stanowić barierę w dostępie do opieki psychologicznej i psychoterapeutycznej?	
ĆW7	Uzależnienia behawioralne i od używanie substancji psychoaktywnych. ☐ Jakie są różnice pomiędzy uzależnieniami behawioralnymi a uzależnieniami od substancji? ☐ Jak uzależnienia behawioralne wpływają na zdrowie psychiczne, a jak uzależnienia od substancji psychoaktywnych? ☐ Jakie są główne przyczyny i mechanizmy uzależnień psychicznych? ☐ Jakie techniki i metody leczenia uzależnień psychicznych są najczęściej stosowane? Jakie mają one skuteczność?	
ĆW8	Depresja jako problem indywidualny i społeczny. ☐ W jaki sposób depresja wpływa na jednostkę i jakie ma konsekwencje dla jej codziennego życia? ☐ Jakie są główne czynniki ryzyka rozwoju depresji? Jakie mechanizmy psychiczne mogą prowadzić do jej wystąpienia? ☐ W jaki sposób depresja staje się problemem społecznym i jakie mają na nią wpływ czynniki kulturowe, społeczne i ekonomiczne? ☐ Jakie są najnowsze kierunki w leczeniu depresji? Jakie metody terapeutyczne są najskuteczniejsze?	
ĆW9	Psychoprophylaktyka i organizacja opieki nad zdrowiem psychicznym. ☐ Jakie są kluczowe elementy psychoprophylaktyki w zakresie zdrowia psychicznego? ☐ Jakie strategie i programy powinny być wdrażane w celu promocji zdrowia psychicznego w szkołach, miejscach pracy i społeczności lokalnych? ☐ Jakie są wyzwania związane z organizowaniem opieki nad zdrowiem psychicznym w Polsce? Jakie zmiany są potrzebne w systemie opieki psychologicznej i psychiatrycznej? ☐ Jakie podejście do prewencji zaburzeń psychicznych może być najbardziej skuteczne w populacji dzieci i młodzieży?	
ĆW10	Zdrowie psychiczne Polaków (rozpowszechnienie zaburzeń psychicznych w świetle badań i raportów, Polska na tle Europy i świata). ☐ Jakie są wyniki badań dotyczących rozpowszechnienia zaburzeń psychicznych w Polsce? Jak wypadają one na tle Europy i świata? ☐ Jakie czynniki kulturowe i społeczne wpływają na zdrowie psychiczne Polaków? Czy są to specyficzne cechy społeczne, które wpływają na diagnozowanie i leczenie zaburzeń psychicznych? ☐ Jakie wnioski można wyciągnąć z raportów dotyczących zdrowia psychicznego Polaków i jak można je zastosować w praktyce zawodowej psychologa? ☐ Jakie zmiany w systemie ochrony zdrowia psychicznego mogą przyczynić się do poprawy dostępu do opieki psychologicznej i psychiatrycznej w Polsce?	
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Przemoc w rodzinie. ☐ Symulacja rozmowy z ofiarą przemocy: W grupach przeprowadź symulację rozmowy z osobą, która doświadczyła przemocy w rodzinie. Zastosuj metody wsparcia psychologicznego, takie jak aktywne słuchanie i parafrazowanie. Przeanalizuj, jak osoba reaguje na wsparcie, jakie mechanizmy obronne i emocje są obecne w rozmowie. ☐ Opracowanie interwencji kryzysowej: Zaplanuj działania, które powinny być podjęte w przypadku ujawnienia przemocy w rodzinie. Uwzględnij pomoc psychologiczną, prawną i	

	społeczną oraz współpracę z instytucjami.	
T2	Mobbing rówieśniczy. ☐ Analiza przypadku: Przeanalizuj przypadek mobbingu rówieśniczego, bazując na rzeczywistych przykładach z literatury. Określ, jakie czynniki mogą prowadzić do jego wystąpienia i jakie konsekwencje może mieć dla zdrowia psychicznego ofiary. ☐ Symulacja interwencji: Przeprowadź ćwiczenie, w którym jedna osoba odgrywa rolę ofiary mobbingu, druga – sprawcy, a trzecia – psychologa interweniującego. Omów, jakie techniki interwencyjne i komunikacyjne mogą być skuteczne w takim przypadku.	
T3	Choroba i niepełnosprawność a zdrowie psychiczne. ☐ Analiza wpływu choroby na zdrowie psychiczne: Przeanalizuj przypadek pacjenta z przewlekłą chorobą, np. cukrzycą czy chorobą serca. Jakie mogą wystąpić zaburzenia psychiczne związane z długotrwałą chorobą? Jakie wsparcie psychiczne jest niezbędne w takim przypadku? ☐ Symulacja konsultacji psychologicznej: Przeprowadź rozmowę z osobą, która niedawno dowiedziała się o swojej niepełnosprawności. Zastosuj techniki wspierania psychicznego, pomagające osobie zaakceptować swoją nową sytuację i znaleźć odpowiednie strategie radzenia sobie.	
T4	Kształtowanie się tożsamości płciowej i problemy związane z identyfikacją płciową w okresie młodzieńczym i dorosłym. ☐ Analiza przypadku tożsamości płciowej: Przeanalizuj przypadek osoby, która zмага się z problemem identyfikacji płciowej w okresie młodzieńczym lub dorosłym. Jakie mogą wystąpić problemy emocjonalne i społeczne w tym okresie życia? ☐ Warsztaty na temat wspierania osób z problemami związanymi z tożsamością płciową: Przygotuj program wsparcia dla młodzieży lub dorosłych, którzy doświadczają trudności w zakresie tożsamości płciowej. Omów, jakie metody wspierania psychicznego są najbardziej skuteczne	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_W01 P_W02 P_W03
T5	Problemy związane z cyklem życia kobiety (macierzyństwo czy kariera zawodowa, ciąża, depresja poporodowa, niepowodzenia prokreacyjne, menopauza). ☐ Deбата na temat wyboru między karierą zawodową a macierzyństwem: Zorganizuj debatę, w której poruszyć kwestie związane z balansowaniem życia zawodowego i rodzinnego, wyzwań związanych z macierzyństwem i kariery zawodowej w kontekście zdrowia psychicznego kobiet. ☐ Analiza przypadku depresji poporodowej: Przeanalizuj przypadek kobiety, która zмага się z depresją poporodową. Jakie objawy mogą wystąpić i jak wygląda proces terapeutyczny? Jakie wsparcie powinno być jej zapewnione?	
T6	Zagrożenia zdrowia psychicznego w okresie późnej dorosłości (starości). ☐ Praca nad planem wsparcia dla osób starszych: Opracuj plan interwencji wspierającej zdrowie psychiczne osób starszych, uwzględniając problemy takie jak samotność, depresja, choroby neurodegeneracyjne (np. demencja), a także ograniczenia w aktywności fizycznej. ☐ Symulacja rozmowy z osobą starszą: Przeprowadź rozmowę z osobą starszą na temat jej doświadczeń i problemów związanych ze starością. Uwzględnij aspekty emocjonalne, społeczne i zdrowotne w kontekście zdrowia psychicznego.	
T7	Agresja w mediach i grach komputerowych- wpływ na zdrowie psychiczne nieletnich i dorosłych. ☐ Analiza wpływu gier komputerowych na agresję: Zbadaj, w jaki sposób ekspozycja na przemoc w mediach i grach komputerowych może wpływać na zachowanie dzieci i dorosłych. Zaplanuj działania mające na celu minimalizowanie negatywnego wpływu. ☐ Warsztaty z mediacji i deeskalacji agresji: Zorganizuj warsztaty na temat technik radzenia sobie z agresją, zarówno u dzieci, jak i dorosłych, w kontekście wpływu mediów i gier komputerowych.	

T8	Wizerunek ciała lansowany we współczesnej kulturze i mediach (zaburzenia odżywiania i in.). ☐ Analiza wpływu wizerunku ciała na zdrowie psychiczne: Zbadaj, jak obecne w mediach standardy piękna mogą prowadzić do zaburzeń odżywiania, niskiej samooceny i innych problemów psychicznych. Zidentyfikuj interwencje, które mogą pomóc osobom zmagającym się z tymi problemami. ☐ Kampania społeczna na rzecz akceptacji ciała: Zaprojektuj kampanię społeczną mającą na celu promowanie akceptacji różnych typów ciała i przeciwdziałanie zaburzeniom odżywiania. Uwzględnij w niej edukację i profilaktykę.
T9	Przestępczość i terroryzm. ☐ Analiza wpływu przestępczości na zdrowie psychiczne ofiar: Zbadaj, w jaki sposób przestępczość, w tym terroryzm, wpływa na zdrowie psychiczne ofiar. Jakie interwencje psychologiczne mogą pomóc w leczeniu traumy powstałej w wyniku takich doświadczeń? ☐ Symulacja rozmowy z osobą dotkniętą traumą: Przeprowadź rozmowę terapeutyczną z osobą, która doświadczyła traumy związanej z przestępczością lub terroryzmem. Zastosuj odpowiednie techniki wsparcia psychologicznego i poradnictwa.
T10	Społeczeństwo wielokulturowe. ☐ Analiza problemów zdrowia psychicznego w społeczeństwach wielokulturowych: Przeanalizuj wyzwania zdrowia psychicznego w kontekście społeczeństw wielokulturowych. Jakie problemy mogą występować u osób z różnych kultur w kontekście dostępu do opieki psychologicznej? ☐ Symulacja interwencji w sytuacji międzykulturowej: Zorganizuj ćwiczenie, w którym jeden student będzie odgrywał rolę osoby z innej kultury, a drugi – psychologa. Zastosuj techniki interwencji, które uwzględniają różnorodność kulturową pacjenta.

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, Umiejętności, kompetencje społeczne

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Niedostateczny (2,0)	Dostateczny (3,0)	Dostateczny plus (3,5)	Dobry (4,0)	Dobry plus (4,5)	Bardzo dobry (5,0)
Poniżej 60%	60,0%-69,99%	70%-74,99%	75%-84,99%	85%-89,99%	90,0%-100%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	43

W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach-liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne, samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń	67	82
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	125h = 5 ECTS	125h = 5 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

- 1.Bilikiewicz A. (red.) (2009): Psychiatria. Podręcznik dla studentów medycyny. Warszawa Wyd. PZWL
- 2.Czapiński J., Panek T red..(2015): Diagnoza społeczna 2015. Warunki i jakość życia Polaków. Raport, Warszawa: Rada Monitoringu Społecznego2015; http://www.diagnoza.com/pliki/raporty/Diagnoza_raport_2015.pdf
- 3.CBOS – Polacy o niepokojach, zagrożeniach i oczekiwaniach dotyczących zdrowia psychicznego, Komunikat z badań BS/105/2008, Warszawa, Lipiec 2008
- 4.Heitzman J.(2010):Zagrożenia stanu zdrowia psychicznego Polaków,NAUKA 4/2010 • 53-59
- 5.Miniszewska J., Ogińska-Bulik N. (2012): Zdrowie w cyklu życia człowieka; Łódź, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego
- Heitzman, J. (2013). Zagrożenia stanu zdrowia psychicznego Polaków. Biblioteka Nauki.
- Kopka, J. (2013). Zdrowie psychiczne a czasowy wymiar życia społecznego. Uniwersytet Łódzki.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

- 1.Ebert M.H. i współaut (red.) (2011):Psychiatria. Aktualności w rozpoznaniu i leczeniu. T.I;II ; Lublin; Wyd. Czelej
 - 2.Kępiński A. (2003) : Schizofrenia. Kraków, Wydawnictwo Literackie
 - 3.Międzynarodowa Statystyczna Klasyfikacja Chorób i Problemów Zdrowotnych. Rewizja dziesiąta. Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10. Opisy kliniczne i wskazówki diagnostyczne (2008).Kraków-Warszawa Uniwersyteckie Wydawnictwo Medyczne "Vesalius" i Instytut Psychiatrii i Neurologii
 - 4.Ostrowska A(2004).: Społeczeństwo ryzyka?Zagrożenia dla zdrowia psychicznego W: Niepokoje polskie. Red. H.Domański, A.Ostrowska, A.Rychard. Warszawa; Wydawnictwo IFiS PAN
 - 5.Pużyński S. (2009):Depresje i zaburzenia afektywne; Wyd. PZWL; Warszawa
 - 6.Pużyński S., Robakowski J. , Wiórka J. (2011): Psychiatria. Podstawy psychiatrii. T .2. Wrocław, ELSEVIER Urban&Partner;
 - 7.Rybakowski J., Jaracz J. (2010): Leksykon manii i depresji. Termedia Wydawnictwa Medyczne; Poznań
 - 8.Rybakowski J., Pużyński S., Wiórka J. (2010): Psychiatria. Podstawy psychiatrii. Tom 1;3; Wrocław, ELSEVIER Urban&Partner;
- Seligman, M. E. P. (2011). Learned Optimism: How to Change Your Mind and Your Life. Vintage Books.
- Wilkinson, R. G., & Pickett, K. E. (2010). The Spirit Level: Why Greater Equality Makes Societies Stronger. Bloomsbury Publishing.

Inne materiały dydaktyczne:

Prezentacje do wykładów.

Studia przypadków.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Prawo w praktyce psychologa klinicznego

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia"
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia -Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia kliniczna
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	V/9
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Wiedza z zakresu etyki zawodu psychologa.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	CA	Lektorat/ sem/prose m	Ćwiczenia konwersatoryj ne	Ćwiczenia audytoryjne	W ar sz ta ty	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne				30			1	3	34	4
Studia niestacjonarne				20			2	2	24	4

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
<u>Konwersatorium</u>	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> Praca w grupie Debata Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego o symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada pogłębioną wiedzę z zakresu etyki zawodowej psychologa oraz regulacji prawnych mających zastosowanie w zawodzie psychologa.	K_W17
P_W02	W pogłębionym stopniu zna przepisy prawa oraz wytyczne kodeksy etyki zawodu psychologa w zakresie ochrony własności intelektualnej i przemysłowej.	K_W18
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi przedstawić własne zdanie i opinie, wątpliwości w zakresie regulacji prawnych w praktyce psychologicznej,	K_U07, K_U12 K_U19
P_U02	Potrafi prawidłowo wykorzystać w praktyce psychologicznej poszczególne zapisy ustawy o zawodzie psychologa	K_U18
P_U03	Potrafi rozpoznać dylematy etyczne w pracy psychologa klinicznego z dorosłymi, wskazując rozwiązania zgodne z kodeksem etyki psychologa, obowiązującymi regulacjami prawnymi oraz standardami diagnostyki i interwencji klinicznej.	K_U14
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest gotów do podjęcia działalności zawodowej, uwzględniając aspekty moralne i etyczne.	K_K02
P_K02	Prezentuje postawę wrażliwości na problemy psychospołeczne szanując prawa mniejszości i unikając myślenia opartego na stereotypach i uprzedzeniach.	K_K09
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Kodeks rodzinny i opiekuńczy w praktyce psychologa klinicznego ☐ Kodeks rodzinny i opiekuńczy w praktyce psychologa klinicznego - Jakie wyzwania napotyka psycholog kliniczny przy pracy z rodzinami w kontekście przepisów prawa rodzinnego? - Jakie są granice interwencji psychologa w sprawach związanych z opieką nad dziećmi lub sprawami rozwodowymi? Jakie są obowiązki psychologa w takich sytuacjach? ☐ Prawo karne, postępowanie karne i prawo karne wykonawcze w praktyce psychologa klinicznego - Jakie wyzwania stawia przed psychologiem klinicznym praca z osobami w systemie sprawiedliwości karnej (oskarżeni, więźniowie)? - Jakie techniki i narzędzia są wykorzystywane przez psychologa w diagnostyce i terapii osób z zaburzeniami psychicznymi w kontekście prawa karnego? Zadanie: - Przygotowanie symulacji sesji konsultacyjnej z rodzicami w sytuacji rozwodowej, gdzie psycholog musi uwzględnić przepisy prawa rodzinnego przy	P_W01 P_W02 P_U01 P_U02 P_K01 P_K02

	udzielaniu porady. Zajęcia obejmują analizę wpływu rozvodu na dziecko, ustalanie kontaktów z rodzicami, oraz wykorzystanie narzędzi diagnostycznych w celu oceny sytuacji dziecka.	
T2	Prawo karne, postępowanie karne i prawo karne wykonawcze w praktyce psychologa klinicznego ☐ Jakie wyzwania stawia przed psychologiem klinicznym praca z osobami w systemie sprawiedliwości karnej (oskarżeni, więźniowie)? ☐ Jakie techniki i narzędzia są wykorzystywane przez psychologa w diagnostyce i terapii osób z zaburzeniami psychicznymi w kontekście prawa karnego? Zadanie: Przeprowadzenie wywiadu psychologicznego z osobą oskarżoną o przestępstwo, z uwzględnieniem przepisów prawa karnego. Analiza, w jaki sposób psycholog powinien podejść do diagnostyki psychologicznej w kontekście postępowania karnego, szczególnie w przypadku podejrzenia zaburzeń psychicznych.	
T3	Prawo cywilne w praktyce psychologa klinicznego ☐ Jakie znaczenie ma prawo cywilne w pracy psychologa klinicznego, szczególnie w kontekście spraw majątkowych, opieki nad dziećmi, czy kwestii ochrony dóbr osobistych? ☐ Jakie zagadnienia prawne psycholog kliniczny powinien rozważyć w swojej pracy z osobami poszkodowanymi w sprawach cywilnych? Zadanie: Symulacja oceny sytuacji psychologicznej osoby biorącej udział w postępowaniu cywilnym, w szczególności dotyczącym ochrony dóbr osobistych (np. zniesławienie, naruszenie prywatności). Psycholog powinien dokonać analizy, jak postępowanie cywilne może wpływać na stan zdrowia psychicznego osoby.	
T4	Organy ochrony prawnej w praktyce psychologicznej ☐ Jakie instytucje prawne i organy są związane z ochroną zdrowia psychicznego? ☐ Jakie mechanizmy prawne psychologowie wykorzystują w swojej pracy? Jakie procedury mają miejsce w przypadku zagrożenia zdrowia psychicznego? Zadanie: • Przeprowadzenie analizy przypadków, w których psycholog będzie musiał współpracować z organami ochrony prawnej, np. sądem, prokuraturą lub innymi instytucjami prawnymi. Uczestnicy będą analizować przypadki, w których zachodzi współpraca z takimi organami oraz w jaki sposób psycholog może wspierać te instytucje.	
T5	Sytuacje trudne prawnie i etycznie występujące w przebiegu pracy psychologa praktyka klinicysty- ich interpretacja i sposoby postępowania ☐ Jakie trudności prawne i etyczne mogą wystąpić w pracy psychologa? ☐ Jakie zasady etyczne obowiązują w pracy psychologa, zwłaszcza w sytuacjach wymagających interwencji w sprawach sądowych? Zadanie: Przygotowanie symulacji sytuacji, w której psycholog spotyka się z trudnym przypadkiem prawnie-etycznym (np. konflikt między obowiązkiem poufności a obowiązkiem zgłoszenia przestępstwa). Uczestnicy muszą zaproponować strategię postępowania w takim przypadku, uwzględniając zarówno aspekty prawne, jak i etyczne.	
T6	Aktualny stan uregulowań prawnych dotyczących ustawy o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów ☐ Jakie zmiany miały miejsce w ustawie o zawodzie psychologa? ☐ Jakie nowe wytyczne wprowadziły regulacje dotyczące samorządu zawodowego psychologów? Zadanie: • Analiza zmian w prawie dotyczącym zawodu psychologa w Polsce. Uczestnicy przygotowują prezentację dotyczącą nowych uregulowań prawnych i ich wpływu na codzienną praktykę psychologiczną, szczególnie w kontekście obowiązków zawodowych i samorządowych.	

T7	Orzeczenia i opinie wydawane przez zespoły orzekające działające w publicznych poradniach psychologiczno-pedagogicznych, w ośrodkach psychiatrycznych, prowadzenie terapii i rehabilitacji osób uzależnionych. ☐ Jakie wyzwania stawia przed psychologiem proces wydawania opinii w kontekście pracy w poradniach psychologicznych i ośrodkach psychiatrycznych? ☐ Jakie kwestie należy uwzględnić przy przygotowywaniu opinii dla osób uzależnionych? Zadanie: Przygotowanie przykładowej opinii psychologicznej, uwzględniającej diagnozę osoby uzależnionej, a także zalecenia dotyczące terapii i rehabilitacji. Uczestnicy powinni uwzględnić wymagania prawne dotyczące opiniowania w kontekście ośrodków terapeutycznych i uzależnień.	
T8	Prawo a etyka zawodu psychologa. Tajemnica zawodowa, poufność i zakres ich obowiązywania ☐ Jakie zasady dotyczące tajemnicy zawodowej i poufności obowiązują w pracy psychologa? ☐ Jakie są granice poufności w kontekście różnych obszarów pracy psychologa, szczególnie w sytuacjach, gdy może zachodzić konflikt z obowiązkami prawnymi? Zadanie: Symulacja sytuacji, w której psycholog musi podjąć decyzję dotyczącą ujawnienia informacji w kontekście tajemnicy zawodowej. Uczestnicy rozważają kwestie etyczne oraz prawne, decydując, w jakich przypadkach mogą lub muszą ujawnić informacje zgodnie z obowiązującym prawem.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAC kolokwium, esej	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAC
Ćwiczenia audytoryjne	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, Umiejętności, Kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	34	24
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	30	20
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	1	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	3	2
2. PWS	66	76
2.1. Zapoznanie się z podaną literaturą, przygotowanie do zajęć, zaliczenia	36	46
2.2. Przygotowanie eseju	30	30
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Kodeks rodzinny i opiekuńczy (1964). Dz.U. 1964 nr 9 poz. 59 z późn. zm..
Kodeks karny (1997). Dz.U. 1997 nr 88 poz. 553 z późn. zm.
Kodeks karny wykonawczy (1997). Dz.U. 1997 nr 90 poz. 557 z późn. zm..
Konwencja o Prawach Dziecka (1989). Dz.U. 1991 nr 120 poz. 526.
Konstytucja RP (1997). Dz.U. 1997 nr 78 poz. 483 z późn. zm.
Ustawa o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (2021). Dz.U. 2021 poz. 2459.
Kodeks etyczny psychologa PTP (2011). Polskie Towarzystwo Psychologiczne.
Meta kodeks etyczny (2015). European Federation of Psychologists' Associations.
Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (2018). Dz.U. 2018 poz. 2027.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Gierowski J.K., Jaśkiewicz-Obydzińska T., Najda M., (2008). *Psychologia w postępowaniu karnym*. Warszawa: LexisNexis
Sitarczyk, M. (2012). Psychologiczne kryteria oceny wiarygodności zeznań osób chorych psychicznie. *Psychiatria i Psychologia Kliniczna* 12,2 s.213-227
Depko,A.,Eichstaedt,K., Gałęcki,P., Krasowska,A. (2017). *Metodyka pracy biegłego psychiatry, psychologa, oraz seksuologa w sprawach karnych, nieletnich oraz wykroczeń*. Wolters Kluwer

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

PSYCHOLOGIA ZDROWIA I JAKOŚCI ŻYCIA

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia"
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia, Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Język polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia kliniczna
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	V/10
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Opanowanie wiedzy i umiejętności z zakresu podstaw psychologii, biomedycznych podstaw rozwoju.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆA	Ćwiczenia /konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie /konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	30	20						2+6	58	4
Studia niestacjonarne	25	10						2+6	43	4

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia/Warsztat/Projekt/laboratorium	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> <u>Metoda sytuacyjna</u> Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie Debata Inne: <u>prezentacje multimedialne studentów, eseje</u>

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Ma pogłębioną wiedzę o przedmiocie zainteresowania psychologii oraz o relacji psychologii wobec innych nauk społecznych, humanistycznych, przyrodniczych i medycznych, a w szczególności wobec filozofii, antropologii, socjologii, pedagogiki, medycyny i nauk o zdrowiu, zorientowaną na praktyczne zastosowanie.	K_W01
P_W02	Ma pogłębioną wiedzę w zakresie psychologii rozwoju. Zna teorie i modele rozwoju człowieka oraz wychowania, a także badania związane z tymi obszarami. Zna specyfikę różnych faz rozwoju człowieka i znaczenia więzi społecznych. Ma wiedzę o kryzysach rozwojowych i współczesnych metodach wspierania rozwoju człowieka i rządzących nimi prawidłowościami	K_W09
P_W03	Ma pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego. Zna modele zdrowia oraz koncepcje wyjaśniające powstawanie zaburzeń psychicznych. Zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych. Ma rozszerzoną wiedzę o uwarunkowaniach biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych zaburzeń psychicznych. Rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii. Zna relację między psychologią zdrowia, psychologią kliniczną i psychiatrią. Zna społeczne i prawne uwarunkowania związane z opieką psychologiczną i psychiatryczną.	K_W11
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi integrować posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii, pedagogiki i dziedzin pokrewnych oraz zastosować ją do opisu sytuacji.	K_U05
P_U02	W oparciu o wiedzę z zakresu neuropsychologii, socjobiologii, psychologii ewolucyjnej potrafi w stopniu pogłębionym zidentyfikować i wyjaśnić rolę czynników mających wpływ na funkcjonowanie człowieka i potrafi zastosować te umiejętności w praktyce.	K_U08
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje postawę świadomości ograniczeń jakie wiążą się z badaniami diagnostycznymi w psychologii i pedagogice oraz konieczność posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych zgodnie z praktyką zawodową.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Blok wprowadzający w problematykę psychologii zdrowia. Pytania do dyskusji: 1. Jakie podstawowe obszary obejmuje psychologia zdrowia i jak wpływa na nasze rozumienie zdrowia w kontekście psychologicznym? 2. Co wyróżnia psychologię zdrowia na tle innych dyscyplin psychologicznych? 3. Jakie wyzwania stoją przed psychologią zdrowia w zakresie integracji z innymi dziedzinami medycznymi?	P_W01 P_W02 P_W03

ĆW2	Psychologia zdrowia- nowy paradygmat w psychologii: Psychologia zdrowia – definicja, zakres, cel, zastosowanie. Pytania do dyskusji: 1. W jaki sposób psychologia zdrowia zmienia podejście do zdrowia i choroby, porównując to z tradycyjnymi podejściami medycznymi? 2. Jakie cele stawia przed sobą psychologia zdrowia i w jaki sposób jej zastosowanie wpływa na poprawę jakości życia jednostki? 3. Jakie są przykłady praktycznego zastosowania psychologii zdrowia w prewencji chorób lub wspieraniu zdrowia psychicznego?	
ĆW3	Psychologia zdrowia i jej związek z dyscyplinami pokrewnymi. Psychologia zdrowia a psychologia kliniczna. Pytania do dyskusji: 1. Jak psychologia zdrowia różni się od psychologii klinicznej pod względem podejścia do pacjenta? 2. Jakie elementy psychologii zdrowia mogą być użyteczne w pracy psychologa klinicznego? 3. W jaki sposób psychologia zdrowia współpracuje z innymi dyscyplinami medycznymi i społecznymi (np. psychiatrią, socjologią, medycyną)?	
ĆW4	Model bio-psycho-społeczny w psychologii zdrowia. Pytania do dyskusji: 1. Jakie są kluczowe założenia modelu bio-psycho-społecznego i w jaki sposób przyczynia się on do całościowego rozumienia zdrowia? 2. Jakie konkretne przypadki lub choroby najlepiej ilustrują zastosowanie modelu bio-psycho-społecznego w psychologii zdrowia? 3. Jakie są wyzwania w implementowaniu tego modelu w praktyce zdrowia publicznego i w indywidualnym podejściu do pacjenta?	
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Psychologia zdrowia: poradnictwo a prewencja: Psychologia zdrowia – promocja zdrowia – prewencja zaburzeń (związek między terapią, prewencją i promocją). Prewencja – cel, pojęcie, stopnie, charakterystyka. Zadanie praktyczne: 1. Symulacja sesji poradniczej: Zrealizuj sesję poradniczą, w której student przyjmuje rolę psychologa, a drugi student jest klientem. Skup się na promocji zdrowia, prewencji zaburzeń i związkach między terapią, prewencją a promocją zdrowia. Podczas symulacji należy uwzględnić rozpoznanie poziomu prewencji (pierwotna, wtórna, trzeciorzędna). Po zakończeniu sesji wykonaj analizę za pomocą narzędzi do oceny prewencji i zaproponuj interwencję psychologiczną. 2. Przygotowanie prezentacji: Przygotuj prezentację, która omawia różne stopnie prewencji (pierwotna, wtórna, trzeciorzędna) w kontekście psychologii zdrowia. W prezentacji uwzględnij przykłady działań prewencyjnych i opis charakterystyki każdego z poziomów prewencji w praktyce psychologa zdrowia.	P_U01 P_U02 P_K01
T2	Rozumienie pojęcia „zasoby prozdrowotne”, zasoby osobowe. Zadanie praktyczne:	

	1. Przeprowadzenie wywiadu z pacjentem: Wykonaj wywiad z pacjentem, który będzie koncentrował się na identyfikacji zasobów osobowych i prozdrowotnych pacjenta. Na podstawie wyników wywiadu stwórz raport, w którym zidentyfikujesz zasoby prozdrowotne klienta i zaproponujesz, jak te zasoby można wykorzystać w dalszym procesie terapeutycznym. 2. Warsztaty grupowe: Zorganizuj warsztat, podczas którego studenci będą dyskutować, czym są zasoby osobowe i prozdrowotne, jak je rozpoznać w życiu codziennym i jak mogą wpłynąć na poprawę jakości życia. Studenci mogą wykonać ćwiczenie polegające na rozpoznaniu swoich własnych zasobów prozdrowotnych.	
T3	Profilaktyka i jakość życia Zadanie praktyczne: 1. Konsultacja z pacjentem na temat stylu życia: Symulacja rozmowy, w której student, przyjmujący rolę psychologa, omawia z pacjentem czynniki wpływające na jakość jego życia (np. nawyki zdrowotne, aktywność fizyczną, dieta, sen). Na podstawie wywiadu student proponuje zmiany w stylu życia, które mogą wpłynąć na poprawę jakości życia. 2. Projekt programu profilaktycznego: Opracuj projekt programu profilaktycznego mającego na celu poprawę jakości życia w konkretnej grupie osób (np. seniorzy, osoby z przewlekłymi chorobami, młodzież). Program powinien uwzględniać aspekty zdrowia psychicznego i fizycznego.	
T4	Model salutogenetyczny A. Antonowskiego. Zadanie praktyczne: 1. Analiza przypadku: Zaprezentuj przypadek pacjenta (może być fikcyjny), który zmaga się z przewlekłą chorobą. Używając modelu salutogenetycznego Antonowskiego, określ jego "sens życia" i "poczucie koherencji". Na tej podstawie zaproponuj strategię interwencyjną wspierającą zdrowie psychiczne pacjenta. 2. Warsztat grupowy: Studenci pracują w grupach, omawiając zastosowanie modelu salutogenetycznego w różnych obszarach zdrowia psychicznego i fizycznego (np. rehabilitacja, choroby przewlekłe). Grupa przygotowuje przykłady praktyczne zastosowania tego modelu w terapii i prewencji.	
T5	Zachowania zdrowotne i jakość życia wybranej grupy pacjentów. Zadanie praktyczne: 1. Analiza badań przesiewowych: Przeprowadź analizę zachowań zdrowotnych i jakości życia pacjentów z wybranej grupy (np. osoby z nadwagą, osoby starsze, osoby po przebytym zawałe serca). Wykorzystaj dostępne narzędzia diagnostyczne i zaprezentuj wyniki w postaci raportu, wskazując na mocne strony oraz obszary wymagające poprawy. 2. Studium przypadku: Wybierz pacjenta (fikcyjnego) z grupy o obniżonej jakości życia (np. osoby z przewlekłą chorobą). Zidentyfikuj zachowania zdrowotne tej osoby oraz zaplanuj działania mające na celu poprawę jakości jej życia. Zastosuj podejście psychologiczne w pracy z pacjentem.	
T6	Ocena zachowania zdrowotnego w kontekście uwarunkowań społecznych w wybranej grupie chorych. Zadanie praktyczne: 1. Przeprowadzenie analizy kontekstualnej: Zrealizuj analizę zachowań zdrowotnych w kontekście uwarunkowań społecznych u wybranej grupy chorych (np. osoby z depresją w środowisku pracy). Uwzględnij czynniki takie jak wsparcie społeczne, stres, dostęp do usług zdrowotnych i inne czynniki zewnętrzne. Zaprezentuj wyniki analizy w formie raportu, wskazując na wpływ tych czynników na zdrowie pacjenta. 2. Grupowa analiza przypadku: W grupach studenci analizują przypadki pacjentów z określoną chorobą przewlekłą. W kontekście tych przypadków oceniają, w jaki sposób czynniki społeczne (np. status społeczny, środowisko pracy, relacje interpersonalne) wpływają na zachowania zdrowotne pacjentów i ich jakość życia. Na zakończenie każda grupa prezentuje swoją analizę i propozycję interwencji psychologicznych.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, Umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. 4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Niedostateczny (2,0)	Dostateczny (3,0)	Dostateczny plus (3,5)	Dobry (4,0)	Dobry plus (4,5)	Bardzo dobry (5,0)
Poniżej 60%	60,0%-69,99%	70%-74,99%	75%-84,99%	85%-89,99%	90,0%-100%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratorium, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	38
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.PWS	42	57
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100h = 4 ECTS	100h = 4 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Bańka, A.(2005). Psychologia jakości życia. Poznań: Wydawnictwo SPA
Daszykowska,J.(2012). Wokół problemów jakości życia współczesnego człowieka. Kraków: Petrus
Heszen – CelińskaI. (2020). *Psychologia zdrowia*. Warszawa: PWN
Ogińska-Bulik N., Juczyński Z. (2010). *Osobowość, stres a zdrowie*. Warszawa: Difin.
Popielski K.(1995). *Zdrowie jako kategoria antropologiczno-psychologiczna*. W:Muzyka,Czaplicki (red.) Styl życia a zdrowie. Olsztyn.
Popielski K. (1999) *Noo-psychosomatyka: propozycja nowego podejścia diagnostyczno- terapeutycznego*.W: Przegląd psychologiczny. Tom 42, nr. 4. s 17-41.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Scheridan C.L, Radmacher S.A.(1998.) *Psychologia zdrowia*. Warszawa: IPZ P TP
Terelak J.F. (2005). *Stres organizacyjny*. Warszawa: WSM.
Sarafino, E. P., & Smith, T. W. (2017). *Health Psychology: Biopsychosocial Interactions* (9th ed.). Wiley.
Taylor, S. E. (2020). *Health Psychology* (10th ed.). McGraw-Hill Education.

Inne materiały dydaktyczne:

Autorskie prezentacje do wykładów, studia przypadków
Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Stres, radzenie sobie ze stresem, zaburzenia spowodowane stresem

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia"
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia, Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Język polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia kliniczna
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	V/10
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia kliniczna, psychopatologia, psychiatria, psychologia emocji i motywacji, diagnoza psychologiczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆA	Ćwiczenia /konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie /konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	50							8	58	6
Studia niestacjonarne	40							8	38	6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia/Warsztat/Projekt/laboratorium	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych Metoda przypadków Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie Debata Inne: <u>prezentacje multimedialne studentów</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada pogłębioną wiedzę o przedmiocie zainteresowania psychologii oraz o relacji psychologii wobec innych nauk społecznych, humanistycznych, przyrodniczych i medycznych, a w szczególności wobec filozofii, antropologii, socjologii, pedagogiki, medycyny i nauk o zdrowiu, zorientowaną na praktyczne zastosowanie.	K_W01
P_W02	Student posiada pogłębioną wiedzę w zakresie psychologii rozwoju. Zna teorie i modele rozwoju człowieka oraz wychowania, a także badania związane z tymi obszarami. Zna specyfikę różnych faz rozwoju człowieka i znaczenia więzi społecznych. Posiada wiedzę o kryzysach rozwojowych i współczesnych praktycznych metodach wspierania rozwoju człowieka i rządzących nimi prawidłowościami	K_W09
P_W03	Student posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego. Zna modele zdrowia oraz koncepcje wyjaśniające powstawanie zaburzeń psychicznych. Zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych. Ma rozszerzoną wiedzę o uwarunkowaniach biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych zaburzeń psychicznych. Rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii. Zna relację między psychologią zdrowia, psychologią kliniczną i psychiatrią. Zna społeczne i prawne uwarunkowania związane z opieką psychologiczną i psychiatryczną.	K_W11
Umiejętności:		
P_U01	Student w pogłębionym stopniu potrafi integrować posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii, pedagogiki i dziedzin pokrewnych oraz zastosować ją do opisu sytuacji. Potrafi prezentować własne poglądy, wątpliwości i pomysły w oparciu o różne perspektywy teoretyczne.	K_U05
P_U02	W oparciu o wiedzę z zakresu neuropsychologii, socjobiologii, psychologii ewolucyjnej potrafi zidentyfikować i wyjaśnić rolę czynników mających wpływ na funkcjonowanie człowieka zgodnie z praktyką zawodową.	K_U08
P_U03	Student w pogłębionym stopniu potrafi zaplanować strategię interwencji adekwatnie do konkretnego przypadku. Umie zastosować wybrane metody pomocy psychologicznej oraz podejmować działania w zakresie psychoedukacji i promocji zdrowia.	K_U18
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest przygotowany do praktyki psychologicznej, wykazując profesjonalizm i szacunek wobec klientów. Uwzględnia ich potrzeby i przestrzega zasad etyki zawodowej, dbając o dobro klientów. Działa również na rzecz promocji i przestrzegania standardów etycznych w swojej pracy.	K_K01
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Modele stresu. Zadanie praktyczne: 1. Prezentacja multimedialna na temat modeli stresu Przygotuj prezentację multimedialną, która przedstawia różne modele stresu (np. model biologiczny, psychodynamiczny, społeczny, poznawczy).	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01

	Uwzględnij w prezentacji szczegóły dotyczące tych modeli oraz omówienie, w jaki sposób różne teorie wyjaśniają mechanizmy stresu. Zakończ prezentację przykładami praktycznymi, jak poszczególne modele mogą być stosowane w terapii lub poradnictwie psychologicznym. 2. Analiza modelu stresu na przykładzie przypadku Przygotuj krótką analizę przypadku osoby (fikcyjnej lub na podstawie ogólnych informacji), w której zidentyfikujesz czynniki stresogenne i wskazówki, który model stresu najlepiej wyjaśnia te zjawiska. Na końcu zaprezentuj propozycje interwencji psychologicznej zgodnie z wybranym modelem.	P_U02 P_U03 P_K01
T2	Zagrożenia psychospołeczne stresu. Zadanie praktyczne: 1. Prezentacja multimedialna na temat zagrożeń psychospołecznych związanych ze stresem Przygotuj prezentację, która omawia główne zagrożenia psychospołeczne związane ze stresem (np. wypalenie zawodowe, stres w pracy, konflikty rodzinne, mobbing, stres w relacjach interpersonalnych). Uwzględnij w prezentacji przykłady sytuacji stresowych w różnych środowiskach społecznych, ich skutki dla zdrowia psychicznego i fizycznego, a także sposoby ich radzenia sobie. 2. Dyskusja grupowa i analiza przypadku Podziel studentów na grupy, każda z nich analizuje przypadek osoby narażonej na jedno z zagrożeń psychospołecznych związanych ze stresem (np. stres związany z pracą, mobbing, stres w rodzinie). Grupa ma za zadanie zidentyfikować czynnik stresogeny, omówić jego wpływ na osobę oraz zaproponować strategię interwencji w danej sytuacji.	
T3	Stres - konsekwencje zdrowotne. Zadanie praktyczne: 1. Prezentacja multimedialna: Stres a zdrowie Przygotuj prezentację, która szczegółowo omawia konsekwencje zdrowotne długotrwałego stresu (np. choroby serca, nadciśnienie, problemy z układem immunologicznym, depresja, zaburzenia lękowe). Uwzględnij badania i przykłady, które potwierdzają te zależności. Zakończ prezentację przedstawieniem metod, które mogą pomóc w zapobieganiu stresowi i jego skutkom zdrowotnym. 2. Kwestionariusz e-CISS - analiza własnego radzenia sobie ze stresem Poproś studentów, aby wypełnili Kwestionariusz Radzenia Sobie w Sytuacjach Stresowych (e-CISS) i dokonali analizy swoich odpowiedzi. Na podstawie wyników dyskutują, jakie mechanizmy radzenia sobie ze stresem preferują, a także jak te mechanizmy mogą wpływać na ich zdrowie psychiczne i fizyczne w dłuższej perspektywie. Na zakończenie przygotowują krótką refleksję dotyczącą ewentualnych zmian w swoich strategiach radzenia sobie ze stresem.	
T4	Jak sobie radzić ze stresem. Zadanie praktyczne: 1. Warsztaty: Techniki radzenia sobie ze stresem Zorganizuj warsztaty, podczas których studenci nauczą się i będą ćwiczyć techniki radzenia sobie ze stresem, takie jak techniki relaksacyjne, oddechowe, medytacja, mindfulness czy trening autogenny. Każdy student ma za zadanie zaprezentować jedną technikę i opisać, w jaki sposób może ją wykorzystać w swoim życiu codziennym, aby radzić sobie ze stresem. 2. Prezentacja multimedialna: Strategie radzenia sobie ze stresem Przygotuj prezentację, w której omawiasz różne strategie radzenia sobie ze stresem (np. unikanie, radzenie sobie przez rozwiązanie problemu, zmiana perspektywy, wsparcie społeczne). Studenci przygotowują i prezentują konkretne scenariusze, w których każda strategia może być przydatna, oraz podają przykłady zastosowań w różnych kontekstach (np. w pracy, szkole, rodzinie).	

T5	Projekt interwencji: przeciwdziałanie zagrażającym czynnikom psychospołecznym w stresie. Zadanie praktyczne: Projekt interwencji – przeciwdziałanie stresowi w pracy Zrealizuj projekt interwencji przeciwdziałania zagrażającym czynnikom psychospołecznym w środowisku pracy (np. w kontekście mobbingu, nadmiernego stresu, wypalenia zawodowego). W projekcie uwzględnij działania profilaktyczne, strategie zarządzania stresem, a także formy wsparcia psychologicznego dla pracowników. Zaprezentuj projekt w formie prezentacji multimedialnej, podkreślając najważniejsze elementy interwencji. Analiza sytuacji stresowej w grupie – rozwiązanie problemu Studenci pracują w grupach, w których analizują przypadki stresujących sytuacji (np. w pracy, szkole, rodzinie). Każda grupa opracowuje strategię interwencyjną, która ma na celu minimalizowanie wpływu stresu na zdrowie psychiczne osób zaangażowanych w daną sytuację. Na zakończenie każda grupa prezentuje swoje rozwiązanie, uwzględniając różne techniki radzenia sobie ze stresem.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z/lub kolokwium, prezentacji, projektu.	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Niedostateczny (2,0)	Dostateczny (3,0)	Dostateczny plus (3,5)	Dobry (4,0)	Dobry plus (4,5)	Bardzo dobry (5,0)
Poniżej 60%	60,0%-69,99%	70%-74,99%	75%-84,99%	85%-89,99%	90,0%-100%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	43
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne, samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń	92	102
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150h = 6 ECTS	150h = 6 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Heszen, I. (2016). *Psychologia stresu*. Warszawa: Wydaw. Naukowe PWN

Łosiak, W. (2008). *Psychologia stresu*. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne

Sęk, H., Heszen, I. (2015). *Stres a zdrowie*. Warszawa: Wydaw. Naukowe PWN.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Ogińska-Bulik, N., Juczyński, Z. (2008). *Osobowość : stres a zdrowie*. Warszawa : "Difin".

Sęk, H. , Cieślak, R. (red.).(2004). *Wsparcie społeczne, stres i zdrowie* . Warszawa : Wydaw. Naukowe PWN

World Health Organization (2020). *Doing What Matters in Times of Stress: An Illustrated Guide*. WHO.

Inne materiały dydaktyczne:

Autorskie prezentacje, studia przypadków

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Trening interpersonalny w relacjach klinicznych

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia"
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	7
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Przedmiot obowiązujący na wszystkich specjalnościach
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ <u>specjalnościowy</u> /obowiązkowy/ fakultatywny / praktyczny
Rok / Semestr:	V/10
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Brak

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/ konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne				65				2	6	73	7
Studia niestacjonarne				50				2	6	38	7

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Warsztat	Dyskusja dydaktyczna <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych Metoda przypadków <u>Metoda sytuacyjna</u> Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł <u>Praca w grupie</u> Debata Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą dynamiki grupowej oraz mechanizmów tworzenia ról grupowych, wynikającą z własnych doświadczeń w pracy grupowej.	K_W10
P_W02	Wykazuje się zaawansowaną wiedzą na temat relacji między komunikacją, emocjami, motywacją a rozwojem umiejętności interpersonalnych.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi efektywnie wykorzystać zaawansowane umiejętności komunikacyjne w procesie samodzielnego uczenia się oraz w interakcjach z różnymi grupami społecznymi.	K_U15
P_U02	Wykazuje umiejętność aktywnego słuchania, precyzyjnego formułowania myśli i wyrażania komunikatów typu "Ja" w sytuacjach interpersonalnych.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest świadomy swoich umiejętności w zakresie komunikacji oraz ich wpływu na relacje międzyludzkie w różnych kontekstach społecznych.	K_K05
P_K02	Jest gotowy do współpracy w zespole, wykorzystując swoje umiejętności komunikacyjne do budowania pozytywnych relacji i efektywnej komunikacji w różnych organizacjach i grupach.	K_K08
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Warsztat	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Wstęp do treningu interpersonalnego, samopoznanie i samoświadomość Praktyczne aspekty: Ćwiczenie samopoznania: Każdy uczestnik wykonuje ćwiczenie polegające na odpowiedzi na pytania dotyczące swoich mocnych stron, obszarów do rozwoju oraz cech osobowościowych. Następnie grupowo omawiają wyniki, dzieląc się refleksjami na temat tego, jak ich samoświadomość wpływa na interakcje z innymi. Testy i kwestionariusze: Uczestnicy wypełniają narzędzia diagnostyczne, takie jak kwestionariusze do oceny samoświadomości i preferencji interpersonalnych, a następnie omawiają w grupach, jak te wyniki mogą wpłynąć na ich zachowanie w relacjach interpersonalnych.	P_W01 P_W02 P_U01 P_U02 P_K01 P_K02
T2	Dynamika pracy zespołowej, etapy formowania grupy, role grupowe Praktyczne aspekty: Ćwiczenie "Zbieranie kawałków układanki": Uczestnicy wchodzą w rolę różnych członków grupy (np. lider, obserwator, krytyk, doradca, osoba introwertyczna) w zadaniu zespołowym. Ćwiczenie pomoże zrozumieć, jak różne role w zespole wpływają na proces formowania grupy i jej funkcjonowanie. Symulacja etapów grupowych: Uczestnicy biorą udział w symulacji, w której przez różne etapy pracy zespołowej (formowanie, burza, normowanie, realizacja celów) przechodzą, a po każdym etapie omawiają, jakie zmiany zachodzą w dynamice grupy i jak role grupowe się zmieniają	

T3	Realizacja celów indywidualnych i grupowych, "Ja w grupie" - rozwój kompetencji interpersonalnych Praktyczne aspekty: • Ustalenie celów indywidualnych i grupowych: Każdy uczestnik określa swoje cele rozwoju interpersonalnego, a grupa ustala cele wspólne. Następnie omawiają, jak cele indywidualne mogą wspierać cele grupowe. • Ćwiczenia rozwijające kompetencje interpersonalne: Uczestnicy wykonują zadania, które wymagają wykorzystania umiejętności interpersonalnych, takich jak współpraca, komunikacja czy rozwiązywanie konfliktów. Po każdym zadaniu następuje omówienie, które umiejętności były kluczowe do osiągnięcia sukcesu.	
T4	Prawidłowości dotyczące funkcjonowania małych grup społecznych, dynamika procesu grupowego: wymiar zadaniowy i społeczny, role grupowe, interakcje, cele, normy, status, zaufanie i spójność Praktyczne aspekty: • Analiza interakcji grupowych: Uczestnicy biorą udział w ćwiczeniu grupowym, które polega na wykonaniu zadania zespołowego, podczas którego następuje obserwacja dynamiki interakcji (np. kto dominuje, jak rozdzielane są zadania, jak zachowuje się grupa w sytuacji konfliktu). • Ćwiczenie dotyczące zaufania i spójności: Zorganizowanie ćwiczenia w parach lub małych grupach, które wprowadza elementy budowania zaufania (np. "ćwiczenie z zamkniętymi oczami", w którym uczestnicy muszą zaufać sobie nawzajem, wykonując zadanie).	
T5	Efektywna komunikacja, uwarunkowania i dynamika, charakterystyka poszczególnych kanałów przekazu. Praktyczne aspekty: • Ćwiczenie "Kanały komunikacji": Uczestnicy przeprowadzają rozmowy w różnych formach (werbalnie, niewerbalnie, przy użyciu gestów, pisemnie), aby zobaczyć, jak różne kanały komunikacji wpływają na skuteczność przekazu. • Zastosowanie technik efektywnej komunikacji: Studenci uczą się praktycznych technik komunikacji, takich jak parafraza, aktywne słuchanie czy refleksja emocji, które stosują w ćwiczeniach związanych z trudnymi rozmowami interpersonalnymi.	
T6	Budowanie zespołu: produktywność, synergia, facylitacja społeczna, myślenie grupowe, polaryzacja grupowa, próżniactwo społeczne, rodzaje zadań Praktyczne aspekty: • Ćwiczenie budowania zespołu - "Zadanie z kartkami": Uczestnicy mają za zadanie rozwiązać problem, wykonując zadania w zespole, z ograniczeniem czasowym. Celem jest wykorzystanie synergii i budowanie produktywności grupowej. Po zadaniu omawiają, jak różne czynniki (np. polaryzacja grupowa, próżniactwo społeczne) wpłynęły na rezultat. • Deбата na temat myślenia grupowego: Uczestnicy dzielą się swoimi doświadczeniami w grupach, w których "myślenie grupowe" mogło wpłynąć na decyzje i podejmowane działania. Dyskusja na temat jak unikać myślenia grupowego, aby zachować zdrowy proces decyzyjny.	
T7	Komunikacja: werbalna i niewerbalna, aktywne słuchanie, asertywność, poprawna komunikacja interpersonalna Praktyczne aspekty: • Ćwiczenia z aktywnego słuchania i asertywności: Studenci wykonują ćwiczenie, w którym w parach na zmianę odgrywają rolę osoby słuchającej i osoby mówiącej, a następnie omawiają, które techniki aktywnego słuchania i asertywności były najskuteczniejsze w danej rozmowie.	

	Symulacje trudnych rozmów: Uczestnicy biorą udział w symulacjach trudnych rozmów interpersonalnych (np. negocjacje, rozmowa o konflikcie), podczas których ćwiczą umiejętności asertywności i poprawnej komunikacji werbalnej oraz niewerbalnej. Po symulacji następuje feedback od reszty grupy i omówienie strategii poprawy komunikacji.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Warsztat	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i przeprowadzenia mini-treningu rozwijającego interpersonalnie.	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
1. zaangażowanie i aktywność w wykonywane w trakcie treningu ćwiczenia		
2. przygotowanie (według wytycznych prowadzącego) ćwiczenia kształtującego i rozwijającego jedną z kompetencji interpersonalnych i zaprezentowanie jej na forum grupy		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 90,0 -100 % dobry plus (4.5) – 85,0 -89,99 % dobry (4.0) – 75,0 – 84,99 % dostateczny plus (3.5) – 70,0 – 74,99 % dostateczny (3.0) – 60,0 – 69,99 % niedostateczny (2.0) – poniżej 60 %		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	73	58
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	65	50
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne, samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń	102	117
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	175 h = 7 ECTS	175 h = 7 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Rogers, C. R. (1991). Terapia nastawiona na klienta. Grupy spotkaniowe. Wrocław: Thesaurus-Press.

Jedliński, K., Golińska, L., Karczewska, M., Łabędź, D., Ossowska, T. i Szczepańska, H. (1997). Trening interpersonalny. Warszawa: WAB.

Zaborowski, Z. (1997). Trening interpersonalny. Warszawa: Wyd. Scholar.

Egan, G. (2001). Twarzą w twarz: Uczestnictwo w grupowym treningu psychologicznym i rozwój interpersonalny. Poznań: Zysk i S-ka.

Praszkier, R. i Różycki, A. (1984). Bliskie spotkania. Rzec o treningu grupowym. Warszawa: Nasza Księgarnia.

Rogers, C. R. (1981). Grupy spotkaniowe. W: K. Jankowski (red.), Psychologia w działaniu. Warszawa: Czytelnik (s. 78-155).

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

McKey, M., Davis, M., Fanning, P. (2001) Sztuka skutecznego porozumiewania się, Gdańsk, GWP.

Nęcki, Z. (2000). Komunikacja międzyludzka. Kraków: ANTYKWA.

Pease, A., B., (2010). To przecież proste! Towarzyskie umiejętności ułatwiają życie. REBIS, Poznań.

Smółka, P. (2008). Kompetencje społeczne. Metody pomiaru i doskonalenia umiejętności interpersonalnych. Kraków: Oficyna Wolters Kluwer Polska

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)	
1. Nazwa przedmiotu	...
2. Kod przedmiotu	...
3. Poziom studiów	...
4. Liczba godzin	...
5. Liczba ECTS	...
6. Wykładowca	...
7. Tematyka	...
8. Literatura	...
9. Inne informacje	...

Proseminarium: Psychologia kliniczna

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	2
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	III/ 6
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien znać i umieć stosować w praktyce metodologię badań społecznych, statystykę, podstawy komunikacji.
Zasady wyboru proseminarium	Proseminarium jest przedmiotem wybieralnym, co oznacza, że student ma możliwość wyboru zakresu tematycznego zgodnego z obszarem swojej specjalności. Tematyka zajęć i realizowanych projektów może być dopasowana do jednej z czterech ścieżek: psychologia kliniczna, psychologia biznesu i coaching, psychoterapia oraz psychologia dzieci i młodzieży . Dzięki takiemu podziałowi studenci mogą wybrać obszar, który najbardziej odpowiada ich zainteresowaniom i ścieżce zawodowej, a realizowane w ramach proseminarium zadania będą przydatne w dalszym kształceniu oraz praktyce zawodowej.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne						20		2	8	30	2
Studia niestacjonarne						20		2	8	30	2

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne
Seminarium	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> <u>Metoda projektów</u> <u>Analiza źródeł</u>

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym stopniu		
P_W01	Student potrafi wskazać powiązania pomiędzy psychologią a innymi dyscyplinami naukowymi, w tym z zakresu nauk społecznych i medycznych. Potrafi integrować zdobytą wiedzę z tych obszarów w kontekście praktycznych zastosowań w pracy psychologa. Rozumie znaczenie współpracy między-psychologicznej w kontekście pracy z osobami z różnymi potrzebami (np. medycznymi, pedagogicznymi, socjologicznymi).	K_W01
P_W02	Student ma szczegółową wiedzę na temat metodologii badań psychologicznych, w tym umiejętność projektowania badań empirycznych, ich realizacji oraz stosowania odpowiednich narzędzi do analizy danych (statystycznych i psychometrycznych). Potrafi zaplanować badania w kontekście problematyki rozwoju osób na spektrum autyzmu lub osób transpłciowych, uwzględniając specyficzne wymagania etyczne i metodologiczne.	K_W04
P_W03	Student rozumie zasady ochrony własności intelektualnej oraz prawa autorskiego w kontekście prowadzenia badań naukowych i psychologicznych, w tym związanych z tematyką transpłciowości, niebinarności oraz osób na spektrum autyzmu. Zna przepisy regulujące prawa autorskie w kontekście stosowania narzędzi psychometrycznych, metod diagnozy i publikacji wyników badań psychologicznych.	K_W18
Umiejętności:		
P_U01	Student posiada umiejętność formułowania celów badawczych, hipotez oraz problemów badawczych związanych z tematyką psychologii. Potrafi zaplanować kompleksowy plan badawczy dotyczący zagadnień z zakresu psychologii, uwzględniając odpowiednią metodologię i specyfikę badanego obszaru.	K_U02
P_U02	Student potrafi zebrać i dokonać selekcji materiału źródłowego pochodzącego z różnorodnych źródeł. Umie krytycznie analizować teksty różnych autorów z zakresu psychologii, oceniając ich wiarygodność i znaczenie w kontekście badanego tematu. Na podstawie zebranych informacji potrafi wyciągnąć krytyczne wnioski, które stanowią fundament dla własnych badań.	K_U04
P_U03	Student potrafi samodzielnie formułować wnioski oparte na literaturze przedmiotu, wykazując zdolność do syntezy wyników wcześniejszych badań oraz zastosowania ich w kontekście nowych analiz i badań.	K_U06
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest gotów do podjęcia samodzielnej pracy badawczej w zakresie psychologii, zachowując profesjonalizm i szacunek wobec wybranych tematów oraz uczestników badania, uwzględniając ich potrzeby i specyfikę. Student wykazuje się odpowiedzialnością za przestrzeganie zasad etyki zawodowej w całym procesie badawczym, od formułowania problemu badawczego, poprzez gromadzenie materiału, aż po przedstawienie wyników, kierując się dobrem uczestników badania oraz zasadami rzetelności naukowej.	K_K01 K_K02
P_K02	Student jest świadomy swoich ograniczeń w zakresie wiedzy i umiejętności badawczych oraz rozumie konieczność konsultacji z innymi psychologami, pedagogami oraz specjalistami innych dziedzin w celu poprawy jakości swojej pracy badawczej. Potrafi korzystać z superwizji w postaci forum dyskusyjnego w ramach zajęć, aby usprawnić swój proces naukowy i badawczy, kierując się zasadami etyki zawodowej i naukowej.	K_K03

P_K03	Student jest gotów do aktywnego uczestnictwa w tworzeniu, realizacji i krytycznej dyskusji na temat własnych badań naukowych oraz wyników badań innych osób, argumentując merytorycznie i szanując opinie innych. W trakcie pracy badawczej uwzględnia etyczne aspekty prowadzenia badań oraz stosuje zasady rzetelności naukowej i etyki w kontekście psychologicznym.	K_K06
P_K04	Ma świadomość praktycznego wymiaru zasad ochrony własności intelektualnej, odnosi się do nich w procesie naukowo-badawczym.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Seminarium	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
S1	Praca dyplomowa: wytyczne, wymagania, struktura pracy. Zapoznanie studentów z uczelnianymi standardami opracowywania prac dyplomowych. Zakresy tematyczne proseminarium: 1. Psychologia zdrowia i zaburzeń psychicznych (dla studentów zainteresowanych psychologią kliniczną) • Diagnoza i terapia zaburzeń psychicznych • Współczesne podejścia do zdrowia psychicznego • Psychologiczne mechanizmy radzenia sobie z chorobami przewlekłymi • Znaczenie stresu i traumy w rozwoju zaburzeń psychicznych • Neuropsychologia kliniczna – funkcjonowanie mózgu a zachowanie	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02 P_K03 P_K04
S2	Etapy postępowania badawczego wg APA: definiowanie problemu badawczego, przegląd literatury, etyka badań psychologicznych. Analiza przykładowego artykułu naukowego oraz omówienie trudności w poszczególnych etapach planowania badań.	
S3	Metody, techniki i narzędzia badawcze: metody jakościowe i ilościowe, skale pomiarowe, narzędzia badawcze – kwestionariusze, testy psychologiczne, obserwacja, eksperymenty oraz walidacja narzędzi badawczych. Analiza wybranych metod badawczych używanych w pracach magisterskich.	
S4	Etyka badań psychologicznych: ochrona danych osobowych i zgoda na udział w badaniu, potencjalne zagrożenia dla uczestników badań. Dyskusja grupowa: analiza przypadków naruszeń etycznych w badaniach psychologicznych. Warsztat: przygotowanie zgody informowanej dla uczestników badania.	
S5	Statystyka w psychologii i analiza danych: statystyki opisowe, wybór odpowiednich testów statystycznych, analiza z wykorzystaniem SPSS, wizualizacja danych. Warsztat: analiza przykładowego zestawu danych oraz przeprowadzenie prostych analiz statystycznych. Dyskusja: jakie testy pasują najbardziej do różnych problemów badawczych?	
S6	Przeprowadzenie badania w praktyce: przygotowanie narzędzi badawczych i ankiety własnej (pytań metryczkowych) oraz przygotowanie bazy danych do analizy statystycznej.	
S7	Przegląd literatury i krytyczna analiza źródeł: wyszukiwanie literatury w naukowych bazach danych, ocena jakości i wiarygodności źródeł. Warsztat: praktyczne wyszukiwanie literatury w bazie danych.	
S8	Pisanie pracy magisterskiej: tworzenie konspektu pracy, pisanie wstępu teoretycznego, przegląd literatury, opracowanie części metodologicznej. Warsztat: analiza materiałów naukowych i języka wykorzystywanego w źródłach naukowych. Parafrazowanie fragmentów tekstu.	

S9	Wybór tematyki badania psychologicznego do projektu. Praca grupowa/indywidualna: opis celu badania, postawienie pytań badawczych, określenie grupy badanej, znalezienie literatury i narzędzi badawczych, sporządzenie opisu badań w zakresie podjętej tematyki. Sformatowanie raportów i bibliografii zgodnie z Apa7.	
S10	Prezentacja projektów przez studentów. Omówienie istotnych elementów i wyzwań związanych z zaplanowaniem badania psychologicznego.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, <u>projekt, prezentacja</u> , referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: <u>wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne</u> WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Seminarium	Prezentacja projektów, aktywność merytoryczna	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie seminarium na podstawie aktywności merytorycznej studenta, wykonaniu zadań w ramach PWS oraz prezentacja projektu.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Aktywność merytoryczna studenta w ramach proseminarium polega na realizacji zadań stanowiących elementy projektu grupowego, który ma na celu wprowadzenie do procesu przygotowywania pracy badawczej w zakresie psychologii. Do kluczowych zadań należy:

1. **Identyfikacja kluczowych obszarów badania** w kontekście wybranej tematyki psychologicznej.
2. **Określenie grupy badanej**, uwzględniając specyfikę wybranego zagadnienia badawczego.
3. **Formułowanie problemu badawczego** oraz precyzyjne określenie celu badania.
4. **Postawienie pytań badawczych**, które będą prowadziły do realizacji głównego celu badania.
5. **Przeprowadzenie przeglądu literatury**, w tym znalezienie odpowiednich źródeł naukowych, badań i artykułów zgodnych z wybraną tematyką.
6. **Dobór narzędzi badawczych** odpowiednich do realizacji zaplanowanego badania.
7. **Formułowanie hipotez badawczych**, które będą stanowiły podstawę dalszej analizy.
8. **Sporządzenie opisu (1,5-2 strony)** na podstawie literatury przedmiotu, obejmującego analizę innych badań związanych z wybraną tematyką.
9. **Sformatowanie raportu i bibliografii zgodnie z wymaganiami APA7**, zgodnie z obowiązującymi standardami w psychologii.
10. **Prezentacja efektów pracy** na ostatnich zajęciach, w formie ustnej lub pisemnej, w zależności od decyzji prowadzącego.

Projekt może być realizowany indywidualnie lub w dwuosobowych zespołach. Praca nad projektem będzie odbywać się podczas zajęć.

Ocena projektu:

Za każdy element projektu można uzyskać 1 punkt. Warunkiem zaliczenia proseminarium jest uzyskanie co najmniej 6 punktów (minimum 6 pkt, maksimum 10 pkt).

Kryteria oceny:

- **Bardzo dobry (5.0)** – 91-100%
- **Dobry plus (4.5)** – 81-90%
- **Dobry (4.0)** – 71-80%
- **Dostateczny plus (3.5)** – 61-70%
- **Dostateczny (3.0)** – 51-60%
- **Niedostateczny (2.0)** – poniżej 50%

Zadanie w ramach PWS opisane poniżej lub inne wskazane przez prowadzącego.

1. Przeprowadzenie przeglądu literatury :

- **Opis:** Student będzie musiał samodzielnie wyszukiwać, analizować i selekcjonować odpowiednie artykuły naukowe, badania i książki związane z wybraną tematyką. Celem jest zebranie co najmniej 5 materiałów, które staną się podstawą analizy w projekcie. W tym czasie student zapozna się z literaturą, analizując różne badania i podejścia w danym obszarze.

2. Formułowanie problemu badawczego oraz celu badania:

- **Opis:** Na podstawie zebranego materiału literaturowego student samodzielnie opracuje i precyzyjnie określi problem badawczy, a także główny cel badania. Będzie musiał zastanowić się, jaki aspekt wybranej tematyki jest najistotniejszy do zbadania i w jaki sposób jego badanie może przyczynić się do rozwoju wiedzy w tym obszarze.

3. Postawienie pytań badawczych:

- **Opis:** Student sformułuje pytania badawcze, które będą prowadzić do realizacji głównego celu badania. Pytania te powinny być ściśle powiązane z określonym problemem badawczym, wynikającym z przeglądu literatury. Każde pytanie powinno być jasne i ukierunkowane na odpowiedź w kontekście zaplanowanego badania.

4. Dobór narzędzi badawczych:

- **Opis:** Na podstawie przeglądu literatury student wybierze odpowiednie narzędzia badawcze, takie jak kwestionariusze, skale oceny czy narzędzia jakościowe (np. wywiady). Musi wybrać narzędzia, które najlepiej odpowiadają na pytania badawcze oraz będą w stanie dostarczyć danych do analizy.

5. Formułowanie hipotez badawczych:

- **Opis:** Student samodzielnie sformułuje hipotezy badawcze, które będą stanowiły przypuszczenia dotyczące wyników badania. Hipotezy muszą być bezpośrednio powiązane z postawionymi pytaniami badawczymi i wnioskami płynącymi z przeglądu literatury.

6. Sporządzenie opisu na podstawie literatury przedmiotu:

- **Opis:** Na podstawie literatury przedmiotu student stworzy krótki (1,5-2 strony) opis dotyczący wybranego zagadnienia badawczego. Będzie to analiza innych badań z zakresu wybranej tematyki, która pomoże określić luki w badaniach i uzasadni konieczność przeprowadzenia własnego badania.

7. Sformatowanie raportu i bibliografii zgodnie z APA7:

- **Opis:** Student będzie musiał samodzielnie sformatować raport oraz bibliografię zgodnie z wytycznymi APA7. Będzie to obejmowało odpowiednie cytowanie źródeł oraz poprawne przygotowanie listy referencji, zgodnie z wymaganiami obowiązującymi w psychologii.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	30	30
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	20	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	8	8
2. Indywidualna praca własna studenta – suma godzin z punkty 2.1	20	50
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, czytanie literatury, powtarzanie	20	20

materiału. Przygotowanie praktycznego zadania zaliczeniowego.		
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	50 h = 2 ECTS	50 h = 2 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Brzeziński, J. (2021). <i>Metodologia badań psychologicznych</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Bedyńska S. i Cypryńska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny Drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> . Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno Bedyńska S. i Cypryńska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny Drogowskaz 2. Praktyczne wprowadzenie do analizy wariancji</i> . Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno Bedyńska S. i Cypryńska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny Drogowskaz 3. Praktyczny przewodnik wykorzystania modeli regresji oraz równań strukturalnych</i> . Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno Nęcka, E., Stocki, R. (2011). <i>Jak pisać prace z psychologii. Poradnik dla studentów i badaczy</i> . PWN		
Literatura uzupełniająca przedmiotu: Brzeziński, J., M., Oleś, P., K. (2021). <i>O psychologii i psychologach. Między uniwersytetem a praktyką społeczną</i> . Wydawnictwo Naukowe PWN Chyrowicz, B., Brzeziński, J., M., Toeplitz-Winiewska, M., Toeplitz, Z. (2019). <i>Etyka zawodu psychologa</i> . Wydawnictwo Naukowe PWN. Górniak, J., Wachnicki, J. (2013). <i>Pierwsze kroki w analizie danych</i> . Predictive Solutions. Nawojczyk, M. (2010). <i>Przewodnik po statystyce dla socjologów</i> . SPSS Polska- Hornowska, E. (2001). <i>Testy psychologiczne: teoria i praktyka</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR.		
Inne materiały dydaktyczne: Standardy APA-7: https://apa7.liberilibri.pl/ Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.		

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Seminarium magisterskie – Psychologia kliniczna

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	10
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	IV/7-8
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien znać i umieć stosować w praktyce metodologię badań społecznych, podstawy komunikacji.
Zasady wyboru seminarium	Student ma możliwość realizacji seminarium w oparciu o własne zainteresowania badawcze i wybraną specjalność. W ramach seminarium rozwija umiejętności prowadzenia badań naukowych oraz przygotowuje pracę dyplomową pod kierunkiem promotora. Zakres tematyczny seminarium obejmuje obszary związane z wybraną specjalnością: psychologią kliniczną, psychologią biznesu i coachingiem, psychoterapią oraz psychologią dzieci i młodzieży.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne						50		2	30	80	10
Studia niestacjonarne						50		2	30	80	10

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne
Seminarium	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Analiza źródeł</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> <u>Debata</u> <u>Inne: przygotowywanie pracy magisterskiej</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym stopniu		
P_W01	Student ma wiedzę na temat zależności problematyki z zakresu psychologii z innymi obszarami nauk, w szczególności w aspekcie praktycznym.	K_W01
P_W02	Zna zasady i metody badań w obszarze psychologii, niezbędne do przygotowania i przeprowadzenia badań empirycznych.	K_W04
P_W03	Zna zasady ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego, jak również prawne uwarunkowania w działalności badawczo-naukowej.	K_W18
Umiejętności:		
P_U01	Posiada umiejętność formułowania celów, hipotez i problemów badawczych. Potrafi zaplanować plan badawczy w zakresie studiowanego obszaru z zakresu psychologii. Potrafi dokonać operacjonalizacji hipotez, opracować plan badawczy adekwatny do badanego problemu oraz przeprowadzić samodzielnie i w zespole badawczym badania z wykorzystaniem metod ilościowych i jakościowych. Potrafi poddać analizie zebrane dane empiryczne, z zastosowaniem metod statystyki opisowej oraz statystycznej weryfikacji hipotez.	K_U02
P_U02	Potrafi zgromadzić oraz dokonać selekcji materiału źródłowego, pochodzącego z różnych źródeł. Umie krytycznie odnieść się do tekstów różnych autorów z zakresu psychologii. Na podstawie zebranych informacji potrafi sformułować krytyczne sądy stanowiące podstawę badań własnych.	K_U04
P_U03	Potrafi redagować teksty przedstawiające wyniki własnych, badań zawierające analizę literatury przedmiotu oraz przedstawiać wnioski, z zachowaniem standardów edytorskich i metodycznych właściwych dla psychologii z wykorzystaniem narzędzi i technik informatycznych.	K_U06
P_U04	Potrafi współpracować w zespole wielozadaniowym i podejmować wiodącą rolę w zespole, kierować jego pracą, projektować i prowadzić działania edukacyjne, w odniesieniu do grup dzieci, młodzieży i dorosłych na różnych etapach rozwoju oraz indywidualizować działania edukacyjne i prowadzić pomiar dydaktyczny, wykorzystując wiedzę z zakresu pedagogiki i psychologii.	K_U21
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student rozwija umiejętność prowadzenia samodzielnej pracy badawczej w zakresie psychologii, wykazując profesjonalizm i szacunek wobec badanego zagadnienia oraz uczestników badania. W procesie formułowania problemu badawczego, doboru metod, analizy wyników i ich prezentacji kieruje się zasadami etyki zawodowej oraz rzetelności naukowej. Jest świadomy swojej odpowiedzialności za jakość i wiarygodność prowadzonych badań, uwzględniając potrzeby i specyfikę grupy badanej.	K_K01 K_K02
P_K02	Student posiada świadomość swoich ograniczeń w zakresie wiedzy i umiejętności badawczych oraz rozumie znaczenie konsultacji z promotorem, innymi prowadzącymi oraz specjalistami z różnych dziedzin w celu podniesienia jakości swojej pracy naukowej. Aktywnie uczestniczy w superwizji prowadzonej w formie forum dyskusyjnego z promotorem i innymi studentami seminarium, wymieniając się spostrzeżeniami i uwagami na temat pisanej pracy. Doskonali swój warsztat badawczy, kierując się zasadami etyki zawodowej i naukowej.	K_K03
P_K03	Student wykazuje gotowość do aktywnego i zaawansowanego uczestnictwa w procesie tworzenia, realizacji oraz krytycznej analizy własnych badań naukowych, jak również do konstruktywnej dyskusji nad wynikami badań innych osób. Potrafi formułować	K_K06

	merytoryczne argumenty, odnosząc się do różnych perspektyw teoretycznych i metodologicznych, przy jednoczesnym poszanowaniu odmiennych stanowisk. W toku pracy badawczej świadomie identyfikuje i rozwiązuje potencjalne dylematy etyczne, przestrzegając zasad rzetelności naukowej i etyki zawodowej właściwej dla psychologii.	
P_K04	Student stosuje zasady ochrony własności intelektualnej w pracy naukowej, redagując teksty zgodnie z metodologicznymi standardami psychologii i wykorzystując narzędzia informatyczne. Jest świadomy ograniczeń badań diagnostycznych w psychologii i pedagogice oraz wymogu posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych. Dbą o etos zawodu psychologa, stosując zasady etyczne i dobierając narzędzia diagnostyczne zgodne z profesjonalnymi standardami.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Seminarium	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
S1	Tematy prac uzależnione są od wybranego przez studentów promotora - możliwy zakres tematyczny podany przy wyborze promotora omawiany jest na 1 zajęciach. Proponowany zakres tematyczny seminarium: 1. Psychologia kliniczna ◆ Zaburzenia psychiczne i ich diagnoza (np. depresja, zaburzenia lękowe, schizofrenia) ◆ Psychologiczne aspekty chorób somatycznych (np. psychologia pacjentów onkologicznych, wpływ stresu na choroby autoimmunologiczne) ◆ Neuropsychologia kliniczna (np. wpływ urazów mózgu na funkcjonowanie poznawcze) ◆ Strategie radzenia sobie ze stresem i mechanizmy obronne ◆ Wpływ traumy na psychikę człowieka Możliwa jest również kontynuacja tematów poruszanych w ramach proseminarium specjalnościowego lub inne tematy pracy wpisujące się w kompetencje i zainteresowania badawcze promotora. Procedura ustalania tematu pracy. Problem spójności tematu pracy z jej zawartością. Zakres tematu pracy. Problematyka pracy.	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 P_K01 P_K02 P_K03 P_K04
S2	Sformułowanie tematu pracy	
S3	Struktura pracy. Elementy pracy magisterskiej. Plan pracy. Struktura części teoretycznej pracy. Cechy rozdziału metodologicznego. Struktura części empirycznej.	
S4	Zasady pisarstwa naukowego i poprawnego definiowanie pojęć. Język potoczny a język naukowy. Elementy składowe i funkcje definicji. Zasady formułowania definicji. Główne błędy w definiowaniu pojęć. zasady pisarstwa naukowego.	
S5	Forma pracy. Zasady, formy normalizacji i redakcji tekstu. Zwroty grzecznościowe. Formułowanie przypisów, ich rodzaje. Stosowanie cytatów.	
S6	Prezentacja graficzna. Zastosowanie rysunków, tabel, wykresów, obiektów w tekście pracy.	
S7	Unifikacja procesu wyjaśniania. Gromadzenie źródeł eksploatacyjnych.	

S8	Analiza literatury z zakresu problematyki pracy. Poszukiwanie i wybór źródeł. Zasady studiowania literatury. Sporządzanie notatek. Stosowanie cytatów i streszczeń.	
S9	Analiza wstępnej wersji pierwszego rozdziału pracy. Zgodność i spójność tekstu. Poprawność merytoryczna. Umiejętność doboru źródeł. Umiejętność krytycznego podejścia do poglądów różnych autorów z tekstów źródłowych.	
S10	Analiza wstępnej wersji części teoretycznej pracy. Prezentacja części teoretycznej pracy. Krytyczna ocena tekstów. Spójność z założonymi celami. Poprawność językowa i metodologiczna.	
S11	Wstępne założenia metodologii badań własnych. Założenia do części empirycznej pracy. Cele i etapy badań empirycznych. Przedmiot i zakres badań własnych.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, <u>projekt, prezentacja</u> , referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : <u>wiedza, umiejętności</u> <u>,kompetencje społeczne</u> WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Seminarium	Prezentacja części teoretycznej, bibliografia	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie seminarium na podstawie aktywności merytorycznej studenta i stopnia wykonania zadań w trakcie zajęć i PWS.

Plan pracy własnej studenta w ramach seminarium (83h w semestrze VII i 83h w semestrze VIII)

W ramach seminarium student będzie aktywnie uczestniczył w zajęciach z promotorem oraz dyskutował na temat swojej pracy z innymi studentami seminarium. Podczas spotkań seminaryjnych będzie miał możliwość konsultowania postępów w pracy badawczej, omawiania problemów badawczych, wniosków z przeglądu literatury oraz zaplanowanego badania. Udział w dyskusjach grupowych, wymiana doświadczeń i opinii, a także konstruktywna krytyka i wsparcie ze strony innych studentów stanowią ważny element rozwijania kompetencji naukowych. Jego aktywność merytoryczna oraz zaangażowanie w zadania realizowane przez prowadzącego będą oceniane na bieżąco, a ocena ta będzie miała wpływ na końcowy wynik pracy seminaryjnej.

Semestr VII - 83 godziny

1. Przegląd literatury (30 godzin)

- Samodzielne przeszukiwanie i analiza literatury w języku ojczystym i obcym.
- Poszukiwanie badań, książek, artykułów naukowych oraz innych materiałów związanych z tematem pracy dyplomowej.
- Przygotowanie zbioru źródeł zebranych z różnych baz danych (np. PubMed, PsycINFO, Google Scholar).
- Opracowanie wstępnej analizy literatury (ok. 5 stron).

2. Zgromadzenie materiałów (25 godzin)

- Praca nad organizowaniem literatury (w języku ojczystym i obcym), w tym tworzenie spisu cytowanych źródeł.
- Selekcja materiałów i organizowanie bazy źródeł do dalszej pracy badawczej.
- Konsultacje z promotorem w celu oceny doboru literatury.

3. Ustalenie problemów badawczych (18 godzin)

- Formułowanie wstępnych pytań badawczych i hipotez.
- Praca nad doprecyzowaniem głównego celu badania oraz zadań badawczych.
- Konsultacje z promotorem i prowadzącymi seminarium, w celu uzyskania feedbacku na temat wybranych pytań badawczych.

- Opracowanie wstępnej wersji problemu badawczego (1-2 strony).

4. **Konspekt pracy dyplomowej (10 godzin)**

- Opracowanie struktury pracy dyplomowej (spis treści).
- Opis ogólnego zamysłu badawczego oraz przyjętej metodologii.
- Wstępne sformułowanie hipotez badawczych.
- Przygotowanie planu badawczego i podziału pracy na kolejne etapy.

Semestr VIII - 83 godziny

1. **Napisanie części teoretycznej pracy (40 godzin)**

- Pisanie rozdziału teoretycznego, bazującego na przeglądzie literatury i materiałach źródłowych.
- Analiza zagadnienia w kontekście psychologii, uwzględniając najnowsze badania i teorie.
- Pisanie z uwzględnieniem wymagań formalnych i metodycznych psychologii.
- Przygotowanie pierwszej wersji części teoretycznej (10-15 stron).
- Konsultacje z promotorem, na bieżąco korygowanie tekstu w zależności od uwag.

2. **Zaplanowanie badań własnych (30 godzin)**

- Opracowanie planu badawczego, uwzględniając dobór metod badawczych, narzędzi psychometrycznych oraz grupy badanej.
- Określenie procedur badawczych i analizy danych.
- Opracowanie wstępnego projektu badania (ok. 3-5 stron).
- Przeprowadzenie konsultacji z promotorem oraz innymi prowadzącymi seminarium, dotyczących założeń badania i narzędzi badawczych.

3. **Opracowanie raportu z pracy (13 godzin)**

- Tworzenie pełnej wersji raportu badawczego, uwzględniając dotychczasowy postęp pracy nad częścią teoretyczną i projekt badania.
- Uporządkowanie tekstu, sformatowanie według standardów APA, przygotowanie bibliografii.
- Konsultacje z promotorem w celu uzyskania feedbacku i końcowych wskazówek do pracy.

4. **Prezentacja części pracy dyplomowej (5 godzin)**

- Opracowanie prezentacji multimedialnej podsumowującej pracę badawczą i jej prezentacja.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Kryteria oceniania:

1. **Przegląd literatury**

- Jakość zebranych materiałów, różnorodność źródeł (w tym zagranicznych), odpowiedniość wybranych badań.

2. **Zgromadzenie materiałów**

- Organizacja i systematyczność w zbieraniu i przechowywaniu materiałów źródłowych, poprawność cytowań.

3. **Ustalenie problemu badawczego i konspekt pracy**

- Trafność ustalenia problemu badawczego i celów badania, zgodność z literaturą.

4. **Część teoretyczna pracy dyplomowej**

- Spójność i jakość napisanej części teoretycznej, integracja przeglądu literatury, logiczna struktura pracy.

5. **Plan badania i zaplanowanie badań własnych**

- Przemyślany i spójny projekt badania, trafny dobór metod, narzędzi i próby badawczej.

6. **Raport z pracy dyplomowej**

- Poprawność sformułowania tekstu, zgodność z wymaganiami APA, kompletność raportu.

7. **Przygotowanie do obrony pracy**

- Jakość przygotowania do obrony, klarowność prezentacji, umiejętność obrony wyników pracy.

8. **Aktywność merytoryczna i zaangażowanie w zadania podczas zajęć**

- Aktywne uczestnictwo w dyskusjach, merytoryczne podejście do omawianych tematów, współpraca z promotorem i innymi studentami.
- Ocena: **1 punkt** – przyznawany za aktywność, zaangażowanie oraz merytoryczną jakość wkładu studenta w trakcie zajęć seminaryjnych.

W sumie student może zdobyć maksymalnie **50 punktów** (5 punktów za poszczególne etapy pracy oraz 10 punktów za aktywność merytoryczną i zaangażowanie w czasie zajęć).

Kryteria oceny:

- **Bardzo dobry (5.0)** – 91-100%
- **Dobry plus (4.5)** – 81-90%
- **Dobry (4.0)** – 71-80%
- **Dostateczny plus (3.5)** – 61-70%
- **Dostateczny (3.0)** – 51-60%
- **Niedostateczny (2.0)** – poniżej 50%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	84	84
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	50
1.2..Egzaminy/zaliczenia - liczba godzin	4	4
1.3. Udział w konsultacjach - liczba godzin	30	30
2. Indywidualna praca własna studenta – suma godzin z punktu 2.1	166	166
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, czytanie literatury, tworzenie pracy. Przygotowanie praktycznego zadania zaliczeniowego.	166	166
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	250 h = 10 ECTS	250 h = 10 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Brzeziński, J.,M. (2019). *Metodologia badań psychologicznych*. Wydawnictwo Naukowe PWN

Nęcka, E., Stocki, R. (2011). *Jak pisać prace z psychologii. Poradnik dla studentów i badaczy*. PWN

Wynikająca z określonego obszaru specjalności i zainteresowań badawczych.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Brzeziński, J.,M., Oleś ,P.,K.(2021). *O psychologii i psychologach. Między uniwersytetem a praktyką społeczną*. Wydawnictwo Naukowe PWN

Chyrowicz, B., Brzeziński, J.,M., Toeplitz-Winiewska,M., Toeplitz, Z.(2019). *Etyka zawodu psychologa*. Wydawnictwo Naukowe PWN

Górniak, J., Wachnicki, J.(2013). *Pierwsze kroki w analizie danych*. Predictive Solutions

Nawojczyk, M.(2010). *Przewodnik po statystyce dla socjologów*. SPSS Polska

Inne materiały dydaktyczne: Inna literatura zaproponowana przez studentów oraz promotora, wynikająca z obszaru pracy dyplomowej i zainteresowań badawczych. Standardy APA-7: <https://apa7.liberilibri.pl/>

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Seminarium magisterskie – Psychologia kliniczna

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia -Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	10
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	V/9-10
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien posiadać opracowaną teoretyczną część pracy w wersji roboczej. Powinien wykazać się znajomością metodologii nauk społecznych, znać podstawy badań ilościowych i jakościowych.
Profil seminarium	Student kontynuuje seminarium w wybranej ścieżce specjalnościowej, pogłębiając swoje umiejętności praktyczne w zakresie metodologii badań własnych oraz tworzenia pracy magisterskiej. W ramach seminarium rozwija kompetencje w planowaniu, prowadzeniu i analizie badań, a także interpretacji wyników w kontekście wybranej dziedziny psychologii. Temat pracy wynika z indywidualnych zainteresowań badawczych studenta, ale jednocześnie stanowi element zdobywania dodatkowych kompetencji przydatnych w przyszłej pracy zawodowej. Seminarium umożliwia rozwój sylwetki absolwenta w danej specjalności w jednej ze ścieżek: psychologii klinicznej, psychologii biznesu i coachingu, psychoterapii lub psychologii dzieci i młodzieży.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne						50		2	30	81	10
Studia niestacjonarne						50		2	30	81	10

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Seminarium	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> Metoda przypadków Metoda projektów Demonstracja/ pokaz

	<u>Analiza źródeł</u> Praca w grupie Debata Inne: Inne: przygotowywanie pracy magisterskiej

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym stopniu		
P_W01	Student ma pogłębioną wiedzę o zależnościach między psychologią a innymi dziedzinami, takimi jak pedagogika, socjologia, medycyna czy prawo. Potrafi wykorzystać tę wiedzę w kontekście swoich badań i praktyki zawodowej, uwzględniając specyfikę poszczególnych obszarów, takich jak psychologia kliniczna, psychoterapia, psychologia dzieci i młodzieży. Potrafi zintegrować te obszary w badaniach, biorąc pod uwagę ich praktyczne zastosowanie, co pozwala mu prowadzić interdyscyplinarne badania i podejmować decyzje badawcze w różnych kontekstach.	K_W01
P_W02	Student ma szczegółową wiedzę o metodach badań psychologicznych, zarówno ilościowych, jak i jakościowych. Potrafi samodzielnie zaprojektować badania, dobierać odpowiednie metody i narzędzia badawcze oraz analizować wyniki w kontekście teorii psychologicznych. Dodatkowo wykorzystuje nowoczesne technologie analizy danych, takie jak programy statystyczne, i jest w stanie przeprowadzić skomplikowane analizy na poziomie zaawansowanym, dbając o rzetelność i trafność wyników.	K_W04
P_W03	Student ma pełną świadomość zasad ochrony własności intelektualnej, prawa autorskiego i ochrony danych osobowych w badaniach psychologicznych. Zna przepisy prawne dotyczące działalności badawczo-naukowej, w tym zasady związane z ochroną wyników badań, anonimizowaniem danych uczestników badania i zapobieganiem plagiatom. Dbą o zgodność ze standardami etycznymi, zarówno w zakresie publikowania wyników badań, jak i w kontekście pracy z narzędziami psychologicznymi. Potrafi zastosować te zasady w swojej pracy naukowej i badawczej, zapewniając wysoką jakość i etykę procesu badawczego.	K_W018
Umiejętności:		
P_U01	Student posiada umiejętność samodzielnego formułowania celów badawczych, hipotez oraz precyzyjnego określania problemów badawczych na zaawansowanym poziomie. Potrafi opracować kompleksowy plan badawczy, który uwzględnia metody ilościowe i jakościowe, zgodnie z wymaganiami badanego problemu. Student ma doświadczenie w operacjonalizacji hipotez oraz w analizie danych empirycznych z wykorzystaniem zaawansowanych metod statystyki opisowej oraz weryfikacji statystycznych hipotez. Umiejętnie prowadzi badania samodzielnie i w zespole, z zachowaniem wysokich standardów metodologicznych.	K_U02
P_U02	Student potrafi efektywnie zgromadzić materiał źródłowy z różnych źródeł, zarówno w języku ojczystym, jak i obcym. Dokonuje zaawansowanej selekcji materiału, wskazując jego jakość i znaczenie dla prowadzonych badań. Potrafi krytycznie analizować teksty autorów, uwzględniając różne perspektywy teoretyczne i metodologiczne, oraz umiejętnie wyciągać wnioski, które stanowią podstawę jego własnych badań naukowych. Potrafi formułować uzasadnione sądy na temat literatury przedmiotu, wskazując jej ograniczenia i możliwości rozwoju.	K_U04
P_U03	Student wykazuje umiejętność zaawansowanego redagowania tekstów naukowych, które prezentują wyniki badań, analizę literatury przedmiotu oraz wyciąganie wniosków zgodnych ze standardami edytorskimi i metodologicznymi psychologii. Potrafi	K_U06

	skutecznie stosować narzędzia informatyczne do analizy danych oraz przygotowania raportów badawczych, w pełni zgodnych z wymaganiami naukowymi. Prace pisemne studenta wykazują głęboki poziom analityczny, precyzję w prezentowaniu wyników i wniosków oraz spełniają normy jakościowe związane z metodologią psychologiczną.	
P_U04	Student potrafi pracować w zespole wielozadaniowym, przejmując wiodącą rolę, odpowiedzialnie kierując pracą zespołu badawczego. Ponadto umie zaprojektować i prowadzić działania edukacyjne, które są indywidualnie dopasowane do grupy dzieci, młodzieży i dorosłych na różnych etapach rozwoju. Student potrafi także przeprowadzać pomiar dydaktyczny i edukacyjny, stosując wiedzę z zakresu pedagogiki i psychologii, a także dostosowując metody pracy do specyficznych potrzeb uczestników.	K_U21
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje gotowość do prowadzenia samodzielnej pracy badawczej na poziomie zaawansowanym, wykazując wysoki profesjonalizm, szacunek wobec badanego zagadnienia i uczestników badania. Z pełną odpowiedzialnością formułuje problemy badawcze, dobiera metody, analizuje wyniki i prezentuje je w sposób rzetelny, zgodny z zasadami etyki zawodowej oraz naukowej. W swojej pracy badawczej uwzględnia potrzeby grupy badanej oraz stosuje odpowiednie metody analizy, gwarantując wysoką jakość i wiarygodność swoich badań.	K_K01 K_K02
P_K02	Student aktywnie uczestniczy w superwizji swojej pracy badawczej, zarówno z promotorem, jak i innymi studentami seminarium, wymieniając się spostrzeżeniami i uwagami na temat pisanej pracy. Doskonali swój warsztat badawczy poprzez regularne konsultacje, zarówno z promotorem, jak i innymi specjalistami, co pozwala mu podnosić jakość swojej pracy naukowej. Student wykazuje świadomość swoich ograniczeń, a także umiejętność wykorzystania superwizji do poprawy jakości procesu badawczego, kierując się zasadami etyki zawodowej i naukowej.	K_K03
P_K03	Student aktywnie uczestniczy w procesie tworzenia, realizacji oraz krytycznej analizy swoich badań, a także wykazuje gotowość do konstruktywnej dyskusji nad wynikami badań innych osób. Formułuje merytoryczne argumenty, odnosząc się do różnych perspektyw teoretycznych i metodologicznych. W trakcie pracy badawczej świadomie identyfikuje i rozwiązuje dylematy etyczne, dbając o przestrzeganie zasad rzetelności naukowej i etyki zawodowej właściwej dla psychologii.	K_K06
P_K04	Student stosuje zasady ochrony własności intelektualnej w swojej pracy naukowej, zapewniając odpowiednią dokumentację i cytowanie źródeł. W swoich badaniach uwzględnia metody diagnostyczne zgodne z wymaganiami psychologii i pedagogiki, pamiętając o konieczności posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych. Dbą o etos zawodu psychologa, stosując zasady etyczne w doborze narzędzi diagnostycznych i metod badawczych, przestrzegając standardów zawodowych i metodologicznych.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Seminarium	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
S1	Prezentacja metodologii badań własnych. Opis rozdziału metodologicznego pracy magisterskiej. Problem i hipotezy. Wskazanie literatury z zakresu metodologii badań. Etyka studenta-badacza. Krytyczne podejście do uzyskanych danych.	P_W01 P_W02 P_W03
S2	Struktura części empirycznej pracy. Analiza przeprowadzonych badań własnych i ich wyników. Analiza i interpretacja psychologiczna otrzymanych wyników badań własnych. Rola programu antyplagiatowego.	P_U01 P_U02 P_U03
S3	Zasady pisarstwa naukowego i poprawnego definiowanie pojęć. Język potoczny a język naukowy. Elementy składowe i funkcje definicji. Zasady formułowania definicji. Główne błędy w definiowaniu pojęć. Zasady pisarstwa naukowego.	P_U04 P_K01 P_K02

S4	Forma pracy. Zasady APA: Struktura pracy magisterskiej, cytaty, przypisy, bibliografia. Stosowanie tabel, wykresów, rysunków (właściwy opis)	P_K03 P_K04
S5	Prezentacja pracy magisterskiej. Dyskusja nad pracami magisterskimi w grupie seminaryjnej. Organizacja próbnych egzaminów magisterskich, w których studenci zadają sobie wzajemnie pytania. Egzamin dyplomowy magisterski – zasady i wymagania zgodne z obowiązującymi zasadami dyplomowania.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, <u>egzamin ustny</u> , kolokwium, projekt, <u>prezentacja</u> , referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : <u>wiedza, umiejętności</u> , <u>kompetencje społeczne</u> WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Seminarium	Aktywność na zajęciach, ocena pracy, złożenie pracy do obrony.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie seminarium na podstawie aktywności, udziału w próbnych egzaminach magisterskich i złożenia w wyznaczonym do tego terminie.

Plan pracy własnej studenta w ramach seminarium (83h w semestrze IX i 83h w semestrze X)

W ramach seminarium student będzie aktywnie uczestniczył w zajęciach z promotorem oraz dyskutował na temat swojej pracy z innymi studentami seminarium. Podczas spotkań seminaryjnych będzie miał możliwość konsultowania postępów w pracy badawczej, omawiania problemów badawczych, wniosków z przeglądu literatury oraz zaplanowanego badania. Udział w dyskusjach grupowych, wymiana doświadczeń i opinii, a także konstruktywna krytyka i wsparcie ze strony innych studentów stanowią ważny element rozwijania kompetencji naukowych. Jego aktywność merytoryczna oraz zaangażowanie w zadania realizowane przez prowadzącego będą oceniane na bieżąco, a ocena ta będzie miała wpływ na końcowy wynik pracy seminaryjnej.

Plan pracy własnej studenta na semestry IX i X

Semestr IX: Doskonalenie pracy dyplomowej i przygotowanie do egzaminu magisterskiego

Cele i zadania:

- Doskonalenie i finalizacja pracy dyplomowej**
 - Analiza uwag promotora oraz konsultacje dotyczące postępu pracy.
 - Doprecyzowanie wyników badań, rozbudowanie wniosków.
 - Finalizacja części teoretycznej i empirycznej pracy dyplomowej.
 - Praca nad spójnością strukturalną, językową i merytoryczną całej pracy.
 - Korekta tekstu, ujednolicenie cytowań, przypisów i bibliografii zgodnie z wymaganiami formalnymi.
- Prezentacja wyników i dyskusja nad całością pracy**
 - Przeprowadzenie prezentacji wyników i struktury pracy dyplomowej przed grupą studentów i promotorem.
 - Aktywna dyskusja nad projektami pracy dyplomowej innych studentów, wzajemna ocena, wskazówki, uwagi.
 - Sformułowanie wniosków końcowych dotyczących struktury i treści pracy dyplomowej.
- Przygotowanie do próbnego egzaminu magisterskiego**
 - Zapoznanie się z pytaniami egzaminacyjnymi, omówienie tematów i zagadnień związanych z psychologią, które mogą pojawić się podczas egzaminu.
 - Przygotowanie odpowiedzi na najczęściej zadawane pytania związane z tematyką pracy dyplomowej.

- Organizowanie próbnych sesji egzaminacyjnych, gdzie studenci będą zadawać pytania sobie nawzajem.
- Rozwijanie umiejętności prezentacji i obrony pracy dyplomowej na forum, aktywna wymiana uwag między studentami.

4. Konsultacje i finalizacja w zakresie formalności złożenia pracy dyplomowej

- Ustalenie szczegółów dotyczących procedur składania pracy dyplomowej (wymogi dotyczące pliku elektronicznego, wersji papierowej, podpisów).
- Przygotowanie wszystkich dokumentów wymaganych do obrony pracy dyplomowej (zaświadczenie o odbytych konsultacjach, raporty z badań, oświadczenia dotyczące oryginalności pracy, itp.).
- Weryfikacja kompletności materiałów, upewnienie się, że spełniają wszystkie formalne i techniczne wymagania uczelni.

Semestr X: Finalizacja, złożenie pracy i przygotowanie do egzaminu magisterskiego

Cele i zadania:

1. Finalna wersja pracy dyplomowej i jej złożenie

- Wykonanie ostatecznej wersji pracy dyplomowej (np. drukowanie, oprawianie).
- Złożenie pracy dyplomowej w wymaganym terminie.
- Podsumowanie ostatnich uwag promotora oraz konsultacje końcowe.
- Złożenie wszystkich wymaganych dokumentów w odpowiednich dziekanatach i archiwach.

2. Intensywne przygotowanie do egzaminu magisterskiego

- Organizowanie próbnych sesji egzaminacyjnych w grupie, z symulacją typowych pytań na egzaminie magisterskim.
- Każdy student odpowiada na pytania związane z jego pracą dyplomową oraz ogólną wiedzą psychologiczną.
- Udzielanie informacji zwrotnej po każdej prezentacji odpowiedzi.
- Powtarzanie kluczowych zagadnień teoretycznych i metodologicznych w psychologii.
- Organizowanie sesji pytań i odpowiedzi z promotorami oraz prowadzącymi przedmioty seminaryjne.

3. Przygotowanie do obrony pracy dyplomowej

- Doskonalenie umiejętności obrony pracy dyplomowej w sposób profesjonalny, z uwzględnieniem odpowiedzi na trudne pytania komisji.
- Ostateczna prezentacja pracy dyplomowej przed grupą studentów i promotorem.
- Symulacje obrony pracy dyplomowej z uwzględnieniem kryteriów oceniania (analiza metodologii, wyników badań, obrony tezy).

4. Ustalenie szczegółów dotyczących egzaminu magisterskiego

- Przygotowanie się do formalności związanych z egzaminem magisterskim, takich jak wypełnianie formularzy zgłoszeniowych.
- Ustalenie terminów egzaminu magisterskiego i organizacja ostatecznego spotkania z promotorem przed obroną.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Kryteria oceny pracy studenta na seminarium i w ramach PWS (Semestr IX i X):

1. Zaangażowanie i aktywność merytoryczna

- Aktywne uczestnictwo w zajęciach, dyskusjach oraz konsultacjach z promotorem i kolegami z seminarium.
- Wykazywanie inicjatywy w doskonaleniu własnej pracy dyplomowej, korzystanie z uwag promotora i grupy.
- Zaangażowanie w ocenianie i dyskutowanie prac innych studentów, udzielanie konstruktywnych uwag.

2. Obecność na seminarium

- Regularna obecność na seminarium oraz terminowe realizowanie zadań zleconych przez prowadzącego zajęcia.
- Uczestnictwo w aktywnościach grupowych, w tym w forum i dyskusjach na temat postępu w pisaniu pracy.

3. Udział w próbnym egzaminie magisterskim

- Aktywne uczestnictwo w organizowanych próbnych egzaminach magisterskich.
- Prezentacja odpowiedzi na pytania egzaminacyjne dotyczące pracy dyplomowej i ogólnej wiedzy psychologicznej, z merytorycznym podejściem i krytycznym spojrzeniem.

4. Zakończenie procesu pisania pracy dyplomowej i złożenie jej w Biurze Obsługi Studenta (BOS)

- Finalizacja pracy dyplomowej, uwzględniając wszystkie poprawki i uwagi promotora. Poprawność zapisów zgodna z APA-7.
- Złożenie pracy dyplomowej w Biurze Obsługi Studenta (BOS) zgodnie z wymaganiami formalnymi (drukowanie, oprawa, zaświadczenia, raporty).
- Złożenie wymaganych dokumentów (potwierdzenia oryginalności pracy, zaświadczeń o odbytych konsultacjach, itp.).

Każde z powyższych kryteriów (łącznie 25 pkt.) będzie miało wpływ na ocenę końcową studenta na seminarium, w szczególności zaangażowanie, aktywność merytoryczna i formalności związane ze złożeniem pracy będą kluczowe w procesie oceny.

Maksymalnie 25 punktów

Kryteria oceny:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	84	84
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	50
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	30	30
2. Indywidualna praca własna studenta – suma godzin z punktu 2.1	166	166
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, czytanie literatury, tworzenie pracy. Przygotowanie praktycznego zadania zaliczeniowego.	166	166
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	250 h = 10 ECTS	250 h = 10 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Brzeziński, J.,M. (2019). *Metodologia badań psychologicznych*. PWN

Nęcka, E., Stocki, R. (2011). *Jak pisać prace z psychologii. Poradnik dla studentów i badaczy*. PWN

Bedyńska S. i Cypryańska, M. (red.) (2013). *Statystyczny Drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego*. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno

Bedyńska S. i Cypryńska, M. (red.) (2013). *Statystyczny Drogowskaz 2. Praktyczne wprowadzenie do analizy wariancji*. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno

Bedyńska S. i Cypryńska, M. (red.) (2013). *Statystyczny Drogowskaz 3. Praktyczny przewodnik wykorzystania modeli regresji oraz równań strukturalnych*. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno

Inna, wynikająca z określonego obszaru specjalności i zainteresowań badawczych

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Brzeziński, J.,M., Oleś ,P.,K.(2021). *O psychologii i psychologach. Między uniwersytetem a praktyką społeczną*. Wydawnictwo Naukowe PWN

Chyrowicz, B., Brzeziński, J.,M., Toeplitz-Winiewska,M., Toeplitz, Z.(2019). *Etyka zawodu psychologa*. Wydawnictwo Naukowe PWN

Górniak, J., Wachnicki, J.(2013). *Pierwsze kroki w analizie danych*. Predictive Solutions

Nawojczyk, M.(2010). *Przewodnik po statystyce dla socjologów*. SPSS Polska

Inne materiały dydaktyczne:

Standardy APA-7: <https://apa7.liberilibri.pl/>

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Wprowadzenie do psychoterapii

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia"
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychoterapia
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	IV/7
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia kliniczna, psychiatria

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆK	ÇA	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						8	58	6
Studia niestacjonarne	10	25						8	43	6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata Inne

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada dogłębną wiedzę na temat zdrowia psychicznego, w tym modeli zdrowia i koncepcji dotyczących powstawania zaburzeń psychicznych. Rozumie kryteria diagnozowania zaburzeń psychicznych oraz zna społeczne, prawne, biologiczne, psychologiczne i kulturowe uwarunkowania tych zaburzeń. Potrafi powiązać psychologię zdrowia z psychologią kliniczną i psychiatrią oraz stosować tę wiedzę w praktyce.	K_W11
P_W02	Zna szczegółowe zasady prowadzenia diagnozy psychologicznej oraz metody jej praktycznego wykorzystania. Posiada wiedzę na temat ilościowych i jakościowych metod diagnostycznych, wartości diagnostycznej różnych narzędzi oraz systemów klasyfikacji zaburzeń psychicznych w różnych kontekstach społecznych, instytucjonalnych i kulturowych.	K_W15
P_W03	Posiada rozszerzoną wiedzę w zakresie teorii emocji i motywacji, w tym biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych uwarunkowań emocji i ekspresji emocjonalnej. Rozumie związek emocji i motywacji z procesami poznawczymi i zachowaniem człowieka.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi prowadzić debaty i dyskusje oraz przygotowywać wystąpienia ustne, wykorzystując argumenty oparte na badaniach i teoriach psychologicznych. Umie przedstawiać własne oraz cudze poglądy naukowe, wątpliwości i pomysły, podsumowując aktualny stan wiedzy na dany temat.	K_U10
P_U02	Potrafi zaplanować i przeprowadzić proces diagnostyczny, stosując wywiad, obserwację oraz metody kwestionariuszowe, testowe i projekcyjne. Umie dostosować metody diagnostyczne do kontekstu badania, interpretować uzyskane wyniki oraz sporządzać pisemne opinie lub ekspertyzy w formie zrozumiałej dla odbiorcy.	K_U12
P_U03	Potrafi interpretować zachowania w kontekście społecznym oraz wykorzystywać wiedzę z różnych działów psychologii do analizy zjawisk społecznych i kulturowych. Umie proponować rozwiązania problemów, przewidywać skutki planowanych działań oraz prognozować przebieg ich rozwiązywania.	K_U16
P_U04	Posiada rozwinięte umiejętności interpersonalne, umożliwiające nawiązywanie kontaktu z osobami w różnych kontekstach społecznych, stosując odpowiedni język dostosowany do rozmówcy.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest gotów uwzględniać etyczne i moralne aspekty w działalności zawodowej oraz stosować się do zasad współpracy w środowisku zawodowym.	K_K02
P_K02	Jest świadomy swoich predyspozycji i sposobu funkcjonowania psychicznego, rozumie wpływ swoich działań na różne środowiska społeczne i jest gotów działać przedsiębiorczo.	K_K05
P_K03	Jest wrażliwy na problemy psychospołeczne, szanuje prawa mniejszości i unika stereotypowego myślenia oraz uprzedzeń.	K_K09

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Psychoterapia specjalistyczna a pomoc psychologiczna i komunikacja terapeutyczna - pojęcie, cele i formy. ☐ Jakie są główne różnice między psychoterapią a pomocą psychologiczną w kontekście komunikacji terapeutycznej? ☐ W jaki sposób cele psychoterapii różnią się od celów pomocy psychologicznej? ☐ Jakie wyzwania mogą pojawić się w przypadku komunikacji terapeutycznej pomiędzy terapeutą a pacjentem, który nie rozróżnia psychoterapii od pomocy psychologicznej? ☐ W jaki sposób terapeuta powinien dostosować formy pomocy psychologicznej do indywidualnych potrzeb pacjenta?	P_W01 P_W02 P_W03 P_U03
ĆW2	Główne orientacje teoretyczne w psychoterapii i pomocy psychologicznej - orientacja psychoanalityczna, behawioralna, poznawcza, humanistyczna, systemowa ☐ Jakie są zalety i wady każdej z głównych orientacji teoretycznych w psychoterapii (psychoanalityczna, behawioralna, poznawcza, humanistyczna, systemowa)? ☐ W jakich przypadkach dana orientacja teoretyczna może być najskuteczniejsza w pracy z pacjentem? ☐ Jakie umiejętności powinien posiadać psychoterapeuta, aby skutecznie stosować różne orientacje w praktyce? ☐ W jaki sposób można połączyć elementy różnych orientacji teoretycznych w celu lepszego dostosowania do potrzeb pacjenta?	
ĆW3	Relacja terapeutyczna cele, granice, przeniesienie i przeciwprzeniesienie ☐ Jakie są najważniejsze zasady budowania zdrowych granic w relacji terapeutycznej? ☐ Jakie mogą być konsekwencje niewłaściwego zarządzania przeniesieniem i przeciwprzeniesieniem w pracy terapeutycznej? ☐ Jak terapeuta powinien reagować, gdy zauważy, że przeniesienie lub przeciwprzeniesienie staje się problematyczne w relacji z pacjentem? ☐ W jaki sposób przeniesienie i przeciwprzeniesienie mogą wpływać na efektywność terapii?	
ĆW4	Postawy ułatwiające i utrudniające budowanie relacji terapeutycznej (empatia, akceptacja, autentyczność / vs. błąd maski, błąd sędziego, błąd naukowej obiektywności). ☐ Jakie postawy terapeutyczne są najistotniejsze w budowaniu zaufania u pacjenta? ☐ W jaki sposób postawa terapeuty, oparta na empatii, akceptacji i autentyczności, wpływa na proces terapeutyczny? ☐ Jakie mogą być negatywne konsekwencje stosowania "błędów maski" lub "błędu sędziego" w relacji terapeutycznej? ☐ Jakie wyzwania pojawiają się w pracy terapeutycznej, gdy terapeuta nie jest w pełni autentyczny lub wykazuje zbyt dużą obiektywność naukową?	
ĆW5	Terapeutyczne wykorzystanie technik aktywnego słuchania; terapeutyczna rola Asertywności. ☐ Jakie korzyści dla pacjenta płyną z zastosowania technik aktywnego słuchania w terapii? ☐ W jaki sposób asertywność terapeuty wpływa na relację terapeutyczną? ☐ Kiedy zastosowanie aktywnego słuchania może być nieodpowiednie w kontekście terapii? ☐ Jakie techniki aktywnego słuchania mogą być najskuteczniejsze w pracy z pacjentem, który ma trudności z otwieraniem się?	
ĆW6	Niespecyficzne czynniki terapeutyczne i ich rola w komunikacji terapeutycznej z pacjentem, komunikacji terapeutycznej. ☐ Jakie czynniki poza technikami terapeutycznymi mogą wpływać na skuteczność terapii? ☐ Jakie są przykłady niespecyficznych czynników terapeutycznych, które wspierają proces leczenia pacjenta?	

	☐ W jaki sposób komunikacja terapeutyczna może być wzmocniona przez tworzenie odpowiednich warunków dla pacjenta? ☐ Jakie są największe wyzwania związane z wykorzystaniem niespecyficznych czynników w terapii?	
ĆW7	Komunikacja terapeutyczna a zapobieganie jatrogenności. ☐ W jaki sposób nieodpowiednia komunikacja w terapii może prowadzić do jatrogenności? ☐ Jakie techniki komunikacyjne mogą pomóc w zapobieganiu jatrogenności w pracy terapeutycznej? ☐ Jakie są różnice między komunikacją terapeutyczną a komunikacją w innych formach pomocy psychologicznej w kontekście jatrogenności? ☐ Jak terapeuta może rozpoznać, że jego sposób komunikacji w terapii zaczyna prowadzić do efektów jatrogenicznych?	
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Wprowadzenie do problematyki psychoterapii i pomocy psychologicznej Studenci zostaną podzieleni na grupy, aby przygotować krótką prezentację na temat różnic i podobieństw między psychoterapią a pomocą psychologiczną, uwzględniając zakres, cele i metody obu dziedzin. Każda grupa przedstawi swoją prezentację, a następnie wspólnie omówią zalety i wyzwania związane z oboma podejściami w kontekście pracy terapeutycznej.	
T2	Kontakt terapeutyczny jako proces terapeutyczny i jego uwarunkowania Studenci wezmą udział w ćwiczeniu polegającym na analizie różnych sytuacji kontaktu terapeutycznego w kontekście teorii psychoterapii. Zadaniem będzie rozpoznanie, jakie uwarunkowania zewnętrzne (np. środowisko, relacja z pacjentem) oraz wewnętrzne (np. emocje terapeuty) mogą wpływać na skuteczność terapii. Na podstawie rozważanych scenariuszy, studenci będą formułować zalecenia dotyczące optymalizacji kontaktu terapeutycznego.	
T3	Relacja kontaktu terapeutycznego i jego czynniki ułatwiające tworzenia sprzyjającej atmosfery. Znaczenie profesjonalnych zachowań prezentacja i omówienie wybranych przykładów Prowadzenie kontaktu terapeutycznego Studenci podzielą się na pary, gdzie jedna osoba będzie pełnić rolę terapeuty, a druga pacjenta. Celem ćwiczenia jest nawiązanie kontaktu terapeutycznego oraz stworzenie atmosfery zaufania i bezpieczeństwa poprzez stosowanie profesjonalnych zachowań (empatia, aktywne słuchanie, odpowiednia postawa). Po każdej sesji, partnerzy wymieniają się opiniami na temat jakości kontaktu i profesjonalizmu zachowań, aby wyciągnąć wnioski do dalszej pracy.	P_W01 P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 P_K01 P_K02 P_K03
T4	Odgrywanie scenek Studenci będą odgrywać scenki z udziałem pacjenta i terapeuty, w których jedno z nich będzie symulować trudną sytuację (np. pacjent wycofuje się z procesu, terapeuta napotyka opór). Po odgrywaniu scenek, grupa będzie omawiać zastosowane metody, jak również efektywność reakcji terapeuty w takiej sytuacji. Na zakończenie, omówione zostaną różne podejścia, które mogłyby poprawić jakość kontaktu w trudnych momentach.	
T5	Zakończenie kontaktu terapeutycznego Studenci będą analizować sytuację zakończenia kontaktu terapeutycznego z pacjentem, zarówno w kontekście formalnym, jak i emocjonalnym. W ramach ćwiczenia, uczestnicy zaprezentują sposób zakończenia terapii, uwzględniając pytania, które warto zadać pacjentowi w trakcie ostatnich sesji. Podczas ćwiczenia, studenci będą również omawiać, jak przygotować pacjenta do zakończenia terapii oraz jak zminimalizować ryzyko poczucia porzucenia lub niedokończonego procesu.	
T6	Ocena własnych umiejętności z wykorzystaniem analizy scenek oraz przeprowadzonej grupy Balinta jako metody doskonalenia kontaktu terapeutycznego.	

	Studenci wezmą udział w analizie przypadków z wykorzystaniem metody grupy Balinta. W ramach ćwiczenia, każdy z uczestników przedstawi scenkę z procesu terapeutycznego, która była szczególnie trudna lub wywołała silne emocje. Pozostali członkowie grupy będą zadawać pytania, dzielić się swoimi spostrzeżeniami, a także proponować różne techniki terapeutyczne. Po dyskusji studenci dokonają refleksji nad swoimi umiejętnościami i otrzymanych wskazówkach, aby poprawić jakość kontaktu terapeutycznego.	
T7	Podsumowanie warsztatów oraz najistotniejszych zagadnień dotyczących kontaktu terapeutycznego. Na zakończenie warsztatów studenci podzielą się refleksjami dotyczącymi najważniejszych elementów kontaktu terapeutycznego, które uważają za kluczowe w pracy terapeuty. Celem zadania jest stworzenie zbiorowego podsumowania najistotniejszych umiejętności, postaw i metod, które pomagają w budowaniu efektywnej i terapeutycznej relacji. Na podstawie wniosków studenci przygotowują indywidualne plany rozwoju swoich umiejętności terapeutycznych.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, Umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. 4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Bardzo dobry (5,0) 90,0%-100%
Dobry plus (4,5) 85%-89,99%
Dobry (4,0) 75%-84,99%
Dostateczny plus (3,5) 70%-74,99%
Dostateczny (3,0) 60,0%-69,99%
Niedostateczny (2,0) Poniżej 60%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	35
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2. Indywidualna praca własna studenta (PWS)	92	107
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150h = 6 ECTS	150h = 6 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:.

Brammer, L.M. (1984). *Kontakty służące pomaganiu*. Warszawa: Wyd. SPP PTP
Egan, G. (2002). *Kompetentne pomaganie*. Poznań: Wyd. Zysk i Ska
Knapp, H. (2009). *Komunikacja w terapii*. Warszawa: PWN
Schulz von Thun, E. (2007). *Sztuka rozmawiania*. Kraków: WAM
Simonton, C. (1998). *Powrót do życia..* Łódź: Wyd. Ravi.

Stewart, J. (red.)(2000). *Mosty zamiast murów. O komunikowaniu się między ludźmi*. Warszawa: PWN.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Czabała, J.C.(2006) *.Czynniki leczące w psychoterapii*. Warszawa: PWN

Keirse, M. (2007). *Życie z chorobą*. Radom: PWE

Kubler-Ross, E. (2005). *Rozmowy o śmierci i umieraniu* Warszawa: Wyd. Pax.

Wilczek-Różyczka, E., Czabanowska, K. (red). (2010). *Jak motywować do zmiany zachowania? Trening motywacyjny dla studentów i profesjonalistów*. Kraków: Wydawnictwo UJ

Rakowska, J., Filipiak, M., Huflejt-Łukasik, M. (2017). Osobowość a psychoterapia. Numer tematyczny. Przegląd Psychologiczny.

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Patologie społeczne w kontekście pracy terapeutycznej

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia"
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	5
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychoterapia
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	IV/7
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia społeczna, psychopatologia

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆK	ÇA	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie/ Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	45	0	0	0	0	0	8	73	5
Studia niestacjonarne	10	40	0	0	0	0	0	8	48	5

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> <u>Metoda sytuacyjna</u> Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł <u>Praca w grupie</u> <u>Debata</u> Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat różnych form patologii społecznych, zachowań ryzykownych oraz możliwości oddziaływań psychoprofilaktycznych w tym zakresie.	K_W10 K_W11
P_W02	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat mechanizmów powstawania poszczególnych dewiacji czy patologii społecznych.	K_W15
P_W03	Zna i rozumie zasady etyki zawodowej psychologa w zakresie prowadzenia badań w zakresie dewiacji i patologii społecznej zgodnie z praktyką zawodową.	K_W16 K_W19
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi przedstawić własne opinie, wątpliwości i sugestie dotyczące dewiacji czy patologii społecznych, merytorycznie argumentuje własne poglądy zgodnie z praktyką zawodową.	K_U07
P_U02	Umie identyfikować w pogłębionym stopniu czynniki ryzyka wystąpienia dewiacji czy wybranej patologii społecznej, ocenić funkcjonowanie człowieka w sytuacjach trudnych.	K_U12, K_U18
P_U03	Potrafi proponować rozwiązania problemów praktycznych z zakresu dewiacji i patologii społecznej z wykorzystaniem wiedzy psychologicznej, prognozować przebieg ich rozwiązywania i przewidywać skutki planowanych działań.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje postawę świadomości znaczenia sfery psychicznej człowieka dla jakości jego funkcjonowania we wszystkich obszarach życia; posiada przekonanie o potrzebie wspierania jednostek i grup w aspekcie ich kompetencji psychospołecznych właściwych dla praktyki zawodowej. Dostrzega potrzebę odpowiedzialnego popularyzowania wiedzy z zakresu psychologii.	K_K02 K_K09
P_K02	Student przyjmuje postawę szacunku wobec osób o różnych potrzebach w zakresie różnych form pomocy psychologicznej; okazuje zrozumienie dla sytuacji ludzi z różnymi problemami i trudnościami właściwy dla praktyki zawodowej.	K_K05
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Problemy definicyjne: patologia, dewiacja, norma. Relatywizm, absolutyzm moralny Pytania do dyskusji: ☐ Czy istnieje uniwersalna definicja dewiacji, czy zawsze zależy ona od kontekstu kulturowego i historycznego? ☐ W jakich przypadkach relatywizm moralny może prowadzić do akceptacji zachowań szkodliwych społecznie? ☐ Czy normy społeczne są niezbędne do funkcjonowania społeczeństwa, czy mogą ograniczać wolność jednostki? ☐ Jakie konsekwencje może mieć klasyfikowanie określonych zachowań jako patologicznych?	P_W01 P_W02 P_W03

ĆW2	Wybrane teorie dewiacji. Stereotypy i uprzedzenia ☐ Która z teorii dewiacji najlepiej wyjaśnia współczesne problemy społeczne, takie jak cyberprzestępczość czy uzależnienia? ☐ Jak stereotypy i uprzedzenia wpływają na postrzeganie osób uważanych za „dewiantów”? ☐ Czy etykietowanie jednostek jako dewiantów sprzyja ich resocjalizacji, czy raczej prowadzi do dalszej marginalizacji? ☐ W jaki sposób media mogą wzmacniać lub osłabiać stereotypy dotyczące dewiacji społecznych?	
ĆW3	Kreowanie kozła ofiarnego. Przestępstwa z nienawiści, Agresja i przemoc ☐ Dlaczego społeczeństwa mają tendencję do szukania „kozła ofiarnego” w czasach kryzysu? ☐ Jakie grupy społeczne najczęściej padają ofiarą przestępstw z nienawiści i jakie są tego konsekwencje? ☐ Czy agresja i przemoc są wrodzonymi cechami człowieka, czy wynikiem oddziaływań społecznych? ☐ Jak można skutecznie przeciwdziałać przestępstwom z nienawiści na poziomie edukacji i prawa?	
ĆW4	Samobójstwa i uzależnienia ☐ Jakie są kluczowe czynniki ryzyka związane z zachowaniami suicydalnymi i uzależnieniami? ☐ Czy uzależnienia należy traktować jako chorobę, słabość charakteru, czy konsekwencję społecznych uwarunkowań? ☐ W jaki sposób media mogą wpływać na wzrost lub spadek liczby samobójstw i przypadków uzależnień? ☐ Jak skutecznie wspierać osoby zmagające się z myślami samobójczymi i uzależnieniami?	
ĆW5	Patologie seksualne, prostytutka, ekshibicjonizm ☐ Gdzie przebiega granica między różnorodnością seksualną a patologią seksualną? ☐ Czy prostytutka powinna być legalna i regulowana przez państwo, czy raczej zwalczana? ☐ Jakie są społeczne konsekwencje normalizacji lub stygmatyzacji niektórych zachowań seksualnych? ☐ Czy media i kultura masowa wpływają na postrzeganie patologii seksualnych i ich akceptację?	
ĆW6	Wykluczenie społeczne ☐ Jakie są główne przyczyny wykluczenia społecznego i jakie grupy społeczne są na nie najbardziej narażone? ☐ Czy programy pomocowe dla osób wykluczonych społecznie są skuteczne, czy mogą prowadzić do ich dalszej zależności od systemu? ☐ W jaki sposób edukacja i rynek pracy mogą zapobiegać wykluczeniu społecznemu? ☐ Czy istnieje skuteczny sposób na zmianę postaw społecznych wobec osób wykluczonych?	
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Dewiacja i patologia w sieci Zadanie praktyczne: Studenci zostaną podzieleni na grupy i otrzymają różne przypadki patologii internetowych (np. cyberprzemoc, trolling, uzależnienie od internetu, seksting, mowa	P_U01 P_U02 P_U03

	nienawiści). Zadaniem każdej grupy będzie analiza przypadku, określenie potencjalnych przyczyn i skutków oraz zaproponowanie działań profilaktycznych i interwencyjnych. Wyniki zostaną przedstawione w formie krótkich prezentacji.	P_K01 P_K02
T2	Samobójstwo - przyczyny i profilaktyka suicydalna Zadanie praktyczne: Studenci przeanalizują wybrane studia przypadków osób w kryzysie suicydalnym, bazując na rzeczywistych raportach i badaniach. W ramach ćwiczenia opracują propozycję strategii interwencji kryzysowej dla różnych grup ryzyka (np. młodzież, seniorzy, osoby LGBTQ+, osoby po traumach). Ćwiczenie zakończy się symulacją rozmowy interwencyjnej.	
T3	Wykluczenie społeczne: bezdomność Zadanie praktyczne: Studenci przygotują mapę lokalnych organizacji i instytucji wspierających osoby bezdomne (np. noclegownie, jadłodajnie, punkty pomocy medycznej). Następnie każda grupa opracuje przykładowy program reintegracji społecznej dla osoby bezdomnej, uwzględniając działania krótko- i długoterminowe (np. pomoc psychologiczna, kursy zawodowe, wsparcie mieszkaniowe).	
T4	Wykluczenie społeczne: ubóstwo Zadanie praktyczne: Studenci zostaną podzieleni na zespoły i każda grupa wcieli się w rolę organizacji pozarządowej zajmującej się walką z ubóstwem. Ich zadaniem będzie opracowanie kampanii społecznej mającej na celu zwiększenie świadomości na temat problemu oraz przedstawienie propozycji działań mających na celu ograniczenie ubóstwa w danej społeczności.	
T5	Wykluczenie społeczne: dewiacje seksualne Zadanie praktyczne: Studenci będą analizować różne podejścia do rozumienia i klasyfikacji dewiacji seksualnych w kontekście historycznym, społecznym i psychologicznym. Następnie ich zadaniem będzie stworzenie materiału edukacyjnego (np. ulotki, infografiki), który w sposób rzetelny i neutralny informuje o problematyce dewiacji seksualnych oraz możliwych formach wsparcia dla osób z trudnościami w tej sferze.	
T6	Alkoholizm i narkomania oraz inne uzależnienia i ich skutki Zadanie praktyczne: Studenci będą pracować w zespołach nad stworzeniem scenariusza krótkiej kampanii profilaktycznej skierowanej do młodzieży, mającej na celu uświadamianie zagrożeń wynikających z uzależnień. Kampania może przybrać formę filmiku, plakatu, ulotki lub prezentacji multimedialnej. Następnie grupy zaprezentują swoje pomysły i omówią skuteczność różnych strategii profilaktycznych.	
T7	Przemoc jako zjawisko społeczne, przemoc w rodzinie: wobec dzieci i osób starszych, sposoby jej zapobiegania Zadanie praktyczne: Studenci przeanalizują konkretne przypadki przemocy domowej i na podstawie dostępnych materiałów opracują propozycję interwencji oraz plan pomocy dla ofiar przemocy (dzieci, osób starszych, kobiet, mężczyzn). W ramach ćwiczenia przeprowadzą symulację rozmowy interwencyjnej, w której jedna osoba wcieli się w rolę ofiary, a druga w osobę udzielającą wsparcia (np. psychologa, pracownika socjalnego, policjanta). Po zakończeniu ćwiczenia nastąpi wspólna analiza zastosowanych strategii komunikacyjnych.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, Umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA			
Bardzo dobry (5,0) 90,0%-100% Dobry plus (4,5) 85%-89,99% Dobry (4,0) 75%-84,99% Dostateczny plus (3,5) 70%-74,99% Dostateczny (3,0) 60,0%-69,99% Niedostateczny (2,0) Poniżej 60%			
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS			
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta		
	Studia stacjonarne	Studia Niestacjonarne	
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	73	48	
W tym			
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	65	30	
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2	
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6	
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne, samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń	52	67	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	125h = 5 pkt	125h = 5 pkt	
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE			
Literatura podstawowa przedmiotu: Bębas, S.(2013). Patologie społeczne w sieci. Warszawa: Wyd. Edukacyjne Akapit Bębas, S.(2020). Patologie społeczne i zagrożenia w rodzinie. Kraków: Wyd. Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie Pospiszył, I. (2021). Patologie społeczne i problemy społeczne. Warszawa: Wyd. Scholar			
Literatura uzupełniająca przedmiotu: Cekiera, Cz., Pierzchała, K.(2021). Człowiek a patologie społeczne. Toruń: Wyd. Adam Marszałek Jędrzejko, M. (2006) (red.). Patologie społeczne. Pułtusk: Wyd. WSH Pospiszył, I., Szczepanik R.(2011). Zachowania dewiacyjne dziewcząt i kobiet. Łódź: Wyd. AHE			
Inne materiały dydaktyczne: Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.			

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Nurty psychoterapii

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia"
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychoterapia
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	IV/7
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Historia myśli psychologicznej, Diagnoza psychologiczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆK	ÇA	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie / Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30	0	0	0	0	0	2+6	58	4
Studia niestacjonarne	10	25	0	0	0	0	0	2+6	43	4

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata Inne

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę o założeniach i praktycznych zastosowaniach wybranych nurtów psychoterapii.	K_W11
P_W02	Zna i rozumie charakterystykę i ocenę krytyczną kierunków w psychoterapii, opisywanie metod i technik terapii ze względu na szkoły terapeutyczne oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W15
P_W03	Wie jak wskazywać zjawiska typowe dla procesu terapeutycznego oraz mechanizmy oddziaływań psychoterapeutycznych.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi rozpoznawać czynniki terapeutyczne, opisywać problem klienta w języku danej koncepcji psychoterapii zgodnie z praktyką zawodową.	K_U10
P_U02	Umie planować kontakt psychoterapeutyczny, przewidywać jego przebieg, pojawiające się procesy i zjawiska.	K_U12
P_U03	Potrafi interpretować uzyskane wyniki, stawiać wstępne hipotezy terapeutyczne i proponować metody pracy z klientem na podstawie analizowanych przypadków.	K_U16
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest gotów do akceptacji wartości etycznych w relacji z klientem zgodnie z praktyką zawodową.	K_K02
P_K02	Jest świadomy wpływu swoich działań i zastosowanych metod terapeutycznych na klienta.	K_K05

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA

Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Nurty psychoterapii: podejście psychoanalityczne i psychodynamiczne ☐ Jakie są kluczowe różnice między podejściem psychoanalitycznym a psychodynamicznym? ☐ Czy analiza nieświadomości i doświadczeń z dzieciństwa jest zawsze konieczna w terapii? ☐ Jakie są ograniczenia klasycznej psychoanalizy we współczesnej psychoterapii? ☐ Czy terapia psychodynamiczna jest bardziej skuteczna w leczeniu określonych zaburzeń niż inne podejścia?	P_W01 P_W02 P_W03
ĆW2	Nurty psychoterapii: podejście behawioralne ☐ Na jakich zasadach opiera się terapia behawioralna i w jakich problemach jest najbardziej skuteczna? ☐ Czy modyfikacja zachowań bez pracy nad myślami i emocjami jest wystarczająca w terapii? ☐ W jaki sposób techniki warunkowania klasycznego i instrumentalnego są wykorzystywane w terapii? ☐ Jakie mogą być ograniczenia terapii behawioralnej w pracy z klientami?	
ĆW3	Nurty psychoterapii: Podejście poznawcze	

	☐ Jakie są kluczowe założenia terapii poznawczej i w jakich zaburzeniach jest najczęściej stosowana? ☐ Czy zmiana myślenia zawsze prowadzi do zmiany zachowania? ☐ Jakie techniki stosowane w terapii poznawczej są najskuteczniejsze? ☐ Czy terapia poznawcza może być stosowana jako samodzielna metoda leczenia, czy powinna być łączona z innymi podejściami?	
ĆW4	Nurty psychoterapii: podejście egzystencjalne ☐ Jakie są podstawowe założenia terapii egzystencjalnej? ☐ Jakie wyzwania mogą pojawić się w pracy terapeutycznej z osobami zmagającymi się z lękiem egzystencjalnym? ☐ Czy terapia egzystencjalna może być skuteczna w leczeniu zaburzeń klinicznych, takich jak depresja czy lęki? ☐ Jakie znaczenie ma koncepcja wolności i odpowiedzialności w terapii egzystencjalnej?	
ĆW5	Nurty psychoterapii: podejście humanistyczne - terapia skoncentrowana na Osobie ☐ Jakie są kluczowe zasady terapii skoncentrowanej na osobie według Carla Rogersa? ☐ Czy pełna akceptacja klienta bez kierowania go może prowadzić do rzeczywistej zmiany? ☐ Jaką rolę odgrywa empatia w skuteczności terapii humanistycznej? ☐ Czy terapia skoncentrowana na osobie nadaje się do pracy z osobami z ciężkimi zaburzeniami psychicznymi?	
ĆW6	Nurty psychoterapii: Podejście interpersonalne ☐ Jakie są główne założenia terapii interpersonalnej i w jakich przypadkach jest najskuteczniejsza? ☐ Czy relacje społeczne mogą być zarówno źródłem problemów, jak i ich rozwiązaniem? ☐ Jakie są kluczowe różnice między terapią interpersonalną a poznawczo-behawioralną? ☐ Czy terapia interpersonalna jest skuteczna w leczeniu depresji i zaburzeń lękowych?	
ĆW7	Psychoterapia narracyjna ☐ Jakie są podstawowe założenia terapii narracyjnej? ☐ W jaki sposób zmiana narracji o sobie wpływa na proces terapeutyczny? ☐ Czy każdy człowiek jest w stanie świadomie zmienić swoją narrację? ☐ Jakie są główne różnice między terapią narracyjną a innymi podejściami terapeutycznymi?	
ĆW8	Terapie systemowe i rodzinne ☐ W jaki sposób terapia systemowa różni się od terapii indywidualnej? ☐ Czy zmiana jednego członka rodziny zawsze prowadzi do zmiany całego systemu rodzinnego? ☐ Jakie są największe wyzwania w terapii rodzinnej? ☐ Czy terapia systemowa może być skuteczna w leczeniu zaburzeń psychicznych, takich jak schizofrenia czy depresja?	
ĆW9	Terapia eklektyczna a podejście integracyjne ☐ Czym różni się terapia eklektyczna od podejścia integracyjnego? ☐ Czy łączenie różnych podejść terapeutycznych zwiększa skuteczność terapii? ☐ Jakie są potencjalne zagrożenia związane ze stosowaniem terapii eklektycznej? ☐ Czy istnieje jedno podejście terapeutyczne, które powinno dominować w praktyce klinicznej?	

Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Formy psychoterapii Zadanie: Studenci przeanalizują przypadek pacjenta i zdecydują, jaka forma terapii (indywidualna, grupowa, rodzinna, online, krótkoterminowa, długoterminowa) byłaby najbardziej odpowiednia. Następnie uzasadnią swój wybór w dyskusji grupowej.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02
T2	Podstawowe metody i techniki. Fazy procesu psychoterapii Zadanie: Studenci zostaną podzieleni na grupy i każda grupa opracuje scenariusz pierwszej sesji terapeutycznej, uwzględniając kluczowe elementy (ustalenie celu terapii, zasady współpracy, budowanie relacji). Następnie odegrają krótką scenkę, a pozostali uczestnicy dokonają analizy.	
T3	Nurty psychoterapii: podejście psychoanalityczne i psychodynamiczne Zadanie: Studenci przeprowadzą krótką analizę snu lub wypowiedzi pacjenta w oparciu o teorię nieświadomości i mechanizmy obronne. Omówią, jak mogłaby wyglądać dalsza praca terapeutyczna zgodnie z tym nurtem.	
T4	Nurty psychoterapii: podejście behawioralne Zadanie: Studenci opracują plan terapii behawioralnej dla osoby z fobią społeczną, opierając się na technikach takich jak ekspozycja, warunkowanie i wzmocnienia. Następnie przedstawią go grupie.	
T5	Nurty psychoterapii: Podejście poznawcze Zadanie: Studenci będą analizować negatywne myśli pacjenta z depresją i opracują przykładową interwencję terapeutyczną, polegającą na ich restrukturyzacji poznawczej. Wyniki zaprezentują w formie krótkiego ćwiczenia dialogowego.	
T6	Nurty psychoterapii: podejście egzystencjalne Zadanie: Każdy student zapisze na kartce swoje obawy związane z egzystencjalnymi dylematami (np. śmierć, wolność, odpowiedzialność, sens życia). Następnie w parach lub małych grupach omówią, jak podejście egzystencjalne mogłoby pomóc w radzeniu sobie z tymi kwestiami.	
T7	Nurty psychoterapii: podejście humanistyczne - terapia skoncentrowana na Osobie Zadanie: Studenci wejdą w rolę terapeutów i klientów w krótkich rozmowach, podczas których będą ćwiczyć aktywne słuchanie, empatię i akceptację bez oceniania czy narzucania rozwiązań. Następnie wspólnie omówią swoje doświadczenia.	
T8	Nurty psychoterapii: Podejście interpersonalne Zadanie: Studenci przeanalizują rzeczywisty lub fikcyjny konflikt interpersonalny (np. w pracy, rodzinie) i opracują strategię jego rozwiązania, bazując na terapii interpersonalnej. Wyniki zaprezentują w formie krótkiego scenariusza rozmowy terapeutycznej.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, Umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		

PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. 4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
Bardzo dobry (5,0) 90,0%-100% Dobry plus (4,5) 85%-89,99% Dobry (4,0) 75%-84,99% Dostateczny plus (3,5) 70%-74,99% Dostateczny (3,0) 60,0%-69,99% Niedostateczny (2,0) Poniżej 60%		

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	38
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	43
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	42	57
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100h = 4 pkt	100h = 4 pkt

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Aleksandrowicz J., Psychoterapia. Podręcznik dla studentów, lekarzy i psychologów, wyd. PZWL, Warszawa 2009
 Czabała J. Cz., Czynniki leczące w psychoterapii, wyd. PWN, Warszawa 2013
 Grzesiuk L., Psychoterapia, tom 1-5, wyd. Eneteia, Warszawa 2005

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Kokoszka A., Drozdowski P. (red.), Wprowadzenie do psychoterapii, Wyd. UJ, Kraków 1994
 Kratochvil S., Podstawy psychoterapii, wyd. Zys i s-ka, Poznań, 2003
 Szczukiewicz P., O pomaganiu i psychoterapeutach, Wyd. UMCS, Lublin 2005

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Rozmowa kliniczna w procesie terapeutycznym

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia"
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychoterapia
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	IV/8
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Diagnoza psychologiczna, Psychologia kliniczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆK	ÇA	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie/ Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30	0	0	0	0	0	2+6	58	3
Studia niestacjonarne	10	25	0	0	0	0	0	2+6	43	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> <u>Metoda sytuacyjna</u> Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł <u>Praca w grupie</u> Debata Inne

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat relacji interpersonalnych, więzi społecznych i rządzących nimi prawidłowości, wymienia czynniki wspomagające i utrudniające kontakt diagnostyczny, sygnały akceptacji, zainteresowania, zrozumienia niezależnie od rodzaju zaburzeń psychicznych i zachowania.	K_W10, K_W11
P_W02	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat specyfiki rozmów w obszarze neuropsychologii oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W15
P_W03	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat zasad i norm etycznych oraz etyki zawodowej w obszarze relacji klinicznej.	K_W16, K_W19
Umiejętności:		
P_U01	W stopniu pogłębionym potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii i powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych zjawisk i procesów psychologicznych, dokonywania diagnozy i projektowania działań mających zastosowanie w praktyce.	K_U07
P_U02	W stopniu pogłębionym potrafi dokonać opisu i analizy informacji uzyskanych w wyniku wywiadu i rozmowy psychologicznej oraz ich przebiegu z uwzględnieniem (w przypadku rozmowy psychologicznej) własnego rezonansu somatyczno – emocjonalnego w celu postawienia hipotez diagnostycznych.	K_U12, K_U18
P_U03	W stopniu pogłębionym umie sprawnie przygotowywać rozbudowane ustne i pisemne uzasadnienia na tematy dotyczące różnych zagadnień psychologicznych, korzystając z dorobku psychologii.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Prezentuje postawę rozwiniętą wrażliwość badawczą, potrafi określić priorytety służące przeprowadzeniu efektywnej rozmowy klinicznej, odznacza się rzetelnością, dojrzałością i zaangażowaniem podczas stosowania wywiadu i rozmowy psychologicznej.	K_K02
P_K02	Prezentuje postawę akceptacji i przestrzegania praw człowieka oraz wrażliwości na problemy i zjawiska związane ze zdrowiem psychicznym, posiada wgląd w samego siebie, jest zdolny do samokrytycyzmu.	K_K05, K_K09
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Wprowadzenie do problematyki rozmowy i wywiadu Opis zajęć : Rozmowa kliniczna jest podstawowym narzędziem diagnostycznym i terapeutycznym w psychologii. Wprowadzenie do tego zagadnienia obejmuje definicję rozmowy, jej cele, kryteria podziału oraz różnice między rozmową codzienną a profesjonalną rozmową psychologiczną. Szczególny nacisk kładzie się na zasady etyczne, które powinny towarzyszyć każdemu kontaktowi terapeutycznemu, w tym zachowanie poufności, szacunek dla autonomii pacjenta oraz unikanie nadużywania relacji terapeutycznej. Pytania do dyskusji: 1. Jakie są kluczowe różnice między rozmową codzienną a rozmową psychologiczną? Jak wpływają one na sposób prowadzenia rozmowy? 2. W jaki sposób zasady etyczne wpływają na przebieg rozmowy klinicznej? Jakie dylematy etyczne mogą się pojawić w jej trakcie? 3. Jakie rodzaje danych można uzyskać w rozmowie klinicznej i jakie mają one znaczenie w diagnozie psychologicznej? Jak unikać błędów interpretacyjnych?	P_W01 P_W02 P_W03

	4. Jakie mogą być konsekwencje naruszenia zasad etycznych w rozmowie psychologicznej? Jakie mechanizmy zabezpieczają pacjenta przed ewentualnymi nadużyciami?	
ĆW2	Nawiązywanie i podtrzymywanie kontaktu w relacji psycholog–pacjent/klient Opis zajęć: Pierwsze minuty rozmowy terapeutycznej są kluczowe dla nawiązania zaufania i poczucia bezpieczeństwa u pacjenta. Omawiane są czynniki sprzyjające i utrudniające budowanie kontaktu diagnostycznego, takie jak komunikacja werbalna i niewerbalna, aktywne słuchanie, parafraza, odzwierciedlanie uczuć oraz rola milczenia w rozmowie. Analizowane są także trudności wynikające z osobowości pacjenta, jego obaw oraz wcześniejszych doświadczeń. Pytania do dyskusji: 1. Jakie czynniki mogą utrudniać nawiązanie kontaktu terapeutycznego? Jakie strategie można zastosować, aby je przezwyciężyć? 2. W jaki sposób terapeuta może sygnalizować akceptację, zainteresowanie i zrozumienie, unikając jednocześnie sztuczności? 3. Jaką rolę odgrywa milczenie w rozmowie klinicznej? Kiedy może być pomocne, a kiedy stanowi przeszkodę w procesie terapeutycznym? 4. Jak ocenić gotowość pacjenta do udziału w rozmowie terapeutycznej? Jakie sygnały mogą świadczyć o jego oporze lub lęku?	
ĆW3	Umiejętności psychologiczne a rozmowa Opis zajęć: Rozmowa kliniczna wymaga od terapeuty określonych umiejętności interpersonalnych, takich jak empatia, otwartość i umiejętność podążania za pacjentem. Omówiona zostaje asymetria ról w rozmowie psychologicznej oraz wpływ tej dynamiki na przebieg rozmowy. Analizowane są także zjawiska kontaktu rzeczywistego i pozornego oraz strategie skutecznego rejestrowania rozmów, które pozwalają na ich późniejszą analizę. Pytania do dyskusji: 1. Jakie są kluczowe różnice między rzeczywistym a pozornym kontaktem w rozmowie terapeutycznej? Jak rozpoznać, że pacjent nie jest w pełni zaangażowany? 2. Jak asymetria ról w rozmowie psychologicznej wpływa na relację terapeutyczną? W jaki sposób terapeuta może wyrównywać tę asymetrię? 3. Jakie są zalety i wady stosowania transkrypcji w analizie rozmowy terapeutycznej? Czy zawsze jest to konieczne? 4. Jakie strategie mogą pomóc terapeutce w skutecznym podążaniu za pacjentem, zachowując jednocześnie celowość rozmowy?	
ĆW4	Technika prowadzenia wywiadu i rozmowy Opis zajęć: Rozmowa diagnostyczna składa się z kilku faz, od wstępnej oceny przez zbieranie informacji po podsumowanie i weryfikację hipotez. Kluczowym aspektem jest umiejętność zadawania odpowiednich pytań: otwartych, zamkniętych, sugerujących, wprost i nie wprost. Analizowane są także techniki budowania ciągów pytań oraz ich wpływ na jakość uzyskiwanych informacji. Pytania do dyskusji: 1. Jakie konsekwencje może mieć stosowanie pytań sugerujących w rozmowie klinicznej? Jak unikać nieświadomego wpływania na odpowiedzi pacjenta? 2. Kiedy warto stosować pytania otwarte, a kiedy zamknięte? Jakie są ich zalety i ograniczenia w kontekście rozmowy terapeutycznej? 3. Jak budować ciąg pytań w rozmowie diagnostycznej, aby nie zaburzyć naturalnego przebiegu rozmowy i jednocześnie uzyskać kluczowe informacje? 4. Jakie są różnice między pytaniami wprost a nie wprost? W jakich sytuacjach każda z tych technik jest bardziej skuteczna?	

ĆW5	Rozmowa psychologiczna a pomoc psychologiczna i psychoterapia Opis zajęć: Rozmowa psychologiczna stanowi narzędzie zarówno diagnostyczne, jak i pomocowe. Różni się jednak od psychoterapii, która ma określoną strukturę i cel. Podczas zajęć analizowane są różnice między tymi formami kontaktu, ich cele oraz momenty, w których rozmowa psychologiczna może mieć charakter interwencyjny. Pytania do dyskusji: 1. Jakie są kluczowe różnice między rozmową psychologiczną a psychoterapią? Czy każda rozmowa kliniczna może mieć charakter terapeutyczny? 2. Czy rozmowa psychologiczna może być formą interwencji terapeutycznej? W jakich sytuacjach może przynosić długofalowe efekty? 3. Jakie kompetencje powinien posiadać psycholog, aby rozmowa była skuteczna zarówno diagnostycznie, jak i pomocowo? Jak unikać błędów w prowadzeniu rozmowy? 4. W jaki sposób rozmowa psychologiczna może wpływać na decyzję pacjenta o podjęciu psychoterapii? Jakie czynniki mogą zwiększyć jego motywację do dalszej pracy nad sobą?	
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Ćwiczenia praktyczne w zakresie nawiązywania i podtrzymywania kontaktu Zadanie praktyczne: Studenci pracują w trójkach (mówiący, słuchający, obserwator). Ich zadaniem jest przeprowadzenie krótkiej rozmowy, w której słuchający aktywnie wykorzystuje techniki podtrzymywania kontaktu (parafraza, odzwierciedlanie uczuć, klaryfikacja). Obserwator analizuje rozmowę pod kątem skuteczności tych technik i udziela informacji zwrotnej.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02
T2	Ćwiczenia praktyczne w zakresie budowania strategii rozmowy Zadanie praktyczne: Studenci ponownie pracują w trójkach. Słuchający musi prowadzić rozmowę zgodnie z określoną strategią, np. stosując pytania otwarte, zamknięte, naprowadzające. Po rozmowie wszyscy analizują jej przebieg – jakie pytania dominowały, jak wpływały na tok rozmowy i jakie miały funkcje diagnostyczne.	
T3	Reguły planowania tematyki rozmowy. Cel diagnozy. Postawienie hipotez diagnostycznych Zadanie praktyczne: Studenci otrzymują krótkie opisy przypadków pacjentów. Ich zadaniem jest ustalenie celów rozmowy diagnostycznej, sformułowanie hipotez oraz zaplanowanie tematów do poruszenia. W parach odgrywają fragment rozmowy i analizują, czy udało im się uzyskać potrzebne informacje oraz jakie pojawiły się błędy percepcji i wnioskowania.	
T4	Powiązanie metody rozmowy z metodą obserwacji Zadanie praktyczne: Studenci oglądają nagranie symulowanej rozmowy klinicznej lub uczestniczą w krótkiej scenie odgrywanej przez prowadzącego. Ich zadaniem jest ocena rozmowy nie tylko na podstawie treści, ale także zachowań niewerbalnych i kontekstu sytuacyjnego. Następnie formułują wnioski, co mogło wpłynąć na przebieg rozmowy i jak rozmowa mogłaby zostać ulepszona.	
T5	Ćwiczenia praktyczne w zakresie formułowania i weryfikacji hipotez diagnostycznych w oparciu o rozmowę Zadanie praktyczne: Studenci ponownie pracują w trójkach. Na podstawie wywiadu z „pacjentem” (odgrywanym przez jednego ze studentów) słuchający formułuje wstępne hipotezy diagnostyczne. Następnie przeprowadza drugą część rozmowy, której celem jest	

	zweryfikowanie tych hipotez. Po zakończeniu rozmowy grupa wspólnie analizuje, czy hipotezy były trafne i jakie pytania pozwoliły na ich potwierdzenie lub obalenie.	
T6	Rozmowa w różnych kontekstach praktycznych Zadanie praktyczne: Studenci dobierają się w pary i odgrywają różne scenariusze rozmów klinicznych z osobami z różnymi problemami (np. pacjent z depresją, osoba w kryzysie psychicznym, dziecko z trudnościami w nauce). Każdy scenariusz ma określone cele i wyzwania. Po rozmowie analizują jej przebieg, trudności oraz potencjalne błędy w komunikacji.	
T7	Analiza przebiegu rozmowy i podsumowanie Zadanie praktyczne: Studenci wybierają jedną z wcześniejszych rozmów i przedstawiają jej analizę w grupie. Każdy uczestnik dzieli się swoimi doświadczeniami – jakie techniki były skuteczne, jakie trudności się pojawiły, co można poprawić w prowadzeniu rozmów klinicznych. Na zakończenie formułują indywidualne wnioski dotyczące dalszego doskonalenia swoich umiejętności w rozmowie klinicznej.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, Umiejętności i kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Bardzo dobry (5,0) 90,0%-100%
Dobry plus (4,5) 85%-89,99%
Dobry (4,0) 75%-84,99%
Dostateczny plus (3,5) 70%-74,99%
Dostateczny (3,0) 60,0%-69,99%
Niedostateczny (2,0) Poniżej 60%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia Stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	30
W tym		
1.1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	43
1.2.Egzaminy/zaliczenia-liczba godzin	2	2
1.3.Udział w konsultacjach-liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta (PWS)	17	32
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h = 3 pkt	75h = 3 pkt

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Stemplewska-Żakowicz K., Krejtz, K. (red.), Wywiad psychologiczny.,T.1. Wywiad jako postępowanie badawcze, Wyd. Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa 2005
Stemplewska-Żakowicz K., Krejtz, K. (red.), Wywiad psychologiczny. T.2. Wywiad jako spotkanie z człowiekiem, Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa 2005
Stemplewska-Żakowicz K., Krejtz, K. (red.), Wywiad psychologiczny, T.3. Wywiad w różnych kontekstach

praktycznych, Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa 2005

Suchańska A., Rozmowa i obserwacja w diagnozie psychologicznej, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2011

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Egan G., (2002), Kompetentne pomaganie, Wyd. Zys i S – ka, Poznań 2002

Sztander W., Rozmowy, które pomagają, Wyd. Instytut Psychologii Zdrowia, Warszawa 1999

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Diagnoza dzieci i dorosłych z zaburzeniami odżywiania

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia"
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolita studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychoterapia
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	IV/8
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia kliniczna, diagnoza psychologiczna, psychiatria

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆK	ĆA	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	10	22	0	0	0	0	0	2+6	40	3
Studia niestacjonarne	10	18	0	0	0	0	0	2+6	36	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> <u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat diagnozy zaburzeń odżywiania (przede wszystkim anoreksji i bulimii), etiologii i psychologicznych uwarunkowań, opisuje wybrane modele i koncepcje leczenia zaburzeń odżywiania oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W11
P_W02	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat objawów i przyczyn zaburzeń odżywiania, wybranych sposobów ich klasyfikacji, metod ich diagnozy oraz opisu	K_W15
P_W03	Posiada pogłębioną wiedzę o zasadach psychoprofilaktyki zaburzeń odżywiania, zna wymagania i zasady dotyczące udzielania pomocy, wie jak przebiega pierwsza sesja, zna różne formy pomocy psychologicznej pacjentom z zaburzeniami odżywiania i ich rodzinom w sposób umożliwiający jej praktyczne zastosowanie.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi zaprojektować działania usprawniające, psychokorekcyjne, prewencyjne i prozdrowotne dotyczące zaburzeń odżywiania i otyłości oraz je przeprowadzić.	K_U10
P_U02	Umie diagnozować zaburzenia odżywiania oraz stosować terapie psychologiczną i udzielać różnych form wsparcia osobom z zaburzeniami odżywiania i ich rodzinom, wykazywać się kreatywnością w tworzeniu programów modyfikacji zorientowanych na różne zachowania związane z nieprawidłowym odżywianiem, postawami wobec jedzenia i kontroli wagi ciała zgodnie z praktyką zawodową.	K_U12
P_U03	Potrafi wykorzystywać wiedzę psychologiczną do ewaluacji efektów podjętych działań w celu rozwiązania problemów praktycznych, dokonuje wyboru technik terapeutycznych adekwatnie do problemu związanego z zaburzeniami odżywiania i otyłością, potrafić je prawidłowo zastosować i dokonać krytycznej oceny efektów.	K_U16
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest gotów do odpowiedniego określania priorytetów służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadań; Jest gotów do rozplanowania prac indywidualnych i w grupie, ma rozwiniętą wrażliwość badawczą, odznacza się rzetelnością, rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań psychologicznych.	K_K02
P_K02	Prezentuje postawę dokonywania systematycznej samooceny własnych kompetencji, wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i doskonalenia się zawodowego, dba o wszechstronny rozwój osobisty, demonstrowa postawę promującą zdrowie i aktywność fizyczną, stale doskonali własny warsztat pracy profesjonalnej przestrzega zasad etyki zawodowej, właściwie rozstrzyga dylematy związane z działalnością terapeutyczną.	K_K05
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Wprowadzenie do problematyki zaburzeń odżywiania Tematy do dyskusji: ☐ W jaki sposób kultura i media wpływają na rozwój zaburzeń odżywiania? ☐ Czy zaburzenia odżywiania to wyłącznie problem osób młodych? Dlaczego lub dlaczego nie? ☐ Jakie są pierwsze sygnały ostrzegawcze mogące świadczyć o rozwijającym się zaburzeniu odżywiania?	P_W01 P_W02 P_W03

	☐ W jakim stopniu zaburzenia odżywiania można uznać za problem indywidualny, a w jakim społeczeństwa?	
ĆW2	Kryteria diagnostyczne zaburzeń odżywiania wg klasyfikacji ICD-11 i DSM-V ☐ Jakie są kluczowe różnice w kryteriach diagnostycznych zaburzeń odżywiania w ICD-11 i DSM-V?	
ĆW3	Epidemiologia i etiologia, biopsychosocjalne uwarunkowania zaburzeń odżywiania ☐ Które czynniki (biologiczne, psychologiczne czy społeczne) mają największy wpływ na rozwój zaburzeń odżywiania?	
ĆW4	Psychologiczne koncepcje zaburzeń odżywiania i otyłości u dzieci ☐ Jakie czynniki psychologiczne mogą wpływać na rozwój zaburzeń odżywiania u dzieci?	
ĆW5	Psychologiczne koncepcje zaburzeń odżywiania i otyłości u dorosłych ☐ Jakie różnice w mechanizmach psychologicznych obserwujemy między zaburzeniami odżywiania u dorosłych a u dzieci?	
ĆW6	Skuteczność psychoterapii w leczeniu zaburzeń odżywiania, czynniki sprzyjające efektywności oddziaływań, powody rezygnacji z terapii. ☐ Jakie podejścia terapeutyczne są najskuteczniejsze w leczeniu zaburzeń odżywiania?	
ĆW7	Zaburzenia odżywiania – spojrzenie z perspektywy rodziny, funkcjonowanie rodzin z problemem zaburzeń odżywiania. ☐ Jakie wzorce rodzinne mogą sprzyjać rozwojowi zaburzeń odżywiania?	

Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Obraz kliniczny jadłowstrętu psychicznego i żarłoczości psychicznej. Zadanie: Analiza przypadków klinicznych • Studenci pracują w grupach i otrzymują opisy przypadków pacjentów z objawami anoreksji lub bulimii. • Zadanie polega na rozpoznaniu kluczowych cech klinicznych i klasyfikacji przypadku zgodnie z ICD-11 i DSM-V. • Każda grupa przedstawia swoje wnioski, porównując je z innymi grupami.	
T2	Diagnoza i różnicowanie zaburzeń odżywiania niesklasyfikowanych inaczej – kompulsywne objadanie się, ortoreksja oraz nieuwzględnione w klasyfikacji DSM – zespół jedzenia nocnego, wilczy apetyt. Zadanie: Symulacja diagnozy klinicznej • Każda para studentów otrzymuje krótkie opisy pacjentów z mniej typowymi zaburzeniami odżywiania (np. kompulsywne objadanie się, ortoreksja, zespół jedzenia nocnego). • Zadanie polega na przeprowadzeniu symulowanego wywiadu diagnostycznego – jedna osoba wciela się w psychologa, druga w pacjenta. • Po wywiadzie następuje wspólna analiza przypadku i próba postawienia diagnozy różnicowej.	
T3	Konsekwencje zaburzeń odżywiania i otyłości u dzieci i dorosłych Zadanie: Sporządzenie karty informacyjnej dla pacjentów • Studenci w grupach opracowują materiały edukacyjne (ulotki, infografiki) dotyczące skutków zaburzeń odżywiania na zdrowie fizyczne i psychiczne. • Każda grupa prezentuje swoje materiały, a reszta grupy ocenia ich skuteczność i użyteczność w pracy z pacjentami.	P_U01 P_U02 P_U03
T4	Psychologiczne koncepcje i metody leczenia zaburzeń odżywiania i otyłości – terapia behawioralna i poznawcza, terapia psychoanalityczna i systemowa, terapia odwykowa i Gestalt. Skuteczność psychoterapii, czynniki sprzyjające efektywności oddziaływań i powody rezygnacji z terapii. Zadanie: Mini-debata o skuteczności różnych metod terapii • Studenci są podzieleni na grupy, każda reprezentuje inne podejście terapeutyczne (CBT, psychoterapia psychodynamiczna, terapia systemowa, terapia odwykowa). • Każda grupa przygotowuje argumenty na rzecz swojej metody oraz analizuje jej ograniczenia. • Na koniec zespoły próbują dojść do wspólnego wniosku, które podejście sprawdza się najlepiej w jakich przypadkach.	P_K01 P_K01 P_K01
T5	Wybrane narzędzia pomiaru zachowań jedzeniowych, zaabsorbowania jedzeniem. Zadanie: Praktyczna analiza narzędzi diagnostycznych • Studenci otrzymują wybrane kwestionariusze do oceny zachowań jedzeniowych (np. EAT-26, BES – Binge Eating Scale). • W parach analizują ich strukturę, rodzaje pytań i zastanawiają się, jakie informacje można uzyskać od pacjenta. • Każda para dzieli się swoimi wnioskami i proponuje modyfikacje narzędzi pod konkretne grupy pacjentów.	

T6	Pomoc psychologiczna profesjonalna i nieprofesjonalna, Grupy wsparcia dla osób z zaburzeniami odżywiania i grupy samopomocy oraz inne rodzaje pomocy. Zadanie: Analiza roli grup wsparcia • Studenci dzielą się na grupy, każda analizuje inny rodzaj wsparcia (np. grupy samopomocy, terapia grupowa, fora internetowe dla osób z zaburzeniami odżywiania). • Każda grupa opracowuje listę zalet i zagrożeń danego rodzaju pomocy oraz wskazuje, dla jakiej grupy pacjentów może być ona najskuteczniejsza. • Prezentacja wyników i wspólna dyskusja.	
T7	Analiza wybranych problemów dotyczących zaburzeń odżywiania i otyłości, praktycznych rozwiązań w psychoterapii Zadanie: Studium przypadku – rozwiązania terapeutyczne • Każda grupa otrzymuje opis trudnej sytuacji terapeutycznej (np. pacjent z anoreksją odmawiający leczenia, osoba z bulimią niechętnie ujawniająca objawy, pacjent z otyłością unikający psychoterapii). • Zadaniem studentów jest zaproponowanie strategii terapeutycznej zgodnej z omawianymi podejściami. • Na koniec grupy prezentują swoje rozwiązania, a cała klasa dyskutuje nad ich skutecznością i możliwymi trudnościami w ich wdrożeniu.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. 4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Bardzo dobry (5,0) 90,0%-100%

Dobry plus (4,5) 85%-89,99%

Dobry (4,0) 75%-84,99%

Dostateczny plus (3,5) 70%-74,99%

Dostateczny (3,0) 60,0%-69,99%

Niedostateczny (2,0) Poniżej 60%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	40	30
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	32	28
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta (PWS)	35	39
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h = 3 pkt	75h = 3 pkt

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Brytek- Madera A., Zaburzenia odżywiania, wyd. PZWL, Warszawa 2021

Czepczor- Bernat K., Otyłość dziecięca z perspektywy dzieci i rodziców. Aspekt behawioralny, emocjonalny, poznawczy, wyd. Difin, Warszawa 2021

Craggs-Hinton Ch., Jak rodzić sobie z zaburzeniami jedzenia, Wyd. JK-Feeria, Łódź 2008

Fairburn Ch. G., Terapia poznawczo- behawioralna i zaburzenia odżywiania, wyd. UJ, Kraków 2013

Ogden J., Psychologia odżywiania się. Od zdrowych do zaburzonych zachowań żywieniowych, wyd. UJ, Kraków 2011

Ogińska-Bulik N., Psychologia nadmiernego jedzenia, Wyd. UŁ, Łódź 2004

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Bąk-Sosnowska M., Między ciałem a umysłem. Otyłość i odchudzanie się w ujęciu integracyjnym, wyd. Impuls, Kraków 2009

Brytek-Madera A., Rybicka – Klimczyk A., Wizerunek ciała w anoreksji i bulimii psychicznej, wyd. Difin, Warszawa 2009

Hollis J., Nadwaga jest sprawą rodziny, wyd. GWP, Gdańsk 2000

Starzomska M., Psychoterapia osób z zaburzeniami odżywiania, [w:] L. Grzesiuk (red.), Psychoterapia. Praktyka, wyd. ENTEIA, Warszawa 2006

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)	
1. Nazwa przedmiotu	...
2. Kod przedmiotu	...
3. Poziom edukacji	...
4. Liczba godzin	...
5. Liczba punktów ECTS	...
6. Rodzaj przedmiotu	...
7. Zakres tematyczny	...
8. Wymagania wstępne	...
9. Literatura	...
10. Inne informacje	...

Diagnoza i terapia ofiar przemocy seksualnej

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia"
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia- Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychoterapia
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	IV/8
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia kliniczna, diagnoza kliniczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN	

	ĆK	ĆA	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie/ Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	10	22	0	0	0	0	0	8	40	3
Studia niestacjonar ne	10	18	0	0	0	0	0	8	30	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie <u>Deбата</u> Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza w pogłębionym stopniu:		
P_W01	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę z zakresu przemocy seksualnej, jej form, typów mechanizmów oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W11
P_W02	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat prowadzenia diagnozy przemocy seksualnej odnośnie dziecka i dorosłego, sposobów prowadzenia terapii w tym zakresie.	K_W15
P_W03	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat psychologicznych urazów i mechanizmów adaptacyjnych i dezaptacyjnych u ofiar przemocy seksualnej w sposób umożliwiający jej praktyczne zastosowanie.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi rozpoznać formy przemocy seksualnej, jej objawy u dziecka i dorosłego, mechanizmu adaptacyjne i dezaptacyjne u ofiary przemocy seksualnej zgodnie z praktyką zawodową.	K_U10
P_U02	Potrafi zorganizować i przeprowadzić diagnozę a także terapię u ofiary przemocy seksualnej.	K_U12
P_U03	Umie interpretować uzyskane wyniki, stawiać wstępne hipotezy terapeutyczne i proponować metody pracy z klientem.	K_U16
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest gotów do akceptowania wartości etyczne w relacji z klientem, współpracowania z innymi specjalistami w zakresie niesienia pomocy ofiarom przemocy seksualnej.	K_K02
P_K02	Prezentuje postawę świadomego wpływu swoich działań i zastosowanych metod terapeutycznych na klienta.	K_K05
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Wprowadzenie w problematykę przemocy seksualnej: molestowanie seksualne, gwałt, przemoc seksualna wobec dzieci. Pytania do dyskusji: 1. Jakie są główne różnice między molestowaniem seksualnym, gwałtem a przemocą seksualną wobec dzieci? 2. W jaki sposób kultura i normy społeczne wpływają na postrzeganie przemocy seksualnej? 3. Jakie mogą być psychologiczne i społeczne konsekwencje ujawnienia przemocy seksualnej przez ofiarę? 4. Jakie są największe bariery w zgłaszaniu przemocy seksualnej przez ofiary i jak można je minimalizować?	P_W01 P_W02 P_W03
ĆW2	Mechanizm powstawania i utrzymywania się objawów psychopatologicznych po wykorzystaniu seksualnym. Krótko- i długoterminowe skutki wykorzystania seksualnego 1 Jakie czynniki wpływają na rozwój zaburzeń psychicznych po doświadczeniu	

	przemocy seksualnej? 2 W jaki sposób różne mechanizmy obronne mogą wpływać na przetwarzanie traumy u ofiar przemocy seksualnej? 3 Jakie są różnice w skutkach przemocy seksualnej doświadczonej w dzieciństwie i w dorosłości? 4 Jakie podejścia terapeutyczne są najskuteczniejsze w redukcji objawów PTSD po wykorzystaniu seksualnym?	
ĆW4	Czynniki ryzyka i objawów przemocy seksualnej 1 Jakie czynniki indywidualne i społeczne mogą zwiększać ryzyko doświadczenia przemocy seksualnej? 2 Jakie są najczęstsze objawy przemocy seksualnej u dzieci, młodzieży i dorosłych? 3 Jak odróżnić objawy przemocy seksualnej od innych trudności psychicznych, np. depresji czy lęku? 4 Jakie mogą być psychologiczne konsekwencje długotrwałego nierozpoznania przemocy seksualnej u ofiary?	
ĆW5	Kształtowanie umiejętności rozpoznawania czynników ryzyka w rodzinie i otoczeniu dziecka oraz rozpoznawanie symptomów przemocy seksualnej 1 Jakie cechy rodzinne i środowiskowe mogą zwiększać ryzyko przemocy seksualnej wobec dziecka? 2 Jak psycholog może rozpoznać symptomy przemocy seksualnej u dziecka, nawet jeśli ono samo o tym nie mówi? 3 Jakie są największe wyzwania w pracy psychologa związane z diagnozą przemocy seksualnej? 4 Jakie strategie można zastosować, aby wspierać dziecko i rodzinę w sytuacji podejrzenia przemocy seksualnej?	
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Analiza obszarów zmian w funkcjonowaniu psychospołecznym ofiar przemocy seksualnej Zadanie: Analiza przypadków i skutków traumy • Studenci otrzymują opisy przypadków ofiar przemocy seksualnej w różnym wieku. • Mają za zadanie zidentyfikować obszary zmian w funkcjonowaniu psychospołecznym (emocjonalnym, poznawczym, relacyjnym, zawodowym, szkolnym). • W małych grupach analizują, jakie mechanizmy obronne i strategie radzenia sobie mogą występować u ofiar. • Prezentacja wniosków i porównanie różnych przypadków.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02

T2	Rola psychologa w pracy z dzieckiem wykorzystanym seksualnie i jego rodziną Zadanie: Symulacja rozmowy z rodzicem i dzieckiem • Studenci pracują w trójkach (psycholog, rodzic, obserwator). • Zadanie psychologa to wyjaśnienie rodzicowi, jak przebiega proces wsparcia dziecka po ujawnieniu przemocy. • W drugiej części odbywa się symulacja rozmowy z dzieckiem przy użyciu dostosowanych do wieku technik (np. rysunek, metafora, opowiadanie). • Po ćwiczeniu następuje wspólna analiza i omówienie trudności w komunikacji.	
T3	Diagnoza typu urazu, objawów i mechanizmów przystosowania u ofiary przemocy seksualnej. Zadanie: Tworzenie profilu diagnostycznego • Studenci dostają opisy fikcyjnych pacjentów z objawami po traumie seksualnej. • Ich zadaniem jest przyporządkowanie objawów do możliwych mechanizmów przystosowawczych (np. dysocjacja, unikanie, nadmierna kontrola, autoagresja). • Następnie grupy opracowują wstępną diagnozę oraz plan dalszej pracy diagnostycznej. • Każda grupa prezentuje swoje wnioski i porównuje z innymi.	
T4	Specyfika diagnozowania dzieci – ofiar przemocy seksualnej. Zadanie: Analiza technik diagnostycznych • Studenci w parach analizują różne metody diagnozowania dzieci (wywiad, testy projekcyjne, obserwacja, analiza rysunków). • Otrzymują hipotetyczne przypadki dzieci i muszą wybrać odpowiednie narzędzia diagnostyczne, uzasadniając swój wybór. • Po dyskusji każda grupa przedstawia swoje propozycje i omawia potencjalne trudności w diagnozie dziecięcej.	
T5	Terapia dorosłych i dzieci po urazach przemocy seksualnej. Zadanie: Studium przypadku – planowanie terapii • Każda grupa dostaje przypadek osoby dorosłej lub dziecka po przemocy seksualnej. • Ich zadaniem jest zaplanowanie procesu terapeutycznego zgodnego z wybraną modalnością terapeutyczną (np. terapia poznawczo-behawioralna, terapia EMDR, podejście psychodynamiczne). • Po prezentacji grupy analizują, jakie czynniki mogłyby utrudniać terapię i jak można im zaradzić.	
T6	Kształtowanie umiejętności prowadzenia rozmowy w kierunku rozpoznania przemocy seksualnej i planowania interwencji psychologicznej wobec dziecka i rodziny	

	Zadanie: Symulacja rozmowy interwencyjnej • Studenci pracują w parach: jeden wciela się w psychologa, drugi w rodzica podejrzewającego przemoc wobec dziecka. • Celem jest przeprowadzenie rozmowy zgodnie z zasadami interwencji psychologicznej – zebranie informacji, okazanie wsparcia, przedstawienie możliwych działań. • Następnie role się zmieniają, a na koniec odbywa się dyskusja o trudnościach w rozmowie i możliwych błędach komunikacyjnych.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, Umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. 4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Bardzo dobry (5,0) 90,0%-100%
Dobry plus (4,5) 85%-89,99%
Dobry (4,0) 75%-84,99%
Dostateczny plus (3,5) 70%-74,99%
Dostateczny (3,0) 60,0%-69,99%
Niedostateczny (2,0) Poniżej 60%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	40	30
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	32	28
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta (PWS)	35	39
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h = 3 ECTS	75h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

- Briere J.N., Scott C. (2020), Podstawy terapii traumy, wyd. UJ, Kraków
- Gardian-Miałkowska R. (red.) (2021), Przemoc seksualna: interdyscyplinarne studium zjawiska, wyd. Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków
- Kusz E. Terlikowska M. (2022), Ja ci wierzę: o zapobieganiu przemocy seksualnej wobec dzieci i adekwatnej reakcji na przypadki wykorzystywania, wyd. eSPe, Kraków
- Maltz W. (2011), Droga do zdrowia seksualnego: poradnik dla ofiar wykorzystania seksualnego, wyd. Emo Press, Gdańsk

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

- Diagnostyka i opiniowanie ofiar przestępstw seksualnych, 2024, Iwona Grzegorzewska, Beata Pastwa-Wojciechowska, W: Seksuologia sądowa 5: Wiktymologia, 2024, (Red.) Andrzej Depko, Aleksandra Krasowska, Wydawnictwo Naukowe PWN,

Wydawnictwo Lekarskie PZWL

2.Beisert M. (2008), Kaziroddstwo. Rodzice w roli sprawców, wyd. Naukowe Scholar, Warszawa

3.Czub M. (2012), Zrozumieć dziecko wykorzystywane seksualnie, wyd. GWP, Gdańsk

4.Heller L., LaPierre A. (2018), Leczenie traumy rozwojowej, wyd. ITP, Warszawa

5.Marzec-Holka K. (2011), Przemoc seksualna wobec dziecka: studium pedagogiczno- kryminologiczne, wyd. Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Poradnictwo i psychoterapia małżeńska i rodzinna

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia" - Warszawa Filia w
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia, Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Język polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychoterapia
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	V/9
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia kliniczna, psychopatologia, psychiatria, psychologia emocji i motywacji, diagnoza psychologiczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆK	ÇA	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie /konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	45	0	0	0	0	0	8	73	6
Studia niestacjonarne	10	40	0	0	0	0	0	8	58	6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> <u>Metoda sytuacyjna</u> Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł <u>Praca w grupie</u> Debata Inne

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę z zakresu poradnictwa i psychoterapii małżeńskiej i rodzinnej.	K_W10, K_W11
P_W02	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę o uwarunkowaniach biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych zaburzeń psychicznych w rodzinie. Rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii w rodzinie.	K_W15
P_W03	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę o różnych metodach udzielania pomocy psychologicznej w rodzinie. Zna założenia i praktyczne zastosowanie wybranych nurtów psychoterapii i poradnictwa małżeńskiego i rodzinnego.	K_W16, K_W19
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi interpretować zachowania osób w kategoriach osobowości, temperamentu, uzdolnień, inteligencji, percepcji, odnosząc je do różnych teorii osobowości, różnic indywidualnych i psychologii poznawczej.	K_U07
P_U02	Potrafi zaplanować i przeprowadzić proces diagnostyczny z zastosowaniem wywiadu, obserwacji oraz wybranych metod kwestionariuszowych, testowych i projekcyjnych. Potrafi dostosować metody diagnostyczne do kontekstu badania, krytycznie interpretować uzyskane rezultaty, sporządzić pisemną opinię lub ekspertyzę oraz przekazać ją w formie zrozumiałej dla odbiorcy.	K_U12, K_U18
P_U03	Umie zastosować wybrane metody z zakresu poradnictwa i psychoterapii małżeńskiej i rodzinnej oraz podejmować działania w tym zakresie zgodnie z praktyką zawodową.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest gotów do samodzielnego formułowania problemów, testowania hipotez, dokonywania ich operacjonalizacji, opracowywania planu działania w zakresie poradnictwa i psychoterapii małżeńskiej i rodzinnej zgodnie z praktyką zawodową.	K_K02
P_K02	Prezentuje postawę świadomości własnych predyspozycji i sposobu funkcjonowania psychicznego oraz wpływu swoich działań na różne środowiska społeczne. Jest gotów w tej aktywności do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy.	K_K05, K_K09
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Poradnictwo małżeńskie i rodzinne: założenia, zadania, formy. Rodzaje zmian potrzebnych do poradzenia sobie z trudnościami. Wiedza i umiejętności potrzebne profesjonalistom w dziedzinie poradnictwa. Problemy etyczne w poradnictwie. Pytania do dyskusji: ☐ Jakie są kluczowe różnice między poradnictwem a terapią małżeńską i rodzinną? ☐ Jakie zmiany są najczęściej konieczne, aby przezwyciężyć trudności w relacjach małżeńskich i rodzinnych?	

	☐ Jakie kompetencje powinien posiadać profesjonalista zajmujący się poradnictwem małżeńskim i rodzinnym? ☐ Jakie etyczne dylematy mogą pojawić się w pracy doradcy małżeńskiego i rodzinnego?	P_W01 P_W02 P_W03
ĆW2	Psychologia par i związki. Cechy udanego u nieudanego związku. Trudności w związku. Wprowadzenie do systemowego ujęcia rodziny. Cykl życia rodzinnego. Diagnoza systemu rodzinnego. ☐ Jakie są główne różnice między udanym a nieudanym związkiem? ☐ W jaki sposób zmienia się dynamika związku na różnych etapach cyklu życia rodzinnego? ☐ Jakie trudności najczęściej pojawiają się w relacjach partnerskich i jak można im przeciwdziałać? ☐ Jakie narzędzia są najskuteczniejsze w diagnozie systemu rodzinnego?	
ĆW2	Poradnictwo par. Diagnoza sytuacji pary. Metody pomocy osobom doświadczającym trudności w związku. Dylematy i trudności w procesie poradnictwa par. ☐ Jakie czynniki są kluczowe w diagnozie sytuacji pary zgłaszającej się po pomoc? ☐ Jakie metody poradnictwa par są najskuteczniejsze w pracy z kryzysem w związku? ☐ Jakie wyzwania mogą pojawić się podczas prowadzenia poradnictwa par i jak sobie z nimi radzić? ☐ Jakie są granice interwencji doradcy w sytuacji, gdy tylko jeden z partnerów chce pracować nad relacją?	
ĆW3	Poradnictwo rodzinne: trudności w realizowaniu zadań rozwojowych rodziny jako systemu. Koncepcja cyklu życia rodzinnego. Metody pomocy osobom doświadczającym określonych trudności. Dylematy i trudności w procesie poradnictwa rodzinnego. ☐ Jakie są najczęstsze trudności w realizacji zadań rozwojowych rodziny jako systemu? ☐ W jaki sposób poradnictwo rodzinne może wspierać rodziny na różnych etapach cyklu życia rodzinnego? ☐ Jakie metody pracy z rodziną są najbardziej skuteczne w przypadku konfliktów międzypokoleniowych? ☐ Jakie są największe wyzwania w pracy doradczej z rodzinami i jak można je przezwyciężyć?	
ĆW4	Psychoterapia pary małżeńskiej ☐ Jakie są główne różnice między poradnictwem a psychoterapią pary małżeńskiej? ☐ Jakie podejścia terapeutyczne są najczęściej stosowane w pracy z parami? ☐ Jakie trudności mogą pojawić się podczas terapii par i jak sobie z nimi radzić? ☐ Jakie czynniki sprzyjają skuteczności terapii par?	
ĆW5	Psychoterapia rodzinna w różnych podejściach ☐ Jakie są kluczowe różnice między terapią systemową, poznawczo-behawioralną i psychodynamiczną w pracy z rodziną? ☐ Jak dobiera się metodę psychoterapii rodzinnej do konkretnej sytuacji problemowej? ☐ Jakie role odgrywają poszczególni członkowie rodziny w procesie terapii? ☐ Jakie są główne trudności w prowadzeniu psychoterapii rodzinnej i jak można je przezwyciężyć?	

Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Trudności w związku. Diagnoza sytuacji pary. Interwencje behawioralne i poznawcze Zadania: 1. Analiza przypadku – przeanalizowanie opisu sytuacji pary przechodzącej kryzys i zaproponowanie strategii diagnozy ich problemów. 2. Stworzenie planu interwencji – opracowanie planu interwencji opartego na technikach terapii poznawczo-behawioralnej (CBT), uwzględniającego zmianę wzorców myślenia i zachowania. 3. Symulacja sesji terapeutycznej – w parach odegranie scenki pierwszej sesji konsultacyjnej, w której terapeuta zadaje kluczowe pytania diagnostyczne. 4. Ćwiczenie komunikacyjne – zastosowanie technik aktywnego słuchania i konstruktywnego wyrażania emocji w kontekście terapii par.	
T2	Przebieg psychoterapii z parą w wybranych podejściach. Zadania: 1. Porównanie podejść – analiza i omówienie różnic między terapią systemową, poznawczo-behawioralną, EFT (Emotionally Focused Therapy) oraz podejściem psychodynamicznym w kontekście pracy z parą. 2. Analiza transkrypcji – praca z zapisami fragmentów sesji terapeutycznych w różnych podejściach, identyfikacja zastosowanych interwencji. 3. Przygotowanie schematu procesu terapii – opracowanie ogólnego planu terapii dla pary z określonym problemem (np. zdrada, konflikty dotyczące rodzicielstwa). 4. Odegranie interwencji terapeutycznej – przeprowadzenie krótkiej symulacji sesji terapeutycznej w wybranym podejściu.	P_U01 P_U02 P_U03
T3	Psychoterapia i poradnictwo dla rodziców małych dzieci Zadania: 1. Praca nad przypadkiem – analiza problemu zgłaszanego przez rodziców małego dziecka (np. trudności z zasypianiem, lęki separacyjne) i opracowanie planu pomocy psychologicznej. 2. Tworzenie narzędzi psychoedukacyjnych – przygotowanie broszury informacyjnej dla rodziców dotyczącej np. radzenia sobie z napadami złości u dziecka. 3. Symulacja konsultacji – odgrywanie roli terapeuty i rodzica podczas pierwszej konsultacji w gabinecie psychologicznym. 4. Ćwiczenie z komunikacji – nauka i zastosowanie technik aktywnego słuchania w rozmowie z rodzicem.	P_K01 P_K02
T4	Psychoterapia i poradnictwo dla rodziców i dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym Zadania: 1. Studium przypadku – analiza problemu zgłaszanego przez rodziców (np. trudności w adaptacji przedszkolnej, problemy szkolne) i zaproponowanie form wsparcia. 2. Opracowanie strategii interwencji – stworzenie planu pomocy psychologicznej dla dziecka i rodziny z wykorzystaniem terapii poznawczo-behawioralnej. 3. Symulacja rozmowy z dzieckiem – ćwiczenie przeprowadzania rozmowy terapeutycznej z dzieckiem w sposób dostosowany do jego wieku. 4. Scenki rodzic-dziecko – odegranie i analiza sytuacji konfliktowych między rodzicem a dzieckiem oraz zastosowanie odpowiednich strategii mediacyjnych.	

T5	Psychoterapia i poradnictwo dla rodziców i dzieci w okresie dorastania Zadania: 1. Analiza sytuacji konfliktowej – praca nad przypadkiem rodziny doświadczającej trudności wychowawczych z nastolatkiem i zaproponowanie strategii poradnictwa. 2. Tworzenie warsztatu dla rodziców – opracowanie planu warsztatów dla rodziców, np. na temat skutecznej komunikacji z nastolatkiem. 3. Symulacja sesji rodzinnej – odegranie scenki pierwszego spotkania terapeutycznego rodzic-nastolatek. 4. Ćwiczenie mediacji – praca w grupach nad rozwiązaniem konfliktu w relacji rodzic-dziecko poprzez mediację.	
T6	Zasady komunikacji w poradnictwie małżeńskim i rodzinnym. Zadania: 1. Analiza błędów komunikacyjnych – identyfikacja destrukcyjnych wzorców komunikacji w relacjach partnerskich i rodzinnych (np. krytycyzm, obronność, stonewalling). 2. Trening komunikacji – ćwiczenie parafrazy, aktywnego słuchania, „ja-komunikatów” w kontekście pracy z parą lub rodziną. 3. Opracowanie scenariusza interwencji – stworzenie planu interwencji w przypadku pary lub rodziny z problemami komunikacyjnymi. 4. Symulacja sesji terapeutycznej – przeprowadzenie rozmowy z parą lub rodziną, w której celem jest poprawa jakości komunikacji.	
T7	Prywatna i publiczna pomoc instytucjonalna małżeństwu i rodzinie. Zadania: 1. Mapa instytucji wsparcia – przygotowanie zestawienia instytucji zajmujących się pomocą małżeństwom i rodzinom w Polsce (zarówno publicznych, jak i prywatnych). 2. Analiza przypadków – identyfikacja, gdzie skierować konkretną rodzinę w zależności od problemu (np. przemoc domowa, kryzys małżeński, problemy wychowawcze). 3. Opracowanie procedur interwencyjnych – przygotowanie schematu działań w przypadku zgłoszenia przemocy w rodzinie lub kryzysu małżeńskiego. 4. Praca w grupach – symulacja rozmowy – przeprowadzenie rozmowy doradczej, w której psycholog kieruje rodzinę do odpowiednich instytucji wsparcia.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. 4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Niedostateczny (2,0)	Dostateczny (3,0)	Dostateczny plus (3,5)	Dobry (4,0)	Dobry plus (4,5)	Bardzo dobry (5,0)
Poniżej 60%	60,0%-69,99%	70%-74,99%	75%-84,99%	85%-89,99%	90,0%-100%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	73	38
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	65	50
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne, samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń	77	92
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150h = 6 ECTS	150h = 6 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Czabała Cz., Kluczyńska S., Poradnictwo psychologiczne, wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2015

Feltham C., Horton I., Psychoterapia i poradnictwo, tom 1-2, wyd. GWP, Gdańsk 2013

Goldenberg H., Golddenberg I., Terapia rodzin, wyd. UJ, Kraków 2006

Kratochvil S., Terapia małżeńska, wyd. GWP, Gdańsk 2006

Minuchin S., Reiter M.D., Borda Ch., Kunszt terapii rodzinnej, wyd. Paradygmat, Warszawa 2014

Sikorski W., Psychologia relacji wewnątrzrodzinnych. Komunikowanie się i psychoterapia, wyd. Difin, Warszawa 2021

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Gottman J.M., Siedem zasad udanego małżeństwa, wyd. UJ, Kraków 2006

Kargulowa A., O teorii i praktyce poradnictwa, wyd. PWN, Warszawa 2004

Majorczyk M., Wprowadzenie do terapii rodzin- w świetle wybranych koncepcji psychologicznych, [w:] Poprawa jakości życia. Spektrum terapii. (red.) M. Białas, wyd. Uczelniane AWFIS w Gdańsku, Gdańsk 2019

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)	
1. Nazwa przedmiotu	...
2. Kod przedmiotu	...
3. Liczba godzin	...
4. Poziomienie	...
5. Wykładowca	...
6. Opis przedmiotu	...
7. Literatura	...
8. Inne informacje	...

Zagrożenia zdrowia psychicznego w ujęciu psychoterapeutycznym

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia"
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia, Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	5
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Język polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychoterapia
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	V/9
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia kliniczna, psychopatologia, psychiatria, psychologia emocji i motywacji, diagnoza psychologiczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆK	ĆA	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin, zaliczenie /konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						8	58	5
Studia niestacjonarne	10	25						8	43	5

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> <u>Metoda sytuacyjna</u> <u>Metoda inscenizacji</u> <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata Inne: <u>prezentacje multimedialne studentów, eseje</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza w pogłębionym stopniu:		
P_W01	Posiada pogłębioną wiedzę na temat czynników ryzyka i mechanizmów prowadzących do zagrożeń zdrowia psychicznego. Zna współczesne modele rozwoju zaburzeń psychicznych oraz wpływ czynników biologicznych, psychologicznych i społecznych na ich powstawanie. Rozumie znaczenie więzi społecznych i kryzysów rozwojowych w kontekście zagrożeń zdrowia psychicznego.	K_W09
P_W02	Posiada pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii społecznej w kontekście zdrowia psychicznego. Rozumie, jak interakcje społeczne, stresory środowiskowe i mechanizmy wykluczenia wpływają na rozwój zaburzeń psychicznych. Zna praktyczne zastosowania wyników badań psychologii społecznej w profilaktyce i terapii zaburzeń psychicznych.	K_W10
P_W03	Posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego i zagrożeń z nim związanych. Zna modele zdrowia psychicznego oraz koncepcje wyjaśniające powstawanie zaburzeń. Rozumie kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych oraz ich kontekst społeczny i kulturowy. Zna podstawowe podejścia psychoterapeutyczne stosowane w pracy z osobami doświadczającymi problemów ze zdrowiem psychicznym oraz rozumie ich zastosowanie w praktyce klinicznej.	K_W11
Umiejętności:		
P_U01	W pogłębionym stopniu potrafi zaplanować i przeprowadzić diagnozę zagrożeń zdrowia psychicznego z zastosowaniem wywiadu, obserwacji oraz narzędzi psychometrycznych. Potrafi interpretować uzyskane wyniki w odniesieniu do klasyfikacji diagnostycznych oraz formułować wnioski przydatne w planowaniu interwencji psychoterapeutycznej.	K_U12
P_U02	W pogłębionym stopniu potrafi analizować wpływ czynników społecznych i kulturowych na zdrowie psychiczne. Potrafi wykorzystywać wiedzę psychologiczną i psychoterapeutyczną do rozpoznawania mechanizmów powstawania zaburzeń oraz proponowania strategii ich przezwyciężania. Potrafi przewidywać skutki działań terapeutycznych i profilaktycznych.	K_U16
P_U03	W pogłębionym stopniu potrafi różnicować zaburzenia psychiczne na podstawie objawów klinicznych oraz odnosić wyniki diagnozy do systemów klasyfikacyjnych (ICD, DSM). Potrafi wskazać potencjalne czynniki ryzyka i mechanizmy powstawania zaburzeń, uwzględniając ich złożoną etiologię.	K_U17
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Prezentuje postawę wrażliwości i otwartości na problemy osób doświadczających trudności ze zdrowiem psychicznym. Szanuje prawa osób z zaburzeniami psychicznymi, unika stereotypowego myślenia i aktywnie przeciwdziała stygmatyzacji.	K_K09
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Pojęcie i uwarunkowania zdrowia psychicznego. Czynniki zagrażające i protekcyjne w kontekście psychoterapii. - Jakie podejścia psychoterapeutyczne definiują zdrowie psychiczne i jakie są między nimi różnice? - Jakie czynniki chroniące zdrowie psychiczne są najczęściej wykorzystywane w psychoterapii?	

	- W jaki sposób psychoterapia może minimalizować wpływ czynników ryzyka na zdrowie psychiczne? - Jakie wyzwania napotyka psychoterapeuta w pracy z osobami narażonymi na zagrożenia zdrowia psychicznego?	
ĆW2	Wskaźniki zdrowia psychicznego a skuteczność interwencji terapeutycznych. - Jakie narzędzia diagnostyczne są wykorzystywane do oceny zdrowia psychicznego w psychoterapii? - Czy psychoterapia może poprawić wskaźniki zdrowia psychicznego, takie jak jakość życia i dobrostan psychiczny? - W jaki sposób subiektywne poczucie szczęścia wpływa na skuteczność procesu terapeutycznego? - Jakie objawy depresyjne są częścią „normalnego” funkcjonowania psychicznego, a jakie wymagają interwencji terapeutycznej?	
ĆW3	Rola środowiska rodzinnego i społecznego w terapii osób zagrożonych zaburzeniami psychicznymi. - Jakie strategie terapeutyczne pomagają osobom, które doświadczyły trudnych relacji rodzinnych? - W jaki sposób terapia systemowa może wspierać zdrowie psychiczne jednostki w kontekście rodziny? - Jak grupa społeczna może wspierać proces terapeutyczny, a kiedy stanowi przeszkodę? - Jak czynniki biologiczne, takie jak neuroprzekaźniki, wpływają na przebieg psychoterapii?	
ĆW4	Zagrożenia zdrowia psychicznego w różnych okresach życia a dostosowanie psychoterapii. - Jakie techniki terapeutyczne są najskuteczniejsze w pracy z dziećmi i młodzieżą zagrożonymi zaburzeniami psychicznymi? - W jaki sposób terapia dorosłych różni się od terapii dzieci i młodzieży? - Czy istnieją uniwersalne mechanizmy terapeutyczne, które sprawdzają się we wszystkich grupach wiekowych? - Jakie podejścia psychoterapeutyczne są najczęściej stosowane w leczeniu kryzysów psychicznych w różnych etapach życia?	P_W01
ĆW5	Zagrożenia zdrowia psychicznego w pracy zawodowej – rola psychoterapii w prewencji i leczeniu. - W jaki sposób psychoterapia może pomóc osobom cierpiącym na wypalenie zawodowe? - Czy terapia poznawczo-behawioralna (CBT) jest skuteczna w leczeniu stresu zawodowego? - Jak psychoterapeuci mogą wspierać osoby doświadczające mobbingu i molestowania w pracy? - Jakie strategie terapeutyczne pomagają osobom bezrobotnym w radzeniu sobie z utratą pracy?	P_W02
ĆW6	Wpływ zmian cywilizacyjnych i kulturowych na zdrowie psychiczne – rola psychoterapii. - Jak rozwój technologii wpływa na skuteczność terapii psychologicznej (np. teleterapia, aplikacje terapeutyczne)? - Czy globalizacja i szybkie tempo życia wymagają nowoczesnych form terapii, takich	P_W03

	jak terapia akceptacji i zaangażowania (ACT)? • Jak psychoterapeuci mogą przeciwdziałać negatywnym skutkom cyfryzacji i uzależnienia od mediów społecznościowych? • Jakie podejścia terapeutyczne pomagają osobom doświadczającym kryzysu tożsamości kulturowej?	
ĆW7	Uzależnienia behawioralne i od substancji psychoaktywnych – psychoterapia jako metoda interwencji. • Jakie są różnice w terapii uzależnień behawioralnych a uzależnień od substancji? • Jakie podejścia psychoterapeutyczne są najskuteczniejsze w leczeniu uzależnień (np. terapia poznawczo-behawioralna, terapia motywacyjna, terapia psychodynamiczna)? • Czy psychoterapia może skutecznie zapobiegać nawrotom uzależnień? • W jaki sposób czynniki społeczne sprzyjają rozwojowi uzależnień i jak można im przeciwdziałać?	
ĆW8	Depresja jako problem indywidualny i społeczny – strategie psychoterapeutyczne. • Jakie są najskuteczniejsze metody psychoterapeutyczne w leczeniu depresji? • Czy terapia poznawczo-behawioralna (CBT) jest bardziej skuteczna niż psychoterapia psychodynamiczna w leczeniu depresji? • Jakie mity dotyczące depresji utrudniają skuteczną terapię? • Jakie działania profilaktyczne i terapeutyczne powinny podejmować instytucje publiczne, aby skuteczniej przeciwdziałać depresji?	
ĆW9	Psychoprofilaktyka i organizacja opieki psychoterapeutycznej. • Jakie programy psychoprofilaktyczne są najskuteczniejsze w prewencji zaburzeń psychicznych? • Czy psychoterapia powinna być obowiązkowym elementem systemu opieki zdrowotnej? • Jakie są największe bariery w dostępie do psychoterapii w Polsce i jak można je ograniczyć? • Jakie modele organizacji systemu opieki psychoterapeutycznej funkcjonują w różnych krajach?	
ĆW10	Zdrowie psychiczne Polaków – analiza systemu psychoterapii w Polsce i na świecie. • Jakie wnioski płyną z badań dotyczących korzystania z psychoterapii w Polsce? • Czy Polacy mają odpowiedni dostęp do psychoterapii w porównaniu do innych krajów europejskich? • Jakie zmiany w organizacji opieki psychoterapeutycznej mogłyby poprawić stan zdrowia psychicznego społeczeństwa? • Czy rosnąca liczba osób korzystających z psychoterapii świadczy o większej świadomości zdrowia psychicznego, czy o rosnącym poziomie zaburzeń psychicznych?	
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Przemoc w rodzinie a psychoterapia traumy Cel: Zrozumienie skutków psychicznych przemocy domowej i możliwości terapeutycznych. Zadania: 1. Analiza studium przypadku – Identyfikacja mechanizmów psychicznych u ofiar i sprawców, wpływ przemocy na psychikę dziecka i dorosłego.	P_U01

	- Opracowanie schematu interwencji psychoterapeutycznej – Praca z osobami doświadczającymi przemocy, stabilizacja emocjonalna, techniki pracy z PTSD, terapia traumy. - Symulacja rozmowy interwencyjnej – Ćwiczenie prowadzenia pierwszej rozmowy terapeutycznej z osobą po doświadczeniach przemocy. - Tworzenie kampanii psychoedukacyjnej – Materiały informacyjne dla pacjentów o wpływie przemocy na zdrowie psychiczne i dostępnych formach terapii.	
T2	Mobbing i przemoc rówieśnicza w ujęciu psychoterapeutycznym Cel: Diagnoza skutków przemocy rówieśniczej i rola psychoterapii w pracy z ofiarami i sprawcami. Zadania: - Rozpoznawanie form mobbingu – Analiza przypadków, identyfikacja psychicznych skutków u ofiar i sprawców. - Warsztat asertywności i budowania odporności psychicznej – Techniki terapeutyczne wspierające ofiary przemocy rówieśniczej. - Symulacja interwencji psychoterapeutycznej – Ćwiczenie prowadzenia rozmowy z osobą doświadczającą mobbingu. - Opracowanie strategii terapeutycznej – Tworzenie planu pracy terapeutycznej z dziećmi i młodzieżą po doświadczeniach przemocy.	
T3	Choroby przewlekłe, niepełnosprawność a zdrowie psychiczne – perspektywa psychoterapeutyczna Cel: Omówienie wpływu choroby somatycznej i niepełnosprawności na psychikę oraz roli terapii w adaptacji do choroby. Zadania: - Analiza wpływu choroby przewlekłej na psychikę – Studium przypadków pacjentów z cukrzycą, stwardnieniem rozsianym, chorobami onkologicznymi. - Opracowanie strategii wsparcia terapeutycznego – Terapia akceptacji, praca nad adaptacją i redukcją stresu. - Symulacja rozmowy terapeutycznej – Ćwiczenie pracy z pacjentem doświadczającym depresji w wyniku choroby przewlekłej. - Projekt edukacyjny – Kampania zwiększająca świadomość wpływu chorób somatycznych na zdrowie psychiczne i znaczenia psychoterapii.	
T4	Tożsamość płciowa i jej kształtowanie w kontekście psychoterapii Cel: Zrozumienie procesów kształtowania tożsamości płciowej i pracy terapeutycznej z osobami przeżywającymi trudności związane z identyfikacją płciową. Zadania: - Analiza przypadków – Studium osób doświadczających trudności związanych z identyfikacją płciową, opracowanie strategii wsparcia terapeutycznego. - Tworzenie warsztatu dla rodziców i nauczycieli – Program edukacyjny dotyczący różnorodności płciowej i sposobów wsparcia młodzieży. - Symulacja rozmowy terapeutycznej – Ćwiczenie prowadzenia sesji psychologicznej wspierającej osobę z dysforią płciową. - Analiza wpływu społeczeństwa i mediów – Ocena wpływu norm społecznych na proces kształtowania tożsamości płciowej, psychoterapia osób zmagających się z presją społeczną.	
T5	Zdrowie psychiczne kobiet w różnych etapach życia Cel: Zrozumienie wyzwań psychicznych związanych z macierzyństwem, menopauzą i innymi aspektami cyklu życia kobiety. Zadania: - Analiza trudności na różnych etapach życia – Dyskusja na temat macierzyństwa, menopauzy, niepłodności, łączenia ról społecznych. - Warsztaty zarządzania stresem – Ćwiczenia relaksacyjne i strategie radzenia sobie ze	

	stresem związanym z rolami kobiet. 3. Symulacja rozmowy terapeutycznej – Ćwiczenie pracy z kobietą doświadczającą depresji poporodowej lub problemów z płodnością. 4. Projekt edukacyjny – Opracowanie broszury informacyjnej o problemach zdrowia psychicznego kobiet na różnych etapach życia.	
T6	Zdrowie psychiczne w późnej dorosłości Cel: Zrozumienie psychologicznych konsekwencji starzenia się i roli psychoterapii w poprawie jakości życia seniorów. Zadania: 1. Analiza psychologicznych konsekwencji starzenia się – Studium przypadków osób starszych zmagających się z depresją, samotnością lub demencją. 2. Warsztat komunikacyjny – Nauka skutecznej komunikacji z osobami starszymi w kontekście ich problemów psychicznych. 3. Symulacja pracy terapeutycznej – Ćwiczenie rozmowy psychologicznej z osobą starszą doświadczającą problemów emocjonalnych. 4. Tworzenie programów wsparcia – Opracowanie planu pomocy dla seniorów, np. grup wsparcia czy działań aktywizujących.	P_U02
T7	Agresja w mediach i grach komputerowych a zdrowie psychiczne Cel: Zrozumienie wpływu treści agresywnych w mediach na zdrowie psychiczne dzieci i dorosłych. Zadania: 1. Analiza badań naukowych – Przegląd wyników badań dotyczących wpływu gier komputerowych i mediów na zachowanie agresywne. 2. Opracowanie programu edukacyjnego – Stworzenie warsztatu dla rodziców na temat bezpiecznego korzystania z mediów przez dzieci. 3. Symulacja debaty – Dyskusja nad regulacjami dotyczącymi gier komputerowych i ich wpływu na zdrowie psychiczne. 4. Tworzenie materiałów edukacyjnych – Opracowanie infografiki na temat wpływu mediów na psychikę dzieci i młodzieży.	P_U03
T8	Wizerunek ciała i zaburzenia odżywiania w kontekście psychoterapii Cel: Analiza wpływu współczesnej kultury na postrzeganie ciała i rozwój zaburzeń odżywiania. Zadania: 1. Analiza treści medialnych – Przegląd reklam, filmów i social mediów pod kątem promowania nierealistycznych standardów urody. 2. Warsztat wzmacniający samoocenę – Ćwiczenia dla młodzieży na temat pozytywnego postrzegania własnego ciała. 3. Symulacja rozmowy terapeutycznej – Praca nad rozmową z osobą zmagającą się z zaburzeniami odżywiania wynikającymi z presji społecznej. 4. Tworzenie kampanii społecznej – Opracowanie projektu promującego zdrowe podejście do własnego wyglądu.	P_U03
T9	Psychologiczne mechanizmy przestępczości i terroryzmu w kontekście psychoterapii Cel: Zrozumienie mechanizmów psychicznych prowadzących do zachowań przestępczych i radykalizacji oraz roli psychoterapii w prewencji i resocjalizacji. Zadania: 1. Analiza profili przestępców i terrorystów – Studium przypadków, omówienie psychologicznych mechanizmów, zaburzeń osobowości i czynników ryzyka prowadzących do przestępczości i terroryzmu. 2. Opracowanie strategii prewencyjnych – Stworzenie planu działań psychoterapeutycznych i psychoedukacyjnych zapobiegających radykalizacji młodzieży oraz rozwojowi zachowań przestępczych. 3. Symulacja rozmowy interwencyjnej – Ćwiczenie prowadzenia rozmowy psychologicznej z osobą podatną na wpływy grup przestępczych, analiza motywacji i czynników sprzyjających wchodzeniu w środowiska przestępcze.	P_K01

	4. Debata – Dyskusja na temat społecznych i psychologicznych konsekwencji terroryzmu oraz wpływu przemocy i ideologii ekstremistycznych na psychikę jednostki i społeczeństwa.	
T10	Zdrowie psychiczne w społeczeństwie wielokulturowym Cel: Zrozumienie psychologicznych wyzwań związanych z migracją, akulturacją i integracją społeczną oraz roli psychoterapii w procesie adaptacji. Zadania: 1. Analiza problemów adaptacyjnych imigrantów – Studium przypadków, identyfikacja trudności psychicznych związanych z procesem akulturacji, stresu migracyjnego i wykluczenia społecznego. 2. Warsztaty międzykulturowe – Ćwiczenia rozwijające empatię, zrozumienie oraz umiejętności komunikacyjne w pracy z osobami z różnych kultur. 3. Symulacja mediacji – Praca nad rozwiązywaniem konfliktów międzykulturowych w środowisku szkolnym, zawodowym i społecznym, zastosowanie technik psychoterapeutycznych w mediacjach. 4. Opracowanie programu integracyjnego – Stworzenie planu działań ułatwiających adaptację imigrantów, wsparcie psychologiczne dla osób doświadczających trudności związanych z wielokulturowością.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, Umiejętności, kompetencje społeczne
	WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU	
PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. 4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Niedostateczny (2,0)	Dostateczny (3,0)	Dostateczny plus (3,5)	Dobry (4,0)	Dobry plus (4,5)	Bardzo dobry (5,0)
Poniżej 60%	60,0%-69,99%	70%-74,99%	75%-84,99%	85%-89,99%	90,0%-100%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	38
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	35
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach-liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne, samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń	67	82
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	125/5	125/5

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

1.Bilikiewicz A. (red.) (2009): Psychiatria. Podręcznik dla studentów medycyny. Warszawa Wyd. PZWL

- 2.Czapiński J., Panek T red..(2015): Diagnoza społeczna 2015. Warunki i jakość życia Polaków. Raport, Warszawa: Rada Monitoringu Społecznego2015; http://www.diagnoza.com/pliki/raporty/Diagnoza_raport_2015.pdf
- 3.CBOS – Polacy o niepokojach, zagrożeniach i oczekiwaniach dotyczących zdrowia psychicznego, Komunikat z badań BS/105/2008, Warszawa, Lipiec 2008
- 4.Heitzman J.(2010):Zagrożenia stanu zdrowia psychicznego Polaków,NAUKA 4/2010 • 53-59
- 5.Miniszewska J., Ogińska-Bulik N. (2012): Zdrowie w cyklu życia człowieka; Łódź, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

- 1.Ebert M.H. i współaut (red.) (2011):Psychiatria. Aktualności w rozpoznaniu i leczeniu. T.I;II ; Lublin; Wyd. Czelej
- 2.Kępiński A. (2003) : Schizofrenia. Kraków, Wydawnictwo Literackie
- 3.Międzynarodowa Statystyczna Klasyfikacja Chorób i Problemów Zdrowotnych. Rewizja dziesiąta. Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10. Opisy kliniczne i wskazówki diagnostyczne (2008).Kraków-Warszawa Uniwersyteckie Wydawnictwo Medyczne "Vesalius" i Instytut Psychiatrii i Neurologii
- 4.Ostrowska A(2004):. Społeczeństwo ryzyka?Zagrożenia dla zdrowia psychicznego W: Niepokoje polskie. Red. H.Domański, A.Ostrowska, A.Rychard. Warszawa; Wydawnictwo IFiS PAN
- 5.Pużyński S. (2009):Depresje i zaburzenia afektywne; Wyd. PZWL; Warszawa
- 6.Pużyński S., Robakowski J. , Wiórka J. (2011): Psychiatria. Podstawy psychiatrii. T .2. Wrocław, ELSEVIER Urban&Partner;
- 7.Rybakowski J., Jaracz J. (2010): Leksykon manii i depresji. Termedia Wydawnictwa Medyczne; Poznań
- 8.Rybakowski J., Pużyński S., Wiórka J. (2010): Psychiatria. Podstawy psychiatrii. Tom 1;3; Wrocław, ELSEVIER Urban&Partner;

Inne materiały dydaktyczne:

Prezentacje do wykładów,
Studia przypadków
Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Prawo w pracy psychoterapeuty

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia"
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia -Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychoterapia
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	V/9
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Wiedza z zakresu etyki zawodu psychologa.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆK	ÇA	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		30						2	2	34	4
Studia niestacjonarne		20						2	2	24	4

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
<u>Ćwiczenia</u>	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> Praca w grupie <u>Debata</u> Inne

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada zaawansowaną wiedzę dotyczącą etyki zawodowej psychologa oraz regulacji prawnych związanych z wykonywaniem tego zawodu.	K_W17
P_W02	Zna szczegółowe przepisy prawa oraz wytyczne kodeksu etyki psychologa dotyczące ochrony własności intelektualnej i przemysłowej.	K_W18
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi przedstawić własne zdanie i opinie, wątpliwości w zakresie regulacji prawnych w praktyce psychologicznej,	K_U07, K_U12 K_U19
P_U02	Potrafi prawidłowo wykorzystać w praktyce psychologicznej poszczególne zapisy ustawy o zawodzie psychologa	K_U18
P_U03	Potrafi rozpoznać dylematy Potrafi rozpoznać dylematy etyczne w pracy psychoterapeutycznej z dorosłymi, wskazując rozwiązania zgodne z kodeksem etyki psychologa, standardami etycznymi psychoterapii oraz obowiązującym prawem. W pracy z dorosłymi, wskazując rozwiązania zgodne z etyką psychologa i obowiązującym prawem.	K_U14
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest gotów do podejmowania działalności zawodowej, uwzględniając moralne i etyczne aspekty.	K_K02
P_K02	Wykazuje wrażliwość na problemy psychospołeczne, szanując prawa mniejszości i unikając stereotypów oraz uprzedzeń.	K_K09

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA

Lp.	<u>Ćwiczenia audytoryjne</u>	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Podstawy teorii państwa i prawa Wprowadzenie do problematyki nauk prawnych. Wewnętrzny podział prawoznawstwa. Pojęcie, cechy i funkcje państwa. Aparat państwowy i jego struktura. Demokratyczne państwo prawa. Kierunki filozoficzno- i teoretycznoprawne. Aksjologia prawa. Kierunki filozoficzno- i teoretycznoprawne. Różne sposoby postrzegania prawa w kategoriach ontologicznych, epistemologicznych, teleologicznych. Prawo a inne systemy normatywne (moralność, religia, obyczaj, normy organizacji społecznych i gospodarczych). Aksjologia prawa. Norma prawna- pojęcie, właściwości i koncepcje budowy. Praca z materiałem normatywnym. Przepisy prawne- terminy, cechy i podziały. Akt normatywny, pojęcie, wewnętrzna struktura, rodzaje. Praca z materiałem normatywnym. Zdarzenia prawne. Stosunek prawny. Podmiot, przedmiot, treść i rodzaje stosunku prawnego. Źródła prawa i ich hierarchia w systemie prawa RP. Moc prawna. Zadania praktyczne:	P_W01 P_W02 P_U01 P_U02 P_K01 P_K02

	1. Analiza systemów normatywnych – Studenci otrzymują fragmenty tekstów (np. kodeksu prawnego, zasad moralnych, norm religijnych) i porównują ich funkcje, sposoby egzekwowania oraz konsekwencje naruszenia. 2. Struktura aktu normatywnego – Praca z rzeczywistymi aktami prawnymi (np. ustawą, rozporządzeniem). Studenci identyfikują przepisy ogólne, szczegółowe, definicje legalne, oraz analizują hierarchię aktów prawnych. 3. Debata: Demokratyczne państwo prawa a inne systemy ustrojowe – Studenci przygotowują argumenty za i przeciw demokratycznemu państwu prawa, porównując je z innymi systemami. 4. Rozwiązywanie kasusów – Przykłady zdarzeń prawnych, w których studenci muszą określić, jakie normy prawne mają zastosowanie i jakie mogą być konsekwencje prawne.	
T2	Prawo karne Prawo karne materialne w systemie prawa polskiego; nauka prawa karnego wśród nauk penalnych; zasady i funkcje prawa karnego; zagadnienia polityki kryminalnej Obowiązywanie ustawy karnej pod względem czasu, miejsca i osób; definicja przestępstwa (poszczególne elementy); klasyfikacja przestępstw; przedmiot ochrony. Podmiot przestępstwa; odpowiedzialność podmiotów zbiorowych. Formy czynu; skutek czynu; związek przyczynowy. Formy winy umyślnej i nieumyślnej; formy sprawstwa. Podżeganie i pomocnictwo; formy stadialne przestępstwa. Okoliczności wyłączające bezprawność czynu. Okoliczności wyłączające winę; znikoma szkodliwość czynu. Zadania praktyczne: 1. Klasyfikacja przestępstw – Studenci analizują opisy różnych czynów i kwalifikują je według klasyfikacji przestępstw (np. zbrodnia, występki, wykroczenie). 2. Analiza wyroków sądowych – Grupy studentów analizują wyroki sądowe w sprawach karnych, identyfikując zastosowane normy i argumentację sądu. 3. Symulacja procesu karnego – Odgrywanie ról (sędziego, prokurator, obrońca, oskarżony), prowadzenie rozprawy na podstawie przygotowanego kasusu. 4. Dyskusja: Odpowiedzialność karna podmiotów zbiorowych – Analiza przypadków odpowiedzialności firm i organizacji za przestępstwa gospodarcze i korupcyjne.	
T3	Postępowanie karne Pojęcie i rodzaje prawa karnego procesowego Źródła prawa karnego procesowego Terytorialne i temporalne obowiązywanie ustawy karnej procesowej Prawo karne wykonawcze Prawo karne wykonawcze jako dyscyplina nauki Źródła i zasady prawa karnego o wykonawczego Organy postępowania karnego wykonawczego Zadania praktyczne: 1. Opracowanie przebiegu procesu karnego – Studenci układają sekwencję czynności procesowych w sprawie karnej (np. od zgłoszenia przestępstwa do wydania wyroku). 2. Analiza praw oskarżonego – Dyskusja na temat praw oskarżonego w polskim prawie karnym procesowym i porównanie z innymi systemami prawnymi. 3. Ćwiczenie w przygotowaniu aktu oskarżenia – Studenci przygotowują dokument oskarżenia na podstawie przedstawionego materiału dowodowego. 4. Rozwiązywanie kasusów z zakresu okoliczności wyłączających winę – Studenci oceniają konkretne sytuacje i argumentują, czy sprawca powinien ponosić odpowiedzialność karną.	
T4	Prawo cywilne Pojęcie prawa cywilnego	

	Źródła prawa cywilnego Stosunek cywilnoprawny Podmioty stosunku cywilnoprawnego Czynności prawne i inne zdarzenia cywilnoprawne Prawo rzeczowe - wybrane zagadnienia Zadania praktyczne: 1. Analiza stosunków cywilnoprawnych – Studenci analizują przykłady relacji prawnych (np. umowy, zobowiązania) i określają ich elementy: podmiot, przedmiot i treść. 2. Konstruowanie umowy cywilnoprawnej – Każda grupa studentów tworzy projekt umowy (np. sprzedaży, zlecenia) zgodnie z zasadami prawa cywilnego. 3. Rozwiązywanie kazusów z zakresu czynności prawnych – Analiza ważności i skutków określonych działań (np. umowa zawarta przez osobę niepełnoletnią). 4. Symulacja rozprawy cywilnej – Odgrywanie ról (powód, pozwany, sędzia) w hipotetycznej sprawie o naruszenie zobowiązań umownych.	
T5	Prawo rodzinne Pojęcie prawa rodzinnego i szczególne cechy stosunków rodzinno-prawnych. Zawarcie małżeństwa i jego unieważnienie. Stosunki osobiste między małżonkami. Ustroje majątkowe małżeńskie. Zarząd majątkiem wspólnym małżonków i ich odpowiedzialność za długi. Rozwód. Separacja sądowa. Pochodzenie dziecka i jego nazwisko. Ustalanie macierzyństwa i ojcostwa. Stosunki między rodzicami i dziećmi. Władza rodzicielska. Przysposobienie i jego rodzaje. Obowiązek alimentacyjny i jego realizacja. Opieka. Kuratela. Zadania praktyczne: 1. Analiza przypadków ustalenia ojcostwa i macierzyństwa – Praca na kazusach dotyczących dowodów ojcostwa i związanych z tym konsekwencji prawnych. 2. Podział majątku po rozwodzie – Studenci wcielają się w prawników doradzających rozwodzącym się małżonkom, proponując rozwiązania podziału majątku zgodnie z prawem. 3. Rozwiązywanie kazusów dotyczących obowiązku alimentacyjnego – Analiza sytuacji rodzinnych i określenie, kto i w jakim zakresie ponosi odpowiedzialność alimentacyjną. 4. Deбата na temat ograniczenia władzy rodzicielskiej – Ocena, kiedy i w jakich sytuacjach sąd może ograniczyć lub pozbawić rodziców władzy rodzicielskiej.	
T6	Organy ochrony prawnej Pojęcie i rodzaj ochrony prawnej. Klasyfikacja organów ochrony prawnej. Konstytucyjny system źródeł prawa na przykładzie Polski. Organy wymiaru sprawiedliwości. Organy kontroli państwowej i ochrony prawnej. Podmioty obsługi prawnej. Rzecznicy interesu społecznego. Zadania praktyczne: 1. Analiza struktury organów ochrony prawnej – Studenci identyfikują instytucje sądowe, administracyjne i społeczne w systemie ochrony prawnej RP. 2. Symulacja postępowania przed Rzecznikiem Praw Obywatelskich – Odgrywanie scenariuszy, w których obywatele składają skargi do RPO w różnych sprawach. 3. Przygotowanie skargi do Trybunału Konstytucyjnego – Studenci analizują	

	przypadki naruszenia praw obywatelskich i konstruują uzasadnienie skargi. 4. Debata: Rola rzecznika interesu społecznego – Ocena działalności prokuratury, Rzecznika Praw Obywatelskich i innych instytucji publicznych w zakresie ochrony praw jednostki.	
T7	Prawo administracyjne Zadania praktyczne: 1. Analiza decyzji administracyjnej – Studenci otrzymują przykładowe decyzje administracyjne i oceniają ich zgodność z przepisami prawa administracyjnego. 2. Symulacja rozprawy przed sądem administracyjnym – Praca nad przypadkami związanymi z odwołaniami od decyzji urzędowych. 3. Rozwiązywanie kasusów z zakresu prawa administracyjnego – Ocena legalności działań organów administracji publicznej. 4. Przygotowanie wniosku o dostęp do informacji publicznej – Studenci uczą się korzystać z prawa do informacji, formułując oficjalne wnioski do instytucji państwowych.	
T8	Prawo a etyka zawodu psychologa Zadania praktyczne: 1. Analiza kodeksu etyki psychologa – Studenci identyfikują zasady etyczne i prawne, które regulują zawód psychologa. 2. Rozwiązywanie dylematów etycznych – Praca na przypadkach związanych z tajemnicą zawodową, obowiązkiem informowania i konfliktem interesów. 3. Debata: Granice tajemnicy zawodowej – Dyskusja nad sytuacjami, w których psycholog może lub musi ujawnić informacje o pacjencie. 4. Przygotowanie opinii psychologicznej – Studenci uczą się konstruować opinie zgodnie z wymogami prawnymi i etycznymi.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ

Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, Umiejętności, Kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kołokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Niedostateczny (2,0)	Dostateczny (3,0)	Dostateczny plus (3,5)	Dobry (4,0)	Dobry plus (4,5)	Bardzo dobry (5,0)
Poniżej 60%	60,0%-69,99%	70%-74,99%	75%-84,99%	85%-89,99%	90,0%-100%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	34	23
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	30	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	1	1
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	3	2
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne, samodzielne	66	76

przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń		
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Kodeks rodzinny i opiekuńczy (1964). Dz.U. 1964 nr 9 poz. 59 z późn. zm..Kodeks karny (1997). Dz.U. 1997 nr 88 poz. 553 z późn. zm.. Kodeks karny wykonawczy (1997). Dz.U. 1997 nr 90 poz. 557 z późn. zm.. Konwencja o Prawach Dziecka (1989). Dz.U. 1991 nr 120 poz. 526. Konstytucja RP (1997). Dz.U. 1997 nr 78 poz. 483 z późn. zm.. Kodeks etyczno-zawodowy psychologa PTP (2011). Polskie Towarzystwo Psychologiczne. Oczywiście! Oto kilka publikacji na temat prawa w działalności psychologa biznesowego i coacha: 1. Bałdyga, I. (2024). Czy psychoterapeuta, psycholog, coach może prowadzić działalność nierejestrowaną? Psyche i Prawo. [Link](https://prawodlropsychologa.pl/czy-psycholog-terapeuta-coach-moze-prowadzic-dzialalnosc-nierejestrowana/) 2. Bałdyga, I. (2024). Działalność nierejestrowana psychologa i coacha a podatek VAT. Psyche i Prawo. [Link](https://prawodlropsychologa.pl/dzialalnosc-nierejestrowana-psychologa-i-coacha-a-podatek-vat/) 3. Bałdyga, I. (2024). Psyche i Prawo - prawo dla psychologa i psychoterapeuty. Psyche i Prawo. [Link](https://prawodlropsychologa.pl/)		
Literatura uzupełniająca przedmiotu:		
Inne materiały dydaktyczne: Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.		

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Predyspozycje i umiejętności psychoterapeuty indywidualnego

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia"
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia – jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychoterapia
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	V/10
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Wprowadzenie do psychoterapii, Diagnoza psychologiczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆK	ÇA	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie/Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30	0	0	0	0	0	8	58	4
Studia niestacjonarne	10	25	0	0	0	0	0	8	43	4

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne –właściwe podkreślić
Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> <u>Debata</u> Inne

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat psychoterapii indywidualnej, w szczególności jej organizacji, przebiegu i stosowanych interwencji z zakresem typowym dla przyszłego miejsca pracy.	K_W11
P_W02	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat roli psychoterapeuty indywidualnego, jego predyspozycji i umiejętności oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W15
P_W03	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę o założeniach i praktycznych zastosowaniach wybranych nurtów psychoterapii.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	Umie rozpoznawać czynniki terapeutyczne, opisywać problem klienta w języku danej koncepcji psychoterapii zgodnie z praktyką zawodową	K_U10
P_U02	Potrafi planować oraz przeprowadzać proces diagnostyczny dotyczący różnych sfer funkcjonowania człowieka oraz jakości środowiska społecznego; wskazuje ograniczenia przeprowadzonej diagnozy.	K_U12
P_U03	Umie interpretować uzyskane wyniki i integruje dane pochodzące z różnych metod badawczych oraz wskazywać kierunki dalszych działań psychologicznych uwzględniające indywidualne potrzeby oraz zasoby jednostki.	K_U16
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest gotów do akceptacji wartości etyczne w relacji z klientem.	K_K02
P_K02	Prezentuje postawę świadomości wpływu swoich działań i zastosowanych metod terapeutycznych na klienta.	K_K05
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Założenia i specyfika psychoterapii indywidualnej. Elementy wspólne i specyficzne w psychoterapii grupowej i indywidualnej Pytania do dyskusji: ☐ Jakie są kluczowe różnice między psychoterapią indywidualną a grupową? ☐ W jakich przypadkach terapia grupowa może być bardziej skuteczna niż terapia indywidualna? ☐ Czy elementy terapii grupowej mogą być skutecznie włączone do terapii indywidualnej? ☐ Jakie są główne wyzwania terapeuty w prowadzeniu terapii indywidualnej i grupowej?	P_W01 P_W02 P_W03
ĆW2	Psychoterapeuta indywidualny: kompetencje, umiejętności, cechy ☐ Jakie cechy osobowościowe są najważniejsze dla skutecznego psychoterapeuty indywidualnego? ☐ Czy psychoterapeuta może być skuteczny, jeśli sam zmagają się z problemami psychicznymi? ☐ Jakie kompetencje są kluczowe w pracy terapeutycznej i jak można je rozwijać?	

	☐ W jaki sposób doświadczenie życiowe psychoterapeuty wpływa na jego pracę z klientem?	
ĆW3	Osoba klienta (wybór klienta, zachowania, jego rodzina, wygląd i płeć). Klient po terapii 1. Jakie czynniki wpływają na wybór terapeuty przez klienta? 2. W jaki sposób płeć i wygląd terapeuty mogą wpływać na relację terapeutyczną? 3. Jak można ocenić efekty terapii u klienta po jej zakończeniu? 4. Czy każdy klient jest gotowy na terapię, czy istnieją osoby, które nie powinny jej podejmować?	
ĆW4	Proces terapii indywidualnej: cele, etapy, zadania, zasady. Zakłócenia procesu terapeutycznego. Regulacja emocji w psychoterapii indywidualnej 1. Jakie są kluczowe etapy procesu terapii indywidualnej i które z nich są najtrudniejsze? 2. Jakie są najczęstsze przyczyny zakłóceń w procesie terapeutycznym? 3. Jak terapeuta może wspierać klienta w regulacji emocji podczas terapii? 4. Czy klient zawsze powinien mieć jasno określony cel terapii?	
ĆW5	Pierwsze spotkanie z klientem, rozmowa diagnostyczna, zbieranie informacji o kliencie, diagnoza. 1. Jakie znaczenie ma pierwsze spotkanie z klientem dla dalszego przebiegu terapii? 2. Jak terapeuta może budować zaufanie podczas pierwszej rozmowy diagnostycznej? 3. W jakim stopniu diagnoza psychologiczna wpływa na przebieg terapii? 4. Jak radzić sobie z klientami, którzy nie są gotowi na pełne otwarcie się w pierwszym kontakcie?	
ĆW6	Praktyka psychoterapii indywidualnej (miejsce i bezpieczeństwo w pracy, granice i prywatność, zakończenie terapii) 1. Jakie zasady powinny obowiązywać w gabinecie terapeuty, aby zapewnić bezpieczeństwo i komfort klientowi? 2. Jak terapeuta powinien dbać o granice w relacji terapeutycznej? 3. Jakie są najlepsze strategie zakończenia terapii i jak unikać zależności terapeutycznej? 4. Czy terapeuta powinien utrzymywać jakikolwiek kontakt z klientem po zakończeniu terapii?	
ĆW7	Metody rozwijania warsztatu terapeuty indywidualnego 1. Jakie są najlepsze metody rozwoju umiejętności psychoterapeutycznych? 2. Czy superwizja jest konieczna dla każdego terapeuty, czy można się bez niej obejść? 3. Jakie techniki samorozwoju pomagają terapeutom utrzymać wysoką jakość pracy? 4. Czy doświadczenie zawodowe zawsze oznacza lepszą skuteczność terapii?	
ĆW8	Praca z koterapeutą, terapia przy pomocy tłumacza. ☐ Jakie są główne zalety i wyzwania pracy terapeuty w duecie z koterapeutą? ☐ Czy obecność koterapeuty może wpływać na dynamikę terapii indywidualnej? ☐ Jakie trudności mogą pojawić się w terapii z udziałem tłumacza i jak je minimalizować? ☐ Czy terapia w języku ojczystym klienta jest zawsze bardziej skuteczna niż terapia w języku obcym?	
ĆW9	Rozwój zawodowy psychoterapeuty indywidualnego. Wypalenie zawodowe i higiena psychiczna. Terapeuta jako osoba prywatna i jego relacja z otoczeniem.	

	☐ Jakie są główne przyczyny wypalenia zawodowego u psychoterapeutów? ☐ Jak terapeuci mogą dbać o swoją higienę psychiczną i unikać przeciążenia emocjonalnego? ☐ Czy terapeuta powinien oddzielać życie prywatne od zawodowego, czy może je łączyć? ☐ Jakie strategie pomagają terapeutom zachować równowagę między życiem zawodowym a osobistym?	
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Pierwsze spotkanie z klientem ☐ Scenariusz pierwszego spotkania: Zaprezentuj scenariusz pierwszego spotkania z klientem. Skoncentruj się na stworzeniu atmosfery zaufania, przełamywaniu lodów oraz wyjaśnieniu procesu terapeutycznego. Jakie pytania powinieneś zadać, aby uzyskać istotne informacje i jednocześnie zadbać o komfort klienta? ☐ Symulacja pierwszego spotkania: W grupach, odgrywajcie scenki z pierwszego spotkania z klientem. Jeden uczestnik pełni rolę psychoterapeuty, a drugi klienta. Jakie techniki wprowadzenia stosujesz, aby klient czuł się komfortowo i rozumiał cel terapii? ☐ Analiza pierwszego kontaktu: Opracuj analizę przypadków, w których klient może mieć trudności z otwarciem się w pierwszym spotkaniu. Jakie strategie zastosujesz, aby zbudować zaufanie? ☐ Podsumowanie pierwszego spotkania: Po symulacjach pierwszych spotkań stwórz podsumowanie. Co należy uwzględnić w dokumentacji z pierwszego spotkania z klientem? Jakie cele terapeutyczne powinny zostać określone?	
T2	Rozmowa diagnostyczna, zbieranie informacji, analiza dokumentów, diagnoza Przeprowadzenie rozmowy diagnostycznej: Przeprowadź rozmowę diagnostyczną na podstawie dostarczonego przypadku. Skup się na zbieraniu wywiadu dotyczącego objawów, historii życia oraz dotychczasowego leczenia. Jakie pytania powinieneś zadać, aby uzyskać pełny obraz problemu? Analiza dokumentów: W grupach przeanalizuj dokumentację klienta (np. wcześniejsze raporty psychologiczne). Jakie informacje są najistotniejsze, aby postawić diagnozę i zaplanować terapię? Tworzenie diagnozy: Na podstawie uzyskanych danych stwórz diagnozę, wskazując na główne problemy oraz proponując wstępne cele terapeutyczne. Jakie techniki diagnostyczne są najczęściej używane w psychoterapii indywidualnej? Refleksja nad diagnozą: Po wykonaniu zadania podziel się swoimi spostrzeżeniami: co było najtrudniejsze w przeprowadzaniu rozmowy diagnostycznej? Jakie wyzwania napotkałeś przy analizie dokumentów?	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02
T3	Czynniki warunkujące powstawanie problemów pacjentów ☐ Analiza przypadków: Opracuj przypadek pacjenta, w którym czynniki biologiczne, społeczne i psychologiczne mają wpływ na jego problemy. Jakie byłyby Twoje główne podejścia w terapii, biorąc pod uwagę te czynniki? ☐ Burza mózgów na temat czynników ryzyka: W grupach, przeprowadź burzę mózgów na temat czynników warunkujących powstawanie problemów psychicznych u pacjentów. Jakie czynniki zewnętrzne (np. stres, trauma) mogą wprowadzać pacjenta w stan problemowy? ☐ Ocena ryzyka: Na podstawie dostępnych materiałów stwórz model oceny ryzyka problemów psychicznych, biorąc pod uwagę czynniki biologiczne, psychiczne i społeczne. ☐ Prezentacja czynników: Przygotuj prezentację, w której przedstawisz różnorodne czynniki warunkujące problemy psychiczne pacjentów. Jakie interwencje psychoterapeutyczne mogą zmniejszyć ryzyko ich wystąpienia?	

T4	Czynniki wspólne i specyficzne w psychoterapii. □ Porównanie podejść terapeutycznych: Stwórz tabelę porównującą różne podejścia terapeutyczne (np. behawioralne, poznawcze, humanistyczne), wskazując czynniki wspólne i specyficzne w każdym podejściu. Jakie techniki są uniwersalne, a jakie są unikalne dla danej szkoły psychoterapeutycznej? □ Analiza metod pracy z klientem: Na podstawie przypadków stwórz listę czynników specyficznych dla danej terapii, np. poznawczo-behawioralnej, psychoanalitycznej, Gestalt. Jakie czynniki specyficzne wprowadzają różnice w metodach pracy? □ Case study: Opracuj krótki przypadek klienta i dobierz odpowiednią metodę psychoterapii, uzasadniając, jakie czynniki specyficzne będą miały znaczenie w danym przypadku. □ Dyskusja w grupach: Zorganizuj dyskusję na temat tego, w jaki sposób czynniki wspólne w psychoterapii mogą być wykorzystywane w różnych podejściach, aby zwiększyć efektywność terapii.	
T5	Integracyjny model psychoterapii J. Cz. Czabały: etapy procesu terapii, zadania i warsztat psychoterapeuty indywidualnego. □ Opis etapu terapii: Na podstawie modelu J. Cz. Czabały zaprezentuj etapy procesu terapii, wskazując kluczowe zadania psychoterapeuty i klienta na każdym z nich. Jakie cele są osiągane na każdym etapie? □ Przykład praktyczny: Opracuj scenariusz sesji terapeutycznej w ramach integracyjnego modelu psychoterapii, podkreślając zadania psychoterapeuty i klienta. Jakie techniki będą wykorzystywane na różnych etapach? □ Analiza efektywności modelu: W grupach przedyskutuj, jakie są zalety i ograniczenia integracyjnego modelu psychoterapii Czabały. Czy ten model może być skuteczny w pracy z klientem z różnorodnymi problemami? □ Praktyczne wyzwania: Jakie wyzwania mogą pojawić się podczas wdrażania integracyjnego modelu psychoterapii w pracy z klientem? Jakie są potencjalne trudności w praktyce psychoterapeutycznej?	
T6	Identyfikacja i pokonywanie zakłóceń procesu terapeutycznego. □ Identyfikacja zakłóceń: Na podstawie fikcyjnego przypadku klienta, wskaż możliwe zakłócenia procesu terapeutycznego (np. opór, niechęć do pracy, wycofanie się z terapii). Jakie techniki zastosujesz, aby przezwyciężyć te zakłócenia? □ Symulacja terapii: W grupach przeprowadź symulację sesji terapeutycznej, w której jeden z uczestników będzie pełnił rolę terapeuty, a drugi klienta z trudnościami w procesie terapii. Jakie interwencje terapeutyczne mogą pomóc w rozwiązaniu problemów klienta? □ Przykład zakłóceń: Stwórz listę zakłóceń, które mogą wystąpić podczas terapii, oraz strategii, które pomogą je pokonać. Jakie są sygnały ostrzegawcze dla terapeuty? □ Dyskusja o technikach: Omów techniki i strategie, które mogą pomóc w przezwyciężaniu oporu klienta w trakcie terapii, np. praca z motywacją, zmiana perspektywy.	
T7	Wypalenie zawodowe i higiena psychiczna w pracy psychoterapeuty. □ Identyfikacja symptomów wypalenia zawodowego: Na podstawie studium przypadku, zidentyfikuj oznaki wypalenia zawodowego u psychoterapeuty. Jakie są kluczowe sygnały, które mogą wskazywać na wypalenie? □ Strategie zapobiegania wypaleniu: Opracuj plan działań zapobiegających wypaleniu zawodowemu. Jakie strategie relaksacyjne i organizacyjne mogą pomóc psychoterapeutom utrzymać higienę psychiczną? □ Case study: Przeanalizuj przypadek psychoterapeuty, który doświadcza wypalenia zawodowego. Jakie kroki podejmiesz, aby mu pomóc? □ Dyskusja grupowa: W grupie omówcie, jak psychoterapeuta może zadbać o swoje zdrowie psychiczne, unikając wypalenia zawodowego. Jakie strategie wspierają psychoterapeutów w dbałości o własny dobrostan?	

T8	Szkolenie i rozwój profesjonalny psychoterapeuty indywidualnego. ☐ Plan rozwoju zawodowego: Opracuj indywidualny plan rozwoju zawodowego psychoterapeuty. Jakie umiejętności i kompetencje warto rozwijać przez cały okres kariery zawodowej? ☐ Edukacja i superwizja: Jakie znaczenie ma edukacja i superwizja w pracy psychoterapeuty? W jaki sposób wpływają one na jakość terapii? ☐ Rozwój umiejętności interpersonalnych: W jaki sposób psychoterapeuta może rozwijać swoje umiejętności komunikacyjne i relacyjne	
T9	Badania nad efektami i procesem psychoterapii indywidualnej. ☐ Analiza badań nad skutecznością psychoterapii indywidualnej: Przeprowadź analizę dostępnych badań, które oceniają efektywność psychoterapii indywidualnej w leczeniu różnych problemów psychicznych (np. depresja, zaburzenia lękowe). Jakie wnioski płyną z tych badań, a jakie ograniczenia mogą wpłynąć na ich wiarygodność? ☐ Studium przypadku efektywności psychoterapii: Na podstawie fikcyjnego przypadku klienta, zaprezentuj, jak można ocenić efekty terapii indywidualnej. Jakie wskaźniki (np. zmiana w zachowaniu, emocjach) należy brać pod uwagę w ocenie skuteczności terapii? ☐ Porównanie metod oceny efektywności: Porównaj różne metody oceny skuteczności psychoterapii indywidualnej, takie jak kwestionariusze, skale oceny symptomów, wywiad kliniczny. Jakie są zalety i wady każdej z tych metod? ☐ Wyzwania w badaniach nad psychoterapią: Zorganizuj dyskusję na temat wyzwań związanych z prowadzeniem badań nad psychoterapią indywidualną. Jakie problemy mogą pojawić się w badaniach skuteczności terapii (np. efekt placebo, subiektywność ocen)? ☐ Efektywność psychoterapii indywidualnej w różnych podejściach: Przeanalizuj badania nad efektywnością różnych szkół psychoterapeutycznych (np. poznawczo-behawioralnej, psychodynamicznej, humanistycznej) w kontekście terapii indywidualnej. Które podejście przynosi najlepsze rezultaty w leczeniu określonych zaburzeń? ☐ Długoterminowe efekty psychoterapii indywidualnej: Zaprezentuj przykłady badań, które analizują długoterminowe efekty psychoterapii indywidualnej. Jakie korzyści mogą występować po zakończeniu terapii, a jakie wyzwania mogą pojawić się po jej zakończeniu? ☐ Przeprowadzenie badania efektywności terapii: Stwórz projekt badania naukowego mającego na celu ocenę skuteczności psychoterapii indywidualnej w leczeniu zaburzeń lękowych. Jakie metody badawcze wybierzesz? Jakie zmienne będziesz mierzyć, aby ocenić efektywność terapii? ☐ Rola superwizji w procesie psychoterapii: Zbadaj, jak superwizja może wpływać na efektywność psychoterapii indywidualnej. Jakie korzyści płyną z regularnej superwizji w pracy psychoterapeuty?	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, Umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do:	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. 4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
Bardzo dobry (5,0) 90,0%-100% Dobry plus (4,5) 85%-89,99% Dobry (4,0) 75%-84,99% Dostateczny plus (3,5) 70%-74,99% Dostateczny (3,0) 60,0%-69,99% Niedostateczny (2,0) Poniżej 60%		

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	38
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	43
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta (PWS)	42	57
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 pkt	100 h = 4 pkt

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:.

Aleksandrowicz J., Psychoterapia. Podręcznik dla studentów, lekarzy i psychologów, wyd. PZWL, Warszawa 2009
 Czabała J. Cz., Czynniki leczące w psychoterapii, wyd. PWN, Warszawa 2013
 Grzesiuk L., Psychoterapia, tom 1-5, wyd. Eneteia, Warszawa 2005

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Kokoszka A., Drozdowski P. (red.), Wprowadzenie do psychoterapii, Wyd. UJ, Kraków 1994
 Kratochvil S., Podstawy psychoterapii, wyd. Zys i s-ka, Poznań, 2003
 Szczukiewicz P., O pomaganiu i psychoterapeutach, Wyd. UMCS, Lublin 2005

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Podstawy psychoterapii w aspekcie zdrowia seksualnego

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia"
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia- Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychoterapia
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	V/10
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia kliniczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	ĆA	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie/ Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		50						2+6	58	6
Studia niestacjonarne		40						2+6	48	6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza w pogłębionym stopniu:		
P_W01	Student posiada wiedzę w pogłębionym stopniu z zakresu teorii seksualnej oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W11
P_W02	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat diagnozy psychologicznej w aspekcie zdrowia seksualnego w sposób umożliwiający jej praktyczne zastosowanie.	K_W15
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi wykorzystać umiejętności z zakresu psychologii klinicznej dla celów diagnostycznych i pomocowych u osób w aspekcie zdrowia seksualnego zgodnie z praktyką zawodową.	K_U09
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest gotów do współpracy ze specjalistami różnych dziedzin w zakresie pomocy osobom w aspekcie zdrowia seksualnego zgodnie z praktyką zawodową.	K_K03
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Cele i rodzaje psychoterapii w kontekście zdrowia seksualnego. ☐ Przeprowadzenie wywiadu diagnostycznego: Stwórz symulację rozmowy z klientem, który zgłasza problemy ze zdrowiem seksualnym. Określ cele psychoterapii, które będą najważniejsze w jego przypadku. ☐ Analiza przypadków: Na podstawie przedstawionych przypadków, zaproponuj rodzaj psychoterapii, który będzie najlepiej odpowiadał potrzebom osób z różnymi zaburzeniami seksualnymi. ☐ Opracowanie planu terapii: Przygotuj plan psychoterapii w kontekście problemów związanych z zdrowiem seksualnym, uwzględniając różne cele (np. poprawa funkcji seksualnych, poprawa samoakceptacji). ☐ Przykłady interwencji terapeutycznych: Opisz różne techniki, które mogą być wykorzystywane w psychoterapii zdrowia seksualnego, takie jak techniki behawioralne, rozmowy terapeutyczne, czy praca z ciałem.	P_W01 P_W02 P_U01 P_K01
T2	Analiza szkół terapeutycznych: behawioryzm, psychoanaliza i psychologia dynamiczna, psychoterapia humanistyczna i egzystencjalna, psychoterapia poznawcza, psychoterapia systemowa pod kątem stosowalności w dziedzinie zaburzeń na tle rozwoju psychoseksualnego. ☐ Porównanie szkół terapeutycznych: Na podstawie dostępnych materiałów, przygotuj porównanie efektywności różnych szkół terapeutycznych w pracy z pacjentami z zaburzeniami psychoseksualnymi. ☐ Case study: Zaprezentuj przypadek pacjenta z problemem seksualnym i przypisz metodę terapeutyczną, która wydaje się najodpowiedniejsza z różnych podejść teoretycznych. ☐ Symulacja sesji terapeutycznej: Stwórz scenariusz sesji terapeutycznej, w której psychoterapeuta wykorzystuje jedno z podejść terapeutycznych do pracy z klientem borykającym się z zaburzeniami seksualnymi. ☐ Praktyczna analiza technik: Wybierz jedno podejście terapeutyczne i zaprezentuj	

	konkretne techniki, które byłyby zastosowane w pracy z pacjentem z trudnościami w sferze seksualnej.	
T3	Zakres stosowalności psychoterapii w dziedzinie zaburzeń seksualnych. ☐ Diagnoza i dobór terapii: Opracuj diagnozę dla osoby zgłaszającej zaburzenia seksualne oraz zaproponuj najbardziej odpowiednią terapię. ☐ Stworzenie programu terapeutycznego: Przygotuj program terapii, który obejmuje różne rodzaje zaburzeń seksualnych, takich jak brak libido, zaburzenia erekcji, czy zaburzenia preferencji seksualnych. ☐ Dyskusja na temat efektywności terapii: Przeprowadź symulację rozmowy z klientem, który ma doświadczenia z różnymi podejściami terapeutycznymi. Oceń, które podejście mogłoby być najbardziej skuteczne. ☐ Praca z przypadkiem: Na podstawie wybranego przypadku pacjenta, zaplanuj interwencję terapeutyczną, uwzględniając specyfikę zaburzeń seksualnych.	
T4	Leczenie zaburzeń seksualnych mężczyzn i kobiet. ☐ Planowanie terapii indywidualnej: Stwórz plan terapeutyczny dla mężczyzny i kobiety, którzy borykają się z różnymi zaburzeniami seksualnymi (np. zaburzenia erekcji u mężczyzny, brak orgazmu u kobiety). ☐ Symulacja terapii: Przygotuj fragment sesji terapeutycznej w kontekście problemu z erekcją i omawianie trudności w sferze seksualnej z perspektywy psychoterapeutycznej. ☐ Badanie czynników biologicznych i psychicznych: Zaplanuj spotkanie terapeutyczne w kontekście analizy czynników biologicznych (np. hormonów) oraz psychicznych (np. stresu) w przypadku zaburzeń seksualnych. ☐ Dyskusja na temat zróżnicowania płciowego: Zorganizuj dyskusję na temat różnic w podejściu terapeutycznym do zaburzeń seksualnych u kobiet i mężczyzn. Jakie różnice mogą występować w diagnozowaniu i leczeniu?	
T5	Problem terapii osób należących do mniejszości seksualnych. ☐ Analiza specyfiki terapii dla osób LGBTQ+: Przygotuj analizę, która będzie zawierała szczególne wyzwania w pracy terapeutycznej z osobami LGBTQ+ w kontekście ich problemów seksualnych. ☐ Symulacja rozmowy terapeutycznej: Przeprowadź symulację sesji z osobą LGBTQ+, która zgłasza trudności w związku z identyfikacją seksualną, i opracuj plan terapii. ☐ Interwencje terapeutyczne w kontekście mniejszości seksualnych: Zaprezentuj konkretne interwencje terapeutyczne, które mogą wspierać osoby LGBTQ+ w radzeniu sobie z wewnętrznymi konfliktami dotyczącymi ich tożsamości seksualnej. ☐ Badanie wpływu społeczeństwa: Przygotuj zadanie, które bada wpływ społeczeństwa i kultury na rozwój problemów seksualnych w kontekście osób mniejszościowych.	
T6	Terapia pedofilii. ☐ Przeprowadzenie oceny ryzyka: Opracuj procedurę oceny ryzyka u osób z tendencjami pedofilskimi. Jakie techniki terapeutyczne mogą być zastosowane w celu zmniejszenia ryzyka? ☐ Interwencje w terapii pedofilii: Zaprojektuj plan interwencji terapeutycznej w przypadku osoby z pedofilią, uwzględniając aspekty psychologiczne, prawne i etyczne. ☐ Wyzwania terapeutyczne: Zbadaj wyzwania w pracy z osobami o skłonnościach pedofilskich. Jakie trudności mogą się pojawić podczas terapii, i jak je przezwyciężyć? ☐ Symulacja sesji terapeutycznej: Zaprezentuj przykładową sesję terapeutyczną z osobą z pedofilią, koncentrując się na rozpoznawaniu motywów i pracy nad kontrolowaniem impulsywności.	
T7	Leczenie zespołu dezaprobaty płci. ☐ Opracowanie planu terapii: Zaprojektuj terapię dla osoby z zespołem dezaprobaty płci, uwzględniając aspekty psychoterapeutyczne, medyczne i społeczne.	

	☐ Praca nad identyfikacją płciową: Opracuj plan terapeutyczny dla osoby, która ma problemy z zaakceptowaniem swojej tożsamości płciowej. Jakie interwencje psychologiczne będą najbardziej odpowiednie? ☐ Symulacja procesu terapeutycznego: Zaprezentuj przykład procesu terapeutycznego z osobą, która zmaga się z dezaprobatą płciową, omawiając możliwe etapy terapii. ☐ Wsparcie społeczne w terapii: Stwórz strategię wsparcia dla osoby z zespołem dezaprobaty płci, uwzględniając interwencje terapeutyczne oraz rolę rodziny i otoczenia.	
T8	Terapia seksualna osób w podeszłym wieku. ☐ Planowanie terapii dla seniorów: Przygotuj plan terapeutyczny dla osoby starszej borykającej się z problemami seksualnymi, wynikającymi z procesów starzenia się. ☐ Wyzwania terapeutyczne w pracy z seniorami: Zidentyfikuj i omów wyzwania, które pojawiają się w pracy terapeutycznej z osobami starszymi w kontekście ich życia seksualnego. ☐ Sesja terapeutyczna z seniorami: Stwórz scenariusz sesji z osobą starszą, która zgłasza problemy z libido lub relacjami seksualnymi. Jakie pytania i techniki będą użyteczne? ☐ Problemy zdrowotne a terapia seksualna: Przygotuj analizę, w jaki sposób problemy zdrowotne (np. choroby przewlekłe, menopauza) wpływają na życie seksualne seniorów, oraz jak terapeuta może pomóc w tym zakresie.	
T9	Łączenie terapii indywidualnej i rodzinnej ☐ Zastosowanie terapii indywidualnej w kontekście rodziny: Zaplanuj integrację terapii indywidualnej z terapią rodzinną w przypadku klienta z problemami seksualnymi. ☐ Case study: Zaprezentuj przypadek, w którym konieczne będzie połączenie terapii indywidualnej z terapią rodzinną. Jakie aspekty terapeutyczne będą brane pod uwagę? ☐ Interwencje w terapii rodzinnym kontekście seksualnym: Opracuj plan interwencji terapeutycznej, łącząc podejście indywidualne i rodzinne, w przypadku trudności seksualnych wynikających z problemów w rodzinie. ☐ Zarządzanie konfliktami w terapii: Zaplanuj strategię rozwiązywania konfliktów, które mogą pojawić się w procesie łączenia terapii indywidualnej i rodzinnej w kontekście zaburzeń seksualnych.	
T10	Zastosowanie podejścia dynamicznego w terapii rodzinnej. Analiza przypadku: Wybierz rodzinę z problemami komunikacyjnymi i interpersonalnymi. Opracuj plan terapii, bazując na podejściu dynamicznym, koncentrując się na analizie konfliktów rodzinnych i ich wpływie na relacje. Symulacja sesji terapeutycznej: Przeprowadź symulację sesji terapeutycznej z rodziną, stosując podejście dynamiczne. Skoncentruj się na badaniu ukrytych motywów i emocji, które wpływają na zachowania członków rodziny. Identyfikacja ról rodzinnych: Stwórz analizę struktury ról w rodzinie, identyfikując, jak te role kształtują dynamikę rodzinną i jakie zmiany mogą być konieczne, aby poprawić funkcjonowanie rodziny. Interwencje terapeutyczne: Zdefiniuj konkretne techniki terapeutyczne, które wykorzystujesz w podejściu dynamicznym do pracy z rodziną. Jakie narzędzia pomagają w rozwiązywaniu głęboko zakorzenionych problemów emocjonalnych i komunikacyjnych?	
T11	Modele zdrowienia rodziny ☐ Opracowanie modelu zdrowienia: Zaprojektuj model zdrowienia dla rodziny przeżywającej kryzys, który obejmuje wszystkie etapy leczenia i wsparcia, a także cele terapeutyczne na każdym etapie procesu. ☐ Symulacja procesu zdrowienia: Przygotuj plan terapeutyczny dla rodziny borykającej się z uzależnieniem w rodzinie. Skoncentruj się na diagnozie problemu i	

	krokach, które należy podjąć w celu odbudowy zdrowia rodzinnego. ☐ Praca z rodzinnymi zasobami: Zidentyfikuj zasoby rodzinne, które mogą wspomóc proces zdrowienia, i zaplanuj, jak można je wzmocnić podczas terapii rodzinnej. ☐ Przygotowanie programu terapeutycznego: Opracuj program terapeutyczny, który uwzględnia różne style życia i poziomy funkcjonowania rodziny (np. rodziny z dziećmi, małżeństwa z problemami komunikacyjnymi) w kontekście zdrowienia.	
T12	Trudności, zagrożenia i wyzwania w pracy terapeutycznej ☐ Analiza trudności w pracy z rodziną: Przeanalizuj trudności, które mogą pojawić się podczas pracy z rodziną przeżywającą kryzys. Jakie wyzwania pojawiają się w relacjach z klientami, a także w stosunku do innych członków rodziny? ☐ Zarządzanie oporem w terapii: Opracuj strategię zarządzania oporem, który może wystąpić u członków rodziny w trakcie terapii. Jakie techniki pomogą w przełamaniu oporu i motywowaniu do dalszej pracy? ☐ Planowanie sesji terapeutycznych w trudnych sytuacjach: Stwórz plan sesji terapeutycznych, który uwzględnia trudności i wyzwania w pracy z rodzinami doświadczającymi przemocy, uzależnień lub innych kryzysów emocjonalnych. ☐ Radzenie sobie z wypaleniem zawodowym: Przygotuj strategię przeciwdziałania wypaleniu zawodowemu w pracy terapeutycznej, uwzględniając różne techniki dbania o siebie i utrzymanie równowagi emocjonalnej w trudnych sytuacjach terapeutycznych.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. 4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Bardzo dobry (5,0) 90,0%-100%

Dobry plus (4,5) 85%-89,99%

Dobry (4,0) 75%-84,99%

Dostatecznyplus (3,5) 70%-74,99%

Dostateczny (3,0) 60,0%-69,99%

Niedostateczny (2,0) Poniżej 60%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	38
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	48
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	92	102
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150h = 6 ECTS	150h = 6 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

1. Rawińska, M. (2020). Zaburzenia seksualne a psychoterapia poznawczo-behawioralna (Miękka). PZWL Wydawnictwo Lekarskie.
2. Leiblum S., Rosen C.R. (2005), Terapia zaburzeń seksualnych, GWP Gdańsk
3. Grzesiuk I. (i inni) (1995), Psychoterapia. szkoły, zjawiska, techniki i specyficzne problemy., PWN Warszawa
4. Lew-Starowicz, M., Lew-Starowicz, Z., & Skrzypulec-Plinta, V. (Red.). (2017). Seksuologia. PZWL Wydawnictwo Lekarskie.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

1. Bonnet G. (2006), Perwersje seksualne, GWP Gdańsk
2. Kepner J.I. (1991), Ciało w procesie psychoterapii Gestalt. Warszawa
3. Levine, S. B. (2016). Sexuality Education and Therapy: Bridging Theory and Practice. New York: Routledge.

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Trening interpersonalny w relacji terapeutycznej

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia"
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	7
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychoterapia
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	V/10
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Brak

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/ konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne				65				2	6	73	7
Studia niestacjonarne				50				2	6	58	7

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Warsztat	Dyskusja dydaktyczna <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych Metoda przypadków <u>Metoda sytuacyjna</u> Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł <u>Praca w grupie</u> Debata Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada wiedzę z zakresu procesu dynamiki grupowej i tworzenia ról grupowych w oparciu o własne doświadczenia interpersonalne w grupie.	K_W10
P_W02	Posiada poszerzoną wiedzę na temat związku komunikacji z emocjami, motywacją i rozwojem wrażliwości interpersonalnej.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi zastosować posiadane umiejętności komunikacji we własnym uczeniu się i rozmowie z innymi osobami.	K_U15
P_U02	Posiada rozwinięte umiejętności komunikacji, aktywnego słuchania i wyrażania komunikatów typu Ja.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Ma świadomość własnych kompetencji komunikowania się.	K_K05
P_K02	Jest gotowy do współpracy z otoczeniem, zastosowania posiadanych kompetencji komunikowania się podczas uczestnictwa w różnych grupach i organizacjach.	K_K08
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Warsztat	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Wstęp do treningu interpersonalnego, samopoznanie i samoświadomość w kontekście psychoterapii 1. Ćwiczenie "Refleksja nad sobą" – Uczestnicy w parach dzielą się swoimi doświadczeniami z terapii (jeśli są terapeutami), omawiając swoje mocne strony i obszary do rozwoju. Ćwiczenie ma na celu podniesienie samoświadomości. 2. "Punkty zwrotne w życiu" – Uczestnicy rysują "mapę życia", wskazując momenty, które miały wpływ na ich psychikę. Następnie dzielą się swoimi doświadczeniami, co może pomóc w rozwoju empatii terapeuty. 3. Kwestionariusz introspekcji – Uczestnicy wypełniają ankietę dotyczącą samooceny swoich kompetencji interpersonalnych i emocjonalnych w kontekście pracy terapeutycznej. 4. "Idealny terapeuta" – Ćwiczenie polegające na stworzeniu listy cech, które uczestnicy przypisują do idealnego psychoterapeuty, a następnie dyskusja nad tym, jak te cechy mogą wpływać na efektywność terapii.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02
T2	Dynamika pracy zespołowej w kontekście grupowych sesji terapeutycznych, etapy formowania grupy i role grupowe w terapii 1. Ćwiczenie "Rola w grupie" – Uczestnicy przeprowadzają ćwiczenie, w którym przyjmują różne role w grupie terapeutycznej (np. lider, wspierający, krytyk). Po zakończeniu zadania omawiają, jak te role mogą wpływać na efektywność pracy grupowej. 2. Analiza "Procesu grupowego" – Uczestnicy w grupach wykonują zadanie, a następnie omawiają, jak różne etapy pracy grupowej (np. formowanie, burza, normowanie) wpłynęły na dynamikę interakcji.	

	3. Ćwiczenie "Zaufanie w grupie" – Uczestnicy wykonują zadanie, które wymaga wzajemnego zaufania (np. przejście przez tor przeszkód z zamkniętymi oczami). Po zadaniu omawiają, jak zaufanie wpływa na relację w terapii grupowej. 4. Symulacja terapii grupowej – Uczestnicy odgrywają scenki związane z terapią grupową, przyjmując różne role (terapeuta, uczestnik), by przeanalizować rolę dynamiki grupowej i jej wpływ na proces terapeutyczny.	
T3	Realizacja celów indywidualnych i grupowych w psychoterapii: "Ja w grupie" - rozwój kompetencji interpersonalnych w kontekście terapii 1. Ćwiczenie "Cel terapeutyczny" – Uczestnicy formułują cele terapeutyczne (indywidualne i grupowe), omawiają je w grupach, dzieląc się metodami ich realizacji w kontekście pracy terapeutycznej. 2. Rola grupy w rozwoju kompetencji – Uczestnicy analizują, jak interakcje w grupie mogą wspierać rozwój ich umiejętności terapeutycznych, a także w jaki sposób mogą wspierać innych. 3. Ćwiczenie "Refleksje nad postępem" – Uczestnicy dzielą się swoimi spostrzeżeniami na temat postępów w rozwoju kompetencji interpersonalnych oraz omawiają, co im w tym pomaga, a co przeszkadza. 4. Analiza celów z perspektywy grupy – Uczestnicy wykonują zadanie wymagające współpracy w grupie, a następnie wspólnie omawiają, jakie indywidualne i grupowe cele zostały osiągnięte.	
T4	Prawidłowości dotyczące funkcjonowania małych grup społecznych w kontekście grupowej terapii psychologicznej 1. Symulacja "Praca w małych grupach" – Uczestnicy wykonują zadanie w małych grupach, a następnie omawiają, jakie wyzwania wystąpiły w kontekście współpracy i jak można je rozwiązać w ramach terapii. 2. Ćwiczenie "Normy grupowe" – Uczestnicy tworzą w grupie zbiór zasad, które będą obowiązywać w trakcie terapii, a potem omawiają, jak te normy wpływają na proces grupowy. 3. Debata "Zaufanie i spójność grupy" – Dyskusja na temat roli zaufania i spójności w grupie terapeutycznej oraz metod ich budowania. 4. Ćwiczenie "Dynamika grupowa" – Uczestnicy rozmawiają o interakcjach między członkami grupy i ich wpływie na cel terapii, analizując dynamikę grupową.	
T5	Efektywna komunikacja w terapii, uwarunkowania i dynamika komunikacji w kontekście psychoterapii 1. Ćwiczenie "Kanały komunikacyjne" – Uczestnicy wykonują zadanie, w którym przekazują informacje poprzez różne kanały komunikacyjne (werbalne, niewerbalne), a następnie omawiają efektywność tych przekazów. 2. Rozpoznawanie barier komunikacyjnych w terapii – Uczestnicy dzielą się przykładami sytuacji, gdzie występowały trudności w komunikacji z klientem, i zastanawiają się nad sposobami ich przełamywania. 3. Ćwiczenie "Aktywne słuchanie" – W parach uczestnicy przeprowadzają rozmowę, stosując technikę aktywnego słuchania, po czym omawiają, co było dla nich najtrudniejsze i jakie korzyści odnieśli z tej techniki. 4. Debata "Komunikacja w relacji terapeutycznej" – Uczestnicy dyskutują na temat roli komunikacji werbalnej i niewerbalnej w relacji terapeutycznej, wskazując, jak efektywna komunikacja wpływa na efekty terapii.	

T6	Budowanie zespołu w kontekście terapii grupowej: produktywność, synergia, facylitacja społeczna 1. Symulacja "Terapia grupowa" – Uczestnicy wykonują ćwiczenie, które ma na celu zrozumienie, jak produktywność i synergia grupowa wpływają na sukces terapii, omawiając na bieżąco efektywność współpracy. 2. Ćwiczenie "Facylitacja społeczna" – Uczestnicy omawiają i ćwiczą techniki facylitacji, pomagające wspierać interakcje w grupie terapeutycznej, by były bardziej efektywne. 3. Analiza "Myślenie grupowe w terapii" – Uczestnicy rozważają, jak myślenie grupowe może wpłynąć na proces terapeutyczny i jakie są zagrożenia związane z tym zjawiskiem. 4. Ćwiczenie "Praca zespołowa w terapii" – Uczestnicy wykonują zadanie w grupie, które wymaga ścisłej współpracy, a następnie analizują, w jaki sposób różne typy zachowań w grupie mogą wpłynąć na skuteczność terapii.	
T7	Komunikacja werbalna i niewerbalna w psychoterapii, aktywne słuchanie i asertywność w pracy terapeuty 1. Ćwiczenie "Aktualizacja komunikacji" – Uczestnicy rozmawiają na temat trudnej sytuacji terapeutycznej, stosując aktywne słuchanie i asertywność. Następnie omawiają, co było skuteczne w ich komunikacji. 2. Ćwiczenie "Zrozumienie niewerbalne" – Uczestnicy wykonują zadanie, w którym mają zrozumieć emocje klienta wyłącznie na podstawie komunikacji niewerbalnej (np. gesty, mimika). 3. Rola asertywności w terapii – Uczestnicy przeprowadzają symulację sytuacji, w których terapeuta musi wykazać się asertywnością, omawiając potem, jakie korzyści i wyzwania płyną z tej umiejętności w pracy terapeutycznej. 4. Deбата "Komunikacja niewerbalna w terapii" – Uczestnicy dyskutują na temat wpływu komunikacji niewerbalnej na proces terapeutyczny, zastanawiając się nad tym, jak rozpoznać potrzeby klienta poprzez obserwację.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Warsztat	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i przeprowadzenia mini-treningu rozwijającego interpersonalnie.	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
1. zaangażowanie i aktywność w wykonywane w trakcie treningu ćwiczenia 2. przygotowanie (według wytycznych prowadzącego) ćwiczenia kształtującego i rozwijającego jedną z kompetencji interpersonalnych i zaprezentowanie jej na forum grupy		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 90,0 -100 % dobry plus (4.5) – 85,0 -89,99 % dobry (4.0) – 75,0 – 84,99 %		

dostateczny plus (3.5) – 70,0 – 74,99 %

dostateczny (3.0) – 60,0 – 69,99 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 60 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	73	58
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	65	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne, samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń	102	117
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	175h = 7 ECTS	175h = 7 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Rogers, C. R. (1991). Terapia nastawiona na klienta. Grupy spotkaniowe. Wrocław: Thesaurus-Press.

Jedliński, K, Golińska, L., Karczewska, M., Łabędź, D., Ossowska, T. i Szczepańska, H. (1997). Trening interpersonalny. Warszawa: WAB.

Zaborowski, Z. (1997). Trening interpersonalny. Warszawa: Wyd. Scholar.

Egan, G. (2001). Twarzą w twarz: Uczestnictwo w grupowym treningu psychologicznym i rozwój interpersonalny. Poznań: Zys i S-ka.

Praszkier, R. i Różycki, A. (1984). Bliskie spotkania. Rzecz o treningu grupowym. Warszawa: Nasza Księgarnia.

Rogers, C. R. (1981). Grupy spotkaniowe. W: K. Jankowski (red.), Psychologia w działaniu. Warszawa: Czytelnik (s. 78-155).

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

McKey, M., Davis, M., Fanning, P. (2001) Sztuka skutecznego porozumiewania się, Gdańsk, GWP.

Nęcki, Z. (2000). Komunikacja międzyludzka. Kraków: ANTYKWA.

Pease, A., B.,(2010). To przecież proste! Towarzyskie umiejętności ułatwiają życie. REBIS, Poznań.

Smółka, P. (2008). Kompetencje społeczne. Metody pomiaru i doskonalenia umiejętności interpersonalnych. Kraków: Oficyna Wolters Kluwer Polska

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)	
1. Nazwa przedmiotu	...
2. Kod przedmiotu	...
3. Poziom edukacji	...
4. Liczba godzin	...
5. Liczba ECTS	...
6. Rodzaj przedmiotu	...
7. Wykładowca	...
8. Opis przedmiotu	...
9. Literatura	...
10. Inne informacje	...

Proseminarium - Psychoterapia

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	2
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	III/ 6
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien znać i umieć stosować w praktyce metodologię badań społecznych, statystykę, podstawy komunikacji.
Zasady wyboru proseminarium	Proseminarium jest przedmiotem wybieralnym, co oznacza, że student ma możliwość wyboru zakresu tematycznego zgodnego z obszarem swojej specjalności. Tematyka zajęć i realizowanych projektów może być dopasowana do jednej z czterech ścieżek: psychologia kliniczna, psychologia biznesu i coaching, psychoterapia oraz psychologia dzieci i młodzieży . Dzięki takiemu podziałowi studenci mogą wybrać obszar, który najbardziej odpowiada ich zainteresowaniom i ścieżce zawodowej, a realizowane w ramach proseminarium zadania będą przydatne w dalszym kształceniu oraz praktyce zawodowej.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne						20		2	8	30	2
Studia niestacjonarne						20		2	8	30	2

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne
Seminarium	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> <u>Metoda projektów</u> <u>Analiza źródeł</u>

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym stopniu		
P_W01	Student potrafi wskazać powiązania pomiędzy psychologią a innymi dyscyplinami naukowymi, w tym z zakresu nauk społecznych i medycznych. Potrafi integrować zdobytą wiedzę z tych obszarów w kontekście praktycznych zastosowań w pracy psychologa. Rozumie znaczenie współpracy między-psychologicznej w kontekście pracy z osobami z różnymi potrzebami (np. medycznymi, pedagogicznymi, socjologicznymi).	K_W01
P_W02	Student ma szczegółową wiedzę na temat metodologii badań psychologicznych, w tym umiejętność projektowania badań empirycznych, ich realizacji oraz stosowania odpowiednich narzędzi do analizy danych (statystycznych i psychometrycznych). Potrafi zaplanować badania w kontekście problematyki rozwoju osób na spektrum autyzmu lub osób transpłciowych, uwzględniając specyficzne wymagania etyczne i metodologiczne.	K_W04
P_W03	Student rozumie zasady ochrony własności intelektualnej oraz prawa autorskiego w kontekście prowadzenia badań naukowych i psychologicznych, w tym związanych z tematyką transpłciowości, niebinarności oraz osób na spektrum autyzmu. Zna przepisy regulujące prawa autorskie w kontekście stosowania narzędzi psychometrycznych, metod diagnozy i publikacji wyników badań psychologicznych.	K_W18
Umiejętności:		
P_U01	Student posiada umiejętność formułowania celów badawczych, hipotez oraz problemów badawczych związanych z tematyką psychologii. Potrafi zaplanować kompleksowy plan badawczy dotyczący zagadnień z zakresu psychologii, uwzględniając odpowiednią metodologię i specyfikę badanego obszaru.	K_U02
P_U02	Student potrafi zebrać i dokonać selekcji materiału źródłowego pochodzącego z różnorodnych źródeł. Umie krytycznie analizować teksty różnych autorów z zakresu psychologii, oceniając ich wiarygodność i znaczenie w kontekście badanego tematu. Na podstawie zebranych informacji potrafi wyciągnąć krytyczne wnioski, które stanowią fundament dla własnych badań.	K_U04
P_U03	Student potrafi samodzielnie formułować wnioski oparte na literaturze przedmiotu, wykazując zdolność do syntezy wyników wcześniejszych badań oraz zastosowania ich w kontekście nowych analiz i badań.	K_U06
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest gotów do podjęcia samodzielnej pracy badawczej w zakresie psychologii, zachowując profesjonalizm i szacunek wobec wybranych tematów oraz uczestników badania, uwzględniając ich potrzeby i specyfikę. Student wykazuje się odpowiedzialnością za przestrzeganie zasad etyki zawodowej w całym procesie badawczym, od formułowania problemu badawczego, poprzez gromadzenie materiału, aż po przedstawienie wyników, kierując się dobrem uczestników badania oraz zasadami rzetelności naukowej.	K_K01 K_K02
P_K02	Student jest świadomy swoich ograniczeń w zakresie wiedzy i umiejętności badawczych oraz rozumie konieczność konsultacji z innymi psychologami, pedagogami oraz specjalistami innych dziedzin w celu poprawy jakości swojej pracy badawczej. Potrafi korzystać z superwizji w postaci forum dyskusyjnego w ramach zajęć, aby usprawnić swój proces naukowy i badawczy, kierując się zasadami etyki zawodowej i naukowej.	K_K03

P_K03	Student jest gotów do aktywnego uczestnictwa w tworzeniu, realizacji i krytycznej dyskusji na temat własnych badań naukowych oraz wyników badań innych osób, argumentując merytorycznie i szanując opinie innych. W trakcie pracy badawczej uwzględnia etyczne aspekty prowadzenia badań oraz stosuje zasady rzetelności naukowej i etyki w kontekście psychologicznym.	K_K06
P_K04	Ma świadomość praktycznego wymiaru zasad ochrony własności intelektualnej, odnosi się do nich w procesie naukowo-badawczym.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Seminarium	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
S1	Praca dyplomowa: wytyczne, wymagania, struktura pracy. Zapoznanie studentów z uczelnianymi standardami opracowywania prac dyplomowych. Zakresy tematyczne proseminarium: 1. Procesy zmiany w psychoterapii (dla studentów zainteresowanych psychoterapią) • Modele i skuteczność różnych nurtów terapeutycznych • Mechanizmy zmiany w terapii • Znaczenie relacji terapeutycznej i etyki zawodowej • Terapia poznawczo-behawioralna w pracy z lękiem i depresją • Praca terapeutyczna z osobami z zaburzeniami osobowości	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02 P_K03 P_K04
S2	Etapy postępowania badawczego wg APA: definiowanie problemu badawczego, przegląd literatury, etyka badań psychologicznych. Analiza przykładowego artykułu naukowego oraz omówienie trudności w poszczególnych etapach planowania badań.	
S3	Metody, techniki i narzędzia badawcze: metody jakościowe i ilościowe, skale pomiarowe, narzędzia badawcze – kwestionariusze, testy psychologiczne, obserwacja, eksperymenty oraz walidacja narzędzi badawczych. Analiza wybranych metod badawczych używanych w pracach magisterskich.	
S4	Etyka badań psychologicznych: ochrona danych osobowych i zgoda na udział w badaniu, potencjalne zagrożenia dla uczestników badań. Dyskusja grupowa: analiza przypadków naruszeń etycznych w badaniach psychologicznych. Warsztat: przygotowanie zgody informowanej dla uczestników badania.	
S5	Statystyka w psychologii i analiza danych: statystyki opisowe, wybór odpowiednich testów statystycznych, analiza z wykorzystaniem SPSS, wizualizacja danych. Warsztat: analiza przykładowego zestawu danych oraz przeprowadzenie prostych analiz statystycznych. Dyskusja: jakie testy pasują najbardziej do różnych problemów badawczych?	
S6	Przeprowadzenie badania w praktyce: przygotowanie narzędzi badawczych i ankiety własnej (pytań metryczkowych) oraz przygotowanie bazy danych do analizy statystycznej.	
S7	Przegląd literatury i krytyczna analiza źródeł: wyszukiwanie literatury w naukowych bazach danych, ocena jakości i wiarygodności źródeł. Warsztat: praktyczne wyszukiwanie literatury w bazie danych.	
S8	Pisanie pracy magisterskiej: tworzenie konspektu pracy, pisanie wstępu teoretycznego, przegląd literatury, opracowanie części metodologicznej. Warsztat: analiza materiałów naukowych i języka wykorzystywanego w źródłach naukowych. Parafrazowanie fragmentów tekstu.	

S9	Wybór tematyki badania psychologicznego do projektu. Praca grupowa/indywidualna: opis celu badania, postawienie pytań badawczych, określenie grupy badanej, znalezienie literatury i narzędzi badawczych, sporządzenie opisu badań w zakresie podjętej tematyki. Sformatowanie raportów i bibliografii zgodnie z Apa7.	
S10	Prezentacja projektów przez studentów. Omówienie istotnych elementów i wyzwań związanych z zaplanowaniem badania psychologicznego.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, <u>projekt, prezentacja</u> , referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: <u>wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne</u> WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Seminarium	Prezentacja projektów, aktywność merytoryczna	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie seminarium na podstawie aktywności merytorycznej studenta, wykonaniu zadań w ramach PWS oraz prezentacja projektu.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Aktywność merytoryczna studenta w ramach proseminarium polega na realizacji zadań stanowiących elementy projektu grupowego, który ma na celu wprowadzenie do procesu przygotowywania pracy badawczej w zakresie psychologii. Do kluczowych zadań należy:

1. **Identyfikacja kluczowych obszarów badania** w kontekście wybranej tematyki psychologicznej.
2. **Określenie grupy badanej**, uwzględniając specyfikę wybranego zagadnienia badawczego.
3. **Formułowanie problemu badawczego** oraz precyzyjne określenie celu badania.
4. **Postawienie pytań badawczych**, które będą prowadziły do realizacji głównego celu badania.
5. **Przeprowadzenie przeglądu literatury**, w tym znalezienie odpowiednich źródeł naukowych, badań i artykułów zgodnych z wybraną tematyką.
6. **Dobór narzędzi badawczych** odpowiednich do realizacji zaplanowanego badania.
7. **Formułowanie hipotez badawczych**, które będą stanowiły podstawę dalszej analizy.
8. **Sporządzenie opisu (1,5-2 strony)** na podstawie literatury przedmiotu, obejmującego analizę innych badań związanych z wybraną tematyką.
9. **Sformatowanie raportu i bibliografii zgodnie z wymaganiami APA7**, zgodnie z obowiązującymi standardami w psychologii.
10. **Prezentacja efektów pracy** na ostatnich zajęciach, w formie ustnej lub pisemnej, w zależności od decyzji prowadzącego.

Projekt może być realizowany indywidualnie lub w dwuosobowych zespołach. Praca nad projektem będzie odbywać się podczas zajęć.

Ocena projektu:

Za każdy element projektu można uzyskać 1 punkt. Warunkiem zaliczenia proseminarium jest uzyskanie co najmniej 6 punktów (minimum 6 pkt, maksimum 10 pkt).

Kryteria oceny:

- **Bardzo dobry (5.0)** – 91-100%
- **Dobry plus (4.5)** – 81-90%
- **Dobry (4.0)** – 71-80%
- **Dostateczny plus (3.5)** – 61-70%
- **Dostateczny (3.0)** – 51-60%
- **Niedostateczny (2.0)** – poniżej 50%

Zadanie w ramach PWS opisane poniżej lub inne wskazane przez prowadzącego.

1. Przeprowadzenie przeglądu literatury :

- **Opis:** Student będzie musiał samodzielnie wyszukiwać, analizować i selekcjonować odpowiednie artykuły naukowe, badania i książki związane z wybraną tematyką. Celem jest zebranie co najmniej 5 materiałów, które staną się podstawą analizy w projekcie. W tym czasie student zapozna się z literaturą, analizując różne badania i podejścia w danym obszarze.

2. Formułowanie problemu badawczego oraz celu badania:

- **Opis:** Na podstawie zebranego materiału literaturowego student samodzielnie opracuje i precyzyjnie określi problem badawczy, a także główny cel badania. Będzie musiał zastanowić się, jaki aspekt wybranej tematyki jest najistotniejszy do zbadania i w jaki sposób jego badanie może przyczynić się do rozwoju wiedzy w tym obszarze.

3. Postawienie pytań badawczych:

- **Opis:** Student sformułuje pytania badawcze, które będą prowadzić do realizacji głównego celu badania. Pytania te powinny być ściśle powiązane z określonym problemem badawczym, wynikającym z przeglądu literatury. Każde pytanie powinno być jasne i ukierunkowane na odpowiedź w kontekście zaplanowanego badania.

4. Dobór narzędzi badawczych:

- **Opis:** Na podstawie przeglądu literatury student wybierze odpowiednie narzędzia badawcze, takie jak kwestionariusze, skale oceny czy narzędzia jakościowe (np. wywiady). Musi wybrać narzędzia, które najlepiej odpowiadają na pytania badawcze oraz będą w stanie dostarczyć danych do analizy.

5. Formułowanie hipotez badawczych:

- **Opis:** Student samodzielnie sformułuje hipotezy badawcze, które będą stanowiły przypuszczenia dotyczące wyników badania. Hipotezy muszą być bezpośrednio powiązane z postawionymi pytaniami badawczymi i wnioskami płynącymi z przeglądu literatury.

6. Sporządzenie opisu na podstawie literatury przedmiotu:

- **Opis:** Na podstawie literatury przedmiotu student stworzy krótki (1,5-2 strony) opis dotyczący wybranego zagadnienia badawczego. Będzie to analiza innych badań z zakresu wybranej tematyki, która pomoże określić luki w badaniach i uzasadni konieczność przeprowadzenia własnego badania.

7. Sformatowanie raportu i bibliografii zgodnie z APA7:

- **Opis:** Student będzie musiał samodzielnie sformatować raport oraz bibliografię zgodnie z wytycznymi APA7. Będzie to obejmowało odpowiednie cytowanie źródeł oraz poprawne przygotowanie listy referencji, zgodnie z wymaganiami obowiązującymi w psychologii.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	30	30
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	20	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	8	8
2. Indywidualna praca własna studenta – suma godzin z punkty 2.1	20	50
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, czytanie literatury, powtarzanie	20	20

materiału. Przygotowanie praktycznego zadania zaliczeniowego.		
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	50 h = 2 ECTS	50 h = 2 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Brzeziński, J. (2021). <i>Metodologia badań psychologicznych</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Bedyńska S. i Cypryńska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny Drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> . Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno Bedyńska S. i Cypryńska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny Drogowskaz 2. Praktyczne wprowadzenie do analizy wariancji</i> . Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno Bedyńska S. i Cypryńska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny Drogowskaz 3. Praktyczny przewodnik wykorzystania modeli regresji oraz równań strukturalnych</i> . Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno Nęcka, E., Stocki, R. (2011). <i>Jak pisać prace z psychologii. Poradnik dla studentów i badaczy</i> . PWN		
Literatura uzupełniająca przedmiotu: Brzeziński, J., M., Oleś, P., K. (2021). <i>O psychologii i psychologach. Między uniwersytetem a praktyką społeczną</i> . Wydawnictwo Naukowe PWN Chyrowicz, B., Brzeziński, J., M., Toeplitz-Winiewska, M., Toeplitz, Z. (2019). <i>Etyka zawodu psychologa</i> . Wydawnictwo Naukowe PWN. Górniak, J., Wachnicki, J. (2013). <i>Pierwsze kroki w analizie danych</i> . Predictive Solutions. Nawojczyk, M. (2010). <i>Przewodnik po statystyce dla socjologów</i> . SPSS Polska- Hornowska, E. (2001). <i>Testy psychologiczne: teoria i praktyka</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR.		
Inne materiały dydaktyczne: Standardy APA-7: https://apa7.liberilibri.pl/ Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.		

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Seminarium magisterskie - Psychoterapia

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	10
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	IV/7-8
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien znać i umieć stosować w praktyce metodologię badań społecznych, podstawy komunikacji.
Zasady wyboru seminarium	Student ma możliwość realizacji seminarium w oparciu o własne zainteresowania badawcze i wybraną specjalność. W ramach seminarium rozwija umiejętności prowadzenia badań naukowych oraz przygotowuje pracę dyplomową pod kierunkiem promotora. Zakres tematyczny seminarium obejmuje obszary związane z wybraną specjalnością: psychologią kliniczną, psychologią biznesu i coachingiem, psychoterapią oraz psychologią dzieci i młodzieży.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne						50		2	30	80	10
Studia niestacjonarne						50		2	30	80	10

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne
Seminarium	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Analiza źródeł</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> <u>Debata</u> <u>Inne: przygotowywanie pracy magisterskiej</u>

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym stopniu		
P_W01	Student ma wiedzę na temat zależności problematyki z zakresu psychologii z innymi obszarami nauk, w szczególności w aspekcie praktycznym.	K_W01
P_W02	Zna zasady i metody badań w obszarze psychologii, niezbędne do przygotowania i przeprowadzenia badań empirycznych.	K_W04
P_W03	Zna zasady ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego, jak również prawne uwarunkowania w działalności badawczo-naukowej.	K_W18
Umiejętności:		
P_U01	Posiada umiejętność formułowania celów, hipotez i problemów badawczych. Potrafi zaplanować plan badawczy w zakresie studiowanego obszaru z zakresu psychologii. Potrafi dokonać operacjonalizacji hipotez, opracować plan badawczy adekwatny do badanego problemu oraz przeprowadzić samodzielnie i w zespole badawczym badania z wykorzystaniem metod ilościowych i jakościowych. Potrafi poddać analizie zebrane dane empiryczne, z zastosowaniem metod statystyki opisowej oraz statystycznej weryfikacji hipotez.	K_U02
P_U02	Potrafi zgromadzić oraz dokonać selekcji materiału źródłowego, pochodzącego z różnych źródeł. Umie krytycznie odnieść się do tekstów różnych autorów z zakresu psychologii. Na podstawie zebranych informacji potrafi sformułować krytyczne sądy stanowiące podstawę badań własnych.	K_U04
P_U03	Potrafi redagować teksty przedstawiające wyniki własnych, badań zawierające analizę literatury przedmiotu oraz przedstawiać wnioski, z zachowaniem standardów edytorskich i metodycznych właściwych dla psychologii z wykorzystaniem narzędzi i technik informatycznych.	K_U06
P_U04	Potrafi współpracować w zespole wielozadaniowym i podejmować wiodącą rolę w zespole, kierować jego pracą, projektować i prowadzić działania edukacyjne, w odniesieniu do grup dzieci, młodzieży i dorosłych na różnych etapach rozwoju oraz indywidualizować działania edukacyjne i prowadzić pomiar dydaktyczny, wykorzystując wiedzę z zakresu pedagogiki i psychologii.	K_U21
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student rozwija umiejętność prowadzenia samodzielnej pracy badawczej w zakresie psychologii, wykazując profesjonalizm i szacunek wobec badanego zagadnienia oraz uczestników badania. W procesie formułowania problemu badawczego, doboru metod, analizy wyników i ich prezentacji kieruje się zasadami etyki zawodowej oraz rzetelności naukowej. Jest świadomy swojej odpowiedzialności za jakość i wiarygodność prowadzonych badań, uwzględniając potrzeby i specyfikę grupy badanej.	K_K01 K_K02
P_K02	Student posiada świadomość swoich ograniczeń w zakresie wiedzy i umiejętności badawczych oraz rozumie znaczenie konsultacji z promotorem, innymi prowadzącymi oraz specjalistami z różnych dziedzin w celu podniesienia jakości swojej pracy naukowej. Aktywnie uczestniczy w superwizji prowadzonej w formie forum dyskusyjnego z promotorem i innymi studentami seminarium, wymieniając się spostrzeżeniami i uwagami na temat pisanej pracy. Doskonali swój warsztat badawczy, kierując się zasadami etyki zawodowej i naukowej.	K_K03
P_K03	Student wykazuje gotowość do aktywnego i zaawansowanego uczestnictwa w procesie tworzenia, realizacji oraz krytycznej analizy własnych badań naukowych, jak również do konstruktywnej dyskusji nad wynikami badań innych osób. Potrafi formułować	K_K06

	merytoryczne argumenty, odnosząc się do różnych perspektyw teoretycznych i metodologicznych, przy jednoczesnym poszanowaniu odmiennych stanowisk. W toku pracy badawczej świadomie identyfikuje i rozwiązuje potencjalne dylematy etyczne, przestrzegając zasad rzetelności naukowej i etyki zawodowej właściwej dla psychologii.	
P_K04	Student stosuje zasady ochrony własności intelektualnej w pracy naukowej, redagując teksty zgodnie z metodologicznymi standardami psychologii i wykorzystując narzędzia informatyczne. Jest świadomy ograniczeń badań diagnostycznych w psychologii i pedagogice oraz wymogu posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych. Dbą o etos zawodu psychologa, stosując zasady etyczne i dobierając narzędzia diagnostyczne zgodne z profesjonalnymi standardami.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Seminarium	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
S1	Tematy prac uzależnione są od wybranego przez studentów promotora - możliwy zakres tematyczny podany przy wyborze promotora omawiany jest na 1 zajęciach. Proponowany zakres tematyczny seminarium: 1. Psychoterapia ◆ Skuteczność różnych nurtów terapeutycznych (np. CBT, psychodynamiczny, humanistyczny, ACT, TSR i inne) ◆ Terapia poznawczo-behawioralna w pracy z lękiem i depresją ◆ Rola relacji terapeutycznej w procesie leczenia ◆ Mechanizmy zmiany w psychoterapii ◆ Interwencje terapeutyczne w zaburzeniach osobowości Możliwa jest również kontynuacja tematów poruszanych w ramach proseminarium specjalnościowego lub inne tematy pracy wpisujące się w kompetencje i zainteresowania badawcze promotora. Procedura ustalania tematu pracy. Problem spójności tematu pracy z jej zawartością. Zakres tematu pracy. Problematyka pracy.	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 P_K01 P_K02 P_K03 P_K04
S2	Sformułowanie tematu pracy	
S3	Struktura pracy. Elementy pracy magisterskiej. Plan pracy. Struktura części teoretycznej pracy. Cechy rozdziału metodologicznego. Struktura części empirycznej.	
S4	Zasady pisarstwa naukowego i poprawnego definiowanie pojęć. Język potoczny a język naukowy. Elementy składowe i funkcje definicji. Zasady formułowania definicji. Główne błędy w definiowaniu pojęć. zasady pisarstwa naukowego.	
S5	Forma pracy. Zasady, formy normalizacji i redakcji tekstu. Zwroty grzecznościowe. Formułowanie przypisów, ich rodzaje. Stosowanie cytatów.	
S6	Prezentacja graficzna. Zastosowanie rysunków, tabel, wykresów, obiektów w tekście pracy.	
S7	Unifikacja procesu wyjaśniania. Gromadzenie źródeł eksploatacyjnych.	

S8	Analiza literatury z zakresu problematyki pracy. Poszukiwanie i wybór źródeł. Zasady studiowania literatury. Sporządzanie notatek. Stosowanie cytatów i streszczeń.	
S9	Analiza wstępnej wersji pierwszego rozdziału pracy. Zgodność i spójność tekstu. Poprawność merytoryczna. Umiejętność doboru źródeł. Umiejętność krytycznego podejścia do poglądów różnych autorów z tekstów źródłowych.	
S10	Analiza wstępnej wersji części teoretycznej pracy. Prezentacja części teoretycznej pracy. Krytyczna ocena tekstów. Spójność z założonymi celami. Poprawność językowa i metodologiczna.	
S11	Wstępne założenia metodologii badań własnych. Założenia do części empirycznej pracy. Cele i etapy badań empirycznych. Przedmiot i zakres badań własnych.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, <u>projekt, prezentacja</u> , referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : <u>wiedza, umiejętności</u> <u>,kompetencje społeczne</u> WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Seminarium	Prezentacja części teoretycznej, bibliografia	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie seminarium na podstawie aktywności merytorycznej studenta i stopnia wykonania zadań w trakcie zajęć i PWS.

Plan pracy własnej studenta w ramach seminarium (83h w semestrze VII i 83h w semestrze VIII)

W ramach seminarium student będzie aktywnie uczestniczył w zajęciach z promotorem oraz dyskutował na temat swojej pracy z innymi studentami seminarium. Podczas spotkań seminaryjnych będzie miał możliwość konsultowania postępów w pracy badawczej, omawiania problemów badawczych, wniosków z przeglądu literatury oraz zaplanowanego badania. Udział w dyskusjach grupowych, wymiana doświadczeń i opinii, a także konstruktywna krytyka i wsparcie ze strony innych studentów stanowią ważny element rozwijania kompetencji naukowych. Jego aktywność merytoryczna oraz zaangażowanie w zadania realizowane przez prowadzącego będą oceniane na bieżąco, a ocena ta będzie miała wpływ na końcowy wynik pracy seminaryjnej.

Semestr VII - 83 godziny

1. Przegląd literatury (30 godzin)

- Samodzielne przeszukiwanie i analiza literatury w języku ojczystym i obcym.
- Poszukiwanie badań, książek, artykułów naukowych oraz innych materiałów związanych z tematem pracy dyplomowej.
- Przygotowanie zbioru źródeł zebranych z różnych baz danych (np. PubMed, PsycINFO, Google Scholar).
- Opracowanie wstępnej analizy literatury (ok. 5 stron).

2. Zgromadzenie materiałów (25 godzin)

- Praca nad organizowaniem literatury (w języku ojczystym i obcym), w tym tworzenie spisu cytowanych źródeł.
- Selekcja materiałów i organizowanie bazy źródeł do dalszej pracy badawczej.
- Konsultacje z promotorem w celu oceny doboru literatury.

3. Ustalenie problemów badawczych (18 godzin)

- Formułowanie wstępnych pytań badawczych i hipotez.
- Praca nad doprecyzowaniem głównego celu badania oraz zadań badawczych.
- Konsultacje z promotorem i prowadzącymi seminarium, w celu uzyskania feedbacku na temat wybranych pytań badawczych.

- Opracowanie wstępnej wersji problemu badawczego (1-2 strony).

4. **Konspekt pracy dyplomowej (10 godzin)**

- Opracowanie struktury pracy dyplomowej (spis treści).
- Opis ogólnego zamysłu badawczego oraz przyjętej metodologii.
- Wstępne sformułowanie hipotez badawczych.
- Przygotowanie planu badawczego i podziału pracy na kolejne etapy.

Semestr VIII - 83 godziny

1. **Napisanie części teoretycznej pracy (40 godzin)**

- Pisanie rozdziału teoretycznego, bazującego na przeglądzie literatury i materiałach źródłowych.
- Analiza zagadnienia w kontekście psychologii, uwzględniając najnowsze badania i teorie.
- Pisanie z uwzględnieniem wymagań formalnych i metodycznych psychologii.
- Przygotowanie pierwszej wersji części teoretycznej (10-15 stron).
- Konsultacje z promotorem, na bieżąco korygowanie tekstu w zależności od uwag.

2. **Zaplanowanie badań własnych (30 godzin)**

- Opracowanie planu badawczego, uwzględniając dobór metod badawczych, narzędzi psychometrycznych oraz grupy badanej.
- Określenie procedur badawczych i analizy danych.
- Opracowanie wstępnego projektu badania (ok. 3-5 stron).
- Przeprowadzenie konsultacji z promotorem oraz innymi prowadzącymi seminarium, dotyczących założeń badania i narzędzi badawczych.

3. **Opracowanie raportu z pracy (13 godzin)**

- Tworzenie pełnej wersji raportu badawczego, uwzględniając dotychczasowy postęp pracy nad częścią teoretyczną i projekt badania.
- Uporządkowanie tekstu, sformatowanie według standardów APA, przygotowanie bibliografii.
- Konsultacje z promotorem w celu uzyskania feedbacku i końcowych wskazówek do pracy.

4. **Prezentacja części pracy dyplomowej (5 godzin)**

- Opracowanie prezentacji multimedialnej podsumowującej pracę badawczą i jej prezentacja.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Kryteria oceniania:

1. **Przegląd literatury**

- Jakość zebranych materiałów, różnorodność źródeł (w tym zagranicznych), odpowiedniość wybranych badań.

2. **Zgromadzenie materiałów**

- Organizacja i systematyczność w zbieraniu i przechowywaniu materiałów źródłowych, poprawność cytowań.

3. **Ustalenie problemu badawczego i konspekt pracy**

- Trafność ustalenia problemu badawczego i celów badania, zgodność z literaturą.

4. **Część teoretyczna pracy dyplomowej**

- Spójność i jakość napisanej części teoretycznej, integracja przeglądu literatury, logiczna struktura pracy.

5. **Plan badania i zaplanowanie badań własnych**

- Przemyślany i spójny projekt badania, trafny dobór metod, narzędzi i próby badawczej.

6. **Raport z pracy dyplomowej**

- Poprawność sformułowania tekstu, zgodność z wymaganiami APA, kompletność raportu.

7. **Przygotowanie do obrony pracy**

- Jakość przygotowania do obrony, klarowność prezentacji, umiejętność obrony wyników pracy.

8. **Aktywność merytoryczna i zaangażowanie w zadania podczas zajęć**

- Aktywne uczestnictwo w dyskusjach, merytoryczne podejście do omawianych tematów, współpraca z promotorem i innymi studentami.
- Ocena: **1 punkt** – przyznawany za aktywność, zaangażowanie oraz merytoryczną jakość wkładu studenta w trakcie zajęć seminaryjnych.

W sumie student może zdobyć maksymalnie **50 punktów** (5 punktów za poszczególne etapy pracy oraz 10 punktów za aktywność merytoryczną i zaangażowanie w czasie zajęć).

Kryteria oceny:

- **Bardzo dobry (5.0)** – 91-100%
- **Dobry plus (4.5)** – 81-90%
- **Dobry (4.0)** – 71-80%
- **Dostateczny plus (3.5)** – 61-70%
- **Dostateczny (3.0)** – 51-60%
- **Niedostateczny (2.0)** – poniżej 50%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	84	84
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	50
1.2..Egzaminy/zaliczenia - liczba godzin	4	4
1.3. Udział w konsultacjach - liczba godzin	30	30
2. Indywidualna praca własna studenta – suma godzin z punktu 2.1	166	166
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, czytanie literatury, tworzenie pracy. Przygotowanie praktycznego zadania zaliczeniowego.	166	166
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	250 h = 10 ECTS	250 h = 10 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Brzeziński, J.,M. (2019). *Metodologia badań psychologicznych*. Wydawnictwo Naukowe PWN

Nęcka, E., Stocki, R. (2011). *Jak pisać prace z psychologii. Poradnik dla studentów i badaczy*. PWN

Wynikająca z określonego obszaru specjalności i zainteresowań badawczych.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Brzeziński, J.,M., Oleś ,P.,K.(2021). *O psychologii i psychologach. Między uniwersytetem a praktyką społeczną*. Wydawnictwo Naukowe PWN

Chyrowicz, B., Brzeziński, J.,M., Toeplitz-Winiewska,M., Toeplitz, Z.(2019). *Etyka zawodu psychologa*. Wydawnictwo Naukowe PWN

Górniak, J., Wachnicki, J.(2013). *Pierwsze kroki w analizie danych*. Predictive Solutions

Nawojczyk, M.(2010). *Przewodnik po statystyce dla socjologów*. SPSS Polska

Inne materiały dydaktyczne: Inna literatura zaproponowana przez studentów oraz promotora, wynikająca z obszaru pracy dyplomowej i zainteresowań badawczych. Standardy APA-7: <https://apa7.liberilibri.pl/>

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Seminarium magisterskie – Psychoterapia

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia -Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	10
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	V/9-10
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien posiadać opracowaną teoretyczną część pracy w wersji roboczej. Powinien wykazać się znajomością metodologii nauk społecznych, znać podstawy badań ilościowych i jakościowych.
Profil seminarium	Student kontynuuje seminarium w wybranej ścieżce specjalnościowej, pogłębiając swoje umiejętności praktyczne w zakresie metodologii badań własnych oraz tworzenia pracy magisterskiej. W ramach seminarium rozwija kompetencje w planowaniu, prowadzeniu i analizie badań, a także interpretacji wyników w kontekście wybranej dziedziny psychologii. Temat pracy wynika z indywidualnych zainteresowań badawczych studenta, ale jednocześnie stanowi element zdobywania dodatkowych kompetencji przydatnych w przyszłej pracy zawodowej. Seminarium umożliwia rozwój sylwetki absolwenta w danej specjalności w jednej ze ścieżek: psychologii klinicznej, psychologii biznesu i coachingu, psychoterapii lub psychologii dzieci i młodzieży.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne						50		2	30	81	10
Studia niestacjonarne						50		2	30	81	10

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Seminarium	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> Metoda przypadków Metoda projektów Demonstracja/ pokaz

	<u>Analiza źródeł</u> Praca w grupie Debata Inne: Inne: przygotowywanie pracy magisterskiej

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym stopniu		
P_W01	Student ma pogłębioną wiedzę o zależnościach między psychologią a innymi dziedzinami, takimi jak pedagogika, socjologia, medycyna czy prawo. Potrafi wykorzystać tę wiedzę w kontekście swoich badań i praktyki zawodowej, uwzględniając specyfikę poszczególnych obszarów, takich jak psychologia kliniczna, psychoterapia, psychologia dzieci i młodzieży. Potrafi zintegrować te obszary w badaniach, biorąc pod uwagę ich praktyczne zastosowanie, co pozwala mu prowadzić interdyscyplinarne badania i podejmować decyzje badawcze w różnych kontekstach.	K_W01
P_W02	Student ma szczegółową wiedzę o metodach badań psychologicznych, zarówno ilościowych, jak i jakościowych. Potrafi samodzielnie zaprojektować badania, dobierać odpowiednie metody i narzędzia badawcze oraz analizować wyniki w kontekście teorii psychologicznych. Dodatkowo wykorzystuje nowoczesne technologie analizy danych, takie jak programy statystyczne, i jest w stanie przeprowadzić skomplikowane analizy na poziomie zaawansowanym, dbając o rzetelność i trafność wyników.	K_W04
P_W03	Student ma pełną świadomość zasad ochrony własności intelektualnej, prawa autorskiego i ochrony danych osobowych w badaniach psychologicznych. Zna przepisy prawne dotyczące działalności badawczo-naukowej, w tym zasady związane z ochroną wyników badań, anonimizowaniem danych uczestników badania i zapobieganiem plagiatom. Dbą o zgodność ze standardami etycznymi, zarówno w zakresie publikowania wyników badań, jak i w kontekście pracy z narzędziami psychologicznymi. Potrafi zastosować te zasady w swojej pracy naukowej i badawczej, zapewniając wysoką jakość i etykę procesu badawczego.	K_W018
Umiejętności:		
P_U01	Student posiada umiejętność samodzielnego formułowania celów badawczych, hipotez oraz precyzyjnego określania problemów badawczych na zaawansowanym poziomie. Potrafi opracować kompleksowy plan badawczy, który uwzględnia metody ilościowe i jakościowe, zgodnie z wymaganiami badanego problemu. Student ma doświadczenie w operacjonalizacji hipotez oraz w analizie danych empirycznych z wykorzystaniem zaawansowanych metod statystyki opisowej oraz weryfikacji statystycznych hipotez. Umiejętnie prowadzi badania samodzielnie i w zespole, z zachowaniem wysokich standardów metodologicznych.	K_U02
P_U02	Student potrafi efektywnie zgromadzić materiał źródłowy z różnych źródeł, zarówno w języku ojczystym, jak i obcym. Dokonuje zaawansowanej selekcji materiału, wskazując jego jakość i znaczenie dla prowadzonych badań. Potrafi krytycznie analizować teksty autorów, uwzględniając różne perspektywy teoretyczne i metodologiczne, oraz umiejętnie wyciągać wnioski, które stanowią podstawę jego własnych badań naukowych. Potrafi formułować uzasadnione sądy na temat literatury przedmiotu, wskazując jej ograniczenia i możliwości rozwoju.	K_U04
P_U03	Student wykazuje umiejętność zaawansowanego redagowania tekstów naukowych, które prezentują wyniki badań, analizę literatury przedmiotu oraz wyciąganie wniosków zgodnych ze standardami edytorskimi i metodologicznymi psychologii. Potrafi	K_U06

	skutecznie stosować narzędzia informatyczne do analizy danych oraz przygotowania raportów badawczych, w pełni zgodnych z wymaganiami naukowymi. Prace pisemne studenta wykazują głęboki poziom analityczny, precyzję w prezentowaniu wyników i wniosków oraz spełniają normy jakościowe związane z metodologią psychologiczną.	
P_U04	Student potrafi pracować w zespole wielozadaniowym, przejmując wiodącą rolę, odpowiedzialnie kierując pracą zespołu badawczego. Ponadto umie zaprojektować i prowadzić działania edukacyjne, które są indywidualnie dopasowane do grupy dzieci, młodzieży i dorosłych na różnych etapach rozwoju. Student potrafi także przeprowadzać pomiar dydaktyczny i edukacyjny, stosując wiedzę z zakresu pedagogiki i psychologii, a także dostosowując metody pracy do specyficznych potrzeb uczestników.	K_U21
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje gotowość do prowadzenia samodzielnej pracy badawczej na poziomie zaawansowanym, wykazując wysoki profesjonalizm, szacunek wobec badanego zagadnienia i uczestników badania. Z pełną odpowiedzialnością formułuje problemy badawcze, dobiera metody, analizuje wyniki i prezentuje je w sposób rzetelny, zgodny z zasadami etyki zawodowej oraz naukowej. W swojej pracy badawczej uwzględnia potrzeby grupy badanej oraz stosuje odpowiednie metody analizy, gwarantując wysoką jakość i wiarygodność swoich badań.	K_K01 K_K02
P_K02	Student aktywnie uczestniczy w superwizji swojej pracy badawczej, zarówno z promotorem, jak i innymi studentami seminarium, wymieniając się spostrzeżeniami i uwagami na temat pisanej pracy. Doskonali swój warsztat badawczy poprzez regularne konsultacje, zarówno z promotorem, jak i innymi specjalistami, co pozwala mu podnosić jakość swojej pracy naukowej. Student wykazuje świadomość swoich ograniczeń, a także umiejętność wykorzystania superwizji do poprawy jakości procesu badawczego, kierując się zasadami etyki zawodowej i naukowej.	K_K03
P_K03	Student aktywnie uczestniczy w procesie tworzenia, realizacji oraz krytycznej analizy swoich badań, a także wykazuje gotowość do konstruktywnej dyskusji nad wynikami badań innych osób. Formułuje merytoryczne argumenty, odnosząc się do różnych perspektyw teoretycznych i metodologicznych. W trakcie pracy badawczej świadomie identyfikuje i rozwiązuje dylematy etyczne, dbając o przestrzeganie zasad rzetelności naukowej i etyki zawodowej właściwej dla psychologii.	K_K06
P_K04	Student stosuje zasady ochrony własności intelektualnej w swojej pracy naukowej, zapewniając odpowiednią dokumentację i cytowanie źródeł. W swoich badaniach uwzględnia metody diagnostyczne zgodne z wymaganiami psychologii i pedagogiki, pamiętając o konieczności posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych. Dbą o etos zawodu psychologa, stosując zasady etyczne w doborze narzędzi diagnostycznych i metod badawczych, przestrzegając standardów zawodowych i metodologicznych.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Seminarium	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
S1	Prezentacja metodologii badań własnych. Opis rozdziału metodologicznego pracy magisterskiej. Problem i hipotezy. Wskazanie literatury z zakresu metodologii badań. Etyka studenta-badacza. Krytyczne podejście do uzyskanych danych.	P_W01 P_W02 P_W03
S2	Struktura części empirycznej pracy. Analiza przeprowadzonych badań własnych i ich wyników. Analiza i interpretacja psychologiczna otrzymanych wyników badań własnych. Rola programu antyplagiatowego.	P_U01 P_U02 P_U03
S3	Zasady pisarstwa naukowego i poprawnego definiowanie pojęć. Język potoczny a język naukowy. Elementy składowe i funkcje definicji. Zasady formułowania definicji. Główne błędy w definiowaniu pojęć. Zasady pisarstwa naukowego.	P_U04 P_K01 P_K02

S4	Forma pracy. Zasady APA: Struktura pracy magisterskiej, cytaty, przypisy, bibliografia. Stosowanie tabel, wykresów, rysunków (właściwy opis)	P_K03 P_K04
S5	Prezentacja pracy magisterskiej. Dyskusja nad pracami magisterskimi w grupie seminaryjnej. Organizacja próbnych egzaminów magisterskich, w których studenci zadają sobie wzajemnie pytania. Egzamin dyplomowy magisterski – zasady i wymagania zgodne z obowiązującymi zasadami dyplomowania.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, <u>egzamin ustny</u> , kolokwium, projekt, <u>prezentacja</u> , referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : <u>wiedza, umiejętności</u> , <u>kompetencje społeczne</u> WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Seminarium	Aktywność na zajęciach, ocena pracy, złożenie pracy do obrony.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie seminarium na podstawie aktywności, udziału w próbnych egzaminach magisterskich i złożenia w wyznaczonym do tego terminie.

Plan pracy własnej studenta w ramach seminarium (83h w semestrze IX i 83h w semestrze X)

W ramach seminarium student będzie aktywnie uczestniczył w zajęciach z promotorem oraz dyskutował na temat swojej pracy z innymi studentami seminarium. Podczas spotkań seminaryjnych będzie miał możliwość konsultowania postępów w pracy badawczej, omawiania problemów badawczych, wniosków z przeglądu literatury oraz zaplanowanego badania. Udział w dyskusjach grupowych, wymiana doświadczeń i opinii, a także konstruktywna krytyka i wsparcie ze strony innych studentów stanowią ważny element rozwijania kompetencji naukowych. Jego aktywność merytoryczna oraz zaangażowanie w zadania realizowane przez prowadzącego będą oceniane na bieżąco, a ocena ta będzie miała wpływ na końcowy wynik pracy seminaryjnej.

Plan pracy własnej studenta na semestrach IX i X

Semestr IX: Doskonalenie pracy dyplomowej i przygotowanie do egzaminu magisterskiego

Cele i zadania:

- Doskonalenie i finalizacja pracy dyplomowej**
 - Analiza uwag promotora oraz konsultacje dotyczące postępu pracy.
 - Doprecyzowanie wyników badań, rozbudowanie wniosków.
 - Finalizacja części teoretycznej i empirycznej pracy dyplomowej.
 - Praca nad spójnością strukturalną, językową i merytoryczną całej pracy.
 - Korekta tekstu, ujednolicenie cytowań, przypisów i bibliografii zgodnie z wymaganiami formalnymi.
- Prezentacja wyników i dyskusja nad całością pracy**
 - Przeprowadzenie prezentacji wyników i struktury pracy dyplomowej przed grupą studentów i promotorem.
 - Aktywna dyskusja nad projektami pracy dyplomowej innych studentów, wzajemna ocena, wskazówki, uwagi.
 - Sformułowanie wniosków końcowych dotyczących struktury i treści pracy dyplomowej.
- Przygotowanie do próbnego egzaminu magisterskiego**
 - Zapoznanie się z pytaniami egzaminacyjnymi, omówienie tematów i zagadnień związanych z psychologią, które mogą pojawić się podczas egzaminu.
 - Przygotowanie odpowiedzi na najczęściej zadawane pytania związane z tematyką pracy dyplomowej.

- Organizowanie próbnych sesji egzaminacyjnych, gdzie studenci będą zadawać pytania sobie nawzajem.
- Rozwijanie umiejętności prezentacji i obrony pracy dyplomowej na forum, aktywna wymiana uwag między studentami.

4. Konsultacje i finalizacja w zakresie formalności złożenia pracy dyplomowej

- Ustalenie szczegółów dotyczących procedur składania pracy dyplomowej (wymogi dotyczące pliku elektronicznego, wersji papierowej, podpisów).
- Przygotowanie wszystkich dokumentów wymaganych do obrony pracy dyplomowej (zaświadczenie o odbytych konsultacjach, raporty z badań, oświadczenia dotyczące oryginalności pracy, itp.).
- Weryfikacja kompletności materiałów, upewnienie się, że spełniają wszystkie formalne i techniczne wymagania uczelni.

Semestr X: Finalizacja, złożenie pracy i przygotowanie do egzaminu magisterskiego

Cele i zadania:

1. Finalna wersja pracy dyplomowej i jej złożenie

- Wykonanie ostatecznej wersji pracy dyplomowej (np. drukowanie, oprawianie).
- Złożenie pracy dyplomowej w wymaganym terminie.
- Podsumowanie ostatnich uwag promotora oraz konsultacje końcowe.
- Złożenie wszystkich wymaganych dokumentów w odpowiednich dziekanatach i archiwach.

2. Intensywne przygotowanie do egzaminu magisterskiego

- Organizowanie próbnych sesji egzaminacyjnych w grupie, z symulacją typowych pytań na egzaminie magisterskim.
- Każdy student odpowiada na pytania związane z jego pracą dyplomową oraz ogólną wiedzą psychologiczną.
- Udzielanie informacji zwrotnej po każdej prezentacji odpowiedzi.
- Powtarzanie kluczowych zagadnień teoretycznych i metodologicznych w psychologii.
- Organizowanie sesji pytań i odpowiedzi z promotorami oraz prowadzącymi przedmioty seminaryjne.

3. Przygotowanie do obrony pracy dyplomowej

- Doskonalenie umiejętności obrony pracy dyplomowej w sposób profesjonalny, z uwzględnieniem odpowiedzi na trudne pytania komisji.
- Ostateczna prezentacja pracy dyplomowej przed grupą studentów i promotorem.
- Symulacje obrony pracy dyplomowej z uwzględnieniem kryteriów oceniania (analiza metodologii, wyników badań, obrony tezy).

4. Ustalenie szczegółów dotyczących egzaminu magisterskiego

- Przygotowanie się do formalności związanych z egzaminem magisterskim, takich jak wypełnianie formularzy zgłoszeniowych.
- Ustalenie terminów egzaminu magisterskiego i organizacja ostatecznego spotkania z promotorem przed obroną.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Kryteria oceny pracy studenta na seminarium i w ramach PWS (Semestr IX i X):

1. Zaangażowanie i aktywność merytoryczna

- Aktywne uczestnictwo w zajęciach, dyskusjach oraz konsultacjach z promotorem i kolegami z seminarium.
- Wykazywanie inicjatywy w doskonaleniu własnej pracy dyplomowej, korzystanie z uwag promotora i grupy.
- Zaangażowanie w ocenianie i dyskutowanie prac innych studentów, udzielanie konstruktywnych uwag.

2. Obecność na seminarium

- Regularna obecność na seminarium oraz terminowe realizowanie zadań zleconych przez prowadzącego zajęcia.
- Uczestnictwo w aktywnościach grupowych, w tym w forum i dyskusjach na temat postępu w pisaniu pracy.

3. Udział w próbnym egzaminie magisterskim

- Aktywne uczestnictwo w organizowanych próbnych egzaminach magisterskich.
- Prezentacja odpowiedzi na pytania egzaminacyjne dotyczące pracy dyplomowej i ogólnej wiedzy psychologicznej, z merytorycznym podejściem i krytycznym spojrzeniem.

4. Zakończenie procesu pisania pracy dyplomowej i złożenie jej w Biurze Obsługi Studenta (BOS)

- Finalizacja pracy dyplomowej, uwzględniając wszystkie poprawki i uwagi promotora. Poprawność zapisów zgodna z APA-7.
- Złożenie pracy dyplomowej w Biurze Obsługi Studenta (BOS) zgodnie z wymaganiami formalnymi (drukowanie, oprawa, zaświadczenia, raporty).
- Złożenie wymaganych dokumentów (potwierdzenia oryginalności pracy, zaświadczeń o odbytych konsultacjach, itp.).

Każde z powyższych kryteriów (łącznie 25 pkt.) będzie miało wpływ na ocenę końcową studenta na seminarium, w szczególności zaangażowanie, aktywność merytoryczna i formalności związane ze złożeniem pracy będą kluczowe w procesie oceny.

Maksymalnie 25 punktów

Kryteria oceny:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	84	84
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	50
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	30	30
2. Indywidualna praca własna studenta – suma godzin z punktu 2.1	166	166
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, czytanie literatury, tworzenie pracy. Przygotowanie praktycznego zadania zaliczeniowego.	166	166
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	250 h = 10 ECTS	250 h = 10 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Brzeziński, J.,M. (2019). *Metodologia badań psychologicznych*. PWN

Nęcka, E., Stocki, R. (2011). *Jak pisać prace z psychologii. Poradnik dla studentów i badaczy*. PWN

Bedyńska S. i Cypryańska, M. (red.) (2013). *Statystyczny Drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego*. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno

Bedyńska S. i Cypryńska, M. (red.) (2013). *Statystyczny Drogowskaz 2. Praktyczne wprowadzenie do analizy wariancji*. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno

Bedyńska S. i Cypryńska, M. (red.) (2013). *Statystyczny Drogowskaz 3. Praktyczny przewodnik wykorzystania modeli regresji oraz równań strukturalnych*. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno

Inna, wynikająca z określonego obszaru specjalności i zainteresowań badawczych

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Brzeziński, J.,M., Oleś ,P.,K.(2021). *O psychologii i psychologach. Między uniwersytetem a praktyką społeczną*. Wydawnictwo Naukowe PWN

Chyrowicz, B., Brzeziński, J.,M., Toeplitz-Winiewska,M., Toeplitz, Z.(2019). *Etyka zawodu psychologa*. Wydawnictwo Naukowe PWN

Górniak, J., Wachnicki, J.(2013). *Pierwsze kroki w analizie danych*. Predictive Solutions

Nawojczyk, M.(2010). *Przewodnik po statystyce dla socjologów*. SPSS Polska

Inne materiały dydaktyczne:

Standardy APA-7: <https://apa7.liberilibri.pl/>

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Systemowe ujęcie rodziny

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia dzieci i młodzieży
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	IV/7
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Wprowadzenie do psychologii, Psychoterapia

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆK	ÇA	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30	0	0	0	0	0	2	6	58	6
Studia niestacjonarne	10	25	0	0	0	0	0	2	6	43	6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić

Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym i rozszerzonym stopniu Student		
P_W01	Posiada pogłębioną wiedzę w zakresie psychologii rozwoju. Zna teorie i modele rozwoju człowieka oraz wychowania, a także badania związane z tymi obszarami. Zna specyfikę różnych faz rozwoju człowieka i znaczenia więzi społecznych w rodzinie. Ma wiedzę o kryzysach rozwojowych i współczesnych praktycznych metodach wspierania rozwoju człowieka w rodzinie.	K_W09
P_W02	Zna w pogłębionym stopniu zasady budowania kontaktu i relacji pomagania w różnych kontekstach społecznych i rodzajach działań pomocowych i ich praktyczne zastosowanie.	K_W12
P_W03	Zna fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji związane z różnicami kulturowymi, religijnymi oraz ich związki z systemami wartości w rodzinie	K_W21
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi integrować posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii, pedagogiki i dziedzin pokrewnych oraz zastosować ją do opisu sytuacji.	K_U05
P_U02	W oparciu o wiedzę z zakresu neuropsychologii, socjobiologii, psychologii ewolucyjnej potrafi zidentyfikować i wyjaśnić rolę czynników mających wpływ na funkcjonowanie człowieka, w tym funkcjonowania w rodzinie	K_U08
P_U03	Potrafi zaplanować strategię interwencji adekwatnie do konkretnego przypadku. Umie zastosować wybrane metody pomocy psychologicznej rodzinie oraz podejmować działania w zakresie psychoedukacji	K_U18
Kompetencje społeczne:		

P_K01	W swojej działalności zawodowej uwzględnia aspekty etyczne i moralne oraz przestrzega zasad współpracy w środowisku pracy.	K_K02
P_K02	Uznaje znaczenie nauk psychologicznych i pedagogicznych dla rozwoju jednostki i budowania więzi społecznych w swojej pracy zawodowej.	K_K04
P_K03	Angażuje się w krytyczne dyskusje, opierając się na merytorycznych argumentach i odnosząc się do wypowiedzi innych osób z szacunkiem i uwagą.	K_K06

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA

Lp.	Ćwiczenie konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Ogólna teoria systemów L. von Bertalanffy'ego. Pytania do dyskusji: ☐ Jakie są główne zasady ogólnej teorii systemów i w jaki sposób mogą one być zastosowane w kontekście psychoterapii? ☐ W jaki sposób teoria systemów Bertalanffy'ego pomaga zrozumieć interakcje i dynamikę w rodzinach i innych grupach społecznych? ☐ Jakie są kluczowe różnice między systemami otwartymi i zamkniętymi? Jak z nich są bardziej odpowiednie do analizy w kontekście psychologii rodzinnej? ☐ W jaki sposób zasada "całość jest więcej niż sumą części" odnosi się do problemów i interakcji w rodzinach? ☐ Jakie mogą być praktyczne zastosowania ogólnej teorii systemów w pracy terapeutycznej z rodzinami?	P_W01 P_W02 P_W03
ĆW2	Podstawowe terminy-systemy zamknięte i otwarte, sprzężenia zwrotne dodatnie i ujemne, homeostaza, entropia, ekwifinalność i ekwipotencjalność, cyrkularność ☐ Jak można zastosować pojęcie sprzężenia zwrotnego dodatniego i ujemnego w kontekście konfliktów rodzinnych? ☐ W jaki sposób zasada homeostazy w systemie rodzinnym pomaga utrzymać równowagę emocjonalną w rodzinie? ☐ Jakie przykłady entropii można zaobserwować w rodzinach? Jak można zaradzić negatywnym skutkom entropii? ☐ Jak cyrkularność w interakcjach rodzinnych wpływa na rozwiązywanie problemów i podejmowanie decyzji w rodzinie? ☐ Jak ekwifinalność i ekwipotencjalność mogą być zastosowane do analizy różnych dróg do osiągnięcia podobnych wyników w procesie terapii rodzinnej?	
ĆW3	Rodzina jako system naturalny ☐ W jaki sposób rodzina jako system naturalny różni się od innych typów systemów, np. organizacji społecznych czy zawodowych? ☐ Jakie cechy systemu naturalnego można zauważyć w dynamice relacji rodzinnych? Jakie przykłady tego zaobserwowaliście w swoich doświadczeniach? ☐ W jaki sposób zmiany w jednym członie rodziny mogą wpłynąć na cały system rodzinny? ☐ Jakie aspekty rodziny jako systemu naturalnego powinny być uwzględniane przez psychoterapeutów pracujących z rodzinami?	

	☐ W jaki sposób rodzina może reagować na zmiany w swoim systemie, a także na zewnętrzne zagrożenia czy wyzwania?	
ĆW4	Podstawowe właściwości systemu rodzinnego 1. Jakie są kluczowe właściwości systemu rodzinnego, które decydują o jego zdolności do adaptacji i zmiany? 2. Jakie mechanizmy obronne mogą występować w systemie rodzinnym, gdy pojawiają się trudności emocjonalne lub kryzysy? 3. W jaki sposób system rodzinny może utrzymywać spójność, pomimo trudności, zmian i wyzwań? 4. Jakie są najważniejsze mechanizmy komunikacji w systemie rodzinnym, które pomagają w rozwiązywaniu konfliktów? 5. Jakie właściwości systemu rodzinnego mogą wpływać na jakość życia poszczególnych członków rodziny?	
ĆW5	Systemowe typologie rodzin –W.R.Beavers, L.L.Constantine, D.H.Ohlson ☐ Jakie typy rodzin wyróżnia model Beaversa i jak te typologie wpływają na dynamikę relacji rodzinnych?	
	☐ W jaki sposób systemowe typologie rodzin pomagają w diagnozowaniu i rozwiązywaniu problemów w pracy terapeutycznej?	
	☐ Jakie cechy charakteryzują rodziny o wysokim poziomie spójności i funkcjonalności, zgodnie z typologią Ohlsona?	
	☐ Jakie znaczenie mają systemowe klasyfikacje rodzin w kontekście oceny zdrowia psychicznego i emocjonalnego członków rodziny?	
	☐ W jaki sposób różnorodność typów rodzin wpływa na metodologię pracy z rodzinami w psychoterapii?	
ĆW6	Postawy wychowawcze i style wychowania w rodzinie 1. Jakie postawy wychowawcze rodziców mają największy wpływ na zdrowie psychiczne dzieci? 2. W jaki sposób style wychowania różnią się w zależności od kultury i jak to wpływa na funkcjonowanie rodziny? 3. Jakie są konsekwencje stosowania autorytarnych, permissyjnych czy demokratycznych stylów wychowawczych? 4. W jaki sposób rodzice mogą zbalansować wymagania i wsparcie w procesie wychowania dziecka? 5. Jakie postawy wychowawcze są najskuteczniejsze w zarządzaniu trudnymi emocjami u dzieci i młodzieży?	
ĆW7	Znaczenie systemu rodzinnego dla jakości życia jego członków 1. Jakie czynniki w systemie rodzinnym mają kluczowe znaczenie dla poczucia bezpieczeństwa i dobrostanu psychicznego członków rodziny? 2. Jakie mechanizmy w rodzinie pomagają w radzeniu sobie z kryzysami i traumami? 3. W jaki sposób zdrowie psychiczne dzieci zależy od jakości relacji w rodzinie? 4. Jakie zmiany w systemie rodzinnym mogą prowadzić do poprawy jakości życia jego członków? 5. Jakie są konsekwencje zaburzeń w systemie rodzinnym dla rozwoju emocjonalnego i społecznego dzieci?	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Modele funkcjonowania rodziny □ Zadanie praktyczne: Stworzenie mapy funkcjonowania rodziny na podstawie wybranego modelu (np. model Beckera, model C. H. Bell, model Kohuta). Uczestnicy tworzą model swojej wyimaginowanej rodziny, uwzględniając poszczególne elementy systemu (np. role, normy, struktura) i przedstawiają, jak te elementy wpływają na codzienne funkcjonowanie rodziny. □ Zadanie praktyczne: Wspólna analiza różnic w podejściu do terapii rodziny na podstawie różnych teorii (np. behawioralna, systemowa, psychoanalityczna). Uczestnicy porównują, jak każda z teorii interpretuje funkcjonowanie rodziny i w jaki sposób to wpływa na interwencje terapeutyczne.	
T2	Reguły i skrypty rodzinne. Praca w grupie □ Zadanie praktyczne: W grupach uczestnicy opracowują listę reguł i skryptów, które obowiązują w "typowej rodzinie". Następnie analizują, które z tych reguł są wspierające, a które mogą prowadzić do problemów w rodzinie. Każda grupa przedstawia wnioski i propozycje dotyczące zmiany destrukcyjnych reguł. □ Zadanie praktyczne: Praca z przypadkiem: każda grupa otrzymuje przykład rodziny z problemem (np. z problemami wychowawczymi, uzależnieniem). Zadaniem grupy jest zidentyfikowanie reguł i skryptów, które wpływają na dynamikę rodziny i zaproponowanie interwencji terapeutycznej.	
T3	Wzory interakcji funkcjonujące w granicach systemu rodzinnego. □ Zadanie praktyczne: Uczestnicy analizują przykład rodziny (przypadek kliniczny) pod kątem wzorców interakcji (np. unikanie, koalicyjność, dominacja). Każdy uczestnik ocenia wzorce interakcji w kontekście systemu rodzinnego, a następnie przygotowuje raport z rekomendacjami dotyczącymi zmiany tych wzorców. □ Zadanie praktyczne: Uczestnicy mają za zadanie przeprowadzić symulację terapii rodzinnej, w której muszą zidentyfikować wzorce interakcji, a także zareagować na nie w kontekście terapeutycznym, np. pomagając członkom rodziny wyjść z cyklu koalicji.	
T4	Zdania i strategie dotyczące utrzymania tożsamości, granic, statusu. Zadanie praktyczne: Uczestnicy przygotowują ćwiczenie, w którym analizują granice i tożsamość w przykładowych rodzinach. Następnie przeprowadzają dyskusję, jak granice są przekraczane i jak to wpływa na tożsamość członków rodziny. Wskazują na możliwe strategie poprawy tej sytuacji w kontekście terapii. Zadanie praktyczne: Symulacja sytuacji, w której członek rodziny przekracza granice (np. "rozmowy o granicach" w terapii rodziny). Uczestnicy, przyjmując różne role (np. dziecko, rodzic, terapeuta), analizują strategie komunikacji w tej sytuacji.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02 K_K03
T5	Zadania i strategie kierowania spójnością rodziny. □ Zadanie praktyczne: Uczestnicy przygotowują plan interwencji dla rodziny, która boryka się z problemami w utrzymaniu spójności (np. rozpad rodziny, komunikacja). W ramach zadania, uczestnicy opracowują strategie odbudowy zaufania i poprawy spójności rodzinnej. □ Zadanie praktyczne: Wspólna praca nad opracowaniem listy ćwiczeń mających na celu poprawę spójności rodzinnej. Każdy uczestnik przedstawia wybraną technikę (np. spotkania rodzinna, wspólne działania), ocenia jej potencjalną skuteczność i omawia możliwe trudności w jej wdrożeniu.	
T6	Proces identyfikacji i indywiduacji w kontekście systemu rodzinnego. Zadanie praktyczne: Uczestnicy analizują przypadek młodej osoby, która boryka się z procesem indywiduacji w kontekście rodziny. Na podstawie tej analizy, opracowują propozycję interwencji terapeutycznej, która pomoże osobie w procesie oddzielania się od rodziny, zachowując jednocześnie więzi emocjonalne.	

	2. Zadanie praktyczne: Symulacja rozmowy terapeutycznej z dzieckiem lub młodzieżą w trakcie procesu indywiduacji. Uczestnicy przyjmują rolę terapeuty i rodzica, starając się wspierać młodą osobę w procesie rozwoju tożsamości, uwzględniając potrzeby i granice systemu rodzinnego.	
T7	Proces parentyfikacji- uwarunkowania i psychologiczne konsekwencje 1. Zadanie praktyczne: Uczestnicy przeprowadzają analizę przypadków, w których występuje parentyfikacja, i omawiają psychologiczne konsekwencje tego procesu. Następnie opracowują plan terapeutyczny, mający na celu przeciwdziałanie negatywnym skutkom parentyfikacji. 2. Zadanie praktyczne: Symulacja sesji terapeutycznej z osobą, która doświadczyła parentyfikacji. Uczestnicy wcielają się w rolę terapeuty i pacjenta, analizując wzorce rodzicielskie i pomoc w odbudowie równowagi w systemie rodzinnym.	
T8	Diagnozowanie systemu rodzinnego(Genogram- praca własna) ☐ Zadanie praktyczne: Uczestnicy opracowują genogram wybranej rodziny, uwzględniając relacje między członkami rodziny, ich problemy emocjonalne oraz role w systemie. Genogram będzie stanowił podstawę do dalszej analizy interakcji w rodzinie. ☐ Zadanie praktyczne: Na podstawie opracowanego genogramu, uczestnicy przygotowują analizę systemu rodzinnego, identyfikując mocne strony rodziny oraz obszary wymagające interwencji terapeutycznej.	
T9	Wsparcie i pomoc dziecku i rodzinie w sytuacji zagrożenia wykluczeniem Społecznym. ☐ Zadanie praktyczne: Uczestnicy analizują przypadek rodziny z dzieckiem zagrożonym wykluczeniem społecznym. Na podstawie analizy, opracowują plan wsparcia, który obejmuje zarówno interwencje terapeutyczne, jak i działania wspierające integrację społeczną rodziny. ☐ Zadanie praktyczne: Symulacja terapii rodzinnej w kontekście wykluczenia społecznego. Uczestnicy przygotowują strategię pomocy rodzinie z dzieckiem, które boryka się z problemami wynikającymi z trudności ekonomicznych, emocjonalnych lub społecznych.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ <u>Egzamin pisemny</u>, egzamin ustny ,kolokwium, <u>projekt</u>, <u>prezentacja</u>, referat, esej, <u>inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : <u>wiedza</u>, <u>umiejętności</u>, <u>kompetencje społeczne</u> WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu , w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 90 -100 %
dobry plus (4.5) – 80 -89 %
dobry (4.0) – 70 – 79 %
dostateczny plus (3.5) – 60 – 69 %
dostateczny (3.0) – 51 – 59 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

bardzo dobry (5.0) – Projekt wykonany z uwzględnieniem wszystkich wiadomości dotyczących omawianego zagadnienia. Przejrzyste i estetycznie wykonany. Student wykazuje dużą aktywność na zajęciach

dobry plus (4.5) – Projekt wykonany zgodnie z wytycznymi. Starannie wykonany Małe niedociągnięcia. . Student chętnie podejmuje dyskusje na zajęciach.

dobry (4.0) – Projekt zgodny z wytycznymi. Zauważalne nieliczne braki w treściach. Starannie wykonany i oddany terminowo. Student w miarę aktywny na zajęciach – potrzebuje zachęcania

dostateczny plus (3.5) – Projekt zawiera błędy merytoryczne. Jest niekompletny. Przedstawiony w terminie. Student sporadycznie wykazuje aktywność na zajęciach

dostateczny (3.0) – Treści programowe w planie zawierają istotne braki. Szata graficzna niestaranna. Praca oddana w terminie. Student nie uczestniczył we wszystkich zajęciach. Nie usprawiedliwia nieobecności. Brak aktywności.

niedostateczny (2.0) – student nie oddał pracy. Brak aktywności na zajęciach.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	43
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	92	107
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150 h = 6 ECTS	150h = 6 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Janicka, I., Liberska, H. (2020). *Psychologia rodziny*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

Margasiński, A. (red.). (2015). *Rodzina w ujęciu systemowym. Teoria i badania*. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP

Ryś, M.(2001). *Systemy rodzinne. Metody badań struktury rodziny pochodzenia i rodziny własnej*. Warszawa: Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Plopa, M. (2004). *Psychologia rodziny: teoria i badania*. Elbląg: Wydawnictwo Elbląskiej Uczelni Humanistyczno-Ekonomicznej

Stepulak M.Z.(2010) *Relacyjny wymiar rozwoju osobowego w systemie rodzinnym*, Lublin: Wydawnictwo KUL

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom..

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)	

Patologie społeczne w środowisku dzieci i młodzieży

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	5
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia dzieci i młodzieży
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	IV/7
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia społeczna, psychopatologia.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆA	ĆK	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie / Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	45	20	0	0	0	0	0	8	73	5
Studia niestacjonarne	40	10	0	0	0	0	0	8	58	5

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić

Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł– ICD 11, DSMV</u> <u>Praca w grupie</u> Debata Inne: prezentacje multimedialne studentów dotyczące tematyki ćwiczeń, materiały diagnostyczne (m.in. testy psychologiczne)		
	IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
	Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
	Wiedza:		
	P_W01	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat różnych form patologii społecznych, zachowań ryzykownych oraz możliwości oddziaływań psychoprofilaktycznych w tym zakresie.	K_W10 K_W11
	P_W02	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat mechanizmów powstawania poszczególnych dewiacji czy patologii społecznych.	K_W15
	P_W03	Zna i rozumie zasady etyki zawodowej psychologa w zakresie prowadzenia badań w zakresie dewiacji i patologii społecznej zgodnie z praktyką zawodową.	K_W16 K_W19
	Umiejętności:		
	P_U01	Potrafi przedstawić własne opinie, wątpliwości i sugestie dotyczące dewiacji czy patologii społecznych, merytorycznie argumentuje własne poglądy zgodnie z praktyką zawodową.	K_U07
	P_U02	Umie identyfikować w pogłębionym stopniu czynniki ryzyka wystąpienia dewiacji czy wybranej patologii społecznej, ocenić funkcjonowanie człowieka w sytuacjach trudnych.	K_U12, K_U18
P_U03	Potrafi proponować rozwiązania problemów praktycznych z zakresu dewiacji i patologii społecznej z wykorzystaniem wiedzy psychologicznej, prognozować przebieg ich rozwiązywania i przewidywać skutki planowanych działań.	K_U19	

Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje postawę świadomości znaczenia sfery psychicznej człowieka dla jakości jego funkcjonowania we wszystkich obszarach życia; posiada przekonanie o potrzebie wspierania jednostek i grup w aspekcie ich kompetencji psychospołecznych właściwych dla praktyki zawodowej. Dostrzega potrzebę odpowiedzialnego popularyzowania wiedzy z zakresu psychologii.	K_K02
P_K02	Student przyjmuje postawę szacunku wobec osób o różnych potrzebach w zakresie różnych form pomocy psychologicznej; okazuje zrozumienie dla sytuacji ludzi z różnymi problemami i trudnościami właściwy dla praktyki zawodowej.	K_K09
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Problemy definicyjne: patologia społeczna, dewiacja wśród dzieci i młodzieży, normy społeczne. Relatywizm i absolutyzm etyczny w pracy z dziećmi 1. Jak definiować patologie społeczne w kontekście dzieci i młodzieży (np. agresja, uzależnienia, wykluczenie)? 2. Czy można mówić o „dewiacyjnym” zachowaniu młodzieży, jeśli działa ona poza normami społecznymi, ale z intencją obrony swojej grupy? 3. Jak relatywizm i absolutyzm etyczny wpływają na ocenę nieetycznych zachowań młodzieży w szkołach? 4. Jakie normy społeczne są kluczowe dla utrzymania zdrowego rozwoju młodzieży i kształtowania kultury szkoły?	P_W01 P_W02 P_W03
ĆW2	Teorie dewiacji wśród dzieci i młodzieży. Stereotypy i uprzedzenia wśród dzieci i młodzieży 1. Jakie teorie dewiacji mogą pomóc w zrozumieniu patologii wśród młodzieży (np. teoria anomii, teoria etykietowania, teoria uczenia się społecznego)? 2. Czy stereotypy wśród dzieci i młodzieży (np. „chłopcy są silniejsi”, „dziewczynki są bardziej emocjonalne”) wpływają na marginalizację niektórych uczniów? 3. W jaki sposób uprzedzenia (np. rasowe, związane z orientacją seksualną, niepełnosprawnością) mogą prowadzić do dyskryminacji w szkole? 4. Jakie mechanizmy mogą pomóc w redukcji stereotypów i uprzedzeń wśród młodzieży?	
ĆW3	Kreowanie „kozła ofiarnego” w środowisku dzieci i młodzieży. Przemoc rówieśnicza, agresja i wykluczenie społeczne 1. Jakie czynniki w szkole sprzyjają kreowaniu „kozła ofiarnego” wśród dzieci i młodzieży (np. niska samoocena, izolacja)? 2. Jakie są różnice między przemocą rówieśniczą a innymi formami agresji w szkole (np. bullying, cyberprzemoc)?	

	3. Jakie mechanizmy obronne mogą stosować dzieci, które doświadczają przemocy lub agresji w szkole? 4. Czy szkoła może być odpowiedzialna za występowanie przemocy rówieśniczej? Jak jej przeciwdziałać?	
ĆW4	Uzależnienia i zachowania autodestrukcyjne wśród młodzieży 1. Jakie są najczęstsze uzależnienia wśród młodzieży (np. uzależnienie od internetu, narkotyków, alkoholu)? 2. Jakie konsekwencje dla zdrowia psychicznego młodzieży niesie uzależnienie? 3. Czy szkoły i inne instytucje wspierające młodzież nieświadomie promują zachowania autodestrukcyjne (np. presja akademicka, brak równowagi między nauką a odpoczynkiem)? 4. Jakie działania mogą podjąć szkoły i instytucje, aby wspierać młodzież w radzeniu sobie z uzależnieniami i problemami emocjonalnymi?	
ĆW5	Patologie związane z nadużyciem władzy i nieetycznym zarządzaniem w instytucjach edukacyjnych 1. Jakie są konsekwencje autokratycznego i toksycznego stylu zarządzania w szkołach i innych instytucjach wychowawczych? 2. Jak nadużycie władzy przez nauczycieli lub wychowawców wpływa na morale i efektywność uczniów? 3. Jakie mechanizmy mogą pomóc w zapobieganiu patologicznym zachowaniom nauczycieli i wychowawców? 4. Czy zgłaszanie nieprawidłowości przez uczniów (whistleblowing) jest skutecznym narzędziem walki z patologiami w szkołach?	
ĆW6	Wykluczenie społeczne wśród dzieci i młodzieży 1. Jakie grupy młodzieży są najbardziej narażone na wykluczenie w szkołach (np. mniejszości etniczne, dzieci z rodzin ubogich, niepełnosprawni)? 2. Jak brak integracji rówieśniczej w szkole wpływa na efektywność nauki i dobrostan uczniów? 3. Jakie mechanizmy organizacyjne mogą przyczyniać się do wykluczenia niektórych uczniów z grup społecznych w szkole? 4. Jak szkoły mogą przeciwdziałać wykluczeniu społecznemu i tworzyć bardziej inkluzywne środowisko edukacyjne?	
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Patologie społeczne w środowisku dzieci i młodzieży – cyberprzemoc, mobbing i nadużycia w internecie Zadanie praktyczne: • Analiza przypadków cyberprzemocy wśród dzieci i młodzieży – identyfikacja zagrożeń, konsekwencji i sposobów reagowania. • Opracowanie strategii przeciwdziałania cyberprzemocy w szkołach – tworzenie zasad bezpiecznego korzystania z internetu i promowanie szacunku w przestrzeni online.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02

	Ocena polityki szkolnej w zakresie przeciwdziałania nadużyciom w sieci – analiza programów prewencyjnych i edukacyjnych.	
T2	Stres, wypalenie młodzieży i zachowania autodestrukcyjne – profilaktyka w środowisku edukacyjnym Zadanie praktyczne: - Analiza badań dotyczących wpływu stresu na młodzież w szkołach – jak presja szkolna i rówieśnicza wpływają na zdrowie psychiczne dzieci i młodzieży. - Wypełnienie i omówienie narzędzi diagnostycznych – np. kwestionariusze dotyczące wypalenia młodzieży (adaptacja narzędzi takich jak Maslach Burnout Inventory). - Opracowanie programu profilaktyki wypalenia wśród uczniów – zapobieganie wypaleniu i przeciwdziałanie problemom emocjonalnym młodzieży.	
T3	Marginalizacja młodzieży – mechanizmy wykluczenia społecznego w szkołach Zadanie praktyczne: - Studium przypadku dotyczące wykluczenia młodzieży w szkole – analizowanie przypadków związanych z rasizmem, ageizmem, homofobią, czy niepełnosprawnością. - Opracowanie działań przeciwdziałających wykluczeniu w szkołach – np. programy integracyjne, mentoring dla uczniów z mniejszościowych grup. - Analiza polityki szkolnej w zakresie integracji równościowej i przeciwdziałania wykluczeniu – jak szkoły tworzą przestrzeń dla wszystkich uczniów.	
T4	Ubóstwo dzieci i młodzieży – problem niskich warunków życia i wykluczenia społecznego Zadanie praktyczne: - Analiza wpływu ubóstwa na rozwój dzieci i młodzieży – badanie skutków ubóstwa, braków edukacyjnych i wpływu na zdrowie psychiczne. - Dyskusja na temat mechanizmów wsparcia dla dzieci z ubogich rodzin – programy stypendialne, wsparcie psychologiczne, projekty równościowe. - Ocena programów edukacyjnych dla dzieci z rodzin ubogich – porównanie dostępnych programów pomocowych i ich efektywności.	
T5	Problemy etyczne i społeczne związane z nadużyciami seksualnymi wśród dzieci i młodzieży Zadanie praktyczne: Analiza przypadków nadużyć seksualnych wśród młodzieży – identyfikowanie czynników ryzyka i przyczyn nadużyć.	

	• Omówienie procedur zgłaszania nadużyć i ocena ich skuteczności w środowisku szkolnym – jak szkoły i instytucje mogą chronić dzieci i młodzież przed nadużyciami. • Przygotowanie kampanii edukacyjnej na temat przeciwdziałania nadużyciom seksualnym wśród młodzieży – edukacja rówieśnicza, wsparcie ofiar.	
T6	Uzależnienia młodzieży – alkohol, narkotyki i inne substancje psychoaktywne wśród dzieci i młodzieży Zadanie praktyczne: • Analiza przypadków uzależnień wśród młodzieży – jakie substancje są najczęściej nadużywane przez młodych ludzi, jakie są tego konsekwencje. • Dyskusja na temat strategii wspierania młodzieży w walce z uzależnieniami – programy profilaktyczne, interwencje w szkołach. • Opracowanie polityki szkolnej w zakresie prewencji uzależnień – jak instytucje edukacyjne mogą pomóc młodzieży unikać uzależnień i problemów związanych z substancjami psychoaktywnymi.	
T7	Przemoc rówieśnicza i toksyczne środowisko szkolne – mobbing i agresja wśród dzieci i młodzieży Zadanie praktyczne: • Analiza przypadków przemocy rówieśniczej w szkołach – rozpoznawanie różnorodnych form przemocy (fizyczna, psychiczna, werbalna) wśród młodzieży. • Studium przypadku toksycznej grupy rówieśniczej – diagnoza mechanizmów przemocy i agresji w grupach młodzieżowych, propozycje działań naprawczych. • Opracowanie strategii prewencji przemocy i poprawy atmosfery szkolnej – jak zmieniać atmosferę w szkole, promowanie pozytywnej komunikacji i rozwiązywania konfliktów.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. 4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium, pracy zaliczeniowej, prezentacji, aktywności merytorycznej studenta na zajęciach.		

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 90 -100 %
dobry plus (4.5) – 80 -89 %
dobry (4.0) – 70 – 79 %
dostateczny plus (3.5) – 60 – 69 %
dostateczny (3.0) – 51 – 59 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

bardzo dobry (5.0) – opracowanie wykonane z uwzględnieniem wszystkich wiadomości dotyczących omawianego zagadnienia. Przejrzyste i estetycznie wykonane. Student wykazuje dużą aktywność na zajęciach

dobry plus (4.5) – opracowanie wykonane zgodnie z wytycznymi. Starannie wykonane. Małe niedociągnięcia. Student chętnie podejmuje dyskusje na zajęciach.

dobry (4.0) – opracowanie zgodne z wytycznymi. Zauważalne nieliczne braki w treściach. Starannie wykonane i oddane terminowo. Student w miarę aktywny na zajęciach – potrzebuje zachęcania

dostateczny plus (3.5) – opracowanie zawiera błędy merytoryczne. Jest niekompletne. Przedstawione w terminie. Student sporadycznie wykazuje aktywność na zajęciach

dostateczny (3.0) – Treści programowe w planie zawierają istotne braki. Szata graficzna niestaranna. Praca oddana w terminie. Student nie uczestniczył we wszystkich zajęciach. Nie usprawiedliwia nieobecności. Brak aktywności.

niedostateczny (2.0) – student nie oddał pracy. Brak aktywności na zajęciach

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia Niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	73	58
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	65	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta	52	67
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	125h = 5 pkt	125h = 5 pkt

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Bębas, S.(2013). *Patologie społeczne w sieci*. Warszawa: Wyd. Edukacyjne Akapit

Bębas, S.(2020). *Patologie społeczne i zagrożenia w rodzinie*. Kraków: Wyd. Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie

Pospiszył, I. (2021). *Patologie społeczne i problemy społeczne*. Warszawa: Wyd. Scholar

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Cekiera, Cz., Pierzchała, K. (2021). *Człowiek a patologie społeczne*. Toruń: Wyd. Adam Marszałek

Jędrzejko, M. (2006) (red.). *Patologie społeczne*. Pułtusk: Wyd. WSH

Pospiszył, I., Szczepanik R.(2011). *Zachowania dewiacyjne dziewcząt i kobiet*. Łódź: Wyd. AHE

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia agresji i przemocy

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia -Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia dzieci i młodzieży
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	IV/7
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Wiedza z zakresu psychologii osobowości i rozwoju człowieka.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆK	ĆA	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						2	6	58	4
Studia niestacjonarne	10	25						2	6	43	4

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić

<u>Ćwiczenia</u>	<u>Dyskusja dydaktyczna</u>	
	Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem	
	Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych	
	<u>Metoda przypadków</u>	
	Metoda sytuacyjna	
	Metoda inscenizacji	
	Metoda projektów	
	Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)	
	Demonstracja/ pokaz	
	<u>Analiza źródeł</u>	
<u>Praca w grupie</u>		
Debata		
Inne		
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada pogłębioną wiedze na temat społecznych uwarunkowań powstawania agresji i przemocy oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W10
P_W02	Posiada wiedze o charakterze pogłębionym na temat agresji w ujęciu psychologii emocji i motywacji. Zna biologiczne i psychologiczne uwarunkowania występowania agresji oraz techniki rozładowania napięcia związanego z agresją i przemocą.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi identyfikować czynniki warunkujące agresję, zaburzenia związane reagowaniem agresją i przemocą oraz dostosowywać metody terapeutyczne.	K_U09
P_U02	Potrafi zastosować umiejętności interpersonalne w rozmowie z osobą mającą problemy z agresją i przemocą.	K_U10
P_U03	Umie interpretować zachowania agresywne w kategoriach społecznych, kulturowych oraz indywidualnych.	K_U16
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Przedstawia postawę uwzględniania aspektów moralnych i etycznych w swojej działalności zawodowej.	K_K02
P_K02	Przedstawia postawę świadomości własnych predyspozycji do pracy z osobami mającymi problem z agresją.	K_K05

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Podstawy psychologiczne agresji i przemocy w kontekście rozwoju dzieci i młodzieży 1. Jakie czynniki biologiczne, psychologiczne i społeczne mogą wpływać na rozwój agresywnych zachowań u dzieci? 2. W jaki sposób środowisko rodzinne (np. przemoc domowa, brak wsparcia) może przyczynić się do rozwoju przemocy u młodych ludzi? 3. Jakie etapy rozwoju emocjonalnego dziecka są szczególnie wrażliwe na wybuchy agresji i przemocy? 4. Jakie są różnice w wyrażaniu agresji w zależności od wieku (np. u dzieci wczesnoszkolnych w porównaniu do nastolatków)?	P_W01 P_W02
ĆW2	Agresja rówieśnicza i bullying – mechanizmy i skutki przemocy w szkole 1. Jakie mechanizmy psychologiczne leżą u podstaw przemocy rówieśniczej (bullyingu) w szkołach? 2. Jakie są skutki długoterminowe dla ofiar przemocy rówieśniczej w kontekście ich rozwoju emocjonalnego i społecznego? 3. W jaki sposób agresja w szkole może wpływać na atmosferę w klasie i na ogólną jakość nauki? 4. Jakie strategie profilaktyczne mogą być skuteczne w zapobieganiu przemocy rówieśniczej w szkole?	
ĆW3	Agresja w kontekście uzależnienia – jak substancje psychoaktywne wpływają na zachowania agresywne młodzieży 1. Jakie substancje psychoaktywne są najczęściej związane z wybuchami agresji wśród młodzieży? 2. W jaki sposób uzależnienie od narkotyków lub alkoholu zmienia mechanizmy kontrolowania agresji u młodych ludzi? 3. Jakie są psychologiczne mechanizmy, które mogą prowadzić do przemocy w kontekście uzależnienia? 4. Jakie interwencje psychologiczne mogą pomóc w redukcji agresji u młodzieży uzależnionej od substancji?	
ĆW4	Agresja w rodzinie – wpływ przemocy domowej na psychikę dzieci i młodzieży 1. W jaki sposób przemoc domowa wpływa na rozwój emocjonalny i społeczną adaptację dziecka? 2. Jakie mechanizmy obronne dzieci mogą stosować, gdy są świadkami lub ofiarami przemocy w rodzinie? 3. Jakie psychologiczne interwencje są najbardziej skuteczne w pracy z dziećmi, które doświadczyły przemocy domowej? 4. W jaki sposób pomoc rodzinie może zmniejszyć ryzyko rozwoju agresywnych zachowań u dzieci?	
ĆW5	Przemoc w sieci – cyberprzemoc i jej skutki dla dzieci i młodzieży 1. Jakie czynniki psychologiczne mogą prowadzić do agresji i przemocy w internecie (cyberprzemocy) wśród młodzieży? 2. Jakie skutki emocjonalne i społeczne ma cyberprzemoc dla ofiar, szczególnie w kontekście dzieci i młodzieży?	

	3. W jaki sposób anonimowość w internecie wpływa na intensywność i częstotliwość cyberprzemocy? 4. Jakie strategie wsparcia i interwencji psychologicznych mogą pomóc ofiarom cyberprzemocy?	
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Definicje i teorie agresji Zadanie praktyczne: - Przeprowadzenie analizy porównawczej różnych definicji agresji (np. definicja psychologiczna, społeczna, biologiczna). - Opracowanie krótkiej prezentacji na temat teorii agresji: teoria frustracji, teoria agresji społecznego uczenia się (Bandura), kulturowe podejście do agresji (Fromm). - Przeprowadzenie mini-wykładu dla grupy na temat tego, jak definicje i teorie agresji mogą być wykorzystane w pracy z dziećmi i młodzieżą w kontekście terapii.	
T2	Agresja interpersonalna: agresja impulsywno-reaktywna i instrumentalna Zadanie praktyczne: - Stworzenie scenariuszy sytuacji, w których może wystąpić agresja impulsywno-reaktywna i instrumentalna w życiu codziennym młodzieży. - Analiza przypadków z życia codziennego, w których zachowanie młodzieży jest zarówno impulsywne, jak i instrumentalne (np. agresja w szkole, w grupach rówieśniczych). - Opracowanie planu interwencji psychologicznej, który pomoże rozróżnić oba typy agresji i wdrożyć odpowiednie techniki zarządzania emocjami.	P_W01 P_W02 P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02
T3, T4	Role społeczne, funkcjonowanie poznawcze a agresja i przemoc Zadanie praktyczne: - Przeprowadzenie analizy ról społecznych w kontekście agresji (np. lider, ofiara, sprawca) wśród młodzieży, w oparciu o realne przypadki. - Stworzenie programu psychologicznego, który pomoże młodzieży rozpoznać wpływ ról społecznych na zachowania agresywne (np. rola lidera i jego wpływ na grupę). - Przeprowadzenie symulacji, w której uczestnicy wcielają się w różne role społeczne w grupie, a następnie dyskutują, jak te role wpływają na agresję i przemoc w relacjach.	

T5	Czynniki sytuacyjne wywołujące agresję Zadanie praktyczne: • Opracowanie analizy przypadków, w których czynniki sytuacyjne (np. tłum, stres, konflikt rówieśniczy) wywołały agresję u młodzieży. • Przeprowadzenie ćwiczenia grupowego, w którym uczestnicy będą rozwiązywać hipotetyczne konflikty, identyfikując czynniki sytuacyjne wywołujące agresję. • Przeprowadzenie warsztatów na temat zarządzania stresem i technik relaksacyjnych, które mogą zapobiec wybuchom agresji w sytuacjach konfliktowych.
T6	Agresja i przemoc w relacjach wewnątrz- i międzygrupowych Zadanie praktyczne: • Przeprowadzenie analizy przypadków, w których doszło do agresji w kontekście grupy (np. w szkole, wśród grup młodzieżowych) i jej wpływu na relacje wewnątrzgrupowe. • Opracowanie programu grupowego, który pomoże dzieciom i młodzieży zrozumieć mechanizmy agresji w relacjach wewnętrznych i międzygrupowych, a także zaproponowanie metod rozwiązywania konfliktów. • Dyskusja na temat roli liderów grup w zapobieganiu i wybuchach agresji, opracowanie strategii interwencyjnych.
T7	Geneza agresji wśród dzieci i młodzieży oraz jej znaczenie Zadanie praktyczne: • Stworzenie genogramu (lub mapy) przypadków, które przedstawiają źródła agresji w rodzinach dzieci i młodzieży – analiza wpływu czynników rodzinnych na zachowania agresywne. • Przeprowadzenie analizy literatury na temat wpływu różnych faz rozwoju dziecka (np. wczesne dzieciństwo, okres dorastania) na pojawianie się agresywnych zachowań. • Stworzenie poradnika dla nauczycieli, który pomoże rozpoznać wczesne sygnały agresji w zachowaniach dzieci i młodzieży oraz zaproponuje strategie prewencyjne.
T8	Agresja a przestępczość – agresja w życiu społecznym Zadanie praktyczne: • Przeprowadzenie analizy przypadków z przeszłości, w których agresja u dzieci i młodzieży miała związek z przestępczością (np. przemoc w rodzinach patologicznych). • Przeprowadzenie dyskusji w grupach na temat czynników społecznych, które mogą prowadzić do agresji i przestępczości, oraz zaproponowanie programów zapobiegawczych.

	Stworzenie planu interwencji w placówkach wychowawczych, który pomoże zmniejszyć agresywne zachowania młodzieży i zapobiegnie ich eskalacji do przestępczości.	
T9	Agresja w mediach i Internecie – wpływ na dzieci i młodzież Zadanie praktyczne: - Przeanalizowanie przykładów agresji w Internecie (np. cyberbullying, hejt) oraz omówienie ich wpływu na dzieci i młodzież. - Przeprowadzenie warsztatów edukacyjnych dla młodzieży na temat bezpiecznego korzystania z internetu oraz radzenia sobie z agresją w sieci. - Stworzenie programu wsparcia dla ofiar cyberprzemocy, który pomoże im poradzić sobie z emocjonalnymi skutkami doświadczeń w internecie.	
T10	Omówienie wybranych badań naukowych z zakresu agresji Zadanie praktyczne: - Opracowanie analizy wybranych badań naukowych dotyczących agresji wśród dzieci i młodzieży, zwracając uwagę na metody badawcze, wyniki i wnioski. - Przeprowadzenie prezentacji w grupach na temat wyników badań naukowych oraz ich zastosowań w pracy psychologa dziecięcego i młodzieżowego. - Dyskusja na temat potencjalnych zastosowań badań dotyczących agresji w pracy z dziećmi i młodzieżą, np. w szkołach, terapii, programach prewencyjnych.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, Umiejętności, Kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do:	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	1. Zapoznanie się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenie case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. 4. Wykonywanie zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowanie innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznanie się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

VII. KRYTERIA OCENY OSIAGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Niedostateczny (2,0)	Dostateczny (3,0)	Dostateczny plus (3,5)	Dobry (4,0)	Dobry plus (4,5)	Bardzo dobry (5,0)
Poniżej 60%	60,0%-69,99%	70%-74,99%	75%-84,99%	85%-89,99%	90,0%-100%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	43
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	42	57
Summaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:.

Smith, P. K. (2020). Psychologia prześladowań w szkole. Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego.

Piasecka, B. (2017). *Agresja-perspektywa psychoterapeutów*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Dankiewicz, M. (2021). *Psychologia agresji na jawie iw marzeniach sennych*. Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego, Kraków.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Łodygowska, E., Tyl, M. (2018). Psychologiczny syndrom agresji adolescentów w kontekście funkcjonowania rodziny i rodziców. *Psychologia Rozwojowa*, 23(3), 23-37.

Fromm E. (1998). *Anatomia ludzkiej destruktywności*. Poznań: Rebis.

Krahé B. (2005). *Agresja*. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne

Kubacka-Jasiecka D.(2006). *Agresja i autoagresja z perspektywy obronno-adaptacyjnych dążeń Ja*. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Majchrzyk Z. (2001). *Nieletni, młodociani i dorośli sprawcy zabójstw. Analiza procesów motywacyjnych i dyspozycji osobowościowych*. Warszawa: IP i N.

Majchrzyk Z. (2008). *Zabójczynie i zabójcy*. Warszawa,:Wyd. UKSW.

Frączek A., Pufal – Struzik (red.)(1996). *Agresja wśród dzieci i młodzieży*. Kielce: Wyd. ZNP (Cz. I) .Z zagadnień psychologii agresji i przemocy.

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych	
	<u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji	
	<u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz	
	<u>Analiza źródeł</u>	
	<u>Praca w grupie</u> Debata	
	Inne- <u>prezentacje multimedialne studentów, raporty badań</u>	
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada pogłębioną wiedzę o przedmiocie zainteresowania psychologii oraz o relacji psychologii wobec innych nauk społecznych, humanistycznych, przyrodniczych i medycznych, a w szczególności wobec filozofii, antropologii, socjologii, pedagogiki, medycyny i nauk o zdrowiu, zorientowaną na praktyczne zastosowanie.	K_W01
P_W02	Zna w sposób pogłębiony metody prowadzenia prac badawczych w psychologii i pedagogice. Posiada wiedzę o sposobach planowania i realizacji badań empirycznych oraz analizy uzyskanych wyników z wykorzystaniem metod statystycznych i psychometrycznych oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W04
P_W03	Posiada pogłębioną wiedzę w zakresie psychologii rozwoju. Zna teorie i modele rozwoju człowieka oraz wychowania, a także badania związane z tymi obszarami. Zna specyfikę różnych faz rozwoju człowieka i znaczenia więzi społecznych. Posiada wiedzę o kryzysach rozwojowych i współczesnych praktycznych metodach wspierania rozwoju człowieka i rządzących nimi prawidłowościami.	K_W09
P_W04	Posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego. Zna modele zdrowia oraz koncepcje wyjaśniające powstawanie zaburzeń psychicznych. Zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych. Posiada rozszerzoną wiedzę o uwarunkowaniach biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych zaburzeń psychicznych. Rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii. Zna relację między psychologią zdrowia, psychologią kliniczną i psychiatrią. Zna społeczne i prawne uwarunkowania związane z opieką psychologiczną i psychiatryczną.	K_W11

P_W05	Posiada pogłębioną wiedzę o różnych metodach udzielania pomocy psychologicznej. Zna założenia i praktyczne zastosowanie wybranych nurtów psychoterapii, interwencji kryzysowej, psychoedukacji, poradnictwa i rewalidacji, terapii pedagogicznej. Posiada wiedzę o psychiatrycznych metodach leczenia zaburzeń psychicznych. Zna zasady budowania kontaktu i relacji pomagania w różnych kontekstach społecznych i rodzajach działań pomocowych.	K_W12
P_W06	Posiada pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji. Zna teorie emocji i motywacji oraz biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania emocji i ekspresji emocjonalnej. Rozumie związek emocji i motywacji z procesami poznawczymi i zachowaniem.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	W oparciu o wiedzę z zakresu neuropsychologii, socjobiologii, psychologii ewolucyjnej potrafi zidentyfikować i wyjaśnić rolę czynników mających wpływ na funkcjonowanie człowieka.	K_U08
P_U02	Potrafi rozpoznawać i identyfikować problemy natury emocjonalnej oraz proponować ich rozwiązania, z wykorzystaniem metod terapeutycznych, profilaktycznych, społecznych. Potrafi rozpoznać zaburzenia sfery emocjonalno-motywacyjnej. Sprawnie posługuje się terminologią z zakresu psychologii emocji. Potrafi wyjaśniać zachowania z zastosowaniem teorii motywacji.	K_U09
P_U03	Potrafi odróżnić zaburzenia procesów psychicznych na podstawie objawów i odnieść wyniki diagnozy do systemów klasyfikacyjnych. Potrafi wskazać prawdopodobną etiologię zaburzeń, z uwzględnieniem czynników biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych.	K_U17
P_U04	Potrafi zaplanować strategię interwencji adekwatnie do konkretnego przypadku. Umie zastosować wybrane metody pomocy psychologicznej oraz podejmować działania w zakresie psychoedukacji i promocji zdrowia.	K_U18
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest gotów do podjęcia praktyki psychologicznej zachowując się profesjonalnie, z szacunkiem do klientów, uwzględniając ich zmieniające się potrzeby, kierując się dobrem klienta oraz zasadami etyki zawodowej. Jest gotów do działania na rzecz przestrzegania zasad etyki zawodowej.	K_K01
P_K02	Ma świadomość ograniczeń jakie wiążą się z badaniami diagnostycznymi w psychologii i pedagogice oraz rozumie konieczność posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Podstawy diagnozy psychologicznej	P_W01

	1. Jakie są główne zasady i etyczne wytyczne, które powinny kierować procesem diagnozy psychologicznej? 2. Jakie narzędzia diagnostyczne są najczęściej stosowane w diagnozie psychologicznej dzieci i młodzieży, a jakie w diagnozie dorosłych? 3. Jakie są wyzwania związane z subiektywizmem w procesie diagnozy psychologicznej i jak je minimalizować? 4. W jaki sposób diagnoza psychologiczna różni się od diagnozy psychiatrycznej i jakie są obszary ich wzajemnej współpracy?	P_W02 P_W03 P_W04 P_W05 P_W06
ĆW2	Opiniowanie w różnych fazach rozwojowych 1. Jakie zmiany w zachowaniach i funkcjonowaniu poznawczym są charakterystyczne dla różnych faz rozwojowych (np. dzieciństwo, adolescencja, dorosłość)? 2. Jakie trudności mogą pojawić się w opiniowaniu dzieci w młodszych fazach rozwoju w porównaniu do dorosłych? 3. Jakie znaczenie ma kontekst kulturowy i społeczny w opiniowaniu w różnych fazach rozwojowych? 4. Jakie różnice występują w procesie opiniowania dzieci, nastolatków i dorosłych pod względem metod i narzędzi diagnostycznych?	
ĆW3	Diagnoza rozwoju intelektualnego 1. Jakie narzędzia diagnostyczne są najczęściej wykorzystywane do oceny rozwoju intelektualnego u dzieci i młodzieży? 2. Jakie czynniki mogą wpływać na wyniki testów inteligencji, i jak można je uwzględnić w diagnozie? 3. Jakie są granice i wyzwania w diagnozowaniu rozwoju intelektualnego u dzieci z różnymi rodzajami zaburzeń (np. autyzm, ADHD)? 4. W jaki sposób diagnoza rozwoju intelektualnego wpływa na dobór odpowiednich metod wsparcia edukacyjnego i terapeutycznego?	
ĆW4	Diagnoza neuropsychologiczna 1. Jakie są główne obszary, w których diagnoza neuropsychologiczna może pomóc w zrozumieniu funkcjonowania dzieci i młodzieży? 2. Jakie wyzwania stwarza diagnoza neuropsychologiczna u dzieci, zwłaszcza w odniesieniu do zaburzeń rozwoju mózgu? 3. W jaki sposób diagnoza neuropsychologiczna może być wykorzystywana w planowaniu terapii dzieci z różnymi zaburzeniami (np. dysleksja, ADHD)? 4. Jakie znaczenie ma współpraca neuropsychologa z innymi specjalistami (np. terapeutami, pedagogami) w procesie diagnozy i terapii?	
ĆW5	Diagnoza zaburzeń zachowania i emocji 1. Jakie różnice w diagnostyce zaburzeń emocjonalnych i zachowania występują w przypadku dzieci, młodzieży i dorosłych? 2. Jakie narzędzia diagnostyczne mogą pomóc w rozróżnieniu między zaburzeniami emocjonalnymi a zaburzeniami zachowania?	

	3. Jakie czynniki społeczne i rodzinne mogą wpływać na pojawienie się zaburzeń zachowania i emocji u dzieci i młodzieży? 4. Jakie znaczenie ma holistyczne podejście w diagnozie zaburzeń zachowań i emocji, uwzględniające kontekst wychowawczy i środowiskowy?	
ĆW6	Diagnoza trudności szkolnych 1. Jakie narzędzia diagnostyczne są stosowane w ocenie trudności szkolnych, zwłaszcza w odniesieniu do trudności w nauce (np. dysleksja, dyskalkulia)? 2. Jakie są kluczowe czynniki, które należy uwzględnić w diagnozowaniu trudności szkolnych, a które mogą być często pomijane? 3. Jakie znaczenie ma współpraca psychologa z nauczycielami i rodzicami w procesie diagnozy trudności szkolnych? 4. Jakie strategie wspierające mogą być zaproponowane po przeprowadzeniu diagnozy trudności szkolnych w celu poprawy wyników edukacyjnych dziecka?	
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Diagnoza specjalnych potrzeb rozwojowych dzieci i młodzieży 1. Zadanie praktyczne: Przeprowadź diagnozę specjalnych potrzeb rozwojowych wybranego dziecka w oparciu o dostępne narzędzia diagnostyczne. Określ, które obszary rozwoju wymagają szczególnej uwagi i opracuj plan wsparcia, uwzględniając specjalistyczne zalecenia (np. terapia mowy, terapia pedagogiczna, wsparcie emocjonalne). 2. Zadanie praktyczne: Przeanalizuj przypadek dziecka z trudnościami w nauce (np. z dysleksją, ADHD) i zaproponuj metody diagnozy oraz wsparcia. Przygotuj rekomendacje do pracy z dzieckiem w szkole i w domu, bazując na teorii i narzędziach diagnostycznych. 3. Zadanie praktyczne: Stwórz raport z przeprowadzonej diagnozy specjalnych potrzeb rozwojowych dziecka w oparciu o zebrane dane. Uwzględnij cele diagnozy, zastosowane narzędzia, analizę wyników oraz propozycje działań wspierających rozwój dziecka. 4. Zadanie praktyczne: Zorganizuj wywiad z rodzicami dziecka z zaburzeniami rozwojowymi. Na podstawie uzyskanych informacji zaplanuj dalszy proces diagnozy, uwzględniając potrzeby edukacyjne, emocjonalne i społeczne dziecka.	P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 P_K01 P_K02
T2	Psychologiczne techniki diagnostyczne stosowane w zaburzeniach lękowych 1. Zadanie praktyczne: Zaplanuj i przeprowadź badanie psychologiczne dziecka z objawami lękowymi, korzystając z odpowiednich technik diagnostycznych (np. wywiad,	

	kwestionariusze lęku, skale oceny). Na podstawie wyników zaprezentuj diagnozę oraz zalecenia terapeutyczne. Zadanie praktyczne: Przeprowadź analizę przypadku dziecka zdiagnozowanego z zaburzeniami lękowymi. Opracuj plan diagnostyczny, obejmujący techniki pomiaru lęku i identyfikację specyficznych objawów lękowych, takich jak lęk separacyjny czy lęk przed szkołą. Zadanie praktyczne: Przygotuj raport z diagnozy lęku u nastolatka, korzystając z wybranych technik (np. kwestionariusze lęku, rozmowy diagnostyczne). W raporcie przedstaw zastosowane narzędzia, interpretację wyników oraz zalecenia terapeutyczne. Zadanie praktyczne: Zaprojektuj indywidualny program wsparcia dla dziecka z zaburzeniami lękowymi na podstawie wyników diagnostyki psychologicznej. Uwzględnij podejścia terapeutyczne i interwencyjne, które mogą pomóc w redukcji objawów lękowych.	
T3	Metody diagnozy: WISC®-V, WAIS-R (PL), DSR Plus, TMS-R Zadanie praktyczne: Przeprowadź diagnozę inteligencji dziecka przy użyciu Skali Inteligencji Wechslera dla Dzieci WISC®-V. Na podstawie wyników zaprezentuj wnioski dotyczące profilu intelektualnego dziecka i zidentyfikuj ewentualne trudności edukacyjne. Zadanie praktyczne: Przeprowadź testy WISC®-V oraz TMS-R na grupie dzieci i porównaj uzyskane wyniki. Na podstawie analizy, zaproponuj interpretację wyników oraz strategię wsparcia dla dzieci o różnym poziomie inteligencji. Zadanie praktyczne: Opracuj raport z diagnozy intelektualnej dorosłego klienta z wykorzystaniem WAIS-R. Na podstawie wyników zaprezentuj wnioski na temat jego zasobów poznawczych oraz ewentualnych trudności w codziennym funkcjonowaniu. Zadanie praktyczne: Zastosuj DSR Plus i przeanalizuj wyniki uzyskane przez dziecko. Zaprezentuj, jakie aspekty rozwoju mogą wymagać wsparcia, i opracuj zalecenia dotyczące terapii lub dalszej diagnozy.	
T4	Metody diagnozy: Leiter-3, IDS-P, IDS Zadanie praktyczne: Przeprowadź diagnozę inteligencji u dziecka w wieku przedszkolnym za pomocą Skali Inteligencji i Rozwoju IDS-P. Zinterpretuj wyniki i zaplanuj odpowiednią formę wsparcia, uwzględniając możliwości rozwojowe dziecka. Zadanie praktyczne: Przeanalizuj przypadek dziecka z użyciem Leiter-3, koncentrując się na jego mocnych stronach i obszarach wymagających wsparcia. Na podstawie wyników zaprezentuj rekomendacje dla nauczycieli i rodziców. Zadanie praktyczne: Wykorzystując IDS, dokonaj diagnozy rozwoju intelektualnego nastolatka. Przeprowadź szczegółową analizę wyników oraz zaprezentuj wnioski dotyczące dalszego rozwoju i ewentualnych trudności w nauce. Zadanie praktyczne: Opracuj przypadek dziecka w oparciu o wyniki Skali Inteligencji i Rozwoju IDS. Przygotuj diagnozę oraz zaplanuj działania wspierające rozwój dziecka, uwzględniając wyniki testu.	
T5	Metody diagnozy neuropsychologicznej Zadanie praktyczne: Przeprowadź diagnozę neuropsychologiczną dziecka z problemami w nauce, używając odpowiednich narzędzi (np. Testy pamięci, Testy uwagi). Na podstawie wyników	

	zaprezentuj diagnozę i przygotuj rekomendacje dotyczące interwencji. 2. Zadanie praktyczne: Zdiagnozuj problem z zakresu funkcjonowania wykonawczego u nastolatka (np. trudności w planowaniu i organizowaniu) za pomocą narzędzi neuropsychologicznych. Na podstawie wyników przedstaw strategię wsparcia. 3. Zadanie praktyczne: Przeprowadź analizę przypadku dziecka z podejrzeniem ADHD, korzystając z narzędzi neuropsychologicznych (np. Test uwagi, testy wykonawcze). Zaprezentuj wyniki diagnozy oraz zaproponuj plan terapeutyczny. 4. Zadanie praktyczne: Zastosuj neuropsychologiczne narzędzia diagnostyczne u dziecka z podejrzeniem zaburzenia autystycznego. Na podstawie wyników stwórz raport diagnozujący, uwzględniając aspekty rozwoju społecznego i poznawczego dziecka.	
T6	Analiza raportów badań 1. Zadanie praktyczne: Opracuj analizę raportu diagnostycznego dotyczącego dziecka z trudnościami w nauce. Zidentyfikuj mocne strony oraz obszary wymagające wsparcia i zaplanuj dalsze kroki diagnostyczne lub terapeutyczne. 2. Zadanie praktyczne: Dokonaj analizy raportu neuropsychologicznego nastolatka z problemami emocjonalnymi. Określ diagnozę, zaprezentuj wnioski oraz opracuj plan terapeutyczny, uwzględniając wyniki badań. 3. Zadanie praktyczne: Przeanalizuj raport z diagnozy inteligencji u dziecka w wieku szkolnym. Zidentyfikuj ewentualne trudności w nauce, wynikające z deficytów poznawczych, i zaproponuj rekomendacje wspierające rozwój dziecka. 4. Zadanie praktyczne: Oceniając raport z diagnozy zaburzeń emocjonalnych u dziecka, zaplanuj działania interwencyjne oraz zidentyfikuj zasoby wsparcia (np. terapeutyczne, edukacyjne) w oparciu o wyniki badań.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 90 -100 % dobry plus (4.5) – 80 -89 % dobry (4.0) – 70 – 79 % dostateczny plus (3.5) – 60 – 69 % dostateczny (3.0) – 51 – 59 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 % bardzo dobry (5.0) – Badania i opracowanie wykonane z uwzględnieniem wszystkich wiadomości dotyczących omawianego zagadnienia. Przejrzyste i estetycznie wykonane. Student wykazuje dużą aktywność na zajęciach		

dobry plus (4.5) – Badania i opracowanie wykonane zgodnie z wytycznymi. Starannie wykonany Małe niedociągnięcia. . Student chętnie podejmuje dyskusje na zajęciach.

dobry (4.0) – Badania i opracowanie zgodne z wytycznymi. Zauważalne nieliczne braki w treściach. Starannie wykonany i oddany terminowo. Student w miarę aktywny na zajęciach – potrzebuje zachęcania

dostateczny plus (3.5) – Badania i opracowanie zawiera błędy merytoryczne. Jest niekompletne. Przedstawione w terminie. Student sporadycznie wykazuje aktywność na zajęciach

dostateczny (3.0) – Treści programowe w planie zawierają istotne braki. Szata graficzna niestaranna. Praca oddana w terminie. Student nie uczestniczył we wszystkich zajęciach. Nie usprawiedliwia nieobecności. Brak aktywności.

niedostateczny (2.0) – student nie oddał pracy. Brak aktywności na zajęciach.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	43
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	22
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	17	32
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75/3	75/3

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:.

Komender, J. (2005). *Zaburzenia emocjonalne i behawioralne u dzieci*. Warszawa: PZWL.

Strelau, J., Doliński, D.(2008). *Psychologia. Podręcznik akademicki*. Gdańsk: GWP

Stemplewska-Żakowicz, K. (2016).*Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna*. Gdańsk: GWP

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

DC:0-3R (2005). *Klasyfikacja diagnostyczna*. Warszawa: Wyd. Fundament

DSM 5 klasyfikacji zaburzeń psychicznych Amerykańskiego Towarzystwa Psychiatrycznego,

ICD-11. Międzynarodowa Statystyczna Klasyfikacja Chorób i Problemów Zdrowotnych.

Podręczniki do testów psychologicznych. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych	
	<u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji	
	<u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł Praca w grupie Debata	
	<u>Inne - prezentacje multimedialne studentów, materiały diagnostyczne (m.in. testy psychologiczne), opracowanie opinii</u>	
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym stopniu		
P_W01	Ma pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego Zna modele zdrowia oraz koncepcje wyjaśniające powstawanie zaburzeń psychicznych. Zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych. Ma rozszerzoną wiedzę o uwarunkowaniach biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych zaburzeń psychicznych. Rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii. Zna relację między psychologią zdrowia, psychologią kliniczną i psychiatrią.	K_W11
P_W02	Ma rozszerzoną i uporządkowaną wiedzę o różnych metodach udzielania pomocy psychologicznej. Zna założenia i praktyczne zastosowanie wybranych nurtów psychoterapii, interwencji kryzysowej, psychoedukacji, poradnictwa i rewalidacji, terapii pedagogicznej. Ma wiedzę o psychiatrycznych metodach leczenia zaburzeń psychicznych. Zna zasady budowania kontaktu i relacji pomagania w różnych kontekstach społecznych i rodzajach działań pomocowych.	K_W12
P_W03	Ma poszerzoną wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji. Zna teorie emocji i motywacji oraz biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania emocji i ekspresji emocjonalnej. Rozumie związki emocji i motywacji z procesami poznawczymi i zachowaniem.	K_W16
P_W04	Posiada uporządkowaną wiedzę dotyczącą etyki, a w szczególności etyki zawodowej psychologa. Zna standardy etyczne wykonywania zawodu psychologa-praktyka oraz psychologa-badacza, określone w regulacjach krajowych i zagranicznych.	K_W17

Umiejętności:		
P_U01	Potrafi interpretować zachowania osób w kategoriach osobowości, temperamentu, uzdolnień, inteligencji, percepcji, odnosząc je do różnych teorii osobowości, różnic indywidualnych i psychologii poznawczej.	K_U07
P_U02	Potrafi zaplanować i przeprowadzić proces diagnostyczny z zastosowaniem wywiadu, obserwacji oraz wybranych metod kwestionariuszowych, testowych i projekcyjnych. Potrafi dostosować metody diagnostyczne do kontekstu badania, krytycznie interpretować uzyskane rezultaty, sporządzić pisemną opinię lub ekspertyzę oraz przekazać ją w formie zrozumiałej dla odbiorcy.	K_U12
P_U03	Potrafi zaplanować strategię interwencji adekwatnie do konkretnego przypadku. Umie zastosować wybrane metody pomocy psychologicznej oraz podejmować działania w zakresie psychoedukacji i promocji zdrowia.	K_U18
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Ma świadomość ograniczeń jakie wiążą się z badaniami diagnostycznymi w psychologii i pedagogice oraz rozumie konieczność posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Klasyfikacja, etiologia, teoretyczne modele oraz metody diagnozy zaburzeń zachowania i emocji u dzieci i młodzieży - Jakie są najważniejsze klasyfikacje zaburzeń zachowania i emocji u dzieci i młodzieży, i jakie są ich wady oraz zalety w praktyce diagnostycznej? - W jaki sposób różne teoretyczne modele zaburzeń zachowania (np. model biologiczny, psychodynamiczny, behawioralny) wpływają na diagnozę i leczenie tych zaburzeń? - Jakie są najważniejsze metody diagnozy zaburzeń emocjonalnych i behawioralnych u dzieci, i jak można je wykorzystać w kontekście pracy terapeutycznej? - W jaki sposób zrozumienie etiologii zaburzeń zachowania wpływa na wybór odpowiednich metod terapeutycznych w pracy z dziećmi?	P_W01 P_W02 P_W03 P_W04
ĆW2	Zaburzenia zachowania - Jakie są różnice między zaburzeniami zachowania a zaburzeniami emocjonalnymi u dzieci i młodzieży? Czy są one ze sobą powiązane? - Jakie czynniki społeczne (np. rodzina, rówieśnicy, szkoła) mają największy wpływ na rozwój zaburzeń zachowania u dzieci? - W jaki sposób rozpoznać zaburzenia zachowania u dzieci, które mogą manifestować się w sposób subtelny lub nieoczywisty?	

	4. Jakie są skutki braku wczesnej interwencji w przypadku dzieci z zaburzeniami zachowania?
ĆW3	Zaburzenia funkcjonowania społecznego rozpoczynające się w dzieciństwie (mutyzm i inne) 1. Jakie są możliwe przyczyny mutyzmu selektywnego u dzieci i jak może on wpływać na ich rozwój społeczny i emocjonalny? 2. Jakie techniki terapeutyczne mogą być skuteczne w leczeniu mutyzmu selektywnego u dzieci? 3. W jaki sposób zaburzenia funkcjonowania społecznego w dzieciństwie, takie jak mutyzm, mogą wpłynąć na przyszłe relacje interpersonalne dziecka? 4. Jakie wyzwania wiążą się z diagnozowaniem zaburzeń funkcjonowania społecznego u dzieci, które często są mylone z innymi problemami?
ĆW4	Zaburzenia hiperkinetyczne (ADHD) 1. Jakie są kluczowe objawy ADHD u dzieci, i w jaki sposób można je rozróżnić od typowego rozwoju w tym wieku? 2. Jakie są główne przyczyny ADHD i jak wpływają one na funkcjonowanie dzieci w różnych środowiskach (szkoła, dom)? 3. Jakie interwencje terapeutyczne są najskuteczniejsze w leczeniu ADHD u dzieci i młodzieży? 4. Jakie wyzwania napotykają rodzice dzieci z ADHD i jak mogą sobie z nimi radzić, by wspierać rozwój swojego dziecka?
ĆW5	Depresja u dzieci 1. Jakie są główne objawy depresji u dzieci, i jak różnią się od objawów tej choroby u dorosłych? 2. Jakie są możliwe przyczyny depresji u dzieci, i jakie czynniki (rodzinne, społeczne, biologiczne) wpływają na jej rozwój? 3. Jakie metody diagnostyczne są stosowane do rozpoznawania depresji u dzieci, i jak można rozróżnić ją od innych zaburzeń emocjonalnych? 4. W jaki sposób terapia psychologiczna może pomóc dzieciom w radzeniu sobie z depresją? Jakie podejścia są najbardziej efektywne?
ĆW6	Próby samobójcze i samouszkodzenia 1. Jakie są przyczyny prób samobójczych i samouszkodzeń u dzieci i młodzieży, i jakie czynniki zwiększają ryzyko takich zachowań? 2. Jakie sygnały ostrzegawcze mogą sugerować, że dziecko może myśleć o samobójstwie lub stosować samouszkodzenia? 3. Jakie działania powinny podjąć rodziny, szkoły i terapeuci, aby zapobiegać próbom samobójczym u dzieci? 4. Jakie metody interwencji i wsparcia są najbardziej efektywne w pracy z dziećmi, które doświadczyły samouszkodzeń lub prób samobójczych?
ĆW7	Wpływ choroby przewlekłej na funkcjonowanie psychospołeczne dziecka 1. Jak przewlekła choroba dziecka wpływa na jego rozwój emocjonalny i społeczny? Jakie zmiany mogą wystąpić w zachowaniu dziecka? 2. W jaki sposób rodziny dzieci z przewlekłymi chorobami mogą wspierać ich rozwój psychiczny i emocjonalny w codziennym życiu? 3. Jakie techniki terapeutyczne mogą pomóc dzieciom w radzeniu sobie z przewlekłą chorobą i związaną z nią izolacją społeczną?

	4. Jakie wyzwania stoją przed nauczycielami i pracownikami szkoły w pracy z dziećmi z przewlekłymi chorobami?	
ĆW8	Aspekty etyczne i prawne pracy z dzieckiem i młodzieżą 1. Jakie są główne zasady etyczne, które powinny kierować pracą psychologa dziecięcego i młodzieżowego? 2. W jaki sposób zagwarantowanie praw dziecka wpływa na proces diagnozy i terapii? Jakie ograniczenia mają psychologowie w kontekście ochrony praw dziecka? 3. Jakie wyzwania etyczne mogą wystąpić w pracy z dziećmi, które nie są w pełni świadome swoich praw i możliwości w kontekście terapii? 4. Jakie obowiązki prawne mają profesjonaliści w pracy z dziećmi i młodzieżą, szczególnie w kontekście ochrony przed przemocą i zaniedbaniem?	
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Zaburzenia emocjonalne rozpoczynające się we wczesnym dzieciństwie Zadanie 1: Przeprowadź analizę przypadku dziecka w wieku przedszkolnym, które wykazuje objawy lęku separacyjnego. Na podstawie dostępnych informacji, zaproponuj diagnozę oraz rekomendacje terapeutyczne. W pracy uwzględnij również interwencje w rodzinie i w środowisku edukacyjnym. Zadanie 2: Stwórz program wsparcia emocjonalnego dla dziecka w wieku 4–5 lat, które wykazuje nadmierną nieśmiałość i trudności w nawiązywaniu relacji rówieśniczych. Uwzględnij metody pracy indywidualnej i grupowej. Zadanie 3: Zaprezentuj diagnozę dziecka, które wykazuje objawy zaburzeń emocjonalnych, takich jak lęki, smutek i trudności w wyrażaniu emocji. Zaproponuj plan leczenia uwzględniający terapię behawioralną, wsparcie rodziny oraz współpracę ze szkołą.	P_W01 P_U02 P_U03 P_K01
T2	Zaburzenia lękowe i zaburzenie obsesyjno-kompulsyjne – Praca z ICD-11, DSM-5 Zadanie 1: Na podstawie diagnozy dziecka w wieku 10 lat, które zmaga się z objawami lęku społecznego i zachowaniami kompulsyjnymi, przygotuj raport diagnostyczny z uwzględnieniem kryteriów ICD-11 i DSM-5. Wskaż konkretne objawy oraz zaproponuj odpowiednią metodę terapii. Zadanie 2: Stwórz plan terapeutyczny dla nastolatka z diagnozowanym zaburzeniem obsesyjno-kompulsyjnym (OCD), uwzględniając terapię poznawczo-behawioralną i inne interwencje terapeutyczne. Zaproponuj, jak pracować z rodziną oraz szkołą, aby wesprzeć proces leczenia. Zadanie 3: Zdiagnozuj przypadek dziecka, które wykazuje objawy lęku uogólnionego oraz	P_W01 P_U02 P_U03 P_K01

	natrętnych myśli. Wykorzystaj kryteria ICD-11 i DSM-5, aby przygotować diagnozę oraz rekomendacje dotyczące leczenia.	
T3	Zaburzenia dysocjacyjne i pod postacią somatyczną – Praca z ICD-11, DSM-5 Zadanie 1: Przygotuj analizę przypadku dziecka, które wykazuje objawy somatyczne (np. bóle brzucha, zawroty głowy) bez wyraźnej przyczyny medycznej. Zdiagnozuj zaburzenie somatoformiczne, posługując się kryteriami ICD-11 oraz DSM-5, a następnie zaproponuj strategię terapeutyczną. Zadanie 2: Na podstawie przypadku nastolatki, która doświadcza częstych utrat pamięci oraz nieprawdziwych wspomnień, przygotuj diagnozę dotyczącą zaburzenia dysocjacyjnego. Zaproponuj odpowiednią terapię, uwzględniając specyficzne metody pracy z dziećmi w tym obszarze. Zadanie 3: Zaprojektuj interwencję terapeutyczną dla dziecka w wieku szkolnym, które przejawia objawy zaburzeń dysocjacyjnych w wyniku traumy. Uwzględnij współpracę z rodziną oraz szkołą i zaplanuj odpowiednią terapię.	P_W01 P_U02 P_U03 P_K01
T4	Zaburzenia odżywiania (anoreksja, bulimia, otyłość) – Praca z ICD-11, DSM-5 Zadanie 1: Przygotuj plan diagnostyczny dla nastolatka z objawami anoreksji, uwzględniając kryteria ICD-11 i DSM-5. Zdiagnozuj zaburzenie oraz zaplanuj odpowiednią terapię, biorąc pod uwagę aspekty psychiczne, fizyczne i społeczne związane z tym zaburzeniem. Zadanie 2: Zaproponuj działania terapeutyczne dla dziecka z nadwagą, które boryka się z problemami emocjonalnymi i wstydem związanym z własnym ciałem. Uwzględnij aspekty psychodietetyczne i socjalne w planie interwencji. Zadanie 3: Stwórz raport dotyczący dziecka z bulimią, diagnozując zaburzenie na podstawie kryteriów ICD-11 i DSM-5. Zaproponuj dalszy plan leczenia z uwzględnieniem terapii indywidualnej i grupowej, a także pracy z rodziną.	P_W01 P_U02 P_U03 P_K01
T5	Tiki – Praca z ICD-11, DSM-5 Zadanie 1: Przygotuj diagnozę dziecka z objawami tików motorycznych i werbalnych, posługując się kryteriami ICD-11 i DSM-5. Wskaż czynniki, które mogą wpływać na nasilenie tików, i zaplanuj odpowiednią interwencję terapeutyczną. Zadanie 2: Zaprojektuj plan terapii dla dziecka z Tourette’a, uwzględniając podejście behawioralne, psychoterapię oraz możliwe leki. Zaplanuj również współpracę z nauczycielami i rodziną. Zadanie 3: Stwórz analizę przypadku dla nastolatka z tzw. „tikami” w związku z nagłym stresem. Jakie metody terapeutyczne proponujesz, i jak współpracować z jego rodziną, by ograniczyć nasilenie objawów?	P_W01 P_U02 P_U03 P_K01

T6	Inne zaburzenia zachowania i emocji rozpoczynające się zwykle w dzieciństwie lub wieku młodzieńczym (moczenie mimowolne, encopresis i inne) – Praca z ICD-11, DSM-5 Zadanie 1: Przygotuj diagnozę przypadku dziecka, które ma trudności z kontrolowaniem oddawania moczu w wieku 9 lat. Posługując się kryteriami ICD-11 oraz DSM-5, zaplanuj działania terapeutyczne. Zadanie 2: Zaprojektuj program wsparcia terapeutycznego dla dziecka z encopresis, uwzględniając aspekty fizyczne i psychologiczne tego zaburzenia. Zastanów się nad możliwymi przyczynami emocjonalnymi tego problemu. Zadanie 3: Stwórz analizę przypadku dziecka z zaburzeniami zachowania (np. agresja, impulsywność, kłopoty z nauką), uwzględniając kryteria diagnostyczne ICD-11 i DSM-5. Zaproponuj strategię terapeutyczną, w tym metody pracy indywidualnej i grupowej.	P_W01 P_U02 P_U03 P_K01
T7	Używanie substancji psychoaktywnych Zadanie 1: Opracuj diagnozę przypadków dzieci lub nastolatków nadużywających substancji psychoaktywnych. Przygotuj raport w oparciu o modele diagnostyczne i zaproponuj program terapii, który uwzględnia również aspekty edukacyjne i prewencyjne. Zadanie 2: Zaprojektuj plan terapii dla młodzieży, która doświadcza uzależnienia od alkoholu. Uwzględnij metody psychoterapeutyczne oraz strategie wsparcia rodzinnego i grupowego. Zadanie 3: Opracuj procedurę wczesnej interwencji w przypadku dzieci narażonych na ryzyko uzależnienia od substancji psychoaktywnych. Uwzględnij interwencje profilaktyczne oraz edukacyjne w środowisku szkolnym.	P_W01 P_W03 P_U02 P_U03 P_K01
T8	Dziecko krzywdzone – Praca z przypadkami Zadanie 1: Przygotuj analizę przypadku dziecka, które doświadcza przemocy fizycznej w rodzinie. Na podstawie obserwacji i wywiadu zaproponuj plan interwencji psychologicznej oraz współpracy z innymi instytucjami (np. szkoła, ośrodki wsparcia). Zadanie 2: Zaprezentuj procedurę diagnozy dziecka krzywdzonego psychicznie. Jakie narzędzia diagnostyczne mogą być pomocne w rozpoznaniu takiego przypadku, a także jak współpracować z rodziną, by wspierać dziecko? Zadanie 3: Zaproponuj interwencję terapeutyczną dla dziecka z traumy, które przeżyło przemoc seksualną. Uwzględnij aspekty prawne, etyczne oraz współpracę z odpowiednimi służbami.	P_W01 P_W02 P_W04 P_U02 P_U03 P_K01
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. 4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 90 -100 %
dobry plus (4.5) – 80 -89 %
dobry (4.0) – 70 – 79 %
dostateczny plus (3.5) – 60 – 69 %
dostateczny (3.0) – 51 – 59 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

bardzo dobry (5.0) – Projekt wykonany z uwzględnieniem wszystkich wiadomości dotyczących omawianego zagadnienia. Przejrzyste i estetycznie wykonane. Student wykazuje dużą aktywność na zajęciach

dobry plus (4.5) – Projekt wykonany zgodnie z wytycznymi. Starannie wykonany. Małe niedociągnięcia. . Student chętnie podejmuje dyskusje na zajęciach.

dobry (4.0) – Projekt zgodny z wytycznymi. Zauważalne nieliczne braki w treściach. Starannie wykonany i oddany terminowo. Student w miarę aktywny na zajęciach – potrzebuje zachęcania

dostateczny plus (3.5) – Projekt zawiera błędy merytoryczne. Jest niekompletny. Przedstawiony w terminie. Student sporadycznie wykazuje aktywność na zajęciach

dostateczny (3.0) – Treści programowe w planie zawierają istotne braki. Szata graficzna niestaranna. Praca oddana w terminie. Student nie uczestniczył we wszystkich zajęciach. Nie usprawiedliwia nieobecności. Brak aktywności.

niedostateczny (2.0) – student nie oddał pracy. Brak aktywności na zajęciach.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	40	36
W tym 1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	32	22
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2

1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	35	39
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h = 3 ECTS	75h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Butcher, J.N.,Hooley, J.M., Mineka, S. (2017). *Psychologia zaburzeń*. Sopot: GWP
Carr, A. (2008). *Depresja i próby samobójcze młodzieży*. Gdańsk: GWP
Namysłowska, I. (red.) (2011). *Psychiatria dzieci i młodzieży*. Warszawa: PZWL
Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży (2020). Red. I. Grzegorzewska, L. Cierpiałkowska, A.R. Borkowska.
Warszawa. Wydawnictwo Naukowe PWN SA
Wolańczyk, T., Komender, J. (2013). *Zaburzenia emocjonalne i behawioralne u dzieci*. Warszawa: PZWL

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-11
Święcicki, Ł., Gałęcki, P. (2015). Kryteria diagnostyczne z DSM-5 Desk Reference Amerykańskie Towarzystwo
Psychiatryczne. Warszawa: Edra Urban & Partner
Wiśniowiecka M., Szewczyk L.(2014). Struktura osobowości dziewcząt z zespołem anorexia nervosa.
Endokrynol. Ped.; Vol. 13/2014, Nr 2(47); 25-34

Inne materiały dydaktyczne:

Prezentacje do wykładów, studia przypadków.
Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia,
udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Obszary pracy w psychologii dzieci i młodzieży

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia, Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Język polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia dzieci i młodzieży
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	IV/8
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia kliniczna, psychopatologia, psychiatria, psychologia emocji i motywacji, diagnoza psychologiczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

[illegible]

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić

Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata <u>Prezentacje multimedialne studentów,</u>		
	IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
	Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
	Wiedza:		
	P_W01	Posiada pogłębioną wiedzę o przedmiocie zainteresowania psychologii oraz o relacji psychologii wobec innych nauk społecznych, humanistycznych, przyrodniczych i medycznych, a w szczególności wobec filozofii, antropologii, socjologii, pedagogiki, medycyny i nauk o zdrowiu, zorientowaną na praktyczne zastosowanie.	K_W01
	P_W02	Zna w sposób pogłębiony metody prowadzenia prac badawczych w psychologii i pedagogice. Ma wiedzę o sposobach planowania i realizacji badań empirycznych oraz analizy uzyskanych wyników z wykorzystaniem metod statystycznych i psychometrycznych.	K_W04
	P_W03	Posiada pogłębioną wiedzę w zakresie psychologii rozwoju. Zna teorie i modele rozwoju człowieka oraz wychowania, a także badania związane z tymi obszarami. Zna specyfikę różnych faz rozwoju człowieka i znaczenia więzi społecznych. Posiada pogłębioną wiedzę o kryzysach rozwojowych i współczesnych praktycznych metodach wspierania rozwoju człowieka i rządzących nimi prawidłowościami	K_W09
	P_W04	Posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego. Zna modele zdrowia oraz koncepcje wyjaśniające powstawanie zaburzeń psychicznych. Zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych. Posiada pogłębioną wiedzę o uwarunkowaniach biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych zaburzeń psychicznych. Rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii. Zna relację między psychologią zdrowia, psychologią kliniczną i psychiatrią. Zna społeczne i prawne uwarunkowania związane z opieką psychologiczną i psychiatryczną.	K_W11

P_W05	Posiada pogłębioną wiedzę o różnych metodach udzielania pomocy psychologicznej. Zna założenia i praktyczne zastosowanie wybranych nurtów psychoterapii, interwencji kryzysowej, psychoedukacji, poradnictwa i rewalidacji, terapii pedagogicznej. Ma wiedzę o psychiatrycznych metodach leczenia zaburzeń psychicznych. Zna zasady budowania kontaktu i relacji pomagania w różnych kontekstach społecznych i rodzajach działań pomocowych.	K_W12
P_W06	Posiada pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji. Zna teorie emocji i motywacji oraz biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania emocji i ekspresji emocjonalnej. Rozumie związek emocji i motywacji z procesami poznawczymi i zachowaniem.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	W oparciu o wiedzę z zakresu neuropsychologii, socjobiologii, psychologii ewolucyjnej potrafi zidentyfikować i wyjaśnić rolę czynników mających wpływ na funkcjonowanie człowieka.	K_U08
P_U02	Potrafi rozpoznawać i identyfikować problemy natury emocjonalnej oraz proponować ich rozwiązania, z wykorzystaniem metod terapeutycznych, profilaktycznych, społecznych. Potrafi rozpoznać zaburzenia sfery emocjonalno-motywacyjnej. Sprawnie posługuje się terminologią z zakresu psychologii emocji. Potrafi wyjaśniać zachowania z zastosowaniem teorii motywacji.	K_U09
P_U03	Potrafi odróżnić zaburzenia procesów psychicznych na podstawie objawów i odnieść wyniki diagnozy do systemów klasyfikacyjnych. Potrafi wskazać prawdopodobną etiologię zaburzeń, z uwzględnieniem czynników biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych.	K_U17
P_U04	Potrafi zaplanować strategię interwencji adekwatnie do konkretnego przypadku. Umie zastosować wybrane metody pomocy psychologicznej oraz podejmować działania w zakresie psychoedukacji i promocji zdrowia.	K_U18
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest gotów do podjęcia praktyki psychologicznej zachowując się profesjonalnie, z szacunkiem do klientów, uwzględniając ich zmieniające się potrzeby, kierując się dobrem klienta oraz zasadami etyki zawodowej. Jest gotów do działania na rzecz przestrzegania zasad etyki zawodowej.	K_K01
P_K02	Ma świadomość ograniczeń jakie wiążą się z badaniami diagnostycznymi w psychologii i pedagogice oraz rozumie konieczność posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Zakres pomocy psychologicznej i psychoterapeutycznej dzieciom i młodzieży	P_W01

	1. Jakie są różnice między pomocą psychologiczną a psychoterapeutyczną w pracy z dziećmi i młodzieżą? W jakich sytuacjach każda z tych form wsparcia jest najbardziej odpowiednia? 2. Jakie bariery mogą występować w dostępie dzieci i młodzieży do psychoterapii? Jakie działania można podjąć, aby te bariery przełamać? 3. Jakie metody pomocy psychologicznej mogą być najskuteczniejsze w pracy z dziećmi z traumą? Jakie czynniki należy brać pod uwagę przy doborze metod? 4. W jakich przypadkach pomoc psychologiczna powinna być rozszerzona o współpracę z innymi specjalistami, takimi jak psychiatrzy czy pedagodzy? Jakie mogą być korzyści z takiej współpracy?	P_W02 P_W03 P_W04 P_W05 P_W06
ĆW2	Rola środowiska: rodzinnego, szkolnego, rówieśniczego i innych 1. Jakie mechanizmy w środowisku rodzinnym mogą sprzyjać rozwojowi problemów emocjonalnych u dzieci i młodzieży? Jakie interwencje mogą być skuteczne w takim przypadku? 2. W jaki sposób szkoła może wspierać rozwój emocjonalny dzieci i młodzieży? Jakie działania mogą zapobiegać problemom, takim jak wypalenie, stres czy depresja szkolna? 3. Jakie znaczenie ma rola rówieśników w kształtowaniu zdrowia psychicznego młodzieży? W jakich sytuacjach grupy rówieśnicze mogą przyczyniać się do powstawania problemów emocjonalnych lub behawioralnych? 4. W jaki sposób inne instytucje (np. organizacje pozarządowe, ośrodki wsparcia) mogą wspierać dziecko w trudnych sytuacjach życiowych? Jakie programy profilaktyczne są w tym kontekście najskuteczniejsze?	
ĆW3	Metody pracy z osobami w wieku rozwojowym 1. Jakie są kluczowe różnice w podejściu do pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym, szkolnym i młodzieżą? Jakie metody terapeutyczne najlepiej pasują do każdego z tych etapów rozwoju? 2. Jakie techniki psychoterapeutyczne są najczęściej stosowane w pracy z dziećmi i młodzieżą? Jakie z nich wymagają specjalistycznego przygotowania i jak można je dostosować do wieku i etapu rozwoju? 3. W jaki sposób praca z dziećmi i młodzieżą różni się od terapii z dorosłymi? Jakie wyzwania stawia praca z młodymi pacjentami, a jakie korzyści wynikają z takiej pracy? 4. Jakie znaczenie mają techniki kreatywne, takie jak sztuka, zabawa czy drama, w terapii dzieci i młodzieży? Jakie są ich zalety w porównaniu do tradycyjnych metod terapeutycznych?	
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się

T1-T3	Instytucje pracy psychologicznej z dziećmi i młodzieżą Zadanie 1: Analiza instytucji – prezentacja grupowa Podzielcie się na grupy, a każda z nich wybierze jedną z wymienionych instytucji (np. poradnię psychologiczno-pedagogiczną, młodzieżowy ośrodek wychowawczy, placówkę psychiatryczną). Opracujcie krótką prezentację, w której uwzględnicie: • Podstawowe informacje o instytucji (dla kogo jest przeznaczona, jakie są kryteria przyjęcia). • Rodzaje diagnozy i terapii stosowane w placówce. • Wyzwania, z jakimi mierzą się psycholodzy w tej instytucji. • Studia przypadków – przykładowe problemy dzieci i młodzieży trafiających do placówki. Zadanie 2: Mapa wsparcia psychologicznego Wspólnie opracujcie mapę instytucji zajmujących się pomocą psychologiczną dzieciom i młodzieży w Waszym regionie. Wyszukajcie ich adresy, zakres usług oraz warunki dostępu (np. czy wymagane jest skierowanie). Stwórzcie przewodnik w formie plakatu, broszury lub interaktywnej mapy. Zadanie 3: Symulacja pierwszej wizyty w instytucji W parach odegrajcie scenkę pierwszej wizyty w wybranej placówce. Jedna osoba wciela się w psychologa, druga w rodzica dziecka, które potrzebuje pomocy (np. dziecko przejawia agresję, ma depresję, trudności szkolne). W symulacji zwróćcie uwagę na: • Formę rozmowy i pytania zadawane przez psychologa. • Emocje i wątpliwości rodzica. • Sposób przedstawienia dalszych kroków i form wsparcia. Zadanie 4: Debata – Publiczne vs. Prywatne wsparcie psychologiczne Podzielcie się na dwie grupy i przeprowadźcie debatę na temat: <i>"Czy instytucje publiczne czy prywatne lepiej wspierają dzieci i młodzież w kryzysie?"</i> Każda grupa przygotowuje argumenty za i przeciw, uwzględniając dostępność, jakość usług, czas oczekiwania i skuteczność pomocy. Zadanie 5: Studium przypadku – kryzys psychologiczny u dziecka Każda grupa otrzymuje opis przypadku dziecka lub nastolatka w kryzysie (np. ofiara przemocy domowej, dziecko po próbie samobójczej, nastolatek z uzależnieniem). Waszym zadaniem jest: • Zidentyfikować, do jakich instytucji powinno trafić dziecko. • Określić, jakie formy pomocy mogą być mu zaoferowane. • Zaproponować, jak powinna wyglądać współpraca między różnymi instytucjami. Zadanie 6: Rola psychologa w różnych instytucjach – analiza wywiadów	P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 P_K01 P_K02

	Przygotujcie wywiad (np. w formie nagrania lub scenariusza rozmowy) z osobą pracującą w jednej z instytucji (np. psychologiem szkolnym, terapeutą w poradni, pracownikiem ośrodka interwencji kryzysowej). Możecie też znaleźć dostępne online wywiady z ekspertami. Po obejrzeniu/przeczytaniu materiałów przedyskutujcie: • Jakie wyzwania pojawiają się w pracy psychologa w danej instytucji? • Jakie umiejętności są kluczowe w tej pracy? • Jak wygląda współpraca między instytucjami? Zadanie 7: Projekt ulotki informacyjnej dla rodziców i młodzieży Waszym zadaniem jest stworzenie prostej ulotki informacyjnej (lub plakatu), który może być dostępny np. w szkołach lub poradniach. Powinna zawierać: • Informacje o instytucjach wspierających dzieci i młodzież. • Wskazówki, kiedy warto szukać pomocy psychologicznej. • Kontakty do placówek w regionie. • Krótkie informacje o metodach terapii i wsparcia. Zadanie 8: Symulacja interwencji kryzysowej W grupach opracujcie scenariusz sytuacji kryzysowej (np. agresja w szkole, przemoc domowa, dziecko po próbie samobójczej). Następnie odegrajcie scenkę, w której psycholog musi podjąć interwencję – kto powinien zostać poinformowany? Jakie instytucje powinny zostać zaangażowane? Jak prowadzić rozmowę, aby dziecko czuło się bezpiecznie? Zadanie 9: Porównanie systemów wsparcia w Polsce i na świecie W grupach zbierzcie informacje na temat systemów wsparcia psychologicznego dla dzieci i młodzieży w różnych krajach (np. Szwecja, USA, Niemcy). Porównajcie je z polskim systemem – co działa lepiej za granicą? Jakie rozwiązania można by wdrożyć w Polsce?	
T4	Specyfika diagnozy i terapii w powyższych instytucjach Praca w grupach, dyskusja ➡ Zadanie 1: Każda grupa analizuje jeden przypadek dziecka lub nastolatka trafiającego do konkretnej instytucji (np. młodzieżowy ośrodek wychowawczy, poradnia psychologiczno-pedagogiczna). Opracujcie proces diagnostyczny: • Jakie narzędzia diagnostyczne mogą być użyte? • Jakie metody terapii mogą być zastosowane? • Jak wyglądałaby ścieżka wsparcia dla tego dziecka? ➡ Zadanie 2: Opracujcie plan interwencji kryzysowej dla dziecka w nagłej sytuacji (np. próba samobójcza, przemoc domowa, agresja w szkole). Jakie instytucje byłyby zaangażowane i jak wyglądałaby współpraca między nimi? ➡ Zadanie 3: W parach przygotujcie przykładową rozmowę psychologa z dzieckiem lub nastolatkiem podczas pierwszej wizyty diagnostycznej w danej placówce. Zwróćcie uwagę na sposób zadawania pytań, dostosowanie języka i budowanie atmosfery zaufania.	

	→ Zadanie 4: Studium przypadku – analiza realnych (anonimowych) opisów diagnozy i terapii w różnych instytucjach. W grupach omówcie, jakie metody były zastosowane i czy były skuteczne, oraz zaproponujcie alternatywne podejście.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	2. Zapoznanie się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 90 -100 %
dobry plus (4.5) – 80 -89 %
dobry (4.0) – 70 – 79 %
dostateczny plus (3.5) – 60 – 69 %
dostateczny (3.0) – 51 – 59 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	40	36
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	32	22
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	35	39

Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75h = 3 ECTS	75h = 3 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Cierpiałkowska, L., Grzegorzewska, I., & Borkowska, A. R. (2020). <i>Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. Brzezińska, A.(2021). <i>Psychologiczne portrety człowieka</i>. Gdańsk: GWP Krasowicz-Kupis,G.,Wiejak,K.. (2019). <i>Diagnoza psychologiczna dla potrzeb edukacji. Standardy dla psychologów pracujących w poradniach psychologiczno-pedagogicznych</i>. Warszawa: Harmonia Stemplewska-Żakowicz, K. (2016).<i>Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna</i>. Gdańsk: GWP ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI z dnia 1 lutego 2016 r. w sprawie ustalenia standardów metodologii opiniowania w opiniodawczych zespołach sądowych specjalistów		
Literatura uzupełniająca przedmiotu: DC:0-3R (2005). <i>Klasyfikacja diagnostyczna</i>. Warszawa: Wyd. Fundament DSM 5 klasyfikacji zaburzeń psychicznych Amerykańskiego Towarzystwa Psychiatrycznego, ICD-11. Międzynarodowa Statystyczna Klasyfikacja Chorób i Problemów Zdrowotnych.		
Inne materiały dydaktyczne: Autorskie prezentacje do wykładów, studia przypadków Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.		

Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych	
	<u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji	
	<u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz	
	<u>Analiza źródeł</u>	
	<u>Praca w grupie</u> Debata	
	<u>Prezentacje multimedialne studentów, eseje</u>	
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę o przedmiocie zainteresowania psychologii oraz o relacji psychologii wobec innych nauk społecznych, humanistycznych, przyrodniczych i medycznych, a w szczególności wobec filozofii, antropologii, socjologii, pedagogiki, medycyny i nauk o zdrowiu, zorientowaną na praktyczne zastosowanie.	K_W01
P_W02	W sposób pogłębiony metody prowadzenia prac badawczych w psychologii i pedagogice. Ma wiedzę o sposobach planowania i realizacji badań empirycznych oraz analizy uzyskanych wyników z wykorzystaniem metod statystycznych i psychometrycznych.	K_W04
P_W03	Ma pogłębioną wiedzę w zakresie psychologii rozwoju. Zna teorie i modele rozwoju człowieka oraz wychowania, a także badania związane z tymi obszarami. Zna specyfikę różnych faz rozwoju człowieka i znaczenia więzi społecznych. Ma wiedzę o kryzysach rozwojowych i współczesnych praktycznych metodach wspierania rozwoju człowieka i rządzących nimi prawidłowościami	K_W09
P_W04	Ma pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego. Zna modele zdrowia oraz koncepcje wyjaśniające powstawanie zaburzeń psychicznych. Zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych. Ma rozszerzoną wiedzę o uwarunkowaniach biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych zaburzeń psychicznych. Rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii. Zna relację między psychologią zdrowia, psychologią kliniczną i psychiatrią. Zna społeczne i prawne uwarunkowania związane z opieką psychologiczną i psychiatryczną.	K_W11

P_W05	Ma rozszerzoną i uporządkowaną wiedzę o różnych metodach udzielania pomocy psychologicznej. Zna założenia i praktyczne zastosowanie wybranych nurtów psychoterapii, interwencji kryzysowej, psychoedukacji, poradnictwa i rewalidacji, terapii pedagogicznej. Ma wiedzę o psychiatrycznych metodach leczenia zaburzeń psychicznych. Zna zasady budowania kontaktu i relacji pomagania w różnych kontekstach społecznych i rodzajach działań pomocowych.	K_W12
P_W06	Ma poszerzoną wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji. Zna teorie emocji i motywacji oraz biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania emocji i ekspresji emocjonalnej. Rozumie związek emocji i motywacji z procesami poznawczymi i zachowaniem.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	W oparciu o wiedzę z zakresu neuropsychologii, socjobiologii, psychologii ewolucyjnej potrafi zidentyfikować i wyjaśnić rolę czynników mających wpływ na funkcjonowanie człowieka.	K_U08
P_U02	Potrafi rozpoznawać i identyfikować problemy natury emocjonalnej oraz proponować ich rozwiązania, z wykorzystaniem metod terapeutycznych, profilaktycznych, społecznych. Potrafi rozpoznać zaburzenia sfery emocjonalno-motywacyjnej. Sprawnie posługuje się terminologią z zakresu psychologii emocji. Potrafi wyjaśniać zachowania z zastosowaniem teorii motywacji.	K_U09
P_U03	Potrafi odróżnić zaburzenia procesów psychicznych na podstawie objawów i odnieść wyniki diagnozy do systemów klasyfikacyjnych. Potrafi wskazać prawdopodobną etiologię zaburzeń, z uwzględnieniem czynników biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych.	K_U17
P_U04	Potrafi zaplanować strategię interwencji adekwatnie do konkretnego przypadku. Umie zastosować wybrane metody pomocy psychologicznej oraz podejmować działania w zakresie psychoedukacji i promocji zdrowia.	K_U18
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest gotów do podjęcia praktyki psychologicznej zachowując się profesjonalnie, z szacunkiem do klientów, uwzględniając ich zmieniające się potrzeby, kierując się dobrem klienta oraz zasadami etyki zawodowej. Jest gotów do działania na rzecz przestrzegania zasad etyki zawodowej.	K_K01
P_K02	Ma świadomość ograniczeń jakie wiążą się z badaniami diagnostycznymi w psychologii i pedagogice oraz rozumie konieczność posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Zakres pomocy psychologicznej i psychoterapeutycznej dzieciom i młodzieży	P_W01

	1. Jakie są kluczowe różnice między pomocą psychologiczną a psychoterapią dzieci i młodzieży? 2. W jaki sposób można dostosować metody wsparcia do wieku i poziomu rozwoju dziecka? 3. Jakie są najczęstsze bariery w dostępie do pomocy psychologicznej dla dzieci i młodzieży? 4. Jaką rolę w procesie terapii odgrywają rodzice i opiekunowie?	P_W02 P_W03 P_W04 P_W05 P_W06
ĆW2	Diagnozowanie dzieci i młodzieży 1. Jakie są największe wyzwania w diagnozowaniu dzieci i młodzieży w porównaniu do dorosłych? 2. W jakim stopniu kontekst rodzinny i środowiskowy powinien być uwzględniany w diagnozie? 3. Jakie są zalety i ograniczenia stosowania testów psychologicznych w diagnozowaniu dzieci? 4. Czy istnieje ryzyko nadmiernej diagnozy (overdiagnosis) u dzieci i młodzieży? Jak temu zapobiegać?	
ĆW3	Opiniowanie i wydawanie orzeczeń dotyczących kształcenia i wychowania dzieci i młodzieży 1. Jakie są najczęstsze trudności w procesie opiniowania i orzekania o specjalnych potrzebach edukacyjnych? 2. W jaki sposób psycholog może zapewnić, że opinia będzie obiektywna i rzetelna? 3. Jakie konsekwencje może mieć niewłaściwe lub zbyt ogólne sformułowanie opinii psychologicznej? 4. Jak można zwiększyć współpracę między psychologami, nauczycielami i rodzicami w procesie orzekania?	
ĆW4	Aspekty etyczne poradnictwa 1. Jakie są najważniejsze zasady etyczne, którymi powinien kierować się psycholog w pracy z dziećmi i młodzieżą? 2. W jakich sytuacjach dobro dziecka może kolidować z tajemnicą zawodową psychologa? 3. Jak radzić sobie z sytuacją, gdy rodzice dziecka mają odmienne zdanie co do diagnozy i proponowanej pomocy? 4. Jakie dylematy etyczne mogą pojawić się w pracy psychologa szkolnego lub terapeuty dziecięcego?	
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów

		uczenia się
T1	Specyfika diagnozy i terapii w poradnictwie psychologiczno-pedagogicznym Zadania praktyczne: 1. Analiza studium przypadku – omówienie diagnozy dziecka z trudnościami w nauce i zaplanowanie strategii wsparcia. 2. Przeprowadzenie symulowanej rozmowy diagnostycznej z dzieckiem (w formie scenki w parach). 3. Opracowanie krótkiej opinii psychologiczno-pedagogicznej na podstawie przedstawionych danych diagnostycznych. 4. Ćwiczenie z obserwacji – analiza nagrania lub opisu zachowania dziecka i identyfikacja możliwych trudności rozwojowych. 5. Omówienie różnic między diagnozą funkcjonalną a kliniczną na przykładach z praktyki poradni.	
T2	Udzielanie pomocy bezpośredniej uczniom oraz rodzicom Zadania praktyczne: 1. Przeprowadzenie symulowanej rozmowy interwencyjnej z rodzicem dziecka z trudnościami szkolnymi. 2. Przygotowanie scenariusza zajęć terapeutycznych dla dzieci z problemami emocjonalnymi. 3. Tworzenie krótkiej broszury informacyjnej dla rodziców na temat radzenia sobie z lękiem szkolnym u dzieci. 4. Praca w grupach – opracowanie modelu wsparcia dla ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w szkole. 5. Ćwiczenie aktywnego słuchania i empatycznej komunikacji w kontakcie z uczniem w kryzysie.	P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 P_K01 P_K02
T3	Realizacja zadań profilaktycznych oraz wspierających funkcję wychowawczą i edukacyjną szkoły Zadania praktyczne: 1. Opracowanie programu profilaktycznego dotyczącego radzenia sobie ze stresem szkolnym dla uczniów. 2. Tworzenie scenariusza zajęć psychoedukacyjnych dla nauczycieli na temat rozpoznawania trudności emocjonalnych u uczniów. 3. Analiza przypadku – opracowanie strategii wsparcia dla klasy, w której dochodzi do częstych konfliktów rówieśniczych. 4. Przygotowanie propozycji działań profilaktycznych dotyczących zapobiegania agresji w szkole.	
T4	Wspomaganie przedszkoli, szkół i placówek – zapoznanie się z aktami prawnymi Zadania praktyczne:	

	1. Analiza wybranego aktu prawnego dotyczącego wsparcia psychologiczno-pedagogicznego i jego omówienie w grupie. 2. Tworzenie schematu postępowania dla szkoły w przypadku ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. 3. Przygotowanie informacji dla nauczycieli na temat przysługujących im narzędzi wsparcia w pracy z dziećmi z trudnościami. 4. Dyskusja na temat zmian w przepisach prawa dotyczących pomocy psychologicznej w szkołach i ich wpływu na praktykę zawodową.	
T5	Terapia systemowa rodzin Zadania praktyczne: 1. Analiza studium przypadku – opracowanie planu wsparcia dla rodziny dziecka z zaburzeniami emocjonalnymi. 2. Przeprowadzenie symulacji konsultacji rodzinnej – podział ról i ćwiczenie technik pracy z rodziną. 3. Opracowanie scenariusza warsztatów dla rodziców na temat budowania zdrowych relacji rodzinnych. 4. Tworzenie strategii interwencji dla rodzin w sytuacji kryzysowej, np. rozvodu lub straty.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. 4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 90 -100 %
dobry plus (4.5) – 80 -89 %
dobry (4.0) – 70 – 79 %
dostateczny plus (3.5) – 60 – 69 %
dostateczny (3.0) – 51 – 59 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

bardzo dobry (5.0) – Badania i opracowanie wykonane z uwzględnieniem wszystkich wiadomości dotyczących omawianego zagadnienia. Przejrzyste i estetycznie wykonane. Student wykazuje dużą aktywność na zajęciach
dobry plus (4.5) – Badania i opracowanie wykonane zgodnie z wytycznymi. Starannie wykonane Małe niedociągnięcia. . Student chętnie podejmuje dyskusje na zajęciach.

dobry (4.0) – Badania i opracowanie zgodne z wytycznymi. Zauważalne nieliczne braki w treściach. Starannie wykonane i oddany terminowo. Student w miarę aktywny na zajęciach – potrzebuje zachęcania

dostateczny plus (3.5) – Badania i opracowanie zawiera błędy merytoryczne. Jest niekompletne. Przedstawione w terminie. Student sporadycznie wykazuje aktywność na zajęciach

dostateczny (3.0) – Treści programowe w planie zawierają istotne braki. Szata graficzna niestaranna. Praca oddana w terminie. Student nie uczestniczył we wszystkich zajęciach. Nie usprawiedliwia nieobecności. Brak aktywności.

niedostateczny (2.0) – student nie oddał pracy. Brak aktywności na zajęciach.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	73	58
W tym 1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	65	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	77	92
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150h = 6 ECTS	150h = 6 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:.

Brzezińska, A.(2021). *Psychologiczne portrety człowieka*. Gdańsk: GWP

Czabała, Cz., Kluczyńska, S. (2015). *Poradnictwo psychologiczne*. Warszawa: PWN

Krasowicz-Kupis,G.,Wiejak,K.. (2019). *Diagnoza psychologiczna dla potrzeb edukacji. Standardy dla psychologów pracujących w poradniach psychologiczno-pedagogicznych*. Warszawa: Harmonia

Stemplewska-Żakowicz, K. (2016). *Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna*. Gdańsk: GWP

Szymańska, J.(2015). *Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki*. Warszawa: ORE

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 7 września 2017 r. w sprawie orzeczeń i opinii wydawanych przez zespoły orzekające działające w publicznych poradniach psychologiczno-pedagogicznych. (Dz.U. 2017 poz. 1743)

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

DC:0-3R (2005). *Klasyfikacja diagnostyczna*. Warszawa: Wyd. Fundament

DSM 5 klasyfikacji zaburzeń psychicznych Amerykańskiego Towarzystwa Psychiatrycznego,

ICD-11. Międzynarodowa Statystyczna Klasyfikacja Chorób i Problemów Zdrowotnych.

Publikacje Wydawnictwa Ośrodka Rozwoju Edukacji

Inne materiały dydaktyczne:

Autorskie prezentacje do wykładów i ćwiczeń, studia przypadków

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Zaburzenia neurorozwojowe - diagnostyka i terapia

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia, Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	5
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Język polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia dzieci i młodzieży
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	V/9
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia kliniczna, psychopatologia, psychiatria, psychologia emocji i motywacji, diagnoza psychologiczna

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆK	ĆA	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie /konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						8	58	5
Studia niestacjonarne	10	25						8	43	5

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić

Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych	
	<u>Metoda przypadków</u>	
	<u>Metoda sytuacyjna</u>	
	Metoda inscenizacji	
	<u>Metoda projektów</u>	
	Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)	
	Demonstracja/ pokaz	
	<u>Analiza źródeł</u>	
	<u>Praca w grupie</u>	
	Debata	
<u>Prezentacje multimedialne studentów, eseje</u>		
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Ma rozszerzoną wiedzę z zakresu psychologii procesów poznawczych. Zna teorie uczenia się i pamięci oraz relacje między psychologią poznawczą a neuronauką i kognitywistyką. Zna kierunki i paradygmaty badań w zakresie psychologii poznawczej i ich praktyczne odniesienie.	K_W08
P_W02	Ma rozszerzoną i uporządkowaną wiedzę o różnych metodach udzielania pomocy psychologicznej. Zna założenia i praktyczne zastosowanie wybranych nurtów psychoterapii, interwencji kryzysowej, psychoedukacji, poradnictwa i rewalidacji, terapii pedagogicznej. Ma wiedzę o psychiatrycznych metodach leczenia zaburzeń psychicznych. Zna zasady budowania kontaktu i relacji pomagania w różnych kontekstach społecznych i rodzajach działań pomocowych.	K_W12
P_W03	Ma rozszerzoną wiedzę z zakresu neurobiologii człowieka. Zna relacje między aktywnością ośrodkowego układu nerwowego a funkcjonowaniem emocjonalnym, poznawczym i motorycznym człowieka. Zna metody badania funkcji układu nerwowego oraz pomiaru psychofizjologicznego.	K_W13
P_W04	Zna w sposób pogłębiony zasady i wybrane metody prowadzenia diagnozy psychologicznej. Ma wiedzę o roli metod ilościowych i jakościowych w diagnozie. Zna wartość diagnostyczną różnych metod kwestionariuszowych i projekcyjnych. Zna systemy klasyfikacji zaburzeń psychicznych. Zna specyfikę diagnozy w różnych kontekstach społecznych i instytucjonalnych i kulturowych.	K_W15
P_W05	Posiada uporządkowaną wiedzę dotyczącą etyki, a w szczególności etyki zawodowej psychologa. Zna standardy etyczne wykonywania zawodu psychologa-praktyka oraz psychologa-badacza, określone w regulacjach krajowych i zagranicznych.	K_W17

Umiejętności:		
P_U01	W oparciu o wiedzę z zakresu neuropsychologii, socjobiologii, psychologii ewolucyjnej potrafi zidentyfikować i wyjaśnić rolę czynników mających wpływ na funkcjonowanie człowieka.	K_U08
P_U02	Potrafi zaplanować strategię interwencji adekwatnie do konkretnego przypadku. Umie zastosować wybrane metody pomocy psychologicznej oraz podejmować działania w zakresie psychoedukacji i promocji zdrowia.	K_U18
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Ma świadomość ograniczeń jakie wiążą się z badaniami diagnostycznymi w psychologii i pedagogice oraz rozumie konieczność posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Procedury diagnostyczne w neuropsychologii Pytania do dyskusji: 1. Jakie są kluczowe etapy procesu diagnostycznego w neuropsychologii? 2. W jaki sposób dobór metod diagnostycznych wpływa na trafność i rzetelność diagnozy? 3. Jakie są największe wyzwania w diagnozowaniu dzieci i młodzieży z deficytami neuropsychologicznymi? 4. Czy neuroobrazowanie (np. MRI, EEG) może zastąpić klasyczne metody diagnostyczne w neuropsychologii?	P_W01 P_W02 P_W03 P_W04 P_W05
ĆW2	Struktura wywiadu z pacjentem i opiekunem Pytania do dyskusji: 1. Jakie informacje są kluczowe w wywiadzie neuropsychologicznym dotyczącym dziecka? 2. Jak różni się wywiad z pacjentem od wywiadu z jego opiekunem? 3. W jaki sposób można zwiększyć rzetelność informacji uzyskiwanych w wywiadzie? 4. Jak radzić sobie z sytuacją, gdy opiekunowie bagatelizują objawy zgłaszane przez dziecko?	
ĆW3	Metody diagnozy procesów poznawczych – uwagi i pamięci Pytania do dyskusji: 1. Jakie są główne różnice między różnymi rodzajami uwagi (selektywna, podzielna, utrzymalna) i jak je diagnozować? 2. Jakie są najczęstsze przyczyny zaburzeń pamięci u dzieci i młodzieży?	

	3. Jakie czynniki mogą wpływać na wyniki testów pamięci i uwagi? 4. Czy trening poznawczy może skutecznie poprawić deficyty uwagi i pamięci u dzieci z trudnościami?	
ĆW4	Metody diagnozy funkcji wykonawczych Pytania do dyskusji: 1. Jakie są kluczowe komponenty funkcji wykonawczych i jak można je mierzyć? 2. W jaki sposób deficyty funkcji wykonawczych mogą wpływać na codzienne funkcjonowanie dziecka? 3. Jak można odróżnić trudności wynikające z zaburzeń funkcji wykonawczych od innych problemów (np. ADHD)? 4. Jakie strategie mogą wspierać dzieci z deficytami funkcji wykonawczych w środowisku szkolnym?	
ĆW5	Metody diagnozy języka i komunikacji Pytania do dyskusji: 1. Jakie są najczęstsze zaburzenia językowe diagnozowane u dzieci i młodzieży? 2. W jaki sposób zaburzenia komunikacji wpływają na rozwój społeczny dziecka? 3. Jakie są ograniczenia tradycyjnych testów diagnozujących język i komunikację? 4. Jakie alternatywne metody diagnozy można zastosować w przypadku dzieci niemówiących?	
ĆW6	Metody diagnozy – metody przesiewowe Pytania do dyskusji: 1. Jakie są zalety i ograniczenia przesiewowych metod diagnostycznych w neuropsychologii? 2. Kiedy warto stosować metody przesiewowe zamiast pełnej diagnozy neuropsychologicznej? 3. Jakie narzędzia przesiewowe są najczęściej wykorzystywane w ocenie dzieci i młodzieży? 4. Czy metody przesiewowe mogą być stosowane jako jedyne narzędzie diagnostyczne?	
ĆW7	Metody diagnozy – badanie sprawności psychomotorycznej Pytania do dyskusji: 1. Jakie są kluczowe aspekty sprawności psychomotorycznej oceniane w diagnozie neuropsychologicznej? 2. W jaki sposób zaburzenia psychomotoryczne wpływają na rozwój dziecka i jego funkcjonowanie szkolne? 3. Jakie metody diagnozy sprawności psychomotorycznej są najczęściej stosowane u dzieci i młodzieży?	

	4. Czy można poprawić sprawność psychomotoryczną poprzez interwencje terapeutyczne, a jeśli tak, to jakie?	
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Diagnoza procesów poznawczych – uwaga i pamięć Zadania praktyczne: 1. Przeprowadzenie i analiza wybranego testu mierzącego uwagę (np. d2 Test Uwagi, Test Stroopa). 2. Ocena pamięci operacyjnej i długotrwałej za pomocą wybranego narzędzia diagnostycznego (np. Test Wechslera, CVLT-C). 3. Analiza przypadków dzieci z deficytami uwagi i pamięci – opracowanie wstępnej diagnozy i rekomendacji terapeutycznych. 4. Dyskusja nad wpływem zaburzeń pamięci i uwagi na funkcjonowanie szkolne dzieci i młodzieży.	P_U01 P_U02 P_K01
T2	Diagnoza funkcji wykonawczych Zadania praktyczne: 1. Praktyczne przeprowadzenie testów oceniających funkcje wykonawcze (np. WCST – Test Sortowania Kart Wisconsin, TMT – Test Łączenia Punktów). 2. Analiza wyników i interpretacja uzyskanych danych w kontekście funkcjonowania dziecka. 3. Opracowanie strategii wsparcia dla dziecka z deficytami funkcji wykonawczych w środowisku szkolnym. 4. Studium przypadku – opracowanie diagnozy oraz propozycji terapii dla dziecka z zaburzeniami funkcji wykonawczych.	
T3	Diagnoza języka i komunikacji Zadania praktyczne: 1. Praktyczna praca z testami oceniającymi kompetencje językowe i komunikacyjne (np. IDS-2, Test Rozwoju Językowego TRJ). 2. Analiza nagrania rozmowy dziecka z rówieśnikami lub dorosłymi w celu oceny umiejętności komunikacyjnych. 3. Opracowanie indywidualnego planu terapeutycznego dla dziecka z zaburzeniami języka i komunikacji. 4. Omówienie trudności w diagnozowaniu dzieci niemówiących i dobór odpowiednich metod alternatywnej komunikacji.	
T4	Metody przesiewowe w diagnostyce zaburzeń neurorozwojowych Zadania praktyczne: 1. Praktyczna praca z narzędziami przesiewowymi (np. M-CHAT-R/F, ASQ-3, SACS-R).	

	- Przeprowadzenie próbnej oceny wybranego dziecka z wykorzystaniem testów przesiewowych. - Dyskusja nad skutecznością metod przesiewowych i ich ograniczeniami w diagnozowaniu zaburzeń neurorozwojowych. - Analiza wyników i decyzja o konieczności skierowania dziecka na pełną diagnozę. T5: Diagnoza sprawności psychomotorycznej	
T5	Diagnoza sprawności psychomotorycznej Zadania praktyczne: - Praktyczna praca z testami oceniającymi sprawność psychomotoryczną (np. Bateria Testów Motorycznych, Movement ABC). - Obserwacja i analiza przypadków dzieci z zaburzeniami motorycznymi – opracowanie wstępnych wniosków diagnostycznych. - Przygotowanie propozycji działań terapeutycznych dla dziecka z deficytami psychomotorycznymi. - Dyskusja nad związkiem sprawności psychomotorycznej z innymi obszarami funkcjonowania dziecka (np. rozwój poznawczy, emocjonalny).	
T6	Terapia zaburzeń neurorozwojowych Zadania praktyczne: - Opracowanie modelu terapii dla dziecka z wybranym zaburzeniem neurorozwojowym (np. ADHD, ASD, SLI). - Omówienie różnych podejść terapeutycznych stosowanych w pracy z dziećmi i młodzieżą (np. terapia behawioralna, metoda integracji sensorycznej, terapia kognitywna). - Symulacja pracy terapeutycznej – przygotowanie scenariusza zajęć dla dziecka z deficytami rozwojowymi. - Analiza skuteczności różnych metod terapeutycznych na podstawie badań naukowych i studiów przypadków.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. 4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 90 -100 %
dobry plus (4.5) – 80 -89 %
dobry (4.0) – 70 – 79 %
dostateczny plus (3.5) – 60 – 69 %
dostateczny (3.0) – 51 – 59 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	43
W tym 1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	67	82
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	125/h = 5 ECTS	125/h = 5 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Jodzio, K. (2011). *Diagnostyka neuropsychologiczna w praktyce klinicznej*. Warszawa: Difin.
Lezak, M.D., Howieson, D.B., Loring, D.W. (2004). *Neuropsychological Assessment* (4th ed.). New York: Oxford University Press.
Walsh, K.W. (2001). *Jak rozumieć uszkodzenia mózgu. Podstawy diagnozy neuropsychologicznej*. Warszawa: Instytut Psychiatrii i Neurologii.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Biechowska, D., Witkowska, M., Jodzio, K. (2009). Neuropsychologiczna charakterystyka zaburzeń pamięci i uwagi w wybranych chorobach wewnętrznych, *Studia Psychologiczne*, 47, 4, 21-36.
Biechowska, D., Orłowska, E. (2012). Neuropsychologiczna charakterystyka wybranych zespołów otępiennych. *Polski Przegląd Neurologiczny*, 8, 66-75.
Jodzio, K., Biechowska, D., Leszniewska-Jodzio, B. (2008). Selectivity of lexical-semantic disorders in Polish-speaking patients with aphasia: evidence from single-word comprehension, *Archives of Clinical Neuropsychology*, 28, 543-551.
Jodzio, K., Biechowska, D., Gąsecki, D. (2008). Objawowa i neuroanatomiczna charakterystyka zespołu dysfunkcji wykonawczej po udarze mózgu, *Studia Psychologiczne*, 46, 4, 19-34.
Jodzio, K., Biechowska, D. (2010). Wisconsin Card Sorting Test as a measure of executive function impairments in stroke patients. *Applied Neuropsychology*, 17, 4, 267-277.
Witkowska, M., Wieczorek, D., Biechowska, D., Jodzio, K. (2010). Anozognozja, pomijanie stron i depresja u pacjentów po udarze prawej półkuli mózgu. *Postępy Psychiatrii i Neurologii*, 19, 2, 127-132.

Inne materiały dydaktyczne:

Autorskie prezentacje do wykładów, studia przypadków
Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

Ćwiczenia	<u>case study,</u>
	<u>metoda sytuacyjna,</u>
	metoda projektów,
	<u>dyskusja dydaktyczna.</u>
	Ćwiczenia rachunkowe
	Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych
	- edukacyjna gra
Gra symulacyjna	
Drama	
Inne: analiza wybranych aktów prawnych	

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Zna (w pogłębionym stopniu) i rozumie pojęcia i zasady regulujące prawne podstawy udzielania pomocy psychologicznej, własności intelektualnej i konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnej.	K_W10 K_W11 K_W16
P_W02	Ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o przepisach prawnych odnoszących się do zawodu psychologa, psychologa- badacza, etyki zawodowej psychologa określone w regulacjach krajowych i zagranicznych.	K_W15 K_W16 K_W19
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi przedstawić własne zdanie i opinie, wątpliwości w zakresie regulacji prawnych w praktyce psychologicznej,	K_U07, K_U12 K_U19
P_U02	Potrafi prawidłowo wykorzystać w praktyce psychologicznej poszczególne zapisy ustawy o zawodzie psychologa	K_U18
P_U03	Potrafi rozpoznać dylematy etyczne w pracy z dziećmi i młodzieżą, wskazując rozwiązania zgodne z etyką psychologa i obowiązującym prawem.	K_U14
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest gotów do działalności zawodowej do uwzględniania jej prawnych, etycznych i moralnych aspektów stosując się do zasad współpracy w środowisku zawodowym	K_K02 K_K09

P_K02	Angażuje się we współpracę i okazuje dbałość o prestiż związany z wykonywaniem zawodu.	K_K05
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Kodeks Rodzinny i Opiekuńczy w praktyce psychologicznej Zadania praktyczne: 1. Analiza przypadków dotyczących władzy rodzicielskiej i opieki nad dzieckiem – interpretacja zapisów Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego. 2. Opracowanie opinii psychologicznej dla sądu w sprawie ustalenia kontaktów rodzicielskich. 3. Symulacja wywiadu psychologicznego w sprawach rodzinnych (np. rozwód, ograniczenie władzy rodzicielskiej). 4. Dyskusja nad wpływem rozstrzygnięć prawnych na dobrostan psychiczny dziecka.	P_W01 P_W02 P_U01 P_U02 P_K01 P_K02
T2	Prawo karne, postępowanie karne i prawo karne wykonawcze w praktyce psychologicznej Zadania praktyczne: 1. Analiza studium przypadku dziecka pokrzywdzonego przestępstwem – procedury postępowania psychologa. 2. Opracowanie opinii psychologicznej dla sądu w sprawie nieletniego sprawcy czynu karalnego. 3. Omówienie roli psychologa w przesłuchaniach dzieci w trybie art. 185a KPK. 4. Dyskusja nad etycznymi dylematami związanymi z udziałem psychologa w postępowaniu karnym.	
T3	Prawo cywilne w praktyce psychologicznej Zadania praktyczne: 1. Analiza roli psychologa w sprawach o ubezwłasnowolnienie i sporządzanie opinii na potrzeby sądu cywilnego. 2. Przeprowadzenie symulacji mediacji rodzinnej – rola psychologa jako mediatora. 3. Omówienie procedur związanych z ochroną dóbr osobistych i tajemnicy zawodowej psychologa w kontekście prawa cywilnego. 4. Dyskusja nad wpływem prawa cywilnego na prowadzenie praktyki psychologicznej (np. zawieranie umów, odpowiedzialność zawodowa).	
T4	Organy ochrony prawnej w praktyce psychologicznej Zadania praktyczne: 1. Opracowanie ścieżki interwencji psychologa w przypadku ujawnienia przemocy domowej – współpraca z sądem rodzinnym i policją. 2. Przegląd instytucji zajmujących się ochroną praw dziecka – przygotowanie krótkiej prezentacji. 3. Studium przypadku – analiza współpracy psychologa z kuratorem sądowym i opieką społeczną.	

	4. Dyskusja nad wyzwaniem związanym z pracą psychologa w systemie ochrony prawnej.	
T5	Sytuacje trudne prawnie i etycznie w pracy psychologa – ich interpretacja i sposoby postępowania Zadania praktyczne: 1. Analiza dylematów etycznych w pracy psychologa dziecięcego – praca w grupach nad rozwiązaniem konkretnych przypadków. 2. Opracowanie procedury postępowania psychologa w przypadku ujawnienia przemocy wobec dziecka. 3. Dyskusja nad granicami ingerencji psychologa w życie rodzinne pacjentów. 4. Przeprowadzenie symulacji rozmowy z rodzicem w sytuacji konfliktu etycznego.	
T6	Aktualne uregulowania prawne dotyczące zawodu psychologa i samorządu zawodowego psychologów Zadania praktyczne: 1. Analiza obowiązujących aktów prawnych dotyczących zawodu psychologa i ich praktycznych konsekwencji. 2. Omówienie projektu ustawy o zawodzie psychologa i jego wpływu na funkcjonowanie psychologów dziecięcych. 3. Dyskusja nad rolą samorządu zawodowego psychologów w ochronie standardów etycznych zawodu. 4. Przygotowanie pisemnej opinii dotyczącej wyzwań związanych z regulacjami prawnymi zawodu psychologa.	
T7	Orzeczenia i opinie wydawane przez zespoły orzekające – analiza opinii Zadania praktyczne: 1. Analiza przykładowych opinii psychologicznych sporządzonych w poradniach psychologiczno-pedagogicznych. 2. Opracowanie opinii psychologicznej dla dziecka z niepełnosprawnością w kontekście kształcenia specjalnego. 3. Dyskusja nad trudnościami w formułowaniu opinii psychologicznych w kontekście wymagań prawnych. 4. Ocena zgodności orzeczeń z obowiązującymi regulacjami i standardami pracy psychologa.	
T8	Prawo a etyka zawodu psychologa – tajemnica zawodowa psychologa Zadania praktyczne: 1. Analiza przypadków dotyczących granic tajemnicy zawodowej psychologa – dyskusja nad możliwymi rozwiązaniami. 2. Symulacja sytuacji, w której psycholog musi podjąć decyzję o ujawnieniu informacji objętych tajemnicą zawodową. 3. Opracowanie procedury postępowania w przypadku żądania ujawnienia informacji przez sąd lub organy ścigania. 4. Dyskusja nad relacją między etyką a przepisami prawa w kontekście tajemnicy zawodowej psychologa.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenie	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, Umiejętności, Kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. 4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 90 -100 %
dobry plus (4.5) – 80 -89 %
dobry (4.0) – 70 – 79 %
dostateczny plus (3.5) – 60 – 69 %
dostateczny (3.0) – 51 – 59 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia Stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	34	24
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	30	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	1	1
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	3	2
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	66	76
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Dołęga, Z. (red.)(2021). *Psychologia, medycyna i prawo w zawodach trudnych i niebezpiecznych*. Wyd. Difin
Habzda- Siwek, E., Kabzińska, J.(2014). *Psychologia i prawo. Między teorią a praktyką*. GWP

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Konstytucja RP

Kodeksy: KRiO, KK, KKW, UPN

Ustawa o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów

Ustawa o ochronie zdrowia psychicznego

Wybrane rozporządzenia i fragmenty innych ustaw regulujących wykonywanie zawodu psychologa

Konwencja o Prawach Dziecka

Kodeks etyczny psychologa. PTP

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Interwencja kryzysowa

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia- Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia dzieci i młodzieży
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	V/10
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia kliniczna, diagnoza psychologiczna, psychiatria.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	ĆK	ĆA	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin, zaliczenie/konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						8	58	4
Studia niestacjonarne	10	25						8	43	4

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe <u>podkreślić</u>

Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u>
	<u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u>
	<u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u>
	<u>Metoda przypadków</u>
	Metoda sytuacyjna
	Metoda inscenizacji
	Metoda projektów
	Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)
	Demonstracja/ pokaz
	<u>Analiza źródeł</u>
<u>Praca w grupie</u>	
Debata	
Inne	

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza w pogłębionym stopniu:		
P_W01	Posiada wiedzę z zakresu podstawowych teorii kryzysu oraz interwencji kryzysowej. Posiada wiedzę na temat rodzajów sytuacji kryzysowych i sposobów radzenia sobie z kryzysem w świetle różnych koncepcji.	K_W12
P_W02	Zna historię, definicje, cele i charakterystyczne cechy interwencji kryzysowej. Zna podstawowe modele ośrodków interwencji kryzysowej oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W10
P_W03	Zna mikro oraz makro uwarunkowania sytuacji kryzysowych. Dostrzega społeczne i indywidualne konsekwencje sytuacji kryzysowych.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	Nabył podstawowe umiejętności pomagającego. Posiada wiedzę na temat metod, technik, form pracy z osobami znajdującymi się w kryzysie (rodzina w kryzysie, przemoc w rodzinie, traumatyczne wydarzenia życiowe).	K_U09
P_U02	Wypracował umiejętności (metody, techniki) niezbędne do prawidłowego planowania oraz realizacji pomocy i pracy z osobami znajdującymi się w kryzysie.	K_U18
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest gotów wykorzystać zasady, formy, metody oraz środki służące stymulacji własnego rozwoju zawodowego oraz przeciwdziałania wypaleniu zawodowemu	K_K03

P_K02	Ma świadomość potrzeby czytania ze zrozumieniem prac naukowych z zakresu pedagogiki społecznej oraz psychologii. Streszczania ich i komentowania oraz prawidłowego posługiwania się podstawowymi pojęciami i terminami z zakresu w/w dyscyplin.	K_K01
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia konwersatoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
ĆW1	Wprowadzenie do zagadnienia interwencji kryzysowej u dzieci i młodzieży Pytania do dyskusji: 1. Jakie sytuacje kryzysowe najczęściej dotyczą dzieci i młodzieży? 2. Jakie są specyficzne cechy interwencji kryzysowej u dzieci w porównaniu do dorosłych? 3. Jakie techniki można zastosować w pierwszym kontakcie z dzieckiem w kryzysie? 4. W jaki sposób szkoła i rodzina mogą wspierać proces interwencji kryzysowej?	P_W01 P_W02 P_W03
ĆW2	Podstawowe teorie kryzysu oraz interwencji kryzysowej. Rodzaje sytuacji kryzysowych i sposoby radzenia sobie z kryzysem w świetle różnych koncepcji Pytania do dyskusji: 1. Jakie mechanizmy radzenia sobie z kryzysem są najbardziej efektywne u dzieci i młodzieży? 2. W jaki sposób koncepcja kryzysu według Eriksona może pomóc w rozumieniu problemów nastolatków? 3. Jakie różnice w radzeniu sobie z kryzysem obserwujemy u dzieci w wieku przedszkolnym, szkolnym i w okresie dojrzewania? 4. Jakie czynniki wpływają na skuteczność interwencji kryzysowej u młodzieży?	
ĆW3	Historia, definicje, cele i charakterystyczne cechy interwencji kryzysowej. Podstawowe modele ośrodków interwencji kryzysowej Pytania do dyskusji: 1. Jak ewoluowały metody interwencji kryzysowej skierowane do dzieci i młodzieży? 2. Jakie są najważniejsze cele interwencji kryzysowej w przypadku dziecka lub nastolatka? 3. Jakie modele interwencji kryzysowej są najczęściej stosowane w pracy z dziećmi i młodzieżą? 4. Jakie instytucje w Polsce zajmują się interwencją kryzysową w przypadku dzieci i młodzieży?	
ĆW4	Mikro oraz makro uwarunkowania sytuacji kryzysowych. Społeczne oraz indywidualne konsekwencje sytuacji kryzysowych	

	Pytania do dyskusji: 1. Jakie wydarzenia życiowe najczęściej prowadzą dzieci i młodzież do sytuacji kryzysowych? 2. W jaki sposób interwencja kryzysowa może pomóc dziecku przejść przez traumę? 3. Jakie są długofalowe skutki braku wsparcia w sytuacji kryzysowej dla młodych osób? 4. Jakie role pełnią szkoła, rodzina i grupy rówieśnicze w procesie wychodzenia z kryzysu?	
ĆW5	Zasady, formy, metody oraz środki służące stymulacji własnego rozwoju zawodowego oraz przeciwdziałania wypaleniu zawodowemu Pytania do dyskusji: 1. Jakie są główne wyzwania w pracy psychologa interweniującego w kryzysach dzieci i młodzieży? 2. Jakie strategie pomagają psychologom zapobiegać wypaleniu zawodowemu w pracy z dziećmi w kryzysie? 3. W jaki sposób można zadbać o dobrostan psychologa pracującego z dziećmi doświadczającymi trudnych sytuacji życiowych? 4. Jakie formy wsparcia zawodowego są dostępne dla specjalistów zajmujących się interwencją kryzysową u dzieci i młodzieży?	
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Kryzys i interwencja kryzysowa u dzieci i młodzieży - zarys problematyki pojęciowej Zadanie praktyczne: 1. Przygotowanie prezentacji lub krótkiej analizy na temat rodzajów kryzysów, które mogą wystąpić u dzieci i młodzieży. 2. Opracowanie procedury interwencji kryzysowej w zależności od wieku dziecka (np. dzieci w wieku przedszkolnym, szkolnym, nastolatki). 3. Omówienie przykładów sytuacji kryzysowych, które mogą wystąpić w różnych środowiskach dziecka (dom, szkoła, grupy rówieśnicze). 4. Zaprezentowanie sposobów wczesnej identyfikacji kryzysu i jego wpływu na rozwój dziecka.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02
T2	Modele interwencji kryzysowej w pracy z dziećmi i młodzieżą Zadanie praktyczne: 1. Przeanalizowanie kilku modeli interwencji kryzysowej (np. model Caplana, model Eriksona) i ich zastosowania w pracy z dziećmi i młodzieżą. 2. Zaprojektowanie planu interwencji kryzysowej w przypadku dziecka doświadczającego kryzysu rodzinnego. 3. Przeprowadzenie symulacji interwencji kryzysowej na przykładzie fikcyjnej sytuacji kryzysowej (np. utrata rodzica, rozwód rodziców, doświadczenie przemocy).	

	4. Przygotowanie ćwiczenia, które pomoże rozpoznać objawy kryzysu u dziecka oraz zaplanowanie działań wspierających jego emocjonalne i społeczne funkcjonowanie.	
T3	Przemoc w rodzinie - diagnoza i interwencja Zadanie praktyczne: 1. Opracowanie strategii interwencji kryzysowej w przypadku dziecka, które doświadcza przemocy w rodzinie. 2. Przeanalizowanie, jak można wspierać dziecko i jego rodzinę po doświadczeniu przemocy – opracowanie planu działań. 3. Zidentyfikowanie symptomów przemocy w rodzinie, które mogą być widoczne w zachowaniu dziecka i omówienie możliwości pomocy. 4. Przygotowanie materiałów edukacyjnych dla nauczycieli i innych specjalistów, którzy mogą spotkać się z dziećmi będącymi ofiarami przemocy.	
T4	Nadużycia seksualne w kontekście interwencji kryzysowej u dzieci i młodzieży Zadanie praktyczne: 1. Opracowanie procedur postępowania w przypadku podejrzenia nadużycia seksualnego u dziecka. 2. Przeprowadzenie analizy przypadków dzieci, które doświadczyły nadużyć seksualnych, z uwzględnieniem etycznych i prawnych aspektów interwencji. 3. Zaprojektowanie programu wsparcia dla dzieci i młodzieży, które przeżyły nadużycia seksualne. 4. Dyskusja na temat etycznych dylematów związanych z interwencją w przypadkach nadużyć seksualnych, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poufności i zgłaszania sprawy.	
T5	Procedura "Niebieskiej Karty" w kontekście interwencji kryzysowej u dzieci i młodzieży Zadanie praktyczne: 1. Opracowanie planu interwencji dla dziecka, w przypadku którego została wszczęta procedura "Niebieskiej Karty". 2. Zapoznanie się z przepisami prawnymi dotyczącymi procedury "Niebieskiej Karty" i omówienie jej zastosowania w pracy psychologa. 3. Przygotowanie symulacji spotkania z rodzicem lub opiekunem dziecka, u którego w rodzinie występuje przemoc domowa, z wykorzystaniem procedury "Niebieskiej Karty". 4. Przeanalizowanie roli psychologa w ramach interwencji "Niebieskiej Karty" oraz przygotowanie raportu o stanie dziecka.	
T6	Problematyka suicydalna u dzieci i młodzieży - diagnoza i interwencja Zadanie praktyczne: 1. Opracowanie procedur postępowania w przypadku, gdy dziecko zgłasza myśli samobójcze.	

	2. Symulacja rozmowy z dzieckiem lub młodzieżą w stanie kryzysu suicydalnego, z uwzględnieniem metod wsparcia. 3. Przygotowanie materiałów edukacyjnych dla nauczycieli, jak rozpoznać objawy myśli samobójczych u ucznia. 4. Analiza przypadków interwencji psychologicznych w sytuacjach kryzysowych związanych z próbą samobójczą, z uwzględnieniem pracy z rodziną i instytucjami wspierającymi.	
T7	Zagadnienia utraty i żaloby u dzieci i młodzieży - interwencja kryzysowa Zadanie praktyczne: 1. Opracowanie planu interwencji kryzysowej dla dziecka przeżywającego utratę bliskiej osoby (np. śmierć rodzica, rozpad rodziny). 2. Przeprowadzenie analizy wpływu żaloby na funkcjonowanie dziecka w szkole i w domu. 3. Przygotowanie propozycji wsparcia dzieci w różnych fazach żaloby, uwzględniając specyfikę wieku dziecka. 4. Zaprojektowanie programu terapeutycznego wspierającego dziecko w przejściu przez proces żaloby i utraty.	
T8	Kryzysy rodzinne i małżeńskie w pracy z dziećmi i młodzieżą Zadanie praktyczne: 1. Zaprojektowanie interwencji kryzysowej w przypadku dziecka, którego rodzice przechodzą rozwód lub przeżywają trudności małżeńskie. 2. Opracowanie programu wsparcia dla dzieci wychowujących się w rodzinach, w których dochodzi do kryzysów małżeńskich i rodzinnych. 3. Przeprowadzenie analizy wpływu konfliktów rodzinnych na emocje i zachowanie dzieci w szkole. 4. Symulacja spotkania z dzieckiem z rozbitej rodziny i przygotowanie raportu z diagnozy sytuacji kryzysowej oraz planu działań wspierających.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. 4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 90 -100 %
dobry plus (4.5) – 80 -89 %
dobry (4.0) – 70 – 79 %
dostateczny plus (3.5) – 60 – 69 %
dostateczny (3.0) – 51 – 59 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	43
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	92	57
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150h = 6 ECTS	150h = 6 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

James, R. K., Gilliland, B. E. (2008). *Strategie interwencji kryzysowej*. PARPA.
 Kubacka-Jasiecka, D. (2010). *Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych*. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Herbert, M. (2005). *Żałoba w rodzinie*. GWP.

Kubler-Ross, E. (2021). *Rozmowy o śmierci i umieraniu*. Media Rodzina

O'Connor, S. (2002). *Zrozumieć samobójcę*. GWP.

Witkowska, H. (2021). *Samobójstwo w kulturze dzisiejszej. Listy samobójców jako gatunek wypowiedzi i fakt kulturowy*. Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego.

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Formy pracy psychoprofilaktycznej

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia, Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Język polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia dzieci i młodzieży
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	V/10
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Systemowe ujęcie rodziny

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	ĆA	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie /konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	0	50	0	0	0	0	0	8	58	6
Studia niestacjonarne	0	40	0	0	0	0	0	8	48	6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić		
Ćwiczenia	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata Inne		
	IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
	Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
	Wiedza:		
	P_W01	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę o profilaktyce i psychoprofilaktyce jako formie pomocy psychologicznej w odniesieniu do praktyki.	K_W10
	P_W02	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę o rodzajach i zakresach działania psychoprofilaktyki.	K_W11
	P_W03	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę o zasadach i wybranych metodach psychoprofilaktycznych oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W15
	P_W04	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę o programach psychoprofilaktycznych dla rodziny.	K_W16
	P_W05	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę o zależnościach występujących między rodziną a procesami mikrostrukturalnymi i makrostrukturalnymi i konsekwencjach tych zależności.	K_W19
	Umiejętności:		
P_U01	W stopniu pogłębionym potrafi interpretować zachowania osób w kategoriach osobowości, temperamentu, uzdolnień, inteligencji, percepcji, odnosząc je do różnych teorii osobowości, różnic indywidualnych i psychologii poznawczej.	K_U07	

P_U02	W stopniu pogłębionym potrafi interpretować zachowania w kategoriach społecznych oraz wykorzystać wiedzę z różnych działów psychologii do interpretacji zjawisk społecznych i kulturowych. Potrafi proponować rozwiązania problemów z wykorzystaniem wiedzy psychologicznej, prognozować przebieg ich rozwiązywania i przewidywać skutki planowanych działań.	K_U16
P_U03	W stopniu pogłębionym potrafi zaplanować strategię interwencji adekwatnie do konkretnego przypadku. Umie zastosować wybrane metody pomocy psychologicznej oraz podejmować działania w zakresie psychoedukacji i promocji zdrowia.	K_U18
P_U04	W stopniu pogłębionym potrafi nawiązywać kontakt na tematy związane z tematyką rodzinną z różnymi specjalistami zgodnie ze praktyką zawodową.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Prezentuje postawę przekonania o wartości i potrzebie zachowania się w sposób profesjonalny oraz przestrzegania zasad etyki zawodu psychologa właściwy dla praktyki zawodowej.	K_K02
P_K02	Prezentuje postawę świadomości złożoności czynników determinujących ludzkie zachowanie, uznając rolę aspektów biologicznych, psychologicznych, kulturowych, społecznych i sytuacyjnych.	K_K05
P_K03	Prezentuje postawę posiadania nastawienie na rozpoznanie specyfiki środowiska lokalnego w celu określenia potrzeb w obszarze działań psychologicznych dla różnych typów środowisk rodzinnych.	K_K09
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia audytoryjne	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Pojęcie, zakres, poziomy i cele profilaktyki w pracy z dziećmi i młodzieżą Zadanie praktyczne: 1. Przygotowanie krótkiej prezentacji na temat różnych poziomów profilaktyki (pierwotna, wtórna, trzeciorzędowa) w kontekście pracy z dziećmi i młodzieżą. 2. Opracowanie przykładowych celów profilaktyki zachowań ryzykownych u dzieci i młodzieży (np. zapobieganie uzależnieniom, przemocy, zaburzeniom emocjonalnym). 3. Zaprojektowanie programu profilaktycznego, który mógłby być wdrożony w szkole w celu poprawy relacji rówieśniczych i zapobiegania agresji. 4. Analiza przypadku: opracowanie indywidualnego planu profilaktycznego dla dziecka w kryzysie (np. przeżywającego trudności w szkole, z rodziną).	P_W01 P_W02 P_W03 P_W04 P_W05 P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 P_K01 P_K02 P_K03

T2	Profilaktyka zachowań dzieci i młodzieży - programy i działania profilaktyczne Zadanie praktyczne: 1. Opracowanie planu działania profilaktycznego w szkole, mającego na celu zapobieganie przemocy i agresji wśród uczniów. 2. Przeprowadzenie analizy dostępnych programów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży oraz ich skuteczności w zmniejszaniu zachowań ryzykownych. 3. Zorganizowanie warsztatów profilaktycznych dla nauczycieli, których celem jest nauka rozpoznawania sygnałów zagrożenia wśród uczniów. 4. Stworzenie propozycji działań profilaktycznych w obszarze uzależnień od substancji psychoaktywnych wśród nastolatków.	
T3	Schemat procedury profilaktycznej - diagnoza zagrożenia i diagnoza społecznego środowiska zagrożonego Zadanie praktyczne: 1. Opracowanie kroków diagnozy zagrożenia (np. nadużywania substancji, przemocy w rodzinie) u dzieci i młodzieży w kontekście pracy psychologa. 2. Zaprojektowanie narzędzi diagnozujących zagrożenia w środowisku rówieśniczym dzieci i młodzieży (np. szkoła, grupa rówieśnicza). 3. Wykonanie analizy przypadków, w których występują różne zagrożenia, i zaplanowanie działań wspierających w danej sytuacji kryzysowej. 4. Opracowanie programu diagnozy społecznego środowiska zagrożonego (np. w grupie dzieci, młodzieży, w środowisku rodzinnym).	
T4	Konstruowanie programów profilaktycznych - praca w grupach, dyskusja Zadanie praktyczne: 1. Praca w grupach nad stworzeniem programu profilaktycznego, który miałby na celu zapobieganie zachowaniom agresywnym wśród młodszych dzieci w szkole. 2. Zaprojektowanie programu profilaktyki uzależnień skierowanego do młodzieży w wieku licealnym. 3. Opracowanie planu działań w szkole mającego na celu wspieranie emocjonalne dzieci i młodzieży z trudnych rodzin (np. po rozwodach, w rodzinach z problemami). 4. Stworzenie programu profilaktycznego dotyczącego zdrowia psychicznego i emocjonalnego dla uczniów klas SP i ponadpodstawowych.	
T5	Instytucje wspomagające profilaktykę w pracy z dziećmi i młodzieżą Zadanie praktyczne: 1. Przygotowanie listy instytucji, które oferują wsparcie i pomoc profilaktyczną dla dzieci i młodzieży (np. poradnie psychologiczne, ośrodki terapeutyczne, fundacje).	

	2. Zaplanowanie współpracy psychologa szkolnego z różnymi instytucjami wspierającymi profilaktykę w szkole (np. współpraca z policją, instytucjami zdrowia psychicznego). 3. Opracowanie propozycji działań wspierających profilaktykę zachowań ryzykownych w szkole, z uwzględnieniem dostępnych instytucji i organizacji pozarządowych. 4. Zorganizowanie dnia profilaktycznego w szkole, w którym wezmą udział przedstawiciele instytucji wspierających młodzież w zakresie uzależnień, przemocy i zdrowia psychicznego.	
T6	Uzależnienia i współuzależnienia - profilaktyka i terapia u dzieci i młodzieży Zadanie praktyczne: 1. Opracowanie planu profilaktycznego dotyczącego uzależnień od substancji psychoaktywnych wśród młodzieży. 2. Zaprojektowanie warsztatów dla rodziców i nauczycieli na temat rozpoznawania wczesnych objawów uzależnienia wśród dzieci i młodzieży. 3. Analiza przypadku: zaplanowanie interwencji dla dziecka w wieku szkolnym, które wykazuje symptomy uzależnienia od technologii (np. gry komputerowe, internet). 4. Przygotowanie programu profilaktycznego skierowanego do młodzieży, mającego na celu zapobieganie współuzależnieniom (np. w rodzinach z problemami alkoholowymi).	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ

Ćwiczenia	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i projektów (w trakcie zajęć, PWS) i kolokwium na zakończenie zajęć (w formie egzaminu pisemnego, ustnego lub pokazu umiejętności).	Wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

PWS	Praca własna studenta stanowi integralną część oceny końcowej przedmiotu. W ramach tej pracy student zobowiązany jest do: 1. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, w tym do analizy wskazanych przez prowadzącego tekstów naukowych oraz materiałów edukacyjnych, które będą stanowiły podstawę do pogłębiania wiedzy i dyskusji na zajęciach. 2. Odpowiedzi na pytania do tekstów, które zostaną przekazane przez prowadzącego, a które mają na celu	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

	sprawdzenie stopnia zrozumienia omawianych zagadnień oraz ich zastosowania w praktyce. 3. Doskonalenia case studies lub innych zadań praktycznych, które będą opracowywane na zajęciach, z uwzględnieniem analizy przypadków, historii pacjenta itp. w kontekście praktycznych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych. 4. Wykonywania zadań-projektów zleconych przez prowadzącego, które mają na celu poszerzenie i ugruntowanie zdobytej wiedzy oraz umiejętności. 5. Realizowania innych zadań na bieżąco wskazanych przez prowadzącego, takich jak prace zespołowe przy projektach, które pozwalają na rozwój kompetencji współpracy oraz samodzielnego myślenia krytycznego. Zrealizowanie tych elementów pracy własnej studenta stanowi kluczowy element oceny końcowej przedmiotu, pomagając w pełni opanować zagadnienia omawiane na zajęciach oraz zastosować je w praktyce psychologicznej.	
Ćwiczenia	Zaliczenie ćwiczeń (konwersatoryjnych i audytoryjnych) następuje na podstawie aktywnych działań merytorycznych studenta, w tym: 1. Udziału w dyskusji, gdzie student prezentuje swoje przemyślenia, argumenty i refleksje na temat omawianych zagadnień, wykazując się znajomością literatury przedmiotu. 2. Zapoznania się z literaturą przedmiotu, której analiza stanowi podstawę do pogłębiania wiedzy i aktywnego uczestnictwa w dyskusji. 3. Prezentacji własnych przemyśleń i wniosków wynikających z lektury oraz przeprowadzonych analiz. 4. Wykonania bieżących zadań realizowanych w ramach zajęć, w tym rozwiązywania problemów, opracowywania case studies i realizowania projektów praktycznych. 5. Kolokwium o charakterze praktycznym, np. w formie case study lub innej wybranej przez prowadzącego, które pozwala na ocenę praktycznych umiejętności studenta, w tym umiejętności diagnozy, analizy przypadków i zastosowania teorii w praktyce. Zaliczenie ćwiczeń stanowi kompleksową ocenę aktywności studenta, jego zaangażowania w proces nauczania oraz opanowania praktycznych umiejętności związanych z tematyką zajęć.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Ćwiczenia:

bardzo dobry (5.0) – zadania wykonane z uwzględnieniem wszystkich wiadomości dotyczących omawianego zagadnienia. Przejrzyste i estetycznie wykonane. Student wykazuje dużą aktywność na zajęciach

dobry plus (4.5) – zadania wykonane zgodnie z wytycznymi. Starannie wykonane. Małe niedociągnięcia. Student chętnie podejmuje dyskusje na zajęciach.

dobry (4.0) – zadania zgodne z wytycznymi. Zauważalne nieliczne braki w treściach. Starannie wykonane i oddane terminowo. Student w miarę aktywny na zajęciach – potrzebuje zachęcania

dostateczny plus (3.5) – zadania zawierają błędy merytoryczne. Są niekompletne. Przedstawione w terminie. Student sporadycznie wykazuje aktywność na zajęciach

dostateczny (3.0) – Zadania zawierają istotne braki. Szata graficzna niestaranna. Praca oddana w terminie. Student nie uczestniczył we wszystkich zajęciach. Nie usprawiedliwia nieobecności. Brak aktywności.
niedostateczny (2.0) – student nie oddał pracy. Brak aktywności na zajęciach

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	48
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	6	6
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	2	2
2.– Indywidualna praca własna studenta (PWS)	92	102
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150h= 6 pkt	150h = 6 pkt

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:.

Lemańczyk, R. (2019). Psychoprofilaktyka zachowań ryzykownych u młodzieży. *Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska, sectio J–Paedagogia-Psychologia*, 32(3).

Szymańska, J. (2015). *Programy profilaktyczne: Podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki*. Ośrodek Rozwoju Edukacji.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Mazur, J., Tabak, I., Małkowska-Szkutnik, A., Ostaszewski, K., Kołło, H., Dzielska, A. i Kowalewska, A. (2004). *Czynniki chroniące młodzież 15-letnią przed podejmowaniem zachowań ryzykownych*. Warszawa: Instytut Matki i Dziecka

Ostaszewski, K. (2003). *Skuteczność profilaktyki używania substancji psychoaktywnych*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar

Soszyńska G. (red.) (2003). *Pomagać rodzinie: problemy współczesnej rodziny w ujęciu psychologicznym*. Lublin: Wyd. Polihymnia

Inne materiały dydaktyczne:

Wybrane programy profilaktyczne i psychoprofilaktyczne: <https://programyrekomendowane.pl/>

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Trening interpersonalny w pracy z dziećmi i młodzieżą

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	7
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia dzieci i młodzieży
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	V/10
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Brak

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne				65				2	6	73	7
Studia niestacjonarne				50				2	6	58	7

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić

Warsztat	Dyskusja dydaktyczna	
	<u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u>	
	Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych	
	Metoda przypadków	
	<u>Metoda sytuacyjna</u>	
	<u>Metoda inscenizacji</u>	
	Metoda projektów	
	Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne)	
	Demonstracja/ pokaz	
	Analiza źródeł	
<u>Praca w grupie</u>		
Debata		
Inne		
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada wiedzę z zakresu procesu dynamiki grupowej i tworzenia ról grupowych w oparciu o własne doświadczenia interpersonalne w grupie.	K_W10
P_W02	Posiada poszerzoną wiedzę na temat związku komunikacji z emocjami, motywacją i rozwojem wrażliwości interpersonalnej.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi zastosować posiadane umiejętności komunikacji we własnym uczeniu się i rozmowie z innymi osobami.	K_U15
P_U02	Posiada rozwinięte umiejętności komunikacji, aktywnego słuchania i wyrażania komunikatów typu Ja.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Ma świadomość własnych kompetencji komunikowania się.	K_K05
P_K02	Jest gotowy do współpracy z otoczeniem, zastosowania posiadanych kompetencji komunikowania się podczas uczestnictwa w różnych grupach i organizacjach.	K_K08
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Warsztat	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się

T1	Wstęp do treningu interpersonalnego, samopoznanie i samoświadomość w pracy z dziećmi i młodzieżą 1. Ćwiczenie "Moje mocne strony" – Uczestnicy, w formie zabawy, rysują swoje "mocne strony", tworząc wizualną mapę swoich umiejętności, pasji i wartości. Następnie dzielą się nią z grupą, ucząc się, jak mówić o swoich pozytywnych cechach. 2. "Kółko samoświadomości" – Dzieci i młodzież siedzą w kole i po kolei wymieniają, co lubią w sobie i co chcieliby zmienić. Uczestnicy rozmawiają o swoich doświadczeniach związanych z poczuciem własnej wartości. 3. Ćwiczenie "Emocjonalne lustro" – Dzieci patrzą na siebie w "lustro" (np. duże kartki z ich zdjęciem) i mówią, co czują w danym momencie, ucząc się identyfikować swoje emocje i je wyrażać. 4. "Kim jestem?" – Analiza ról – Uczestnicy opisują siebie w kontekście różnych ról, które pełnią w życiu (uczeń, kolega, dziecko w rodzinie) i omawiają, jak każda z tych ról wpływa na ich postrzeganie siebie i innych.	
T2	Dynamika pracy zespołowej w pracy z dziećmi i młodzieżą, etapy formowania grupy i role grupowe 1. "Zbudujmy zamek" – W grupach dzieci muszą zbudować model zamku z klocków. W trakcie zadania muszą wypracować wspólną strategię, wyznaczyć role i wspólnie rozwiązywać problemy. 2. "Rola w grupie" – Uczestnicy otrzymują karteczki z nazwami ról, jakie mogą pełnić w grupie (lider, wspierający, krytyk, twórca, mediator) i przypisują je sobie, omawiając, jakie zadania są związane z każdą rolą. Następnie wykonują ćwiczenie w grupie, gdzie role zmieniają się w zależności od sytuacji. 3. Ćwiczenie "Most z kart" – W tym zadaniu dzieci pracują w grupach nad stworzeniem mostu z kart papierowych. Grupa musi wyznaczyć osoby odpowiedzialne za różne aspekty budowy mostu, a potem omawia, jak dynamika grupy wpłynęła na realizację celu. 4. "Grupowy portret" – Dzieci dzielą się tym, jak widzą swoje role w grupie. Następnie wspólnie analizują, jak różne style pracy wpływają na grupową dynamikę.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02
T3	Realizacja celów indywidualnych i grupowych: "Ja w grupie" - rozwój kompetencji interpersonalnych w pracy z dziećmi i młodzieżą 1. Ćwiczenie "Moje cele" – Dzieci formułują krótkoterminowe i długoterminowe cele osobiste, a także omawiają, jak mogą one wpłynąć na ich życie w grupie. Następnie uczą się, jak motywować siebie nawzajem do ich realizacji. 2. Ćwiczenie "Rola ja w grupie" – Uczestnicy piszą, jak widzą siebie w grupie oraz jak chcieliby się w niej czuć. Analizują, w jaki sposób ich działania mogą wpływać na atmosferę w grupie. 3. Symulacja "Celem do sukcesu" – Grupa wybiera jeden wspólny cel, a dzieci w parach ustalają swoje osobiste cele, które muszą zrealizować, aby wspólnie osiągnąć cel grupowy. Po realizacji omawiają, jak indywidualne cele przekładały się na cel grupy. 4. "Krąg celów" – Uczestnicy w kręgu dzielą się swoimi celami na ten tydzień, omawiając, jak ich realizacja wpłynie na ich rozwój interpersonalny i integrację w grupie.	

T4	Prawidłowości dotyczące funkcjonowania małych grup społecznych w pracy z dziećmi i młodzieżą, dynamika procesu grupowego: wymiar zadaniowy i społeczny 1. "Zabawa w zadanie" – Uczestnicy w małych grupach rozwiązują zadanie, np. zagadkę lub łamigłówkę, równocześnie rozwijając umiejętności współpracy i komunikacji. 2. Ćwiczenie "Nasze zasady" – Grupa wspólnie ustala zasady pracy w grupie, które będą sprzyjały współpracy i budowaniu zaufania (np. każdy ma prawo do wyrażenia swojego zdania). Następnie analizują, jak te zasady wpływają na dynamikę. 3. "Zaufanie i wsparcie" – Ćwiczenie wymagające współpracy w grupie, np. przejście przez tor przeszkód z zamkniętymi oczami. Po zadaniu uczestnicy dzielą się swoimi wrażeniami dotyczącymi zaufania i wzajemnego wsparcia. 4. "Gra w role" – Uczestnicy odgrywają scenki, w których muszą rozwiązywać konflikty w grupie, np. kłótnia o wspólną przestrzeń, a potem omawiają, jak ich działania wpłynęły na atmosferę w grupie.	
T5	Praktyczne wykorzystanie efektywnej komunikacji z dziećmi i młodzieżą. Uwarunkowania i dynamika, charakterystyka poszczególnych kanałów przekazu 1. Ćwiczenie "Komunikacja bez słów" – Uczestnicy w parach komunikują się tylko za pomocą gestów i mimiki, próbując przekazać proste informacje, np. "Jestem zadowolony", "Mam problem". 2. "Rozmowa z rodzicem" – Symulacja rozmowy, w której młody uczestnik ma do przekazania trudną informację swojemu "rodzicowi" (w tej roli jest terapeuta). Uczestnicy omawiają, jak skutecznie komunikować swoje emocje i potrzeby. 3. Ćwiczenie "Moc słów" – Uczestnicy w grupach analizują, jak różne słowa wpływają na postrzeganą intencję i ton komunikacji. Dzielą się swoimi spostrzeżeniami i omawiają, jak dostosować sposób mówienia do odbiorcy. 4. "Kanały komunikacyjne" – Dzieci analizują, które kanały komunikacji (werbalne, niewerbalne) są dla nich najwygodniejsze i jak najlepiej je wykorzystywać w codziennych interakcjach	
T6	Budowanie zespołu w pracy z dziećmi i młodzieżą: produktywność, synergia, facylitacja społeczna 1. Ćwiczenie "Zbudujmy coś razem" – W grupach dzieci budują wspólną konstrukcję z klocków, ucząc się, jak współpracować, by uzyskać jak najlepszy rezultat. Zwracają uwagę na rolę komunikacji i wspólnego planowania. 2. "Kreatywne rozwiązanie" – Uczestnicy w grupach muszą rozwiązać zadanie, które wymaga synergii (np. wymyślenie nowego produktu). Omawiają, jak współpraca wzmacnia pomysły i efektywność. 3. Symulacja "Wyzwania grupowe" – Uczestnicy biorą udział w wyzwaniu, które wymaga zaangażowania całej grupy. Analizują, jak role grupowe i umiejętności komunikacyjne wpływają na realizację wspólnego celu.	

	4. "Wspólny sukces" – Dzieci w grupach wykonują zadanie, które wymaga współpracy i dobrej komunikacji, np. przygotowanie plakatu, po czym omawiają, jak udało im się współdziałać i jakie trudności napotkali.	
T7	Inscenizacje i ćwiczenie umiejętności dzieci i młodzieży: komunikacja werbalna i niewerbalna, aktywne słuchanie, asertywność 1. Symulacja rozmowy z nauczycielem – Dzieci odgrywają scenki, w których muszą przekazać swoje potrzeby lub emocje nauczycielowi, stosując aktywne słuchanie i asertywność. 2. Ćwiczenie "Asertywność w praktyce" – Uczestnicy ćwiczą, jak asertywnie wyrażać swoje zdanie lub prosić o coś, nie łamiąc zasad szacunku. Analizują, jak to wpłynęło na jakość komunikacji.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Warsztat	Pozytywna ocena z wykonanych zadań w formie mniejszych ćwiczeń praktycznych i przeprowadzenia mini-treningu rozwijającego interpersonalnie.	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
1. zaangażowanie i aktywność w wykonywane w trakcie treningu ćwiczenia		
2. przygotowanie (według wytycznych prowadzącego) ćwiczenia kształtującego i rozwijającego jedną z kompetencji interpersonalnych i zaprezentowanie jej na forum grupy		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 90,0 -100 % dobry plus (4.5) – 85,0 -89,99 % dobry (4.0) – 75,0 – 84,99 % dostateczny plus (3.5) – 70,0 – 74,99 % dostateczny (3.0) – 60,0 – 69,99 % niedostateczny (2.0) – poniżej 60 %		

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	73	58
W tym 1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	65	50
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne, samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń	102	117
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	175h = 7 ECTS	175h = 7 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Kulik, R. (2021). *Trening interpersonalny*. Wydawnictwo Eneteia.

Egan, G. (2001). *Twarzą w twarz: Uczestnictwo w grupowym treningu psychologicznym i rozwój interpersonalny*. Poznań: Zysk i S-ka.

Ropski, J. McKay, M., Davis, M., Fanning, P. (2006). *Sztuka skutecznego porozumiewania się*. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

McKey, M., Davis, M., Fanning, P. (2001). *Sztuka skutecznego porozumiewania się*. GWP.

Nęcki, Z. (2000). *Komunikacja międzyludzka*. ANTYKWA.

Pease, A., B.,(2010). *To przecież proste! Towarzystwie umiejętności ułatwiają życie*. REBIS

Smółka, P. (2008). *Kompetencje społeczne. Metody pomiaru i doskonalenia umiejętności interpersonalnych*. Oficyna Wolters Kluwer Polska

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)	
1. Nazwa przedmiotu	...
2. Kod przedmiotu	...
3. Poziom edukacji	...
4. Liczba godzin	...
5. Liczba punktów ECTS	...
6. Rodzaj przedmiotu	...
7. Zakres tematyczny	...
8. Wymagania wstępne	...
9. Literatura	...
10. Inne informacje	...

Proseminarium – Psychologia dzieci i młodzieży

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	2
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	III/ 6
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien znać i umieć stosować w praktyce metodologię badań społecznych, statystykę, podstawy komunikacji.
Zasady wyboru proseminarium	Proseminarium jest przedmiotem wybieralnym, co oznacza, że student ma możliwość wyboru zakresu tematycznego zgodnego z obszarem swojej specjalności. Tematyka zajęć i realizowanych projektów może być dopasowana do jednej z czterech ścieżek: psychologia kliniczna, psychologia biznesu i coaching, psychoterapia oraz psychologia dzieci i młodzieży . Dzięki takiemu podziałowi studenci mogą wybrać obszar, który najbardziej odpowiada ich zainteresowaniom i ścieżce zawodowej, a realizowane w ramach proseminarium zadania będą przydatne w dalszym kształceniu oraz praktyce zawodowej.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne						20		2	8	30	2
Studia niestacjonarne						20		2	8	30	2

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne
Seminarium	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> <u>Metoda projektów</u> <u>Analiza źródeł</u>

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym stopniu		
P_W01	Student potrafi wskazać powiązania pomiędzy psychologią a innymi dyscyplinami naukowymi, w tym z zakresu nauk społecznych i medycznych. Potrafi integrować zdobytą wiedzę z tych obszarów w kontekście praktycznych zastosowań w pracy psychologa. Rozumie znaczenie współpracy między-psychologicznej w kontekście pracy z osobami z różnymi potrzebami (np. medycznymi, pedagogicznymi, socjologicznymi).	K_W01
P_W02	Student ma szczegółową wiedzę na temat metodologii badań psychologicznych, w tym umiejętność projektowania badań empirycznych, ich realizacji oraz stosowania odpowiednich narzędzi do analizy danych (statystycznych i psychometrycznych). Potrafi zaplanować badania w kontekście problematyki rozwoju osób na spektrum autyzmu lub osób transpłciowych, uwzględniając specyficzne wymagania etyczne i metodologiczne.	K_W04
P_W03	Student rozumie zasady ochrony własności intelektualnej oraz prawa autorskiego w kontekście prowadzenia badań naukowych i psychologicznych, w tym związanych z tematyką transpłciowości, niebinarności oraz osób na spektrum autyzmu. Zna przepisy regulujące prawa autorskie w kontekście stosowania narzędzi psychometrycznych, metod diagnozy i publikacji wyników badań psychologicznych.	K_W18
Umiejętności:		
P_U01	Student posiada umiejętność formułowania celów badawczych, hipotez oraz problemów badawczych związanych z tematyką psychologii. Potrafi zaplanować kompleksowy plan badawczy dotyczący zagadnień z zakresu psychologii, uwzględniając odpowiednią metodologię i specyfikę badanego obszaru.	K_U02
P_U02	Student potrafi zebrać i dokonać selekcji materiału źródłowego pochodzącego z różnorodnych źródeł. Umie krytycznie analizować teksty różnych autorów z zakresu psychologii, oceniając ich wiarygodność i znaczenie w kontekście badanego tematu. Na podstawie zebranych informacji potrafi wyciągnąć krytyczne wnioski, które stanowią fundament dla własnych badań.	K_U04
P_U03	Student potrafi samodzielnie formułować wnioski oparte na literaturze przedmiotu, wykazując zdolność do syntezy wyników wcześniejszych badań oraz zastosowania ich w kontekście nowych analiz i badań.	K_U06
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest gotów do podjęcia samodzielnej pracy badawczej w zakresie psychologii, zachowując profesjonalizm i szacunek wobec wybranych tematów oraz uczestników badania, uwzględniając ich potrzeby i specyfikę. Student wykazuje się odpowiedzialnością za przestrzeganie zasad etyki zawodowej w całym procesie badawczym, od formułowania problemu badawczego, poprzez gromadzenie materiału, aż po przedstawienie wyników, kierując się dobrem uczestników badania oraz zasadami rzetelności naukowej.	K_K01 K_K02
P_K02	Student jest świadomy swoich ograniczeń w zakresie wiedzy i umiejętności badawczych oraz rozumie konieczność konsultacji z innymi psychologami, pedagogami oraz specjalistami innych dziedzin w celu poprawy jakości swojej pracy badawczej. Potrafi korzystać z superwizji w postaci forum dyskusyjnego w ramach zajęć, aby usprawnić swój proces naukowy i badawczy, kierując się zasadami etyki zawodowej i naukowej.	K_K03

P_K03	Student jest gotów do aktywnego uczestnictwa w tworzeniu, realizacji i krytycznej dyskusji na temat własnych badań naukowych oraz wyników badań innych osób, argumentując merytorycznie i szanując opinie innych. W trakcie pracy badawczej uwzględnia etyczne aspekty prowadzenia badań oraz stosuje zasady rzetelności naukowej i etyki w kontekście psychologicznym.	K_K06
P_K04	Ma świadomość praktycznego wymiaru zasad ochrony własności intelektualnej, odnosi się do nich w procesie naukowo-badawczym.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Seminarium	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
S1	Praca dyplomowa: wytyczne, wymagania, struktura pracy. Zapoznanie studentów z uczelnianymi standardami opracowywania prac dyplomowych. Zakresy tematyczne proseminarium: 1. Psychologia rozwoju i edukacji (dla studentów zainteresowanych psychologią dzieci i młodzieży) • Wspieranie rozwoju emocjonalnego i społecznego dzieci i młodzieży • Trudności szkolne i zaburzenia uczenia się • Znaczenie relacji rówieśniczych i rodzinnych w rozwoju dziecka • Wpływ nowych technologii i mediów na rozwój psychiczny dzieci • Diagnoza i wsparcie psychologiczne dzieci z neuroróżnorodnością	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02 P_K03 P_K04
S2	Etapy postępowania badawczego wg APA: definiowanie problemu badawczego, przegląd literatury, etyka badań psychologicznych. Analiza przykładowego artykułu naukowego oraz omówienie trudności w poszczególnych etapach planowania badań.	
S3	Metody, techniki i narzędzia badawcze: metody jakościowe i ilościowe, skale pomiarowe, narzędzia badawcze – kwestionariusze, testy psychologiczne, obserwacja, eksperymenty oraz walidacja narzędzi badawczych. Analiza wybranych metod badawczych używanych w pracach magisterskich.	
S4	Etyka badań psychologicznych: ochrona danych osobowych i zgoda na udział w badaniu, potencjalne zagrożenia dla uczestników badań. Dyskusja grupowa: analiza przypadków naruszeń etycznych w badaniach psychologicznych. Warsztat: przygotowanie zgody informowanej dla uczestników badania.	
S5	Statystyka w psychologii i analiza danych: statystyki opisowe, wybór odpowiednich testów statystycznych, analiza z wykorzystaniem SPSS, wizualizacja danych. Warsztat: analiza przykładowego zestawu danych oraz przeprowadzenie prostych analiz statystycznych. Dyskusja: jakie testy pasują najbardziej do różnych problemów badawczych?	
S6	Przeprowadzenie badania w praktyce: przygotowanie narzędzi badawczych i ankiety własnej (pytań metryczkowych) oraz przygotowanie bazy danych do analizy statystycznej.	
S7	Przegląd literatury i krytyczna analiza źródeł: wyszukiwanie literatury w naukowych bazach danych, ocena jakości i wiarygodności źródeł. Warsztat: praktyczne wyszukiwanie literatury w bazie danych.	
S8	Pisanie pracy magisterskiej: tworzenie konspektu pracy, pisanie wstępu teoretycznego, przegląd literatury, opracowanie części metodologicznej. Warsztat: analiza materiałów naukowych i języka wykorzystywanego w źródłach naukowych. Parafrazowanie fragmentów tekstu.	

S9	Wybór tematyki badania psychologicznego do projektu. Praca grupowa/indywidualna: opis celu badania, postawienie pytań badawczych, określenie grupy badanej, znalezienie literatury i narzędzi badawczych, sporządzenie opisu badań w zakresie podjętej tematyki. Sformatowanie raportów i bibliografii zgodnie z Apa7.	
S10	Prezentacja projektów przez studentów. Omówienie istotnych elementów i wyzwań związanych z zaplanowaniem badania psychologicznego.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, <u>projekt, prezentacja</u> , referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: <u>wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne</u> WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Seminarium	Prezentacja projektów, aktywność merytoryczna	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie seminarium na podstawie aktywności merytorycznej studenta, wykonaniu zadań w ramach PWS oraz prezentacja projektu.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Aktywność merytoryczna studenta w ramach proseminarium polega na realizacji zadań stanowiących elementy projektu grupowego, który ma na celu wprowadzenie do procesu przygotowywania pracy badawczej w zakresie psychologii. Do kluczowych zadań należy:

1. **Identyfikacja kluczowych obszarów badania** w kontekście wybranej tematyki psychologicznej.
2. **Określenie grupy badanej**, uwzględniając specyfikę wybranego zagadnienia badawczego.
3. **Formułowanie problemu badawczego** oraz precyzyjne określenie celu badania.
4. **Postawienie pytań badawczych**, które będą prowadziły do realizacji głównego celu badania.
5. **Przeprowadzenie przeglądu literatury**, w tym znalezienie odpowiednich źródeł naukowych, badań i artykułów zgodnych z wybraną tematyką.
6. **Dobór narzędzi badawczych** odpowiednich do realizacji zaplanowanego badania.
7. **Formułowanie hipotez badawczych**, które będą stanowiły podstawę dalszej analizy.
8. **Sporządzenie opisu (1,5-2 strony)** na podstawie literatury przedmiotu, obejmującego analizę innych badań związanych z wybraną tematyką.
9. **Sformatowanie raportu i bibliografii zgodnie z wymaganiami APA7**, zgodnie z obowiązującymi standardami w psychologii.
10. **Prezentacja efektów pracy** na ostatnich zajęciach, w formie ustnej lub pisemnej, w zależności od decyzji prowadzącego.

Projekt może być realizowany indywidualnie lub w dwuosobowych zespołach. Praca nad projektem będzie odbywać się podczas zajęć.

Ocena projektu:

Za każdy element projektu można uzyskać 1 punkt. Warunkiem zaliczenia proseminarium jest uzyskanie co najmniej 6 punktów (minimum 6 pkt, maksimum 10 pkt).

Kryteria oceny:

- **Bardzo dobry (5.0)** – 91-100%
- **Dobry plus (4.5)** – 81-90%
- **Dobry (4.0)** – 71-80%
- **Dostateczny plus (3.5)** – 61-70%
- **Dostateczny (3.0)** – 51-60%
- **Niedostateczny (2.0)** – poniżej 50%

Zadanie w ramach PWS opisane poniżej lub inne wskazane przez prowadzącego.

1. Przeprowadzenie przeglądu literatury :

- **Opis:** Student będzie musiał samodzielnie wyszukiwać, analizować i selekcjonować odpowiednie artykuły naukowe, badania i książki związane z wybraną tematyką. Celem jest zebranie co najmniej 5 materiałów, które staną się podstawą analizy w projekcie. W tym czasie student zapozna się z literaturą, analizując różne badania i podejścia w danym obszarze.

2. Formułowanie problemu badawczego oraz celu badania:

- **Opis:** Na podstawie zebranego materiału literaturowego student samodzielnie opracuje i precyzyjnie określi problem badawczy, a także główny cel badania. Będzie musiał zastanowić się, jaki aspekt wybranej tematyki jest najistotniejszy do zbadania i w jaki sposób jego badanie może przyczynić się do rozwoju wiedzy w tym obszarze.

3. Postawienie pytań badawczych:

- **Opis:** Student sformułuje pytania badawcze, które będą prowadzić do realizacji głównego celu badania. Pytania te powinny być ściśle powiązane z określonym problemem badawczym, wynikającym z przeglądu literatury. Każde pytanie powinno być jasne i ukierunkowane na odpowiedź w kontekście zaplanowanego badania.

4. Dobór narzędzi badawczych:

- **Opis:** Na podstawie przeglądu literatury student wybierze odpowiednie narzędzia badawcze, takie jak kwestionariusze, skale oceny czy narzędzia jakościowe (np. wywiady). Musi wybrać narzędzia, które najlepiej odpowiadają na pytania badawcze oraz będą w stanie dostarczyć danych do analizy.

5. Formułowanie hipotez badawczych:

- **Opis:** Student samodzielnie sformułuje hipotezy badawcze, które będą stanowiły przypuszczenia dotyczące wyników badania. Hipotezy muszą być bezpośrednio powiązane z postawionymi pytaniami badawczymi i wnioskami płynącymi z przeglądu literatury.

6. Sporządzenie opisu na podstawie literatury przedmiotu:

- **Opis:** Na podstawie literatury przedmiotu student stworzy krótki (1,5-2 strony) opis dotyczący wybranego zagadnienia badawczego. Będzie to analiza innych badań z zakresu wybranej tematyki, która pomoże określić luki w badaniach i uzasadni konieczność przeprowadzenia własnego badania.

7. Sformatowanie raportu i bibliografii zgodnie z APA7:

- **Opis:** Student będzie musiał samodzielnie sformatować raport oraz bibliografię zgodnie z wytycznymi APA7. Będzie to obejmowało odpowiednie cytowanie źródeł oraz poprawne przygotowanie listy referencji, zgodnie z wymaganiami obowiązującymi w psychologii.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	30	30
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	20	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	8	8
2. Indywidualna praca własna studenta – suma godzin z punkty 2.1	20	50
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, czytanie literatury, powtarzanie	20	20

materiału. Przygotowanie praktycznego zadania zaliczeniowego.		
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	50 h = 2 ECTS	50 h = 2 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Brzeziński, J. (2021). <i>Metodologia badań psychologicznych</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Bedyńska S. i Cypryńska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny Drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i> . Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno Bedyńska S. i Cypryńska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny Drogowskaz 2. Praktyczne wprowadzenie do analizy wariancji</i> . Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno Bedyńska S. i Cypryńska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny Drogowskaz 3. Praktyczny przewodnik wykorzystania modeli regresji oraz równań strukturalnych</i> . Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno Nęcka, E., Stocki, R. (2011). <i>Jak pisać prace z psychologii. Poradnik dla studentów i badaczy</i> . PWN		
Literatura uzupełniająca przedmiotu: Brzeziński, J., M., Oleś, P., K. (2021). <i>O psychologii i psychologach. Między uniwersytetem a praktyką społeczną</i> . Wydawnictwo Naukowe PWN Chyrowicz, B., Brzeziński, J., M., Toeplitz-Winiewska, M., Toeplitz, Z. (2019). <i>Etyka zawodu psychologa</i> . Wydawnictwo Naukowe PWN. Górniak, J., Wachnicki, J. (2013). <i>Pierwsze kroki w analizie danych</i> . Predictive Solutions. Nawojczyk, M. (2010). <i>Przewodnik po statystyce dla socjologów</i> . SPSS Polska- Hornowska, E. (2001). <i>Testy psychologiczne: teoria i praktyka</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR.		
Inne materiały dydaktyczne: Standardy APA-7: https://apa7.liberilibri.pl/ Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.		

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Seminarium magisterskie – Psychologia dzieci i młodzieży

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	10
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	IV/7-8
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien znać i umieć stosować w praktyce metodologię badań społecznych, podstawy komunikacji.
Zasady wyboru seminarium	Student ma możliwość realizacji seminarium w oparciu o własne zainteresowania badawcze i wybraną specjalność. W ramach seminarium rozwija umiejętności prowadzenia badań naukowych oraz przygotowuje pracę dyplomową pod kierunkiem promotora. Zakres tematyczny seminarium obejmuje obszary związane z wybraną specjalnością: psychologią kliniczną, psychologią biznesu i coachingiem, psychoterapią oraz psychologią dzieci i młodzieży.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne						50		2	30	80	10
Studia niestacjonarne						50		2	30	80	10

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne
Seminarium	<u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Analiza źródeł</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> <u>Debata</u> <u>Inne: przygotowywanie pracy magisterskiej</u>

**IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym stopniu		
P_W01	Student ma wiedzę na temat zależności problematyki z zakresu psychologii z innymi obszarami nauk, w szczególności w aspekcie praktycznym.	K_W01
P_W02	Zna zasady i metody badań w obszarze psychologii, niezbędne do przygotowania i przeprowadzenia badań empirycznych.	K_W04
P_W03	Zna zasady ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego, jak również prawne uwarunkowania w działalności badawczo-naukowej.	K_W18
Umiejętności:		
P_U01	Posiada umiejętność formułowania celów, hipotez i problemów badawczych. Potrafi zaplanować plan badawczy w zakresie studiowanego obszaru z zakresu psychologii. Potrafi dokonać operacjonalizacji hipotez, opracować plan badawczy adekwatny do badanego problemu oraz przeprowadzić samodzielnie i w zespole badawczym badania z wykorzystaniem metod ilościowych i jakościowych. Potrafi poddać analizie zebrane dane empiryczne, z zastosowaniem metod statystyki opisowej oraz statystycznej weryfikacji hipotez.	K_U02
P_U02	Potrafi zgromadzić oraz dokonać selekcji materiału źródłowego, pochodzącego z różnych źródeł. Umie krytycznie odnieść się do tekstów różnych autorów z zakresu psychologii. Na podstawie zebranych informacji potrafi sformułować krytyczne sądy stanowiące podstawę badań własnych.	K_U04
P_U03	Potrafi redagować teksty przedstawiające wyniki własnych, badań zawierające analizę literatury przedmiotu oraz przedstawiać wnioski, z zachowaniem standardów edytorskich i metodycznych właściwych dla psychologii z wykorzystaniem narzędzi i technik informatycznych.	K_U06
P_U04	Potrafi współpracować w zespole wielozadaniowym i podejmować wiodącą rolę w zespole, kierować jego pracą, projektować i prowadzić działania edukacyjne, w odniesieniu do grup dzieci, młodzieży i dorosłych na różnych etapach rozwoju oraz indywidualizować działania edukacyjne i prowadzić pomiar dydaktyczny, wykorzystując wiedzę z zakresu pedagogiki i psychologii.	K_U21
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student rozwija umiejętność prowadzenia samodzielnej pracy badawczej w zakresie psychologii, wykazując profesjonalizm i szacunek wobec badanego zagadnienia oraz uczestników badania. W procesie formułowania problemu badawczego, doboru metod, analizy wyników i ich prezentacji kieruje się zasadami etyki zawodowej oraz rzetelności naukowej. Jest świadomy swojej odpowiedzialności za jakość i wiarygodność prowadzonych badań, uwzględniając potrzeby i specyfikę grupy badanej.	K_K01 K_K02
P_K02	Student posiada świadomość swoich ograniczeń w zakresie wiedzy i umiejętności badawczych oraz rozumie znaczenie konsultacji z promotorem, innymi prowadzącymi oraz specjalistami z różnych dziedzin w celu podniesienia jakości swojej pracy naukowej. Aktywnie uczestniczy w superwizji prowadzonej w formie forum dyskusyjnego z promotorem i innymi studentami seminarium, wymieniając się spostrzeżeniami i uwagami na temat pisanej pracy. Doskonali swój warsztat badawczy, kierując się zasadami etyki zawodowej i naukowej.	K_K03
P_K03	Student wykazuje gotowość do aktywnego i zaawansowanego uczestnictwa w procesie tworzenia, realizacji oraz krytycznej analizy własnych badań naukowych, jak również do konstruktywnej dyskusji nad wynikami badań innych osób. Potrafi formułować	K_K06

	merytoryczne argumenty, odnosząc się do różnych perspektyw teoretycznych i metodologicznych, przy jednoczesnym poszanowaniu odmiennych stanowisk. W toku pracy badawczej świadomie identyfikuje i rozwiązuje potencjalne dylematy etyczne, przestrzegając zasad rzetelności naukowej i etyki zawodowej właściwej dla psychologii.	
P_K04	Student stosuje zasady ochrony własności intelektualnej w pracy naukowej, redagując teksty zgodnie z metodologicznymi standardami psychologii i wykorzystując narzędzia informatyczne. Jest świadomy ograniczeń badań diagnostycznych w psychologii i pedagogice oraz wymogu posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych. Dbą o etos zawodu psychologa, stosując zasady etyczne i dobierając narzędzia diagnostyczne zgodne z profesjonalnymi standardami.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Seminarium	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
S1	Tematy prac uzależnione są od wybranego przez studentów promotora - możliwy zakres tematyczny podany przy wyborze promotora omawiany jest na 1 zajęciach. Proponowany zakres tematyczny seminarium: 1. Psychologia dzieci i młodzieży ◆ Rozwój emocjonalny i społeczny dzieci w różnych etapach życia ◆ Zaburzenia rozwojowe i neuroróżnorodność (np. ADHD, spektrum autyzmu, dysleksja) ◆ Wpływ stylów wychowawczych na rozwój dziecka ◆ Psychologia szkolna i trudności w nauce ◆ Wpływ nowych technologii na rozwój psychiczny dzieci i młodzieży Możliwa jest również kontynuacja tematów poruszanych w ramach proseminarium specjalnościowego lub inne tematy pracy wpisujące się w kompetencje i zainteresowania badawcze promotora. Procedura ustalania tematu pracy. Problem spójności tematu pracy z jej zawartością. Zakres tematu pracy. Problematyka pracy.	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 P_K01 P_K02 P_K03 P_K04
S2	Sformułowanie tematu pracy	
S3	Struktura pracy. Elementy pracy magisterskiej. Plan pracy. Struktura części teoretycznej pracy. Cechy rozdziału metodologicznego. Struktura części empirycznej.	
S4	Zasady pisarstwa naukowego i poprawnego definiowanie pojęć. Język potoczny a język naukowy. Elementy składowe i funkcje definicji. Zasady formułowania definicji. Główne błędy w definiowaniu pojęć. zasady pisarstwa naukowego.	
S5	Forma pracy. Zasady, formy normalizacji i redakcji tekstu. Zwroty grzecznościowe. Formułowanie przypisów, ich rodzaje. Stosowanie cytatów.	
S6	Prezentacja graficzna. Zastosowanie rysunków, tabel, wykresów, obiektów w tekście pracy.	
S7	Unifikacja procesu wyjaśniania. Gromadzenie źródeł eksploatacyjnych.	
S8	Analiza literatury z zakresu problematyki pracy.	

	Poszukiwanie i wybór źródeł. Zasady studiowania literatury. Sporządzanie notatek. Stosowanie cytatów i streszczeń.	
S9	Analiza wstępnej wersji pierwszego rozdziału pracy. Zgodność i spójność tekstu. Poprawność merytoryczna. Umiejętność doboru źródeł. Umiejętność krytycznego podejścia do poglądów różnych autorów z tekstów źródłowych.	
S10	Analiza wstępnej wersji części teoretycznej pracy. Prezentacja części teoretycznej pracy. Krytyczna ocena tekstów. Spójność z założonymi celami. Poprawność językowa i metodologiczna.	
S11	Wstępne założenia metodologii badań własnych. Założenia do części empirycznej pracy. Cele i etapy badań empirycznych. Przedmiot i zakres badań własnych.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, <u>projekt</u> , <u>prezentacja</u> , referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : <u>wiedza</u> , <u>umiejętności</u> , <u>kompetencje społeczne</u> WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Seminarium	Prezentacja części teoretycznej, bibliografia	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie seminarium na podstawie aktywności merytorycznej studenta i stopnia wykonania zadań w trakcie zajęć i PWS.

Plan pracy własnej studenta w ramach seminarium (83h w semestrze VII i 83h w semestrze VIII)

W ramach seminarium student będzie aktywnie uczestniczył w zajęciach z promotorem oraz dyskutował na temat swojej pracy z innymi studentami seminarium. Podczas spotkań seminaryjnych będzie miał możliwość konsultowania postępów w pracy badawczej, omawiania problemów badawczych, wniosków z przeglądu literatury oraz zaplanowanego badania. Udział w dyskusjach grupowych, wymiana doświadczeń i opinii, a także konstruktywna krytyka i wsparcie ze strony innych studentów stanowią ważny element rozwijania kompetencji naukowych. Jego aktywność merytoryczna oraz zaangażowanie w zadania realizowane przez prowadzącego będą oceniane na bieżąco, a ocena ta będzie miała wpływ na końcowy wynik pracy seminaryjnej.

Semestr VII - 83 godziny

1. Przegląd literatury (30 godzin)

- Samodzielne przeszukiwanie i analiza literatury w języku ojczystym i obcym.
- Poszukiwanie badań, książek, artykułów naukowych oraz innych materiałów związanych z tematem pracy dyplomowej.
- Przygotowanie zbioru źródeł zebranych z różnych baz danych (np. PubMed, PsycINFO, Google Scholar).
- Opracowanie wstępnej analizy literatury (ok. 5 stron).

2. Zgromadzenie materiałów (25 godzin)

- Praca nad organizowaniem literatury (w języku ojczystym i obcym), w tym tworzenie spisu cytowanych źródeł.
- Selekcja materiałów i organizowanie bazy źródeł do dalszej pracy badawczej.
- Konsultacje z promotorem w celu oceny doboru literatury.

3. Ustalenie problemów badawczych (18 godzin)

- Formułowanie wstępnych pytań badawczych i hipotez.
- Praca nad doprecyzowaniem głównego celu badania oraz zadań badawczych.
- Konsultacje z promotorem i prowadzącymi seminarium, w celu uzyskania feedbacku na temat wybranych pytań badawczych.
- Opracowanie wstępnej wersji problemu badawczego (1-2 strony).

4. **Konspekt pracy dyplomowej (10 godzin)**

- Opracowanie struktury pracy dyplomowej (spis treści).
- Opis ogólnego zamysłu badawczego oraz przyjętej metodologii.
- Wstępne sformułowanie hipotez badawczych.
- Przygotowanie planu badawczego i podziału pracy na kolejne etapy.

Semestr VIII - 83 godziny

1. **Napisanie części teoretycznej pracy (40 godzin)**

- Pisanie rozdziału teoretycznego, bazującego na przeglądzie literatury i materiałach źródłowych.
- Analiza zagadnienia w kontekście psychologii, uwzględniając najnowsze badania i teorie.
- Pisanie z uwzględnieniem wymagań formalnych i metodycznych psychologii.
- Przygotowanie pierwszej wersji części teoretycznej (10-15 stron).
- Konsultacje z promotorem, na bieżąco korygowanie tekstu w zależności od uwag.

2. **Zaplanowanie badań własnych (30 godzin)**

- Opracowanie planu badawczego, uwzględniając dobór metod badawczych, narzędzi psychometrycznych oraz grupy badanej.
- Określenie procedur badawczych i analizy danych.
- Opracowanie wstępnego projektu badania (ok. 3-5 stron).
- Przeprowadzenie konsultacji z promotorem oraz innymi prowadzącymi seminarium, dotyczących założeń badania i narzędzi badawczych.

3. **Opracowanie raportu z pracy (13 godzin)**

- Tworzenie pełnej wersji raportu badawczego, uwzględniając dotychczasowy postęp pracy nad częścią teoretyczną i projekt badania.
- Uporządkowanie tekstu, sformatowanie według standardów APA, przygotowanie bibliografii.
- Konsultacje z promotorem w celu uzyskania feedbacku i końcowych wskazówek do pracy.

4. **Prezentacja części pracy dyplomowej (5 godzin)**

- Opracowanie prezentacji multimedialnej podsumowującej pracę badawczą i jej prezentacja.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Kryteria oceniania:

1. **Przegląd literatury**

- Jakość zebranych materiałów, różnorodność źródeł (w tym zagranicznych), odpowiedniość wybranych badań.

2. **Zgromadzenie materiałów**

- Organizacja i systematyczność w zbieraniu i przechowywaniu materiałów źródłowych, poprawność cytowań.

3. **Ustalenie problemu badawczego i konspekt pracy**

- Trafność ustalenia problemu badawczego i celów badania, zgodność z literaturą.

4. **Część teoretyczna pracy dyplomowej**

- Spójność i jakość napisanej części teoretycznej, integracja przeglądu literatury, logiczna struktura pracy.

5. **Plan badania i zaplanowanie badań własnych**

- Przemyślany i spójny projekt badania, trafny dobór metod, narzędzi i próby badawczej.

6. **Raport z pracy dyplomowej**

- Poprawność sformułowania tekstu, zgodność z wymaganiami APA, kompletność raportu.

7. **Przygotowanie do obrony pracy**

- Jakość przygotowania do obrony, klarowność prezentacji, umiejętność obrony wyników pracy.

8. **Aktywność merytoryczna i zaangażowanie w zadania podczas zajęć**

- Aktywne uczestnictwo w dyskusjach, merytoryczne podejście do omawianych tematów, współpraca z promotorem i innymi studentami.
- Ocena: **1 punkt** – przyznawany za aktywność, zaangażowanie oraz merytoryczną jakość wkładu studenta w trakcie zajęć seminaryjnych.

W sumie student może zdobyć maksymalnie **50 punktów** (5 punktów za poszczególne etapy pracy oraz 10 punktów za aktywność merytoryczną i zaangażowanie w czasie zajęć).

Kryteria oceny:

- **Bardzo dobry (5.0)** – 91-100%
- **Dobry plus (4.5)** – 81-90%
- **Dobry (4.0)** – 71-80%
- **Dostateczny plus (3.5)** – 61-70%
- **Dostateczny (3.0)** – 51-60%
- **Niedostateczny (2.0)** – poniżej 50%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	84	84
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	50
1.2..Egzaminy/zaliczenia - liczba godzin	4	4
1.3. Udział w konsultacjach - liczba godzin	30	30
2. Indywidualna praca własna studenta – suma godzin z punktu 2.1	166	166
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, czytanie literatury, tworzenie pracy. Przygotowanie praktycznego zadania zaliczeniowego.	166	166
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	250 h = 10 ECTS	250 h = 10 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Brzeziński, J.,M. (2019). *Metodologia badań psychologicznych*. Wydawnictwo Naukowe PWN

Nęcka, E., Stocki, R. (2011). *Jak pisać prace z psychologii. Poradnik dla studentów i badaczy*. PWN

Wynikająca z określonego obszaru specjalności i zainteresowań badawczych.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Brzeziński, J.,M., Oleś ,P.,K.(2021). *O psychologii i psychologach. Między uniwersytetem a praktyką społeczną*. Wydawnictwo Naukowe PWN

Chyrowicz, B., Brzeziński, J.,M., Toeplitz-Winiewska,M., Toeplitz, Z.(2019). *Etyka zawodu psychologa*. Wydawnictwo Naukowe PWN

Górniak, J., Wachnicki, J.(2013). *Pierwsze kroki w analizie danych*. Predictive Solutions

Nawojczyk, M.(2010). *Przewodnik po statystyce dla socjologów*. SPSS Polska

Inne materiały dydaktyczne: Inna literatura zaproponowana przez studentów oraz promotora, wynikająca z obszaru pracy dyplomowej i zainteresowań badawczych. Standardy APA-7: <https://apa7.liberilibri.pl/>

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Seminarium magisterskie – Psychologia dzieci i młodzieży

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia -Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	10
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	D. MODUŁ: KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE
Rok / Semestr:	V/9-10
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien posiadać opracowaną teoretyczną część pracy w wersji roboczej. Powinien wykazać się znajomością metodologii nauk społecznych, znać podstawy badań ilościowych i jakościowych.
Profil seminarium	Student kontynuuje seminarium w wybranej ścieżce specjalnościowej, pogłębiając swoje umiejętności praktyczne w zakresie metodologii badań własnych oraz tworzenia pracy magisterskiej. W ramach seminarium rozwija kompetencje w planowaniu, prowadzeniu i analizie badań, a także interpretacji wyników w kontekście wybranej dziedziny psychologii. Temat pracy wynika z indywidualnych zainteresowań badawczych studenta, ale jednocześnie stanowi element zdobywania dodatkowych kompetencji przydatnych w przyszłej pracy zawodowej. Seminarium umożliwia rozwój sylwetki absolwenta w danej specjalności w jednej ze ścieżek: psychologii klinicznej, psychologii biznesu i coachingu, psychoterapii lub psychologii dzieci i młodzieży.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne						50		2	30	81	10
Studia niestacjonarne						50		2	30	81	10

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Seminarium	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> <u>Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych</u> Metoda przypadków Metoda projektów Demonstracja/ pokaz

	<u>Analiza źródeł</u> Praca w grupie Debata Inne: Inne: przygotowywanie pracy magisterskiej

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza: w pogłębionym stopniu		
P_W01	Student ma pogłębioną wiedzę o zależnościach między psychologią a innymi dziedzinami, takimi jak pedagogika, socjologia, medycyna czy prawo. Potrafi wykorzystać tę wiedzę w kontekście swoich badań i praktyki zawodowej, uwzględniając specyfikę poszczególnych obszarów, takich jak psychologia kliniczna, psychoterapia, psychologia dzieci i młodzieży. Potrafi zintegrować te obszary w badaniach, biorąc pod uwagę ich praktyczne zastosowanie, co pozwala mu prowadzić interdyscyplinarne badania i podejmować decyzje badawcze w różnych kontekstach.	K_W01
P_W02	Student ma szczegółową wiedzę o metodach badań psychologicznych, zarówno ilościowych, jak i jakościowych. Potrafi samodzielnie zaprojektować badania, dobierać odpowiednie metody i narzędzia badawcze oraz analizować wyniki w kontekście teorii psychologicznych. Dodatkowo wykorzystuje nowoczesne technologie analizy danych, takie jak programy statystyczne, i jest w stanie przeprowadzić skomplikowane analizy na poziomie zaawansowanym, dbając o rzetelność i trafność wyników.	K_W04
P_W03	Student ma pełną świadomość zasad ochrony własności intelektualnej, prawa autorskiego i ochrony danych osobowych w badaniach psychologicznych. Zna przepisy prawne dotyczące działalności badawczo-naukowej, w tym zasady związane z ochroną wyników badań, anonimizowaniem danych uczestników badania i zapobieganiem plagiatom. Dbą o zgodność ze standardami etycznymi, zarówno w zakresie publikowania wyników badań, jak i w kontekście pracy z narzędziami psychologicznymi. Potrafi zastosować te zasady w swojej pracy naukowej i badawczej, zapewniając wysoką jakość i etykę procesu badawczego.	K_W018
Umiejętności:		
P_U01	Student posiada umiejętność samodzielnego formułowania celów badawczych, hipotez oraz precyzyjnego określania problemów badawczych na zaawansowanym poziomie. Potrafi opracować kompleksowy plan badawczy, który uwzględnia metody ilościowe i jakościowe, zgodnie z wymaganiami badanego problemu. Student ma doświadczenie w operacjonalizacji hipotez oraz w analizie danych empirycznych z wykorzystaniem zaawansowanych metod statystyki opisowej oraz weryfikacji statystycznych hipotez. Umiejętnie prowadzi badania samodzielnie i w zespole, z zachowaniem wysokich standardów metodologicznych.	K_U02
P_U02	Student potrafi efektywnie zgromadzić materiał źródłowy z różnych źródeł, zarówno w języku ojczystym, jak i obcym. Dokonuje zaawansowanej selekcji materiału, wskazując jego jakość i znaczenie dla prowadzonych badań. Potrafi krytycznie analizować teksty autorów, uwzględniając różne perspektywy teoretyczne i metodologiczne, oraz umiejętnie wyciągać wnioski, które stanowią podstawę jego własnych badań naukowych. Potrafi formułować uzasadnione sądy na temat literatury przedmiotu, wskazując jej ograniczenia i możliwości rozwoju.	K_U04
P_U03	Student wykazuje umiejętność zaawansowanego redagowania tekstów naukowych, które prezentują wyniki badań, analizę literatury przedmiotu oraz wyciąganie wniosków zgodnych ze standardami edytorskimi i metodologicznymi psychologii. Potrafi	K_U06

	skutecznie stosować narzędzia informatyczne do analizy danych oraz przygotowania raportów badawczych, w pełni zgodnych z wymaganiami naukowymi. Prace pisemne studenta wykazują głęboki poziom analityczny, precyzję w prezentowaniu wyników i wniosków oraz spełniają normy jakościowe związane z metodologią psychologiczną.	
P_U04	Student potrafi pracować w zespole wielozadaniowym, przejmując wiodącą rolę, odpowiedzialnie kierując pracą zespołu badawczego. Ponadto umie zaprojektować i prowadzić działania edukacyjne, które są indywidualnie dopasowane do grupy dzieci, młodzieży i dorosłych na różnych etapach rozwoju. Student potrafi także przeprowadzać pomiar dydaktyczny i edukacyjny, stosując wiedzę z zakresu pedagogiki i psychologii, a także dostosowując metody pracy do specyficznych potrzeb uczestników.	K_U21
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje gotowość do prowadzenia samodzielnej pracy badawczej na poziomie zaawansowanym, wykazując wysoki profesjonalizm, szacunek wobec badanego zagadnienia i uczestników badania. Z pełną odpowiedzialnością formułuje problemy badawcze, dobiera metody, analizuje wyniki i prezentuje je w sposób rzetelny, zgodny z zasadami etyki zawodowej oraz naukowej. W swojej pracy badawczej uwzględnia potrzeby grupy badanej oraz stosuje odpowiednie metody analizy, gwarantując wysoką jakość i wiarygodność swoich badań.	K_K01 K_K02
P_K02	Student aktywnie uczestniczy w superwizji swojej pracy badawczej, zarówno z promotorem, jak i innymi studentami seminarium, wymieniając się spostrzeżeniami i uwagami na temat pisanej pracy. Doskonali swój warsztat badawczy poprzez regularne konsultacje, zarówno z promotorem, jak i innymi specjalistami, co pozwala mu podnosić jakość swojej pracy naukowej. Student wykazuje świadomość swoich ograniczeń, a także umiejętność wykorzystania superwizji do poprawy jakości procesu badawczego, kierując się zasadami etyki zawodowej i naukowej.	K_K03
P_K03	Student aktywnie uczestniczy w procesie tworzenia, realizacji oraz krytycznej analizy swoich badań, a także wykazuje gotowość do konstruktywnej dyskusji nad wynikami badań innych osób. Formułuje merytoryczne argumenty, odnosząc się do różnych perspektyw teoretycznych i metodologicznych. W trakcie pracy badawczej świadomie identyfikuje i rozwiązuje dylematy etyczne, dbając o przestrzeganie zasad rzetelności naukowej i etyki zawodowej właściwej dla psychologii.	K_K06
P_K04	Student stosuje zasady ochrony własności intelektualnej w swojej pracy naukowej, zapewniając odpowiednią dokumentację i cytowanie źródeł. W swoich badaniach uwzględnia metody diagnostyczne zgodne z wymaganiami psychologii i pedagogiki, pamiętając o konieczności posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych. Dbą o etos zawodu psychologa, stosując zasady etyczne w doborze narzędzi diagnostycznych i metod badawczych, przestrzegając standardów zawodowych i metodologicznych.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Seminarium	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
S1	Prezentacja metodologii badań własnych. Opis rozdziału metodologicznego pracy magisterskiej. Problem i hipotezy. Wskazanie literatury z zakresu metodologii badań. Etyka studenta-badacza. Krytyczne podejście do uzyskanych danych.	P_W01 P_W02 P_W03
S2	Struktura części empirycznej pracy. Analiza przeprowadzonych badań własnych i ich wyników. Analiza i interpretacja psychologiczna otrzymanych wyników badań własnych. Rola programu antyplagiatowego.	P_U01 P_U02 P_U03
S3	Zasady pisarstwa naukowego i poprawnego definiowanie pojęć. Język potoczny a język naukowy. Elementy składowe i funkcje definicji. Zasady formułowania definicji. Główne błędy w definiowaniu pojęć. Zasady pisarstwa naukowego.	P_U04 P_K01 P_K02

S4	Forma pracy. Zasady APA: Struktura pracy magisterskiej, cytaty, przypisy, bibliografia. Stosowanie tabel, wykresów, rysunków (właściwy opis)	P_K03 P_K04
S5	Prezentacja pracy magisterskiej. Dyskusja nad pracami magisterskimi w grupie seminaryjnej. Organizacja próbnych egzaminów magisterskich, w których studenci zadają sobie wzajemnie pytania. Egzamin dyplomowy magisterski – zasady i wymagania zgodne z obowiązującymi zasadami dyplomowania.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, <u>egzamin ustny</u> , kolokwium, projekt, <u>prezentacja</u> , referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : <u>wiedza, umiejętności</u> , <u>kompetencje społeczne</u> WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Seminarium	Aktywność na zajęciach, ocena pracy, złożenie pracy do obrony.	wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie seminarium na podstawie aktywności, udziału w próbnych egzaminach magisterskich i złożenia w wyznaczonym do tego terminie.

Plan pracy własnej studenta w ramach seminarium (83h w semestrze IX i 83h w semestrze X)

W ramach seminarium student będzie aktywnie uczestniczył w zajęciach z promotorem oraz dyskutował na temat swojej pracy z innymi studentami seminarium. Podczas spotkań seminaryjnych będzie miał możliwość konsultowania postępów w pracy badawczej, omawiania problemów badawczych, wniosków z przeglądu literatury oraz zaplanowanego badania. Udział w dyskusjach grupowych, wymiana doświadczeń i opinii, a także konstruktywna krytyka i wsparcie ze strony innych studentów stanowią ważny element rozwijania kompetencji naukowych. Jego aktywność merytoryczna oraz zaangażowanie w zadania realizowane przez prowadzącego będą oceniane na bieżąco, a ocena ta będzie miała wpływ na końcowy wynik pracy seminaryjnej.

Plan pracy własnej studenta na semestrze IX i X

Semestr IX: Doskonalenie pracy dyplomowej i przygotowanie do egzaminu magisterskiego

Cele i zadania:

- Doskonalenie i finalizacja pracy dyplomowej**
 - Analiza uwag promotora oraz konsultacje dotyczące postępu pracy.
 - Doprecyzowanie wyników badań, rozbudowanie wniosków.
 - Finalizacja części teoretycznej i empirycznej pracy dyplomowej.
 - Praca nad spójnością strukturalną, językową i merytoryczną całej pracy.
 - Korekta tekstu, ujednolicenie cytowań, przypisów i bibliografii zgodnie z wymaganiami formalnymi.
- Prezentacja wyników i dyskusja nad całością pracy**
 - Przeprowadzenie prezentacji wyników i struktury pracy dyplomowej przed grupą studentów i promotorem.
 - Aktywna dyskusja nad projektami pracy dyplomowej innych studentów, wzajemna ocena, wskazówki, uwagi.
 - Sformułowanie wniosków końcowych dotyczących struktury i treści pracy dyplomowej.
- Przygotowanie do próbnego egzaminu magisterskiego**
 - Zapoznanie się z pytaniami egzaminacyjnymi, omówienie tematów i zagadnień związanych z psychologią, które mogą pojawić się podczas egzaminu.
 - Przygotowanie odpowiedzi na najczęściej zadawane pytania związane z tematyką pracy dyplomowej.

- Organizowanie próbnych sesji egzaminacyjnych, gdzie studenci będą zadawać pytania sobie nawzajem.
- Rozwijanie umiejętności prezentacji i obrony pracy dyplomowej na forum, aktywna wymiana uwag między studentami.

4. Konsultacje i finalizacja w zakresie formalności złożenia pracy dyplomowej

- Ustalenie szczegółów dotyczących procedur składania pracy dyplomowej (wymogi dotyczące pliku elektronicznego, wersji papierowej, podpisów).
- Przygotowanie wszystkich dokumentów wymaganych do obrony pracy dyplomowej (zaświadczenie o odbytych konsultacjach, raporty z badań, oświadczenia dotyczące oryginalności pracy, itp.).
- Weryfikacja kompletności materiałów, upewnienie się, że spełniają wszystkie formalne i techniczne wymagania uczelni.

Semestr X: Finalizacja, złożenie pracy i przygotowanie do egzaminu magisterskiego

Cele i zadania:

1. Finalna wersja pracy dyplomowej i jej złożenie

- Wykonanie ostatecznej wersji pracy dyplomowej (np. drukowanie, oprawianie).
- Złożenie pracy dyplomowej w wymaganym terminie.
- Podsumowanie ostatnich uwag promotora oraz konsultacje końcowe.
- Złożenie wszystkich wymaganych dokumentów w odpowiednich dziekanatach i archiwach.

2. Intensywne przygotowanie do egzaminu magisterskiego

- Organizowanie próbnych sesji egzaminacyjnych w grupie, z symulacją typowych pytań na egzaminie magisterskim.
- Każdy student odpowiada na pytania związane z jego pracą dyplomową oraz ogólną wiedzą psychologiczną.
- Udzielanie informacji zwrotnej po każdej prezentacji odpowiedzi.
- Powtarzanie kluczowych zagadnień teoretycznych i metodologicznych w psychologii.
- Organizowanie sesji pytań i odpowiedzi z promotorami oraz prowadzącymi przedmioty seminaryjne.

3. Przygotowanie do obrony pracy dyplomowej

- Doskonalenie umiejętności obrony pracy dyplomowej w sposób profesjonalny, z uwzględnieniem odpowiedzi na trudne pytania komisji.
- Ostateczna prezentacja pracy dyplomowej przed grupą studentów i promotorem.
- Symulacje obrony pracy dyplomowej z uwzględnieniem kryteriów oceniania (analiza metodologii, wyników badań, obrony tezy).

4. Ustalenie szczegółów dotyczących egzaminu magisterskiego

- Przygotowanie się do formalności związanych z egzaminem magisterskim, takich jak wypełnianie formularzy zgłoszeniowych.
- Ustalenie terminów egzaminu magisterskiego i organizacja ostatecznego spotkania z promotorem przed obroną.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Kryteria oceny pracy studenta na seminarium i w ramach PWS (Semestr IX i X):

1. Zaangażowanie i aktywność merytoryczna

- Aktywne uczestnictwo w zajęciach, dyskusjach oraz konsultacjach z promotorem i kolegami z seminarium.
- Wykazywanie inicjatywy w doskonaleniu własnej pracy dyplomowej, korzystanie z uwag promotora i grupy.
- Zaangażowanie w ocenianie i dyskutowanie prac innych studentów, udzielanie konstruktywnych uwag.

2. Obecność na seminarium

- Regularna obecność na seminarium oraz terminowe realizowanie zadań zleconych przez prowadzącego zajęcia.
- Uczestnictwo w aktywnościach grupowych, w tym w forum i dyskusjach na temat postępu w pisaniu pracy.

3. Udział w próbnym egzaminie magisterskim

- Aktywne uczestnictwo w organizowanych próbnych egzaminach magisterskich.
- Prezentacja odpowiedzi na pytania egzaminacyjne dotyczące pracy dyplomowej i ogólnej wiedzy psychologicznej, z merytorycznym podejściem i krytycznym spojrzeniem.

4. Zakończenie procesu pisania pracy dyplomowej i złożenie jej w Biurze Obsługi Studenta (BOS)

- Finalizacja pracy dyplomowej, uwzględniając wszystkie poprawki i uwagi promotora. Poprawność zapisów zgodna z APA-7.
- Złożenie pracy dyplomowej w Biurze Obsługi Studenta (BOS) zgodnie z wymaganiami formalnymi (drukowanie, oprawa, zaświadczenia, raporty).
- Złożenie wymaganych dokumentów (potwierdzenia oryginalności pracy, zaświadczeń o odbytych konsultacjach, itp.).

Każde z powyższych kryteriów (łącznie 25 pkt.) będzie miało wpływ na ocenę końcową studenta na seminarium, w szczególności zaangażowanie, aktywność merytoryczna i formalności związane ze złożeniem pracy będą kluczowe w procesie oceny.

Maksymalnie 25 punktów

Kryteria oceny:

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	84	84
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	50
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	30	30
2. Indywidualna praca własna studenta – suma godzin z punktu 2.1	166	166
2.1. Samodzielne przygotowanie się do zajęć, czytanie literatury, tworzenie pracy. Przygotowanie praktycznego zadania zaliczeniowego.	166	166
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	250 h = 10 ECTS	250 h = 10 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Brzeziński, J.,M. (2019). *Metodologia badań psychologicznych*. PWN

Nęcka, E., Stocki, R. (2011). *Jak pisać prace z psychologii. Poradnik dla studentów i badaczy*. PWN

Bedyńska S. i Cypryańska, M. (red.) (2013). *Statystyczny Drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego*. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno

Bedyńska S. i Cypryńska, M. (red.) (2013). *Statystyczny Drogowskaz 2. Praktyczne wprowadzenie do analizy wariancji*. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno

Bedyńska S. i Cypryńska, M. (red.) (2013). *Statystyczny Drogowskaz 3. Praktyczny przewodnik wykorzystania modeli regresji oraz równań strukturalnych*. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie Sedno

Inna, wynikająca z określonego obszaru specjalności i zainteresowań badawczych

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Brzeziński, J.,M., Oleś ,P.,K.(2021). *O psychologii i psychologach. Między uniwersytetem a praktyką społeczną*. Wydawnictwo Naukowe PWN

Chyrowicz, B., Brzeziński, J.,M., Toeplitz-Winiewska,M., Toeplitz, Z.(2019). *Etyka zawodu psychologa*. Wydawnictwo Naukowe PWN

Górniak, J., Wachnicki, J.(2013). *Pierwsze kroki w analizie danych*. Predictive Solutions

Nawojczyk, M.(2010). *Przewodnik po statystyce dla socjologów*. SPSS Polska

Inne materiały dydaktyczne:

Standardy APA-7: <https://apa7.liberilibri.pl/>

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Praktyka zawodowa 1 & 2

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	24
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Nie dotyczy
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	E. MODUŁ: PRAKTYKA ZAWODOWA
Rok / Semestr:	II/4, III/6
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość podstawowych zagadnień związanych z kierunkiem Psychologia.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/ online	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwicze nia warszt atowe	Seminari um	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsult acje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	-	-	-	-	-	-	640	-	-	640	24
Sem IV							320			320	12
Sem VI							320			320	12
Studia niestacjona rne	-	-	-	-	-	-	640	-	-	640	24
Sem IV							320			320	12
Sem VI							320			320	12

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne
Praktyki	Praktyka zawodowa ma na celu zapoznanie studenta z rzeczywistymi warunkami pracy psychologa, umożliwiając mu nabywanie doświadczenia zawodowego w instytucjach i placówkach, w których psycholodzy wykonują swoje zadania. Student będzie miał możliwość obserwacji pracy psychologów, a także aktywnego uczestnictwa w realizacji różnych zadań zawodowych, co pozwoli na pogłębienie wiedzy teoretycznej i praktycznej w zakresie psychologii.

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	W semestrze IV student zdobywa podstawową wiedzę na temat metod udzielania pomocy psychologicznej, w tym interwencji kryzysowych, poradnictwa psychologicznego, psychoedukacji oraz wybranych podejść psychoterapeutycznych. W semestrze VI wiedza ta zostaje pogłębiona i poszerzona o zaawansowane techniki interwencji oraz bardziej szczegółowe zagadnienia dotyczące zastosowania tych metod w różnych kontekstach instytucjonalnych.	K_W12
Umiejętności:		
P_U01	W semestrze IV student uczy się analizować zjawiska społeczne i emocjonalne zachodzące w instytucjach, a w semestrze VI umiejętność ta staje się bardziej zaawansowana – student potrafi nie tylko analizować, ale także projektować działania interwencyjne w odpowiedzi na te zjawiska, uwzględniając różne konteksty psychologiczne i społeczne.	K_U16
P_U02	W semestrze IV student zdobywa podstawową umiejętność diagnozowania problemów emocjonalnych i ich przyczyn, a w semestrze VI umiejętność ta zostaje rozszerzona o zaawansowane techniki oceny, które pozwalają na precyzyjniejsze wskazywanie skutków interwencji oraz bardziej kompleksowe rozwiązywanie problemów emocjonalnych w środowisku instytucjonalnym.	K_U09
Kompetencje społeczne:		
P_K01	W semestrze IV student zaczyna rozwijać aktywną postawę i zaangażowanie w realizację praktyki, wykazując kreatywność w wykonywaniu powierzonych zadań. W semestrze VI student rozwija tę postawę, stając się bardziej samodzielnym i odpowiedzialnym w wykonywaniu zadań, a także angażując się w działania na rzecz poprawy funkcjonowania instytucji.	K_K07
P_K02	W semestrze IV student kształtuje umiejętność ustalania hierarchii ważności zadań i współpracy z opiekunem praktyk. W semestrze VI student pogłębia tę umiejętność, przyjmując bardziej złożoną rolę w procesie organizacji pracy i współpracy z różnymi osobami w instytucji, co wiąże się z bardziej zaawansowaną odpowiedzialnością za realizację zadań.	K_K01
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia/Konwersatorium Warsztat/Projekt/Laboratorium/ <u>Praktyka</u> : - właściwe wybrać	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
P1	Blok wprowadzający w specyfikę praktyk zawodowych na sem. IV i sem VI. Semestr IV (Praktyka zawodowa 1 - skupiona na obserwacji) Student bierze udział w aktywnej obserwacji pracy psychologów w instytucjach i placówkach, takich jak poradnie psychologiczne, szkoły, szpitale, ośrodki terapeutyczne, itp. Obserwacja obejmuje: • Obserwowanie spotkań i działań psychologicznych prowadzonych przez specjalistów. • Udział w zebraniach personelu placówki, omawianie przypadków, wniosków oraz strategii pracy. • Analiza i omawianie zdobywanych doświadczeń z psychologiem prowadzącym praktyki.	P_W01 P_U01 P_U02 P_K01 P_K02

	- Poznanie zasad organizacji pracy w placówkach i instytucjach oraz roli psychologa w różnych kontekstach zawodowych. - Refleksja nad etycznymi i profesjonalnymi wyzwaniami, z jakimi spotykają się psycholodzy w codziennej pracy. Semestr VI (Praktyka zawodowa 2 - Aktywne uczestnictwo) W semestrze VI student przechodzi do aktywnego asystowania psychologom, w tym: - Asystowanie w przeprowadzaniu wywiadów psychologicznych, diagnozie, terapii oraz innych działaniach psychologicznych. - Udział w analizie przypadków i przygotowywaniu materiałów do raportów psychologicznych. - Pomoc w prowadzeniu zajęć grupowych, terapii, szkoleń czy warsztatów, w zależności od specyfiki placówki. - Obserwacja oraz aktywne uczestnictwo w procesach interwencyjnych oraz terapeutycznych. - Udział w sesjach superwizyjnych z psychologiem prowadzącym praktyki oraz wymiana doświadczeń na temat pracy z klientem.	
P2	Akty prawne regulujące funkcjonowanie instytucji. Poznanie aktów prawnych związanych z funkcjonowaniem instytucji oraz prowadzonej dokumentacji.	
P3	Obserwacja wykonywanych zadań. Obserwowanie podstawowych czynności wykonywanych przez psychologa.	
P4	Współdziałanie z opiekunem praktyk (Asystowanie) Praktyczna nauka wykonywania podstawowych czynności pod nadzorem opiekuna praktyk związanych ze specyfiką pracy psychologa.	
P5	Samodzielne wykonywanie zadań. Samodzielne wykonywanie określonych przez opiekuna praktyk w instytucji czynności związanych ze specyfiką pracy psychologa.	
P6	Analiza i interpretacja zaobserwowanych albo doświadczonych sytuacji i zdarzeń. Prowadzenie dokumentacji praktyki. Konfrontowanie zdobytej wiedzy teoretycznej z praktyką. Analiza SWOT. Omówienie z opiekunem praktyk obserwowanych i wykonywanych czynności. Ewaluacja praktyki. Dzielenie się swoimi doświadczeniami ze studentami w grupie.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej, <u>inne</u>	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
Praktyki	Aktywność merytoryczna, zaangażowanie w procesie zdobywania umiejętności praktycznych w placówce	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU		
Ocena zrealizowanych zadań praktyki zawodowej przez opiekuna praktyk z ramienia instytucji przyjmującej, jak i uczelni.		
Wykaz realizowanych zadań w ramach praktyki zawodowej 1:		
1. Obserwacja działań opiekuna-psychologa oraz wprowadzenie do pracy praktycznej:		

- Obserwowanie podstawowych czynności wykonywanych przez psychologa (np. diagnoza, rozmowy z pacjentami).
 - Obserwowanie pracy psychologa w zakresie stosowanych testów psychologicznych.
 - Obserwacja zasad przestrzegania tajemnicy zawodowej w codziennej pracy psychologa.
 - Obserwowanie sposobów wykorzystywania kodeksu etyki psychologa w pracy praktycznej.
 - Omawianie z opiekunem obserwowanych sytuacji, wymiana uwag dotyczących technik i metod pracy psychologa.
2. Asystowanie i stopniowe wykonywanie zadań:
- Asystowanie w realizacji czynności związanych ze specyfiką pracy psychologa, np. przygotowanie narzędzi diagnostycznych, organizacja przestrzeni do sesji terapeutycznej.
 - Asystowanie w rozmowach z pacjentami/klientami, z uwagi na naukę prowadzenia wywiadów i komunikacji terapeutycznej.
 - Pomoc w wypełnianiu dokumentacji związanej z diagnozą, terapią lub innymi procesami psychologicznymi.
 - Stopniowe angażowanie się w formułowanie planów pomocy psychologicznej, pod nadzorem opiekuna praktyk.
 - Wsparcie przy pisaniu opinii psychologicznych, przygotowywanie wstępnych szkiców z uwagi na rozwój umiejętności pisania profesjonalnych dokumentów.
3. Wzrost zaawansowania w wykonywaniu zadań:
- Stopniowe przejmowanie odpowiedzialności za prowadzenie elementów terapii zajęciowej lub terapii przez sztukę.
 - Zwiększenie zaangażowania w rozmowy z pacjentami i ich rodzinami (np. pomoc w edukacji lub wsparcie w kwestiach związanych z motywacją do leczenia).
 - Samodzielne prowadzenie wybranych zadań diagnostycznych lub terapeutycznych pod nadzorem opiekuna praktyk.
 - Pisanie bardziej złożonych dokumentów psychologicznych, takich jak raporty, sprawozdania z realizacji planów pomocy psychologicznej.
4. Analiza, ewaluacja i rozwój kompetencji:
- Analiza i interpretacja zaobserwowanych sytuacji w kontekście zastosowanych metod i technik pracy psychologa.
 - Prowadzenie dokumentacji praktyki, w tym zapisywanie szczegółów obserwacji i realizowanych działań.
 - Konfrontowanie zdobytej wiedzy teoretycznej z rzeczywistością praktyczną.
 - Omówienie z opiekunem praktyk wykonanych zadań, ocenianie postępów oraz dalszego rozwoju kompetencji zawodowych.
 - Dzielenie się swoimi doświadczeniami ze studentami w grupie i omawianie zrealizowanych działań.
5. Współpraca z opiekunem praktyk i rozwój kompetencji praktycznych:
- Współdziałanie z opiekunem praktyk w procesie diagnozy i terapii.
 - Praktyczna nauka wykonywania podstawowych czynności pod nadzorem opiekuna (np. prowadzenie testów, rozmów z pacjentami, opracowywanie dokumentacji).

Wykaz zadań realizowanych w części: Praktyka zawodowa 2*

1. Obserwacja i wprowadzenie do pracy samodzielnej:
- Krótka obserwacja podstawowych czynności wykonywanych przez psychologa, szczególnie w kontekście testów psychologicznych, diagnozy i terapii.
 - Obserwacja przestrzegania tajemnicy zawodowej w codziennej pracy psychologa oraz zapoznanie się z procedurami ochrony danych osobowych zgodnie z RODO.
 - Obserwacja metodologii diagnozy psychologicznej i stosowanych narzędzi diagnostycznych (np. testy, kwestionariusze, wywiady).
 - Udział w zebraniach zespołu, omawianie procedur oraz standardów pracy psychologa w instytucji.
 - Rozmowy z psychologami zatrudnionymi w danej instytucji na temat praktykowanych metod i zasad funkcjonowania w placówce.
2. Asystowanie i stopniowe przejmowanie odpowiedzialności:
- Asystowanie w realizacji zadań diagnostycznych (np. pomoc w organizacji przestrzeni, przygotowanie testów, obsługa narzędzi diagnostycznych).

- Wsparcie psychologa w prowadzeniu sesji terapeutycznych, w tym asystowanie w terapiach zajęciowych, arteterapii lub terapii indywidualnej.
- Asystowanie w rozmowach z pacjentami/klientami, wspieranie psychologa w prowadzeniu wywiadów i sesji terapeutycznych.
- Pomoc w formułowaniu wstępnych planów pomocy psychologicznej, w tym przygotowywanie szkiców dokumentacji.
- Udział w realizacji zadań dotyczących edukacji pacjentów i ich rodzin w zakresie problemów psychologicznych oraz metod terapeutycznych.

3. Zwiększanie samodzielności w wykonywaniu zadań:

- Samodzielne przeprowadzanie diagnozy psychologicznej (po wcześniejszym omówieniu i zatwierdzeniu przez opiekuna).
- Prowadzenie elementów terapii zajęciowej czy terapii przez sztukę, z pełnym nadzorem opiekuna praktyk.
- Samodzielne prowadzenie sesji terapeutycznych pod nadzorem (np. rozmowy terapeutyczne, praca z pacjentami).
- Pisanie opinii psychologicznych na podstawie zebranych danych diagnostycznych, przy ścisłej współpracy z opiekunem.
- Tworzenie bardziej zaawansowanych planów pomocy psychologicznej, w tym strategii terapeutycznych, oraz ich realizacja.
- Prowadzenie rozmów z rodzinami pacjentów/klientów, omawianie postępów w terapii oraz wspieranie ich w procesie leczenia.

4. Dokumentowanie pracy i ewaluacja:

- Prowadzenie dokumentacji praktyki, zapisywanie wyników z diagnoz, terapii, działań edukacyjnych, oraz innych realizowanych zadań.
- Analiza i interpretacja zaobserwowanych lub doświadczonych sytuacji w pracy psychologa.
- Konfrontowanie zdobytej wiedzy teoretycznej z rzeczywistością praktyczną, omawianie przypadków z opiekunem praktyk.
- Ewaluacja postępów praktyki, ocenianie jakości wykonywanych zadań oraz określenie dalszych celów rozwoju zawodowego.
- Dzielenie się doświadczeniami z innymi studentami, omówienie trudności, wyzwań oraz dobrych praktyk.

5. Współpraca z opiekunem praktyk i rozwój kompetencji:

- Współdziałanie z opiekunem praktyk w realizacji bardziej skomplikowanych zadań diagnostycznych i terapeutycznych.
- Praktyczna nauka wykonywania bardziej złożonych czynności pod nadzorem opiekuna, takich jak diagnoza psychologiczna, pisanie opinii, prowadzenie terapii.
- Samodzielne realizowanie części zadań diagnostycznych i terapeutycznych po wcześniejszym przeszkoleniu, z zachowaniem pełnej odpowiedzialności za wyniki.

*W drugiej części praktyki zawodowej student przechodzi od krótkiej obserwacji do bardziej zaawansowanego asystowania, a następnie do stopniowego przejmowania odpowiedzialności za zadania związane z diagnozą, terapią i innymi aspektami pracy psychologa. W tej fazie studenci są coraz częściej angażowani w samodzielne wykonywanie działań, jednak pod stałym nadzorem opiekuna praktyk. Proces ten pozwala na stopniowy rozwój kompetencji zawodowych oraz zapewnia solidną podstawę do samodzielnej pracy w przyszłości.

Zaliczenie praktyk zawodowych odbywa się na podstawie oceny dokonanej przez opiekuna praktyk w instytucji oraz koordynatora ds. praktyk studenckich. Warunkiem zaliczenia jest wypełnienie obowiązków wynikających z programu praktyk oraz dostarczenie kompletnej dokumentacji, w tym dzienniczka praktyk, który musi zostać podpisany przez osoby upoważnione w placówce, w której student odbywał praktyki.

Praktyki są zaliczane na podstawie weryfikacji postępów studenta, dokumentacji dotyczącej przebiegu i wyników pracy praktycznej, a także refleksji nad zdobytymi doświadczeniami i umiejętnościami. Koordynator ds. praktyk studenckich dokonuje wpisu do protokołu oraz karty okresowej osiągnięć studenta na podstawie oceny zgłoszonej przez opiekuna praktyk.

Zaliczenie praktyk może nastąpić na skali ocen zgodnej z wytycznymi uczelni (np. oceną pozytywną/negatywną lub w skali 2-5). W przypadku spełnienia wszystkich wymagań dotyczących praktyk, student otrzymuje ocenę pozytywną, a praktyki są uznawane za zaliczone.

Skala ocen używana do zaliczenia: bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	-	-
W tym		
1.1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	-	-
1.2.Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	-	-
1.3.Udział w konsultacjach -liczba godzin	-	-
3. Udział w praktykach zawodowych w wybranej instytucji (sem. 4) – liczba godzin dydaktycznych	320	320
4. Udział w praktykach zawodowych w wybranej instytucji (sem. 6) – liczba godzin dydaktycznych	320	320
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (30h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	640 h = 24 ECTS	640 h = 24 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Literatura zgodna ze specyfiką instytucji, w której student odbywa praktykę wskazana przez opiekuna praktyk.		
Literatura uzupełniająca przedmiotu: Obowiązujące akty prawne związane z funkcjonowaniem instytucji, w której student odbywa praktykę.		
Inne materiały dydaktyczne: Dziennik praktyk udostępniony przez uczelnię.		

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Praktyka zawodowa specjalnościowa

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolita studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	12
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia kliniczna
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	E. MODUŁ: PRAKTYKA ZAWODOWA
Rok / Semestr:	IV/8
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Posiadanie wiedzy na temat teorii psychopatologii a także podstawowych metod diagnostycznych powszechnie stosowanych w pracy psychologa i specjalisty psychologa klinicznego. Znajomość podstaw diagnostyki i analizy materiału na temat pacjenta, zgromadzonego podczas badania i rozmowy klinicznej, które umożliwiające ocenę stanu psychicznego pacjenta.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład/onlin e	Lektoraty	Ćwiczenia konwersator yjne	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwiczenia warsztatowe	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	-	-	-	-	-	-	320	-	320	12
Studia niestacjona rne	-	-	-	-	-	-	320	-	320	12

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne
Praktyka	Praktyka zawodowa specjalnościowa ma na celu zapoznanie studenta z rzeczywistymi warunkami pracy psychologa w ramach wybranej specjalności, umożliwiając mu nabywanie doświadczenia zawodowego w instytucjach i placówkach, w których psychologowie wykonują swoje zadania specyficzne dla tej dziedziny. Student będzie miał możliwość obserwacji pracy psychologów w kontekście swojej specjalności oraz aktywnego uczestnictwa w realizacji różnych zadań zawodowych (w szpitalach, poradniach zdrowia psychicznego, ośrodkach rehabilitacji i opieki nad chorymi z chorobami przewlekłymi, ośrodkach terapeutycznych, poradniach dla osób uzależnionych). W ramach praktyki, student będzie stopniowo angażowany w coraz bardziej samodzielne wykonywanie czynności związanych z diagnozowaniem, terapią, pomocą psychologiczną, edukacją oraz wsparciem pacjentów lub klientów. Dzięki temu student pogłębi swoją wiedzę teoretyczną oraz zdobędzie praktyczne umiejętności, które są niezbędne do skutecznego wykonywania zawodu psychologa w wybranej specjalności. Celem praktyki zawodowej na specjalności klinicznej jest weryfikacja wiedzy zdobytej w toku studiów oraz poszerzenie wiedzy i umiejętności psychologicznych. • Student poprzez aktywną obserwację nabywa wiedzę z zakresu: • Doskonalenia umiejętność prowadzenia wywiadu i obserwacji psychologicznej. Zdolność do planowania oddziaływań psychologiczno-rehabilitacyjnych dla poprawy stanu zdrowia psychicznego pacjenta. • Weryfikacji i analizy postępów w leczeniu i rehabilitacji psychologicznej. Planowania oddziaływań podtrzymujących uzyskaną poprawę, w zespole interdyscyplinarnym (lekarz psychiatra, neurolog, pielęgniarka, fizjoterapeuta itd.)

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna i rozumie główne teorie osobowości, w tym założenia poszczególnych teorii (np. teorie psychodynamiczne, humanistyczne, behawioralne). Potrafi wyjaśnić, jak różne teorie interpretują funkcje regulacyjne osobowości i jakie mają praktyczne zastosowanie w pracy psychologa. Zna także zależności pomiędzy strukturą osobowości a zdrowiem psychicznym oraz zaburzeniami. Student rozumie, jak teorie osobowości wpływają na diagnozowanie i leczenie, a także w jaki sposób można wykorzystać je w różnych kontekstach psychologicznych, takich jak terapia, coaching, interwencje organizacyjne, interwencja kryzysowa.	K_W05
P_W02	Posiada zaawansowaną wiedzę na temat prowadzenia procesu psychoterapeutycznego, w tym budowania relacji terapeutycznej, kontraktu terapeutycznego oraz dostosowywania technik terapeutycznych do specyfiki pacjenta i jego problemów. Zna zasady pracy w różnych nurtach psychoterapii oraz etyczne i praktyczne aspekty prowadzenia terapii.	K_W12
P_W03	Posiada pogłębioną wiedzę na temat diagnozy psychologicznej, w tym metod ilościowych i jakościowych stosowanych w ocenie funkcjonowania psychicznego pacjentów. Zna zasady stosowania testów psychologicznych, wywiadu klinicznego oraz narzędzi projekcyjnych w praktyce diagnostycznej i terapeutycznej.	K_W15

Umiejętności:		
P_U01	Potrafi zastosować wiedzę psychologiczną do analizy i oceny problemów klinicznych w pracy diagnostycznej i terapeutycznej. Umie zaplanować oraz przeprowadzić proces interwencji psychologicznej, uwzględniając specyfikę pacjenta i kontekst kliniczny.	K_U01
P_U02	Potrafi zaplanować i przeprowadzić proces diagnostyczny, stosując wywiad kliniczny, obserwację oraz wybrane metody testowe. Umie krytycznie analizować wyniki i formułować pisemną opinię diagnostyczną zgodnie z zasadami etycznymi.	K_U12
P_U03	Student potrafi oceniać funkcjonowanie pacjenta w kontekście konfabulacji chorobowej i trudności związanych z zafałszowywaniem wyników badań.	K_U18
P_U04	Potrafi efektywnie komunikować się w interdyscyplinarnym zespole specjalistów, organizować współpracę oraz dostosowywać język komunikacji do odbiorcy. Umie koordynować działania w kontekście diagnostycznym, terapeutycznym lub interwencyjnym.	K_U21
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student jest gotów do podjęcia pracy klinicznej w sposób profesjonalny, z pełnym szacunkiem do pacjenta, biorąc pod uwagę jego zmieniające się potrzeby, sytuację życiową oraz etyczne aspekty działalności zawodowej. Student wykazuje postawę opartą na zasadach etyki zawodowej, kładąc nacisk na dobro pacjenta i przestrzeganie norm etycznych w każdej sytuacji klinicznej.	K_K01
P_K02	Student rozumie znaczenie etyki zawodowej w kontekście pracy klinicznej i jest gotowy do uwzględniania jej zasad w działaniach terapeutycznych. Potrafi dbać o bezpieczeństwo emocjonalne pacjenta, stosując się do etycznych i moralnych zasad współpracy, zarówno w kontekście indywidualnym, jak i zespołowym.	K_K02
P_K03	Student ma świadomość granic swoich kompetencji zawodowych i etycznych. Jest gotów do konsultacji z innymi specjalistami, takich jak psychoterapeuci, lekarze czy psychiatry, w celu zapewnienia pacjentowi najlepszego możliwego wsparcia. Działa zgodnie z zasadami etyki zawodowej, dostosowując interwencje do potrzeb pacjenta oraz uznając, że niektóre problemy wymagają specjalistycznego wsparcia z innych dziedzin.	K_K03
P_K04	Student wykazuje zaangażowanie i profesjonalizm w realizacji zadań związanych z psychologią kliniczną.	K_K08
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia/Konwersatorium Warsztat/Projekt/Laboratorium/ <u>Praktyka</u> : - właściwe wybrać	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
P1	Analiza funkcjonowania psychopatologicznego. Wieloaspektowe rozumienie zachowań pacjenta w kontekście psychopatologii, opartej na aktualnych klasyfikacjach diagnostycznych.	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 P_K01 P_K02 P_K03 P_K04
P2	Umiejętność badania Praktyczna realizacja zadań psychologa klinicznego w przygotowywaniu opinii psychologicznych.	
P3	Diagnostyka i terapia. Obserwacja i asystowanie w stosowaniu metod pracy psychologów klinicznych, w tym procedur i organizacji w instytucjach ochrony zdrowia.	
P4	Interwencje w sytuacjach kryzysowych. Bezpośredni kontakt z pacjentami, będącymi w kryzysie psychopatologicznym, umiejętność wspierania ich rodzin.	
P5	Analiza i interpretacja zaobserwowanych stanów pacjenta.	

	Dokumentowanie i analizowanie zaobserwowanych stanów, konfrontowanie teorii z praktyką oraz omawianie doświadczeń z innymi.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Praktyki	Weryfikacja efektów uczenia się w ramach przedmiotu "Praktyka zawodowa specjalnościowa" w specjalności psychologia kliniczna opiera się na ocenie aktywności merytorycznej studenta oraz jego zaangażowania w proces zdobywania umiejętności praktycznych w placówce klinicznej. Student powinien wykazać się umiejętnością stosowania wiedzy teoretycznej w diagnozowaniu i terapii zaburzeń psychicznych, a także w pracy z pacjentami o różnych problemach psychologicznych. Kluczowym elementem weryfikacji jest monitorowanie i ocena rozwoju kompetencji w zakresie diagnostyki psychologicznej, interwencji terapeutycznych oraz pracy z pacjentami w kontekście psychologii klinicznej. Podstawą zaliczenia praktyki jest wypełnienie obowiązków wynikających z programu praktyk oraz udokumentowanie przebiegu praktyki. Dokumentacja powinna obejmować szczegółowe informacje na temat realizacji zadań, takich jak przeprowadzanie wywiadów klinicznych, diagnoza psychologiczna, zastosowanie odpowiednich narzędzi diagnostycznych (np. testów psychologicznych) oraz prowadzenie terapii w oparciu o współczesne podejścia terapeutyczne. Student zobowiązany jest przedłożyć opiekunowi praktyk z ramienia uczelni dokumentację potwierdzającą realizację praktyk i wykonanie powierzonych zadań. Osobą odpowiedzialną za przebieg oraz zaliczenie praktyki jest psycholog kliniczny pełniący rolę opiekuna praktyk, który na bieżąco monitoruje postępy studenta, udziela wsparcia merytorycznego oraz wskazówek w zakresie diagnozy i terapii. Ocenie podlega także zaangażowanie studenta w proces uczenia się, w tym aktywność w przeprowadzaniu analiz przypadków klinicznych oraz samodzielność w podejmowaniu decyzji diagnostycznych i terapeutycznych.	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie praktyk zawodowych odbywa się na podstawie oceny dokonanej przez opiekuna praktyk w instytucji oraz koordynatora ds. praktyk studenckich. Warunkiem zaliczenia jest wypełnienie obowiązków wynikających z programu praktyk oraz dostarczenie kompletnej dokumentacji, w tym dzienniczka praktyk, który musi zostać podpisany przez osoby upoważnione w placówce, w której student odbywał praktyki.

Praktyki są zaliczane na podstawie weryfikacji postępów studenta, dokumentacji dotyczącej przebiegu i wyników pracy praktycznej, a także refleksji nad zdobytymi doświadczeniami i umiejętnościami. Koordynator ds. praktyk studenckich dokonuje wpisu do protokołu oraz karty okresowej osiągnięć studenta na podstawie oceny zgłoszonej przez opiekuna praktyk. Zaliczenie praktyk może nastąpić na skali ocen zgodnej z wytycznymi uczelni (np. oceną pozytywną/negatywną lub w skali 2-5). W przypadku spełnienia wszystkich wymagań dotyczących praktyk, student otrzymuje ocenę pozytywną, a praktyki są uznawane za zaliczone.

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

Zadania realizowane przez studenta w ramach praktyk zawodowych specjalnościowych

Praktyki zawodowe w ramach różnych specjalności psychologicznych (psychologia kliniczna, psychoterapia, psychologia dzieci i młodzieży, psychologia biznesu i coaching) są zróżnicowane w zależności od specyfiki placówki, w której odbywają się praktyki. W każdej z tych specjalności student ma za zadanie wykonać szereg czynności, które pozwolą mu osiągnąć zakładane efekty uczenia się. Poniżej przedstawiono grupowanie zadań, z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych specjalności.

1. Zapoznanie się ze sposobem funkcjonowania instytucji

- **Wszystkie specjalności:**
 - Wieloaspektowe poznanie sposobu funkcjonowania instytucji zatrudniających psychologów w jednostkach służby zdrowia, pomocy społecznej, edukacji.
 - Poznanie podstawowych narzędzi pracy psychologa oraz zakresu stosowania testów psychologicznych.
 - Zapoznanie się z zasadami funkcjonowania instytucji, jej procedurami oraz organizacją pracy w kontekście potrzeb klientów i pacjentów.

2. Metody pracy

- **Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży:**
 - Obserwacja metod pracy z dziećmi i młodzieżą, analizowanie stosowanych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych w zakresie zaburzeń rozwojowych, emocjonalnych i behawioralnych.
- **Psychoterapia:**
 - Obserwacja i współuczestnictwo w procesie terapeutycznym, w tym praca z pacjentami w różnym stanie zdrowia psychicznego, w tym rozpoznawanie etapów terapii oraz stosowanych metod terapeutycznych.
- **Psychologia kliniczna:**
 - Obserwacja procesów diagnostycznych oraz pracy z pacjentami w szpitalach lub innych placówkach, szczególnie w kontekście terapii zaburzeń psychicznych i leczenia farmakologicznego.
- **Psychologia biznesu i coaching:**
 - Obserwacja procesów coachingowych, mentoringowych, analizy potrzeb klientów biznesowych, oraz metod rozwoju kompetencji interpersonalnych w kontekście organizacyjnym.

3. Nauka praktycznej realizacji zadań

- **Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży:**
 - Przeprowadzanie psychologicznych badań diagnostycznych dzieci i młodzieży, tworzenie indywidualnych planów terapeutycznych.
- **Psychoterapia:**
 - Udział w przygotowywaniu planów terapeutycznych, diagnozowanie problemów emocjonalnych, przeprowadzanie sesji terapeutycznych w obrębie psychoterapii indywidualnej i grupowej.

- **Psychologia kliniczna:**
 - Diagnostowanie i przygotowywanie programów rehabilitacyjnych w zakresie zdrowia psychicznego pacjentów, praca z rodzinami pacjentów.
- **Psychologia biznesu i coaching:**
 - Współudział w procesach coachingowych, prowadzenie sesji dla klientów korporacyjnych, analizowanie i diagnozowanie potrzeb rozwoju zawodowego.

4. Współudział w procesach diagnostycznych

- **Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży:**
 - Udział w diagnozowaniu problemów emocjonalnych i behawioralnych dzieci i młodzieży, pomoc w opracowywaniu indywidualnych strategii terapeutycznych.
- **Psychoterapia:**
 - Praca w zakresie diagnozy terapeutycznej oraz wsparcie pacjentów w realizacji planu terapeutycznego.
- **Psychologia kliniczna:**
 - Wykonywanie badań psychologicznych i neuropsychologicznych w celu diagnozy zaburzeń psychicznych, praca z pacjentami w szpitalach psychiatrycznych i klinikach.
- **Psychologia biznesu i coaching:**
 - Diagnoza potrzeb psychologicznych w kontekście rozwoju zawodowego oraz wsparcie w zakresie poprawy efektywności zawodowej.

5. Sporządzanie dokumentacji

- **Wszystkie specjalności:**
 - Przygotowywanie dokumentacji na potrzeby instytucji zgodnie z obowiązującymi normami, sporządzanie raportów diagnostycznych i terapeutycznych.
 - Prezentowanie wyników pracy praktycznej, wniosków i sugestii z zakresu stosowanej psychologii.

6. Prowadzenie poradnictwa psychologicznego

- **Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży:**
 - Współudział w prowadzeniu poradnictwa dla dzieci i młodzieży z problemami emocjonalnymi, behawioralnymi, edukacyjnymi.
- **Psychoterapia:**
 - Udział w prowadzeniu terapii indywidualnej i grupowej, pomoc w udzielaniu wsparcia emocjonalnego i psychicznego pacjentom.
- **Psychologia kliniczna:**
 - Prowadzenie poradnictwa psychologicznego dla pacjentów z zaburzeniami emocjonalnymi, uzależnieniami oraz innymi problemami zdrowotnymi.
- **Psychologia biznesu i coaching:**
 - Prowadzenie poradnictwa zawodowego, analiza potrzeb klientów biznesowych w zakresie efektywności organizacyjnej i rozwoju osobistego.

7. Przygotowanie i prowadzenie programów edukacyjnych i terapeutycznych

- **Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży:**
 - Udział w projektowaniu programów edukacyjnych, terapeutycznych i profilaktycznych dla dzieci i młodzieży w placówkach edukacyjnych i zdrowotnych.
- **Psychoterapia:**
 - Projektowanie i prowadzenie programów terapeutycznych oraz warsztatów, współpraca w zakresie działań profilaktycznych.
- **Psychologia kliniczna:**
 - Organizowanie i realizacja programów zdrowia psychicznego w szpitalach oraz placówkach rehabilitacyjnych.
- **Psychologia biznesu i coaching:**
 - Tworzenie i realizacja programów rozwoju osobistego i zawodowego w firmach, coaching grupowy i indywidualny.

8. Analiza i interpretacja sytuacji

- **Wszystkie specjalności:**
 - Rozpoznanie i analiza sytuacji z zakresu pracy psychologicznej w kontekście etycznym, interpretacja obserwowanych sytuacji w instytucji.
 - Analiza mocnych i słabych stron studenta w wykonywaniu zadań oraz ich omówienie z opiekunem praktyk.

9. Współdziałanie z innymi instytucjami

- **Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży:**
 - Współpraca z instytucjami edukacyjnymi, służbami społecznymi oraz rodzicami w zakresie pomocy dzieciom i młodzieży.
- **Psychoterapia:**
 - Podejmowanie współpracy z innymi specjalistami: terapeutami, lekarzami, psychologami w pracy nad poprawą stanu zdrowia psychicznego pacjentów.
- **Psychologia kliniczna:**
 - Współpraca z placówkami zdrowotnymi, instytucjami rehabilitacyjnymi i organizacjami pomocowymi w zakresie wsparcia pacjentów.
- **Psychologia biznesu i coaching:**
 - Współpraca z organizacjami i instytucjami zewnętrznymi, które wspierają rozwój zawodowy i biznesowy klientów.

10. Samodzielne zadania i analiza

- **Wszystkie specjalności:**
 - Realizacja samodzielnych zadań zleconych przez opiekuna praktyk, analiza wykonanych działań, dyskusja na temat realizacji celów, kompetencji interpersonalnych, terminowości i jakości pracy.

Uwaga: Oprócz wymienionych zadań, student może zostać zobowiązany do realizacji innych zadań, które będą wynikały z specyfiki instytucji przyjmującej. Wszystkie zadania są realizowane w ścisłej współpracy z opiekunem praktyk oraz pod jego nadzorem.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	-	-
W tym		
1.1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	-	-
1.2.Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	-	-
1.3.Udział w konsultacjach -liczba godzin	-	-
3. Udział w praktykach zawodowych w wybranej instytucji – liczba godzin	320	320
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	320 h = 12 ECTS	320 h = 12 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

1. Cierpiałkowska L., Sęk H., (2020) *Psychologia kliniczna*. Wydawnictwo Naukowe PWN.
2. Doliński D., Strelau J., (2023) *Psychologia akademicka. Podręcznik*. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
3. Sęk H., (2001) *Wprowadzenie do psychologii klinicznej*. Wydawnictwo SCHOLAR

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

1. Martin M.T., Oltmanns T.F., (2018) *Psychologia kliniczna w opisach przypadków*. Wydawnictwo VIA MEDICA
2. Brudek P., Mącik D., Kuncewicz D., (2022) *Psychologia kliniczna. W trosce o godność człowieka*. Wydawnictwo Towarzystwa Naukowego KUL

Inne materiały dydaktyczne:

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)										
Praktyka zawodowa specjalnościowa										
Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:				Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”						
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:				Psychologia - Jednolita studia magisterskie						
Liczba punktów ECTS				12						
Język przedmiotu- polski, angielski, inny				polski						
Profil kształcenia:				PRAKTYCZNY						
Nazwa specjalności:				Psychoterapia						
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)				E. MODUŁ: PRAKTYKA ZAWODOWA						
Rok / Semestr:				IV/8						
Osoba koordynująca przedmiot:										
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):				Posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu psychologii klinicznej, psychopatologii oraz metod terapeutycznych. Zrozumienie mechanizmów działania różnych zaburzeń psychicznych i emocjonalnych oraz podstawowych zasad diagnostyki psychologicznej. Umiejętność prowadzenia wywiadu klinicznego i oceny psychologicznej pacjentów. Znajomość podstawowych zasad etycznych w pracy terapeutycznej oraz umiejętność ich zastosowania w praktyce. Podstawowe kompetencje komunikacyjne i interpersonalne niezbędne do budowania relacji terapeutycznej.						
II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN										
	Wykład/o nline	Lektoraty	Ćwiczenia konwersatory jne	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwiczenia warsztatow e	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonar ne	-	-	-	-	-	-	320	-	320	12
Studia niestacjon arne	-	-	-	-	-	-	320	-	320	12

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia/Warsztat/Projekt/laboratorium/Praktyka	Praktyka zawodowa specjalnościowa ma na celu zapoznanie studenta z rzeczywistymi warunkami pracy psychologa w ramach wybranej specjalności, umożliwiając mu nabywanie doświadczenia zawodowego w instytucjach i placówkach, w których psychologowie wykonują swoje zadania specyficzne dla tej dziedziny. Student będzie miał możliwość obserwacji pracy psychologów w kontekście swojej specjalności oraz aktywnego uczestnictwa w realizacji różnych zadań zawodowych. W ramach praktyki, student będzie stopniowo angażowany w coraz bardziej samodzielne wykonywanie czynności związanych z diagnozowaniem, terapią, pomocą psychologiczną, edukacją oraz wsparciem pacjentów lub klientów. Dzięki temu student pogłębi swoją wiedzę teoretyczną oraz zdobędzie praktyczne umiejętności, które są niezbędne do skutecznego wykonywania zawodu psychologa w wybranej specjalności. • Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem • Metoda przypadków • Metoda sytuacyjna • Demonstracja/ pokaz • Analiza źródeł Inne: Aktywna obserwacja zadań realizowanych przez psychologów zatrudnionych w instytucjach, w których odbywają się praktyki i współdziałanie z nimi. Następnie podejmowanie samodzielnych działań psychologicznych zgodnie z profilem instytucji i studiowaną specjalnością.

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna i rozumie główne teorie osobowości, w tym założenia poszczególnych teorii (np. teorie psychodynamiczne, humanistyczne, behawioralne). Potrafi wyjaśnić, jak różne teorie interpretują funkcje regulacyjne osobowości i jakie mają praktyczne zastosowanie w pracy psychologa. Zna także zależności pomiędzy strukturą osobowości a zdrowiem psychicznym oraz zaburzeniami. Student rozumie, jak teorie osobowości wpływają na diagnozowanie i leczenie, a także w jaki sposób można wykorzystać je w różnych kontekstach psychologicznych, takich jak terapia, coaching, interwencje organizacyjne, interwencja kryzysowa.	K_W05
P_W02	Posiada zaawansowaną wiedzę na temat prowadzenia procesu psychoterapeutycznego, w tym budowania relacji terapeutycznej, kontraktu terapeutycznego oraz dostosowywania technik terapeutycznych do specyfiki pacjenta i jego problemów. Zna zasady pracy w różnych nurtach psychoterapii oraz etyczne i praktyczne aspekty prowadzenia terapii.	K_W12
P_W03	Posiada pogłębioną wiedzę na temat diagnozy psychologicznej, w tym metod ilościowych i jakościowych stosowanych w ocenie funkcjonowania psychicznego pacjentów. Zna zasady stosowania testów psychologicznych, wywiadu klinicznego oraz narzędzi projekcyjnych w praktyce diagnostycznej i terapeutycznej.	K_W15
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi zastosować wiedzę psychologiczną do analizy i oceny problemów klinicznych w pracy diagnostycznej i terapeutycznej. Umie zaplanować oraz przeprowadzić proces interwencji psychologicznej, uwzględniając specyfikę pacjenta i kontekst kliniczny.	K_U01

P_U02	Potrafi przeprowadzić diagnozę psychologiczną w kontekście psychoterapii, wykorzystując wywiad kliniczny, testy psychologiczne oraz narzędzia projekcyjne. Umie dostosować metody diagnozy do potrzeb pacjenta i formułować wstępną konceptualizację problemu.	K_U17
P_U03	Potrafi dobierać i stosować odpowiednie metody psychoterapeutyczne w pracy z pacjentem, uwzględniając podejście teoretyczne, specyfikę problemu oraz indywidualne potrzeby osoby poddawanej terapii. Umie modyfikować interwencje w zależności od przebiegu procesu terapeutycznego.	K_U18
P_U04	Potrafi efektywnie komunikować się i współpracować z innymi specjalistami (np. psychiatrami, neurologami, terapeutami) w celu zapewnienia pacjentowi kompleksowej pomocy psychoterapeutycznej. Umie formułować zalecenia dotyczące dalszej terapii i wsparcia.	K_U21
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje gotowość do podjęcia pracy terapeutycznej w sposób profesjonalny, z pełnym szacunkiem do pacjenta, uwzględniając jego potrzeby emocjonalne i psychiczne. Postępuje zgodnie z zasadami etyki zawodowej, kierując się dobrem pacjenta oraz zachowując poufność i poszanowanie godności osoby, z którą pracuje.	K_K01
P_K02	Student jest gotowy do uwzględniania w swojej pracy psychoterapeutycznej zasad etyki zawodowej, kierując się szacunkiem i zrozumieniem w relacjach z pacjentami. Zrozumienie etycznych i moralnych aspektów psychoterapii pozwala mu na odpowiedzialne podejmowanie decyzji terapeutycznych, dbając o dobro pacjenta oraz zachowanie granic w relacji terapeutycznej.	K_K02
P_K03	Student posiada świadomość granic swoich kompetencji zawodowych jako psychoterapeuta i jest gotowy do konsultowania trudnych przypadków z innymi specjalistami, np. psychiatrą, psychologiem klinicznym czy lekarzem. Potrafi rozpoznać sytuacje wymagające współpracy interdyscyplinarnej, działając zgodnie z zasadami etyki i podnosząc jakość oferowanej pomocy psychoterapeutycznej.	K_K03
P_K04	Student wykazuje zaangażowanie i profesjonalizm w realizacji zadań związanych z prowadzeniem terapii oraz ciągłym doskonaleniem swoich kompetencji terapeutycznych.	K_K07
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
P1	Nauka i praktyczne stosowanie różnych technik terapeutycznych, takich jak restrukturyzacja poznawcza, techniki relaksacyjne, analiza transakcyjna.	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 P_K01 P_K02 P_K03 P_K04
P2	Praktyczne ćwiczenia w planowaniu, monitorowaniu i dostosowywaniu procesu terapeutycznego.	
P3	Bezpośrednia praca z pacjentami pod nadzorem, stosowanie technik terapeutycznych w praktyce.	
P4	Dyskusje na temat dylematów etycznych, odpowiedzialności zawodowej i standardów pracy terapeutycznej.	
P5	Opracowanie indywidualnych planów terapeutycznych na podstawie case study, uwzględniając różne podejścia terapeutyczne.	
P6	Praktyczne ćwiczenia w przeprowadzaniu kompleksowej diagnozy psychologicznej, identyfikacji problemów i tworzeniu planów terapeutycznych.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Praktyki	Weryfikacja efektów uczenia się na przedmiocie "Praktyka zawodowa specjalnościowa" w specjalności psychoterapia opiera się na ocenie aktywności merytorycznej studenta oraz zaangażowania w proces nabywania umiejętności praktycznych w zakresie psychoterapii. Student powinien wykazać się zdolnością do samodzielnego przeprowadzania procesów terapeutycznych, w tym formułowania planów terapeutycznych, prowadzenia sesji terapeutycznych z pacjentami oraz oceniania postępów w terapii w kontekście różnorodnych zaburzeń psychicznych. Podstawą zaliczenia praktyki jest spełnienie obowiązków wynikających z programu praktyk oraz udokumentowanie przebiegu praktyki, w tym przeprowadzenie działań zgodnych z zasadami etycznymi i standardami praktyki psychoterapeutycznej. Dokumentacja praktyki powinna zawierać szczegóły dotyczące rodzajów stosowanych podejść terapeutycznych, technik oraz metod pracy z pacjentami. Należy także uwzględnić udział studenta w procesie superwizji, omawianie trudności napotkanych w trakcie pracy terapeutycznej oraz refleksję nad stosowaniem narzędzi terapeutycznych. Student zobowiązany jest do przedłożenia opiekunowi praktyk z ramienia uczelni dokumentacji potwierdzającej realizację praktyki, która będzie zawierać m.in. opis realizowanych przypadków terapeutycznych, zastosowanych metod oraz przebieg procesu terapeutycznego. Ponadto, dokumentacja powinna zawierać również sprawozdania z konsultacji i superwizji, które stanowią ważny element w procesie weryfikacji postępów studenta w praktyce psychoterapeutycznej. Osobą odpowiedzialną za przebieg oraz zaliczenie praktyki jest psychoterapeuta pełniący rolę opiekuna praktyk. Opiekun ten monitoruje postępy studenta, udziela wsparcia merytorycznego, kieruje studentem w doborze odpowiednich metod terapeutycznych oraz wskazuje na ewentualne obszary wymagające dalszej pracy. Ocenie podlega także zaangażowanie studenta w refleksję nad własną praktyką terapeutyczną, umiejętność współpracy z pacjentem, a także odpowiedzialne podejście do etyki zawodu psychoterapeuty.	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie praktyk zawodowych odbywa się na podstawie oceny dokonanej przez opiekuna praktyk w instytucji oraz koordynatora ds. praktyk studenckich. Warunkiem zaliczenia jest wypełnienie obowiązków wynikających z programu praktyk oraz dostarczenie kompletnej dokumentacji, w tym dzienniczka praktyk, który musi zostać podpisany przez osoby upoważnione w placówce, w której student odbywał praktyki.

Praktyki są zaliczane na podstawie weryfikacji postępów studenta, dokumentacji dotyczącej przebiegu i wyników pracy praktycznej, a także refleksji nad zdobytymi doświadczeniami i umiejętnościami. Koordynator ds. praktyk studenckich dokonuje wpisu do protokołu oraz karty okresowej osiągnięć studenta na podstawie oceny zgłoszonej przez opiekuna praktyk. Zaliczenie praktyk może nastąpić na skali ocen zgodnej z wytycznymi uczelni (np. oceną pozytywną/negatywną lub w skali 2-5). W przypadku spełnienia wszystkich wymagań dotyczących praktyk, student otrzymuje ocenę pozytywną, a praktyki są uznawane za zaliczone.

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

1. Zapoznanie się ze sposobem funkcjonowania instytucji

- **Wszystkie specjalności:**
 - Wieloaspektowe poznanie sposobu funkcjonowania instytucji zatrudniających psychologów w jednostkach służby zdrowia, pomocy społecznej, edukacji.
 - Poznanie podstawowych narzędzi pracy psychologa oraz zakresu stosowania testów psychologicznych.
 - Zapoznanie się z zasadami funkcjonowania instytucji, jej procedurami oraz organizacją pracy w kontekście potrzeb klientów i pacjentów.

2. Metody pracy

- **Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży:**
 - Obserwacja metod pracy z dziećmi i młodzieżą, analizowanie stosowanych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych w zakresie zaburzeń rozwojowych, emocjonalnych i behawioralnych.
- **Psychoterapia:**
 - Obserwacja i współuczestnictwo w procesie terapeutycznym, w tym praca z pacjentami w różnym stanie zdrowia psychicznego, w tym rozpoznawanie etapów terapii oraz stosowanych metod terapeutycznych.
- **Psychologia kliniczna:**
 - Obserwacja procesów diagnostycznych oraz pracy z pacjentami w szpitalach lub innych placówkach, szczególnie w kontekście terapii zaburzeń psychicznych i leczenia farmakologicznego.
- **Psychologia biznesu i coaching:**
 - Obserwacja procesów coachingowych, mentoringowych, analizy potrzeb klientów biznesowych, oraz metod rozwoju kompetencji interpersonalnych w kontekście organizacyjnym.

3. Nauka praktycznej realizacji zadań

- **Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży:**
 - Przeprowadzanie psychologicznych badań diagnostycznych dzieci i młodzieży, tworzenie indywidualnych planów terapeutycznych.
- **Psychoterapia:**
 - Udział w przygotowywaniu planów terapeutycznych, diagnozowanie problemów emocjonalnych, przeprowadzanie sesji terapeutycznych w obrębie psychoterapii indywidualnej i grupowej.
- **Psychologia kliniczna:**
 - Diagnozowanie i przygotowywanie programów rehabilitacyjnych w zakresie zdrowia psychicznego pacjentów, praca z rodzinami pacjentów.
- **Psychologia biznesu i coaching:**
 - Współudział w procesach coachingowych, prowadzenie sesji dla klientów korporacyjnych, analizowanie i diagnozowanie potrzeb rozwoju zawodowego.

4. Współudział w procesach diagnostycznych

- **Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży:**
 - Udział w diagnozowaniu problemów emocjonalnych i behawioralnych dzieci i młodzieży, pomoc w opracowywaniu indywidualnych strategii terapeutycznych.
- **Psychoterapia:**
 - Praca w zakresie diagnozy terapeutycznej oraz wsparcie pacjentów w realizacji planu terapeutycznego.
- **Psychologia kliniczna:**
 - Wykonywanie badań psychologicznych i neuropsychologicznych w celu diagnozy zaburzeń psychicznych, praca z pacjentami w szpitalach psychiatrycznych i klinikach.
- **Psychologia biznesu i coaching:**
 - Diagnoza potrzeb psychologicznych w kontekście rozwoju zawodowego oraz wsparcie w zakresie poprawy efektywności zawodowej.

5. Sporządzanie dokumentacji

- **Wszystkie specjalności:**
 - Przygotowywanie dokumentacji na potrzeby instytucji zgodnie z obowiązującymi normami, sporządzanie raportów diagnostycznych i terapeutycznych.
 - Prezentowanie wyników pracy praktycznej, wniosków i sugestii z zakresu stosowanej psychologii.

6. Prowadzenie poradnictwa psychologicznego

- **Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży:**
 - Współudział w prowadzeniu poradnictwa dla dzieci i młodzieży z problemami emocjonalnymi, behawioralnymi, edukacyjnymi.
- **Psychoterapia:**
 - Udział w prowadzeniu terapii indywidualnej i grupowej, pomoc w udzielaniu wsparcia emocjonalnego i psychicznego pacjentom.
- **Psychologia kliniczna:**
 - Prowadzenie poradnictwa psychologicznego dla pacjentów z zaburzeniami emocjonalnymi, uzależnieniami oraz innymi problemami zdrowotnymi.
- **Psychologia biznesu i coaching:**
 - Prowadzenie poradnictwa zawodowego, analiza potrzeb klientów biznesowych w zakresie efektywności organizacyjnej i rozwoju osobistego.

7. Przygotowanie i prowadzenie programów edukacyjnych i terapeutycznych

- **Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży:**
 - Udział w projektowaniu programów edukacyjnych, terapeutycznych i profilaktycznych dla dzieci i młodzieży w placówkach edukacyjnych i zdrowotnych.
- **Psychoterapia:**
 - Projektowanie i prowadzenie programów terapeutycznych oraz warsztatów, współpraca w zakresie działań profilaktycznych.
- **Psychologia kliniczna:**
 - Organizowanie i realizacja programów zdrowia psychicznego w szpitalach oraz placówkach rehabilitacyjnych.
- **Psychologia biznesu i coaching:**
 - Tworzenie i realizacja programów rozwoju osobistego i zawodowego w firmach, coaching grupowy i indywidualny.

8. Analiza i interpretacja sytuacji

- **Wszystkie specjalności:**
 - Rozpoznanie i analiza sytuacji z zakresu pracy psychologicznej w kontekście etycznym, interpretacja obserwowanych sytuacji w instytucji.
 - Analiza mocnych i słabych stron studenta w wykonywaniu zadań oraz ich omówienie z opiekunem praktyk.

9. Współdziałanie z innymi instytucjami

- **Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży:**
 - Współpraca z instytucjami edukacyjnymi, służbami społecznymi oraz rodzicami w zakresie pomocy dzieciom i młodzieży.
- **Psychoterapia:**
 - Podejmowanie współpracy z innymi specjalistami: terapeutami, lekarzami, psychologami w pracy nad poprawą stanu zdrowia psychicznego pacjentów.
- **Psychologia kliniczna:**
 - Współpraca z placówkami zdrowotnymi, instytucjami rehabilitacyjnymi i organizacjami pomocowymi w zakresie wsparcia pacjentów.
- **Psychologia biznesu i coaching:**
 - Współpraca z organizacjami i instytucjami zewnętrznymi, które wspierają rozwój zawodowy i biznesowy klientów.

10. Samodzielne zadania i analiza

- **Wszystkie specjalności:**
 - Realizacja samodzielnych zadań zleconych przez opiekuna praktyk, analiza wykonanych działań, dyskusja na

temat realizacji celów, kompetencji interpersonalnych, terminowości i jakości pracy.

Uwaga: Oprócz wymienionych zadań, student może zostać zobowiązany do realizacji innych zadań, które będą wynikały z specyfiki instytucji przyjmującej. Wszystkie zadania są realizowane w ścisłej współpracy z opiekunem praktyk oraz pod jego nadzorem.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	-	-
W tym		
1.1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	-	-
1.2.Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	-	-
1.3.Udział w konsultacjach -liczba godzin	-	-
3. Udział w praktykach zawodowych w wybranej instytucji – liczba godzin	320	320
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	320 h = 12 ECTS	320 h = 12 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa

Albisetti, V.,(2000). *Trening autogeniczny dla spokoju psychosomatycznego*. Wydawnictwo JEDNOŚĆ
 Carson, R., Butcher J., Mineka S. (2006). *Psychologia zaburzeń. Człowiek we współczesnym świecie*. GWP
 Cierpiałkowska, L., Sęk, H. (2016). *Psychologia kliniczna*. PWN
 de Barbaro, B. (Red.). (2020). *Terapia systemowa*. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego
 Grzesiuk, L. (Red.). (2005). *Psychoterapia. Podręcznik akademicki*. Eneteia.
 Popiel, A., Pragłowska, E. (2022). *Psychoterapia poznawczo-behawioralna: Teoria i praktyka*. Wydawnictwo Naukowe PWN
 Stemplewska-Żakowicz (2023). *Diagnoza Psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna*. GWP

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Obowiązujące akty prawne związane z funkcjonowaniem instytucji, w której student odbywa praktykę.

Inne materiały dydaktyczne:

Dziennik praktyk udostępniony przez uczelnię.

Materiały dydaktyczne opracowane przez nauczyciela akademickiego lub inną osobę prowadzącą zajęcia, udostępnione studentom.

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)	
1. Nazwa przedmiotu	...
2. Kod przedmiotu	...
3. Poziom edukacji	...
4. Liczba godzin	...
5. Liczba ECTS	...
6. Rodzaj przedmiotu	...
7. Wykładowca	...
8. Opis przedmiotu	...
9. Wymagania wstępne	...
10. Literatura	...
11. Inne informacje	...

Praktyka zawodowa specjalnościowa

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych „Varsovia”
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolita studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	12
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia Dzieci i Młodzieży
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	E. MODUŁ: PRAKTYKA ZAWODOWA
Rok / Semestr:	IV/8
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość problematyki dotyczącej biologicznych i psychospołecznych uwarunkowań rozwoju dzieci i młodzieży zarówno w kontekście prawidłowego rozwoju, jak i odstępstw od niego oraz planowania terapii zaburzeń rozwojowych. Znajomość sposobów przeprowadzania diagnozy dzieci i młodzieży oraz ich środowiska rodzinnego. Umiejętności z zakresu obliczania i interpretacji wyników testów psychologicznych. Wiedza i umiejętności z zakresu projektowania działań interwencyjnych i terapeutycznych

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Lektoraty	Ćwiczenia konwersator yjne	Ćwiczenia audytoryjne	Ćwiczenia warsztatowe	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonar ne	-	-	-	-	-	-	320	-	320	12
Studia niestacjo narne	-	-	-	-	-	-	320	-	320	12

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Praktyka	Praktyka zawodowa specjalnościowa ma na celu zapoznanie studenta z rzeczywistymi warunkami pracy psychologa w ramach wybranej specjalności, umożliwiając mu nabywanie doświadczenia zawodowego w instytucjach i placówkach, w których psychologowie wykonują swoje zadania specyficzne dla tej dziedziny. Student będzie miał możliwość obserwacji pracy psychologów w kontekście swojej specjalności oraz aktywnego uczestnictwa w realizacji różnych zadań zawodowych. W ramach praktyki, student będzie stopniowo angażowany w coraz bardziej samodzielne wykonywanie czynności związanych z diagnozowaniem, terapią, pomocą psychologiczną, edukacją oraz wsparciem pacjentów lub klientów. Dzięki temu student pogłębi swoją wiedzę teoretyczną oraz zdobędzie praktyczne umiejętności, które są niezbędne do skutecznego wykonywania zawodu psychologa w wybranej specjalności. • Dyskusja dydaktyczna

	• Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem opiekuna praktyk • Metoda przypadków • Metoda sytuacyjna • Metoda inscenizacji • Praca w grupie <u>Inne:</u> Aktywna obserwacja zadań realizowanych przez psychologów zatrudnionych w instytucjach, w których odbywają się praktyki i współdziałanie z nimi. Następnie podejmowanie samodzielnych działań psychologicznych zgodnie z profilem instytucji i studiowaną specjalnością.	
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna i rozumie główne teorie osobowości, w tym założenia poszczególnych teorii (np. teorie psychodynamiczne, humanistyczne, behawioralne). Potrafi wyjaśnić, jak różne teorie interpretują funkcje regulacyjne osobowości i jakie mają praktyczne zastosowanie w pracy psychologa. Zna także zależności pomiędzy strukturą osobowości a zdrowiem psychicznym oraz zaburzeniami. Student rozumie, jak teorie osobowości wpływają na diagnozowanie i leczenie, a także w jaki sposób można wykorzystać je w różnych kontekstach psychologicznych, takich jak terapia, coaching, interwencje organizacyjne, interwencja kryzysowa.	K_W05
P_W02	Posiada pogłębioną wiedzę na temat rozwoju psychicznego dzieci i młodzieży, w tym procesów poznawczych, emocjonalnych i społecznych. Zna współczesne teorie i modele rozwoju oraz metody diagnozy i interwencji w pracy z dziećmi i młodzieżą, uwzględniając ich kontekst wychowawczy i edukacyjny.	K_W09
P_W03	Zna w sposób pogłębiony zasady i wybrane metody prowadzenia diagnozy psychologicznej i ich praktyczne wykorzystanie, w tym: rolę metod ilościowych i jakościowych w diagnozie, wartość diagnostyczną różnych metod kwestionariuszowych i projekcyjnych, systemy klasyfikacji zaburzeń psychicznych. Zna w pogłębiony sposób specyfikę diagnozy w różnych kontekstach społecznych, instytucjonalnych i kulturowych i jej wykorzystanie w działalności zawodowej związanej ze specjalnością dzieci i młodzieży.	K_W15
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną i praktyczną do krytycznej analizy, oceny i twórczej interpretacji zjawisk psychologicznych i społecznych dotyczących jednostki funkcjonującej samodzielnie, w grupie i społeczeństwie	K_U01
P_U02	Potrafi przeprowadzić diagnozę psychologiczną dzieci i młodzieży, dostosowując metody badawcze do wieku i specyfiki rozwojowej. Umie stosować narzędzia diagnostyczne, takie jak wywiad, obserwacja i testy psychologiczne, a także interpretować uzyskane wyniki.	K_U12
P_U03	Potrafi zaplanować i wdrożyć interwencje psychologiczne dostosowane do specyfiki problemów emocjonalnych, społecznych i rozwojowych dzieci i młodzieży. Umie ocenić skuteczność podejmowanych działań i dostosować strategię wsparcia.	K_U18
P_U04	Potrafi skutecznie komunikować się i współpracować z rodzicami, nauczycielami oraz specjalistami w celu wsparcia rozwoju dziecka. Umie wykorzystywać wiedzę psychologiczną do działań profilaktycznych i edukacyjnych w środowisku szkolnym i rodzinnym.	K_U22
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student wykazuje gotowość do podjęcia praktyki psychologicznej w pracy z dziećmi i młodzieżą, zachowując profesjonalizm i szacunek do ich potrzeb emocjonalnych, psychicznych oraz rozwojowych. Postępuje zgodnie z zasadami etyki zawodowej, dbając o dobro dzieci i młodzieży oraz uwzględniając ich zmieniające się potrzeby w trakcie terapii.	K_K01
P_K02	Student jest gotowy w swojej pracy zawodowej w psychologii klinicznej dzieci i młodzieży do uwzględniania etycznych i moralnych aspektów interwencji psychologicznych, biorąc pod uwagę dobro i bezpieczeństwo młodych pacjentów.	K_K02

	Zastosowanie zasad współpracy w środowisku zawodowym umożliwia podejmowanie odpowiedzialnych działań w terapii dzieci i młodzieży, zarówno z pacjentami, jak i ich rodzinami.	
P_K03	Student rozumie granice swoich kompetencji jako psycholog kliniczny dzieci i młodzieży i jest gotowy do współpracy z innymi specjalistami oraz rodziną pacjenta, dążąc do zapewnienia kompleksowej pomocy. W razie potrzeby, jest otwarty na konsultacje i superwizję, a także współpracuje z pedagogami, lekarzami i innymi psychologami, aby zapewnić jak najlepsze wsparcie dla dziecka lub młodzieży.	K_K03
P_K04	Student rozumie ograniczenia związane z przeprowadzaniem badań diagnostycznych w pracy z dziećmi i młodzieżą. Ma świadomość znaczenia posiadanych uprawnień do stosowania narzędzi psychometrycznych, takich jak testy psychologiczne i projekcyjne, oraz odpowiedzialności związanej z ich stosowaniem. Jest gotowy do przestrzegania etosu zawodu psychologa, w tym dbałości o jakość diagnozy i zgodność z obowiązującymi normami etycznymi, zwłaszcza w kontekście pracy z najmłodszymi pacjentami	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia/Konwersatorium Warsztat/Projekt/Laboratorium/ <u>Praktyka</u> : -właściwe wybrać	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
P1	Zapoznanie się z organizacją i uregulowaniami (formalnymi i nieformalnymi) pracy placówki, z celami i specyfiką pracy psychologa w placówce	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 P_K01 P_K02 P_K03 P_K04
P2	Analiza uregulowań pracy psychologa (w tym wymogów dotyczących kwalifikacji zawodowych), sposobów dokumentowania pracy psychologicznej, zasad współpracy psychologa z innymi specjalistami, zakresu kompetencji w interdyscyplinarnych zespołach specjalistycznych	
P3	Zapoznanie się z wybranym studium przypadku – konceptualizacja przypadku, analiza etapów procesu pracy psychologicznej	
P4	Asystentowanie w badaniu procesu rozwoju fizycznego, emocjonalnego, społecznego i poznawczego dzieci i młodzieży	
	Obserwacja wybranych etapów procedury pracy psychologicznej prowadzonej przez psychologa opiekuna praktyki w placówce, omówienie z psychologiem wyników procesu diagnostycznego, prognozowania, konstrukcji programu interwencji, zasad ewaluacji tego programu, wniosków dotyczących realizacji programu	
P5	Przygotowanie do kompleksowej diagnozy dziecka. Samodzielne przeprowadzenie wywiadu psychologicznego z rodzicem dziecka (w obecności psychologa). Omówienie wykonania zadania z opiekunem praktyk.	
P6	Realizacja w obecności psychologa testu psychologicznego używanego do diagnozowania dzieci i młodzieży z analizą wyników. Omówienie z psychologiem wyników.	
P7	Opracowanie prognozy w oparciu o analizę rezultatów procesu diagnostycznego. Omówienie wykonania zadania z opiekunem praktyk	
P8	Samodzielne opracowanie programu diagnozy i interwencji psychologicznej dziecka.	
P9	Samodzielne opracowanie (na podstawie diagnozy) programu terapeutycznego dla dziecka . Udział w realizacji wybranych elementów programu.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ

Praktyki	Weryfikacja efektów uczenia się na przedmiocie "Praktyka zawodowa specjalnościowa" w specjalności psychologia dzieci i młodzieży opiera się na ocenie aktywności merytorycznej studenta oraz jego zaangażowania w zdobywanie umiejętności praktycznych w pracy z dziećmi i młodzieżą w różnorodnych kontekstach (np. edukacyjnym, wychowawczym, diagnostycznym). Podstawą zaliczenia praktyki jest spełnienie obowiązków wynikających z programu praktyk, a także udokumentowanie przebiegu pracy w placówkach związanych z pracą psychologiczną, takich jak szkoły, poradnie psychologiczno-pedagogiczne czy inne instytucje zajmujące się wsparciem dzieci i młodzieży. Student powinien wykazać się zdolnością do przeprowadzania diagnozy psychologicznej u dzieci i młodzieży, stosując odpowiednie narzędzia diagnostyczne, a także umiejętnością planowania i realizowania interwencji terapeutycznych w odpowiedzi na specyficzne problemy rozwojowe i emocjonalne młodych ludzi. Ponadto, student powinien wykazać umiejętność współpracy z rodzicami, nauczycielami i innymi specjalistami w celu zapewnienia kompleksowego wsparcia dziecka lub młodzieży. Weryfikacja postępów studenta odbywa się na podstawie dokumentacji praktyki, która zawiera szczegóły dotyczące realizowanych zadań diagnostycznych i terapeutycznych, przeprowadzonych konsultacji z dziećmi, młodzieżą oraz ich rodzinami, a także ocenę skuteczności zastosowanych metod i technik pracy. Dokumentacja ta powinna również zawierać informacje na temat prowadzenia interwencji w kontekście problemów emocjonalnych, wychowawczych oraz edukacyjnych dzieci i młodzieży. Ponadto, student powinien regularnie uczestniczyć w superwizjach, które są niezbędnym elementem rozwijania kompetencji zawodowych w zakresie psychologii dzieci i młodzieży. Udział w superwizji pozwala na refleksję nad własną praktyką, omówienie trudnych przypadków oraz usprawnienie stosowanych metod pracy. Student zobowiązany jest do przedłożenia opiekunowi praktyk z ramienia uczelni dokumentacji potwierdzającej realizację praktyk, która obejmuje opisy przypadków, zastosowane techniki terapeutyczne oraz planowane działania w ramach interwencji. Osobą odpowiedzialną za przebieg oraz zaliczenie praktyki jest psycholog dzieci i młodzieży pełniący rolę opiekuna praktyk, który monitoruje postępy studenta, udziela wsparcia merytorycznego i kieruje studentem w doborze odpowiednich metod pracy. Ocena postępów studenta opiera się na dokumentacji praktyk, w tym analizie przypadków diagnostycznych i terapeutycznych, refleksji nad stosowanymi metodami, ocenie współpracy z dziećmi, rodzicami i nauczycielami, a także aktywności w superwizji.	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie praktyk zawodowych odbywa się na podstawie oceny dokonanej przez opiekuna praktyk w instytucji oraz koordynatora ds. praktyk studenckich. Warunkiem zaliczenia jest wypełnienie obowiązków wynikających z programu praktyk oraz dostarczenie kompletnej dokumentacji, w tym dzienniczka praktyk, który musi zostać podpisany przez osoby upoważnione w placówce, w której student odbywał praktyki.

Praktyki są zaliczane na podstawie weryfikacji postępów studenta, dokumentacji dotyczącej przebiegu i wyników pracy praktycznej, a także refleksji nad zdobytymi doświadczeniami i umiejętnościami. Koordynator ds. praktyk studenckich dokonuje wpisu do protokołu oraz karty okresowej osiągnięć studenta na podstawie oceny zgłoszonej przez opiekuna praktyk. Zaliczenie praktyk może nastąpić na skali ocen zgodnej z wytycznymi uczelni (np. oceną pozytywną/negatywną lub w skali 2-5). W przypadku spełnienia wszystkich wymagań dotyczących praktyk, student otrzymuje ocenę pozytywną, a praktyki są uznawane za zaliczone.

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %

dobry plus (4.5) – 81 -90 %

dobry (4.0) – 71 – 80 %

dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %

dostateczny (3.0) – 51 – 60 %

niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

Zadania realizowane przez studenta w ramach praktyk zawodowych specjalnościowych

Praktyki zawodowe w ramach różnych specjalności psychologicznych (psychologia kliniczna, psychoterapia, psychologia dzieci i młodzieży, psychologia biznesu i coaching) są zróżnicowane w zależności od specyfiki placówki, w której odbywają się praktyki. W każdej z tych specjalności student ma za zadanie wykonać szereg czynności, które pozwolą mu osiągnąć zakładane efekty uczenia się. Poniżej przedstawiono grupowanie zadań, z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych specjalności.

1. Zapoznanie się ze sposobem funkcjonowania instytucji

- **Wszystkie specjalności:**
 - Wieloaspektowe poznanie sposobu funkcjonowania instytucji zatrudniających psychologów w jednostkach służby zdrowia, pomocy społecznej, edukacji.
 - Poznanie podstawowych narzędzi pracy psychologa oraz zakresu stosowania testów psychologicznych.
 - Zapoznanie się z zasadami funkcjonowania instytucji, jej procedurami oraz organizacją pracy w kontekście potrzeb klientów i pacjentów.

2. Metody pracy

- **Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży:**
 - Obserwacja metod pracy z dziećmi i młodzieżą, analizowanie stosowanych narzędzi diagnostycznych oraz metod terapeutycznych w zakresie zaburzeń rozwojowych, emocjonalnych i behawioralnych.

3. Nauka praktycznej realizacji zadań

- **Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży:**
 - Przeprowadzanie psychologicznych badań diagnostycznych dzieci i młodzieży, tworzenie indywidualnych planów terapeutycznych.

4. Współudział w procesach diagnostycznych

- **Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży:**
 - Udział w diagnozowaniu problemów emocjonalnych i behawioralnych dzieci i młodzieży, pomoc w opracowywaniu indywidualnych strategii terapeutycznych.

5. Sporządzanie dokumentacji

- **Wszystkie specjalności:**
 - Przygotowywanie dokumentacji na potrzeby instytucji zgodnie z obowiązującymi normami, sporządzanie raportów diagnostycznych i terapeutycznych.
 - Prezentowanie wyników pracy praktycznej, wniosków i sugestii z zakresu stosowanej psychologii.

6. Prowadzenie poradnictwa psychologicznego

- **Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży:**
 - Współudział w prowadzeniu poradnictwa dla dzieci i młodzieży z problemami emocjonalnymi, behawioralnymi, edukacyjnymi.

7. Przygotowanie i prowadzenie programów edukacyjnych i terapeutycznych

- **Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży:**
 - Udział w projektowaniu programów edukacyjnych, terapeutycznych i profilaktycznych dla dzieci i młodzieży w placówkach edukacyjnych i zdrowotnych.

8. Analiza i interpretacja sytuacji

- **Wszystkie specjalności:**
 - Rozpoznanie i analiza sytuacji z zakresu pracy psychologicznej w kontekście etycznym, interpretacja obserwowanych sytuacji w instytucji.
 - Analiza mocnych i słabych stron studenta w wykonywaniu zadań oraz ich omówienie z opiekunem praktyk.

9. Współdziałanie z innymi instytucjami

- **Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży:**
 - Współpraca z instytucjami edukacyjnymi, służbami społecznymi oraz rodzicami w zakresie pomocy dzieciom i młodzieży.

10. Samodzielne zadania i analiza

- **Wszystkie specjalności:**

- o Realizacja samodzielnych zadań zleconych przez opiekuna praktyk, analiza wykonanych działań, dyskusja na temat realizacji celów, kompetencji interpersonalnych, terminowości i jakości pracy.

Uwaga: Oprócz wymienionych zadań, student może zostać zobowiązany do realizacji innych zadań, które będą wynikały z specyfiki instytucji przyjmującej. Wszystkie zadania są realizowane w ścisłej współpracy z opiekunem praktyk oraz pod jego nadzorem.

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	-	-
W tym		
1.1. Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	-	-
1.2. Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	-	-
1.3. Udział w konsultacjach -liczba godzin	-	-
3. Udział w praktykach zawodowych w wybranej instytucji – liczba godzin	320	320
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	320 h = 12 ECTS	320 h = 12 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiot:

Paluchowski, W.J. (2006). *Diagnoza psychologiczna. Podejście ilościowe i jakościowe*. Warszawa: Scholar
 Stemplewska-Żakowicz, K. (2021). *Diagnoza psychologiczna diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna*. Gdańsk: GWP
 Pawłowska, P. (2023). *Teczka pracy psychologa dziecięcego. Materiały dla terapeuty*. Gdańska Wydawnictwo Harmonia.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Kendall, P.C. (2010). *Terapia dzieci i młodzieży. Procedury poznawczo-behawioralne*. Kraków: UJ.
 Rembek, B. (2022). *Zaburzenia psychiczne u dzieci i młodzieży*. Warszawa: PWL.

Inne materiały dydaktyczne:

Kodeks Etyczny Psychologa Polskiego Towarzystwa Psychologicznego - <https://psych.org.pl/o-ptp/kodeks-psychologa>
 ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach. Ogłoszono dnia 5 września 2023 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 1798)
 Dziennik praktyk udostępniony przez uczelnię.